BIBLIOTECA NAZIONALE VITTORIO EMANUELE
6
10 C
4

Digitized by Google

G. 10. G. 4

Digitized by Google

Digitized by Google

[illegible]

[illegible]

[illegible] Google

Digitized by Google

HYGINUS

Cum Notis

IOANNIS SCHEFFERI.

HAMBURGI,

Apud Gothofredum Schultzen

proſtat et AMSTERODAMI *apud* Iohannem Ianssonium

a Waesberge.

HYGINI

Quæ hodie extant,

adcurante

JOANNE SCHEFFERO

ARGENTORATENSI,

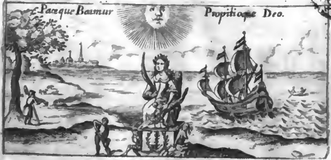
Qui ſimul adjecit

NOTAS, hic admodum neceſſarias, cum INDICE verborum locutionumque rariorum, & DISSERTATIONE, de vero hujus operis auctore.

Accedunt &

THOMÆ MUNCKERI

In Fabulas Hygini Annotationes.

HAMBURGI,

Ex Officina GOTHOFREDI SCHULTZEN

Proſtant &

AMSTERODAMI,

Apud JOANNEM JANSSONIUM à WAESBERGE.

M. DC. LXXIV.

Monasterii
S.Michae:
lis de Muria:
no Venetiar.
ad usum D.
Angeli Ca:
logierà Ab:
batis Bene:
dictino-Ca:
maldulenſis.

Præpot. Fœderati Belgii ordinum
ad aulam
SERENISSIMI ET POTENTISSIMI
SUECORUM REGIS,
Oratori antehac ordinario
Illuſtr. Nobiliſſimoq; Domino
NICOLAO HEINSIO
DAN. F.
S. P. D.

BIBLIOTECA NAZ. VITTORIO EMANUELE ROMA

ANnus agitur vigeſimus & tertius, ex quo Tuæ in aula Sereniſſimæ CHRISTINÆ, id eſt, conventu quaſi quodam & comitio ingeniorum præſtantiſſimorum, quotquot pæne aluit orbis Europæus, tum verſantis notitiæ, benignitas fortunæ quædam primum commendare me conſtituit. Eo omni ex tempore ut ego cultu & officiis Te ſemper ſtudui proſequi, ita Tu viciſſim amorem erga me indiciis haud levibus teſtari nunquam deſiviſti. Non quod in me vel ingenii aliquod, vel eruditionis invenires allectamentum, ſed præcipuè, quod intelligeres, me bonas artes literasq; ſerio amare, de cætero eſſe animo ejuſmodi, qualem Tu, Tuiq; ſimiles æſti-

mare conſueviſtis, id eſt probo, erecto, minimeq; ad fallacias compoſito. Habeo ejus rei teſtes locupletisſimos literas abs Te ex Italia Galliaq; ad me ſcriptas, quibus ne quid pateretur damni contractum nuper amicitiæ fœdus inter nos, ſemel iterumq; convenire me grave haud duxiſti. At vero poſtquam munus ſplendidum ab Ordinibus Fœderati Belgii commiſſum Tuæ fidei prudentiæq; denuo ad nos Te evocavit, & in urbe Regni huj⁹ primaria, vicinaq; nobis verſari cœpiſti, vetus iſta non ſolũ renovata eſt amicitia, verũ tantis aucta incrementis, per frequens litterarum cōmercium, & alia plurima & ſingularia officia, ut ad eam vix quidquã videretur potuiſſe accedere. Quæ res queadmodũ nõ plane nulli fortasſis fuit voluptati Tibi, ita mihi tot tantaq; attulit emolumenta, ut non posſim, quin & publice profitear, eorumq; nomine gratias Tibi agam maximas. Nam qui ante mea tantum non damnabam omnia, Tuo ſuaſu adhortationeq; ſumſi animum, auſusque ſum credere, ſaltem aliqua in iis eſſe non penitus inutilia ineptaq;. De-

in-

inde commendatione Tua viris ſummis per Italiam, Gallias, Belgium innotui, quorum partim conſilio ſuffragiove, partim ope ac ſubminiſtratione rerum neceſſariarum ſum adjutus plurimum in litteris. Ipſe Tu judiciis ſubinde Tuis cogitata mea vel firmaſti, vel ſi aberraſſent à recto, humanisſime reduxiſti in viam. Quicquid ad poſtremum orbis univerſus quaqua patet eruditioni, meditabatur ad emolumentum elegantioris litteraturæ; quicquid ſub manibus habebant ingenia præclara, vel in publicum jam emiſerant, per Te fiebat mihi notum. Plane ut viderer verſari non hic Upſalia, ſed in altisſime collocata ſpecula, unde tot virorum maximorum labores voluptate ſumma liceret contueri, quoties Tuo beneficio literæ plerorumque Tibi ſcriptæ ad me perferebantur. Quarum rerum omnium ut jucundisſima, ſic juxta & juſtisſima recordatio facit profecto, ut nō posſim non Te plurimum amare ac ſuſpicere; atque licet per diſceſſum Tuum ex his terris pars illorum commodorum non exigua perierit

mihi, tamen omni efficer modo, ut quod de cætero adhuc pervenire ad me poteſt, ne per ingratisſimam negligentiam amittam, ſimul atque apud alios is appaream, in quo ornando non omnem operam perdideris. Spectat huc & liber iſte, quem nunc mitto, animi gratisſimi Tibiq; deditisſimi pignus exiguum. Hyginus eſt, meis aliquibus illuſtratus curis: quem eo minus ſpero fore ingratum, quo Tibi notior eſt, eiq; ſtudiorum generi, quo & delectaris maxime, & excellis accommodatior. Accipies proinde ſpero dextra benevola, ſicut alia mea conſuevisti, monumentumq; per hoc amicitiæ noſtræ apud poſt futuros etiam extare, minime feres ægre, ſi modo aliqua meorum ad eos pervenire poterunt. De cætero perſuaſum Tibi de me, velim habeas, neminem futurum unquam, qui quæ Tibi debeat, candidius occaſione qualibet ſit profesſurus. Vale. Scr. Upſaliæ a. d. 30 Aug. An. 1674.

Illuſtr. Nobilisſimoq; nomini Tuo

omni ſtudio & officio perpetuum addictus

JOANNES SCHEFFERUS,

Reg. Jur. Nat. & Gent. Prof. Hon. nec non Eloq. & Polit. Skyttianus.

LECTORI BENIVOLO
S. D.

Hygini, quem hic damus, non eodem tempore omnia in lucem ſunt prolata. Illud quod de Aſtris agit & Syderibus, videtur publicatum primitus ab Aldo, anno ſaculi milleſimi quadringenteſimi nonageſimo & ſexto. Neq; multo poſt recuſum eſt venetiis per Johannem Baptiſtam Seſſam, titulo Mundi & Sphæræ declarationis. Quo laudatum etiam à Volaterrano reperitur. At vero alterum, quod exponit priſcas Fabulas de Diis, primum lucem vidit ſaculi milleſimi quingenteſimi anno trigeſimo & quinto in Germania ſtudio Jacobi Micylli, qui id primum eſt adeptus per Joannem VVeyer, Friſingenſis Eccleſiæ Canonicum, ex bibliotheca, ut videtur, Friſingenſi, & id publicavit opera Hervagii Baſileæ, adjuncto ſimul altero opere, & à ſe, ut fatetur ipſe, non uno loco emendato. Ad quod exemplum prodierunt mox editiones aliæ, una Baſileæ An. 1540. Alia Pariſiis A. 1578, atq; rurſum alia in Galliis Lugduni A. 1608. Nec in libro Fabularum magnopere mutatū quidpiam, niſi quod ex neſcio quo Manuſcripto ſuo Barthius tantarit loca aliquam multa emendare in ſuis Adverſariorum libris, quæ nuperi editores in Batavia textui, ut vocant, ſubjunxere. At in libro de Aſtris repurgando ſingularem creditur collocaſſe operā Guilielmus Morelius An. ſaculi ſuperioris quinquageſimo & nono, collatis manuſcriptis pluribus, præſertim vetuſtioribus & melioribus duobus, uno Sa-

)(5 ligna-

ſignacei, altero alterius neſcio cujus, qui eam ſuam operam una cum Arati Phænomenis anno dicto Pariſiis publicavit. Secutus id exemplum eſt, qui Aſtronomica veterum, interq; ea Hygini quoque ſcriptum, ſive Scaliger is fuerit, quod non pauci cenſent, ſive alius quicunq;, in Batavia ex Sanctandreana officina An. M D LXXXIX, edi fecit. Quanquam ſi dicendum, quod res eſt, utraq; hac editio ut habet non profecto plane nulla, quæ merentur laudem, ita ſæpe ſæpius recedat ab editionibus vetuſtioribus absque cauſa ulla atq; ratione. Obſervamus enim ex collatione diligenti, codices, quos ſecutus eſt Morelius, non fuiſſe tam præſtantes, quam putabat ipſe, credereq; alios volebat, ſed refertos pasſim glosſis ſciolorum, quas intruſere in locum verarum genuinarumq; Hygini lectionum, qui locutiones ejus ſatis aſſequi non poterant. Quod ex eo patet, quoniam quæ vetuſta ſunt, conveniunt cum illis, quæ in Fabulis leguntur; quæ vero immutata, plane alia ſunt, & ab eis longisſime recedunt, ſicuti à nobis in nõ paucis demonſtratum eſt. Quum itaq; Fabularum liber hactenus à nemine debita ſit examinatus cura, ille vero, qui de Aſtris agit, per ſtudium emendationis in non paucis depravatus, facturos nos ſperavimus precium operæ, ſi quæ in utrumq; habebamus obſervata, proferremus in lucem. Debebamus equidem, fateor, haud ſuſcepiſſe hoc negocium, ſine neceſſario manuſcriptorũ codicum ſubſidio. Verũ quia illos codices in his remotisſimis conſtituti terris

ris ſperare difficulter poteramus, nemo vertet nobis vitio, confido, ſi vel conjecturas noſtras, ſecuti ſimiles ſcriptores, locoſve apud ipſum noſtrum, proferre haud dubitaverimus, reſpiciendo ad continuo afflictam noſtram valetudinem, quæ cœpta quoquo modo jubet nos abſolvere. Per hoc, ſi nil aliud, illud ſaltem effecturi, ut ingenioſiores, & à priſcis libris & codicibus inſtructiores ſuam ad auctorem hunc conferre operam ne longius graventur. Meretur quippe, cum propter argumentum ſic a nemine expoſitum ſermone Latino, (Nam Fulgentii quidem paulo aliud eſt inſtitutum) tum propter ipſam ſcribendi rationem, quæ in noſtro plane ſingularis. Ipſe namq; ſolus eſt propemodum ex antiquis, ex quo licet intelligere aperte, quis ſit ſtylus verè humilis & plebejus. Quod cum viri quidam docti non attenderint, plurima in eo reprehenderunt, quæ ſunt ſtyli hujus propria & peculiaria. Oſtendimus abunde in Indice, *hoc præcipue à nobis confecto fine. Poſſemusq; pluribus oſtendere, ſi hoc eſſet agendum. Occurrunt enim paſſim exempla. quale illud, quod legitur c.*28. *ubi ait*: Hic cum Dianam voluiſſet comprimere, quæ cum non poſſet reſiſtere Apollo miſit, *pro* eaq; non poſſet, *& quod c.40.* alii dicunt, Theſeus reduxit, *pro*, Theſeum reduxiſſe. *Item c. 46.* Neptunus expoſtulavit, ut Neptuno immolaretur, *pro*, ut ſibi immolaretur, *& c.106.* Filii corpus auro repenſum accepit, quam ſepulturæ tradidit. *Pro*, quod ſepulturæ tradidit, *debebat*

bebat enim referri ad corpus, *quod ipſe refert ad* filium, *& c.125.* Superiorem partem muliebrem, inferiorem piſcis habebat, *pro*, ſuperiorem partem mulieris, *hoc enim ſequenti reſpondiſſet, & c.127.* poſtquam cognovit, qui eſſet, redierunt, *pro* rediit, *propter antecedens*, cognovit. & *c.146.* cujus timore exagitata, coëgit eam, ut ſe præcipitaret, *pro*, timore exagitatam coëgit, ut. *Ita c. 152.* cui cum flagraret, montem ſuper eum impoſuit, *ubi plane otioſum eſt illud* ſuper eum. *Aliaq; non pauca hujus generis, quæ ſcientes præterimus, ne ex præfatione libellum conficiamus, cum præſertim à quolibet, mediocriter attento poſſint deprehendi. Quæ omnia non tam vitioſa ſunt, quam huic ſermonis generi propria & pecularia, licet alibi rariſſime occurrant. Cæterum quod meam curam attinet, de ea breviter ſic habe. Primum edidiſſe me, quod vocant,* textum *ad exemplar publicatum Lugduni, An. M DC VIII. Licet enim ſint, qui in Fabulis præferant editionem Commelinianã, quam ſecuta eſt recentiſſime Lugduni Batavorum publicata à Gaesbeckiis, in Aſtronomicis Morelianã; tamen cum non pauca immutata ſint utroq; in opuſculo abſq; cauſſa, quod in Notis demonſtravimus non ſemel, editiones vetuſtiores denuo producendæ videbantur. Ita tamen, ut adjiceremus* Notas, *quibus quæ corrupta ſingulis in capitibus occurrebant non pauca, ſanare atq; explicare ſtuduimus; nec omnino infelicem curam hanc fuiſſe noſtram, etiamſi*

tiamſi ex ingenio tantum noſtro,ſine Manuſcriptorũ librorum ſubſidio ſit profecta ,ſperare audemus. Poteramus addere & nomina eorum, qui eaſdem prodidere fabulas, non apud Græcos ſolum,quales ſunt Apollodorus, Diodorus Siculus, Pauſanias, Antigonus, Scholiaſtes Arati atq; Apollonii, verum etiam Latinos, quales Servius, Donatus, Commentator Germanici, & id genus. Verum cum hæc non ſint uſque adeo repertu difficilia, præterea & Natalis Comes pleraq; in Mythologias ſuas jam congeſſerit, ſumptibus non neceſſariis typographi onerare promptitudinem nefas eſſe duximus. Indicem *tamen addere novum plane ſuſtinuimus locutionum & verborum, quæ occurrunt apud noſtrum, alibi haud ita obvia, vel in vulgus nota. Quo in indice ſimul non pauca, quæ ad locutiones ſpectant, explicavimus ac firmavimus, ut & ipſe vicem prolixiorum annotationum poſſit explere. Sed nec veteres & vulgatos Indices abſq; cura recudi fecimus, verum ubiq; & explevimus plurima, & meliori ordine propoſuimus. Unum forte nobis quiſpiam objiciet, quod in Aſtronomicorũ Poëticis imagines apponere neglexerimus, quæ in prioribus editionibus cernuntur. Verum excuſabit facile, qui cogitare volet, eſſe eas non modo non antiquas multum, quod ex habitu veſtimentisq; certiſſime colligitur, ſed & in ſtellarum ſingularum ſitu indicando plerumq; vitioſiſſimas. Etiam illud neminem debebit offendere, quod cum Hygini omnia, quæ extant, dare polliciti ſimus,*

ea

ea tamen negligamus, quæ illius apud Plinium, Servium, Macrobium occurrunt. Sunt enim non noſtri, ſed alterius Hygini, quod in Diſſertatione de Hygino planum feciſſe ſperamus. Idem etiam eſt ſtatuendum de Gromaticis; nam & ipſa alium habent auctorem. Ut proinde ipſa quoque hic apponi minime debuerint. De Cl. Munckeri curis, quas adjicere typographo eſt viſum, nihil habeo, quod memorem, quoniam à me nunquam ſunt conſpecta. Sunt tamen non pauca, quæ me jubent credere, feciſſe operam minime inutilem in iis publicandis. Ad poſtremum quisquis es, qui hæc leges, ſi quid à me eſt commiſſum, hominem me eſſe cogita, eumque ſi cum magnis illis conferas ingeniis, admodum minutum, quæ tamen ipſa hic & illic humana eſſe, quotidie cum deprehendantur, quanto magis mihi parata debebit eſſe venia. Vale ſtudiisque noſtris fave.

JOAN-

JOANNIS SCHEFFERI
ARGENTORATENSIS
DE
HYGINI
Scriptoris Fabularum ætate atque Stylo
DISSERTATIO.

DE Hygino, cujus fabulas habemus, non eandem virorum Eruditorum eſſe video ſententiam. Sunt, qui putant eum ipſum, cujus inter Grammaticos antiquos mentionem facit Suetonius, inque tempora Auguſti ætatem incidere oſtendit. Quos inter poſt alios eſt Schoppius, ut apparet ex libello ejus, quem *Judiciũ de Stylo Hiſtorico* inſcribit. Itẽ Voſſius, qui propterea, cum nõ pauca de Hygino illo in libris *de Hiſtoricis Latinis* protuliſſet, ſubjicit, illius ſupereſſe nihil, præter librum fabularum, & poëticῶn Aſtronomicῶn libellos. Alii ne Hygini quidem arbitrantur, ſed non neminis alterius, qui Hyginum in Compendium contraxerit, cujusq; nomen Avianus ſit, quod in calce codicis antiqui, qui libellum Fabularum, ſub Hygini nomine publicari ſolitum complectebatur, Barthius ſeſe ait reperiſſe. At vero Reineſius pro centone habet conſarcinato a pluribus, iisq; rudibus & indoctis, qui cõtineat multa, quæ vix infima Latinitate ſubſiſtãt, & frigidos monachiſmos

impe-

imperiti litteratoris ſapiant. In tanta judiciorum diverſitate quid ſequendum videatur, explicari breviter, nec inutile fortaſſis fuerit, nec prorſus injucundum. Primum autem omnium hoc mihi dari cupio, non diverſos, ſed eundem eſſe, qui Poëticῶn Aſtronomicῶn, & fabularum libros ſcripſerit, auctorem. Ac vix poteſt dubitari in hac tanta ſtyli & ſermonis, qui eſt utriusq; operis, ſimilitudine. Habet certe ſcriptum utrumq; tam multa, nemini pæne uſurpata, & quaſi ſingularia, qualia ſunt Ellypſes, pleonaſmi, Græciſmi, compoſita pro ſimplicibus, ſimplicia pro compoſitis, locutiones, verba deniq; alias vix occurrentia, & id genus, annotata nobis pluribus in Indice. Ut difficile non ſit, ex tot indiciis cognoſcere auctorem. Fuitq; hoc ipſum & Micylli, qui primus fabulas in lucem dedit, judiciũ. Nam *quod ad dictionem attinet*, inquit in præfatione ſua, *videas illum cum cæteris Hygini ſcriptis omnino ſimilem ac parem eſſe, interdum etiam ipſas loquendi formulas, velut inde repetitas, præ ſe ferre*. Jam ſi utriusq; ſcriptor operis eſt idem, cur de fabulis deterius, aut aliter, quam libris Aſtronomicῶn Poëticῶn ſentire debeamus, haud profecto video. Nemo autem fuit hactenus, qui eos libros eſſe dixerit alterius, quam Hygini. Publicati primo ſunt Coloniæ Ubiorum, ut exiſtimo, ante annos centum quadraginta circiter; poſt Baſi-

leæ

leæ ſemel, iterum, tertium; tum per Gallias aliquoties, neq; fuit quiſquam, qui negaret, eſſe Hygini. Hoc nomine laudarunt viri docti ſæpiuſcule ſuis in operibus, quos hic omnes nihil attinet enumerare. Vir doctiſſimus, & in hoc genere, ſi quis alius, exercitatus, Joſephus Scaliger cum Arato, & nonnullis aliis, hoc titulo per Commelinum publicavit. Quare ſequitur, quod nequidem de libello fabularum aliqua poſſit eſſe dubitatio. Adducunt tamen rationes, quas propterea conſiderabimus pauliſper, ut appareat, an fidem aliquam & aſſenſum mereantur. Prima & præcipua eſt Barthii, quando ait, ſeſe aliud huic operi ſubſcriptum in antiquis ſchedis, quam quod hactenus præ ſe tulerunt, inveniſſe nomen. Nobis equidem in dubium vocare fidem viri eruditiſſimi, propoſitum non eſt, quanquam ſint non pauci, atq; illi in auctoritate magna inter litteratos conſtituti, qui vidiſſe ipſum veteres membranas ſchedasq; rejiculas exiſtiment interdum, quas revera nunquam viderit. Illud tantum ſcire vellem, cur, ſi membranæ ipſius nomen Aviani habuerunt ſubſcriptum, major fides adhibenda illis ſit, quam codicibus aliorum. Edidit Micyllus ſub Hygini nomine, ſicut ipſe reperit in ſuis. Non debet hac in parte Barthio deterior Micyllus videri. Adde, quod libelli hujus argumentum ſit, quale à ſe

ſcriptum ipſe teſtis eſt Hyginus. Quòd jam & Micyllus obſervavit, atque ideo ſic hac de re diſſeruit in præfatione ſua ad Ottonem Truchſes: *Cum ſuperiori anno genealogias Deorum, perinde, ut à Bocatio ante annos aliquot collectæ fuerant, hortatu amici noſtri Johannis Hervagii relegiſſem, atq; idem nuper alium quendã vetuſtũ ac manu ſcriptum codicem, in quo per capita EADEM RES, atq; idem argumentum ab Hygino (ſic enim inſcriptus liber is erat) tractabatur, viſendum dediſſet*, &c. & poſt aliqua multa: *Accedit, quod in Aſtronomicorum opere ipſe Hyginus genealogiarum à ſe ſcriptarum meminit.* Dicit, librum fabularem comprehendere genealogias Deorum; Hyginum porro teſtari, compoſuiſſe olim ſeſe genealogias. Itaq; ſe facile induci, ut Hygini eſſe credat librum hunc, quemadmodum inſcriptio ipſius teſtetur. Sed hic diceret non nemo, nihil eſt, quo magis tua poſſit ſententia everti. Laudat enim ipſe genealogiarum librum primum, cum fabularum liber non ſit, niſi unicus. Verba Hygini extant lib. II. ubi agit de Perſeo, *de quo in primo libro Genealogiarum ſcripſimus*. Non poteſt primus liber dici, niſi reſpectu aliorum, vel ſaltem unius alterius. Ita minimum duos libros Genealogiarum ſcripſerit Hyginus; at vero fabulæ uno volumine comprehenduntur. Verum non eſt uſque adeo difficilis reſponſio. Primum enim

qu

quis probabit, eum, librum omni tempore fuiſſe ſolitarium, & non habuiſſe alium, adſociatum ſibi? Ultima profecto eſſe mutila, nemo non intelligit. At cum ipſis poteſt periiſſe totus liber ſecundus, ſicut aliis accidiſſe ſcriptoribus videmus. Deinde potuit hunc ipſum auctor diviſiſſe in duos, qui deinde coaluerunt in unum, oſcitantia librariorum. Et en conjecturæ hujus rationes. Præmittitur in fronte libri ante omnes fabulas Deorum Dearumq; ſeries, ut ex ſe mutuo ſunt nati ab ipſo rerũ exordio. De qua parte dubitare poteſt nemo, quin referri debeat ad genealogias. Subjicitur deinde aliqua per fabulas expoſitio, qua intelligatur, quomodo ſit natus quiſque, qua occaſione alter venerit in alterius conjugium & conſociationem, & ſic procrearit liberos, qui ſimplicibus vocabulis enumerati ſunt in ſerie præmiſſa. Hoc enim propoſitum eſt noſtri, per univerſum libellum fabularum. At vero nominantur plurimi in dicta ſerie, quorum nulla mentio fit in fabulis, multi memorantur in fabulis, quorum nomina in ſerie ſeu genealogia non occurrunt. Itaq; non ſine ratione ſuſpicamur, mutilum ad nos non exigua ſui parte perveniſſe hoc opuſculum, deſiderarique non in fine modo, ſed & medio, & ipſo capite initioq; non profecto pauco. De initio ſuſpicionem præbet, quod ſit admodum

abruptum, ſicut nunc ſe habet, contraq; conſuetudinem pæne omnium librorum, cum præſertim ipſe initio Aſtronomicω̄n ſit uſus dedicatione, præterea ſeorſum quodam oculi exordio inſtruxerit. De medio quod nominantur, quorum nulla mentio eſt in ſerie præmiſſa. Veriſimile namque fit, amiſſam eſſe aliam ſeriem ſeu genealogiam, quam præmiſerat his quoque, ſecundo præpoſuerat libello, ſicuti in prima fecit. Ut proinde nihil certi ſolidive hinc adverſus noſtrum poſſit dici. Suſpicatur nihilominus Micyllus ipſe, hunc, quem publicavit, fabularum libellum eſſe potius *Genealogiarum fragmentum, aut epitomen, a ſtudioſo aliquo ex illius libris excerptam, & abbreviatam.* Barthius quoque paſſim *compendium & breviarium* Hygini appellat. Verum fateor, me nihil tale, qua nimirum imbecillitate judicii laboro, poſſe intelligere. Compendium videlicet ſeu breviarium exiſtimo debere eſſe operis prolixioris, plurimaque omittere, quæ in iſto continentur. At nil tale video in his Hygini fabulis. Non, inquam, intelligo, quid deſiderari debeat in ipſis. Quicquid hic profertur, integrum eſt. Quælibet fabula ſic exponitur, ut in ea nihil poſſit amplius requiri. Nec eſt copioſior earum expoſitio in Poëticis Aſtronomicis, quæ nemo unquam pro compen-

pendio majoris operis, epitomæve habuit. Sed nec Græci Latinive, unde ſua noſter deſumſit, copioſius expoſuere. Capiat, qui volet, ſcriptorem veterem eorum, qui Hygino laudantur, Ovidium, exempli gratia, Ciceronem, Homerum; nil in eis amplius inveniet. Unde ergo debuit haurire, quæ in corpore, integro, quod ipſi credunt, comparebant? Et qui quæſo debuit aut potuit aliter, qui libellis duobus admodum, aut certe pauciſſimis, quicquid eſt hiſtoriæ fabuloſæ apud veteres, Græcos pariter ac Latinos, comprehendere ſuſcepit. Agnoſcit ipſe Barthius; itaque hanc *brevitatem tali argumento unice teſtatur convenire*; quæ ſunt ipſa ejus verba. Fruſtra igitur in opere, cujus virtus ſumma eſt in brevitate, copiam & amplitudinem deſideramus: fruſtra brevitatem ejus pro compendio habemus. Deniq; majori ratione Avianum illum, quem in ſuis reperit membranis Barthius (ſi modo reperit) nomen ſcribæ ſuſpicamur aut librarii, quam abbreviatoris. Quando accidiſſe potuit Hygino, quod Cornelio Nepoti, pro quo nomen Æmilii Probi, à quo fuerat deſcriptus, ſic invaluit, ut & viris doctis breviarium Nepotis haberetur, qui Nepos ipſe tamen erat. Atque iſta quidem pleraque pertinent ad Barthium præcipue: ad Reineſium vero hactenus, quatenus confiſus illis Schedis Bar-

thianis ad judicandum animoſius de Hygino, quam fortaſſe debuerat, eſt inductus. Cauſſæ profecto rationesve, quæ ab ipſo proferuntur, nihilo ſunt ponderoſiores. Equidem agnoſcitur ipſius diligentia in oſtendendo eo, quod compareant in hoc opuſculo argumenta veterum dramatum, eo plane modo, quo periochas in Homeri Odyſſeam & Iliada dedit Auſonius, & id genus alia alii compoſuere. Sed num inde ſequitur, Hyginum non eſſe Hyginum, verum potius epitomen ipſius? Et quid quæſo continent argumenta iſta, niſi fabulas veteres de Deorum heroumve caſibus, id eſt, quid aliud, quam id ipſum, de quo ſcribere Hyginus propoſuerat? Cur ergo ſi quæ talia invenit apud Græcos, non transferret, in uſus ſuos? Illud potius oſtendendum erat, eſſe hæc conſarcinata ex ſcriptoribus Latinis, iisque aliis & aliis, & in hunc libellum conjecta, ut conſtaret, Pſeudo-Hyginum nos habere. At hoc nemo fecerit judicii & frontis alicujus, ita omnia ſibi ſunt ſimilia per integrum opuſculum, ut non ovum ovo magis. Quare nobis quidem loco argumenti eſſe nequit, quo credamus, vero nos deſtitui Hygino, quod hic breviter occurrant, quæ dramatibus integris Pacuvius, Ennius, Nævius, Livius, & ex Græcis alii dedere. Quod hic canum nomina, qualia leguntur apud

pud Ovidium, ſint enumerata, & id genus. Cum præſertim ipſe non diſſimilet, ſe aliunde ſua ſumſiſſe, atque alicubi Ovidium ipſe ultro compellet. Nam quod titulos capitum & inſcriptiones attinet, de iis dubium non eſt exiguum, an omnes ſint Hygini. Quanquam & ſi eſſent, nihil inde pro Reineſio conſequeretur. Potuit nimirum & Hyginus breviter complecti argumentum Dramatis ſive a Græco, ſive a Latino Poëta conſcripti, ſicut fecerunt, qui periochas ſcripſere, atque in uſus ſuos, & libelli hujus adornationem adhibere. Argumentum vero fabulæ de Actæone, quod iiſdem pæne verbis legitur apud Ovidium lib. III. fab. 4, quibus apud Hyginum, magis eſt, ut auctorem illorum argumentorum, quiſquis ſit, credamus deſumſiſſe ab Hygino (ſi modo alter ab altero deſumſit, & non caſu quodam inciderint in eadem pæne verba) quam Hyginum ab auctore illo. Cujus rei rationem damus iſtam, quod locutionem, *Ex aſſidua venatione fatigata*, quæ ob ſermonis plenitudinem ex adjecta præpoſitione ſtyli Hyginiani faciem præcipue repræſentabat, profert in *aſſiduo venationis labore defatigata*, immutatam, qui fortaſſis illam alteram habuit ſuſpectam. Licet eo inclinem magis, ut accidiſſe caſu credam, quod alter uſus ſit vocabulis & formulis alterius. Cur enim alia argumenta non per-

inde inter ſe conveniunt? cur hoc unum magis ſibi cenſuit ſequendum Hyginus, vel quisquis ejus, ex opinione Reineſii præfert nomen, quam quodcunque aliud? Sed tamen aliqua, pergit, quæ triviale ſapiunt doctrinam, in his fabulis. Primùm dico, nullã noſtrũ hic doctrinam magnopere promittere, ſed narrationem fabularum, quales potuit accipere ab aliis. Deinde quæ de Scylla refert in piſcem cirin tranſmutata, ſunt ea ſane, qualia non temere alibi reperias. Sed an ideo in his doctrina trivialis? Credo trivialem magis eſſe eam, quæ ſententiam ſequitur communem. Hæc cum a communi recedat, aliam oportet eſſe. Nam ut ipſum avem credamus ſuo ex ingenio mutaſſe in piſcem, cauſſa nulla eſt idonea. Habuit ſine dubio ut in cæteris, ita hic, quos ſequeretur. Adde, quod κηρὶς ſit piſcis apud Athenæum, idemq; Phavorino dicatur κιρὶς: quod is ſit adonis, qui ſubinde ſolet expatiari in littus, interque eundum redeundumque multas patiatur inſidias ab avibus littoralibus: quod denique halieton avis ſit, qui littora & maria frequentet, unde nomen etiam accepit. Potuerunt enim iſta omnia non difficulter effeciſſe, ut quis piſcem crederet, quam alii dixerunt avem. Quam deinde ſententiam ut raram minimeque trivialem amplexus eſſe noſter potuit. Nam ut cirin piſcem ab

indo-

indocto homine,& imperito credamus nominatum, obſtat vel hoc unicum, quod notitia illius minime ſit vulgaris. Quod figmentum attinet de Cura, hominem formante, num ſit monachiſmus frigidus, cogitandum aliis relinquimus. Sunt in ipſo Phædro aliqua, quæ niſi ejus eſſe conſtaret, audaculus aliquis ſimili ornare poſſet elogio. Certe ipſa oratio, qua ea fabula exponitur, non magis monachiſmū ſapit, quam quæcunq; per libellum integrum. Jam quod hic nonnulla proponantur de ſeptem Sapientibus, de inſulis maximis, & ejusmodi, non tam aliena forte ſunt ab hoc argumento, ut Reineſio videntur. Certe de his ipſis parum aliter, ac de cæteris, ad hiſtoriam fabuloſam pertinentibus, veteres tradidere. Ideo de his ſimilibusque egit quoque ab initio Bibliothecæ ſuæ, ubi eam eſt complexus omnem, Diodorus. Sed & initia nonnullorum pertinent ad Deos, fabulasque, quæ ſunt proditæ de ipſis. Cur itaque tam ſit ineptus noſter, quod earum fecerit in hoc libello mentionem? Venio ad accuſationem ultimam, orationem ſcilicet, in qua ipſe aliique dicunt eſſe multa inepta, & Latinitati veræ repugnantia. Micyllus: *Eſt hic auctor non ita purus atq; elegans, adeo, ut in quibusdam parum etiam* Latinus videri *queat.* Reineſius: *Sunt in iſto faſciculo nonnulla, quæ vix infima Latinitate ſubſiſtant.*

ſtant. Mihi, quod virorum eruditiſſimorum pace volo dictum, longe aliter videtur. Equidem negare nolo, hic occurrere, quorum exempla difficulter ex probatis aliis ſcriptoribus oſtendas. Pleraque tamen eſſe, quæ vel rationibus idoneis, & ſimilitudinibus formularum optimarum, vel auctoritate ipſa, licet minime in vulgus forſan nota, nitantur, certum habeo, & in Indice clariſſime oſtendo. Deinde hoc obſervo, eſſe præſens opuſculum a manibus ſordidis hic, illic inquinatum, ac ne ſic quidem ad nos perlatum, ut in manuſcripto ipſo comparebat. Fatetur, ut de poſteriore primo loco dicam, Micyllus ipſe, *librum ſuum Externis & Longobardicis notis ſcriptum fuiſſe, itaque ſe a principio ceu filium quoddam ſecutum Exemplum* neſcio cujus, *qui prior illum latine deſcribendum cœperat.* Quis vero novit, qua is, quem ſecutum ſeſe ait, fide ſit in hoc negotio verſatus, quam bene aſſecutus ſingula? Deinde *verba ipſa*, inquit, *ſic pleraq; inter ſe impedita ac perturbata erant, ut alia nobis dividenda, alia aliis abolenda: quorundam principium cum fine præcedentium, & rurſum præcedentium quorundam finis, cum principio ſequentis conjungendus eſſet. Item multa vetuſtate oblitterata, expuncta, atque corroſa fuere; quorum alia, æſtimationem & conjecturas ſecuti reſtituimus; alia, ubi certum* aliquid, *quod ſequi poſſemus, non erat, pror-*

prorſus intacta reliquimus. Habemus igitur ipſius Micylli confeſſione, non ut erat in manuſcripto ejus, ſed ut ipſe conjecturis ſuis reformaverat reſtitueratque, Hyginum. Quæ quam ſint felices dextræve, vel ex iis licet æſtimare, quas in margine appoſuit. Sed & jam ante Micyllum fuerunt, qui longe pejus ipſum excepere. Cujus rei teſtimonium habemus evidens clariſſimumq; non in tot lacunis modo, quæ ubique comparent, ſed & capitibus male conſutis, aut divulſis. Quomodo exempli gratia capiti CLXVIII, in quo agitur de Danao, caput ſubditur de Amymone, cum dubium poſſit eſſe nullum, quin Hyginus ipſe ſubſequens ſubjecerit, quod agit de filiabus Danai, & ipſarum cæde, ita namq; ipſa ſeries narrationis exigebat. Ita caput, cujus lemma, *Typhon*, comprehendit nunc & Phaëtontis fabulam, de qua nil in lemmate, quod jam & Micyllus obſervavit. Simile quid factum capite præcedenti, ubi filii Meduſæ memorantur, de quibus tamen nihil eſt in capitis inſcriptione. Item caput CLXIV, quod agit de Athenis, ſi lemma reſpicias, ſimul Orphei fabulam, atque Myrrhæ complectitur. Atq; quoniam, hæc ipſa ad eundum modum ſeſe habent in indiculo fabularum, qui a fronte operis collocatur, ne ipſum quidem, niſi ab imperito quopiam vel oſcitante factum, non Hygino,

fors

forsnon abſque cauſſa credideris. Quò & illud pertinet, quod nonnulli tituli fabellis ipſis ſunt inſerti, quorum nulla mentio in indice. Quomodo in capite CLXXIII. inter alia ſic habetur, *quæ civitates auxilium miſerint*: id quod eſſe titulum novi capitis, nemo ſane eſt, qui non intelligat. Ut fortaſſis ex his titulis indiceque tam multa contra Hyginum ſibi ſumere Cl. Reineſius haud debuerit. Denique ipſæ fabulæ occurrunt alioubi male otioſeque repetitæ, ſtulteque interpolatæ, ut exemplo fabulæ ſexageſimæ octavæ, atque ſeptuageſimæ primæ conſtat, & a nobis demonſtratum eſt in notis. Quare cum non habeamus integra, quæ ad nos pervenere, injuriam Hygino facimus, ſi ex his contra ipſum pronuntiare ſuſtinemus. Atq; hoc jam eſt, quod agnovit quoque Gaſpar Schoppius, quando ſic de hoc opuſculo in de ſtylo Hiſtorico: *Nonnulla in Hyginum hunc, quemadmodum in Aſconium Pœdianũ, poſterioribus ſæculis minus latina irrepſere.* Pergat aliquis, tu ergo ea es ſententia, quaſi etiam num ſuperſtitem Hyginum habeamus, non epitomen ſolummodo ipſius, ab Aviano ſcriptam, ut putabat Barthius, non Pſeudo-Hyginum, ut Reineſius volebat. Cui reſpondeo, ſi qua fides titulis librorum ac inſcriptionibus habenda, me aliter non poſſe. Eccur enim Hygini magis eſſe negem, quod Hygini eſſe dici-

tur

tur intitulo,quamPhædri, quamCornelii Nepotis, vel alterius ſcriptoris, quod dicitur ipſorũ? Deinde tam hic fabularũ liber ſimilis eſt libris Aſtronomicῶn,Poëticῶn quod jam alibi oſtendi,ut nil poſſit magis. At hos citra cõtroverſiam Hygini dicunt eſſe, non Aviani, vel epitomatoris alicujus alterius. Sed eſt alia quæſtio, ſi quis de Hygino illo loquatur, quem deſcribit Suetonius, & fuiſſe dicit libertum Auguſti. Hic ſane hærerem, facileque in diverſum irem. Equidem in titulo ſicut eum exhibent vulgati, nihil legitur, quod alio quem trahat. In utroque opuſculo C.JULIUS HYGINUS dicitur perinde, ſicut apud Suetonium, quin imo expreſſe additur, etiam in codicibus antiquis librorum ſaltem Poëticῶn Aſtronomicῶn, & teſtatur Voſſius in de Idolol. II. c. 28. *Auguſti libertus*. Quo intuitu & Gyraldus in Hiſtor. Deor. Synt. V. p. 177. *Hyginus, qui Auguſti libertus fuit, multos reliquit libros à ſe ſcriptos, quorum plerique deſiderantur. Inter eos, qui habentur, eſt fabularum liber.* Item Turnebus libro XVI. Adver. Cap. I. *Sed quæ offuſa eſt caligo ſenſui, diſcuſſa eſt ab Hygino, Auguſti liberto lib. II. De Sig. cæleſt.* Et Andr. Schottus lib. II. Obſerv. Hum. c. 19. *Adjicio, alios pereruditos extitiſſe libertos, ſcriptis etiam claros, Auguſti quidem Hyginum, &c.* Et Schoppius de Stylo Hiſtorico. *Auream argentea excipit ætas poſtremùm*

Augu-

Auguſti annis, & ſub Imperatoribus Tiberio, Caligula, Claudio, & Nerone, &c. Ejus ætatis ſunt Ovidius, Manilius, Cornelius Celſus, & Auguſtales liberti, fabularum alter verſu, alter ſoluta oratione ſcriptores; Phædrus & Hyginus. Putavit Phædro æqualem Hyginum, & ſæculi Auguſtæi vergentis ſcriptorem. Mihi ſecus videtur, ut qui metuam, quod de Auguſti liberto habet adjectum nomen ejus in titulo, eſſe primum ſcioli cujuſdam, qui Hyginum Auguſti libertum apud Suetonium invenerat. Quod ut clarius oſtendam, primum volo diligenter obſervari, quod, quæ teſtimonia Ciceronis & Ovidii ab ipſo adducuntur, proferantur tanquam non vivorum, ſed eorum, qui jam pridem obiere. At vero libertus Auguſtalis Ovidii fuit æqualis, & *familiariſſime cum ipſo vixit*, ut Suetonius eſt teſtis. Quod ſine dubio noſter verbo unico indicaturus erat, ſi Hyginus ille fuiſſet. Deinde cum diverſa opera commemorentur à liberto Auguſtali ſcripta, nemo eſt ex omni numero veterum, qui vel fabularum, vel Poëticωn Aſtronomicωn uno tantum verbo faciat mentionem, non Gellius, non Macrobius, ac ne Servius quidem, aut Sariſberienſis, ut vix dubium poſſit eſſe, quin ignotus eis fuerit Hyginus noſter. Huc accedit vel præcipue quod cum Plinius Hyginum, libertum Auguſtalem, laudet libris bene mul-

tis,

tis, ibi tamen nullam ejus faciat mentionem, ubi ſi cum noſtro fuiſſet idem, maxime debuerat. Libro enim ſeptimo, ubi agitur de iis, quæ quis inveniſſet in vita, item de litteris Antiquis, de quo utroque noſter, & capitibus peculiaribus, nullam Hygini facit mentionem inter ſcriptores, unde quæ ſunt ejus libri, deſumſerit, qui tamen libris præcedentibus, ubi ſitus regionum deſcribuntur, ejus ſeſe uſum monumentis teſtatur. Nempe ſcripſerat libertus Auguſtalis opus aliquod de urbibus, quod Plinio adjumento eſſe poterat. Macrobius: *Hernicum quidem hominem Pelaſgum, ducem Hernicis fuiſſe, Julius Hyginus in libro ſecundo urbium non paucis verbis exponit.* Putant viri docti, per hos libros urbium intelligi opus, quod ſcripſit idem de urbibus Italiæ, a Gellio aliisque memoratur. Mihi aliter eſt viſum vel propterea, quia quæ a Plinio libro quarto, quinto, & ſequentibus, ad librum uſque ſeptimum commemorantur, nil commune habent cum Italia, in quibus tamen omnibus Hygini opera teſtatur ſeſe uſum. Vix autem poteſt aliud Hygini opus ei profuiſſe, cum cætera illius plane ſint diverſa. Igitur exiſtimo, diverſus eſſe libros, *de urbibus*, & *de urbibus Italiæ*, hunc illorum partem tantum cenſeo fuiſſe, atq; adeo exemplo Græcorum multorum ſcripſiſſe de urbibus non unius tantum gentis, verum omnium,

mnium, quorum poterat notitiam habere. Ad eundem modum nominat Hyginum Plinius libro decimo, undecimo, ſequentibusq; uſque ad vigeſimum ſecundum, ſine dubio propter ova, gallinas, apes, vites, arbores, & id genus, de quibus egerat pluribus in libris, quos de agricultura ſcripſiſſe Chariſius teſtatur. Conſtat ergo, Plinium non habuiſſe fabulas, aut libros Aſtronomicῶn Poëticῶn. Qui cum non ita diu ante ſcripti fuerint, ſi auctorem habuere Hyginum, Auguſti libertum, fieri vix poteſt, ut præterierint Plinianam diligentiam, undique colligentem omnia, cum præſertim cætera ipſius viderit opera conſulueritque. Quare mea ſententia eſt certum, iſtos libros ætate Plinii necdum fuiſſe conſcriptos, atque adeo non poſſe Hyginum auctorem ipſorum eſſe eundem cum Hygino altero, liberto Auguſti, qui de urbibus, itemque agricultura libros edidit in lucem. Huc accedit, quod libertus Augaſtalis fuerit Grammaticus, eoque nomine laudatus ſit Suetonio, & in numerum Grammaticorum relatus. At vero noſter Mathematicus potius, quod de ſe ipſe in præfatione libris Poëticῶn Aſtronomicῶn præfixa docet, ac ex toto conſtat illo opere, ac ne Hiſtoriæ quidem longius fortaſſe deditus, quam fabulæ ad cognoſcendum Aſtrorum titulos neceſſariæ poſtulabant, & occaſione illarum ſciri de

ri de cætera hiſtoria fabuloſa dabatur. Atque hæc eſt mea de Hygino fabulatore ſententia, etiam Manuſcriptis conveniens: in quibus ſine additis, ſimpliciter HYGINUS nominatur, ut in Notis amplius oſtendam. De cujus porrò ætate, ſi quis volet ſcire, ei fateor à me haud poſſe ſatisfieri. Si M. Fabius, ad quem eſt præfatio librorum Aſtronomicω̃n, Quintilianus eſſet, quod Volaterranus quidem ac Populierius exiſtimârunt, res expeditu foret facilis. At vero non eſſe ipſum, non tam temporis oſtendit intervallum, quod volebat Voſſius, cum Hyginus fabulator, non ſit C. Julius Hyginus, libertus Auguſtalis, ut jam ſatis demonſtravimus, quam quod ſtudio commendetur non orationis eloquentiæq;, quo tamen unice Quintilianus cenſebatur ſuo tempore, verum artis Grammaticæ, verſuumque, ac hiſtoriarum. Ita namque incipit præfatio: *Etſi te ſtudio Grammaticæ artis inductum, non ſolum verſuum moderatione, quam pueri perviderunt, ſed hiſtoriarum quoque varietate, qua ſcientia rerum perſpicitur, præſtare video.* &c. Hic Hyginus nullam facit mentionem Eloquentiæ inter laudes Fabii, quod feciſſet nunquam, ſi de illo egiſſet, quem Quintilianum nuncupamus. Cum ergo alius ſit Fabius, cujus alibi, quod ſciam nulla mentio, difficile eſt definire, qua Hyginus noſter vixerit ætate. Poſt Ovidium ſcripſiſſe ma-

 niſe-

nifeſtum eſt. Plinio quoque fuiſſe incognitum, conſtat ex ſuperioribus. Nec tamen multo his inferior videtur, cum recentiorem nullum hiſce in libris nominet ſcriptorem. Adde, quod utatur verbis formulisque doctioribus, quam ut ſæculis conveniant recentioribus. Poteſt forſan & hoc argumento eſſe, quod ætate ſua dicat ſuperfuiſſe adhuc oleam Minervæ apud Athenienſes. Verba ejus Fab. 64. *Primum in ea terra oleam ſevit, quæ adhuc dicitur ſtare.* Quanquam enim mentionem ejus faciat & Pauſanias, qui floruit ſub Antonio Philoſopho, tanquam ſuo quoque tempore ſuperſtitis, vix tamen diu poſt videtur extitiſſe, propter invaleſcentem ibi religionem Chriſtianam, & mutationes alias, quas ſubire urbs compulſa fuit. Floruit igitur Hyginus noſter Antoninorum circiter ætate, quantum licet conjecturis aſſequi, verum ita floruit, ut in cenſum magnorum ingeniorum veniſſe minime videatur. Itaque à nullo veterum ſcriptorum, quotquot nobis quidem cogniti, ejus iſthæc opera laudantur. Quo fortaſſe faciebat, quod in prima eſſent ſcripta ætate. Quod teſtatur ipſe in præfatione librorum Aſtronomicωn, quando eos ait ſe compoſuiſſe, *ne nihil in adoleſcentia diceretur laboraſſe.* Quibus in libris cum & Genealogiarum à ſe ſcriptarum mentionem faciat, quas putamus eſſe,

quæ

quæ nunc fabulæ dicuntur, eas eſſe ſcriptas ipſi adhuc in minori conſtituto ætate, manifeſtum eſt. Poteſt & hoc acceſſiſſe, quod ſermone uteretur minus compto, & ad guſtum ſæculi parato. Unde quoque Schoppius *plebejum* eum vocat. Ut in libello de Stylo Hiſtorico: *Hujus nota vox eſt quadriga, pro curru quatuor Equis juncto, apud plebejum ſcriptorem Hyginum.* Item in opuſculo, cujus titulus, Infamia Famiani. *Hygini eſt, Herculem inopia armorum defeſſum ſe ingeniculaſſe multis jam vulneribus acceptis: id autem, ut alia Hygini multa multa, plebejum ſapit.* Et paulo poſt: *Hyginus quoq; plebejus bonæ ætatis ſcriptor obſervantiam pro cuſtodia dixit.* Item in Catalogo Auctorum linguæ latinæ, quem inſeruit ſuis Conſultationibus. *In Mythologicis familiam ducit C. Julius Hyginus Auguſti Libertus, qui ſæpius plebejam loquendi conſuetudinem amplecti videtur.* Manet interim judicio quidem noſtro fabularum auctor Hyginus, licet alius, quam libertus Auguſtalis. Manet ſæculi, ſi non optimi, non profecto peſſimi ſcriptor, adeoq; non Rhapſodus, non ſordibus clauſtralibus inquinatus, ut in eo docta quoque non pauca, & ſingularia, & alibi non occurrentia legantur. Denique in hoc argumento hiſtoriæ fabuloſæ unicus, qui Latine quidem ſcripſerit, unde deſideriis alicujus poſſit ſatisfieri.

JUDICIA
De
HYGINI LIBRIS.
DE FABULIS.

Jacobus Mycillus in Epiſtola Nuncupatoria.

EST hic auctor ut quidem non ita purus atque elegans, adeo ut in quibuſdam parum etiam Latinus videri queat, ita vetus tamen, & a reliquis Hygini ſcriptis, quæ quidem ad nos pervenere non omnino abſimilis aut abhorrens, præcipuè autem utilis iis, qui in humanioribus hiſce ſtudiis multum ac diligenter verſantur. Ex hoc enim non pauca, quæ tum apud Ovidium, tum apud alios pleroſque Poëtas minime hactenus, aut certe perperam intellecta ſunt, intelligi & explicari tandem poſſe videntur, multaque hic plana jam atque expedita reperias, quæ dudum magnos atque eruditos quoq; viros varie ac miſere torſerunt.

Schoppius in Judicio de Stylo Hiſtorico, ubi de Argentea Scriptorum ætate.

Et Auguſtales Liberti, Phædrus & Hyginus, etſi in hunc poſteriorem, quemadmodum & in Aſconium Pedianum poſterioribus ſæculis nonnulla minus Latina irrepſiſſe palam eſt.

Scaliger ad Euſeb. Chronicor. p. m. 10.

Verum eſt, Deorum generationes & archæologias in hac parte recenſitas fuiſſe, & Hyginum mythologum ſingulas hiſtorias τῶν μυθολογουμένων conſcripſiſſe. *Et paulo poſt.* Non invitus concedam, Hyginum hunc mythologon ex Græco converſum fuiſſe.

Idem ibidem ad num. CCXI, poſt adductum Scholion ad Statii lib. IV.

Sed hæc omnia collegit ex Hygino. Nam & de Junone, & de regno Hyginus ita. Et ſane Scholia illa in Thebaidem Statianam majorem partem ſunt centones ex Servio, Hygini Mythologicis, & Aſtronomico ejuſdem Arateo.

Barthius

Barthius V. Adverſar. c. 2.

Eſt ſimilis ſibi hic ſcriptor, licet minime unius auctoris liber ſit, ſed Epitoma ex Hygino & aliis contractis.

Idem lib. VI. c. 22.

In uno tamen eorum (codicum) Hygini fabularum partem inveni, ut captum videas, Aviani aut Aviani nomine præſcripto.

Idem lib. VIII. c. 6.

Quæ phraſis ſtylique facies in Hygini fabulis & multa in ea notanda ſunt ab uſu Latinitatis hodiernæ remota, quæ tamen Barbariæ damnare non poſſis, multa ob elegantiam commendanda.

Et lib. X. c. 12.

Hygini nomine proſtantem librum ego Rhapſodiam ex omnibus hinc inde Mythologorum libris concinnatam eſſe arbitrer. Nam apud Fulgentium integræ periodi ſunt, quæ hic extant. Niſi tamen ille Hyginum potius exſcripſit.

Eodem libro c. 20.

In fine perveterum membranarum, quæ in noſtram poteſtatem pervenerunt, ita ſcriptum calamo: *Explicit feliciter Avianus de Fabulis Poëtarum & Heſiodi.* Cum vero & in aliis docti Hygini titulum invenerint, quis non dabit ſuſpicioni locum, ex Hygino & aliis Avianum hæc excerpta conſtipaſſe?

Et lib. XXIII. c. 11.

Non inelegans ſcriptor eſt Lactantius ille, ſive Lutacius, qui argumentis Ovidianos Metamorphoſeon libros enarravit. Stilus vero ſimillimus earum fabularum, quæ vulgo Hygino adſcribuntur, ſed utique in compendium a neſcio quo redactæ ſunt, & fortaſſis ab eodem hoc ſcriptore, qui Epitomas concinnare conſueverat.

Reineſius lib. III. variar Lect. p. 372.

Sunt in iſto faſciculo (Hygini) nonnulla, quæ vix infima Latinitate ſubſiſtant. *Et paulo poſt.* Sunt in iſtum fabularem librum veterum dramatum argumenta, quæ interpretes Poëtarum

rum Grammatici tradiderant, conſtipata, eo plane modo, quo periochas in Homeri Iliada & Odyſſeam dedit Auſonius, fabularum Menandri Hypotheſes Homerus Gellius Grammaticus & Metamorphoſeos Ovidianæ epitomen Lactantius Placidus. Id vero in Pſeud-Hygino oſtendemus.

Idem lib. III. c. 8.

Judicium in Grammatico, qui fabularum librum capitum ducentorum ſeptuaginta ſeptem conſtipavit, & præfixo Hygini nomine ætatem mentitus eſt & auctoritatem, merito requiramus multis de cauſis.

DE POETICIS ASTRON.

Antonius Riccobonus in Fragmentis Hiſtoricorum.

Julius Hyginus ſcripſit ad M. Fabium Quintilianum, cui familiariſſimus fuit, de mundi & ſphæræ narratione utile ſane Aſtronomicum. Præterea de ſignis cœleſtibus opus, in quatuor libros diſtinctum.

Modius epiſt. 9. Novantiquarum Lect.

Nota magis nulli domus eſt ſua, quam Hygino cœlum.

Scaliger ad Manilium, p. 34.

Ita omnes veteres, præter Hyginum, qui τὸν ἔσχατον τοῦ ποταμοῦ Canopum vocatū ſcribit. Et idem ſcribit Capella ab Hygino mutuatus. *Idem p. 372.* Hyginus enim, qui ex Eratoſthene & antiquioribus Aſtronomicon ſuum concinnavit, vocat eam Sagittarii coronam.

Idem in Notis ad Euſebium num. CCCXL.

At Hyginus in aſteriſmo Ophiuchi eum Triopæ filium facit, cujus verba huic hiſtoriæ illuſtrandæ pernecеſſaria apponam.

Scioppius in Infamia Famiani p. 17.

Hygini eſt Aſtron 192, Herculem inopia armorum defeſſum ſe ingenuculaſſe, multis jam vulneribus acceptis. Id autem, ut alia Hygini multa, plebejum ſapit. *Idem ibidem p. 49.* Hyginus quoque plebejus bonæ ætatis ſcriptor, obſervantia pro cuſtodia dixit.

Barthius

Barthius lib. XXII. Adverſ. c. 22.

Hyginus, ſeu ejus potius Epitoma lib. II. Aſtronomici, c. 43.

Palmerius in Exercitationibus ad Laert.

Nec in eo fidem adhibeo Hygino, qui Aſtronomicorum II. c. 3. hæc ait: *&c. & poſt*: quot verba, tot errores, *&c.*

FABU-

Digitized by Google

FABULARUM HYGINI

PER

CAPITA INDEX.

1 *Hemiſto.*
2 *Ino.*
3 *Phryxus.*
4 *Ino alia Euripidis.*
5 *Athamas.*
6 *Cadmus.*
7 *Antiope.*
8 *Eadem Euripidis.*
9 *Niobe.*
10 *Chloris.*
11 *Niobidæ.*
12 *Pelias.*
13 *Iuno.*
14 *Argonautæ convocati.*
15 *Lemniades.*
16 *Cyzicus.*
17 *Amycus.*
18 *Lycus.*
19 *Phineus.*
20 *Stymphalides.*
21 *Phryxi filii.*
22 *Æeta.*
23 *Abſyrtus.*
24 *Iaſon Peliades.*
25 *Medea.*
26 *Medea exul.*
27 *Medus.*
28 *Othus & Ephialtes.*
29 *Alcumena.*
30 *Herculis athla XII. ab Euryſtheo imperata.*
31 *Parerga ejuſdem.*
32 *Megara.*
33 *Centauri.*
34 *Neſſus.*
35 *Iole.*
36 *Deianira.*
37 *Æthra.*
38 *Theſei labores.*
39 *Dædalus.*
40 *Paſiphae.*
41 *Minos.*
42 *Theſeus apud Minotaurum.*
43 *Ariadne.*
44 *Cocalus.*
45 *Philomela.*
46 *Eriohtheus.*
47 *Hippolytus.*
48 *Reges Athenienſes.*
49 *Æſculapius.*
50 *Admetus.*
51 *Alceſtis.*
52 *Ægina, Mirmydones.*
53 *Aſteria.*
54 *Thetis.*
55 *Titius.*
56 *Buſiris.*
57 *Sthenobæa, Bellerophon*
58 *Smyrna.*
59 *Phyllis.*
60 *Siſyphus & Salmoneus.*

A 61 *Sal-*

61 *Salmoneus.*
62 *Ixion.*
63 *Danae.*
64 *Andromeda.*
65 *Alcyone.*
66 *Laius.*
67 *Oedipus.*
68 *Polynices.*
69 *Adraſtus.*
70 *Reges ſeptem Thebas profecti.*
71 *Epigoni.*
72 *Antigona.*
73 *Amphiaraus, Eriphyle, & Alcmaeon.*
74 *Hypſipyle.*
75 *Tireſias.*
76 *Reges Thebani.*
77 *Leda.*
78 *Tyndareus.*
79 *Helena.*
80 *Caſtor.*
81 *Helenæ proci.*
82 *Tantalus.*
83 *Pelops.*
84 *Oenomaus.*
85 *Chryſippus.*
86 *Pelopidæ.*
87 *Ægiſthus.*
88 *Atreus.*
89 *Laomedon.*
90 *Priami filii & filiæ, numero 54.*
91 *Alexander Paris.*
92 *Iudicium Paridis.*
93 *Caſſandra.*
94 *Anchiſes.*
95 *Vlyſſes.*
96 *Achilles.*
97 *Qui ad Trojam expugnatum ierunt, & quot naves.*
98 *Iphigenia.*
99 *Auge.*
100 *Teuthras.*
101 *Telephus.*
102 *Philoctetes.*
103 *Proteſilaus.*
104 *Laodamia.*
105 *Palamedes.*
106 *Hectoris lytra.*
107 *Armorum judicium.*
108 *Equus Trojanus.*
109 *Iliona.*
110 *Polyxena.*
111 *Hecuba.*
112 *Provocantes inter ſe, qui cum quo dimicarunt.*
113 *Nobilem quem quis occidit.*
114 *Achivi qui quot occiderunt.*
115 *Trojani qui quot occiderunt.*
116 *Nauplius.*
117 *Clytæmneſtra.*
118 *Proteus.*
119 *Oreſtes.*
120 *Iphigenia Taurica.*
121 *Chryſes.*
122 *Alcies.*
123 *Neoptolemus.*
124 *Reges Achivorum.*
125 *Odyſſea.*
126 *Vlyſſis agnitio.*

127.Te-

127 *Telegonus.*
128 *Augures.*
129 *Oeneus.*
130 *Icarus, Erigone, & Canis.*
131 *Nyſus.*
132 *Lycurgus.*
133 *Hammon.*
134 *Tyrrheni.*
135 *Laocoon.*
136 *Polyidus.*
137 *Merope.*
138 *Philyra, quæ in tiliam verſa eſt.*
139 *Curetes.*
140 *Python.*
141 *Sirenes.*
142 *Pandora.*
143 *Phoroneus.*
144 *Prometheus.*
145 *Niobe, ſive Io.*
146 *Proſerpina.*
147 *Currus Triptolemi.*
148 *Vulcanus, Harmonia.*
149 *Epaphus.*
150 *Titanomachia.*
151 *Ex Typhone & Echidna geniti.*
152 *Typhon.*
153 *Deucalion & Pyrrha.*
154 *Phaeton Heſiodi.*
155 *Iovis filii.*
156 *Solis filii.*
157 *Neptuni filii.*
158 *Vulcani filii.*
159 *Martis filii.*
160 *Mercurii filii.*
161 *Apollinis filii.*
162 *Herculis filii.*
163 *Amazones.*
164 *Athenæ.*
165 *Marſyas.*
166 *Erichthonius.*
167 *Liber.*
168 *Danaus.*
169 *Amymone.*
170 *Filiæ Danai, quæ quos occiderit.*
171 *Althea.*
172 *Oeneus.*
173 *Qui ad aprum Calydonium ierunt.*
174 *Meleager.*
175 *Agrius.*
176 *Lycaon*
177 *Calliſto.*
178 *Europa.*
179 *Semele.*
180 *Actæon.*
181 *Diana, & Canum nomina.*
182 *Oceani filiæ.*
183 *Equorum Solis & Horarum nomina.*
184 *Pentheus & Agave.*
185 *Atalanta.*
186 *Melampe.*
187 *Alope.*
188 *Theophane.*
189 *Procris.*
190 *Theonoe.*
191 *Rex Midas.*
192 *Hydon, Hyas, alii.*
193 *Harpalycus.*
194 *Arion.*
195 *Orion.*

196 *Pan.*
197 *Venus.*
198 *Niſus.*
199 *Scylla altera.*
200 *Chione.*
201 *Autolycus.*
202 *Coronis.*
203 *Daphne.*
204 *Nyctimene.*
205 *Arge.*
206 *Harpalyce.*
207 *Macareus.*
208 *Rhodos.*
209 *Cyrene.*
210 *Hecatea.*
211 *Herſe.*
212 *Endymion.*
213 *Atys.*
214 *Narciſſus.*
215 *Hermaphroditus.*
216 *Eurydice.*
217 *Maleas.*
218 *Hyacinthus.*
219 *Archelaus.*
220 *Cura.*
221 *Septem Sapientes.*
222 *Septem Lyrici.*
223 *Septem opera mirabilia.*
224 *Qui facti ſunt ex mortalibus immortales.*
225 *Qui primi templa deorum conſtituerint.*
226 *Quæ mortales cum Iove concubuerint.*
227 *Quæ cum Apolline.*
228 *Quæ cum Neptuno.*
229 *Quæ cum Mercurio.*
230 *Quæ cum Libero.*
231 *Quæ cum Marte.*
232 *Quæ cum Aquilone.*
233 *Quæ immortales cum immortalibus concubuerint.*
234 *Qui patres ſuos occiderunt.*
235 *Qui matres ſuas occiderunt.*
236 *Qui fratres ſuos occiderunt.*
237 *Patres qui filios ſuos occiderunt.*
238 *Qui filias ſuas occiderunt.*
239 *Matres quæ filios interfecerunt.*
240 *Quæ conjuges ſuos occiderunt.*
241 *Qui conjuges ſuas occiderunt.*
242 *Qui ſe ipſi interfecerunt.*
243 *Quæ ſe ipſæ interfecerunt.*
244 *Qui cognatos ſuos occiderunt.*
245 *Qui ſoceros & generos occiderunt.*
246 *Qui filios in epulis conſumpſerunt.*
247 *Qui à canibus conſumpti ſunt.*
248 *Qui ab apro percuſſi, interierunt.*
249 *Faces ſceleratæ.*

250. Quæ-

250 *Quadrigæ quæ rectores ſuos perdiderunt.*
251 *Qui licentia Parcarū ab inferis redierunt.*
252 *Qui lacte ferino nutriti ſunt.*
253 *Quæ contra fas concubuerunt.*
254 *Quæ piiſſimæ fuerunt, vel qui piiſſimi.*
255 *Quæ impiæ fuerunt.*
256 *Quæ caſtiſſimæ fuerunt.*
257 *Qui inter ſe amici & conjunctiſſimi fuerunt.*
258 *Atreus & Thyeſtes.*
259 *Lynceus.*
260 *Eryx.*
261 *Agamemnon, qui Dianæ cervam ignarus occidit.*
262 *Noctua.*
263 *Ceres.*
264 *Qui fulmine icti ſunt.*
265 *Qui à Neptuno perierunt, vel à Mercurio, vel à Minerva.*
266 *Qui ab Apolline perierunt.*
267 *Quæ bellicoſiſſimæ fuerunt.*
268 *Qui fortiſſimi Heroes fuerunt.*
269 *Qui ampliſſimi fuerunt.*
270 *Qui formoſiſſimi fuerunt.*
271 *Qui ephebi formoſiſſimi fuerunt.*
272 *Iudicia parricidarum qui in Areopago cauſam dixerunt.*
273 *Qui primi ludos fecerunt, usque ad Æneam quintum decimum.*
274 *Quis quid invenerit.*
275 *Oppida qui quæ condiderunt.*
276 *Inſulæ maximæ.*
277 *Rerum inventores primi.*

C. JULII HYGINI, AUGUSTI LIBERTI, FABULARUM LIBER.

Notæ ad Titulum.

C. *Julii Hygini*) Sic editi communiter. Sed illud *C. Julii* codices Manuſcriptos non exiſtimo agnoſcere. Certe Aſtronomicõn librorum auctor *Hyginus* ſimpliciter, non *C. Julius Hyginus* in ipſis reperitur, quod jam obſervavit & Morelius. Sed & Jacobus Micyllus *Hyginum* nude præſcriptum huic opuſculo, non *C. Julium Hyginũ* ait. *Idem argumentum*, inquit in Præfatione, *ab Hygino* (*ſic enim inſcriptus liber is erat*) *tractabatur*. Inſcriptum dicit fuiſſe Hyginum, non, C. Julium Hyginum. Ut proinde illud *C. Julii* non careat dubio, adjectumque à ſciolo videatur.

Auguſti liberti) Hoc vero falſum eſt. Non fuit hic Hyginus libertus Auguſti, non certe ejus qui poſt Julium Cæſarem Imperio Romano præfuit, ſicut ſatis oſtenſum eſt a nobis in peculiari diſſertatione de Hygino noſtro. Itaque & hoc pro adjectamento habemus cujusdam, qui Suetonii Grammaticos ſe legiſſe, hoc pacto voluit teſtari. Vide quæ notavi ad initium Poet. Aſtron.

Fabularum liber) Etiam de hoc dubito, an recte ſeſe habeat. Laudat ipſe Hyginus libros Genealogiarum a ſe ſcriptos in ſecundo poeticõn Aſtronomicõn, ubi agit de Perſeo, qui non alii fuiſſe videntur, quàm hi fabularum, id quod & Micyllus cenſuit. Ita titulus non *fabularum* fuerit, ſed *Genealogiarum*, neque *liber*, verum *liber primus*. Adde, quæ de hac re nobis dicta ſunt in memorata diſſertatione.

EX CALIGINE, CHAOS:

Ex Caligine, Chaos) Admodum abrupta mihi hæc videntur. Saltem iſta primum ita nata dicere debuerat, non ſic ſtatim ab initio uti genere Ellyptico. Itaque vix dubito, quin deſint aliqua, quibus Caliginem eſſe primam rerum omnium, nec ante ipſam extitiſſe quidquam, oſtenderat. Sed & præfationem quandam ſuſpicor præmiſiſſe ſaltem ex libris Poëticõn Aſtronomicõn, in quibus occurrit. Conſuetumque hoc fuiſſe noſtro, non levi indicio demonſtratur.

Ex

Ex Chao & Caligine, Nox, Dies, Erebus, Æther.

Ex Nocte & Erebo fatum, ſenectus, mors, lethum, continentia, ſomnus, ſomnia : id eſt, Lyſimeles, Epiphron, Dumiles, Porphyrion, Epaphus, diſcordia, miſeria, petulantia, Nemeſis, Euphroſyne, amicitia, miſericordia, Styx, Parcæ tres : id eſt, Clotho, Lacheſis, Atropos: Heſperides, Aegle, Heſperie, Aerica.

Fatum, Senectus) debent iſta omnia litteris majuſculis à Capite pingi, quia nomina ſunt propria, & veluti quarundam perſonarum, a quibus poſtea editi ſunt Dii.

Lethum, Continentia) Quid inter mortem, ſomnum, & id genus faciat Continentia, non intelligo. Sed nec mors & lethum differunt, mallem, *Mors, Lethe, Incontinentia.* Ac de Lethe quidem, id eſt fluvio infernali, parum dubito. At vero de incontinentia haut aſſero. Certe hactenus inter prima rerum principia non eſt mihi obſervata.

Id eſt, Lyſimeles) ſcribe, *Item Lyſimeles.* Agitur hic enim de aliis ex Nocte Ereboque creatis.

Dumiles) Hoc ſine dubio corruptum. An ſcribendum, *Amelis?*

Ægla, Heſperie, Aerica) Heſiodus & alii, *Heſpetuſam* & *Areuſam* appellant. Non tamen dixerim continuo, hæc vitioſe ſcripta eſſe nomina, cum innumera ſint hujus generis apud noſtrum, quæ ſine dubio is reperit in iis, quos ſecutus eſt, nobis vero perierunt.

Ex æthere & Die, terra, cœlum, mare.

Ex æthere & terra, dolor, dolus, ira, luctus, mendacium, jusjurandum, ultio, intemperantia, altercatio, oblivio, ſocordia, timor, ſuperbia ingeſtum, pugna, oceanus, Themis, tartarus, pontus & Titanes, Briareus, Gyges, Steropes, Atlas, Hyperion, & Ptolus, Saturnus, Ops, Moneta, Dione, Furiæ tres: id eſt, Alecto, Megera, Tiſiphone.

Superbia, ingeſtum, pugna) Quid hic eſt *ingeſtum?* An legendum, *ſuperbia in geſtu?* Non exiſtimo, cum hæc ſint velut

nomina propria. Et per ſe ponuntur cætera, ſine ulla adpoſitione. Suſpicor fuiſſe primum, *ſuperbia, vis, bellum, pugna, &c.* deinde *vis* & *bellum* coaluiſſe in unum, ita factum *vibellum* & *imbellum*, & *inbeſtum*, & denique *ingeſtum*. Quanquam cum *vis* paulo poſt dicatur proles Pallantis & Styges, hæream, & ab alio expectem emendationem certiorem.

Gyges, Scribendum, *Gyes*. Græcis enim eſt Γύης. Vide Apollodorum, ſtatim ab initio.

Ptolus) ſuſpicor, ſcribendum *Pholus*.

Ex terra & Tartaro, Gigantes, Enceladus, Coemſe, Lenteſmophius, Aſtræus, Pelorus, Pallas, Emphitus, Phorcus, Jenios agrus Alemone Ephialtes Erylus, Effra Corydon, Pheomis, Theodamas, Othus, Typhon, Poliboetes, Menephiarus, Abſeus, Colophomus, Japetus.

Caëmſe, lentheſmophius) Hæc prodigia ſunt vocabulorum, neque quisquam emendabit, niſi bono Codice adjutus. Poſſet videri *Coeus*, *Helenus*, *Ophius*, legendum. Item *Stenius*, *Agrius*, pro *jenios agrus*, pro *Alemone*, *Alcyoneus*, pro *Erylus*, Erytus; pro *Abſeus*, *Aſius*. Cætera ne tento quidem.

Ex ponto & mari piſcium genera, Oceanitides, Heſtyæa, Meliæ, Janthe, Admeto, Silvo, Paſiphe, Polyxo, Eurynome, Evagoreis, Rhodope, Lyriſcitia, Teſchinoeno, Clitemneſte, Piecus, Menippe, Argia. Ejusdem ſeminis flumina, Strymon, Nilus, Euphrates, Tanais, Indus, Cephiſus, Iſmarus, Axenus, Achelous, Simois, Inachus, Alpheus, Thermodoon, Scamandrus, Tigris, Meandrus, Orontes.

Meliæ) Non melius ſe iſta habent. Ex ſequentibus hic *Meliæ* ſcribendum. Mox pro *Admeto*, *Admete*, item pro *Paſiphe*, *Paſithoe*, & pro *Erynome*, *Evagoreus*, *Eurynome*, *Evagore*, pro *Lyriſcitia*, *Lyſianiſſa*, pro *Clytemneſte*, *Picus*, *Clitemneſtra*, *Dione*, Heſiodum & Apollodorum ſequendo, fortasſis ſubſtituendum. Reliqua deſperata ſunt.

Iſmarus) probo *Iſmenus*, quod Micyllus ſubminiſtrat. Nam *Iſmarus* mons eſt. At noſtri ſermo de fluminibus.

Axenus) lego *Axius*. Axenum flumen hactenus non obſervavi.

Ex

Ex Ponto & Terra Thoumas Tuſciverſus, Cepheus.

Thoumas Tuſciverſus) pro *Thoumas*, *Thaumas* legendum. Deinde abeſſe aliqua videntur. Cepheum ſane ex ponto & terra natum ſcio neminem. Sed & *Tuſciverſus* depravatum , pro quo quid reſtituam, ignoro.

Ex Nereo & Doride Nereides quinquaginta, Glauce, Thalia, Cymodoce, Neſæa, Spio, Thoe, Cymothoea, Actea, Lymnoria, Melite, Jæra, Amphithoe, Agave, Doto, Protho, Pheruſa, Dinamene, Dexamene, Amphinome , Callianaſſa, Doris, Panope, Galathea, Nimertis, Apſeudes, Clymene, Janira, Panopea , Janaſſa, Mera , Orythya , Æmathia, Drimo, Xantho, Ligea, Phyllodoce, Cydippe, Lycorias, Cleio, Beroe, Ephyre, Opis, Aſia, Deiopea, Arethuſa, Clymene, Crenis, Eurydice, Leucothoe.

Cymodoce) Ex Apollodoro ſuſpicor diviſim *Cimo, Doto*, ſcribendum. Item mox pro *Cymothoea, Cymothoe*; pro *Melite, Melie*; pro *Iræa, Iſæa* ; pro *Amphithoe, Amphitrite*; pro *Dynomene, Dynamene* ; pro *Nimertis, Neomeris* ; pro *Clymene, Eunomene*; nam ſequitur poſt , Clymene. pro *Janira, Deianira*; pro *Panopæa, Panope*; pro *Janaſſa, Lyſianaſſa*. Quanquam, quod ſuperius quoque monui, mira ſit varietas in his nominibus, noſterque longe alios ſecutus ſcriptores eſſe potuit, quam quos nunc habemus.

Ex Phorco & Tetoa, Phorcides, Pamphede, Enyo, Cherſis. Pro hac ultima, Dino alii ponunt.

Phorco & *Tetoa*) *Phorco* & *Ceto* ſcribendum ex Apollodoro & Heſiodo. Ex quo Apollodoro malim mox *Pemphredo, Ento*, *Cherſis*. Iſta vero, *pro hac ultima*, cum ſequentibus habeo pro gloſſemate.

Ex Gorgone, & Ceto, Sthenno, Euryale, Meduſa.

Sthenno) Veteres habent , *Stenyo*.

Ex Polo & Phœbe: Latona, Aſterie, Aphirape, Perſeis, Pallas.

Ex Polo) Mallem *Pholo*. Certe illum ipſum puto hic ſignari, qui paulo ante nominatur *Ptolus*. Quanquam Phœbæ maritus, Ex quo Latona & Aſterie, Apollodòro Cœus ſit, non Pholus.

Aphirape) hoc vero corruptum eſt, ſed & deeſſe quædam videntur.

Ex Japeto & Clymene, Atlas, Epimetheus, Prometheus.

Ex Hyperione & Æthra, Sol, Luna, Aurora.

Et Æthra) Apollodorus, *& Thea*.

Ex Saturno & Ope, Veſta, Ceres, Juno, Jupiter, Pluto, Neptunus.

Ex Saturno & Philyra, Chiron, Dolops.

Ex Aſtreo & Aurora, Zephyrus, Boreas, Notus, Favonius.

Ex Atlante & Pleione, Maja, Calypſo, Alcyone, Merope, Electra, Celæno.

Ex Pallante Gigante & Styge, Scylla, vis, invidia, poteſtas, victoria, fontes, lacus.

Ex Neptuno & Amphitrione, Triton.

Amphitrione) Scribendum forſitan *Amphitrite*, ut eſt apud Heſiodum.

Ex Dione & Jove, Venus.

Ex Jove & Junone, Mars.

Ex Jovis capite, Minerva.

Ex Junone ſine patre, Vulcanus.

Ex

Ex Jove & Eurynome, Gratiæ.

Ex Jove rurſus & Junone, Juventus, Libertas.

Ex Jove & Themide, Horæ.

Ex Jove & Cerere, Proſerpina.

Ex Jove & Moneta, Muſæ.

Ex Jove & Luna, Pandion.

Ex Venere & Marte, Harmonia & formido.

Ex Acheloo & Melpomene, Sirenes, Teles, Raidne, Molphetes, Tione.

Et Melpomena) Apollodorus Steropen, Parthaonis filiam facit earum matrem. V. lib. I.

Teles, Raidne) pro his omnibus ſcribendum cenſeo *Telxiope, Molpe, Piſione*. ita namque alii appellant.

Ex Iove & Clymene, Mnemoſyne.

Ex Iove & Maja, Mercurius.

Ex Iove & Latona, Apollo & Diana.

Ex [*Demogorgonie*] & terra, Python draco divinus.

Ex (& terra) Pingunt hoc loco aſteriſcum, quaſi deſit aliquid. Ego abundare puto Conjunctionem, quia Python ex Terra ſola dicitur natus, ſicut apud Ovidium videmus.

Ex Thaumante & [*Electra*] Iris, Harpyiæ, Celæno, Ocypete, Podarce.

Ex Taumante (&) deeſt, *Electra*, ut ex Heſiodo & Apollodoro ſcimus. Idem & Micyllo viſum.

Ex Sole & Perſa, Circe, Paſiphae, Æeta, Perſes.

Ex Æeta & Clytia, Medea.

Et Clytia) ſcribe *Idyia*. Sic enim vocatur infra fab. 25. Neque aliud apud Heſiodum cæterosque ejus nomen.

Ex

ExSole &Clymene,Phaethon& Phaethontides,Merore,Helie,Etherie,Dioxippe.

Merore) Ex fab. 154. ſcribendum *Merope*, ubi nominantur cætera, quæ hic forſan exciderunt.

Ex Typhone & Echidna, Gorgon, Cerberus, Draco, qui pellem auream arietis Colchis ſervabat : Scylla, quæ ſuperiorem partem fœminæ , inferiorem canis habuit, quam Hercules interemit : Chimæra, Sphinx, quæ fuit in Bœotia : Hydra ſerpens, quæ novem capita habuit, quam Hercules interemit : & draco Heſperipum.

Ex Neptuno & Meduſa Chryſaor , & equus Pegaſus.

Ex Chryſaore & Callithoe, Geryon trimembris.

FABULA PRIMA.

Themiſto.

ATHAMAS Æoli filius, habuit ex Nebula uxore filium Phrixum, & filiam Hellen : & ex Themiſto Hypſei filia, filios duos, Sphincium & Orchomenum. Et ex Ino Cadmi filia, filios duos, Learchum & Melicertem. Themiſto, quod ſe Ino conjugio privaſſet, filios ejus interficere voluit. Itaque in regia latuit clam, & occaſione nacta, cum putaret ſe inimicæ natos interfeciſſe , ſuos imprudens occidit, à nutrice decepta quod eis veſtem perperam injecerat. Themiſto cognita re, ipſa ſe interfecit.

Sphincium) Mallem *Plinthium*, quomodo infra fab. 239. vocatur.

II. Ino

II. Ino.

INO Cadmi & Harmoniæ filia, cum Phrixum & Hellen ex Nebula natos interficere voluiſſet, iniit conſilium cum totius generis matronis, & conjuravit, ut fruges in ſementem quas darent, torrerent, ne naſcerentur. Ita ut cum ſterilitas & penuria frugum eſſet, civitas tota partim fame, partim morbo interiret. De ea re Delphos mittit Athamas ſatellitem. Cui Ino præcepit, ut falſum reſponſum ita referret: Si Phrixum immolaſſet Iovi, peſtilentiæ fore finem. Quod cum Athamas ſe facturum abnuiſſet, Phrixus ultro ac libens pollicetur ſe unum civitatem ærumna liberaturum. Itaque cum ad aram cum infulis eſſet adductus, & pater Iovem comprecari vellet, ſatelles miſericordia adoleſcentis, Inus Athamanti conſilium patefecit. Rex facinore cognito, uxorem ſuam Ino, & filium ejus Melicerten Phrixo dedidit necandos. Quos cum ad ſupplicium duceret, Liber pater ei caliginem injecit, & Ino ſuam nutricem eripuit. Athamas poſtea ab Iove inſania objecta, Learchum filium interfecit. At Ino cum Melicerte filio ſuo in mare ſe præcipitavit. Quam Liber Leucotheam voluit appellari: nos matrem Matutam dicimus: Melicerten autem Deum Palæmonem, quem nos Portunum dicimus. Huic quinto quoque anno ludi gymnici fiunt, qui appellantur ἴσθμια.

Et conjuravit) ſcilicet cum totius generis matronis, quod hic repetendum eſt. Cicero in de Aruſpicum Reſp. *Hi quibus cum conjuraſti.* Quæ hoc loco notat Barthius, ad rem nihil faciunt. Fabulam habes apud Apollod. p. m. 31. lib. I.

Ita ut) pro, ut ita, trajecte. Amat enim noſter iſtiusmodi trajectiones, quod ſtatim ab initio notandum, ne quis habeat pro vitio.

Ita referret) puto illud *ita* male divelli à ſequentibus, locumque ſic ſcribendum ac diſtinguendum eſſe; *ut falſum reſponſum, ita referret, ſi Phrixum &c.* quo cohæreant, *ita fore finem, ſi immolaſſet.* Nam *ita referre* dici-

dicitur otioſe. At vero illud *ita* optimi ſcriptores cum ſequenti *ſi* conjungunt. Cicero de offic. I. *Id ita juſtum eſt, ſi eſt voluntarium.* Trajectiones amare noſtrũ, modo dixi. Ita ſtatim poſt: *Inus Athamanti conſilium*, pro *Inus Conſilium Athamanti.*

III. Phrixus.

PHRIXUS & Helle, inſania à Libero objecta, cum in ſylva errarent, Nebula mater eo dicitur veniſſe, & arietem inauratum adduxiſſe Neptuni & Theophanes filium, eumque natos ſuos aſcendere juſſit, & Colchos ad regem Æetam Solis filium tranſire, ibique arietem Marti immolare. Ita dicitur eſſe factum. Quo cum aſcendiſſent, & aries eos in pelagus detuliſſet, Helle de ariete decidit, ex quo Helleſpontum pelagus eſt appellatum. Phrixum autem Colchos detulit. Ibi matris præceptis arietem immolavit, pellemque ejus inauratam in templo Martis poſuit. Quam ſervante dracone Jaſon Æſonis & Alcimedes filius dicitur petiſſe. Phrixum autem Æeta libens recepit; filiamque Calliopen dedit ei uxorem. Quæ poſtea liberos ex eo procreavit. Sed veritus eſt Æeta, ne ſe regno ejicerent: quod ei reſponſum fuit ex prodigiis. Ab advena Æoli filio mortem caveret. Itaque Phrixum interfecit. At filii ejus, Argus, Phrontis, Melas, Cylindrus, in ratem conſcenderunt, ut ad avum Athamantem tranſirent. Hos Jaſon cum pellem peteret, naufragos ex inſula Dia ſuſtulit, & ad Calliopen matrem reportavit. Cujus beneficio ad ſororem Medeam eſt commendatus.

Juſſit, & Colchos) Non eſt mihi dubium, quin ſcripſerit: *juſſiſſe, & Colchos.* Vitium eſt natum ex omiſſione *e* unius propter aliud, quod ſequebatur.

Quo cum aſcenderunt) Addunt aſteriſcum, quaſi deſit quidpiam. Nempe non intellexerunt illud *quo*: cui propterea impoſuerunt accentum, quaſi adverbium eſſet. At vero ita poſitum eſt cum Ellypſi præpoſitionis, pro *in quo.* Porro *aſcendere in Equo*, pro *aſcendere in equum.*

Quo-

Quomodo & Petronius in fragmento: *In ſolio, quod Trimalchioni parabatur, deſcendimus.* Ubi vide, quæ a nobis ſunt notata. Noſter ſimili modo & in ſubſequentibus, adde Indicem.

Calliopen) ſcribe *Calciopen*, ut habetur infra Fab. 14. & 21.

Cylindrus) alii aliter. Sed ita habes infra quoque fabulis prædictis, ut nil mutandum videatur.

IV. *Ino Euripidis.*

ATHAMAS in Theſſalia rex cum Inonem uxorem, ex qua duos filios, * periſſe putaret, duxit Nymphæ filiam Themiſtonem uxorem, ex ea geminos filios procreavit. Poſtea reſciit Inonem in Parnaſſo eſſe, * quæ bacchationis cauſa eo perveniſſe. Miſit qui eam adducerent. Quam adductam celavit. Reſciit Themiſto eam inventam eſſe, ſed quæ eſſet neſciebat. Cœpit velle filios ejus necare. Rei conſciam, quam captivam eſſe credebat, ipſam Inonem ſumpſit, & ei dixit, ut filios ſuos candidis veſtimentis operiret, Inonis filios nigris. Ino ſuos candidis, Themiſtonis pullis oppoſuit. Tunc Themiſto decepta, ſuos filios occidit. Id ubi reſciit, ipſa ſe necavit. Athamas autem in venatione per inſaniam Learchum majorem filium ſuum interfecit. At Ino cum minore filio Melicerte in mare ſe dejecit, & dea eſt facta.

Periſſe putaret) libri quidam habent *peperiſſe*, ex quo recte Barthius, *Ex qua duos filios pepérit, periiſſe putaret.*

Nymphæ filiam) ſine dubio hic abeſt nomen ejus Nymphæ.

Inonem in Parnaſſo eſſe) non ſollicitari debuit a Barthio hic locus, & pro *Inonem* ſubſtitui *Junonem*. Putavit enim Athamas Junonem mortuam, quæ vivebat tamen in Parnaſſo. Itaque mox ſcribit *inventam*.

Quæ bacchationis) Micyllus putat, *atque*, videntur verba trajecta, ſcribendumque, *bacchationiſque cauſa*.

Oppoſuit) Themiſtoni videlicet necandos, id eſt, objecit, quanquam vero ſimilius *appoſuit* videatur.

V. *Atha-*

V. Athamas.

SEMELE, quod cum Jove concubuerat, ob id Juno toto generi ejus fuit infeſta. Itaque Athamas, Æoli filius, per inſaniam in venatione filium ſuum interfecit ſagittis.

VI. Cadmus.

CADMUS Agenoris & Agriſopes filius, ira Martis, quod draconem fontis Caſtalii cuſtodem occiderat, ſuorum prole interempta, cum Harmonia Veneris & Martis filia uxore ſua in illyriæ regionibus, in dracones ſunt converſi.

Agriſopes) infra fabula 178. & ſequenti *Agriope* vocatur.

VII. Antiopa.

ANTIOPA Nyctei filia, ab Epapho per dolum eſt ſtuprata: Itaque à Lyco viro ſuo ejecta eſt. Hanc viduam Jupiter compreſſit. At Lycus Dircen in matrimonium duxit, cui ſuſpicio incidit, virum ſuum clam cum Antiopa concubuiſſe. Itaque imperavit famulis, ut eam in tenebris vinctam clauderent. Cui poſtquam partus inſtabat, effugit ex vinculis Jovis voluntate in montem Cytheronem. Cumque partus premeret, & quæreret ubi pareret, dolor eam in ipſo bivio coëgit partum edere. Quos paſtores pro ſuis educarunt, & appellarunt Zeton, ἀπὸ τοῦ ζητεῖν τόπον. Alterum autem Amphionem, ὅτι ἐν διόδῳ ἢ ὅτι ἀμφὶ ὁδὸν αὐτὸν ἔτικεν, id eſt, quoniam in bivio eum edidit. Qui poſtquam matrem agnoverunt, Dircen ad taurum indomitum deligatam vita privarunt. Ex cujus corpore in monte Cytherone fons eſt natus, qui Dirceus eſt appellatus, beneficio Liberi, quod ejus baccha fuerat.

Epapho)

Epapho) ſuſpicatur *Epoprus* legendum ex Pauſania Micyllus. Neque aliter Apollodoro nuncupatur. Tamen *Epaphus* eſt & in ſequenti capite.

Quos paſtores pro ſuis) Putat Micyllus deeſſe, *peperitque gemellos*: mihi aliter videtur. Solent quippe talia inveniri etiam apud Scriptores optimos, dum ad rem, quam ad verba magis attendunt. Noſter infra quoque fab. 149. *Ex eo conceptu nata eſt Armonia, cui Minerva & Vulcanus veſtem ſceleribus tinctam muneri dederunt, ob quam rem progenies eorum ſcelerata extitit*. De unica Armonia præceſſit, & tamen ſequitur *eorum*, quia ſimul maritum ejus in animo habuerat. Ita Fab. 194. *Navem Corinthum delatam tempeſtate, in qua Areon vectatus fuerat. Quos cum perduci ad ſe imperaſſet.* dicit *quos*, & nautas reſpicit, quos habuit in animo, non navem, de qua ſcripſit. Simili modo fab. 120. *Quorum fuit inſtitutum*, cum præcedat de finibus Tauricis.

ἀπὸ τοῦ ζητεῖν) Hæc cum ſequentibus adjecta ſunt ab intempeſtivo aliquo interprete. Alibi profecto nihil legas ſimile apud noſtrum.

Baccha fuerit) Comelmiana, *fuerat*, ſine cauſſa.

VIII. Eadem Euripidis, quam ſcribit Ennius.

NYCTEI regis in Bœotia fuit filia Antiopa. Ejus formæ bonitate Iupiter adductus, gravidam fecit. Quam pater cum punire vellet propter ſtuprum, minitans periculum, Antiopa effugit. Caſu in eodem loco, quo illa pervenerat, Epaphus Sicyonius ſtabat. Is mulierem advectam domo, matrimonio ſuo junxit. Id Nycteus ægreferens, cum moreretur, Lyco fratri ſuo per obteſtationem mandat, cui tum regnum relinquebat, ne impune Antiopa ferret. Hujus poſt mortem Lycus Sicyonem venit, interfecto Epapho, Antiopam vinctam adduxit in Cytheronem: parit geminos, & reliquit. Quos paſtor educavit, Zetum & Amphionem nominavit. Antiopa Dircæ uxori Lyci data erat in cruciatum, ea occaſione nacta, fugæ ſe mandavit. Devenit ad filios ſuos. Ex quibus Zetus exiſtimans fugitivam, non recepit.

cepit. In eundem locum Dirce per bacchationem Liberi illuc delata eſt: ibi Antiopam repertam, ad mortem extrahebat. Sed ab educatore paſtore, adoleſcentes certiores facti, eam eſſe matrem ſuam, celeriter conſecuti matrem, eripuerunt. Dircen ad taurum crinibus religatam, necant. Lycum cum occidere vellent, vetuit eos Mercurius, & ſimul juſſit Lycum concedere regnum Amphioni.

Eadem Euripidis, quam ſcribit Ennius) In hoc titulo pro *Euripidis Euhemeri* legendum cenſet Barthius. Verum nihil immutandum docet Reineſius lib. III. Var. Lect. pag. 374. cum Euripidis Ἀντιόπῃ citetur Stobæo atque Ciceroni.

minitans periculum) Barthius volebat, *vitans*, & mox *aufugit*. Ego mallem omnibus retentis tantum Comma ſcribere poſt *minitans*, ut ſenſus ſit, patrem minatum ei pœnas; has deinde minas effeciſſe, ut caveret ſibi, atque ſic periculum evaderet. Vide Apollodorum lib. III. quocum convenit hæc expoſitio.

advectam domo, matrimonio) Emenda, *advectam domom*. littera ultima eſt extrita propter ſimilem ſubſequentem. *Domom* autem antique, pro *domum*, ſicut ſæpe apud noſtrum.

adduxit in Cytheronem) Putant locum eſſe mutilum. Ego ſic reſtituo: *Antiopam vinctam abduxit. Ea in Cytherone parit geminos, & reliquit.* Clara ſunt omnia.

Non recepit) Vetus, *recipit*, quod magis probo. Porro poſt hæc verba ſuſpicor deeſſe aliqua, quibus oſtendebatur, quomodo etiam contra Zeti voluntatem ibi ſubſtiterit.

IX. Niobe.

AMPHION & Zetus Iovis & Antiopes Nyctei filii, juſſu Apollinis Thebas muro circumcinxerunt uſque ad Semeduſtum, Laiumque Labdaci regis filium in exilium ejecerunt. Ipſi ibi regnum obtinere cœperunt. Amphion in conjugium Niobam Tantali & Dionei filiam accepit. Ex qua procreavit liberos ſeptem totidemque filias. Quem partum Niobe Latonæ antepoſuit, ſuperbiuſque locuta eſt in Apollinem & Dianam:

nam: quod illa cincta viri cultu eſſet, & Apollo veſtem *deorſum, atque crinitus, & ſe numero filiorum Latonam ſuperare. Ob id Apollo filios ejus in ſylva venantes, ſagittis interfecit in monte Sipylo. Et Diana filias in regia ſagittis interemit, præter Chloridem. At genetrix liberis orba, flendo lapidea facta eſſe dicitur in monte Sipylo. Ejuſque hodie lachrymæ manere dicuntur. Amphion autem cum templum Apollinis expugnare vellet, ab Apolline ſagittis eſt interfectus.

Semeduſtum) Barthio aſſentior, qui hic legit *Semeles buſtum*. Semeles ſepulchri meminit & Pauſanias lib. IX. quod fuerit in urbe Thebanorum.

Ipſi ibi regnum) τὸ *ibi* abeſt à vetuſtioribus.

Dionei) ſcribe Diones. Ex Fab. 83. & aliis.

Veſtem deorſum) ſcilicet *cinctus*, quod debet repeti ex præcedentibus. Neque hæc lacuna eſt, quod Barthius quoque vidit. Adde indicem.

Et ſe numero) Mallem, *at ſe numero*, quia hoc eſt Efficacius.

Lachryma manere) Tollius ad Auſonium Epit. 27. emendat, *manare*, quod probo. Ipſum vide.

X. Chloris.

CHLORIS in urbe Seti Amphionis filia, quæ ex ſeptem ſuperaverat. Hanc habuit in conjugem Neleus Hippocoontis filius. Ex qua procreavit liberos, maſculos duodecim. Hercules cum Pylum expugnaret, Neleum interfecit, & filios ejus decem, undecimus autem Periclymenes, beneficio Neptuni avi in aquilæ effigiem commutatus, mortem effugit. Nam duodecimus Neſtor in Ilio erat, qui tria ſecula vixiſſe dicitur beneficio Apollinis. Nam quos annos Chloris & fratrum, Apollo eripuerat, Neſtori conceſſit.

In urbe Seti) Quænam hæc urbs Seti? ſine dubio ſcribendum, *Chloris, Niobes & Amphionis filia*. Ex prima Syllaba *Ni* in voce *Niobes* fecerunt *in*, ultimam litteram S adjecerunt conjunctioni,

ctioni, remanebat *obe*, unde doctus ſcilicet aliquis formavit *urbe*.

Periclymenes) infra c. 14. eſt *Periclymenus*, quod videtur rectius, quia & Apollodoro ita ſcribitur.

Apollo eripuerat) Barthius vult, *corripuerat*, quod exponit, *breviores fecerat*. Sed repugnat ſequens *conceſſit*, cui recte opponitur *eripuerat*, non *corripuerat*. Itaque nil muto. Eſt trajectio non inuſitata noſtro, ut jam monui. Ordo iſte: *Annos Chloris & fratrum conceſſit Neſtori, quos eripuerat*, nempe Chloridi & fratri. Vid Fab. 14. Pro *Chloris* lego *Chloridis*, ut eſt f. 14. Vitium peperit compendium ſcribendi.

XI. Niobidæ.

Lerta, Tantalus, Iſmenus. Eupinus, Phædimus, Sipulus, Chiade, Chloris, Aſtygratia, Siboe, Sictothius, Eudoxa, Archenor, Ogigia. Hi ſunt filii & filiæ Niobæ uxoris Amphionis.

Eupinus) Tzetzi eſt *Eupninus*, quod rectius videtur. Sed & cætera non-parum corrupta, nam ſcribendum *Aſtycratea*, *Damaſichton*, *Ethodaa*, *Agenor*. pro *Aſtygratia*, *Sictothius*, *Eudoxa*, *Archenor*.

XII. Pelias.

Peliæ Cretei & Tyrus filio reſponſum erat, ut Neptuno ſacrum faceret. Et ſi quis monocrepis, id eſt, uno pede calciatus ſupervenillet, tum mortem ejus appropinquare. Is cum annua ſacra faceret Neptuno, Iaſon Æſonis filius, fratris Peliæ, cupidus ſacra faciendi, dum flumen Euhenum tranſiret, calciamentum reliquit: quod ut celeriter ad ſacra veniret, neglexit. Id Pelias inſpiciens, memor ſortium præcepti, juſſit eum pellem arietis, quam Phryxus Marti ſacraverat, inauratam, Colchis ab rege Aeeta hoſte petere. Qui convocatis Græciæ ducibus, Colchos eſt profectus.

XIII. Juno.

XIII. *Juno.*

JUNO cum ad flumen Euhenum in anum ſe converteſſet, & ſtaret ad hominum mentes tentandas, ut ſe flumen Euhenum transferrẽt, & id nemo vellet, Iaſon AEſonis & Alcimedes filius eam tranſtulit. Ea autem irata Peliæ, quod ſibi ſacrum intermiſerat facere, effecit ut Iaſon unam crepidam in limo relinqueret.

Et ſtaret) puto hoc corruptum. Quid enim, *ſtaret, & transferret?* ſine dubio fuit primum, *& orarat.*

XIV. *Argonautæ convocati.*

JASON AEſonis filius & Alcimedes Climeni filiæ, & Theſſalorum dux. Orpheus Oeagri & Calliopes Muſæ filius, Thrax, urbe Fievia, quæ eſt in Olympo monte, ad flumen Enipeum, Martis cithariſta. Aſterion Pyremi filius, matre Antigona Pheretis filia, ex urbe Peline. Alii ajunt Priſci filium, urbe Pireſia, quæ eſt in radicibus Phyllæi montis, qui eſt in Theſſalia. Quo loco duo flumina, Apidanus & Enipeus, ſeparatim projecta, in unum conveniunt. Poliphemus, Elati filius, matre Hippea Antippi filia, Theſſalus, ex urbe Lariſſa, pedibus tardus. Iphiclus Phylaci filius, matre Periclymene Minyæ filia, ex Theſſalia, avunculus Jaſonis. Admetus Pheretis filius, matre Periclymene, Minois filia, ex Theſſalia, monte Calcedonio, unde oppidum & flumen nomen traxit. Hujus Apollinem pecus paviſſe ferunt. Eurytus & Echion, Mercurii & Antreatæ Mereti filiæ filius, ex urbe Alope, quæ nunc vocatur Eheſus. Quidam autores, Theſſalos putant. AEthalides Mercurii & Eupolemiæ Myrmidonis filiæ filius. Hic fuit Lariſſæus, urbe Gyrtone, quæ eſt in Theſſalia. Hic oſten-

 dit

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

dit nullo modo Centauros ferro ſe poſſe vulnerare, ſed truncis arborum in cuneum adactis. Cæneus Elati filius, Magneſius; hunc nonnulli fœminam fuiſſe dicunt. cui petenti, Neptunum propter connubium optatum dediſſe, ut in juvenilem ſpeciem converſus, nullo ictu interfici poſſet: quod eſt nunquam factum nec fieri poteſt, ut quiſquam mortalis non poſſet ferro necari, aut ex muliere in virum converti. Mopſus Ampyci & Chloridis filius. Hic augurio doctus ab Apolline, ex Oechalia, vel ut quidam putant, Lyparenſis. Eurydamas Iri & Demonaſſæ filius. Alii ajunt Ctimeni filium, quia juxta Lacum Xynium Dolopeidem urbem inhabitabat. Theſeus Ægei & Æthræ Pytthei filiæ filius, à Trœzene: alii ajunt ab Athenis. Pirithous Ixionis filius, frater Centaurorum, Theſſalus. Menœtius Actoris filius. Amponitus. Eribotes Teleontis filius. Ameleon. Eurytion, Iri & Demonaſſæ filius. Ixition ab oppido Cerintho. Oileus Leodaci & Agrianomes Perſeonis filiæ filius, ex urbe Naricea. Alii ajunt ex Eubœa, Clytius & Iphitus, Euryti & Antiopes Pylonis filiæ filius, reges Oechaliæ. Hic conceſſa ab Apolline ſagittarum ſcientia, cum autore muneris contendiſſe dicitur. Hujus filius Clytius ab Æeta interfectus eſt. Peleus & Telamon Æaci & Peneidos Ceptionis filiæ filii, ab Ægina inſula. Qui ob cædem Phoci fratris, relictis ſedibus ſuis, diverſas petierunt domos: Peleus Phthiam, Telamon Salaminam, quam Apollonius Rhodius Atthida vocat. Butes Teleontis & Zeuxippes Eridani fluminis filiæ filius, ab Athenis. Phaleros Alcontis filius ab Athenis. Tiphys Phorbantis & Hymanes filius, Bœotius, is fuit gubernator navis Argo. Argus Polybi & Argiæ filius, alii ajunt Danai filium: hic fuit Argivus pelle taurina lanugine adopertus, is fuit fabricator navis Argo.

Phi-

Digitized by Google

Phliaſus Liberi patris, & Ariadnes Minois filiæ filius, ex urbe Phliunte, quæ eſt in Peloponneſo, alii ajunt Thebanum. Hercules Jovis & Alcmenæ Electryonis filiæ filius, Thebanus, Hylas Theodomantis & Menodices nymphæ, Oreonis filiæ filius, ephebus, ex Oechalia: alii ajunt ex Argis comitem Herculis. Nauplius Neptuni & Amymomes Danai filiæ filius, Argivus. Idmon Apollinis & Cyrenes nymphæ filius, quidam Abantis dicunt, Argivus. Hic augurio prudens, quamvis prædicentibus avibus, mortem ſibi denunciari intellexit, fatali tamen militiæ non defuit. Caſtor & Pollux Jovis & Ledæ Theſtii filiæ filius Lacedæmonii, alii Spartanos dicunt, uterque imberbis. His eodem quoque tempore ſtellæ in capitibus ut viderentur, accidiſſe ſcribitur. Lynceus & Idas Apharei & Arenæ Bibali filiæ filii, Meſſenii ex Peloponneſo. Ex his Lynceus ſub terra quæque latentia vidiſſe dicitur, neque ulla caligine inhibebatur, alii ajunt Lynceum noctu nullum vidiſſe. Idem ſub terra ſolitus cernere dictus eſt ideo, quod aurifodinas norat: is cum deſcendebat, & aurum ſubito oſtendebat, ita rumor ſublatus, eum ſub terra ſolitum videre. Item Idas acer, ferox. Periclymenus Nilei & Chloridis Amphionis & Niobes filiæ filius: hic fuit Pylius. Amphidamus & Cepheus Egei & Cleobules filii de Arcadia. Ancæus Lycurgi filius, alii nepotem dicunt, Tegeates. Augeas Solis & Naupidames Amphidamantis filiæ filius: hic fuit electus. Aſterion & Amphion Ypetach filii, alii ajunt Hipaſi, ex Pellene. Euphemus Neptuni & Europes Tityi filiæ filius, Tænarius. Hic ſuper aquas ſicco pede cucurriſſe dicitur. Ancæus alter Neptuni filius, matre Alta Catheſti filia, ab Imbraſo inſula, quæ Parthenia appellata eſt, nunc autem Samos dicitur. Erginus Neptuni filius, à Mileto: qui-

dam Periclymeni dicunt, Orchomenius. Meleager Oenei & Altheæ Theſtii filiæ filius, quidam Martis putant, Calydonius. Laocoon Porthaonis filius, Oenei frater, Calydonius. Iphiclus alter Theſtii filius, matre Leucippe, Altheæ frater, ex eadem matre, Lacedæmonius. Hic fuit Arcas curſor, jaculator. Iphitus Nauboli filius, Phocenſis; alii Hippaſi filium, ex Peloponneſo fuiſſe dicunt. Zetes & Calais Aquilonis venti & Orithyiæ Erichthei filiæ filii. Hi capita pedesque pennatos habuiſſe feruntur, crinesque cæruleos, qui pervio aëre uſi ſunt. Hi aves Harpyias tres Thaumantis & Ozomenes filias, Alopien, Acholoen, Ocypeten fugaverunt, à Phineo Agenoris filio, eodem tempore quo Jaſoni comites ad Colchos proficiſcebantur. Quæ inhabitabant inſulas Strophadas in Ægeo mari, quæ Plotæ appellantur. Hæ fuiſſe dicuntur capitibus gallinaceis, pennatæ, alaſque & brachia humana, unguibus magnis, pedibuſque gallinaceis, pectus album, feminaque humana. Hi autem Zethes & Calais ab Hercule telis occiſi ſunt. Quorum in tumulis ſuperpoſiti lapides flatibus paternis moventur. Hi autem ex Thracia eſſe dicuntur. Focus & Priaſus Cænei filii ex Magneſia. Eurimedon Liberi patris & Ariadnes Minois filiæ filius, à Phliunte. Palæmonius Lerni filius, Calydonius. Actor Hippaſi filius ex Peloponneſo. Therſanon Solis & Leucothoes filius ex Andro. Hippalcimos Pelopis & Hippodamiæ Oenomai filiæ filius, ex Peloponneſo, à Piſis. Aſclepius Apollinis & Coronidis filius. Atriacha Theſtii filia, Argivus. Mileus Hippocoontis filius, Pylius. Jolaus Iphicli filius, Argivus. Deucalion Minois & Paſiphaes Solis filiæ filius, ex Cretu. Philoctetes Pœantis filius, à Melibœa. Ceneus alter Coronis filius, Coryna. Acaſtus Peliæ & Anaxabiæ Dymantis filiæ filius, ex Jolcho,

zed by Google

Jolcho, duplici pallio coopertus. Hic voluntarius Argonautis acceſſit, ſponte ſua comes Jaſonis. Hi autem omnes Minyæ ſunt appellati, vel quod plurimos eorum filiæ Minyæ pepererunt, vel quod Jaſonis mater Clymeni & Minyæ filia erat. Sed neque Colchos omnes pervenerunt, neque in patriam regreſſum habuerunt. Hylas enim in Mœſia, à nymphis juxta Cion, flumenque Aſcanium raptus eſt, quem dum Hercules & Polyphemus requirunt, vento rapta navi deſerti ſunt. Polyphemus ab Hercule quoque relictus, condita in Mœſia civitate, perit apud Chalybas. Tiphys autem morbo abſumptus eſt, in Mariandinis in Propontide, apud Lycum regem, pro quo navem rexit Colchos, Ancæus Neptuni filius. Idmon autem Apollinis filius ibi apud Lycum cum ſtramentatum exiſſet, ab apro percuſſus decidit. ultor Idmonis fuit Idas Apharei filius qui aprum occidit. Butes Teleontis filius quamvis cantibus & cithara Orpheia vocabatur, victus tamen eſt dulcidene Sirenum, & nataturus ad eas in mare ſe præcipitavit. Eum Venus delatum fluctibus Lilybæo ſervavit. Hi ſunt qui non pervenerunt Colchos. In reverſione autem perierunt, Euribates Teleontis filius, & Cantus Ceriontis filius interfecti ſunt in Libya, à paſtore Cephalione Naſamonis fratre, filio Tritonidis nymphæ & Amphitemidis, cujus fuſte pecus depopulabantur. Mopſus autem Amyci filius ab ſerpentis morſu in Africa obiit. Is autem in itinere acceſſerat comes Argonautis, Amyco patre occiſo. Item acceſſerunt ex inſula Dia Phrixi & Chalciopes Medæ ſororis filii, Argus, Melas, Phrontides, Cylindrus. ut alii ajunt vocitatos, Phronius, Demoleon, Autolycus, Phlogius. Quos Hercules cum eduxiſſet habiturus comites, dum Amazonum balteum petit, reliquit terrore perculſos,

 a Da-

à Daſcylo qui regis Manſuaden * filia. Hi autem cum exirent ad Colchos, Herculem ducem facere voluerunt. Ille abnuit, ſed potius Jaſonem fieri oportere, cujus opera exirent omnes: dux ergo Jaſon regnavit. Faber Argus Danai filius, cujus poſt mortem rexit navem Ancæus Neptuni filius proreta, navigavit Lynceus Apharei filius, qui multum videbat. Tutarchi autem fuerunt Zetes & Calais Aquilonis filii, qui pennas & in capite & in pedibus habuerunt. Ad proram & remos ſederunt Peleus & Telamon, ad pitulum ſederunt, Hercules & Idas. Cæteri ordinem ſervaverunt. Celeuma dixit Orpheus, Oeagri filius. Poſt relicto eo ab Hercule, loco ejus ſedit Peleus Æaci filius. Hæc eſt navis Argo, quam Minerva in ſideralem circulum retulit, ob hoc quod ab ſe eſſet ædificata. ac primum in pelagus deducta eſt hæc navis, in aſtris apparens à gubernaculo ad velum. Cujus ſpeciem ac formam Cic. in Phænomenis exponit his verſibus;

At canis ad caudam ſerpens prælabitur Argo,
Converſam præ ſe portans cum lumine puppim.
Non aliæ naves ut in alto ponere proras,
Ante ſolent roſtris Neptunia prata ſecantes.
Sicut cum cœptant tutos contingere portus,
Obvertunt navem magno cum pondere nautæ,
Adverſamque trahunt optata ad littora puppim:
Sic converſa vetus ſuper æthera labitur Argo,
Inde gubernaclum tendens à puppe volante
Clari poſteriora canis veſtigia tangit.

Hæc

Hæc navis habet ſtellas in puppe quatuor, in gubernaculo dextro quinque, in ſiniſtro quatuor, conſimiles inter ſeſe omnino tredecim.

Filia, & Theſſalorum) Dele illud &, natum ex litera finali præcedentis, & initiali ſequentis vocis.

Thrax, urbe Flevia) ſine dubio hoc vitioſum. Micyllus putabat *Pymplea*, & ſane hanc ejus patriam alii memorant. Sed nimis abit a lectione veteri. Mallem quidvis aliud, quod minime nunc occurrit, niſi vis *Pieria*.

Martis Cithariſta) prorſus hoc ineptum. Lege, *arte* Cithariſta.

Vrbe Pireſia) Mallem *Pyraſo*, ex Strabone.

Matre Periclymene) In vetuſto Exemplari ait Micyllus fuiſſe *Clymene*, verum ſuſpicari ſe, quod ſit ſubdititium pro *Minya*. Omiſſa ſuſpicione ſcribere debuerat, *matre vero Clymene*. Scholiaſtes Apollonii. lib. I. v. 45. Ἴφικλος υἱὸς ἦν Φυλάκου καὶ Κλυμένης, τῆς Μινύου.

Antreata) *Laothoes* vult Micyllus. Sed ſcribendum, *Antianira Meneti filia*. Sic enim habet Apollonius Lib. I. v. 56.

Ehesus) ſcribendum eſt *Ephesus*. Adi Plinium lib. V. cap. 29.

Hic fuit Lariſſaus, urbe Gyrtone) Non Ethalides, ſed Coronus, cujus nomen hic excidit. Apollonius: Ἤλυθε δ᾽ ἀφνειὴν προλιπὼν Γυρτῶνα Κόρωνος.

Propter connubium optatum) Quid? ergo inter ipſum & Neptunum fuit connubium? At hoc nemo prodidit. Lego itaque, *concubitum*.

In cuneum adactis) id eſt, *Cuneatis*, inquit Barthius. Sed quinam trunci cuneati arborum, aut quo fine tandem cuneati? Cæneus eſt integris truncis arborum, in eum congeſtis oppreſſus, uti docet Apollonius. Nam de Cæneo hic ſermo, cujus nomen male ad ſequentia rejectum eſt. Ovidius lib. XII. Met. Fab. 514.

Obrutus immani cumulo, ſub pondere Cæneus,
Æſtuat arboreo &c.

Itaque hic totus locus ſic legendus, poſt *Theſſalia*, *Cæneus, Elati filius, Magneſius. Hic oſtendit nullo m. C. ſ. ſ. p. v. ſed truncis arborum in cumulum adjectis. Hunc nonnulli &c.*

Quod eſt nunquam factum) Stulti hominis hic pannus eſt.

Lyparenſis) Imo *Tytarenſis*, ſi audimus Apollonium, & ejus ſcholiaſten.

Quia juxta) Quid? an ideo filius Climenis? Apage ac ſcribe, *qui juxta*.

Dolopeidem urbem) Mallem, *Dolopiadem urbem*. Stephanus in Κτημένη. Καὶ Ἄβαντας τοῦς εὐβοέας, καὶ Κτημένην Δο-

 λο-

λοπάδα. Nam urbs, quam hic intelligit, eſt Ctimene.

Amponitus) Vox nihili. Scribe locum totum: *Menoetius, Actoris filius, Opontius*. Sic habent Apollonius, Stephanus, & alii.

Eribotes) Non male. Sic enim & Apollonio vocatur. Quia tamen in ſequentibus vocatur *Euribates*, puto & hic ita ſcribendum. Nam hoc ei nomen tribuit Herodorus in Argonauticis, quod ex Scholiaſte Apollonii cognoſcimus.

Ameleon) Hoc mihi valde ſuſpectum. An ſcribendum *Amilius*?

Ixition ab oppido Cerintho) Etiam hoc ſuſpicor mendoſum eſſe. Apud Apollonium certe ab hoc oppido eſt *Canthus*, qui occurrit & in ſeq.

Pylonis) Hæreo & hic, & *Pylaonis* pæne arbitror ſcribendum.

Et Paneidos Ceptionis filia) Vix iſta integra eſſe credo. Arbitror emendandum, *& Endaidos Chironis filia*. Sic Iſaacius, & placebat etiam Micyllo.

Alcontis) Præferrem, *Alconis*, ex Apollonio

Pelle taurina lanugine adopertus) Barthius hic ita legit: *Pelle taurina lana linoque inopertus*, quæ recedunt nimium, nec ſatis clara ſunt. Mihi τὸ *lanugine* videtur à gloſſa eſſe hominis ſtulti, qui pellem per lanuginem putabat poſſe exponi. Niſi volumus lanuginem hic explicare pilos, ſive villos. Ubi *pelle taurina, cum lanugine* legendum foret. Sane tali pelle uſum docet Apollonius Lib. I. v. 324.

Δέρμα δ' ὃ μὲν ταύροιο ποδηνεκὲς ἀρπεχετ' ὤμοις.

Ἄργος· ἀρεσοειδὴς λάχνη μελαν.

Arena Bibali filia) De Arena matre docet nos Pherecides apud ſcholiaſtem Apollonii. Bibalum alibi nec dum obſervavi.

Noctu nullum vidiſſe) probo, quod putat Barthius, *noctu multum vidiſſe*. Nam & paulo poſt in fine capitis de Lynceo, *qui multum videbat*.

Aurum ſubito) Quomodo? nec enim ſubito effodirur. Suſpicor ſcripſiſſe, *& aurum ſubditum*, ut intelligatur latens & ſub terra occultatum.

Item Idas acer, ferox) deſcribit Idam, ut puto, ante Lynceum fratrem ejus. Sane Apolloninus etiam de eo, ὑπέρβιος Ἴδας. Sed mihi neſcio quomodo hæc aliunde aſſuta videntur. Minimum illud *Item* alienum, ac delendum eſt.

Hic fuit electus) Micyllus, *hic fuit Eleus*. Sic enim & Apollon.

Typetach) Commeliniana *Typetach*, legendum *Hyperaſii*, ex eodem Apollonio, & ejus ſcholiaſte.

Alta Cateſti) mihi non eſt dubium, quin hæc ſint corrupta. Pauſanias, *Aſtypaleam* Matrem ejus vocat. Noſter infra c. 157. *Chionam, Aquilonis filiam*.

His

Hic fuit Arcas) Atqui jam præceſſerat, *Lacedæmonius.* Quomodo hic ergo *Arcas*? Scribo: *Hic fuit arte curſor ac jaculator* Sicut ſupra, *arte citharista.*

Alaſque & brachia humana) Supple, *habuiſſe*. Sed hæc dura ellypſis; ut vix credam, integrum eſſe locum. Forte & trajecta quædam, ſcribendumque, *pennata, aliſque & unguibus magnis pedibuſque gallinaceis. Brachia humana, pectus album, feminaque humana habuiſſe.*

Eurimedon) Comeliniana, *Eumedon.*

Terſanon) hunc non invenio alibi, dubitoque recte ſcriptum. Sane infra c. 161. *Philammon* Solis filius eſt, nec ex *Leucothoë*, ſed *Leuconoë.*

Hippalcimos) Infra c. 94. *Hippalcus* dicitur, apud Apollodorum *Hippalmus*, ex qua utraque lectione factus eſt *Hippalcimus.*

Atriacha Theſtii filia) Et hæc ſunt corrupta, cum nomen viri, Patriſque abſint.

Coryna) hoc non intelligo. An legendum, *Gyrtona*? Vide Apollon. Lib. I. v. 57.

Anaxabia Dymantis) Infra fab. 51. eſt *Anaxobies Diamantis*, Sed utroque loco ſcribendum *Anaxibia Biantis*. Ita namque habet Apollodorus.

Jaſonis mater Climeni & Miniæ filia erat) At Apollonius Climenen non conjugem Miniæ facit, verum filiam. Et ſic alii omnes fere. Igitur exiſtimo ſcripſiſſe noſtrum, *Jaſonis mater Climenis ex Minia, filia filia erat,*

In Moeſia) ſcribe, *Myſia*. Ita enim habent omnes. Etiam noſter paulo poſt. Confer Strabonem lib. XII.

Orpheia vocabatur) addunt aſteriſcum, quaſi deſit quidpiam. Sed ſcribendum eſt, *Orphei avocabatur*. Nihil certius. Et vide Apollodorum.

Lilybao) Etiam hic deeſſe putant aliquid. Sed *Lilybao* dictum eſt cum præpoſitionis Ellypſi, pro *in Lilybao*. Ordo; *Venus eum ſervavit Lilybao, delatum fluctibus*, ſupple, *in Lilybaum*. Ita enim ſolet noſter. Vide quæ notavi ſupra c. 10. Niſi malis credere, olim *Lilybaum* ſcriptum fuiſſe, o litteræ virgula impoſita. Sed mihi alterum vero ſimilius videtur, noſtroque convenientius.

Autem perierunt) Scribo, *autem hi perierunt. Euribates &c.*

Euriboies) De Cantho legas apud Apollonium lib. IV. v. 1485. non de Euribote. Et neſcio, an omnia hic ſint integra, Sane Paſtor quoque, Trironidis & Amphitemidis filius, ipſi non *Cephalion*, ſed *Caphaurus*.

Cujus fuſte pecus) Nil hic deeſt, quod putarunt. Voces trajectæ ſunt, quæ ſic debent ordinari: *Et Amphitemidis, fuſte, cujus pecus depopulabantur.* Illud *fuſte* referendum ad præcedens *interfecti* ſunt.

Amyci) ſcribendum eſt *Ampyci*, ut ſupra Vid. Voſſ. de Idol. in Adden. lib. I. p. 241.

Cylindrus) Micyllus ſuſpicatur *Cytorus*, & ſic vocatur Apollodo-

lodoro. Verum nil mutandum; ita namque ſcribitur & in ſequentibus. V. fab. 21.

Vt alii ajunt) ſcribe, *At alii ajunt, vocitatos &c.*

a Daſcylo, qui regis Manſuaden) non rejicio, quod habet Micyllus; *a Daſcylo, regis Mariandyni filio.* Regis hujus nomen legas etiam apud Strabonem.

Neptuni filius proreta) peſsime hæc diſtinguuntur, nam poſt *filius* ſcribendum comma, cum non Ancæus fuerit proreta, verum Lyncæus. Dixi pridem in libris de Militia Navali.

Tutarchi) ſcribendum eſt, *tuarchi*, vel *tycharchi*. Græcis enim τύχαρχοι, de quibus egi in eodem opere.

Apud pitulum ſederunt) Barthius ſubſtituit, *ad placitum*. Fruſtra, nec eſt quidquam mutatum. quid ſit, *ad pitulum ſedere*, oſtendo prolixe in curis ſecundis librorum de Militia Navali.

Ordinem ſervaverunt) hoc eſt, ſederunt ad remos, communi more remigantium. Ordo enim proprie remorum in navibus, eſt. ex nauticis locutionibus, de qua re in prædictis curis.

Relicto eo ab Hercule) Quis illa eo? Emendo, *relicto. Ida ab H.*

Ædificata. ac primum, diſtinctio eſt vitioſa, & ſic conſtituenda; *q. a. ſ. e. ædificata, ac primum in pelagus deducta. Eſt hac navis in aſtris apparens &c.*

Solent roſtris) Editiones vulgatæ Ciceronis habent, *roſtro*; ſed noſtrum magis convenit præcedenti *naves*.

Contingere portus) Vulgo edunt, *conſtringere*. Sed noſtri lectionem eſſe veriorem, & res, & codices antiqui docent, quos & Lambinus laudat, *Tangere, contingere portus* nauticum, non *conſtringere*.

labitur Argo) Vulgati; *vertitur Argo*. At *converſa vertitur* inepte dicitur, niſi fallor. Quare iterum hanc præfero lectionem.

Tendens a puppe volante) vulgo pro his, *diſperſo lumine fulgens*, ſed neſcio, quomodo hic quoque lectio noſtri magis accommodata rei videatur, cum præſertim illud *diſperſo lumine* ſit obſcurum.

tangit) Vulgo *Condit*.

XV. *Lemniadæ.*

IN inſula Lemno mulieres Veneri ſacra aliquot annos non fecerant, cujus ira viri earum Threſſas uxores duxerunt, & priores ſpreverunt. At Lemniades ejuſdem Veneris impulſu conjuratæ, genus virorum omne quod ibi erat interfecerunt, præter Hypſipylen, quæ patrem ſuum Thoantem clam in navem impoſuit,

ſuit, quem tempeſtas in inſulam Tauricam detulit. interim Argonautæ prænavigantes, Lemno acceſſerunt. Quos ut vidit Iphinoe, cuſtos portæ, nunciavit Hypſipylæ reginæ, cui Polixo ætate conſtituta dedit conſilium, ut eas laribus hoſpitalibus obligaret, hoſpitioque invitaret. Hypſipyle ex Jaſone procreavit filios Euriæum & Deiphilum. Ibi cum plures dies retenti eſſent, ab Hercule objurgati diſceſſerunt. Lemniades autem poſtquam ſcierunt Hypſipylen patrem ſuum ſervaſſe, conatæ ſunt eam interficere. illa fugæ ſe mandavit. Hanc prædones exceptam Thebas deportarunt, & regi Lyco in ſervitium vendiderunt. Lemniades autem quæcunque ex Argonautis conceperunt, eorum nomina filiis ſuis impoſuerunt.

Ut eas laribus) ſine dubio ſcribendum *eos*, quia ſermo eſt de Argonautis; quod facile apparet.

Regi Lyco) Plerique alii *Lycurgum* vocant.

XVI. *Cyzicus.*

Cyzicus Euſori filius rex in inſula Propontidis, Argonautas hoſpitio liberali excepit. Qui cum ab eo diſceſſiſſent, totumque diem navigaſſent, nocte tempeſtate orta ad eandem inſulam ignari delati ſunt. Quos Cyzicus hoſtes Pelaſgicos arbitrans eſſe, cum eis noctu in littore arma contulit, & ab Jaſone eſt interfectus. Quod poſtero die cum prope littus appropinquaſſet, & vidiſſet ſe regem interfeciſſe, ſepulturæ eum tradidit, atque filiis regnum tradidit.

Quod poſtero die) Hoc *quod* ſic ellyptice ponitur ſcriptori noſtro, pro *ob quod* ſæpiſſime. Vide indicem.

tradidit, atque filiis regnum tradidit) nil mutandum. ſolet quippe noſter hoc plebejo genere uti; Sic fab. 96. *Juſsit canere, & clamorem fieri juſsit.* fab. 57. *decidiſſe dicitur* i. e. *A.V.* e. c. *ejeciſſe dicitur*, fab. 122. *Helenæ filiam abductam conjugem duxit, Pylades autem Electram duxit.*

XVII. Amycus.

AMYCUS Neptuni & Melies filius, Bebryciæ rex. In hujus regna qui venerat, cæſtis cogebat ſecum contendere, & devictos perdebat. Hic cum Argonautas provocaſſet ad cæſtus, Pollux cum eo contendit, & eum interfecit.

Provocaſſet ad cæſtus) quomodo hic dicit *cæſtus* in quarta declinatione, quum ſupra uſurparit *cæſtis* in ſecunda? Suſpicor ſcripſiſſe, *cæſtos*, eſſeque hoc vocabulum de eo genere, quod & ad ſecundum, & ad quartum ordinem pertineat, ut fit in aliis.

XVIII. Lycus.

LYCUS rex inſulæ Propontidis, Argonautas recepit hoſpitio, in honorem, eo quod Amycum interfecerant, quod per eum ſæpe inficiaretur. Argonautæ dum apud Lycum morantur, & extra venatum exiſſent, Idmon ab apro percuſſus interiit. In cujus dum diutius ſepultura morantur, Iphis Phorbantis filius moritur, tunc Argonautæ Ancæo Neptuni filio navem Argo gubernandam dederunt.

In honorem) facile credo Barthio, hoc eſſe intruſum ab inepto quodam.

Per eum ſæpe inficiaretur) Barthius ait, in libris vetuſtioribus legi *inſectaretur*, unde facit, *quod per eum ſæpe infeſtaretur*. Puto, poſſe retineri lectionem librorum Barthianorum omnibus cæteris ſervatis, ſic ut τὸ *eum* explicemus per *ſe*, & *inſectaretur* paſſive dicamus poſitum. *Inſectari* paſſive uſurpatum eo minus dubito, quia *ſectari* hac ſignificatione habet Varro II. RR. c. 9. *Conſectari* Laverius apud Priſcianum. De *eo* pro *ſe* jam docuit Voſſius de Conſtru. C. 6.

Iphis) Emenda *Typhis*, ex fab. 14.

XIX. Phi-

XIX. *Phineus.*

PHINEUS Agenoris filius Thrax, ex Cleopatra habuit filios duos. Hi à patre novercæ crimine excæcati ſunt. Huic etiam Phineo Apollo augurium dicitur dediſſe. Hic deorum conſilia cùm enunciaret, ab Jove eſt excæcatus: & appoſuit ei Harpyias, quæ Jovis canes eſſe dicuntur, quæ eſcam ab ore ejus auferrent. Huc cum Argonautæ deveniſſent, & eum iter ut demonſtraret rogarent, dixit ſe demonſtraturum, ſi eum pœna liberarent. Tunc Zetes & Calais, Aquilonis venti & Orithyiæ filii, qui pennas in capite & in pedibus habuiſſe dicuntur, Harpyias fugaverunt in inſulas Strophadas, & Phineum pœna liberarunt. Quibus monſtravit quomodo Symplegadas tranſirent, ut columbam mitterent: quæ petræ cum concurriſſent, in receſſu earum, illi retro refugerent. Argonautæ beneficio Phinei Symplegadas tranſierunt.

Novercæ crimine) puto *criminatione* ſcribendum. ſtupri enim intentati eos accuſaverat, non ipſa cœcos fecerat. Vitio cauſſam præbuit compendium ſcribendi.

Tranſirent, ut columbam mitterent) Totum hunc locum ita puto ſcribendum: *tranſirent, & columbam mitterent, quo petra C.C.1. r. illi retro ne fugerent.* Barthius volebat: *illico transfugerent*, pro *illi retro refugerent*. At utiq; ea fuga non fuit, ſed transnavigatio. Hoc autem vult: volatu columbæ hoc monſtraſſe, quod Symplegades transnavigari vel tranſiri poſſint; ideoque non debere fugere retro: Quid ergo? pergere, cum receſſiſſe cognoverint. omnia, niſi fallor, clara.

XX. *Stymphalides.*

ARGONAUTÆ cum ad inſulam Diam veniſſent, & aves ex pennis ſuis eos conficerent pro ſagittis, cum multitudini avium reſiſtere non poſſent, ex Phinei mo-

nitu clypeos & haſtas ſumpſerunt, exque more Curetum ſonitu eas fugarunt.

Aves ex pennis ſuis eos conficerent nil mutandum hoc loco. *Conficere quem ex pennis* plene dicitur, quod vulgo præpoſitione omiſſa, *conficere pennis*. Cæterum *Ex* præpoſitio hic valet *cum*, & modum ſignificat. Quomodo habemus apud Plautum: *ex tali nomine vocari*, *ex ſummis opibus nati*. Barthiana expoſitio hic nihil valet. Noſter infra Fab. 24. *Ex venenis miracula fecit*, adde indicem.

XXI. Phrixi filii.

ARGONAUTÆ cum per Cyaneas cautes, quæ dicuntur Petræ Symplegades, intraſſent mare quod dicitur Euxinum, & errarent, voluntate Junonis delati ſunt ad inſulam Diam; ibi invenerunt naufragos nudos atque inopes Phrixi & Calciopes filios, Argum, Phrontiden, Melam, Cylindrum. Qui cum caſus ſuos expoſuiſſent Jaſoni, ſe cum ad avum feſtinarent Athamanta ire, naufragio facto ibi eſſe ejectos, quos Jaſon receptos auxilio juvit: qui Jaſonem Colchos perduxerunt, per flumen Thermodoontem. & cum jam non longe eſſent à Colchis, juſſerunt navem in occulto collocari, & venerunt ad matrem Calcyopem Medeæ ſororem, indicantque Jaſonis beneficia, & cur veniſſet. Tunc Calcyope de Medea indicat, perducitque eam cum filiis ſuis ad Jaſonem. Quæ cum eum vidiſſet agnovit quem in ſomnis adamaverat, Junonis impulſu, omniaque ei pollicetur, & perducunt eum ad templum.

Ejectos, quos) illud *quos* ex præcedenti vocabulo videtur natum, aut in *hos*, vel *eos* mutandum.

Calcyope de Medea indicat) inepte, legendum, *Calciope idem Medeæ indicat* littera ultima in *idem* ob ſimilitudinem ſequentis eſt extrita. Inde vitium loci.

Et perducunt) Ipſe nempe, cum ſorore Calcyope. Forte tamen noſter ſcripſit, *perducit*.

XXII. *Æeta*

XXII. Æeta.

ÆETÆ Solis filio erat reſponſum, tam diu eum regnum habiturum, quandiu ea pellis quam Phrixus conſecraverat, in fano Martis eſſet. Itaque Æeta Jaſoni hanc ſimultatem conſtituit, ſi vellet pellem auratam auferre, tauros æripedes qui flammas naribus ſpirabant, jungeret adamanteo jugo, & araret, dentesque draconis ex galea ſereret: ex quibus gens armatorum ſtatim enaſcerentur, & ſe mutuo interficeret. Juno autem Jaſonem ob id ſemper voluit ſervatum, quod cum ad flumen veniſſet, volens hominum mentes tentare, anum ſe ſimulavit, & rogavit ut ſe transferret. Cum cæteri qui tranſierant, deſpexiſſent, ille tranſtulit eam: itaque cum ſciret Jaſonem ſine Medeæ conſilio imperata perficere non poſſe, petit à Venere ut Medeæ amorem injiceret. Jaſon à Medea Veneris impulſu amatus eſt. ejus opera ab omni periculo liberatus eſt. Nam cum tauris araſſet, & armati eſſent enati, Medeæ monitu lapidem inter eos abjecit: illi inter ſe pugnantes, alius alium interfecerunt. dracone autem venenis ſopito, pellem de fano ſuſtulit, in patriamque cum Medea eſt profectus.

Enaſcerentur) non rejicio, ſed quia ſequitur, *interficeret*, propterea vix dubito, quin *enaſceretur* hic ſcribendum ſit.

ad flumen veniſſet) Puto, hic abeſſe nomen fluminis, dicebatur autem Euhenus. Vide ſupra fab. 13.

amatus eſt e.o.a.o.p. liberatus eſt) Ita mox ſeq. fab. *qui cum triſtior eſſet, & interrogatus eſſet.* Et fab. 116. *plurimæ eorum fractæ ſunt, militesque plurimi e. d. t. occiſi ſunt, membraque eorum c. v. ad ſaxa illiſa ſunt* Vide, quæ notavi ſupra, fab. 16. & in Aſtron. Poet. Lib. III. c. 6.

XXIII. Abſyrtus.

ÆETA ut reſciit Medeam cum Jaſone profugiſſe, nave comparata miſit Abſyrtum filium cum ſatellitibus

armatis ad eam perſequendam. Qui cum in Adriatico mari in Hiſtria eam perſecutus eſſet, ad Alcinoum regem, & vellet armis contendere, Alcinous ſe inter eos interpoſuit, ne bellarent: quem judicem ſumpſerunt, qui eos in poſterum diſtulit. Qui cum triſtior eſſet, & interrogatus eſſet à conjuge Arete, quæ cauſa eſſet triſtitiæ, dixit, ſe judicem ſumptum à duabus diverſis civitatibus, inter Colchos & Argivos. Quem cum interrogaret Arete, quid nam eſſet judicaturus: reſpondit Alcinous, Si virgo fuerit Medea, parenti redditurum: ſin autem mulier, conjugi. hoc cum audivit Arete à conjuge, mittit nuntium ad Jaſonem, & is Medeam noctu in antro devirginavit. Poſtero autem die cum ad judicium veniſſent, & Medea mulier eſſet inventa, conjugi eſt tradita. nihilominus cum profecti eſſent, Abſyrtus timens patris præcepta, perſecutus eſt eos in inſulam Minervæ: ibi cum ſacrificaret Minervæ Jaſon, & Abſyrtus interveniſſet, ab Jaſone eſt interfectus. Cujus corpus Medea ſepulturæ dedit, atque inde profecti ſunt. Colchi qui cum Abſyrto venerant, timentes Æetam, illic remanſerunt, oppidumque condiderunt, quod ab Abſyrti nomine Abſorin appellarunt. Hæc autem inſula poſita eſt, in Hiſtria contra Pola, juncta inſulæ Cantæ.

Perſecutus eſſet, ad Alcinoum) Comma eſt delendum, quoniam *ad* per Ellipſin eſt, *usque ad*. Niſi malis, *perſecutus eſſet, & ad Alcinoum*. Fuit enim Phæacum Rex Alcinous, ut notum, habes iſta pleraque apud Apollonium lib. IV. v. 983. & ſeq.

Abſorin) in fabula ſequente 26, ſcribitur *Abſoridem*. Pomponio Melæ Lib. II. c. 7. eſt *Apſoros*, quanquam ipſe inſulam faciat, quam diſcimus ex noſtro, ante illa tempora vocatam inſulam Minervæ, poſtea communi nomine cum urbe, a Colchis ibi extructa dictam Abſorim, vel Apſoron.

Contra Pola) ſcribe, *contra Polam*. Ultimam litteram vicinæ ſequentes per ſimilitudinem abſumſerunt. Pola ſane dicitur &

Melæ

Melæ l.II c.4. Fuit autem Urbs a Colchis condita, quod & ipſe, & cum ipſo Strabo teſtantur.

Inſula Canta) Hanc neſcio, an alibi reperias. puto autem ita dictam alteram inſulæ partem. eſt enim in medio diviſa, & juncta tantum ponte, ut altera ejus pars venire potuerit hoc nomine, ſi recte ſeſe habet. Vide notas Iſaaci Voſſii ad Melam.

XXIV. *Jaſon Peliades.*

JASON cum Peliæ patrui ſui juſſu tot pericula adiſſet, cogitare cœpit, quomodo eum ſine ſuſpicione interficeret. hoc Medea ſe facturam pollicetur. Itaque cum jam longe à Colchis eſſent, navem juſſit in occulto collocari, & ipſa ad Peliæ filias pro ſacerdote Dianæ venit: eis pollicetur ſe patrem earum Pelian ex ſene juvenem facturam. Idque Alceſtis major filia negavit fieri poſſe. Medea quo facilius eam perduceret ad ſuam voluntatem, caliginem eis objecit, & ex venenis multa miracula fecit, quæ veriſimilia eſſe viderentur, arietemque vetulum in ænum conjecit, unde agnus pulcherrimus proſilui iſſe viſus eſt, eodemque modo unde Peliades, id eſt Alceſtis, Pelopia, Meduſa, Iſidoce, Hippothoe, Medeæ impulſu patrem ſuum occiſum in æneo coxerunt: cum ſe deceptas eſſe viderent, à patria profugerunt. at Jaſon ſigno à Medea accepto, regia eſt potitus. Acaſtoque Peliæ filio fratri Peliadum, quod ſecum Colchos ierat, regnum paternum tradidit, ipſe cum Medea Corinthum profectus eſt.

Cum jam longe) Ratio, & ſequentia docent, legendum eſſe, *cum jam non longe*.

Et *ipſa*) Mallem, *At ipſa*.

Idque Alceſtis) Non ſatis cohæret. ſcripſit ſine dubio, *id quia Alceſtis*. littera ultima in voce *quia* eſt deleta, propter ſimilem ſequentem.

Unde Peliades) Probo Barthii emendationem, *inde Peliades*.

in ænum) Veteres, *ahenum*. Sed alterum rectius.

In æneo) ſcribendum eſt *in æno*. Ita namque & ſupra, *in ænum conjecit*. De *æno* dixi in notis ad Petronii fragmentum.

XXV. Medea.

MEDEA Æetæ & Idyæ filia cum ex Jaſone jam filios Marcerum & Feretum procreaſſet, ſummaque concordia viverent, objiciebatur ei, hominem tam fortem, ac formoſum, nobilem, uxorem advenam, atque veneficam habere. Huic Creon Menœci filius rex Corinthius filiam ſuam minorem Glaucem dedit uxorem. Medea cum vidit ſe erga Iaſonem bene merentem, tanta contumelia eſſe affectam, coronam exuens fecit auream, eamque muneri juſsit filios ſuos novercæ dare. Creuſa munere accepto, cum Jaſone & Creonte conflagravit. Medea ubi regiam ardere vidit, natos ſuos ex Jaſone Marcerum & Feretum interfecit, & profugit Corintho.

Marcerum & Feretum) Pro *Marcerum* infra fab. 239. habes *Macareum*, at fab. 26. *Macerum*. *Mermerus* eſt Pauſaniæ in Corinthiacis, & Apollodoro Lib. I. *Pheretem* quoq; nominant, non *Pheretum*, aut ut noſter ſolet ſcribere, *Feretum*. Diodorus plane alia habet vocabula, ſed hanc diverſitatem excutere, nobis non eſt animus in hiſce notis, quoniam ſic in immenſum creſcerent.

Nobilem uxorem) Antecedit, *objiciebatur ei*, At quæ hæc objectio? ſcribendum *ignobilem*. Atqui Medea filia fuit regis non ignobilis ea tempeſtate, vel propter vellus aureum. Itaque malo credere, trajectas voces, & ſcribendum, *hominem tam fortem, formoſum, ac nobilem, uxorem advenam &c.*

Minorem Glaucem) putat Micyllus, ſcribendum *Creuſam*, maxime cum ſequatur, *Creuſa munere accepto*. Et profecto Creuſa eſt & Senecæ Tragico in Medea. Ego tamen nihil muto. Nam Glaucem hanc Jaſonis conjugem vocat quoque Diodorus lib. IV. & Apollodorus lib. I. Ac videtur hoc ipſius nomen fuiſſe proprium, alterum vero impoſitum ei a nomine paterno.

Exuens fecit auream) Probo conjecturam Barthii, ſcribentis, *ex venenis*, ut ſenſus ſit, coronam aliquam auream fecit venenatam; nam *ex venenis* idem eſt, ac, *cum venenis*, modumque oſtendit, quo coronam illam auream fecerit talem, ut efficere ſequentia poſſet. Ita præcedenti fab. *ex venenis fecit miracula*. Vid. ſup. fab. 20.

XXVI. Me-

XXVI. *Medea exul.*

MEDEA Corintho exul. Athenas ad Ægeum Pandionis filium devenit in hoſpitium, eique nupſit. Ex eo natus eſt Medus, poſtea ſacerdos Dianæ Medeam exagitare cœpit, regique negabat ſacra caſte facere poſſe, eo quod in ea civitate eſſet mulier venefica & ſcelerata, tunc iterum exulatur. Medea autem junctis draconibus ab Athenis Colchos redit: quæ in itinere Abſoridem venit, ubi frater Abſyrtus ſepultus erat. Ibi Abſoritani ſerpentium multitudini reſiſtere non poterant. Medea autem ab eis rogata, lectas eas in tumulum fratris conjecit, quæ adhuc ibi permanentes, ſi qua autem extra tumulum exit, debitum naturæ perſolvit.

Quæ in itinere) puto legendum, *quo in itinere*.
Permanentes, ſi qua autem) diſtinctio prava. Corrige, *permanent. Si qua*. Veteres habuerunt, *ſi qua*.

XXVII. *Medus.*

PERSI Solis filio, fratri Æetæ reſponſum fuit, ab Æetæ progenie mortem cavere. ad quem Medus dum matrem perſequitur, tempeſtate eſt delatus, quem ſatellites comprehenſum ad regem Perſen perduxerunt. Medus Ægei & Medeæ filius, ut vidit ſe in inimici poteſtatem veniſſe, Hippoten Creontis filium ſe eſſe mentitus eſt. Rex diligentius quærit, & in cuſtodiam eum conjici juſsit, ubi ſterilitas & penuria frugum dicitur fuiſſe. Quo Medea in curru junctis draconibus cum veniſſet, & regi ſe ſacerdotem Dianæ ementita eſſet, dixit ſterilitatem ſe expiare poſſe. Et cum à rege audiſſet, Hippoten Creontis filium in cuſtodia haberi,

arbitrans eum patris injuriam exequi veniſſe, ibique imprudens filium prodidit. Nam regi perſuadet eum Hippoten non eſſe, ſed Medum Ægei filium, à matre miſſum ut regem interficeret: petitque ut interficiendus ſibi traderetur, æſtimans Hippoten eſſe. Itaque Medus cum productus eſſet, ut mendacium morte puniretur, & illa aliter eſſe vidit quam putavit, dixit ſe cum eo colloqui velle, atque enſem ei tradidit, juſſitque avi ſui injurias exequi. Medus re audita Perſen interfecit regnumque avitum poſſedit, ex ſuo nomine terram Medea cognominavit.

Ibique imprudens) Aut hic deeſt aliquid, aut *ibi imprudens* ſcribendum.

Vt mendacium morte puniretur) Ita ſolet noſter per præpoſitionis Ellipſin, pro *ob mendacium*. quomodo ſupra Fab. 16. *quod*, pro *ob quod*. Ita Fab. 258. *Qua ſol ne pollueretur, aufugit*, pro *ob qua*.

Poſſedit, ex ſuo nomine) Mallem punctum ſcribere poſt poſſedit.

XXVIII. *Othos & Ephialtes.*

OTHOS & Ephialtes Aloi & Hiphimedes Neptuni filiæ filii, mira magnitudine dicuntur fuiſſe, hi ſinguli ſingulis menſibus novem digitis creſcebant. Itaque cum eſſent annorum novem, in cœlum aſcendere ſunt conati, qui aditum ſibi ita faciebant. montem enim Oſſam ſuper Pelion poſuerunt, unde etiam Pelion Oſſa mons appellatur, alioſque montes conſtruebant, qui ab Apolline nacti, ſunt interfecti. Alii autem autores dicunt Neptuni & Hiphimides filios fuiſſe atrotos. Hi cum Dianam comprimere voluiſſent, quæ cum non poſſet viribus eorum reſiſtere, Apollo inter eos cervam miſit: quam illi furore incenſi, dum volunt jaculis interficere, alius alium interfecerunt. Qui ad infe-

inferos dicuntur hanc pœnam pati: ad columnam, averſi alter ab altero, ſerpentibus ſunt delegati. Eſt ſtyx inter columnam ſedens, ad quam ſunt deligati.

Aloi & Hiphimedes) Rectius eſt, *Aloei & Iphimediæ*, uti conſtat ex Apollodoro. Aloei filii etiam Pauſaniæ dicuntur.

Singuli ſingulis) Veteres *ſinguli* non agnoſcunt. & videtur rectius abeſſe.

Unde etiam Pelion Oſſa mons appellatur) iſta mihi gloſſam ſapere videntur.

Atrotos) a Græco ἀτρώτους, id eſt, *invulnerabiles*, vel, qui vulnerari nequeunt. Verum ſequitur mox, *cervam dum volunt jaculis interficere, alius alium interfecerunt*. Qui ergo potuerunt eſſe invulnerabiles, qui interfecti ſunt telis? Suſpicor, *Aloidos* ſcribendum, quia hoc eorum fuit nomen. Apollodorus lib. I. δύο ἐγγύησε παῖδας, Ὦτον καὶ Ἐφιάλτην, τοὺς Ἀλωείδας λεγομένους.

Eſt ſtyx) Barthius hæc ita putabat emendanda; *Eſt Strix viſcera columnam ſedens*. Mihi altius videtur vulnus, & cujus medela vix, niſi ope probi codicis, invenietur, cum poſt *deligati* manifeſta deſint aliqua.

XXIX. *Alcumena*.

AMPHITRYON cum abeſſet ad expugnandum Oechaliam, Alcumena, æſtimans Jovem conjugem ſuum eſſe, eum thalamis recepit. Qui cum in thalamos veniſſet, & ei referret, quæ in Oechalia geſſiſſet, ea credens conjugem eſſe, cum eo concubuit. qui tam libens cum ea concubuit, ut unum diem uſurparet, duas noctes congeminaret, ita ut Alcumena tam longam noctem ammiraretur. Poſtea cum nunciaretur ei, conjugem victorem adeſſe, minime curavit, quod putabat ſe conjugem ſuum vidiſſe. Qui cum Amphitryon in regiam intraſſet, & eam videret negligentius ſecuram, mirari cœpit & queri quod ſe advenientem non excepiſſet: cui Alcumena reſpondit, Jam pridem veniſti, & mecum concubuiſti, & mihi narraſti quæ in Oechalia geſſiſſes. Quæ cum ſigna omnia

C 5 dice-

diceret, ſenſit Amphitryon numen aliquod fuiſſe pro ſe, ex qua die cum ea non concubuit. Quæ ex Jove compreſſa, peperit Herculem.

Qui cum Amphytrion). illud *Amphytrion* ex gloſſa eſt, qua quis præcedens *qui* explicabat. *Negligentius ſecuram*) Quid? An quæ poteſt diligenter ſecura eſſe; ſcribe, *negligentius ſecurantem*. Reſpicit ſuperius, *minime curavit*.

XXX. *Herculis athla XII. ab Euryſtheo imperata.*

INFANS cum eſſet, dracones duos duabus manibus necavit, quos Juno miſerat, unde primigenius eſt dictus. Leonem Nemæum, quem Luna nutrierat in antro Amphriſo atrotum necavit. cujus pellem pro tegumento habuit. Hydram Lernæam Typhonis filiam cum capitibus novem ad fontem Lernæum interfecit. Hæc tantam vim veneni habuit, ut afflatu homines necaret: & ſi quis eam dormientem tranſierat, veſtigia ejus afflabat, & malorum cruciatu moriebatur. Hanc, Minerva monſtrante, interfecit, & exenteravit, exque ejus felle ſagittas tinxit. Itaque quicquid poſtea ſagittis fixerat, mortem non effugiebat, unde poſtea & ipſe periit. Aprum in Phrygia Erimachum occidit. Cervum velocem in Arcadia cum cornibus aureis vivum in conſpectum Euryſthei regis adduxit. Aves Stymphalides in inſula Martis, quæ emiſſis pennis ſuis jaculabantur, ſagittis interfecit. Augei regis ſtercus bovile uno die purgavit, majorem partem Jove adjutore, flumine admiſſo totum ſtercus abluit. Taurum cum quo Paſiphae concubuit, ex Creta Inſula Mycenas vivum adduxit. Diomedem regem Thraciæ & equos quatuor ejus, qui carne humana veſcebantur, cum Abdero famulo interfecit.

fecit. Equorum autem nomina, Podarius, Lampon, Xanthus, Dinus. Hippolyten Amazonam, Martis & Otriræ reginæ filiam: cui reginæ Amazonis balteum detraxit, tum Antiopam captivam Theſeo donavit. Geryonem Chryſaoris filium trimembrem, uno telo interfecit. Draconem immanem Typhonis filium, qui mala aurea Heſperidum ſervare ſolitus erat, ad montem Atlantem interfecit, & Euryſtheo regi mala attulit. Canem Cerberum Typhonis filium ab inferis, regi in conſpectum adduxit.

Juno miſerat) Mallem *immiſerat*, ut efficacius.

Atrotum) Recte. Veteres habuere *ac tropum*, ex quo Grotius ad Aratea *ad Clitorium*. Sed ut dixi, nil mutandum. Apollodorus lib. II. Εἰς τὴν Νεμέαν ἀφικόμενος, καὶ τὸν λέοντα μαστεύσας, ἐτόξευσε πρῶτον. ὡς δὲ ἔμαθεν ἄτρωτον ὄντα, ἀνατεινάμενος τὸ ῥόπαλον, ἐδίωκε.

Malorum cruciatu) Barthius vult, *malo cum cruciatu* Probo.

Erimachum) legendum, *Erimantheum*, quod & Micyllus vidit.

Stercus bovile) Illud *ſtercus* male hic inſertum ex ſequentibus videtur, niſi putes, ſcripſiſſe, *ſtercus e bovili*, ego magis inclino in alterum.

Podarius) ſine dubio in Mſ. fuit *Podarcus*, pro *Podargus*. Inde poſtea *Podarius* eſt factum à minus oculato ſcriba. Nam *Podargus* rectum eſt,

Hippolitæ Amazonam) videntur hæc trajecta, nec ſatis emendata. Scribo ad hunc modum: *Hippolitæ Amazonis, Martis & Otriræ filiæ reginæ baltheum detraxit, tum Amazonam Antiopam captivam Theſeo donavit.* Notat Micyllus, pro Antiopa nominare alios Hippolitam. Sed de Antiopa firmant Diodorus Siculus, Pauſanias, & alii.

XXXI. *Parerga ejusdem.*

ANTÆUM Terræ filium in Libya occidit. Hic cogebat hoſpites ſecum luctari, & delaſſatos interficiebat. hunc luctando necavit. Buſiridem in Ægypto, qui hoſpites immolare ſolitus erat. hujus legem cum audiit, paſſus eſt ſe cum infula ad aram adduci. Buſi-

ris autem cum vellet Deos imprecari, Hercules cum clava ac miniſtros ſacrorum interfecit. Cygnum Martis filium armis ſuperatum occidit: quo cum Mars veniſſet, & armis propter filium contendere vellet cum eo, Iovis inter eos fulmen miſit, atque ita eos diſtraxit. Cetum, cui Heſione fuit appoſita, Trojæ occidit. Laomedontem patrem Heſionis, quod eam non reddebat, ſagittis interfecit. Æthonem aquilam quæ Prometheo cor exedebat, ſagittis interfecit. Lycum Neptuni filium, quod Megaram Creontis filiam uxorem ejus, & filios Theremachum & Ophiten occidere voluit, interfecit. Achelous fluvius in omnes figuras ſe immutabat. Hic cum Hercule propter Deianiræ conjugium cum pugnaret, in taurum ſe convertit, cui Hercules cornu detraxit, quod cornu Heſperidibus, ſive nymphis donavit. Quod Deæ pomis replerunt, & cornu copiæ appellarunt. Nelium Hippocoontis filium cum decem filiis occidit, quoniam is eum purgare ſive luſtrare voluit, tunc cum Megaram Creontis filiam uxorem ſuam, & filios Theremachum & Ophiten interfecerat. Eurytum, quod Iolen filiam ejus in conjugium petiit, & ille eum repudiavit, occidit. Centaurum Neſſum, quod Deianiram violare voluit, occidit. Eurytionem centaurum, quod Deianiram Dexameni filiam ſperatam ſuam uxorem petiit, occidit.

Quo cum Mars veniſſet) putant illud *quo* adverbium eſſe, ac ſignificare *in quem locum*. mihi ſocus videtur, quia nil de loco aliquo præceſſit. puto magis ita poni cum ellypſi præpoſitionis *ex*, ut integre ſit, *ex quo*, id eſt, ex qua re, ex qua cauſſa, quia ſcilicet interfecerat filium Martis, ideo Mars venit, ultionem & pœnas ſumpturus. ita Fab. 274. *Quo cum Areopagitæ conſediſſent.* Item in poet. Aſtron II. c. 21. *ut Jupiter ei ſatisfacere videretur, inter ſydera conſtituiſſe* (dicitur) *Quo ejus prior pars apparet ut tauri.*

Aetonem aquilam) Alterutrum horum eſt ex gloſſa. puto ſcripſiſſe *Aetou eam, qua.*

Quod

Quod Dea pomis) quomodo hic *Dea*, quæ paulo ante *Nympha*? puto litteram *d* tranſumptam ex priori voce, ac propterea *quod ex* ſcribendum.

Purgare ſive luſtrare voluit) Recte Barthius pro *voluit*, *noluit*, emendat. Sed & illa, *ſive luſtrare*, mihi gloſſatoris, non Hygini videntur. Certe brevitati cæteræ non conveniunt.

Theremachum) Apollodoro eſt *Therimachus*, & Pindaro, nec aliter hic ſcribendum videtur. Ophites memoratur & in Fab. 162. ſed aliis hic non eſt filius Megaræ. Adde Fab. ſeq.

Luſtrare voluit) Perperam. Scribendum *noluit*.

Et ille eum) perperam. ſcribendum, *illa eum*. Vide Fab. 35. ibique notas.

XXXII. Megara.

HERCULES cum ad canem tricipitem eſſet miſſus ab Euryſtheo rege, & Lycus Neptuni filius putaſſet eum periiſſe, Megaram Creontis filiam uxorem ejus & filios Theremachum & Ophiten interficere voluit, & regnum occupare. Hercules eo intervenit, & Lycum interfecit: poſtea ab Junone inſania objecta, Megaram & filios Theremachum & Ophiten interfecit. Poſtquam ſuæ mentis compos eſt factus, ab Apolline petiit dari ſibi reſponſum, quomodo ſcelus purgaret. Cui Apollo ſortem quod reddere noluit, Hercules iratus de fano ejus tripodem ſuſtulit, quem poſtea Jovis juſſu reddidit, & nolentem ſortem dare juſſit. Hercules ob id à Mercurio Omphalæ reginæ in ſervitutem datus eſt.

Et nolentem) Ante hæc verba videntur excidiſſe aliqua; nec enim illud *nolentem* ad Herculem referri debet ſed Apollinem. Forte ſcribendum, *At Apollinem nolentem &c.* Conſule Apollodorum lib. II. qui habet omnia, & quo modo poſt illud Apollinis oraculum fuerit venditus à Mercurio.

XXXIII Centauri.

HERCULES cum in hoſpitium ad Dexamenum regem veniſſet, ejuſque filiam Deianiram devirginaſſet, fidem-

ris autem cum vellet Deos imprecari, Hercules eum clava ac miniſtros ſacrorum interfecit. Cygnum Martis filium armis ſuperatum occidit: quo cum Mars veniſſet, & armis propter filium contendere vellet cum eo, Iovis inter eos fulmen miſit, atque ita eos diſtraxit. Cetum, cui Heſione fuit appoſita, Trojæ occidit. Laomedontem patrem Heſionis, quod eam non reddebat, ſagittis interfecit. Æthonem aquilam quæ Prometheo cor exedebat, ſagittis interfecit. Lycum Neptuni filium, quod Megaram Creontis filiam uxorem ejus, & filios Theremachum & Ophiten occidere voluit, interfecit. Achelous fluvius in omnes figuras ſe immutabat. Hic cum Hercule propter Deianiræ conjugium cum pugnaret, in taurum ſe convertit, cui Hercules cornu detraxit, quod cornu Heſperidibus, ſive nymphis donavit. Quod Deæ pomis repleruntt, & cornucopiæ appellarunt. Nelium Hippocoontis filium cum decem filiis occidit, quoniam is eum purgare ſive luſtrare voluit, tunc cum Megaram Creontis filiam uxorem ſuam, & filios Theremachum & Ophiten interfecerat. Eurytum, quod Iolen filiam ejus in conjugium petiit, & ille eum repudiavit, occidit. Centaurum Neſſum, quod Deianiram violare voluit, occidit. Eurytionem centaurum, quod Deianiram Dexameni filiam ſperatam ſuam uxorem petiit, occidit.

Quo cum Mars veniſſet) putant illud *quo* adverbium eſſe, ac ſignificare *in quem locum*. mihi ſocus videtur, quia nil de loco aliquo præceſſit. puto magis ita poni cum ellypſi præpoſitionis *ex*, ut integre ſit, *ex quo*, id eſt, ex qua re, ex qua cauſſa, quia ſcilicet interfecerat filium Martis, ideo Mars venit, ultionem & pœnas ſumpturus. ita Fab. 274. *Quo cum Areopagitæ conſediſſent.* Item in poet. Aſtron II. c. 21. *ut Jupiter ei ſatisfacere videretur, inter ſydera conſtituiſſe* (dicitur) *Quo ejus prior pars appareat ut tauri.*

Aetonem aquilam) Alterutrum horum eſt ex gloſſa. puto ſcripſiſſe *Aeton eam, quæ.*

Quod

Quod Dea pomis) quomodo hic *Dea*, quæ paulo ante *Nympha*? puto litteram *d* tranſumptam ex priori voce, ac propterea *quod ex* ſcribendum.

Purgare ſive luſtrare voluit) Recte Barthius pro *voluit*, *noluit*, emendat. Sed & illa, *ſive luſtrare*, mihi gloſſatoris, non Hygini videntur. Certe brevitati cæteræ non conveniunt.

Theremachum) Apollodoro eſt *Therimachus*, & Pindaro, nec aliter hic ſcribendum videtur. Ophites memoratur & in Fab. 162. ſed aliis hic non eſt filius Megaræ. Adde Fab. ſeq.

Luſtrare voluit) Perperam. Scribendum *noluit*.

Et ille eum)perperam. ſcribendum, *illa eum*. Vide Fab. 35. ibique notas.

XXXII. Megara.

HERCULES cum ad canem tricipitem eſſet miſſus ab Euryſtheo rege, & Lycus Neptuni filius putaſſet eum periiſſe, Megaram Creontis filiam uxorem ejus & filios Theremachum & Ophiten interficere voluit, & regnum occupare. Hercules eo intervenit, & Lycum interfecit: poſtea ab Junone inſania objecta, Megaram & filios Theremachum & Ophiten interfecit. Poſtquam ſuæ mentis compos eſt factus, ab Apolline petiit dari ſibi reſponſum, quomodo ſcelus purgaret. Cui Apollo ſortem quod reddere noluit, Hercules iratus de fano ejus tripodem ſuſtulit, quem poſtea Jovis juſſu reddidit, & nolentem ſortem dare juſſit. Hercules ob id à Mercurio Omphalæ reginæ in ſervitutem datus eſt.

Et nolentem) Ante hæc verba videntur excidiſſe aliqua; nec enim illud *nolentem* ad Herculem referri debet ſed Apollinem. Forte ſcribendum, *At Apollinem nolentem &c.* Conſule Apollodorum lib. II. qui habet omnia, & quo modo poſt illud Apollinis oraculum fuerit venditus à Mercurio.

XXXIII Centauri.

HERCULES cum in hoſpitium ad Dexamenum regem veniſſet, ejuſque filiam Deianiram devirginaſſet, fidem-

fidemque dediſſet, ſe eam uxorem ducturum, poſt diſceſſum ejus Eurytion Ixionis & Nubis filius centaurus petit Deianiram uxorem: cujus pater vim timens, pollicitus eſt ſe daturum. die conſtituto, venit cum fratribus ad nuptias. Hercules intervenit, & centaurum interfecit, ſuam ſperatam abduxit. Item aliis in nuptiis Perithous Hippodamiam Adraſti filiam cum uxorem duceret, vino pleni Centauri conati ſunt rapere uxores Lapithis, eos centauri multos interfecerunt, ab ipſis interierunt.

Ejuſque filiam) Alii Oenei filiam faciunt. Vide Apollodorum & Pauſaniam. ſed in his eſt ſumma diſcrepantia ſcriptorum.

Ab ipſis interierunt) Deeſſe quid volunt. Et certe nullus in his ſenſus. Forte ſcriptum fuit, *eos Centauri multos interfecerunt; interfecti ab ipſo interierunt*, ſic, ut illud *ipſo* ad Herculem referatur. Repetitio ejusdem vocis otioſa viſa eſt librario.

XXXIV. *Neſſus.*

NESSUS Ixionis & Nubis filius, Centaurus, rogatus ab Deianira, ut ſe flumen Euhenum transferret, quam ſublatam, in flumine ipſo violare voluit. Hoc Hercules, cum interveniſſet, & Deianira cum fidem ejus imploraſſet, Neſſum ſagittis confixit. Ille moriens cum ſciret Hydræ Lerneæ felle tinctas, quantam vim haberent veneni, ſanguinem ſuum exceptum Deianiræ dedit, & id philtrum eſſe dixit, ſi vellet ne ſe conjunx ſperneret, eo juberet veſtem ejus perungi. Id Deianira credens, conditum diligenter ſervavit.

Quam ſublatam) poſſit videri legendum, *eam*; verum eſt hoc genus inter locutiones plebeias numerandum. ſupra Fab. 28 *Hi cum Dianam comprimere voluiſſent, quæ cum non poſſet viribus eorum reſiſtere.* pro, *ea, cum non poſſet.*

Hoc) pro *ob hoc*, ſicut *quod*, pro *ob quod*. vide ſup. fab. 16.

Cum interveniſſet & Deianira cum fidem) etiam hæc repetitio ad plebejum genus pertinet, cujus exemplum eſt in prius citatis ex fab. 28. huic ſimillimum.

Tin-

Tinctas, quantam) Locus vitioſus. Scribe, *tinctas, ac quantam*. Nam, *cum ſciret, quantam vim haberent tinctas*, non proceſſit.

XXXV. Joele.

HERCULES cum Jolen Euryti filiam in conjugium petiiſſet, ille eum repudiaſſet, Oechaliam expugnavit. Qui ut à virgine rogatur, parentes ejus coram ea interficere velle cœpit. Illa animo pertinacior, parentes ſuos ante ſe necari eſt perpeſſa. quos omnes cum interfeciſſet, Jolen captivam ad Deianiram præmiſit.

Ille eum repudiaſſet) ſcribendum *illa*, non enim Eurytus eum ſprevit, ſed Jole. Ideo mox ſequitur, *illa animo pertinacior*, nempe ante quoque fuit pertinax. Hoc vitium & ſupra fab. 31. notavi.

Vt rogatur) ſcribendum eſt, *ut rogaretur*. ſententia eſt, hoc ideo feciſſe, ut rogaretur ultro à Jole ad ducendam ipſam in matrimonium, ſineretque vivere parentes. Aliter hæc memorat Apollodorus. Sed non dubito, quin hæc ſit ſententia noſtri, iſque alios ſecutus fuerit auctores.

XXXVI. Deianira.

DEIANIRA Oenei filia, Herculis uxor, cum vidit Jolen virginem captivam eximiæ formæ eſſe adductam, verita eſt ne ſe conjugio privaret. Itaque memor Neſſi præceptis, veſtem tinctam centauri ſanguine, Herculi qui ferret nomine Lichan famulum miſit. inde paululum quod in terram deciderat, & id ſol attigit ardere cœpit. quod cum Deianira vidit, aliter eſſe ac Neſſus dixerat, intellexit: & qui revocaret, eum cui veſtem dederat, miſit. Quam Hercules jam induerat, ſtatimque flagrare cœpit. Qui cum ſe in flumen conjeciſſet, ut ardorem extingueret, major flamma exibat. Demere autem cum vellet, viſcera ſequebantur.

tur. Tunc Hercules Lichan qui veſtem attulerat, rotatum in mare jaculatus eſt, qui quo loco cecidit, petra nata eſt, quæ Lichas appellatur. Tunc dicitur Philoctetes Pœantis filius pyram in monte Oeteo conſtruxiſſe Herculi, eumque aſcendiſſe mortalitatem. Ob id beneficium Philoctet Hercules arcus & ſagittas donavit. Deianira autem ob factum Herculis ipſa ſe interfecit.

Et qui revocaret, eum cui veſtem dederat) diſtinctio prava, non enim miſit eum, cui veſtem dederat, verum miſit, qui eum revocaret. itaque poſt *eum* comma collocandum.

Eumque aſcendiſſe mortalitatem) Comeliniana habet *accendiſſe*, quod ſenſum habet nullū. Micyllus putat, deeſſe hic, *&* *exuiſſe*. Barthius emendat, *eſcendiſſe*, ac *exſcendere*, exponit *ſuperare*. Sed *exſcendere* pro *ſuperare* uſurpari, probandum erat idonei ſcriptoris auctoritate. Mallem ego. *adſcendiſſe immortalitatem*, ut *aſcendere immortalitatem* dictum ſit pro, *ſcandere ad immortalitatem*, eo plane modo, *ſicut adſcendere Cœlos*, & id genus.

XXXVII. Æthra.

NEPTUNUS & Ægeus Pandionis filius, in fano Minervæ cum Æthra Pithei filia una nocte concubuerunt. Neptunus quod ex ea natum eſſet, Ægeo conceſſit. Is autem poſtquam à Troezene Athenas redibat, enſem ſuum ſub lapide poſuit, & præcepit Æthræ, ut tunc eum ad ſe mitteret, cum poſſet eum lapidem allevare, & gladium patris tollere, ibi fore indicium cognitionis filii. Itaque poſtea Æthra peperit Theſeum. Qui cum ad puberem ætatem perveniſſet, mater præcepta Ægei indicat ei, lapidemque oſtendit ut enſem tolleret, & jubet eum Athenas ad Ægeum proficiſci, eoſque qui illic tum itineri infeſtabantur, omnes occidit.

Eoſque

Eosque, qui illic tum itineri) Micyllus etiam hunc locum habet pro hiulco. Mihi nil deeſſe quidquam, ſed trajecta quædam & corrupta videntur. Itaque ſic iſta ſcribo: *Qui eos, qui illic tum itinera infeſtabant vi, omnes occidit.*

XXXVIII. *Theſei labores.*

CORYNETEM Neptuni filium armis occidit: Pityocamptem, qui iter gradientes cogebat, ut ſecum arborem pinum ad terram flecterent: quam qui cum eo prenderat, ille eam viribus miſſam faciebat, ita ad terram graviter elidebatur, & peribat, hunc interfecit. Procruſtem Neptuni filium, ad hunc hoſpes cum veniſſet, ſi longior erat, minori lecto propoſito, reliquam corporis partem præcidebat: ſin autem brevior ſtatura erat, lecto longiori dato, incudibus ſuppoſitis extendebat eum, uſque dum lecti longitudinem æquaret: hunc interfecit. Scironem, qui ad mare loco quodam prærupto ſedebat, & qui iter gradiebatur, cogebat, eum ſibi pedes lavare, & ita in mare præcipitabat: hunc Theſeus pari leto in mare dejecit, ex quo Scironis petræ ſunt dictæ. Cercionem Vulcani filium armis occidit. Aprum qui fuit Cremione, interfecit. Taurum qui fuit Marathone, quem Hercules à Creta ad Euryſtheum adduxerat, occidit. Minotaurum oppido Gnoſi occidit.

Corynetem) Sic a clava, quam geſtabat dictum; cum verum ejus nomen eſſet *Periphetes*. Apollodorus in fine operis. Pauſan. in Attic.

Pithyocamptes) Etiam hic ſic dictus eſt; non vero nomine, ſed quod inflecteret pinos arbores. Nomen verum *Sines* habuit.

Iter gradientes) Barthius emendandum putat; *iter ingredientes*. Atqui paulo poſt eodem modo noſter. Neque *iter gradior* deterius, τοῦ *iter ingredior*; quod uſurpant optimi ſcriptores. Columella ſane ad eundem modum habet *viam gradior* lib. VI, c. 37. *Vterque ſexus viam recte graditur*. Eſt autem *viam graditur*, ambulat; iter facit; ſicut & *iter graditur*.

Graviter elidebatur) mallem

illi-

illidebatur, nam *elidi*, eſt frangi & comminui, non affligi. vid. inf.c.116.

Gradiebatur, qui cogebat,) hæc fœde ſunt trajecta. ſcribendum enim, *& qui iter gradiebatur, eum cogebat ſibi &c.*

Armis occidit) hoc eſt, ulnis, ut opinor. Ita ſane hiſtoria docet, ex qua compreſſum ulnis brachiisque ſcimus periiſſe. Feſtus in *Armillas*. Antiqui *humeros cum brachiis armos vocabant*.

Cremione) legendum eſt *Crommyone*, ex Diodoro, Strabone, ac plerisque aliis ſcriptoribus.

Minotaurum oppido Gnoſi) illud *oppido* pro gloſſemate habeo.

XXXIX. *Dædalus*.

DÆDALUS Euphemi filius, qui fabricam à Minerva dicitur accepiſſe, Perdicem ſororis ſuæ filium propter artificii invidiam, quod is primum ſerram invenerat, ſummo tecto dejecit, ob id ſcelus in exilium ab Athenis, Cretam ad regem Minoem abiit.

Euphemi) Micyllus ſuſpicatur *Eupalami*. Verum alii hunc ejus faciunt parentem, quod ex Tzetze novimus.

Fabricam) Cicero II. de Nat. Deor. *Pictura & fabrica, ceteraque artes*.

XL. *Paſiphae*.

PASIPHAE Solis filia, uxor Minois, ſacra deæ Veneris per aliquot annos non fecerat. ob id Venus amorem infandum illi objecit, ut taurum, quem ipſa amabat, alia amaret. In hoc Dædalus exul. cum veniſſet, petiit ab ea auxilium. is ei vaccam ligneam fecit, & veræ vaccæ corium induxit, in qua illa cum tauro concubuit. ex quo compreſſo, Minotaurum peperit, capite bubulo, parte inferiore humana. tunc Dædalus Minotauro Labyrinthum inextricabili exitu fecit, in quo eſt concluſus. Minos re cognita, Dædalum in cuſtodiam conjecit. At Paſiphae eum vinculis liberavit, Itaque Dædalus pennas ſibi & Icaro filio ſuo fecit,

fecit, & accommodavit,& inde avolarunt.Icarus altius volans, à ſole cera calefacta decidit in mare,quod ex eo Icarium pelagus eſt appellatum. Dædalus pervolavit ad regem Cocalum in inſulam Siciliam.alii dicunt, Theſeus cum Minotaurum occidit, Dædalum Athenas in patriam ſuam reduxit.

Quem ipſa amabat, alia amaret: Barthius hæc habet pro ſpuriis & inſititiis. Puto retineri poſſe,ſi legamus ita, *ut taurum, quem ipſe mandarat ali, amaret*. Illud *ipſe* de Minoë debet accipi. Minos enim ipſum acceptum a Neptuno juſſit deduci ad armenta, ut Apollodorus docet lib. III.

Petiit ab ea auxilium) Scribendum eſt, *ab eo*, nam ad Dædalum refertur. Locus totus eſt ſanus, nec deſiderat ulteriorem medicinam, contra quam Micyllus putaverat. Ordo eſt, cum veniſſet Dædalus exul, petiit ab eo auxilium in hoc. Eſt autem *in hoc* idem, ac in hanc rem, aut ad hoc negocium, ut poſſit re amata potiri. Unde nec in Commeliniana poſt *exul* punctum erat collocandum.

Ex quo compreſſo) ſcribe, *ex quo compreſſa*. Terentius in Adelphis. *Virgo ex eo compreſſa gravida facta eſt*. Et ſic noſter ipſe,infra fab. 60. & 63.

XLI. Minos.

MINOS Jovis & Europæ filius, cum Athenienſibus belligeravit,cujus filius Androgeus in pugna eſt occiſus. qui poſtea quam Athenienſes vicit,vectigal Minois eſſe cœperunt. Inſtituit autem ut anno unoquoque ſeptenos liberos ſuos Minotauro ad epulandum mitterent. Theſeus poſteaquam à Trœzene venerat, & audiit quanta calamitate civitas afficeretur, voluntarie ſe ad Minotaurum pollicitus eſt ire. Quem pater cum mitteret, prædixit ei ut ſi victor reverteretur, vela candida in navem haberet. Qui autem ad Minotaurum mittebantur,velis atris navigabant.

Vectigal Minois eſſe cœperunt) Barthius hic obſervat, vectigal eſſe alicujus,idem ſignificare, ac eſſe vectigalem. Et ſane quin,ut *capital*, ita quoque *vectigal* dicatur recte, dubium eſt nullum.

Illud magis venit in quæſtionem, an vectigal de pluribus queat dici, ut hic; Athenienſes cœperunt eſſe vectigal. Ego non exiſtimo, ſed lego, *vectigales eſſe cœperunt*, omiſſo illo *Minois*, quod per interpretationem puto intruſum: periiſſe autem ultimam ſyllabam ob ſimilitudinem ſequentis.

Pollicitus eſt ire) nihil hic mutandum. ſolet enim noſter infinitivo præſenti uti pro futuro.

In navem haberet) pro *in navi*: Ne hic quidem aliquid emendandum, quod Micyllus ſuſpicabatur. Vide indicem, & quæ dixi ad Fragm. Petronianum.

XLII. Theſeus apud Minotaurum.

THESEUS poſteaquam Cretam venit, ab Ariadne Minois filia eſt adamatus, adeo ut fratrem proderet, & hoſpitem ſervaret: ea enim Theſeo monſtravit Labyrinthi exitum. Quo Theſeus cum introiſſet, & Minotaurum interfeciſſet, Ariadnes monitu licium revolvendo, foras eſt egreſſus. eamque, quod fidem illi dederat, in conjugio ſecum habiturus, avexit.

Ut fratrem proderet) Minotaurum intelligit, qui ex eadem matre fuit natus.

XLIII. Ariadne.

THESEUS in inſula Dia tempeſtate retentus, cogitans ſi Ariadnen in patriam portaſſet, ſibi opprobrium futurum: itaque in inſula Dia dormientem reliquit. quam Liber amans, inde ſibi in conjugium adduxit. Theſeus autem cum navigaret, oblitus eſt vela atra mutare; itaque Ægeus pater ejus credens Theſeum à Minotauro eſſe conſumptum in mare ſe præcipitavit, ex quo Ægeum pelagus eſt dictum. Ariadnes autem ſororem Phædram Theſeus duxit in conjugium.

XLIV. C

XLIV. Cocalus.

MINOS, quod Dædali opera multa ſibi incommoda acciderant, in Siciliam eſt eum perſequutus, petiitque à rege Coçalo ut ſibi redderetur. Cui cum Cocalus promiſiſſet, & Dædalus reſciſſet, ab regisfiliabus auxilium petiit. illæ Minoem occiderunt.

Perſecutus, petiit) Conjunctio hic excidit ante *petiit*.

XLV. Philomela.

TEREUS Martis filius Thrax, cum Prognen Pandionis filiam in conjugium haberet, Athenas ad Pandionem ſocerum venit rogatum, ut Philomelam alteram filiam ſibi in conjugium daret: Prognen, ſuum diem obiſſe dicit. Pandion ei veniam dedit, Philomelamque & cuſtodes cum ea miſit: quos Tereus in mare jecit, Philomelamque invitam in monte compreſſit. Poſtquam autem in Thraciam redit, Philomelam mandat ad Lynceum regem, cujus uxor Læthuſa, quod Progne fuit familiaris, ſtatim pellicem ad eam deduxit. Progne cognita ſorore, & Terei impium facinus pari conſilio machinari cœperunt regi talem gratiam referre. Interim Tereo oſtendebatur in prodigiis, Ity filio ejus mortem à propinqua manu adeſſe: quo reſponſo audito, cum arbitraretur Driantem fratrem ſuum filio ſuo mortem machinari, fratrem Driantem inſontem occidit. Progne autem filium Itym ex ſe & Tereo natum, occidit, patrique in epulis appoſuit, & cum ſorore profugit. Tereus, facinore cognito, fugientes cum inſequeretur, deorum miſericordia factum eſt, ut Progne in hirundi-

nem commutaretur, Philomela in luſciniam: Tereum autem accipitrem factum dicunt.

Quod Progne fuit familiaris) legendum, *quod Prognes fuit familiaris*. Dicit, Læthuſam miſiſſe pellicem, id eſt Philomelam, ad Prognem, quia erat familiaris Prognes, adeoq; nolebat ſuperinduci ei pellicem.

Cognita ſorore & Terei impium facinus) Locum ſuſpectum habent. Et ſane debuerat regulariter ſcripſiſſe, *& Terei impio facinore*. Verum dum attendit magis ad vim præcedentium verborum, quam verba ipſa, ſcripſit hoc modo. Nam *cognita ſorore* idem eſt, ac *cum ſororem cognoviſſet*, cui ſequentia recte reſpondent. Eſt & hoc inter plebeia Scriptoris noſtri numerandum.

XLVI. Erichtheus.

ERICHTHEUS Pandionis filius, habuit filias quatuor, quæ inter ſe conjurarunt, ſi una earum mortem obiſſet, cæteræ ſe interficerent. In eo tempore Eumolpus Neptuni filius, Athenas venit oppugnaturus, quod patris ſui terram Atticam fuiſſe diceret. Is victus cum exercitu, cum eſſet ab Athenienſibus interfectus, Neptunus ne filii ſui morte Erichtheus lætaretur, expoſtulavit, ut ejus filia Neptuno immolaretur. Itaque Otionia filia cum eſſet immolata, cæteræ, fide data ſe ipſæ interfecerunt. Ipſe Erichtheus ab Jove, Neptuni rogatu, fulmine eſt ictus.

Otionia) Atqui eadem infra fab. 238 eſt *Colophonia*, quod & Micyllus obſervavit. Apollonius nec hanc, nec illam Erichthei facit filias, ſed alias, aliis nominibus Sed fuerunt iſtæ ex Praxithea; potuit autem has ex aliis habuiſſe. Niſi pro *Otionia* exiſtimamus *Chthonia* legendum, quæ eſt Meurſii ſententia lib. II. Reg. Att. c. 13.

Erichtheus) Ita ſupra, locisque aliis. Græcis tamen ſemper eſt ἐρεχθεὺς.

XLVII. Hippolytus.

PHÆDRA Minois filia, Theſei uxor, Hippolytum privignum ſuum adamavit. Quem cum non potu-

potuiſſet ad ſuam perducere voluntatem, tabellas ſcriptas ad ſuum virum miſit, ſe ab Hippolyto compreſſam eſſe, ſeque ipſa ſuſpendio necavit. Et Theſeus re audita, filium ſuum manibus excidere juſsit, & optavit à Neptuno patre filio ſuo exitum. Itaque cum Hippolytus equis junctis veheretur, repente è mari taurus apparuit: cujus mugitu equi expavefacti, Hippolytum diſtraxerunt, vitaque privarunt.

Et Theſeus) illud *&* eſt natum ex ſyllaba ultima, vocis præcedentis, ac ideo delendum.

Filium ſuum manibus excidere juſſit) Barthius: *Puto ſcribendum, maribus, hoc eſt, teſtibus*. Ridiculum profecto. Quid enim eſt, *juſſit filium excidere teſtibus*, ut interim pro *manibus* vel *maribus* hoc ſubſtituamus. Saltem debuiſſet ſcripſiſſe *excidere teſtes*, vel *mares*. Sed & *mares* poni pro *teſtibus* hactenus non obſervatum eſt. Lego abſque ulla dubitatione, *filium ſuum manibus excedere juſſit*, h. e. juſſit eum abire in exilium.

Exitum) Probo, quod Micyllus volebat, *exitium*.

XLVIII. Reges Athenienſium.

CECROPS Terræ filius, Cephalus Deiones filius, Agoreus Pandionis filius, Pandion Erichthonii filius, Theſeus Ægei filius, Erichthonius Vulcani filius, Erichtheus Pandionis filius, Dedophon Theſei filius.

Deiones) Recte hic quoque Micyllus putat, *Deionei* ſcribendum. Apollodorus: Κέφαλ☉ ὁ Δηιονέως. Et ſic alii omnes.

Agoreus Pandionis) Nullus eſt Agoreus Pandionis filius; Scribendum puto *Ægeus*. Is enim filius ejus, teſte Apollodoro, Strabone, & aliis.

Pandion Erichthonii) Non ſuperior Pandion, ſed alius vetuſtior.

Dedophon) ſcribendum, *Demophon*, ex Juſtino & aliis, quod & Micyllus vidit.

XLIX. *Æſculapius.*

ÆSCULAPIUS Apollinis filius, Glauco Minois filio vitam reddidiſſe, ſive Hippolyto, dicitur, quem Jupiter ob id fulmine percuſſit. Apollo quod Jovi nocere non potuit, eos qui fulmina fecerunt, id eſt Cyclopes, interfecit. Quod ob factum Apollo datus eſt in ſervitutem Admeto regi Theſſaliæ.

L. *Admetus.*

ALCESTIM Pelei filiam cum complures in conjugium peterent, & Pelias cum multos eorum repudiaret, ſimultatem his conſtituit, ei ſe daturum, qui feras beſtias ad currum junxiſſet. Is quam vellet aveheret. Itaque Admetus ab Apolline petiit, ut ſe adjuvaret. Apollo cùm ab eo eſſet liberaliter tractatus, cùm in ſervitium fuit ei traditus, aprum & leonem ei junctos tradidit, quibus ille Alceſtim in conjugium avexit.

Is quam vellet aveheret) Locus non mutilus, ſed depravatus eſt, debet enim ita ſcribi, ſicut pridem in de Re Vehiculari lib. I. c. 9. monui, *qui feras beſtias ad currum junxiſſet, iis, quum vellet, aveheret.* Dat Pelias non modo filiam ei, ſed & facultatem ejus avehendæ, hac tamen lege, ut id faciat junctis ad currum feris beſtiis. Quanquam hoc caput cenſeam formatum â ſequenti, nec Hygini eſſe, ſed alterius inepti, cum plane eadem dicantur, ac iiſdem fere verbis, quod facturus Hyginus minime videtur fuiſſe, cum præſertim ſit amator brevitatis.

LI. *Alceſtis.*

ALCESTIM Peliæ & Anaxobies, Dimantis filiæ filiam complures proci petebant in conjugium. Pelias vitans eorum conditiones, repudiavit, & ſimultatem conſtituit ei ſe daturum qui feras beſtias ad currum

rum, junxiſſet, & Alceſtim in conjugio avexiſſet. Itaque Admetus ab Apolline petiit, ut ſe adjuvaret. Apollo autem quod ab eo in ſervitutem liberaliter eſſet acceptus, aprum & leonem ei junctos tradidit, quibus ille Alceſtim avexit. Et illud ab Apolline accepit, ut pro ſe alius voluntarie moreretur. pro quo quum neque pater, neque mater mori voluiſſent, uxor ſe Alceſtis obtulit, & pro eo vicaria morte interiit, quam poſtea Hercules ab inferis revocavit.

Anaxobies Diamantis) Vide, quæ notavi ſupra fab. 14.

Et aliud ab Apolline) hic faciendum erat caput novum, cum titulo, *Admetus*, quod capiti ſeu fabulæ præcedenti eſt inſcriptum. Sed ſunt hi Tituli & hæ diviſiones non ab Hygino, omnes, verum multæ adjectæ ab homine imperitiſſimo.

LII. *Ægina.*

JUPITER cum Æginam Aſopi filiam vellet comprimere, & Junonem vereretur, detulit eam in inſulam Delon, & gravidam fecit; unde natus eſt Æacus. Hoc Juno cum reſciſſet, ſerpentem in aquam miſit, quæ eam venenavit: ex qua qui biberat, debitum naturæ ſolvebat. * Quod cum amiſſis ſociis Æacus præ paucitate hominum morari non poſſet, formicas intuens, petiit ab Jove ut homines in præſidio ſibi daret. Tunc Jupiter formicas in homines transfiguravit, qui Myrmidones ſunt appellati, quod Græce formicæ myrmices dicuntur. Inſula autem Æginæ nomen poſſedit.

Delon) Recte Micyllus emendat, *Oenonem*. Librarius ineptus ſcripſerat, *Oelonem*, ita alius *Delonem*, & reliquis melior, *Delon* fecit.

Quod) Præmittunt aſteriſcum, ſine cauſa. Vide Indicem in *Quod*.

Præ paucitate hominum morari non poſſet) Ita & Barthius. Veteres *mori*. Mihi altius videtur vulnus, & deeſſe nonnulla ante

vocem *mori*. Certe quomodo paucitas faciat, ut quis nequeat morari, nondum bene video.

In præſidio ſibi daret) Nil hic facit aſteriſcus Micylli, nam oratio eſt integra. Vide indicem in vocabulo *in*.

LIII. *Aſterie.*

JOVIS cum Aſterien Titanis filiam amaret, illa eum contempſit, à quo in avem Ortygiam commutata eſt, quam nos coturnicem dicimus, eamque in mare abjecit, & ex ea inſula eſt enata quæ Ortygia eſt appellata. Hæc mobilis fuit: quo poſtea Latona ab Aquilone vento delata eſt, juſſu Jovis, tunc cum eam Python perſequeretur. ibique oleam tenens Latona peperit Apollinem & Dianam. Quæ inſula poſtea Delos eſt appellata.

Avem Ortygiam) Mallem, *ortygem*, nam eſt ὄρτυξ Græce.

Eamque in mare abjecit) hæc non cohærent cum ſuperioribus, nec vel diſtinguuntur, vel ſcribuntur, ut oportet. Poſt *dicimus*, mea ſententia ponendum punctum, deinde nova periodo ſic ſcribendum: *Eam quum in mare abjeciſſet, ex ea inſula eſt enata.*

LIV. *Thetis.*

THETIDI Nereidi fatum fuit, qui ex ea natus eſſet, fortiorem fore quam patrem. Hoc præter Prometheum cum ſciret nemo, & Jovis vellet cum ea concumbere, Prometheus Jovi pollicetur ſe eum præmoniturum, ſi ſe vinculis liberaſſet. Itaque fide data, monet Jovem ne cum Thetide concumberet, ne ſi fortior naſceretur, Jovem de regno dejiceret, quemadmodum & ipſe Saturno fecerat. Itaque datur Thetis in conjugium Peleo Æaci filio, & mittitur Hercules ut aquilam interficiat, quæ ejus cor exedebat: eaque interfecta, Prometheus poſt triginta annos de monte Caucaſo eſt ſolutus.

LV. Tytius.

LATONA quodcum Jove concubuerat, Juno Tytio Terræ filio immani magnitudine juſſerat, ut Latonæ vim afferret: qui cum conatus eſſet, à Jove fulmine eſt interfectus, qui novem jugeribus ad inferos exporrectus jacere dicitur. & ſerpens ei appoſitus eſt, qui jecur ejus exeſſet, quod cum Luna recreſcit.

Filio immani magnitudine juſſerat) Græciſmus eſt, vide Voſſium, & Sanctium, qui hoc genus probant ex optimis ſcriptoribus.

Appoſitus eſt) mallem *appoſitus eſſe.*

LVI. Buſiris.

IN Ægypto apud Buſiridem Neptuni filium cum eſſet ſterilitas, & Ægyptus annis novem ſiccitate exaruiſſet, ex Græcia augures convocavit. Thaſius Pigmalionis fratris filius Buſiridi monſtravit, immolato hoſpite venturos imbres, promiſſiſque fidem ipſe immolatus exhibuit.

Augures convocavit) puta, ſterilitas iſta, hoc eſt, fecit, ut convocarentur. Quanquam magis credam, ſcripſiſſe noſtrum, *Convocati.*

Thaſius) Recte corrigit Micyllus, *Thraſius.* Sic enim habet Apollodorus Lib. II. ubi rem enarrat.

LVII. Sthenobœa.

BELLEROPHON, cum ad Prœtum regem exul in hoſpitium veniſſet, adamatus eſt ab uxore ejus Sthenobœa: qui cum concumbere cũ ea noluiſſet, illa viro ſuo mentita eſt, ſe ab eo compellatam. At Prœtus re audita, conſcripſit tabellas de ea re, & mittit eum ad Jobaten regem, patrem Sthenobœæ: quibus lectis,

ctis, talem virum interficere noluit, ſed ad Chimæram eum interficiendum miſit, quæ tripartito ore flammam ſpirare dicebatur. idem prima leo, poſtrema draco, media ipſa chimæra: hanc ſuper Pegaſum ſedens, interfecit: & decidiſſe dicitur in Campos Aleios, unde etiam coxas ejeciſſe dicitur. At rex virtutes ejus laudans, alteram filiam dedit ei in matrimonium. Sthenobœa re audita, ipſa ſe interfecit.

Diobaten) perperam, ſcribe *Jobatam*, quomodo eum vocat infra c. 243. & in Aſtron. II. c. 10. Apollodoro lib. II. eſt Ἰοβάτης, quem ſecutus Micyllus putabat *Jobatem* ſcribendum. Sed altero modo illud η Græcum ſæpe vertunt Latini, ut, μηχανὴ, *machina*. Φηγὸς, *fagus*. De qua re in de Permutatione litterarum.

Idem prima leo) Quid, *idem?* an Chimera? Inepte, ſcribendum meo judicio, *flammam ſpirare dicebatur identidem.*

Coxas ejeciſſe) Valde dubito, hæc ſana eſſe; Senſus facile patet, at *ejicere coxas*, pro *luxare* vel *frangere* num dicatur, oſtendant nobis filii medicorum, quos nunc non eſt otium conſulere. Mallem ego hoc loco legere, *Coxas eliſiſſe*.

LVIII. Smyrna.

SMYRNA Cinyræ Aſſyriorum regis & Cenchreidis filia, cujus mater Cenchreis ſuperbius locuta, quod filiæ ſuæ formam Veneri antepoſuerat: Venus matris pœnas exequens, Smyrnæ infandum amorem objecit, adeo ut patrem ſuum amaret: quæ ne ſuſpendio ſe necaret, nutrix intervenit, & patre neſciente per nutricem cum eo concubuit, ex quo concepit: idque ne palam fieret, pudore ſtimulata, in ſylvis ſe abdidit. cui Venus poſtea miſerta eſt, & in ſpeciem arboris eam commutavit, unde myrrha fluit, ex qua natus eſt Adonis, qui matris pœnas à Venere eſt inſequutus.

Smyrna) Myrrha eſt Ovidio, Servio, & aliis. In ſcriptura tamen nihil mutandum. Vide indicem Giphani in Lucretium, voce *Smyrna*, & adde, quæ notamus infra cap. 275.

Cinyræ Aſſyriorum regis) Alii Cypriorum regem faciunt. Aſſyriorum tamen rex eſt etiam Apollodoro lib. III.

Intervenit, & patre neſciente) non cohærent iſta. Suſpicor, ſcripſiſſe noſtrum, *nutrix intervenit. Ita patre neſciente.* Illud *ita* facile depravari potuit, propter litterarum proxime præcedentium ſimilitudinem.

Cui Venus) ſcio, genus hoc reperiri, & egit de eo Voſſius in libro de Conſtructione cap. 39. Sed cum alibi noſter aliter, pæne ſuſpicor, & hic ſcribendum eſſe, *cujus Venus*.

Inſecutus) quia editus, cum jam mater a Venere mutata eſſet in arborem. Vide Ovid. & Indicem.

LIX. Phyllis.

DEMOPHOON Theſei filius in Thraciam ad Phyllidem in hoſpitium dicitur veniſſe, & ab ea eſſe amatus. Qui cum in patriam vellet redire, fidem ei dedit, ſe ad eam rediturum. Qui die conſtituta cum non veniſſet, illa eo die dicitur novies ad littus cucurriſſe, quod ex ea Enneados Græce appellatur. Phyllis autem ob deſiderium Demophoontis ſpiritum emiſit. Cui parentes cum ſepulchrum conſtituiſſent, arbores ibi ſunt natæ quæ certo tempore Phyllidis mortem lugent, quo folia areſcunt & diffluunt. Cujus ex nomine folia Græce Phylla ſunt appellata.

Quod ex ea) Non ex ea, ita enim Phyllidis dici debuit; ſed quia novies cucurrit ad littus. Scribendum igitur, *ex eo*.

Enneados) Aſſentior eruditiſſimo Meurſio, qui legendum cenſet, *Enneaodos*. Græce namque eſt ἐννέα ὁδοὶ. Vide ipſum in de Reg. Athenienſium lib. III. c. 7.

LX. Siſyphus & Salmoneus.

SISYPHUS & Salmoneus Æoli filii inter ſe inimici fuere. Siſyphus petiit ab Apolline, quomodo poſſet inter-

interficere inimicum, id eſt fratrem. Cui reſponſum fuit, ſi ex compreſſu Tyronis Salmonei fratris filiæ procreaſſet liberos, fore ultores: quod cum Siſyphus feciſſet, duo ſunt filii nati: quos Tyro mater eorum, ſorte audita, necavit. At Siſyphus ut reſciit, * qui nunc dicitur ſaxum propter impietatem, adverſus montem ad inferos cervicibus volvere, quod cum ad ſummum verticem perduxerit, rurſum deorſum, poſt ſe revolvatur.

Id eſt, fratrem) Hoc non Hygini eſt, ſed gloſſatoris.

Liberos, fore ultores) Mallem, *liberos, eos fore ultores.* illud; *eos* ſimilitudo litterarum præcedentium abſumpſit, quod apud noſtrum ſæpe accidit.

qui nunc dicitur) Satis liquet, deeſſe quidpiam de crudelitate ejus in Tyronem.

Poſt ſe) pro, *poſt eum.* Vide indicem.

LXI. *Salmoneus.*

SALMONEUS Æoli filius, Siſyphi frater, cum tonitrua & fulmina imitaretur Jovis, ſedens quadrigam faces ardentes in populum mitteret, & cives, ob id à Jove fulmine eſt ictus.

Sedens quadrigam) Bene, ac ſicut apud Livium eſt *inſidere templum*, apud Tacitum *inſidere aram*. Liquetque prorſus ex hoc loco, etiam *ſedere* activorum habere naturam. Vide Sanctium p.m. 187. Poſſet autem hic videri, ſcribendum, *ſedensque quadrigam.* Sed occurrunt alia ſimilia his apud noſtrum.

Quadrigam) Numerat hoc inter plebeias locutiones Schoppius in Infamia Famiani. Vide, quæ a nobis dicta ſunt in de Re Vehiculari lib. II. c. 11.

LXII. *Ixion.*

IXION Leontei filius, conatus eſt Junonem comprimere. Juno Jovis juſſu nubem ſuppoſuit quam Ixion

Ixion Junonis ſimulacrum eſſe credidit. ex ea nati ſunt Centauri. At Mercurius Jovis juſſu, Ixionem ad inferos in rota conſtrinxit, quæ ibi adhuc dicitur verti.

Ixion Leontei filius) Valde dubito de integritate hujus lectionis. Nam alii plerique filium faciunt *Antionis*.

Jovis juſſu) Aſſentior Barthio, qui legendum ex antiquis ſchedis putat: *Juno Jovis juſſu ſimulacrum nubem ſuppoſuit, quam Ixion Junonem eſſe ratus, coiit*. Niſi malis cæteris ſervatis, q. *Ixion Junonem eſſe credidit*.

LXIII. Danae.

DANAE Acriſii & Aganippes filia. huic fuit fatum, ut quod peperiſſet, Acriſium interficeret. Quod timens Acriſius, eam in muro lapideo præcluſit. Jovis autem in imbrem aureum converſus, cum Danae concubuit, ex quo compreſſu natus eſt Perſeus. Quam pater ob ſtuprum, incluſam in arca cum Perſeo in mare dejecit. Ea, voluntate Jovis delata eſt in inſulam Seriphum, quam piſcator Dictys cum inveniſſet, effracta ea, vidit mulierem cum infante, quos ad regem Polydectem perduxit, qui eam in conjugio habuit, & Perſeum educavit in templo Minervæ: quod cum Acriſius reſciſſet eos ad Polydectem morari, repetitum eos profectus eſt. quod cum veniſſet, Polydectes pro eis deprecatus eſt. Perſeus Acriſio avo ſuo fidem dedit, ſe eum nunquam interfecturum. Qui cum tempeſtate retineretur, Polydectes moritur. Cui cum funebres ludos facerent, Perſeus diſco miſſo, quem ventus diſtulit in caput Acriſii, & eum interfecit. ita quod voluntate ſua noluit, deorum factum eſt. Sepulto autem eo, Argos profectus eſt, regnaque avita poſſedit.

Quod cum veniſſet) Micyllus, *quo cum veniſſet.* Sed nil eſt mutandum Vid. ſup. c. 16.

Et eum interfecit) Barthius putabat, ſcribendum, *avum interfecit.* Sed hoc longius videtur recedere, præterea nulla emphaſis hic neceſſaria; ut *avum* ſcribere debuerit. Mallem, *in caput Acriſii, ita eum interfecit.* Sane illud *ita* majori elegantia & emphaſi hic legitur.

LXIV. Andromada.

CASSIOPE filiæ ſuæ Andromadæ formam Nereidibus antepoſuit, ob id Neptunus expoſtulavit, ut Andromada Cephei filia ceto objiceretur. Quæ cum eſſet objecta, Perſeus Mercurii talaribus volans eo dicitur veniſſe, & eam liberaſſe à periculo. Quam cum adducere vellet Cepheus, pater cum Agenore, cujus ſponſa fuit, Perſeum clam interficere voluerunt. Ille cognita re, caput Gorgonis eis oſtendit, omneſque ab humana ſpecie ſunt informati in ſaxum. Perſeus cum Andromada in patriam redit. Polydectes ſive Prœtus * vidit Perſeum tantam virtutem habere, pertimuit, eumque per dolum interficere voluit. Qua re cognita Perſeus, caput Gorgonis ei oſtendit, & is ab humana ſpecie eſt immutatus in lapidem.

Quam cum adducere vellet Cepheus, pater) Recte vidit Micyllus *abducere* pro *adducere* legendum. Sed non vidit, diſtinctionem pravam. Nec enim Cepheus abducere eam voluit, ſed Perſeus. Ideo poſt *vellet*, comma eſt ſcribendum, non *Cepheus.*

Informati in ſaxum) Silius lib. XVII. *Effigiem informat Latiam*

Sive Prætus) hæc a gloſſa ſunt. Scribe, *Polydectes ut vidit.*

Et is ab humana) Comeliniana, *& eis* ſine cauſa.

LXV. Alcyone.

CEYX Heſperi ſive Luciferi & Philonidis filius, cum in naufragio periiſſet, Alcyone Æoli & Egyales filia,

filia, uxor ejus, propter amorem ipſa ſe in mare præcipitavit: qui deorum miſericordia ambo in aves ſunt mutati, quæ Alcyones dicuntur. hæ aves nidum, ova, pullos in mari ſeptem diebus faciunt hyberno tempore; mare his diebus tranquillum eſt, quos dies nautæ Alcyonia appellant.

LXVI. Laius.

LAIO Labdacis filio ab Apolline erat reſponſum de filii ſui manu mortem ut caveret. Itaque Jocaſta Menyci filia uxor ejus, cum peperiſſet, juſſit exponi. Hunc Peribœa Polybi regis uxor cum veſtem ad mare lavaret, expoſitum ſuſtulit, Polybo ſciente, quod orbi erant liberis, pro ſuo educaverunt: eumque quod pedes transjectos haberet, Oedipum nominaverunt.

Mortem ut caveret) Membranæ Barthii habent, *præcaveret.*

Juſſit exponi) Addunt membranæ Barthii, ut ait ipſe, *puerum.* Verum neſcio, quid illis membranis tribuendum ſit. poteſt ſane ex ſuperioribus intelligi, ubi habetur, *de filii ſui* manibus, & ſic illud *cum peperiſſet* expleri per vocem *filium*, ex ſuperioribus repetitam.

Veſtem ad mare lavaret) Membranæ dictæ habent, *cum per æſtum.* Suſpicor, auctori earum incredibile viſum, reginam lavare veſtes. At habes ſimilia infra fab. 125. Neque hic me movent illæ membranæ.

Quod orbi) Videtur ſcripſiſſe, *qui quod orbi.*

Pedes transjectos) ferro, ſcilicet, hoc eſt, perforatos. Nam recens nati pedes ferro perforaverat pater, ut eſt notum. Quanquam Oedipus non a pedum foramine, ſed οἰδεῖν, id eſt, intumeſcendo ita dictus fuerit, quia pedes habuit tumidos ex vulnere, cum repertus eſſet.

LXVII. Oedipus.

POSTQUAM Oedipus Laji & Jocaſtes filius ad puberem ætatem pervenit, fortiſſimus præter cæteros erat. eique per invidiam æquales objiciebant, eum ſub-

ditum eſſe Polybo, eo quod Polybus tam clemens eſſet, & ille impudens: quod Oedipus ſenſit non falſo ſibi objici. Itaque delphos eſt profectus ſciſcitatum de * in prodigiis oſtendebatur mortem ei adeſſe de nati manu. idem cum Delphos iret, obviam ei Oedipus venit. quem ſatellites cum viam regi dari juberent, neglexit. Rex equos immiſit, & rota pedem ejus oppreſſit. Oedipus iratus, inſcius patrem ſuum de curru detraxit & occidit. Laio occiſo, Creon Menyci filius regnum occupavit. Interim Sphinx Typhonis in Bœotiam eſt miſſa; quæ agros Thebanorum vexabat. Ea regi Creonti ſimultatem conſtituit, ſi carmen quod poſuiſſet, aliquis interpretatus eſſet, ſe inde abire: ſi autem datum carmen non ſolviſſet, eum ſe conſumpturam dixit, neque aliter de finibus exceſſuram. Rex re audita, per Græciam edixit, qui Sphingæ carmen ſolviſſet, regnum ſe & Jocaſtem ſororem ei in conjugium daturum promiſit: cum plures regni cupidine veniſſent, & à Sphinge eſſent conſumpti, Oedipus Laij filius venit, & carmen eſt interpretatus. Illa ſe præcipitavit, Oedipus regnum paternum, & Jocaſtam matrem inſcius accepit uxorem, ex qua procreavit Eteoclen & Polynicen, Antigonam, & Iſmenam. Interim Thebis ſterilitas frugum & penuria incidit, ob Oedipodis ſcelera, interrogatuſque Tireſias, quid ita Thebæ vexarentur, reſpondit: Si quis ex Draconteo genere ſupereſſet, & pro patria interiiſſet, peſtilentia liberaturum. tum Menyceus Jocaſtæ pater ſe de muris præcipitavit. Dum hæc Thebis geruntur, Corintho Polybus decedit. quo audito, Oedipus moleſte ferre cœpit, æſtimans patrem ſuum obiiſſe, cui Peribœa de ejus ſuppoſitione palam fecit: id Itemales ſenex, qui eum expoſuerat, ex pedum

dum cicatricibus & talorum agnovit Laji filium eſſe. Oedipus re audita, poſtquam vidit ſe tot ſcelera nefaria feciſſe, ex veſte matris fibulas detraxit, & ſe luminibus privavit, regnumque filiis ſuis alternis annis tradidit, & à Thebis Antigona filia duce profugit.

Et ille impudens) Mallem, *at ille*, cum majori oppoſitionis emphaſi, quæ hic elegans & neceſſaria.

De in prodigiis) locum habent pro mutilo Barthius & Micyllus. Ego primum puto, verba: *in prodigiis oſtendebatur, mortem ei adeſſe de nati manu*, perperam hic eſſe inſerta, ortaque ex præcedenti fabula, quum præſertim Barthius abeſſe teſtetur in ſuis membranis. Deinde locum totum ſic conſtituo: *Eſt profectus ſciſcitatum de eodem. Cum Delphas iret, obviam ei Laius venit, quem ſatellites cum viam regi dare juberent, neglexit.* Omnia ſunt clara nec quid deeſt in hiſtoria. Tò *Oedipus* natum ex gloſſa, videtur, qua quis illud *ei* expoſuerat. Ita cum & Oedipus, & Lajus nominaretur, librarius vocem *Lajus*, ut ſupervacuam, omiſit.

Daturum promiſit) Barthius exiſtimat, *pro* μισθῷ legendum. Sed non ſolet noſter alibi Græca cum Latinis confundere in ſermone. Habet Græca, ſed cum peculiari ſignificatione, ut ſupra *enneaodi*, cum indicandus fuit certus locus. Quare ita judico legendum: *Conjugium daturum. Promiſſi cum plures regni cupidine veniſſent.* Clara omnia, & elegantia.

Id Itemales) Mallem, *Idem Itemalus*.

LXVIII. Polynices.

POLYNICES Oedipodis filius, anno peracto, regnum ab Eteocle fratre repetit. Ille cedere noluit: itaque Polynices, Adraſto rege adjuvante, cum ſeptem ductoribus Thebas oppugnatum venit. ibi Capaneus, quod contra Jovis voluntatem Thebas ſe capturum diceret cum murum aſcenderet, fulmine eſt percuſſus: Amphiaraus terra eſt devoratus: Eteocles & Polynices inter ſe pugnantes alius alium interfecerunt. His cum Thebis parentaretur, etſi ventus vehemens eſſet, tamen fumus ſe nunquam in unam partem convertit,

ſed alius alio ſeducitur. Cæteri cum Thebas oppugnarent, & Thebani regibus ſuis diffiderent, Tireſias Eurii filius augur præmonuit, ſi ex Dracontea progenie aliquis interiiſſet, oppidum ea clade liberari. Menœcus cum vidit ſe unum civium ſalutem poſſe redimere, muro ſe præcipitavit, Thebani victoria ſunt potiti.

Tireſias Eurii filius) Micyllus vult, *Eurimi*, ſic ut infra cap. 75. vocatur: Ego Apollodorum ſequendum, & *Eueri* legendum cenſeo.

LXIX. *Adraſtus.*

ADRASTO, Talai & Eurynomes filio, reſponſum ab Apolline fuit, eum filias ſuas Argiam & Deiphilam apro & leoni daturum in conjugium. Sub eodem tempore Polynices Oedipodis filius expulſus ab Eteocle fratre, ad Adraſtum devenit. & Tydeus ſimul Oenei & PeribϾ captivæ filius, à patre quod fratrem Menalippum in venatione occiderat, fere ſub eodem tempore venit. Quod cum ſatellites Adraſto nunciaſſent, duos juvenes incognita veſte veniſſe, unus enim aprinea pelle opertus, alter leonina: Tunc Adraſtus memor ſortium ſuarum, jubet eos ad ſe perduci: atque ita interrogavit, quid ita hoc cultu in regna ſua veniſſent. Cui Polynices indicat ſe à Thebis veniſſe, & idcirco ſe pellem leoninam operuiſſe, quod Hercules à Thebis genus duceret, & inſignia gentis ſuæ ſecum portaret. Tydeus autem dicit ſe Oenei filium eſſe, & à Calydone genus ducere, ideo pelle aprinea ſe opertum, ſignificans aprum Calydonium. Tunc rex reſponſi memor, Argiam majorem dat Polynici, ex qua naſcitur Therſander: Deiphilam minorem dat Tydeo, ex qua naſcitur Diomedes, qui apud Trojam pugnavit.

vit. At Polynices rogat Adraſtum, ut ſibi exercitum commodaret, ad paternum regnum recuperandum à fratre: cui Adraſtus non tantum exercitum dedit, ſed etiam ipſe cum aliis ducibus profectus eſt, quoniam Thebæ ſeptem portis claudebantur. Amphion enim qui Thebas muro cinxit, ſeptem filiarum nomine portas conſtituit. Hæ autem fuerunt, Thera, Cleodoxe, Aſtynome, Aſtycratia, Chias, Oggygia, Chloris.

Vnus enim aprinea pelle opertus, alter leonina) Hæc in parentheſi dicuntur, & per ellypſin τοῦ *erat*.

Atque ita interrogavit) Illud *ita* mihi ſuſpectum eſt. Arbitror ſcripſiſſe, *atque irate*, vel *ira*, pro *cum ira &c.*

Se pellem leoninam operuiſſe) nil mutandum. Vide indicem.

Secum portaret) ſcribendum eſt, *portare*, ut reſpondeat præcedenti *operuiſſe*. Littera *t* ex ſequenti vocabulo adhæſit.

Significans) ad antecedens *Tydeus* referri debet.

Quoniam Thebæ ſeptem portis) An profectus eſt, quia claudebantur portis ſeptem? quid, ſi tribus? non erat profecturus? emenda præcedentia: *cum aliis ſex ducibus*. Illud *ſex* ſcriptum fuit litteris, quas cum ineptus ſcriba non intelligeret, ut ſupervacuas putavit omittendas. Vid. Apollod. lib. III. qui oſtendit, quemlibet ducem ſuam tenuiſſe portam.

LXX. Reges ſeptem Thebas profecti.

ADRASTUS Talai filius ex Eurynome Iphiti filia, Argivus. Polynices Oedipodis filius ex Iocaſta, Menœtii filia, Thebanus. Tydeus Oenei filius ex Peribœa captiva; Calydonius. Amphiaraus Oeclei, vel, ut alii autores dicunt, Apollinis ex Hypermeſtra Theſtii filia, Pylius. Capaneus Hipponoi filius ex Aſtynome Talai filia, ſorore Adraſti, Argivus. Hippomedon Neſimachi filius ex Mythidice Talai filia, ſorore Adraſti, Argivus. Parthenopæus, Meleagri filius, ex Atalanta Iaſii filia, ex monte Partheno, Arcas. Hi omnes duces apud Thebas perierunt, præter Adra-

ſtum Talai filium : is enim equi beneficio ereptus eſt, qui poſtea filios eorum armatos ad Thebas expugnandas miſit, ut injurias paternas vindicarent, eo quod inſepulti jacuerant Creontis juſſu, qui Thebas occuparat, fratris Jocaſtes.

Menœtii) Sic plerique Græci. At in ſuperioribus *Menycum* ſemper vocat, minus convenienter.

Mithidice, Talai filia) Nomen *Mithidice* haud dubie corruptum eſt, quid pro eo ſcribi debeat, nec dum video.

LXXI. *Septem Epigoni, id eſt filii.*

ÆGIALEUS Adraſti filius ex Demoanaſſa, Argivus, hic ſolus periit ex ſeptem qui exierant, quia pater exuperaverat, pro patre vicariam vitam dedit. cæteri ſex victores redierunt. Therſander Polynicis filius ex Argia Adraſti filia, Argivus. Polydorus Hippomedontis filius, ex Evanippe Elati filia, Argivus. Alcmæon, Amphiarai filius, ex Eriphyle Talai filia, Argivus. Theſimenes Parthenopæi filius ex Clymene nympha, Nyſius. *

Polynices Oedipodis filius, anno peracto regnum ab Eteocle fratre Adraſto Talai filio adjutore repetit, cum ſeptem ductoribus, & Thebas oppugnarunt. Ibi Adraſtus beneficio equi profugit. Capaneus contra Jovis voluntatem, Thebas ſe capturum dixit: & cum murum aſcenderet, fulmine ab Jove eſt percuſſus. Amphiaraus cum quadriga terra eſt devoratus, Eteocles & Polynices inter ſe pugnantes, alius alium interfecerunt. His inferiæ communes cum fiunt, Thebis fumus ſeparatur, quod alius alium interfecerunt. reliqui perierunt.

Quia

Quia pater ſuperaverat) Membranæ Barthianæ, *quia pater ſex ſuperaverat*. Sed dixi jam, non ſatis magnam fidem me tribuere membranis illis. Scribo. *quia pater ex ſeptem ſuperaverat*. Sic enim auctor ipſe amat loqui. ut ſupra c.110. *Amphionis filia, quæ ex ſeptem ſuperaverat*. illud *ſeptem* non integra voce, verum litteris numeralibus fuit ſcriptum, quas ſcriba indoctus ut otioſas omiſit, quod & alio loco factum annotavimus,

Nyſius) Recte ſuſpicatur Micyllus, hic deeſſe nonnulla, quinque enim tantum numerantur ex Epigonis, & deſiderantur duo, Stenelus, Capanei filius, & Diomedes, filius Tydei.

Polynices Oedipodis) Eſt hæc inepta hominis ſtolidi repetitio eorum, quæ iiſdem verbis dicta ſunt in præcedenti fab. 63. Tale quid & alibi notamus factum.

LXXII. *Antigona*.

CREON Menœtii filius edixit, ne quis Polynicen aut qui una venerunt, ſepulturæ traderent, quod patriam oppugnatum venerint: Antigona ſoror & Argia conjunx, clam noctu Polynicis corpus ſublatum, in eadem pyra, qua Eteocles ſepultus eſt impoſuerunt: quæ cum a cuſtodibus deprehenſæ eſſent, Argia profugit, Antigona ad regem eſt perducta. ille eam Hæmoni filio, cujus ſponſa fuerat, dedit interficiendam. Hæmon amore captus, patris imperium neglexit & Antigonam ad paſtores demandavit: ementitusque eſt, ſe eam interfeciſſe. Quæ cum filium procreaſſet, & ad puberem ætatem veniſſet, Thebas ad ludos venit. Hunc Creon rex quod ex Draconteo genere omnes in corpore inſigne habebant, cognovit. Cum Hercules pro Hæmone deprecaretur, ut ei ignoſceret, non impetravit. Hæmon ſe & Antigonam conjugem interfecit. At Creon Megaram filiam ſuam Herculi dedit in conjugium: ex qua nati ſunt Therimachus, & Ophites.

Qua Eteocles ſepultus eſt.) Aut illud *ſepultus eſt*, irrepſit ex gloſſa, aut ſcribendum, *qua Eteocles repoſitus eſt*. Nam ut *ſepultum pyra* ſcripſiſſe Hyginum credam, haud perſuadeor.

LXXIII. *Amphiaraus, Eriphyla, & Alcmaeon.*

AMPHIARAUS Oeclei & Hypermeſtræ Theſtii filiæ filius augur, qui ſciret ſi ad Thebas oppugnatum iſſet, ſe inde non rediturum: itaque celavit ſe, conſcia Eriphyle conjuge ſua, Talai filia. Adraſtus autem ut eum inveſtigaret, monile aureum ex gemmis fecit, & muneri dedit ſorori ſuæ Eriphylæ: quæ doni cupida, conjugem prodidit. Amphiaraus Alcmæoni filio ſuo præcepit, ut poſt ſuam mortem pœnas à matre exequeretur. qui poſtquam apud Thebas terra eſt devoratus, Alcmæon memor patris præcepti, Eriphylen matrem ſuam interfecit, quem poſtea furiæ exagitarunt.

Qui ſciret ſi ad) ſcribo, *quia ſciret*, ut reſpondeat ſequenti *itaque*.

LXXIV. *Hypſipyle.*

SEPTEM ductores qui Thebas oppugnatum ibant, devenerunt in Nemeam, ubi Hypſipyle Thoantis filia in ſervitute puerum Archemorum ſive Ophiten Lyci regis filium, nutriebat. Cui reſponſum erat, ne in terra puerum deponeret, antequam poſſet ambulare. ergo ductores ſeptem qui Thebas ibant aquam quærentes, devenerunt ad Hypſipylen: eamque rogaverunt ut eis aquam demonſtraret. Illa timens puerum in terram deponere, apium altisſimum erat ad fontem, in quo puerum depoſuit, quæ dum aquam eis tradit, draco fontis cuſtos puerum exedit. At draconem Adraſtus & cæteri occiderunt, & Lycum pro Hypſipyle deprecati ſunt, ludosque puero funebres inſtituerunt, qui

quinto

quinto quoque anno fiunt, in quibus victores apiaciam coronam accipiunt.

Ophiten Lyci regis filium) Alii omnes hunc *Opheltem Lycurgi filium* appellant. Vide Apollodorum lib. I. ubi habes hiſtoriã. Pauſaniam in Arcadicis, & alios.

Apium altiſsionum erat ad fontem) Nil hic deeſt, quod putabat Micyllus, ſed iſta verba velut in parentheſi ponuntur.

LXXV. *Tireſias.*

IN Monte Cyllenio Tireſias Eurimi filius, paſtor dracones venerantes dicitur baculo percuſsiſſe, alias calcaſſe, ob id in mulieris figuram eſt converſus: poſtea monitus à ſortibus, in eodem loco dracones cum calcaſſet, redit in priſtinam ſpeciem. Eodem tempore inter Jovem & Junonem fuit jocoſa altercatio, quis magis de re veneream voluptatem caperet, maſculus, an fœmina: de qua re Tireſiam judicem ſumpſerunt, qui utrunque erat expertus. Is cum ſecundum Jovem judicaſſet, Juno irata, manu averſa eum excæcavit. at Jovis ob id fecit, ut ſeptem ætates viveret, vateſque præter cæteros mortales eſſet.

Alias calcaſſe) vocula elapſa eſt per oſcitantiam librarii. Scribe, *percuſsiſſe alias, alias calcaſſe.*
redit in priſtinam) Mallem, *rediit in priſtinam.*

LXXVI. *Reges Thebanorum.*

CADMUS Agenoris filius, Amphion Jovis, Polydorus Cadmi, Laius Labdaci, Pentheus Echionis, Creon Menœtii, Oedipus Laji, Polynices Oedipi, Lycus Neptuni, Eteocles Oedipi, Zetus Jovis, Labdacus Polydori.

Cadmus) Non eſt recenſio hæc ſecundum juſtam ſeriem, quod conſtat ex Pauſaniæ Bœoticis. Sed ſimiliter enumeravit ſupra c. 48. etiam Reges Athenienſium.

LXXVII. *Leda.*

JUPITER Ledam Theſtii filiam, in cygnum converſus, ad flumen Eurotam compreſſit, & ex eo peperit Pollucem & Helenam, ex Tyndareo autem Caſtorem & Clytemneſtram.

Et ab eo) Barthius volebat, *& ex ea*, quod non probo. Sequitur nimirum, *ex Tyndareo autem*, per quandam oppoſitionem, quæ perit omnis, ſi legatur *ex ea.* Nam hæc eſt ſententia; Ex Jove peperit Pollucem, ex Tyndareo autem Caſtorem. Itaque non dubito, quin ſcribi debeat, *ea ex eo.*

LXXVIII. *Tyndareus.*

TYNDAREUS Oebali filius, ex Leda Theſtii filia procreavit Clytemneſtram & Helenam. Clytemneſtram Agamemnoni Atrei filio dedit in conjugium. Helenam propter formæ dignitatem, complures ex civitatibus in conjugium proci petebant. Tyndareus cum repudiaret filiam ſuam Clytemneſtram, & ab Agamemnone vereretur, timeretque ne quid ex ea re diſcordiæ naſceretur, monitus ab Ulyxe, jurejurando ſe obligavit, & arbitrio Helenæ poſuit, ut cui vellet nubere, coronam imponeret, Menelao impoſuit, ut cui Tyndareus eam dedit uxorem, regnumque moriens Menelao tradidit.

Ex civitatibus) Barthius Mſ. ſuum habuiſſe ait, *ex vicinis regibus*, ita tamen, ut de voce *regibus* pronunciare nihil poſſit, quia codex ibi ſitu fuerit corruptus. Ego ſuſpicor vel *ex vicinis civitatibus*, vel *ex vicinitatibus* ſcribendum.

Tyndareus cum repudiaret filiam) putant hic deeſſe quidpiam. Ego locum ita cenſeo legendum vel reſtituendum: *Tyndareus, cum (repudiarat filiam ſuam Clytemneſtram) & ab Agamemnone peteretur, timeretque.* Omnia ſunt clara. *Filiam ſuam*, uſurpavit pro *filiam ejus*, ſicut ſolet aliis locis, fuit namque Clytemneſtra Tyndarei filia, ut liquet

liquet ex antecedentibus. Adde Apollodorum lib. III.

Menelao impoſuit) ſcribo, *ea Menelao impoſuit, cui Tyndareus. Micyllus* volebat, *quæ Menelao.* Sed hoc longius abit. Barthius pro *ut cui Tyndareus*, quod habetur in editis, putabat, *cui &c.* Mihi illud *ut* ex ſuperioribus, *ut cui vellet*, natum videtur, & delendum.

LXXIX. Helena.

THESEUS Ægei & Æthræ Pitthei filiæ filius, cum Pirithoo Ixionis filio Helenam Tyndarei & Ledæ filiam virginem, de fano Dianæ ſacrificantem rapuerunt, & detulerunt Athenas in pagum Atticæ regionis. Quod Jovis eos cum vidiſſet tantam audaciam habere, ut ſe ipſi ad periculum offerrent, in quiete eis imperavit, ut peterent ambo à Plutone, Pirithoo Proſerpinam in conjugium. Qui cum per inſulam Tænariam ad inferos deſcendiſſent, & de qua re veniſſent indicarent Plutoni, à furiis ſtrati, diuque lacerati ſunt. Quo Hercules ad canem tricipitem ducendum cum veniſſet, illi fidem ejus implorarunt. Qui à Plutone impetravit, eosque incolumes eduxit ad Helenam: Caſtor & Pollux fratres belligerarunt, & Æthram Theſei matrem & * Phiſadiem Pirithoi ſororem ceperunt, & in ſervitutem ſorori dederunt.

Strati, diuque lacerati ſunt) Illud *diuque* languet, neque ſenſum habet idoneum hoc loco. Libri veteres habuere, *diusque*; unde ſuſpicor ſcripſiſſe noſtrum, *usque lacerati ſunt.* Illud *di* in *diusque* ad hæſit voci *usque*, ex præcedentis vocis ſyllaba ultima. Porro *usque* eſt *continuo*, quod ex Terentio aliisque pridem annotatum eſt.

Caſtor & Pollux) hæc nova eſt fabula, nil commune habens cum ſuperiori. A qua cum nec hic, nec in fabularum indice ſuo ſeparetur titulo, liquet, Hyginum omnes enumeraſſe absque titulis, eosque poſtea demum inſcriptos eſſe ſingulis ab aliquo, non ſatis attento ad ſingulas. Nam hoc accidit & in aliis locis.

belligerarunt) Neſcio, annon appoſuerit noſter, bellum illud fuiſſe contra Athenienſes ob raprum

ptum Helenæ, idque hodie deſideretur. Vid. Apollod. III. item Pauſaniam in Corinth. II. & Plutarch. in Theſeo.

Et Phiſadiem) Infra fab. 92. eſt *Thiſadie*.

LXXX. Caſtor.

IDAS & Lynceus Apharei filii, & Meſſenis habuerunt ſponſas Phœben & Lairam Leucippi filias. Hæ autem formoſiſſimæ virgines cum eſſent, & eſſet Phœbe ſacerdos Minervæ, Laira Dianæ, Caſtor & Pollux amore incenſi eas rapuerunt. Illi amiſſis ſponſis, arma tulerunt, ſi poſſent eas recuperare. Caſtor Lynceum in prælio interfecit. Idas amiſſo fratre omiſit bellum & ſponſam, cœpitque fratrem ſepelire. Cum oſſa ejus collocaret in pila, intervenit Caſtor, & prohibere cœpit monumentum fieri, quod diceret ſe eum quaſi fœminam ſuperaſſe. Idas indignans, gladio quo cinctus erat Caſtori inguina trajecit. Alii dicunt, quemadmodum ædificabat pilam, ſuper Caſtorem impuliſſe, & ſic interfectum: quod cum annunciaſſet Polluci, accurrit, & Idam uno prælio ſuperavit, corpuſque fratris recuperatum ſepulturæ dedit. Cum autem ipſe ſtellam ab Jove accepiſſet, & fratri non eſſet data, ideo quod diceret Jovis, Caſtorem ſemine Tyndarei & Clytemneſtram natos: ipſum autem & Helenam Jovis eſſe filios. Tunc deprecatus Pollux, ut liceret ei munus ſuum cum fratre communicare; cui permiſit, ideoque dicitur alterna morte redemptus. Unde etiam Romani ſervant inſtitutum, cum deſultorem mittunt, unus duos equos habet, pileum in capite, equo in equum tranſilit, quod ille ſua & fratris vice fungatur.

Et Lairam) Micyllus emendat *Ilairam*. Et ſic habet Apollodorus lib. III. Pauſaniæ in Meſſenicis eſt *Hilaira*.

Quod cum annunciaſſet Polluci) quis? nemo enim hic nominatur. Legendum ſine dubio *annunciaſſent*, ut intelligantur *homines*.

Equo

Equo in equum) Putant locum mutilum; ſed eſt ellypſis præpoſitionis *ex*. Niſi putamus ſcribendum, *pileum in capite, de equo in equum*. Et potuit illud *de* excidiſſe ob ſimilitudinem antecedentis ſyllabæ, ſicut pridem diximus in de Re Vehiculari lib. I.c.2.

LXXXI. Proci Helenæ.

ANTIOCHUS, Aſcalaphus, Ajax Oileus, Antimachus, Æcæus, Blanirus, Agapenor, Ajax Telamonius, Clytius Cyanæus, Menelaus, Patroclus, Diomedes, Peneleus, Phemius, Nireus, Polypœtes, Elephemor, Eumelus, Sthenelus, Tlepolemus, Proteſilaus, Podalirius, Eurypylus, Idomeneus, Teleontes, Tallius, Polyxenus, Protus, Mneſtheus, Machaon, Thoas, Ulyſſes, Phidippus, Meriones, Meges, Philoctetes. Alia veteres.

Antiochus) Antilochus ſcribendum ex Apollodoro & aliis.

Ajax Oileus) Mallem, *Ajax Oilei*, ut eſt apud Apollodorum, ad differentiam Aiacis Telamonii, de quo ſtatim in ſequenti verſu.

Antimachus, Æcæus) Hi non memorantur aliis, & vereor, ne pro *Antimachus* legendum ſit *Amphilochus*. *Æcæus* videtur pro *Ancæus* poſitum, quanquam inter procos Ancæus aliis non ſit nominatus.

Blanirus) ſine dubio & hoc corruptum nomen eſt.

Clytius Cyaneus) Nihilo melius de his ſentiendum. Sed quid ſubſtituendum ſit, haud liquet. Niſi pro *Cyaneus* velis *Cycnus*.

Teleontes, Tallius) pro his ſubſtituit Micyllus, *Leonteus Thalpius* ex Apollodoro, ut opinor. pro *Protus, Proteus*. Sed pro *Proteus* rectius ſcripſeris *Prothous* & pro *Idomeneus* ex eodem Apollodoro *Jalmeus* videtur legendum. Cætera non excogito.

Alia veteres) Barthius in ſuo aitlegi, *alia noterés*, quod mihi ſimiliter corruptum proci nomen videtur.

LXXXII. Tantalus.

TANTALUS Jovis & Plytones filius, procreavit ex Dione Pelopem. Jupiter Tantalo concredere ſua conſilia

ſilia ſolitus erat, & ad epulum deorum admittere: quæ Tantalus ad homines renunciavit. ob id dicitur ad inferos in * aquam media fine corporis ſtare, ſemperque ſitire: & cum hauſtum aquæ vult ſumere, aquam recedere. Item poma ei ſuper caput pendent: quæ cum vult ſumere, rami vento moti recedunt. Item ſaxum ſuper caput ejus ingens pendet, quod ſemper timet ne ſuper ſe ruat.

Et *Plytones*) Nihil hic mutandum. nam & infra C. 155. ſic ſcribitur. Et certe *Plutones* ac *Plytones* nil differunt, cum hæ litteræ inter ſe permutentur.

In aquam media fine corporis ſtare) Ne hic quidem opus eſt mutatione. *In aquam eſt*, pro *in aqua*. ſicut C. 194. *in quietem ei venit Apollo*. At *media fine* per ellypſin, pro *media fine tenus*. Quanquam Schoppius in notis ad Sanctium p. m. 300. malit *medii fine corporis*. Ego nihil muto.

Et cum hauſtum) Mallem, *at cum*.

LXXXIII. Pelops.

PELOPS Tantali & Diones Atlantis filiæ filius, cum eſſet in epulis deorum à Tantalo cæſus, brachium ejus Ceres conſumpſit, qui à deorum numine vitam recepit: cui cum cætera membra ut fuerant coiſſent, humero non perpetuo, eburneum ejus loco Ceres aptavit.

In epulis Deorum) pro, *in epulas, ad epulas*. Ita liquet ex fabula, quam cum aliis & Pindarus proponit.

Humero non perpetuo) Sed rupto & hiante, propter brachii abſentiam. Simili modo *trabes perpetuas* dixit Cæſar VI. Bell. Gall.

LXXXIV. Oenomaus.

OENOMAUS Martis & Aſteropes filiæ filius, habuit in conjugio Euareten Acriſii filiam, ex qua procreavit

creavit Hippodamiam virginem eximiæ formæ, quam nulli ideo dabat in conjugium, quod ſibi reſponſum fuit, à genero mortem cavere. Itaque cum complures eam peterent in conjugium, ſimultatem conſtituit, ſe ei daturum, qui ſecum quadrigis certaſſet, victorque exiſſet, (quod is equos Aquilone velociores habuit) victus autem interficeretur. Multis interfectis, noviſſime Pelops Tantali filius cum veniſſet, & capita humana ſuper valvas fixa vidiſſet, eorum qui Hippodamiam in uxorem petierant, pœnitere eum cœpit, regis crudelitatem timens. Itaque Myrtilo aurigæ ejus perſuaſit, regnumque ei dimidium pollicetur, ſi ſe adjuvaret: fide data Myrtilus currum junxit, & clavos in rotas non conjecit: itaque equis incitatis currum defectum Oenomai equi diſtraxerunt. Pelops cum Hippodamia & Myrtilo domum victor cum rediret, cogitavit ſibi opprobrium futurum, & Myrtilo fidem præſtare noluit, eumque in mare præcipitavit, à quo Myrtoum pelagus eſt appellatum. Hippodamiam in patriam adduxit ſuam, quod Peloponneſum appellatur. ibi ex Hippodamia procreavit Hippalcum, Atreum, Thyeſten.

Mortem cavere) pro *caveret*, vel, ut *caveret*. Ita ſupra fab. 27. *reſponſum fuit, ab Æeta progenie mortem cavere.*

Victorque exiſſet) hoc eſt, *evaſiſſet*. Neque muto aliquid, cum utriusque locutionis eadem ſit ratio.

Pœnitere eum cœpit) Barthius τὸ *eum* delet, me invito. Sic enim & Cicero VIII. Attic. ep. 5. *Solet eum, cum aliquid furioſe fecit, pœnitere.*

Quod Peloponneſum appellatur) Vix hæc eſſe credo Hygini noſtri, & puto delenda.

Hippaleum, Atreum) pro hoc poſteriore ſcribendum *Letreum*, ex Pauſaniæ Eliacis II. pro priore *Hippalmum*, de quo ſupra f. 14. videtur. Sed *Atreus* Pelopis filius nominatur etiam Apollodoro Lib. II.

LXXXV.

LXXXV. *Chryſippus.*

LAIUS Labdaci filius Chryſippum Pelopis filium natum propter formæ dignitatem Nemeæ ludis rapuit. quem ab eo Pelops bello recuperavit hunc Atreus & Thyeſtes matris Hippodamiæ impulſu interfecerunt. Pelops cum Hippodamiam argueret, ipſa ſe interfecit.

Pelopis filium natum) Barthius ex Mſ. ſuo legit, *nothum*, quod non diſplicet.

LXXXVI. *Pelopidæ.*

THYESTES Pelopis & Hippodamiæ filius, quod cum Æropa Atrei uxore concubuit, à fratre Atreo de regno eſt ejectus. At is Atrei filium Pliſthenem, quem pro ſuo educaverat, ad Atreum interficiendum miſit: quem Atreus credens fratris filium eſſe, imprudens filium ſuum occidit.

LXXXVII. *Ægiſthus.*

THYESTI Pelopis & Hippodamiæ filio reſponſum fuit, quem ex filia ſua Pelopia procreaſſet, eum fratris fore ultorem. Quod cum audiſſet, *puer eſt natus, quem Pelopia expoſuit, quem inventum paſtores capræ ſubdiderunt, ad nutriendum: Ægiſthus eſt appellatus, ideo quod Græce capra æga appellatur.

Quod cum audiſſet) Micyllus putat, deeſſe quidpiam. Barthius negat, ſed *audiſſet* exponit *accepiſſet, ratum habuiſſet*. Magis in Micylli ſententiam inclino, & vide fab. ſeq.

LXXXVIII. *Atreus.*

ATREUS Pelopis & Hippodamiæ filius, cupiens à Thyeſte fratre ſuo injurias exequi, in gratiam cum

eo

eo rediit, & in regnum ſuum eum reduxit, filioſque ejus infantes Tantalum & Pliſthenem occidit, & epulis Thyeſti appoſuit. qui cum veſceretur, Atreus imperavit brachia & ora puerorum afferri: ob id ſcelus etiam ſol currum avertit. Thyeſtes ſcelere nefario cognito, profugit ad regem Theſprotum, ubi lacus Avernus dicitur eſſe. Inde Sicyonem pervenit, ubi erat Pelopia filia Thyeſtis depoſita. ibi caſu nocte cum Minervæ ſacrificaret, intervenit: qui timens ne ſacra contaminaret, in luco delituit. Pelopia autem cum choreas ducit, lapſa, veſtem ex cruore pecudis inquinavit: quæ dum ad flumen exit ſanguinem abluere, tunicam maculatam deponit, capite obducto Thyeſtes è luco proſilivit, & ea compreſſione gladium de vagina ei extraxit Pelopia, & rediens in templum ſub acropodio Minervæ abſcondit. Poſtero die rogat regem Thyeſtes, ut ſe in patriam Lydiam remitteret. Interim ſterilitas Mycenis frugum ac penuria oritur ob Atrei ſcelus. Ibi reſponſum eſt, ut Thyeſtem in regnum reduceret. Qui cum ad Theſprotum regem iſſet, æſtimans Thyeſtem ibi morari, Pelopiam aſpexit: & rogat Theſprotum, ut ſibi Pelopiam in conjugium daret, quod putaret eam Theſproti eſſe filiam. Theſprotus ne qua ſuſpicio eſſet, dat ei Pelopiam, quæ jam conceptum ex patre Thyeſte habebat Ægiſthum: Quæ cum ad Atreum veniſſet, parit Ægiſthum: quem expoſuit. At paſtores capræ ſuppoſuerunt: quem Atreus juſſit perquiri, & pro ſuo educari. Interim Atreus mittit Agamemnonem & Menelaum filios ad quærendum Thyeſtem: qui Delphos petierunt ſciſcitatum. Caſu Thyeſtes eo venerat ad ſortes tollendas de ultione fratris, comprehenſus ab eis ad Atreum perducitur: quem Atreus in cuſtodiam conjici juſſit, Ægiſthumque

LXXIII. *Amphiaraus, Eriphyla, & Alcmaeon.*

AMPHIARAUS Oeclei & Hypermeſtræ Theſtii filiæ filius augur, qui ſciret ſi ad Thebas oppugnatum iſſet, ſe inde non rediturum: itaque celavit ſe, conſcia Eriphyle conjuge ſua, Talai filia. Adraſtus autem ut eum inveſtigaret, monile aureum ex gemmis fecit, & muneri dedit ſorori ſuæ Eriphylæ: quæ doni cupida, conjugem prodidit. Amphiaraus Alcmæoni filio ſuo præcepit, ut poſt ſuam mortem pœnas à matre exequeretur. qui poſtquam apud Thebas terra eſt devoratus, Alcmæon memor patris præcepti, Eriphylen matrem ſuam interfecit, quem poſtea furiæ exagitarunt.

Qui ſciret ſi ad) ſcribo, *quia ſciret*, ut reſpondeat ſequenti *itaque*.

LXXIV. *Hypſipyle.*

SEPTEM ductores qui Thebas oppugnatum ibant, devenerunt in Nemeam, ubi Hypſipyle Thoantis filia in ſervitute puerum Archemorum ſive Ophiten Lyci regis filium, nutriebat. Cui reſponſum erat, ne in terra puerum deponeret, antequam poſſet ambulare. ergo ductores ſeptem qui Thebas ibant aquam quærentes, devenerunt ad Hypſipylen: eamque rogaverunt ut eis aquam demonſtraret. Illa timens puerum in terram deponere, apium altisſimum erat ad fontem, in quo puerum depoſuit, quæ dum aquam eis tradit, draco fontis cuſtos puerum exedit. At draconem Adraſtus & cæteri occiderunt, & Lycum pro Hypſipyle deprecati ſunt, ludoſque puero funebres inſtituerunt, qui

quinto

quinto quoque anno fiunt, in quibus victores apiaciam coronam accipiunt.

Ophiten Lyci regis filium) Alii omnes hunc *Opheltem Lycurgi filium* appellant. Vide Apollodorum lib. I. ubi habes hiſtoriã. Pauſaniam in Arcadicis, & alios.

Apium altiſſimum erat ad fontem) Nil hic deeſt, quod putabat Micyllus, ſed iſta verba velut in parentheſi ponuntur.

LXXV. Tireſias.

IN Monte Cyllenio Tireſias Eurimi filius, paſtor dracones venerantes dicitur baculo percuſſiſſe, alias calcaſſe, ob id in mulieris figuram eſt converſus: poſtea monitus à ſortibus, in eodem loco dracones cum calcaſſet, redit in priſtinam ſpeciem. Eodem tempore inter Jovem & Junonem fuit jocoſa altercatio, quis magis de re veneream voluptatem caperet, maſculus, an fœmina: de qua re Tireſiam judicem ſumpſerunt, qui utrunque erat expertus. Is cum ſecundum Jovem judicaſſet, Juno irata, manu averſa eum excæcavit. at Jovis ob id fecit, ut ſeptem ætates viveret, vatesque præter cæteros mortales eſſet.

Alias calcaſſe) vocula elapſa eſt per oſcitantiam librarii. Scribe, *percuſſiſſe alias, alias calcaſſe.*
redit in priſtinam) Mallem, *rediit in priſtinam.*

LXXVI. Reges Thebanorum.

CADMUS Agenoris filius, Amphion Jovis, Polydorus Cadmi, Laius Labdaci, Pentheus Echionis, Creon Menœtii, Oedipus Laji, Polynices Oedipi, Lycus Neptuni, Eteocles Oedipi, Zetus Jovis, Labdacus Polydori.

Cadmus) Non eſt recenſio hæc ſecundum juſtam ſeriem, quod conſtat ex Pauſaniæ Bœoticis. Sed ſimiliter enumeravit ſupra c. 48. etiam Reges Athenienſium.

LXXVII. Leda.

JUPITER Ledam Theſtii filiam, in cygnum converſus, ad flumen Eurotam compresſit, & ex eo peperit Pollucem & Helenam, ex Tyndareo autem Caſtorem & Clytemneſtram.

Et ab eo) Barthius volebat, *& ex ea*, quod non probo. Sequitur nimirum, *ex Tyndareo autem*, per quandam oppoſitionem, quæ perit omnis, ſi legatur *ex ea*. Nam hæc eſt ſententia; Ex Jove peperit Pollucem, ex Tyndareo autem Caſtorem. Itaque non dubito, quin ſcribi debeat, *ea ex eo*.

LXXVIII. Tyndareus.

TYNDAREUS Oebali filius, ex Leda Theſtii filia procreavit Clytemneſtram & Helenam. Clytemneſtram Agamemnoni Atrei filio dedit in conjugium. Helenam propter formæ dignitatem, complures ex civitatibus in conjugium proci petebant. Tyndareus cum repudiaret filiam ſuam Clytemneſtram, & ab Agamemnone vereretur, timeretque ne quid ex ea re diſcordiæ naſceretur, monitus ab Ulyxe, jurejurando ſe obligavit, & arbitrio Helenæ poſuit, ut cui vellet nubere, coronam imponeret, Menelao impoſuit, ut cui Tyndareus eam dedit uxorem, regnumque moriens Menelao tradidit.

Ex civitatibus) Barthius Mſ. ſuum habuiſſe ait, *ex vicinis regibus*, ita tamen, ut de voce *regibus* pronunciare nihil poſſit, quia codex ibi ſitu fuerit corruptus. Ego ſuſpicor vel *ex vicinis civitatibus*, vel *ex vicinitatibus* ſcribendum.

Tyndareus cum repudiaret filiam) putant hic deeſſe quidpiam. Ego locum ita cenſeo legendum vel reſtituendum: *Tyndareus, cum (repudiarat filiam ſuam Clytemneſtram) & ab Agamemnone peteretur, timeretque.* Omnia ſunt clara. *Filiam ſuam*, uſurpavit pro *filiam ejus*, ſicut ſolet aliis locis, fuit namque Clytemneſtra Tyndarei filia, ut liquet

liquet ex antecedentibus. Adde Apollodorum lib. III.

Menelao impoſuit) ſcribo, *ea Menelao impoſuit, cui Tyndareus.* *Micyllus* volebat, *quæ Menelao.* Sed hoc longius abit. Barthius pro *ut cui Tyndareus*, quod habetur in editis, putabat, *cui &c.* Mihi illud *ut* ex ſuperioribus, *ut cui vellet*, natum videtur, & delendum.

LXXIX. *Helena.*

THESEUS Ægei & Æthræ Pitthei filiæ filius, cum Pirithoo Ixionis filio Helenam Tyndarei & Ledæ filiam virginem, de fano Dianæ ſacrificantem rapuerunt, & detulerunt Athenas in pagum Atticæ regionis. Quod Jovis eos cum vidiſſet tantam audaciam habere, ut ſe ipſi ad periculum offerrent, in quiete eis imperavit, ut peterent ambo à Plutone, Pirithoo Proſerpinam in conjugium. Qui cum per inſulam Tænariam ad inferos deſcendiſſent, & de qua re veniſſent indicarent Plutoni, à furiis ſtrati, diuque lacerati ſunt. Quo Hercules ad canem tricipitem ducendum cum veniſſet, illi fidem ejus implorarunt. Qui à Plutone impetravit, eosque incolumes eduxit ad Helenam: Caſtor & Pollux fratres belligerarunt, & Æthram Theſei matrem & * Phiſadiem Pirithoi ſororem ceperunt, & in ſervitutem ſorori dederunt.

Strati, diuque lacerati ſunt) Illud *diuque* languet, neque ſenſum habet idoneum hoc loco. Libri veteres habuere, *diusque*; unde ſuſpicor ſcripſiſſe noſtrum, *usque lacerati ſunt.* Illud *di* in *diusque* ad hæſit voci *usque*, ex præcedentis vocis ſyllaba ultima. Porro *usque* eſt *continuo*, quod ex Terentio aliisque pridem annotatum eſt.

Caſtor & Pollux) hæc nova eſt fabula, nil commune habens cum ſuperiori. A qua cum nec hic, nec in fabularum indice ſuo ſeparetur titulo, liquet, Hyginum omnes enumeraſſe absque titulis, eosque poſtea demum inſcriptos eſſe ſingulis ab aliquo, non ſatis attento ad ſingulas. Nam hoc accidit & in aliis locis.

belligerarunt) Neſcio, annon appoſuerit noſter, bellum illud fuiſſe contra Athenienſes ob raptum

ptum Helenæ, idque hodie deſideretur. Vid. Apollod. III. item Pauſaniam in Corinth. II. & Plutarch. in Theſeo.

Et Phiſadiem) Infra fab. 92. eſt *Thiſadie*.

LXXX. *Caſtor.*

IDAS & Lynceus Apharei filii, & Meſſenis habuerunt ſponſas Phœben & Lairam Leucippi filias. Hæ autem formoſiſſimæ virgines cum eſſent, & eſſet Phœbe ſacerdos Minervæ, Laira Dianæ, Caſtor & Pollux amore incenſi eas rapuerunt. Illi amiſſis ſponſis, arma tulerunt, ſi poſſent eas recuperare. Caſtor Lynceum in prælio interfecit. Idas amiſſo fratre omiſit bellum & ſponſam, cœpitque fratrem ſepelire. Cum oſſa ejus collocaret in pila, intervenit Caſtor, & prohibere cœpit monumentum fieri, quod diceret ſe eum quaſi fœminam ſuperaſſe. Idas indignans, gladio quo cinctus erat Caſtori inguina trajecit. Alii dicunt, quemadmodum ædificabat pilam, ſuper Caſtorem impuliſſe, & ſic interfectum: quod cum annunciaſſet Polluci, accurrit, & Idam uno prælio ſuperavit, corpusque fratris recuperatum ſepulturæ dedit. Cum autem ipſe ſtellam ab Jove accepiſſet, & fratri non eſſet data, ideo quod diceret Jovis, Caſtorem ſemine Tyndarei & Clytemneſtram natos: ipſum autem & Helenam Jovis eſſe filios. Tunc deprecatus Pollux, ut liceret ei munus ſuum cum fratre communicare; cui permiſit, ideoque dicitur alterna morte redemptus. Unde etiam Romani ſervant inſtitutum, cum deſultorem mittunt, unus duos equos habet, pileum in capite, equo in equum tranſilit, quod ille ſua & fratris vice fungatur.

Et Lairam) Micyllus emendat *Ilairam*. Et ſic habet Apollodorus lib. III. Pauſaniæ in Meſſenicis eſt *Hilaira*.

Quod cum annunciaſſet Polluci) quis? nemo enim hic nominatur. Legendum ſine dubio *annunciaſſent*, ut intelligantur *homines*.

Equo

Equo in equum) Putant locum mutilum; ſed eſt ellypſis præpoſitionis *ex*. Niſi putamus ſcribendum, *pileum in capite, de equo in equum*. Et potuit illud *de* excidiſſe ob ſimilitudinem antecedentis ſyllabæ, ſicut pridem diximus in de Re Vehiculari lib. I. c. 2.

LXXXI. *Proci Helenæ.*

ANTIOCHUS, Aſcalaphus, Ajax Oileus, Antimachus, Æcæus, Blanirus, Agapenor, Ajax Telamonius, Clytius Cyanæus, Menelaus, Patroclus, Diomedes, Peneleus, Phemius, Nireus, Polypœtes, Elephemor, Eumelus, Sthenelus, Tlepolemus, Proteſilaus, Podalirius, Eurypylus, Idomeneus, Teleontes, Tallius, Polyxenus, Protus, Mneſtheus, Machaon, Thoas, Ulyſſes, Phidippus, Meriones, Meges, Philoctetes. Alia veteres.

Antiochus) Antilochus ſcribendum ex Apollodoro & aliis.

Ajax Oileus) Mallem, *Ajax Oilei*, ut eſt apud Apollodorum, ad differentiam Aiacis Telamonii, de quo ſtatim in ſequenti verſu.

Antimachus, Æcæus) Hi non memorantur aliis, & vereor, ne pro *Antimachus* legendum ſit *Amphilochus*. *Æcæus* videtur pro *Ancæus* poſitum, quanquam inter procos Ancæus aliis non ſit nominatus.

Blanirus) ſine dubio & hoc corruptum nomen eſt.

Clytius Cyaneus) Nihilo melius de his ſentiendum. Sed quid ſubſtituendum ſit, haud liquet. Niſi pro *Cyaneus* velis *Cycnus*.

Teleontes, Tallius) pro his ſubſtituit Micyllus, *Leonteus Thalpius* ex Apollodoro, ut opinor. pro *Protus*, *Proteus*. Sed pro *Proteus* rectius ſcripſeris *Prothous* & pro *Idomeneus* ex eodem Apollodoro *Jalmeus* videtur legendum. Cætera non excogito.

Alia veteres) Barthius in ſuo altlegi, *alia noterés*, quod mihi ſimiliter corruptum proci nomen videtur.

LXXXII. *Tantalus.*

TANTALUS Jovis & Plytones filius, procreavit ex Dione Pelopem. Jupiter Tantalo concredere ſua conſilia

ſilia ſolitus erat, & ad epulum deorum admittere: quæ Tantalus ad homines renunciavit. ob id dicitur ad inferos in * aquam media ſine corporis ſtare, ſemperque ſitire: & cum hauſtum aquæ vult ſumere, aquam recedere. Item poma ei ſuper caput pendent: quæ cum vult ſumere, rami vento moti recedunt. Item ſaxum ſuper caput ejus ingens pendet, quod ſemper timet ne ſuper ſe ruat.

Et Plytones) Nihil hic mutandum. nam & infra C. 155. ſic ſcribitur. Et certe *Plutones* ac *Plytones* nil differunt, cum hæ litteræ inter ſe permutentur.

In aquam media ſine corporis ſtare) Ne hic quidem opus eſt mutatione. *In aquam eſt*, pro *in aqua*. ſicut C. 194. *in quietem ei venit Apollo*. At *media ſine* per ellypſin, pro *media ſine tenus*. Quanquam Schoppius in notis ad Sanctium p. m. 300. malit *medii ſine corporis*. Ego nihil muto.

Et cum hauſtum) Mallem, *at cum*.

LXXXIII. Pelops.

PELOPS Tantali & Diones Atlantis filiæ filius, cum eſſet in epulis deorum à Tantalo cæſus, brachium ejus Ceres conſumpſit, qui à deorum numine vitam recepit: cui cum cætera membra ut fuerant coiſſent, humero non perpetuo, eburneum ejus loco Ceres aptavit.

In epulis Deorum) pro, *in epulas, ad epulas*. Ita liquet ex fabula, quam cum aliis & Pindarus proponit.

Humero non perpetuo) Sed rupto & hiante, propter brachii abſentiam. Simili modo *trabes perpetuas* dixit Cæſar VI. Bell. Gall.

LXXXIV. Oenomaus.

OENOMAUS Martis & Aſteropes filiæ filius, habuit in conjugio Euareten Acriſii filiam, ex qua procreavit

creavit Hippodamiam virginem eximiæ formæ, quam nulli ideo dabat in conjugium, quod ſibi reſponſum fuit, à genero mortem cavere. Itaque cum complures eam peterent in conjugium, ſimultatem conſtituit, ſe ei daturum, qui ſecum quadrigis certaſſet, victorque exiſſet, (quod is equos Aquilone velociores habuit) victus autem interficeretur. Multis interfectis, noviſſime Pelops Tantali filius cum veniſſet, & capita humana ſuper valvas fixa vidiſſet, eorum qui Hippodamiam in uxorem petierant, pœnitere eum cœpit, regis crudelitatem timens. Itaque Myrtilo aurigæ ejus perſuaſit, regnumque ei dimidium pollicetur, ſi ſe adjuvaret: fide data Myrtilus currum junxit, & clavos in rotas non conjecit: itaque equis incitatis currum defectum Oenomai equi diſtraxerunt. Pelops cum Hippodamia & Myrtilo domum victor cum rediret, cogitavit ſibi opprobrium futurum, & Myrtilo fidem præſtare noluit, eumque in mare præcipitavit, à quo Myrtoum pelagus eſt appellatum. Hippodamiam in patriam adduxit ſuam, quod Peloponneſum appellatur. ibi ex Hippodamia procreavit Hippalcum, Atreum, Thyeſten.

Mortem cavere) pro *caveret*, vel, ut *caveret*. Ita ſupra fab. 27. *reſponſum fuit, ab Æeta progenie mortem cavere*.

Victorque exiſſet) hoc eſt, *evaſiſſet*. Neque muto aliquid, cum utriusque locutionis eadem ſit ratio.

Pœnitere eum cœpit) Barthius τὸ *eum* delet, me invito. Sic enim & Cicero VIII. Attic. ep. 5. *Solet eum, cum aliquid furioſe fecit, pœnitere*.

Quod Peloponneſum appellatur) Vix hæc eſſe credo Hygini noſtri, & puto delenda.

Hippaleum, Atreum) pro hoc poſteriore ſcribendum *Letreum*, ex Pauſaniæ Eliacis II. pro priore *Hippalmum*, de quo ſupra f. 14. videtur. Sed *Atreus* Pelopis filius nominatur etiam Apollodoro Lib. II.

LXXXV.

LXXXV. *Chryſippus.*

LAIUS Labdaci filius Chryſippum Pelopis filium natum propter formæ dignitatem Nemeæ ludis rapuit. quem ab eo Pelops bello recuperavit hunc Atreus & Thyeſtes matris Hippodamiæ impulſu interfecerunt. Pelops cum Hippodamiam argueret, ipſa ſe interfecit.

Pelopis filium natum) Barthius ex Mſ. ſuo legit. *nothum*, quod non diſplicet.

LXXXVI. *Pelopidæ.*

THYESTES Pelopis & Hippodamiæ filius, quod cum Æropa Atrei uxore concubuit, à fratre Atreo de regno eſt ejectus. At is Atrei filium Pliſthenem, quem pro ſuo educaverat, ad Atreum interficiendum miſit: quem Atreus credens fratris filium eſſe, imprudens filium ſuum occidit.

LXXXVII. *Ægiſthus.*

THYESTI Pelopis & Hippodamiæ filio reſponſum fuit, quem ex filia ſua Pelopia procreaſſet, eum fratris fore ultorem. Quod cum audiſſet, *puer eſt natus, quem Pelopia expoſuit, quem inventum paſtores capræ ſubdiderunt, ad nutriendum: Ægiſthus eſt appellatus, ideo quod Græce capra æga appellatur.

Quod cum audiſſet) Micyllus putat, deeſſe quidpiam. Barthius negat, ſed *audiſſet* exponit *accepiſſet, ratum habuiſſet*. Magis in Micylli ſententiam inclino, & vide fab. ſeq.

LXXXVIII *Atreus.*

ATREUS Pelopis & Hippodamiæ filius, cupiens à Thyeſte fratre ſuo injurias exequi, in gratiam cum

eo

eo rediit, & in regnum ſuum eum reduxit, filiosque ejus infantes Tantalum & Pliſthenem occidit, & epulis Thyeſti appoſuit. qui cum veſceretur, Atreus imperavit brachia & ora puerorum afferri: ob id ſcelus etiam ſol currum avertit. Thyeſtes ſcelere nefario cognito, profugit ad regem Theſprotum, ubi lacus Avernus dicitur eſſe. Inde Sicyonem pervenit, ubi erat Pelopia filia Thyeſtis depoſita. ibi caſu nocte cum Minervæ ſacrificaret, intervenit: qui timens ne ſacra contaminaret, in luco delituit. Pelopia autem cum choreas ducit, lapſa, veſtem ex cruore pecudis inquinavit: quæ dum ad flumen exit ſanguinem abluere, tunicam maculatam deponit, capite obducto Thyeſtes è luco proſilivit, & ea compreſſione gladium de vagina ei extraxit Pelopia, & rediens in templum ſub acropodio Minervæ abſcondit. Poſtero die rogat regem Thyeſtes, ut ſe in patriam Lydiam remitteret. Interim ſterilitas Mycenis frugum ac penuria oritur ob Atrei ſcelus. Ibi reſponſum eſt, ut Thyeſtem in regnum reduceret. Qui cum ad Theſprotum regem iſſet, æſtimans Thyeſtem ibi morari, Pelopiam aſpexit: & rogat Theſprotum, ut ſibi Pelopiam in conjugium daret, quod putaret eam Theſproti eſſe filiam. Theſprotus ne qua ſuſpicio eſſet, dat ei Pelopiam, quæ jam conceptum ex patre Thyeſte habebat Ægiſthum: Quæ cum ad Atreum veniſſet, parit Ægiſthum: quem expoſuit. At paſtores capræ ſuppoſuerunt: quem Atreus juſſit perquiri, & pro ſuo educari. Interim Atreus mittit Agamemnonem & Menelaum filios ad quærendum Thyeſtem: qui Delphos petierunt ſciſcitatum. Caſu Thyeſtes eo venerat ad ſortes tollendas de ultione fratris, comprehenſus ab eis ad Atreum perducitur: quem Atreus in cuſtodiam conjici juſſit, Ægiſthumque

ſthumque vocat, æſtimans ſuũ filium eſſe, & mittit eum ad Thyeſtem interficiendum. Thyeſtes cum vidiſſet Ægiſthum, & gladium quem Ægiſthus gerebat, & cognoviſſet quem in compreſſione perdiderat, interrogat Ægiſthum unde illum haberet. Ille reſpondit matrem ſibi Pelopiam dediſſe: quam jubet accerſiri. cui reſpondit, ſe in compreſſione nocturna, neſcio cui eduxiſſe, & ex ea compreſſione, Ægiſthum concepiſſe. Tunc Pelopia gladium arripuit, ſimulans ſe agnoſcere, & in pectus ſibi detruſit. quem Ægiſthus è pectore matris cruentum tenens, ad Atreum attulit. Ille æſtimans Thyeſtem interfectum, lætabatur: quem Ægiſthus in littore ſacrificantem occidit, & cum patre Thyeſte in regnum avitum redit.

Ex cruore pecudis) quomodo, *pecudis*, & quo fine pecus illud apud ſaltantem? Lego, *pedis*. Ceciderat, offenderat pedem, atque ita vulneraverat.

Capite obducto Thyeſtes) diſtinctio hæc vitioſa eſt. Scribe continuo, *tunicam maculatam deponit capite obducto, Thyeſtes e luco proſilit*. Hoc vult, caput velaſſe ſibi ipſi, dum exuit tunicam ſupra caput, plane ſicut fit in noſtris interulis lineis, quas exuimus ſupra caput.

Et ea compreſſione) τὸ *&* delendum eſt, quod creavit ſyllaba poſtrema vocis præcedentis. Deeſt autem nihil, præter præpoſitionem *in*, ut fit & aliis locis. Mox plenè: *ſe in compreſſione nocturna eduxiſſe*.

Acropodio) Barthius exponit *baſin*. Quid podium in templis ſit, Vitruvius docet, receſſus videlicet muri ſub columnis. An acropodion receſſus ſummus?

Neſcio cui) Hæc in reſpectu ad orationem directam, quam habuit, ponuntur. Alias communiter dicendum erat *neſcientem cui*, propter antecedens *ſe*.

Tunc Pelopia gladium) ſine dubio hic deſunt pluſcula de confeſſione Thyeſtis, cum ſine ea non intelligantur cætera, deſitque cauſſa, cur ſe interfecerit Pelopia.

Ægiſthus) Puto, hic abeſſe conjunctionem, vel pronomen. Etiam diſtinctio mala, nam & hic, & ſupra, poſt *expoſuit*, ſcribendum Punctum.

LXXXIX. Lao-

LXXXIX. Laomedon.

NEPTUNUS & Apollo dicuntur Trojam muro cinxiſſe. his rex Laomedon vovit, quod regno ſuo pecoris eo anno natum eſſet, immolaturum. Id votum avaritia fefellit. Alii dicunt, parum eum promiſiſſe: ob eam rem Neptunus cetum miſit, qui Trojam vexaret. Ob quam cauſam rex ad Apollinem miſit, conſultum. Apollo iratus ita reſpondit: ſi Trojanorum virgines ceto religatæ fuiſſent, finem peſtilentiæ futuram. Cum complures conſumptæ eſſent, & Heſione fors exiſſet, & petris religata eſſet, Hercules & Telamon cum Colchos Argonautæ irent, eodem venerunt, & cetum interfecerunt. Heſionenque patri, pactis legibus reddunt, ut cum inde rediiſſent, ſecum in patriam eam abducerent, & equos qui ſuper aquas & ariſtas ambulabant. Quod & ipſum Laomedon fraudavit, neque Heſionen reddere voluit. Itaque Hercules ad eos navibus comparatis, ut Trojam expugnaret, venit, & Laomedontem necavit, & Padaci filio ejus infanti regnum dedit, qui poſtea Priamus eſt appellatus, ἀπὸ τοῦ πρίασθαι. Heſionen recuperatam Telamoni conceſsit in conjugium, ex qua natus eſt Teucer.

Alii dicunt parum eum promiſiſſe) Mſ. Barthianus habet *aurum*. Quærat aliquis, quale, quantum? Sic enim indefinite promittere non potuit. neque ex ſuperioribus colligitur. Non enim, *quantum eo anno natum eſſet*, huc poteſt trahi, cum ibi non naſcatur aurum. Manet itaque corruptus locus. Imo videri poſſunt iſta verba ne Hygini quidem eſſe, verum alterius, quippe quæ ſint poſita non ſuo loco, cum poſt vocem *immolaturum* collocari debuerint.

Ceto religata) id eſt, *pro ceto*, & in pabulum ipſius. Nam alias ad petram religari ſolebant, ut mox indicatur.

Heſiona fors exiſſet) Legendum eſt, *ſors exiſſet*, ſorte namque ſumebantur electæ. Cicero ad Att. *cum de conſularibus mea prima ſors exiſſet.*

Ad eos navibus) Illud, *eos*, vitioſum eſt, natum ex litteris, numerum navium exhibentibus.

Padaci) Legendum eſt *Podarci*. Ex Apollodori lib. III.

XC. *Priami filii & filiæ, numero 54.*

HECTOR, Deiphobus, Geryones, Polydorus, Helenus, Alexander, Hippoſidus, Antinous, Agathon, Diaſtor, Lyſide, Polymena, Aſcanius, Chirodamas, Evagoras, Drypon, Aſtynomus, Polymetus, Laodice, Ethionome, Phegea, Henicea, Demnoſia, Caſſandra, Philomela, Polipes, Troilus, Palæmon, Briſſonius, Gorgition, Protodamas, Atreus, Dolon, Chrœreſus, Chryſolaus, Demoſthea, Doricops, Hippaſus, Hyperiſcus, Lyſianaſſa, Iliona, Nereis, Euander, Proneus, Aromachus, Hilagus, Axion, Biantes, Hippotrochus, Diophites, Meduſa, Hero, Creuſa.

Geryones) Aliis eſt, Cebryones. Vide Apollodorum lib. III. ubi de hac re.

Hippoſidus) & hic alibi vocatur *Hippothous*.

Antinous) Forte rectius *Antiphonus*.

Diaſtor) Videtur & hic rectius eſſe *Meſtor*, ex Apollodoro.

Liſide, Polymena) Non dubito, quin ſcribi debeat, *Lycaſte, Polyxena*. De Polyxena notum eſt.

Ethionome) An, *Deinone?*

Polipes) Credo, rectum eſſe *Polites*, ex Pauſaniæ Bæoticis, & Apollodoro.

Briſſonius) Ne hoc quidem integrum videtur. Sed eſt difficile in defectu Hiſtoriæ, bonique Codicis iſta omnia vocabula reſtituere.

Drypon) Apollodoro *Dryops* eſſe videtur.

Aſtynomus) Hic *Aſtygonus* Apollodoro.

Palemon) *Philamon* eſt Apollodoro.

Doriceps) Eidem hic eſt *Doriclus*.

Hyperiſcus) Credo hunc vocari *Hypirochum* Apollodoro.

Biantes) Apollodoro eſt *Bias*, ſicut mox *Desoptes*, qui noſtro *Dioptites*, Apollodorus memorat plures alios.

XCI. *Alexander Paris.*

PRIAMUS Laomedontis filius, cum complures liberos haberet ex concubitu Hecubæ Ciſſei, ſive Dymantis filia, uxor ejus prægnans in quiete vidit ſe facem ardentem parere, ex qua ſerpentes plurimos exiſſe.

iſſe. id viſum omnibus conjectoribus cum narratum eſſet, imperant quicquid pareret necaret, ne id patriæ exitio foret. Poſtquam Hecuba peperit Alexandrum, datur interficiendus. quem ſatellites miſericordia expoſuerunt, eum paſtores pro ſuo filio repertum expoſitum educarunt, eumque Parim nominaverunt. Is cum ad puberem ætatem perveniſſet, habuit taurum in deliciis: quo cum ſatellites miſsi à Priamo ut taurum aliquis adduceret veniſſent, qui in athlo funebri quod ei fiebat poneretur, cœperunt Paridis taurum abducere. Qui perſecutus eſt eos, & inquiſivit, quo eum ducerent. illi indicant, ſe eum ad Priamum adducere, qui viciſſet ludis funebribus Alexandri. ille amore incenſus tauri ſui, deſcendit in certamen, & omnia vicit, fratres quoque ſuos ſuperavit. Indignans Deiphobus, gladium ad eum ſtrinxit. at ille in aram Jovis Hercæi inſiluit: quod cum Caſſandra vaticinaretur eum fratrem eſſe, Priamus eum agnovit, regiaque recepit.

Ex qua ſerpentes plurimos exiſſe) Quinam hi *ſerpentes?* utrum angues? At hoc nemo alius, quod ſciam. An *ſerpentes* eſt pro repentes, provenientes, ut ad *faces* referatur, dictumque ſit, ſicut ſerpere ignes & incendia dicuntur? ita corrigendum foret *plurimas*, pro *plurimos*, eſſetque hoc hiſtoriæ convenientius.

Quod ei fiebat) Paridi videlicet, vel Alexandro. quippe quem expoſitum credebant periiſſe.

Poneretur) Tanquam præmium Athli, & certaminis, victori tribuendum. Phædrus noſter lib. I. c. 25. *bibere juſſit ipſum poſito præmio.*

Adducere, qui viciſſet) Barthius ſcribit, *adducere ei, qui*, quod probo.

Et omnia vicit) Puto ſcriptum fuiſſe, *& omnis vicit*, librarium vero non intelligentem illud *omnis*, feciſſe *omnia*. Sane de certantibus ſermonem eſſe, monſtrat ſequens *quoque*, ubi dicitur, *fratres quoque ſuos.*

Superavit. Indignans) Mallem, *ſuperavit Id indignans.*

Gladium ad eum ſtrinxit) Nihil cenſeo hic emendandum. *ad eum* eſt, *adverſus*, ſive *contra eum.*

eum. Et ſic quandoque uſurpatur. Servius ad Virgilii lib. IV. Æn. iſta verba: *Claſſemque ad Pergama miſit*: *Ad Pergama*, *in Pergama*, *id eſt*, *contra Pergama*.

XCII. Paridis judicium.

JOVIS, cum Thetis Peleo nuberet, ad epulum dicitur omnes deos convocaſſe, excepta Eride, id eſt diſcordia. quæ cum poſtea ſuperveniſſet, nec admitteretur ad epulum, ab janua miſit in medium malum: dicit, quæ eſſet formoſiſsima attolleret. Juno, Venus, Minerva formam ſibi vindicare cœperunt: inter quas magna diſcordia orta. Jovis imperat Mercurio, ut deducat eas in Ida monte ad Alexandrum Paridem, eumque jubeat judicare. Cui Juno, ſi ſecundum ſe judicaſſet, pollicita eſt in omnibus terris eum regnaturum, divitem præter cæteros præſtaturum. Minerva, ſi inde victrix diſcederet, formoſiſsimum inter mortales futurum, & omni artificio ſcium. Venus autem Helenam Tyndarei filiam formoſiſsimam omnium mulierum ſe in conjugium dare promiſit. Paris donum poſterius prioribus antepoſuit. Veneremque pulcherrimam eſſe judicavit. ob id Juno & Minerva Trojanis fuerunt infeſtæ. Alexander Veneris impulſu Helenam à Lacedæmone ab hoſpite Menelao Trojam abduxit, eamque in conjugio habuit cum ancillis duabus Æthra & Thiſadie, quas Caſtor & Pollux captivas ei aſsignarant, aliquando reginas.

Id eſt diſcordia) Hæc ſunt ex gloſſa, & delenda.

Dicit, quæ) poſſet credere quis, ſcribendum, *dicitque quæ*. Sed & alibi Conjunctionem ſic omittit. ut ſtatim poſt: *eum regnaturum, divitem præter cæteros futurum*.

Formoſiſsimum inter mortales) Barthius emendat, *famoſiſsimum*, id eſt, celeberrimum, propter ſapientiam & artes. quanquam dubitem nonnihil, quia ordo ita foret turbatior.

Omni artificio ſcium) pro, *in omni artificio*, cum ellypſi præpoſitionis. *Scius* eſt *ſciens*. Vide Indicem.

XCIII

XCIII. Caſſandra.

CASSANDRA Priami & Hecubæ filia in Apollinis fano ludendo laſſa obdormiſſe dicitur. Quam Apollo cum vellet comprimere, corporis copiam non fecit, ob quam rem Apollo fecit, ut cum vera vaticinaretur, fidem non haberet.

XCIV. Anchiſa.

VENUS Anchiſam Aſſaraci filium amaſſe, & cum eo concubuiſſe dicitur, ex quo procreavit Æneam: eique præcepit. ne id apud homines enunciaret. Quod Anchiſes inter ſodales per vinum eſt elocutus: ob id à Jove fulmine eſt ictus. quidam dicunt eum ſua morte obiſſe.

A Jove fulmine eſt ictus) Afflatum modo, & privatum oculo ſcribit Servius. ad I. Æn. v. 621.

XCV. Ulyxes.

AGAMEMNON & Menelaus Atrei filii, cum ad Trojam oppugnandam conjuratos duces ducerent, in inſulam Ithacam ad Ulyxem Laertis filium venerunt: cui erat reſponſum, ſi ad Trojam iſſet poſt viceſimum annum, ſolum, ſociis perditis, egentem domum rediturum. Itaque cum ſciret ad ſe oratores venturos, inſaniam ſimulans, pileum ſumpſit, & equum cum bove junxit ad aratrum. Quem Palamedes ut vidit, ſenſit ſimulare, atque Telemachum filium ejus, cunis ſublatum aratro ei ſubjecit: & ait, Simulatione depoſita inter conjuratos veni. Tunc Ulyxes fidem dedit ſe venturum. ex eo Palamedi infeſtus fuit.

Aratro ei ſubjecit) Mallem, *aratro ejus ſubjecit*.

XCVI. *Achilles.*

THETIS Nereis, cum ſciret Achillem filium ſuum, quem ex Peleo habebat, ſi ad Trojam expugnandam iſſet, periturum, commendavit eum in inſulam Scyro ad Lycomedem regem. quem ille inter virgines filias habitu fœmineo ſervabat, nomine mutato. nam virgines Pyrrham nominarunt, quoniam capillis flavis fuit, & Græce rufum pyrrhon dicitur. Achivi autem cum reſciſſent ibi eum occultari, ad regem Lycomedem oratores miſerunt, qui rogarent, ut eum adjutorium Danais mitteret. Rex cum negaret apud ſe eſſe, poteſtatem eis fecit, ut in regia quærerent. qui cum intelligere non poſſent, quis eſſet eorum, Ulyſſes in regio veſtibulo munera fœminea poſuit, in quibus clypeum & haſtam, & ſubito tubicinam juſsit canere, armorumque crepitum & clamorem fieri juſsit. Achilles hoſtem arbitrans adeſſe, veſtem muliebrem dilaniavit, atque clypeum & haſtam arripuit, ex hoc eſt cognitus, ſuasque operas Argivis promiſit, & milites Myrmidones.

Inſulam Scyro) Scribe *Scyron*, a Scyros Græce σκῦρος.
Quis eſſet eorum) Imo, *earum*, nam quærebant inter virgines.
Tubicinam) Legendum eſt, *tubicinem*.

XCVII. *Qui ad Trojam expugnatum ierunt, & quot naves.*

AGAMEMNON Atrei & Æropes filius Mycenis, navibus centum. Menelaus frater ejus, Mycenis navibus LX. Phœnix Amyntoris filius Argivus, navibus L. Achilles Pelei & Thetidis filius, inſula Scyro navibus LX. Automedon auriga Achillis, Scyro navibus X. Patroclus Menœtii & Pilomellæ filius, Phthia navibus X. Ajax Telamonis ex Eribœa filius, Salami- navibus

ne navibus XII. Teucer frater ex Heſiona Laomedontis filia, navibus XII. Ulyſſes Laertæ & Anticliæ filius Ithaca navibus XII. Diomedes Tydei & Deiphilæ Adraſti filiæ filius, Argis navibus XXX. Sthenelus Capanei & Euadnes filius, Argis navibus XXV. Ajax Oilei & Rhenes nymphæ filius, Locrus, navibus XX. Neſtor Nelei & Chloridis filiæ filius, Pylius, navibus XC. Thraſymedes frater ex Eurydice, Pylius, navibus XV. Antilochus Neſtoris filius, Pylius, navibus XX. Eurypylus Euæmonis & Opis filius, Orchomeno navibus XL. Machaon Aſclepii & Coronidis filius, Attica, navibus XX. Podalirius frater ejus navibus IX. Tlepolemus Herculis & Aſtyoches filius, Mycenis navibus IX. Idomeneus Deucalionis filius, à Creta navibus XL. Meriones Moli & Melphidis filius à Creta, navibus XL. Eumelus Admeti & Alceſtis Peliæ filiæ filius, à Perrhebia navibus VIII. Philoctета Pœantis & Demonaſſæ filius, Melibœa navibus VII. Peneleus Hippalci & Aſteropes filius, Bœotia navibus XII. Pithus Lacreti & Cleobules filius, ex Bœotia navibus XII. Chronius frater ejus, ex Bœotia navibus IX. Arceſilaus Lyci & Theobulæ filius ex Bœotia navibus X. Prothœnor frater, ex Haſtipiæ navibus VIII. Jalmenus Lyci & Pernidis filius, Argis navibus XXX. Aſcalaphus frater ejus, Argis navibus XXX. Schedius Iphiti & Hippolytes filius, Argis navibus XXX. Epiſtrophus frater ejus itidem navibus X. Elephenor, Calchodontis & Imenaretes filius, Argis navibus XXX. Menœæ filius, Athenis navibus L. Agapenor Ancæi & Jotis filius, Arcadia navibus LX. Amphimachus Cteati filius, Elea navibus X. Eurychus Pallantis & Diomedæ filius, Argis navibus XV. Amarunceus Oneſimachi filius, Mycenis navibus XIX. Polyſenes, Aſtionis & Pelorides filius, Ætolia navibus XL.

Meges Phylei & Euſtyoches filius à Dulichio navibus LX. Thoas Andremonis & Gorgidis filius Tyto navibus XV. Podarces frater ejus itidem navibus X. Prothous Tuthredonis filius, Magneſia navibus XL. Cycnus Ociti & Aurophites filius, Argis navibus XII. Nireus Charopi & Nymphæ filius, Argis navibus XVI. Antiphus Mneſyli & Calciopes filius Theſſalus, navibus XX. Polybœtes Pirithoi & Hippodamiæ filius, Argis navibus XX. Leophites Chroni filius, à Sicyone navibus XIX. Calchas Theſtoris filius Mycenis augur, Phocus Danai filius architectus, Eurybates & Talthybius internuncii, Diaphorus judex, Neoptolemus Achillis & Deidamiæ filius ab inſula Scyro ; hic idem Pyrrhus eſt vocitatus à patre Pyrrha. Summa naves CCXLV.

Pilomella) Hoc corruptum eſt vocabulum. An legendum *Philomela*? Scholiaſti Pyndari & aliis eſt *Sthenela.*

Ex Eribœa) Scribendum eſt, *ex Peribœa*. Sic enim appellat Pauſanias in Atticis.

Oiles & Rhenes nympha) Ita habes apud Homerum Iliad. B.

Thraſimedes frater ex Euridice) Cujus frater ? Neſtoris opinor. At Dyctis eum facit filium ipſius, fratrem Antilochi. Et habet conſentientem ſibi Pauſaniam. An trajecta ſunt nomina, & hoc poſt Antilochi ponendum?

Peneleus, Hippalei) Mallem *Hippalcimi*, ut eſt apud Diodorum. IV.

Pithus Lacreti) Lego, *Litus Alectrionis*, ex Homero, item mox *Clonius*. Sic enim præter Homerum habet quoque Dyctis Cretenſis. Adde Diodor. IV.

Arceſilaus Lyci & Theobulæ) Imo *Archilici*, ut habet Diodorus lib. IV. vel *Areilyci*, ut eſt apud Homerum Iliad. Z.

Ex Haſtipia) Micyllus putat *Theſpia*, ſed eſt altius vulnus.

Lyci & Pernidis filius) Non dubito, quin & hæc prave ſcripta ſint vocabula. Pauſaniæ eſt filius Martis & Aſtyoches in Bœoticis, & ſic habet ipſe Homerus. Sed & mox pro *Argis* ſcribendum *Orchomeno* videtur, ex eodem utroque ſcriptore. Quomodo & Dares *Aſcalaphus & Jalmenus ex Orchomeno.*

Frater ejus itidem) Quid eſt, *itidem*? Scribo, *indidem*.

Menœa filius) *Deeſt, Mneſtheus Petei & Menœa filius, ſi Menœa* vocabulum ſe recte habet.

bet. Conſule Pauſaniam in Corinthiacis.

Et Jotis) Micyllus putat *Polyxenes*, neſcio quo auctore.

Eurichus) Hic alibi non legitur. An ſcribendum Euryalus? Sed is non fuit filius Pallantis. forte quædam deſunt.

Amaruncens) Ne hunc quidem alibi invenio.

Polyſenes Aſtionis) Scribendum eſt *Polyxenus Agaſthenis* ex Pauſaniæ Eliacis. Atque ſic putavit & Micyllus.

Tyro) Vox eſt nihili. deeſt primum, quot navibus pugnarit Thoas, deinde nomen Proteſilai, qui Podarci fuit frater, Item nomen *Iphieli*, qui fuit utriusque pater, ut hæc omnia habentur apud Homerum & Dyctin.

Cycnus) Hic a nemine nominatur, quod ſciam.

Et Nympha) Deeſt nomen Aglææ. Sic enim Homerus vocat.

Mneſyli) Hoc corruptum videtur. Dyctis facit eum nepotem Herculis, Micyllus putat ſcribendum *Theſſali*.

Polybœtes) Scribe, *Polypœtes*, ex Homero, ipſoque Noſtro ſup. c. 82.

Leophites) Puto & hic ex Homero ſcribendum *Opites*, qui memoratur Iliade λ.

A Patre Pyrrha) Quomodo a patre, cum pater Neoptolemi fuerit Achilles? ſcilicet Achilles filium hunc genuit ex Deidamia, cum adhuc apud Lycomedem eſſet inter virgines regias, habitu muliebri, Quo tempore muliebri quoque vocabulo appellatus eſt *Pyrrha*, quod haberet Crines flavos. Vid. Noſt. cap. præcedenti. Et hic eſt Pyrrha pater, quem intelligit hoc loco

XCVIII. Iphigenia.

AGAMEMNON cum Menelao fratre Aſiæ delectis ducibus, Helenam uxorem Menelai, quam Alexander Paris avexerat, repetitum ad Trojam cum irent, in Aulide tempeſtas eos ira Dianæ retinebat, quod Agamemnon in venando cervam ejus violavit, ſuperbiuſque in Dianam eſt locutus. Is cum aruſpices convocaſſet, & Calchas ſe reſpondiſſet aliter expiari non poſſe niſi Iphigeniam filiam Agamemnonis immolaſſet: re audita Agamemnon recuſare cœpit. tunc Ulyſſes eum conſiliis ad rem pulchram tranſtulit. idem Ulyſſes cum Diomede ad Iphigeniam miſſus eſt adducendam. Qui cum ad Clytemneſtram matrem ejus

ejus veniſſent, ementitur Ulyſſes eam Achilli in conjugium dari. Quam cum in Aulidem adduxiſſet, & parens eam immolare vellet, Diana virginem miſerata eſt, & caliginem eis objecit, cervamque pro ea ſuppoſuit: Iphigeniamque per nubes in terram Tauricam detulit, ibique templi ſui ſacerdotem fecit.

Aſia delectis) Micyllus ſuſpicatur, *aliisque delectis*. Mallem, *& aliis*, quia paulo propius a veteri ſcriptura.

Et Calchas ſe reſpondiſſet, aliter expiari non poſſe) Barthius vult *expiare*. At non hoc in quæſtione erat, utrum Calchas aliter non poſſet. Quid enim, ſi potuiſſet alius? Idcirco cenſeo legendum, *& Calchas ei reſpondiſſet*. Pronomini *ei* a fine præcedentis, vocabuli adhæſit littera *S*, ita factum *ſei*, quod Sciolus mutavit in *ſe*. Calchas ſane fuit aruſpex, non ſacrificulus, ut per Calchantem expiatio fieri ne quidem debuerit.

Idem Ulyſſes) Mallem, *ideo Ulyſſes*.

XCIX. Auge.

AUGE Alei filia ab Hercule compreſſa, cum partus adeſſet, in monte Parthenio peperit, & ibi eum expoſuit. Eodem tempore Atalante Jaſii filia, filium expoſuit ex Meleagro natum, Herculis autem filium cerva nutriebat. hos paſtores inventos ſuſtulerunt, atque nutrierunt, quibus nomina impoſuerunt, Herculis filio Telephum, quoniam cerva nutrierat: Atalantes autem Parthenopæum, quoniam virgine ſimulante in monte Parthenio eum expoſuerat. Ipſa autem Auge patrem ſuum timens, profugit in Mœſiam, ad regem Teuthrantem: qui cum eſſet orbus liberis, hanc pro filia habuit.

Quoniam virgine ſimulante) Hæc corrupta videntur, puto ſcribendum, *quoniam virginem ſimulans ſe*.

C. Teu-

C. Teuthras.

TEUTHRANTEM regem in Mœſia Idas Aphærei filius regno privare voluit. Quo cum Telephus, Herculis filius ex reſponſo quærens matrem cum comite Parthenopæo veniſſet, huic Teuthras regnum & filiam Augen in conjugium daturum promiſit, ſi ſe ab hoſte tutaſſet. Telephus conditionem regis non prætermiſit: cum Parthenopæo Idam uno prælio ſuperavit: cui rex pollicitam fidem præſtitit, regnumque & Augen matrem inſcientem in conjugium dedit: quæ quum mortalem neminem vellet ſuum corpus violare, Telephum interficere voluit, inſcia filium ſuum. Itaque cum in thalamum veniſſent, Auge enſem ſumpſit, ut Telephum interficeret. Tum deorum voluntate dicitur draco immani magnitudine inter eos exiſſe: quo viſo, Auge enſem projecit, & Telepho inceptum patefecit. Telephus re audita, inſcius matrem interficere voluit: illa Herculem violatorem ſuum imploravit, & ex eo Telephus matrem agnovit, & in patriam ſuam reduxit.

Telephus re audita inſcius matrem) Neſcio, utrum non ſcripſerit noſter, *Telephus re audita eam inſcius matrem*, quoniam ſic ſupra. *Telephum interficere voluit inſcia filium ſuum.* Et fab. 86. *quem Atreus imprudens filium ſuum occidit.*

CI. Telephus.

TELEPHUS Herculis & Auges filius, ab Achille in pugna Chironis haſta percuſſus dicitur. Ex quo vulnere cum indies tetro cruciatu angeretur, petit ſortem ab Apolline, quod eſſet remedium: reſponſum eſt, ei neminem mederi poſſe, niſi eandem haſtam qua vulneratus erat. Hoc Telephus ubi audivit, ad regem Agamemnonem venit, & monitu Clytemneſtræ Oreſtem infan-

infantem de cunabulis rapuit: minitans ſe eum occiſurum, niſi ſibi Achivi mederentur. Achivis autem quod reſponſum erat, ſine Telephi ductu Trojam capi non poſſe, facile cum eo in gratiam redierunt, & ab Achille petierunt, ut eum ſanaret. Quibus Achilles reſpondit, ſe artem medicam non poſſe. tunc Ulyſſes ait: Non te dicit Apollo, ſed autorem vulneris haſtam nominat: quam cum raſiſſent, remediatus eſt, à quo cum peterent, ut ſecum ad Trojam expugnandam iret, non impetrarunt, quod is Laodicen Priami filiam uxorem haberet. ſed ob beneficium quod eum ſanarunt, eos deduxit: locos autem & itinera demonſtravit, inde in Mœſiam eſt profectus.

Eos deduxit) Hæc corrupta cenſeo. certe ſequens *autem* nihil habet, cui reſpondeat, quod tamen neceſſe eſt. Suſpicor ſcribendum, *eo non deduxit, locos autem*.

Artem medicam non poſſe) In Comeliniana ediderunt *noſſe*, quod non placet. Vide Indicem.

CII. *Philoctetes.*

PHILOCTETES Pœantis & Demonaſſæ filius, cum in inſula Lemno eſſet, Coluber ejus pedem percuſſit, quem ſerpentem Juno miſerat, irata ei ob id, quia ſolus præter cæteros auſus fuit Herculis pyram conſtruere, cum humanum corpus eſt exuſtum, & ad immortalitatem traditum. ob id beneficium Hercules ſuas ſagittas divinas ei donavit. ſed cum Achivi ex vulnere tetrum odorem ferre non poſſent, juſſu Agamemnonis regis, in Lemno expoſitus eſt cum ſagittis divinis. quem expoſitum paſtor regis Actoris, nomine Phimachus Dolophionis filius nutrivit, Quibus poſtea reſponſum eſt, ſine Herculis ſagittis Trojam capi non poſſe. Tunc Agamemnon Ulyſſem & Diomedem explora-

ploratores ad eum miſit. Cui perſuaſerunt, ut in gratiam rediret, & ad expugnandam Trojam auxilio eſſet, eumque ſecum ſuſtulerunt.

CIII. Proteſilaus.

ACHIVIS fuit reſponſum, qui primus litora Trojanorum attigiſſet, periturum. Cum Achivi claſſes applicuiſſent, cæteris cunctantibus, Jolaus Iphicli & Diomedeæ filius primus è navi proſilivit, qui ab Hectore confeſtim eſt interfectus: quem cuncti appellarunt Proteſilaum, quoniam primus ex omnibus perierat. Quod uxor Laodamia Acaſti filia cum audiſſet eum periſſe, flens petit à diis, ut ſibi cum eo tres horas colloqui liceret: quo impetrato, à Mercurio reductus, tres horas cum eo colloquuta eſt. quod iterum cum obiſſet Proteſilaus, dolorem pati non potuit Laodamia.

Iphicli & Diomedeæ) An *Diomedeæ* nomen recte ſcriptum ſit, ignoro. Apud Apollodorum Iphicli uxor, ex qua natus eſt Jolaus, Automeduſa nominatur.

CIV. Laodamia.

LAODAMIA Acaſti filia, amiſſo conjuge, cum tres horas conſumpſiſſet, quas à diis petierat, fletum & dolorem pati non potuit. Itaque fecit ſimulacrum æreum ſimile Proteſilai conjugis & in thalamis poſuit, ſub ſimulatione ſacrorum, & eum colere cœpit. quod cum famulus matutino tempore poma ei attuliſſet ad ſacrificium, per rimam aſpexit, viditque eam ab amplexu Proteſilai ſimulacrum tenentem, atque oſculantem: æſtimans eam adulterum habere, Acaſto patri nunciavit. Qui cum veniſſet, & in thalamos irrupiſſet, vidit effigiem Proteſilai: quæ ne diutius torqueretur,

jußit

juſſit ſignum & ſacra, pyra facta, comburi: quo ſe Laodamia, dolorem non ſuſtinens, immiſit, atque uſta eſt.

Simulacrum æreum) Hoc vix efficere Laodamia potuerit tacite ac ut neſciretur. Quare ſcribo, *ſimulacrum cereum*, cum præſertim ſequatur *juſſit ſignum comburi*, quod in æreum non poteſt convenire.

Ab amplexu Proteſilai ſimulachrum) recte, nec mutandum, *ab amplexu*, eſt, *ob amplexum*, vide indicem.

CV. *Palamedes*.

Ulysses, quod Palamedis Nauplii filii dolo erat deceptus, in dies machinabatur, quomodo eum interficeret. Tandem inito conſilio ad Agamemnonem, militem ſuum miſit, qui diceret ei, in quiete vidiſſe ut caſtra uno die moverentur. Id Agamemnon verum exiſtimans, caſtra uno die imperat moveri. Ulyſſes autem clam noctu ſolus magnum pondus auri, ubi tabernaculum Palamedis fuerat, obruit: item epiſtolam conſcriptam Phrygi captivo, ad Priamum dat perferendam, militemque ſuum priorem mittit, qui eum non longe à caſtris interficeret. Poſtero die cum exercitus in caſtra rediret, quidam miles epiſtolam quam Ulyſſes ſcripſerat, ſuper cadaver Phrygis poſitam, ad Agamemnonem attulit: in qua ſcriptum fuit, *Palamedi à Priamo miſſa*: tantumque ei auri pollicetur, quantum Ulyſſes in tabernaculum obruerat, ſi caſtra Agamemnonis, ut ei convenerat, proderet. Itaque Palamedes cum ad regem eſſet productus, & factum negaret, in tabernaculum ejus iverunt, & aurum effoderunt: quod Agamemnon ut vidit, vere factum eſſe credidit. Quo facto Palamedes dolo Ulyſsis deceptus, ab exercitu univerſo innocens occiſus eſt.

Pala-

Palamedi a Priamo miſſa) Etiam hic nil mutandum: ita enim & infra fab. 108. *in equo ſcripſerunt, Danai Minervæ dono dant.* Similiter fab. 126. *quos illa conditione ita differt, cum telam detexuero, nubam.* Cæterum ſi hæc epiſtola ſic fuit ſcripta, tanquam Palamedi a Priamo, quomodo ſtare poteſt, quod ſupra legitur, *ad Priamum dat perferendam?* ſcribendum erit *ad Palamedem*, niſi forte malumus *a Priamo ad Palamedem.*

Tantumque ei) An ſcribendum, *tantum qui ei?* Sed poteſt τῦ *polliceri* paſſiva ſignificatione uſus eſſe, ſicut ſolet in aliis ſimilibus, Vide indicem.

CVI. Hectoris lytra.

AGAMEMNON Briſeidam, Briſæ ſacerdotis filiam, ex Mœſia captivam, propter formæ dignitatem, quam Achilles ceperat, ab Achille abduxit, eo tempore, quo Chryſeida Chryſi ſacerdoti Apollinis Zminti reddidit. quam ob iram Achilles in prælium non prodibat, ſed cithara in tabernaculo ſe exercebat. Quod cum Argivi ab Hectore fugarentur, Achilles objurgatus à Patroclo, arma ſua ei tradidit: quibus ille Trojanos fugavit, æſtimantes Achillem eſſe. Sarpedonemque Jovis & Europæ filium occidit. poſtea ipſe Patroclus ab Hectore interficitur, armaque ejus ſunt detracta Patroclo occiſo. Achilles cum Agamemnone redit in gratiam, Briſeidamque ei reddidit. tum contra Hectorem cum inermis prodiſſet, Thetis mater à Vulcano arma ei impetravit, quæ Nereides per mare attulerunt. Quibus armis ille Hectorem occidit, aſtrictumque ad currum traxit circa muros Trojanorum. quem ſepeliendum cum patri nollet dare, Priamus Jovis juſſu, duce Mercurio in caſtra Danaorum venit, & filii corpus auro repenſum accepit, quem ſepulturæ tradidit.

Zminti) Homero eſt Σμινθεύς, id quod Latine eſſet *Sminthens*. *Sminthius* eſt Dycti lib. II. Vid. infra, f. 120.

Quam ob iram) Hoc vitioſum eſt. Legendum vel, *quam ob rem*, vel, *quare ob iram*, ut *ob iram* ſit, *quia erat iratus*.

Armaque ejus ſunt detracta Patroclo occiſo.) Hæc nec integra, nec bene diſtincta ſunt. Sic autem debeſit ſcribi: *armaque ei ſunt detracta. Patroclo occiſo, Achilles cum Agamemnone redit in gratiam.*

Briſeidamque ei) Barthius, *qui Briſeidam ei*. Mallem, *Briſeidam qui ei*. Nam ſolet noſter non rarò ſic transponere. ac ſimile quid obſervavimus ſupra fab. 105.

CVII. *Armorum judicium.*

HECTORE ſepulto, cum Achilles circa mœnia Trojanorum vagaretur, ac diceret ſe ſolum Trojam expugnaſſe: Apollo iratus, Alexandrum Parin ſe ſimulans, talum, quem mortalem habuiſſe dicitur, ſagitta percuſſit, & occidit. Achille occiſo, ac ſepulturæ tradito, Ajax Telamonius, quod frater patruelis ejus fuit, poſtulavit à Danais, ut arma ſibi Achillis darent: quæ ira Minervæ abjurgata ſunt ab Agamemnone & Menelao, & Ulyſſi data. Ajax furia accepta, per inſaniam pecora ſua & ſeipſum vulneratum occidit, eo gladio quem ab Hectore muneri accepit, dum cum eo in acie contendit.

Quæ ira Minervæ abjurgata ſunt) Micyllus putat, *abjudicata ſunt*. Retinet Barthius & exponit, *jurgio ſeu litigio abjudicata ſunt*. Et ſane *jurgare* proprio eſt *jure agere*. Sic *abjurgata* erunt, quæ judiciaria actione cui ademta ſunt. Sed ſic ſcribendum fuerit, *quæ ei ira Minervæ abjurgata ſunt*, ut *ei abjurgata* ſit pro *jurgata ab eo*.

CVIII. *Equus Trojanus.*

ACHIVI cum per decem annos Trojam capere non poſſent, Epeus monitu Minervæ equum miræ magnitudinis ligneum fecit, eoque ſunt collecti, Menelaus, Ulyſ-

Ulyſſes, Diomedes, Theſſander, Sthenelus, Acamas, Thoas, Machaon, Neoptolemus. Et in equo ſcripſerunt, *Danai Minervæ dono dant:* caſtraque tranſtulerunt Tenedo. Id Trojani cum viderunt, arbitrati ſunt hoſtes abiſſe. Priamus equum in arcem Minervæ duci imperavit, feriatique magno opere ut eſſent, edixit. Id vates Caſſandra cum vociferaretur, ineſſe hoſtes, fides ei habita non eſt. Quem in arcem cum ſtatuiſſent, & ipſi noctu luſu atque vino laſſi obdormiſſent, Achivi ex equo, aperto à Sinone, exierunt, & portarum cuſtodes occiderunt; ſociosque ſigno dato, receperunt, & Troja ſunt potiti.

Theſſander) Meminit hujus inter ducis Græcorum etiam Dyctis Cretenſis, ſed eſt ipſi *Theſſandrus*, filius *Polynicis*.

Tranſtulerunt Tenedo) Micyllus putat *Tenedum*. Ego nihil cenſeo mutandum. *Tenedo* eſt per Ellypſin præpoſitionis, pro *in Tenedo*, in Tenedo autem, pro in Tenedum, ut ſolet noſter.

Id vates Caſſandra) Illud *id* puto factum ex poſtrema ſyllaba verbi præcedentis, & delendum.

CIX. Iliona.

PRIAMO Polydorus filius ex Hecuba cum eſſet natus, Ilionæ filiæ ſuæ dederunt eum educandum, quæ Polymneſtori regi Thracum erat nupta, quem illa pro filio ſuo educavit. Deiphilum autem quem ex Polymneſtore procreaverat, pro ſuo fratre educavit, ut ſi alteri eorum quid foret, parentibus præſtaret. Sed cum Achivi Troja capta, prolem Priami exſtirpare vellent, Aſtyanacta Hectoris & Andromachæ filium de muro dejecerunt: & ad Polymneſtorem legatos miſerunt, qui ei Agamemnonis filiam nomine Electram pollicerentur in conjugium, & auri magnam copiam, ſi Polydorum Priami filium interfeciſſet.

Polymneſtor legatorum dicta non repudiavit, Deiphilumque filium ſuum imprudens occidit, arbitrans ſe Polydorum filium Priami interfeciſſe. Polydorus autem ad oraculum Apollinis de parentibus ſuis ſciſcitatum eſt profectus. cui reſponſum eſt, patriam incenſam, patrem occiſum, matrem in ſervitute teneri. Cum inde rediret, & vidit aliter eſſe ac ſibi reſponſum fuit, ſe Polymneſtoris eſſe filium, ab ſorore Ilionea inquiſivit, quid ita aliter ſortes dixiſſent? cui ſoror, quid veri eſſet patefecit, & ejus conſilio Polymneſtorem luminibus privavit, atque interfecit.

Ut ſi alteri eorum quid foret) Polydoro ſimulato puta, non enim illud *alteri* ad utrumque indiſcriminatim referendum, ſed ad hunc ſolum. Pro *foret*, mallem *fieret*, ut ſit ſententia: ſuum filium vocaſſe Polydorum, ut ſi quid fieri vel accidere Polydoro deberet, id accideret filio ſuo, fictoque Polydoro. Polydorum verum autem, fratrem ſuum præſtare, id eſt, ſiſtere ac reddere parentibus poſſet.

Et ejus conſilio) Mallem præmiſſo puncto, *ex ejus conſilio*.

CX. *Polyxena.*

DANAI victores cum ab Ilio claſſem conſcenderent, & vellent in patriam ſuam quiſque reverti, & prædam quiſque ſibi duceret, ex ſepulcro vox Achillis dicitur prædæ partem expoſtulaſſe. Itaque Danai Polyxenam Priami filiam, quæ virgo fuit formoſiſſima, propter quam Achilles cum eam peteret, & ad colloquium veniſſet, ab Alexandro & Deiphobo eſt occiſus, ad ſepulcrum ejus eam immolaverunt.

Ad ſepulcrum ejus eam) Illud *eam* abundat. Verum ita ſolet noſter, ut fab. 117. *Clytemneſtra cum audiſſet adduci, tunc Clytemneſtra*, & fab. 164. *Quod Mercurius Jovis juſſu id ne faceret prohibuit*. & fab. 170. *Qui, cum Danaus periiſſet &c. Lynceus conſpexit*. Eſt hoc inter plebejas loquendi rationes referendum. Adde Fab. 119.

CXI. Hecuba.

ULYSSES Hecubam Ciſſei filiam, vel, ut alii autores dicunt, Dimantis Priami uxorem, Hectoris matrem, in ſervitutem cum duceret, illa in Helleſpontum mare ſe præcipitavit, & canis dicitur facta eſſe, unde & Cyneum eſt appellatum.

Dimantis) Supra, *Dymantis* Fab. 91. quod rectius, ut ex Homero conſtat.

Cyneum) Micyllus putat, ſcribendum *Cynos ſema.* Et ſic Strabo habet lib. XIII. Sed ibi loquitur non de mari, verum monumento, Hecubæ erecto. Itaq; nihil temere puto mutandum, cum *Cyneum* ſit κύνεον notum Græcis vocabulum, & mare monumento vicinum ita potuerit nuncupari, ut factum & in aliis.

CXII. Provocantes inter ſe, qui cum quo dimicarunt.

MENELAUS cum Alexandro, Alexandrum Venus eripuit: Diomedes cum Ænea, Æneam ſervavit Venus. Idem cum Glauco, in hoſpitio cognito diſceſſerunt: idem cum Pandaro & Glauco alio: Pandarus & Glaucus occiduntur. Ajax cum Hectore donificantes diſceſſere: Ajax Hectori donavit balteum, unde eſt tractus: Hector Ajaci gladium, unde ſe interfecit. Patroclus cum Sarpedone, Sarpedon occiditur. Menelaus cum Euphorbo, Euphorbus occiditur, qui poſtea Pythagoras eſt factus, & meminit ſuam animam in corpora tranſiſſe. Achilles cum Aſteropeo, Aſteropeus occiditur. Idem cum Hectore, Hector occiditur: idem cum Ænea, Æneas fugatur: idem cum Agenore, Agenorem ſervavit Apollo: idem cum Penthesilea Amazone Martis & Otreræ filia, Pentheſilea occiditur: Antilochus cum Memnone, Antilochus occiditur:

ejus veniſſent, ementitur Ulyſſes eam Achilli in conjugium dari. Quam cum in Aulidem adduxiſſet, & parens eam immolare vellet, Diana virginem miſerata eſt, & caliginem eis objecit, cervamque pro ea ſuppoſuit: Iphigeniamque per nubes in terram Tauricam detulit, ibique templi ſui ſacerdotem fecit.

Aſia delectis) Micyllus ſuſpicatur, *aliisque delectis*. Mallem, *& aliis*, quia paulo propius a veteri ſcriptura.

Et Calchas ſe reſpondiſſet, aliter expiari non poſſe) Barthius vult *expiare*. At non hoc in quæſtione erat, utrum Calchas aliter non poſſet. Quid enim, ſi potuiſſet alius? Idcirco cenſeo legendum, *& Calchas ei reſpondiſſet*. Pronomini *ei* a fine præcedentis, vocabuli adhæſit littera *S*, ita factum *ſei*, quod Sciolus mutavit in *ſe*. Calchas ſane fuit aruſpex, non ſacrificulus, ut per Calchantem expiatio fieri ne quidem debuerit.

Idem Ulyſſes) Mallem, *ideo Ulyſſes*.

XCIX. Auge.

Auge Alei filia ab Hercule compreſſa, cum partus adeſſet, in monte Parthenio peperit, & ibi eum expoſuit. Eodem tempore Atalante Jaſii filia, filium expoſuit ex Meleagro natum, Herculis autem filium cerva nutriebat. hos paſtores inventos ſuſtulerunt, atque nutrierunt, quibus nomina impoſuerunt, Herculis filio Telephum, quoniam cerva nutrierat: Atalantes autem Parthenopæum, quoniam virgine ſimulante in monte Parthenio eum expoſuerat. Ipſa autem Auge patrem ſuum timens, profugit in Mœſiam, ad regem Teuthrantem: qui cum eſſet orbus liberis, hanc pro filia habuit.

Quoniam virgine ſimulante) Hæc corrupta videntur. puto ſcribendum, *quoniam virginem ſimulans ſe.*

C. Teu-

C. *Teuthras.*

TEUTHRANTEM regem in Mœſia Idas Apharei filius regno privare voluit. Quo cum Telephus, Herculis filius ex reſponſo quærens matrem cum comite Parthenopæo veniſſet, huic Teuthras regnum & filiam Augen in conjugium daturum promiſit, ſi ſe ab hoſte tutaſſet. Telephus conditionem regis non prætermiſit: cum Parthenopæo Idam uno prælio ſuperavit: cui rex pollicitam fidem præſtitit, regnumque & Augen matrem inſcientem in conjugium dedit: quæ quum mortalem neminem vellet ſuum corpus violare, Telephum interficere voluit, inſcia filium ſuum. Itaque cum in thalamum veniſſent, Auge enſem ſumpſit, ut Telephum interficeret. Tum deorum voluntate dicitur draco immani magnitudine inter eos exiſſe: quo viſo, Auge enſem projecit, & Telepho inceptum patefecit. Telephus re audita, inſcius matrem interficere voluit: illa Herculem violatorem ſuum imploravit, & ex eo Telephus matrem agnovit, & in patriam ſuam reduxit.

Telephus re audita inſcius matrem) Neſcio, utrum non ſcripſerit noſter, *Telephus re audita eam inſcius matrem*, quoniam ſic ſupra, *Telephum interficere voluit inſcia filium ſuum.* Et fab. 86. *quem Atreus imprudens filium ſuum occidit.*

CI. *Telephus.*

TELEPHUS Herculis & Auges filius, ab Achille in pugna Chironis haſta percuſſus dicitur. Ex quo vulnere cum indies tetro cruciatu angeretur, petit ſortem ab Apolline, quod eſſet remedium: reſponſum eſt, ei neminem mederi poſſe, niſi eandem haſtam qua vulneratus erat. Hoc Telephus ubi audivit, ad regem Agamemnonem venit, & monitu Clytemneſtræ Oreſtem infan-

infantem de cunabulis rapuit: minitans ſe eum occiſurum, niſi ſibi Achivi mederentur. Achivis autem quod reſponſum erat, ſine Telephi ductu Trojam capi non poſſe, facile cum eo in gratiam redierunt, & ab Achille petierunt, ut eum ſanaret. Quibus Achilles reſpondit, ſe artem medicam non poſſe. tunc Ulyſſes ait: Non te dicit Apollo, ſed autorem vulneris haſtam nominat: quam cum raſiſſent, remediatus eſt, à quo cum peterent, ut ſecum ad Trojam expugnandam iret, non impetrarunt, quod is Laodicen Priami filiam uxorem haberet. ſed ob beneficium quod eum ſanarunt, eos deduxit: locos autem & itinera demonſtravit, inde in Mœſiam eſt profectus.

Eos deduxit) Hæc corrupta cenſeo. certe ſequens *autem* nihil habet, cui reſpondeat, quod tamen neceſſe eſt. Suſpicor ſcribendum, *eo non deduxit, locos autem.*

Artem medicam non poſſe) In Comeliniana ediderunt *noſſe*, quod non placet. Vide Indicem.

CII. Philoctetes.

PHILOCTETES Pœantis & Demonaſſæ filius, cum in inſula Lemno eſſet, Coluber ejus pedem percuſſit, quem ſerpentem Juno miſerat, irata ei ob id, quia ſolus præter cæteros auſus fuit Herculis pyram conſtruere, cum humanum corpus eſt exuſtum, & ad immortalitatem traditum. ob id beneficium Hercules ſuas ſagittas divinas ei donavit. ſed cum Achivi ex vulnere tetrum odorem ferre non poſſent, juſſu Agamemnonis regis, in Lemno expoſitus eſt cum ſagittis divinis. quem expoſitum paſtor regis Actoris, nomine Phimachus Dolophionis filius nutrivit, Quibus poſtea reſponſum eſt, ſine Herculis ſagittis Trojam capi non poſſe. Tunc Agamemnon Ulyſſem & Diomedem explora-

ploratores ad eum miſit. Cui perſuaſerunt, ut in gratiam rediret, & ad expugnandam Trojam auxilio eſſet, eumque ſecum ſuſtulerunt.

CIII. *Proteſilaus.*

ACHIVIS fuit reſponſum, qui primus litora Trojanorum attigiſſet, periturum. Cum Achivi claſſes applicuiſſent, cæteris cunctantibus, Jolaus Iphicli & Diomedeæ filius primus è navi proſilivit, qui ab Hectore confeſtim eſt interfectus: quem cuncti appellarunt Proteſilaum, quoniam primus ex omnibus perierat. Quod uxor Laodamia Acaſti filia cum audiſſet eum periſſe, flens petit à diis, ut ſibi cum eo tres horas colloqui liceret: quo impetrato, à Mercurio reductus, tres horas cum eo colloquuta eſt. quod iterum cum obiſſet Proteſilaus, dolorem pati non potuit Laodamia.

Iphicli & Diomedeæ) An *Diomedeæ* nomen recte ſcriptum ſit, ignoro. Apud Apollodorum Iphicli uxor, ex qua natus eſt Jolaus, Automeduſa nominatur.

CIV. *Laodamia.*

LAODAMIA Acaſti filia, amiſſo conjuge, cum tres horas conſumpſiſſet, quas à diis petierat, fletum & dolorem pati non potuit. Itaque fecit ſimulacrum æreum ſimile Proteſilai conjugis & in thalamis poſuit, ſub ſimulatione ſacrorum, & eum colere cœpit. quod cum famulus matutino tempore poma ei attuliſſet ad ſacrificium, per rimam aſpexit, viditque eam ab amplexu Proteſilai ſimulacrum tenentem, atque oſculantem: æſtimans eam adulterum habere, Acaſto patri nunciavit. Qui cum veniſſet, & in thalamos irrupiſſet, vidit effigiem Proteſilai: quæ ne diutius torqueretur, juſsit

juſſit ſignum & ſacra, pyra facta, comburi: quo ſe Laodamia, dolorem non ſuſtinens, immiſit, atque uſta eſt.

Simulacrum æreum) Hoc vix efficere Laodamia potuerit tacite ac ut neſciretur. Quare ſcribo, *ſimulacrum cereum*, cum præſertim ſequatur *juſſit ſignum comburi*, quod in æreum non poteſt convenire.

Ab amplexu Proteſilai ſimulachrum) recte, nec mutandum. *ab amplexu*, eſt, *ob amplexum*. vide indicem.

CV. *Palamedes.*

Ulysses, quod Palamedis Nauplii filii dolo erat deceptus, in dies machinabatur, quomodo eum interficeret. Tandem inito conſilio ad Agamemnonem, militem ſuum miſit, qui diceret ei, in quiete vidiſſe ut caſtra uno die moverentur. Id Agamemnon verum exiſtimans, caſtra uno die imperat moveri. Ulyſſes autem clam noctu ſolus magnum pondus auri, ubi tabernaculum Palamedis fuerat, obruit: item epiſtolam conſcriptam Phrygi captivo, ad Priamum dat perferendam, militemque ſuum priorem mittit, qui eum non longe à caſtris interficeret. Poſtero die cum exercitus in caſtra rediret, quidam miles epiſtolam quam Ulyſſes ſcripſerat, ſuper cadaver Phrygis poſitam, ad Agamemnonem attulit: in qua ſcriptum fuit, *Palamedi à Priamo miſſa*: tantumque ei auri pollicetur, quantum Ulyſſes in tabernaculum obruerat, ſi caſtra Agamemnonis, ut ei convenerat, proderet. Itaque Palamedes cum ad regem eſſet productus, & factum negaret, in tabernaculum ejus iverunt, & aurum effoderunt: quod Agamemnon ut vidit, vere factum eſſe credidit. Quo facto Palamedes dolo Ulyſſis deceptus, ab exercitu univerſo innocens occiſus eſt.

Pala-

Palamedi a Priamo miſſa) Etiam hic nil mutandum: ita enim & infra fab. 108. *in equo ſcripſerunt, Danai Minervæ dono dant.* Similiter fab. 126. *quos illa conditione ita differt, cum telam detexuero, nubam.* Cæterum ſi hæc epiſtola ſic fuit ſcripta, tanquam Palamedi a Priamo, quomodo ſtare poteſt, quod ſupra legitur, *ad Priamum dat perferendam?* ſcribendum erit *ad Palamedem*, niſi forte malumus *a Priamo ad Palamedem.*

Tantumque ei) An ſcribendum, *tantum qui ei?* Sed poteſt τὸ *polliceri* paſſiva ſignificatione uſus eſſe, ſicut ſolet in aliis ſimilibus, Vide indicem.

CVI. *Hectoris lytra.*

AGAMEMNON Briſeidam, Briſæ ſacerdotis filiam, ex Mœſia captivam, propter formæ dignitatem, quam Achilles ceperat, ab Achille abduxit, eo tempore, quo Chryſeida Chryſi ſacerdoti Apollinis Zminti reddidit. quam ob iram Achilles in prælium non prodibat, ſed cithara in tabernaculo ſe exercebat. Quod cum Argivi ab Hectore fugarentur, Achilles objurgatus à Patroclo, arma ſua ei tradidit: quibus ille Trojanos fugavit, æſtimantes Achillem eſſe. Sarpedonemque Jovis & Europæ filium occidit. poſtea ipſe Patroclus ab Hectore interficitur, armaque ejus ſunt detracta Patroclo occiſo. Achilles cum Agamemnone redit in gratiam, Briſeidamque ei reddidit. tum contra Hectorem cum inermis prodiſſet, Thetis mater à Vulcano arma ei impetravit, quæ Nereides per mare attulerunt. Quibus armis ille Hectorem occidit, aſtrictumque ad currum traxit circa muros Trojanorum. quem ſepeliendum cum patri nollet dare, Priamus Jovis juſſu, duce Mercurio in caſtra Danaorum venit, & filii corpus auro repenſum accepit, quem ſepulturæ tradidit.

Zminti)Homero eſt Σμινθεὺς, id quod Latine eſſet *Sminthems*. *Sminthius* eſt Dycti lib.II. Vid. infra,f.120.

Quam ob iram)Hoc vitioſum eſt.Legendum vel, *quam ob rem*, vel,*quare ob iram*, ut *ob iram* ſit, *quia erat iratus*.

Armaque ejus ſunt detracta Patroclo occiſo.)Hæc nec integra, nec bene diſtincta ſunt. Sic autem debent ſcribi : *armaque ei ſunt detracta. Patroclo occiſo, Achilles cum Agamemnone redit in gratiam.*

Briſeidamque ei) Barthius,*qui Briſeidam ei.*Mallem,*Briſeidam qui ei.*Nam ſolet noſter non rarô ſic tranſponere. ac ſimile quid obſervavimus ſupra ſab.105.

CVII. Armorum judicium.

HECTORE ſepulto,cum Achilles circa mœnia Trojanorum vagaretur, ac diceret ſe ſolum Trojam expugnaſſe : Apollo iratus, Alexandrum Parin ſe ſimulans, talum, quem mortalem habuiſſe dicitur, ſagitta percuſſit, & occidit. Achille occiſo, ac ſepulturæ tradito, Ajax Telamonius, quod frater patruelis ejus fuit, poſtulavit à Danais, ut arma ſibi Achillis darent: quæ ira Minervæ abjurgata ſunt ab Agamemnone & Menelao, & Ulyſſi data. Ajax furia accepta, per inſaniam pecora ſua & ſeipſum vulneratum occidit, eo gladio quem ab Hectore muneri accepit, dum cum eo in acie contendit.

Qua ira Minerva abjurgata ſunt)Micyllus putat,*abjudicata ſunt*. Retinet Barthius & exponit ,*jurgio ſeu litigio abjudicata ſunt*. Et ſane *jurgare* proprio eſt *jure agere. Sic abjurgata* erunt, quæ judiciaria actione cui ad-empta ſunt. Sed ſic ſcribendum fuerit, *qua ei ira Minerva abjurgata ſunt*, ut *ei abjurgata* ſit pro *jurgata ab eo.*

CVIII. Equus Trojanus.

ACHIVI cùm per decem annos Trojam capere non poſſent, Epeus monitu Minervæ equum miræ magnitudinis ligneum fecit, eoque ſunt collecti, Menelaus, Ulyſ-

Ulyſſes, Diomedes, Theſſander, Sthenelus, Acamas, Thoas, Machaon, Neoptolemus. Et in equo ſcripſerunt; *Danai Minervæ dono dant:* caſtraque tranſtulerunt Tenedo. Id Trojani cum viderunt, arbitrati ſunt hoſtes abiſſe. Priamus equum in arcem Minervæ duci imperavit, feriatique magno opere ut eſſent, edixit. Id vates Caſſandra cum vociferaretur, ineſſe hoſtes, fides ei habita non eſt. Quem in arcem cum ſtatuiſſent, & ipſi noctu luſu atque vino laſſi obdormiſſent, Achivi ex equo, aperto à Sinone, exierunt, & portarum cuſtodes occiderunt, ſociosque ſigno dato, receperunt, & Troja ſunt potiti.

Theſſander) Meminit hujus inter ducis Græcorum etiam Dyctis Cretenſis, ſed eſt ipſi *Theſſandrus*, filius *Polynicis*.

Tranſtulerunt Tenedo) Micyllus putat *Tenedum*. Ego nihil cenſeo mutandum. *Tenedo* eſt per Ellypſin præpoſitionis, pro *in Tenedo*, in Tenedo autem, pro in Tenedum, ut ſolet noſter.

Id vates Caſſandra) Illud *id* puto factum ex poſtrema ſyllaba verbi præcedentis, & delendum.

CIX. *Iliona.*

PRIAMO Polydorus filius ex Hecuba cum eſſet natus, Ilionæ filiæ ſuæ dederunt eum educandum, quæ Polymneſtori regi Thracum erat nupta, quem illa pro filio ſuo educavit. Deiphilum autem quem ex Polymneſtore procreaverat, pro ſuo fratre educavit, ut ſi alteri eorum quid foret, parentibus præſtaret. Sed cum Achivi Troja capta, prolem Priami exſtirpare vellent, Aſtyanacta Hectoris & Andromachæ filium de muro dejecerunt: & ad Polymneſtorem legatos miſerunt, qui ei Agamemnonis filiam nomine Electram pollicerentur in conjugium, & auri magnam copiam, ſi Polydorum Priami filium interfeciſſet.

Polymneſtor legatorum dicta non repudiavit, Deiphilumque filium ſuum imprudens occidit, arbitrans ſe Polydorum filium Priami interfeciſſe. Polydorus autem ad oraculum Apollinis de parentibus ſuis ſciſcitatum eſt profectus. cui reſponſum eſt, patriam incenſam, patrem occiſum, matrem in ſervitute teneri. Cum inde rediret, & vidit aliter eſſe ac ſibi reſponſum fuit, ſe Polymneſtoris eſſe filium, ab ſorore Ilionea inquiſivit, quid ita aliter ſortes dixiſſent? cui ſoror, quid veri eſſet patefecit, & ejus conſilio Polymneſtorem luminibus privavit, atque interfecit.

Ut ſi alteri eorum quid foret) Polydoro ſimulato puta, non enim illud *alteri* ad utrumque indiſcriminatim referendum, ſed ad hunc ſolum. Pro *foret*, mallem *fieret*, ut ſit ſententia: ſuum filium vocaſſe Polydorum, ut ſi quid fieri vel accidere Polydoro deberet, id accideret filio ſuo, fictoque Polydoro. Polydorum verum autem, fratrem ſuum præſtare, id eſt, ſiſtere ac reddere parentibus poſſet.

Et ejus conſilio) Mallem præmiſſo puncto, *ex ejus conſilio.*

CX. *Polyxena.*

DANAI victores cum ab Ilio claſſem conſcenderent, & vellent in patriam ſuam quiſque reverti, & prædam quisque ſibi duceret, ex ſepulcro vox Achillis dicitur prædæ partem expoſtulaſſe. Itaque Danai Polyxenam Priami filiam, quæ virgo fuit formoſiſſima, propter quam Achilles cum eam peteret, & ad colloquium veniſſet, ab Alexandro & Deiphobo eſt occiſus, ad ſepulcrum ejus eam immolaverunt.

Ad ſepulcrum ejus eam) Illud *eam* abundat. Verum ita ſolet noſter, ut fab. 117. *Clytemneſtra cum audiſſet adduci, tunc Clytemneſtra*, & fab. 164. *Quod Mercurius Jovis juſſu id ne faceret prohibuit*. & fab. 170. *Qui, cum Danaus periiſſet &c. Lynceus conſpexit*. Eſt hoc inter plebejas loquendi rationes referendum. Adde Fab. 119.

CXI. Hecuba.

ULYSSES Hecubam Ciſſei filiam, vel, ut alii autores dicunt, Dimantis Priami uxorem, Hectoris matrem, in ſervitutem cum duceret, illa in Helleſpontum mare ſe præcipitavit, & canis dicitur facta eſſe, unde & Cyneum eſt appellatum.

Dimantis) Supra, ***Dymantis*** Fab. 91. quod rectius, ut ex Homero conſtat.

Cyneum) Micyllus putat, ſcribendum *Cynos ſema*. Et ſic Strabo habet lib. XIII. Sed ibi loquitur non de mari, verum monumento, Hecubæ erecto. Itaq; nihil temere puto mutandum, cum *Cyneum* ſit κύνεον notum Græcis vocabulum, & mare monumento vicinum ita potuerit nuncupari, ut factum & in aliis.

CXII. Provocantes inter ſe, qui cum quo dimicarunt.

MENELAUS cum Alexandro, Alexandrum Venus eripuit: Diomedes cum Ænea, Æneam ſervavit Venus. Idem cum Glauco, in hoſpitio cognito diſceſſerunt: idem cum Pandaro & Glauco alio: Pandarus & Glaucus occiduntur. Ajax cum Hectore donificantes diſceſſere: Ajax Hectori donavit balteum, unde eſt tractus: Hector Ajaci gladium, unde ſe interfecit. Patroclus cum Sarpedone, Sarpedon occiditur. Menelaus cum Euphorbo, Euphorbus occiditur, qui poſtea Pythagoras eſt factus, & meminit ſuam animam in corpora tranſiſſe. Achilles cum Aſteropeo, Aſteropeus occiditur. Idem cum Hectore, Hector occiditur: idem cum Ænea, Æneas fugatur: idem cum Agenore, Agenorem ſervavit Apollo: idem cum Pentheſilea Amazone Martis & Otreræ filia, Pentheſilea occiditur; Antilochus cum Memnone, Antilochus occiditur:

ditur : Achilles cum Memnone, Memnon occiditur: Philoctetes cum Alexandro, Alexander occiditur: Neoptolemus cum Eurypylo, Eurypylus occiditur.

In hoſpitio cognito diſceſſerunt) Nil mutandum. Plene loquitur, cum vulgo præpoſitionem omittant. Eſt autem *in hoſpitio cognito*, idem, ac *ex hoſpitio cognito*, cum cognoviſſent, aut cognitum ab ipſis eſſet hoſpitium. Ita Petronius : *In hoc dictorum aſtu motus incedo.*

Otrera) Apud Juſtinum eſt Orithya lib. II. c. 9. Sed hoc nomine ſcribitur & apud Apollodorum lib. II.

CXIII. *Nobilem quem quis occidit.*

ACHILLEM Apollo Alexandri figura. Hector Proteſilaum, idem Antilochum : Agenor Helenorem, idem Chlonium : Deiphobus Aſcalaphum, idem Antonoum : Ajax Hippodamum, idem Chlonium : Agamemnon Hippodamantem, idem Glaucum : Ajax Locrus Carcanum, idem Gavium : Diomedes Dolonem, idem Rheſum : Eurypylus Nireum, idem Machaonem: Sarpedon Tlepolemum, idem Antippum : Achilles Troilum : Menelaus Deiphobum : Achilles Aſtynomum, idem Pylachantum, Neoptolemus Priamum.

Idem Chlonium) Mallem *Clonium*, quia Homero eſt κλόνιος. Vid. Iliad. O. ubi hæc hiſtoria habetur.

Idem Chlonium) Quomodo, cum jam ante interfectus ab Agenore dicatur ? forte ſcripſerat *Cleopolymum*. Is enim ab Ajace interfectus dicitur. Ac ne quidem antecedens *Hippodamum* rectum videtur, cum is dicatur interfectus ab Ulyſſe Il. λ. quare mallem ſcribere *Hippothoum*.

Hippodamantem) At hic cæſus ab Achille dicitur Il. γ. An ſcribendum eſt *Hippolochum* ? Hic enim occiſus eſt ab Agamemnone, ut liquet ex Iliad. A. Num potius *Iphidamantem*, de quo idem eodem loco ?

Idem Glaucum) Ita Dictys, Lib. IV. p. m. 103.

Carcanum) Hoc mihi ſuſpectum eſt vocabulum. Scribo *Gargaſum* f. 115.

Idem Gavium) Neque hoc placet. Mallem *Agauum*, de quo Dictys. IV. p. 104.

Pylachantem) ſine dubio & hoc corruptum eſt vocabulum.

CXIV. Achi-

CXIV. *Achivi qui quot occiderunt.*

ACHILLES numero 72. Antilochus numero 2. Proteſilaus numero 4. Peneleus num. 2. Eurypylus numero 1. Ajax Oilei num 24. Thoas num. 2. Linus numero 20. Thraſymedes num. 2. Agamemnon num. 16. Diomedes num. 18. Menelaus 8. Philoctetа num. 3. Meriones num. 7. Ulyſſes num. 12. Idomeneus num. 13. Leonteus num. 5. Ajax Telamonius num. 28. Patroclus numero 53. Polypœtes numero 1. Teucer numero 30. Neoptolemus 6. fit numerus 362.

Linus) Hunc alibi non lego. Suſpicor *Leitus* ſcribendum.
Fit numerus 362.) Scribe, 329. Error natus ex inverſione numerorum.

CXV. *Trojani qui quot occiderunt.*

HECTOR numero 31. Alexander num. 3. Sarpedon num. 2. Panthous numero 4. Gargaſus num. 2. Glaucus num. 4. Polydamas num. 3. Æneas num. 28. Deiphobus num. 4. Clytus numero 3. Athamas num. 1. Agenor num. 2. fit numerus 88.

Fit numerus 88.) Imo, 87. Sed errorem eſſe puto in numeris præcedentibus.

CXVI. *Nauplius.*

ILIO capto, & diviſa præda, Danai cum domum redirent, ira deorum quod fana ſpoliaverant, & quod Caſſandram Ajax Locrus à ſigno Palladio abripuerat, tempeſtate & flatibus adverſis ad ſaxa Capharea naufragium fecerunt, in qua tempeſtate Ajax Locrus fulmine eſt à Minerva ictus, quem fluctus ad ſaxa illiſerunt, unde Ajacis petræ ſunt dictæ, cæteri noctu cum fidem deorum implorarent, Nauplius audivit, ſenſit-

que tempus veniſſe ad perſequendas filii ſui Palamedis injurias. Itaque tanquam auxilium eis afferret, facem ardentem eo loco extulit quo ſaxa acuta & locus periculoſiſſimus erat. Illi credentes humanitatis cauſa id factum, naves eo duxerunt. quo facto, plurimæ eorum confractæ ſunt, militesque plurimi cum ducibus tempeſtate occiſi ſunt, membraque eorum cum viſceribus ad ſaxa illiſa ſunt: ſi qui autem potuerunt ad terram natare, à Nauplio interficiebantur. At Ulyſſem ventus detulit ad Marathonem, Menelaum in Ægyptum, Agamemnon cum Caſſandra in patriam pervenit.

Ad Marathonem) Notat Micyllus, alios *Iſmarum* dicere. Sane quid hic Marathon faciat, non video. Lego, *ad Maronem*. Vide Odyſſ. I. & infra. 125.

CXVII. Clytemneſtra.

CLYTEMNESTRA Tyndarei filia, Agamemnonis uxor, cum audiſſet ab Oeace, Palamedis fratre, Caſſandram ſibi pellicem adduci, quod ementitus eſt, ut fratris injurias exequeretur: tunc Clytemneſtra cum Ægiſtho filio Thyeſtis cepit conſilium, ut Agamemnonem & Caſſandram interficeret: quem ſacrificantem ſecuri cum Caſſandra interfecerunt. At Electra Agamemnonis filia, Oreſtem fratrem infantem ſuſtulit, quem demandavit in Phocide Strophio, cui fuit Aſtyochea Agamemnonis ſoror nupta.

Ab Oeace) Scribendum ex Apollodori lib. III. *Orace*.

CXVIII. Proteus.

IN Ægypto Proteus ſenex marinus divinus dicitur fuiſſe, qui in omnes ſe figuras convertere ſolitus erat, Quem Menelaus Idotheæ filiæ ejus monitu, catena alligavit,

ligavit, ut ſibi diceret quando domum repetitionem haberet: quem Proteus edocuit iram deorum eſſe, quod Troja eſſet devicta, ideoque id fieri debere, quod Hecatomben Græce dicitur, cum centum armenta occiduntur. Itaque Menelaus Hecatomben fecit. tunc demum poſt octavum annum, quam ab Ilio deceſſerat, cum Helena in patriam redit.

Idothea) Homero eſt Εἰδοθέη Odyſſ. Δ. ubi eadem legas. *In patriam redit*) Puto ſcripſiſſe, *rediit*.

CXIX. *Oreſtes.*

ORESTES Agamemnonis & Clytemneſtræ filius, poſtquam in puberem ætatem venit, ſtudebat patris ſui mortem exequi. itaque conſilium capit cum Pylade, & Mycenas venit ad matrem Clytemneſtram, dicitque ſe Æolium hoſpitem eſſe, nunciatque Oreſtem eſſe mortuum, quem Ægiſthus populo necandum demandaverat. Nec multo poſt Pylades Strophii filius ad Clytemneſtram venit, urnamque ſecum affert, dicitque oſſa Oreſtis condita eſſe. quos Ægiſthus lætabundus hoſpitio recepit. qui occaſione capta, Oreſtes cum Pylade, noctu Clytemneſtram matrem & Ægiſthum interficiunt. quem Tyndareus cum accuſaret, Oreſti à Mycenenſibus fuga data eſt propter patrem, quem poſtea furiæ matris exagitarunt.

Dicitque oſſa Oreſtis) Scribendum videtur, *dicitque ea oſſa Oreſtis*. Idem vitium eſt alibi notatum.

CXX. *Iphigenia Taurica.*

ORESTEM furiæ cum exagitarent, Delphos ſciſcitatum eſt profectus, quis tandem modus eſſet ærumnarum: reſponſum eſt, ut in terram Tauricam ad re-

gem Thoantem, patrem Hypſipyles iret, indeque de templo Dianæ ſignum Argos afferret: tunc finem fore malorum. Sorte audita, cum Pylade Strophii filio ſodale ſuo navem conſcendit, celeriterque ad Tauricos fines devenerunt. Quorum fuit inſtitutum ut qui intra fines eorum hoſpes veniſſet, templo Dianæ immolaretur. ubi Oreſtes & Pylades cum in ſpelunca ſe tutarentur, & occaſionem captarent, à paſtoribus deprehenſi, ad regem Thoantem ſunt deducti. Quos Thoas ſuo more junctos in templum Dianæ, ut immolarentur duci juſſit, ubi Iphigenia Oreſtis ſoror fuit ſacerdos: eosque ex ſignis atque argumentis qui eſſent, quid veniſſent, poſtquam reſciit, abjectis miniſteriis, ipſa cœpit ſignum Dianæ avellere. Quo rex cum interveniſſet & rogitaret, cur id faceret: illa ementita eſt, dicitque eos ſceleratos ſignum contaminaſſe: quod impii & ſcelerati homines in templum eſſent adducti, ſignum expiandum ad mare ferre oportere, & jubere eum interdicere civibus, ne quis eorum extra urbem exiret. Rex ſacerdoti dicto audiens fuit. Occaſione Iphigenia nacta, ſigno ſublato cum fratre Oreſte & Pylade in navem aſcendit, ventoque ſecundo ad inſulam Zminten ad Chryſen ſacerdotem Apollinis delati ſunt.

In terram Taurinam) emenda, *in terram Tauricam*. Ideo mox *Tauricos fines* memorat.

Abjectis miniſteriis) Nihil hic mutandum. *Abjectis*. eſt abactis, juſsis templo excedere, qui miniſtrare ipſi in ſacrificiis faciendis debebant. Cicero Epiſt. ad Plancum 12. *Hunc quemadmodum fregerim, quantaque contentione Titium interceſſorem abjecerim, ex aliorum te litteris malo cognoſcere.*

Eos ſceleratos) Mallem, *eo ſcelerate ſignum contaminaſſe, quod impii & ſcelerati*. Quanquam illud *ſceleratos* a ſequentibus ortum trahere videatur.

Ferre oportere) Melius, *ferre ſe oportere*.

CXXI. Chry-

CXXI. *Chryſes.*

AGAMEMNON cum ad Trojam iret, & Achilles in Mœſiam venit, & Chryſeidam Apollinis ſacerdotis filiam adduxit, eamque Agamemnoni dedit in conjugium. Quod cum Chryſes ad Agamemnonem deprecandum veniſſet, ut ſibi filiam redderet, non impetravit, ob id Apollo exercitum ejus partim fame * prope totum conſumpſit. Itaque Agamemnon Chryſeida gravidam ſacerdoti remiſit. Quæ cum diceret ſe ab eo intactam eſſe, ſuo tempore peperit Chryſen juniorem, & dixit ſe ab Apolline concepiſſe. Poſtea Chryſes Thoanti eos cum reddere vellet, Chryſes audit ſenior, Agamemnonis Iphigeniam & Oreſtem filios eſſe, qui Chryſi filio ſuo quid veri eſſet patefecit, eos fratres eſſe, & Chryſen Agamemnonis filium eſſe. Tum Chryſes recognita cum Oreſte fratre Thoantem interfecit, & inde Mycenas cum ſigno Dianæ incolumes pervenerunt.

Iret, & Achilles) Illud & delendum eſt, ut formatum ex ſyllaba ultima verbi præcedentis.

In Mæſiam) Imo *in Myſiam*, quod facile colligitur ex Strabone.

Filiam adduxit) Scribendum eſt, *abduxit*. Vitium frequens apud noſtrum, ut jam aliquoties notavi.

Partim fame) deeſt, *partim peſte*, quod & Barthius vidit. Res eſt nota ex Homeri Iliad. A.

Thoanti eos cum reddere vellet) Quos? Oreſtem ac Pyladen, quos Iphigenia raptos detulerat ad Chryſen, ut liquet ex ſuperioribus. Cæterum cum de his nil anteceſſerit hoc in capite, manifeſtum eſt, non fuiſſe ita ab Hygino diviſum a præcedentibus, ſicut nunc eſt, verum hanc diviſionem cum inſcriptione tituloque factam ab alio quocunque.

Qui Chryſi filio ſuo) Quis eſt ille *qui?* an Chryſes ſenior? At hujus filius Chryſes junior non erat. Ac ne putare quidem hoc poterat, cum ſupra noſter dixerit, Chryſeidam matrem ejus finxiſſe Apollinem Chryſis junioris patrem. Supereſt, ut Chryſeis ipſa intelligatur. At ita legendum fuerit non *qui*, ſed *quæ*, quod tamen cum habeat nihil in præcedentibus, quo referri poſſit commode, locus iſte parum integer videtur.

CXXII. *Aletes.*

AD Electram Agamemnonis & Clytemneſtræ filiam, ſororem Oreſtis, nuncius falſus venit, fratrem cum Pylade in Tauricis Dianæ eſſe immolatos. Id Aletes Ægiſthi filius cum reſciſſet, ex Atridarum genere neminem ſupereſſe, regnum Mycenis obtinere cœpit. At Electra de fratris nece Delphos ſciſcitatum eſt profecta. Quo cum veniſſet, eodem die Iphigenia cum Oreſte venit eo. idem nuncius qui de Oreſte dixerat, dixit Iphigeniam fratris interfectricem eſſe. Electra ubi audivit id, truncum ardentem ex ara ſuſtulit, voluitque inſcia ſorori Iphigeniæ oculos eruere, niſi Oreſtes interveniſſet. cognitione itaque facta, Mycenas venerunt, & Aleten Ægiſthi filium Oreſtes interfecit, & Erigonam ex Clytemneſtra & Ægiſtho natam voluit interficere: ſed Diana eam rapuit, & in terram Atticam ſacerdotem fecit. Oreſtes autem Neoptolemo interfecto, Hermionen Menelai & Helenæ filiam adductam conjugem duxit. Pylades autem Electram Agamemnonis & Clytemneſtræ filiam duxit.

Et Erigonam) Aut illud & delendum, aut pro eo *at* ſcribendum.

Helenæ filiam adductam) Legendum ſine dubio eſt *abductam*. Simile quid habes in ſuperioribus, non uno tantum loco.

CXXIII. *Neoptolemus.*

NEOPTOLEMUS Achillis & Deidamiæ filius, ex Andromacha Eetionis filia, captiva, procreavit Amphialum. Sed poſtquam audivit Hermionen ſponſam ſuam Oreſti eſſe datam in conjugium, Lacedæmonem venit, & à Menelao ſponſam ſuam petit. Cui ille fidem ſuam infirmare noluit, Hermionenque ab Oreſte ad-

duxit,

duxit, & Neoptolemo dedit. Oreſtes injuria accepta, Neoptolemum Delphis ſacrificantem occidit, & Hermionen recuperavit, cujus oſſa per fines Ambraciæ ſparſa ſunt, quæ eſt in Epiri regionibus.

Ab Oreſte adduxit) Etiam hic *abduxit* eſt ſcribendum.
Cujus Oſſa) Neoptolami puta, non Hermionis.

CXXIV. *Reges Achivorum.*

PHORONEUS Inachi filius, Argus Jovis filius, Peranthus Argi filius, Triops Peranthi filius, Pelaſgus Agenoris filius, Danaus Beli filius, Tantalus Jovis filius, Pelops Tantali filius, Atreus Pelopis filius, Temenus Ariſtomachi filius, Thyeſtes Pelopis, Agamemnon Atrei, Ægiſthus Thyeſtis, Oreſtes Agamemnonis, Clytus Temenei filius, Aletes Ægiſthi, Tiſamenus Oreſtis, Alexander Euryſthei.

Peranthus) Hujus loco Phorbas, filius Argi, & pater Triopæ memoratur Pauſaniæ in Corinth. II.
Triops) Non dubito, quin *Triopas* ſit ſcribendum, quia cunctis ſic vocatur.

CXXV. *Odyſſea.*

ULYSSES cum ab Ilio in patriam Ithacam rediret, tempeſtate ad Ciconas eſt delatus, quorum oppidum Iſmarum expugnavit, prædamque ſociis diſtribuit. Inde ad Lotophagos, homines minime malos, qui Loton ex foliis flore procreatum edebant, idque civibus tantam ſuavitatem præſtabat, ut qui guſtabant, oblivionem caperent domi reditionis. Ad eos ſocii duo miſſi ab Ulyſſe, cum guſtarent herbas ab eis datas, ad naves obliti ſunt reverti, quos vinctos ipſe reduxit. Inde ad Cyclopem Polyphemum, Neptuni filium. huic reſponſum erat ab augure Telemo Eurymi filio, ut caveret,

ret, ne ab Ulyſſe excæcaretur. Hic media fronte unum oculum habebat, & carnem humanam epulabatur. Qui poſtquam pecus in ſpeluncam redegerat, molem ſaxeam ingentem ad januam opponebat. Qui Ulyſſem cum ſociis incluſit, ſociosque ejus conſumere cœpit. Ulyſſes cum videret ejus immanitati atque feritati reſiſtere ſe non poſſe, vino quod à Marathone acceperat, eum inebriavit, ſeque Utim vocari dixit. Itaque cum oculum ejus trunco ardenti exureret, ille clamore ſuo cæteros Cyclopas convocavit, eisque ſpelunca præcluſa dixit, Utis me excæcat. Illi credentes eum deridendi gratia dicere, neglexerunt. At Ulyſſes ſocios ſuos ad pecora alligavit, & ipſe ſe ad arietem, & ita exierunt ad Æolum Hellenis filium, cui ab Jove ventorum poteſtas fuit tradita. is Ulyſſem hoſpitio libere accepit, follesque ventorum ei plenos muneri dedit: ſocii vero aurum argentumque credentes, cum accepiſſent, & ſecum partiri vellent, folles clam ſolverunt, ventique evolaverunt. Rurſum ad Æolum eſt delatus, à quo ejectus eſt, quod videbatur Ulyſſes numen deorum infeſtum habere. Ad Læſtrygonas, quorum rex fuit Antiphates * devoravit, naveſque ejus undecim confregit, excepta nave qua ſociis ejus conſumptis, evaſit in inſulam Ænariam ad Circen Solis filiam, quæ potione data homines in feras beſtias commutabat. ad quam Eurylochum cum viginti duobus ſociis miſit, quos illa ab humana ſpecie immutavit. Eurylochus timens, qui non intraverat, inde fugit, & Ulyſſi nunciavit, qui ſolus ad eam ſe contulit: ſed in itinere Mercurius ei remedium dedit, monſtravitque quomodo Circen deciperet. Qui poſtquam ad Circen venit, & poculum ab ea accepit, remedium Mercurii monitu conjecit, enſemque ſtrinxit, minatus niſi ſocios ſibi reſtitueret,

tueret, ſe eam interfecturum. Tunc Circe intellexit, non ſine divina voluntate deorum id eſſe factum: itaque fide data ſe nihil tale commiſſuram, ſocios ejus ad priſtinam formam reſtituit, ipſa cum eodem concubuit, ex quo filios duos procreavit. Nauſiphoum & Telegonum. Inde proficiſcitur ad lacum Avernum, ad inferos deſcendit, ibique invenit Elphenorem ſocium ſuum, quem ad Circen reliquerat, interrogavitque eum quomodo eo perveniſſet. cui Elpenor reſpondit, ſe ebrium per ſcalam cecidiſſe, & cervices fregiſſe: & deprecatus eſt eum, cum ad ſuperos rediſſet, ſepulturæ traderet, & ſibi in tumulo gubernaculum poneret. Ibi & cum matre Anticlia eſt locutus de fine errationis ſuæ. Deinde ad ſuperos reverſus, Elpenorem ſepelivit, & gubernaculum, ita ut rogaverat, in tumulo ei fixit. Tum ad Sirenas Melpomenes Muſæ & Acheloi filias venit, quæ partem ſuperiorem muliebrem habebant, inferiorem autem gallinaceam. Harum fatum fuit tandiu vivere, quamdiu earum cantum mortalis audiens, nemo prætervectus eſſet. Ulyſſes monitus à Circe Solis filia, ſociis cera aures obturavit, ſeque ad arborem malum conſtringi juſſit, & ſic prætervectus eſt. Inde ad Scyllam Typhonis filiam venit, quæ ſuperiorem corporis partem muliebrem, inferiorem ab inguine piſcis, & ſex canes ex ſe natos habebat: eaque ſex ſocios Ulyxis, nave abreptos, conſumpſit. In inſulam Siciliam ad Solis pecus ſacrum venerat, quod ſocii ejus cum coquerent in aheno, mugiebat: monitus id ne attingeret, à Tireſia, & à Circe monitus Ulyſſes: itaque multos ſocios ob eam cauſam ibi amiſit. Ad Charybdinque perlatus ter die obſorbebat, terque eructabat: eo monitu Tireſiæ prætervectus eſt. ſed ira Solis, quod pecus ejus erat violatum, cum in inſulam

ejus

ejus veniſſet, & monitu Tireſiæ vetuerit violari, cum Ulyſſes condormiret, ſocii involarunt pecus: itaque cum coquerent, carnes ex aheno dabant balatus. ob id Jovis navem ejus fulmine incendit. Ex his locis errans naufragio facto, ſociis amiſſis enatavit in inſulam Ææam, ubi Calypſo Atlantis filia nympha, quæ ſpecie Ulyſſis capta, anno toto eum retinuit, neque à ſe dimittere voluit, donec Mercurius Jovis juſſu denunciavit Nymphæ, ut eum dimitteret. Et ibi facta rate Calypſo omnibus rebus ornatum eum dimiſit, eamque ratim Neptunus fluctibus disjecit, quod Cyclopem filium ejus lumine privaverat. ibi cum fluctibus jactaretur, Leucothoe quam nos matrem Matutam dicimus, quæ in mari exigit ævum, baltheum ei dedit, quo ſibi pectus ſuum vinciret, ne peſſum abiret. quod cum feciſſet, enatavit. Inde in inſulam Phæacum venit, nudusque ex arborum foliis ſe obruit, qua Nauſica Alcinoi regis filia, veſtem ad flumen lavandum tulit. ille erepſit è foliis, & ab ea petit ut ſibi opem ferret. illa miſericordia mota, pallio eum operuit, & ad patrem ſuum eum adduxit. Alcionus hoſpitio liberaliter acceptum donisque decoratum, in patriam Ithacam dimiſit. ira Mercurii iterum naufragium fecit. poſt viceſimum annum, ſociis amiſſis, ſolus in patriam redit. & cum ab hominibus ignoraretur, domumque ſuam attigiſſet, procos qui Penelopen in conjugium petebant, obſidentes vidit regiam, ſeque hoſpitem ſimulavit: & Euryclia nutrix ipſius, dum pedes ei lavat, ex cicatrice Ulyſſem eſſe cognovit. poſtea procos Minerva adjutrice cum Telemacho filio & duobus ſervis interfecit ſagittis.

Ex

Ex foliis flore) Barthius Mſ. ſuum ita exhibere locum hunc teſtatur : *ex foliis florem procreatum edebant , idque cibi genus tantum.* Puto, iſtam lectionem non plane contemnendam.

Domi reditionis) Hæc juncta, unoque ſcripta vocabulo ait ſimiliter ibi reperiri. Quod tametſi probet , poſſitque videri per alia hujus generis firmari, qualia ſunt *vivi comburium , domicænium* , tamen quia non ut *combuſtio vivi, cænatio domi* , ſic & *reditio domi* , verum *domum* dicitur, aſſentior ſummo Gronovio , qui hic *domum reditionis* putat ſcribendum Vide eum ad Scr. Eccleſ. c.14. p.153.

Qui Ulyſſem) Mallem, ſubſtituto commate pro præcedenti puncto , legere *qua*, ut ad molem referatur.

Quod a Marathone) Legendum eſt , *quod a Marone*, quod Micyllus quoque vidit. Idem vitium ſuperius fuit Fab. 116.

Devoravit) Mſ. Barthii, ut ait ipſe, *divortiavit.* Sed hoc mihi quidem ægre perſuadet. Præterea locus hac mutatione nondum redditur integritati ſuæ. Abeſt enim, quomodo Antiphates devoravit ſocios ipſius , ad quod ſine dubio id *devoravit* ſpectat, legerem; *Ad Leſtrigonas, quorum rex fuit Antiphates , divertit * devoravit.* ut deeſſe id, quod dixi, appareat.

Excepta nave) An, *excepta una nave?* potuit facile ultima ſyllaba vocis *una* periiſſe ob ſimilitudinem litterarum ſequentium.

Monitu conjecit) Legendum eſt , *monitu eo conjecit* , cætera ſunt integra. *Eo*, eſt , in poculum.

Divina voluntate deorum) Illud *Deorum* gloſſatoris eſt , non Hygini

Nauſiphoum) Micyllus *Nauſithoum* , quod Homerus ipſe firmat.

Anticlia) Homero eſt Ἀντίκλεια, Odyſſ. Λ.

Seque ad arborem malum) τὸ *malum* gloſſatoris eſſe videtur, Solebant enim ſimpliciter vocare *arborem*, ut oſtendi in libris meis de Militia Navali.

Inferiorem ab inguine piſcis) Inf. fab. 151. ait *canis*. Verum nil mutandum, Sequitur noſter alios & alios Scriptores. Vide Virg. Æn. III.

Et a Circe monitus Ulyſſes) Illud *monitus* ex ſuperiori huc intruſum, abundat.

Ad Carybdinque) Barthius hæc ita dicit Mſ. ſuum habere. *ad Carybdin perlatus, quæ ter die abſorbebat, terque eructabat* Probo. Niſi malimus hæc in parentheſi poſita credere, ac ſic oportere ſcribi (ter die abſorbebat, ter quæ eructabat.)

Eo monitu) Emendo, *eam monitu.* Littera *m* ob ſimilitudinem ſequentis eſt expuncta, ut in multis factum ſimilibus.

Vetuerit)Scribo, *vetuerat.*

In inſulam Aeæam) At in ea inſula non Calypſus , verum Circes domicilium , ut conſtat ex Homeri Odyſſ. M. Scribendum ſine dubio *Ogygiam.* Cum præ-

ſertim teſtetur Micyllus, in vetuſto Exemplari ſuo hic eroſa quædam fuiſſe, & pro iis *Acaam* ab indocto aliquo ſubſtitutum.

Et ibi facta) Illud & delendum puto, ut natum ex litteris præcedentibus.

Ex arborum foliis ſe obruit) Manuſcr. Barthianum ipſo teſte habet, *operuit*, quod non contemno, cum alterum fere damnum aut exitium illius notet, qui obruitur. Nil tamen cenſeo mutandum. Vide c. 195.

Nauſica) Scribendum *Nauſicaa* ex Homero, cui eſt Nauſinâa. Idem vitium eſt in ſequenti capite, ubi pro *Nauſica*, *Nauſicaa* legendum.

Et Euryclea) Scribendum cenſeo, *At Euryclea*.

CXXVI. Ulyſsis cognitio.

ULYSSES ab Alcinoo rege Nauſicæ patre cum eſſet muneribus dimiſſus, naufragio facto nudus Ithacam pervenit, ad quandam caſam ſuam, ubi erat nomine Eumæus ſybotes, hoc eſt ſubulcus pecoris. quem canis cum agnoſceret, & ei blandiretur, Eumæus eum non recognoſcebat. quoniam Minerva eum, & habitum ejus commutaverat. Eumæus eum rogavit, unde eſſet. & ille ait, ſe naufragio huc perveniſſe. quem cum paſtor interrogaret, an Ulyſſem vidiſſet: dixit ſe comitem ejus eſſe, & ſigna & argumenta cœpit dicere. quem mox Eumæus caſa recepit, cibo potuque animavit. quo cum veniſſent famuli, miſſi ſolito more pecora petitum, & ille interrogaſſet Eumæum qui eſſent: ait, Poſt Vlyſsis profectionem, cum jam tempus intercederet, proci Penelopem in conjugium petentes venerunt. quos illa conditione ita differt: Cum telam detexuero, nubam. quam interdiu detexebat, & ſic eos differebat. nunc autem illi cum ancillis Vlyſsis diſcumbunt, & pecora ejus conſumunt. Tunc Minerva effigiem ſuam ei reſtituit. Subito ſybotes ut vidit Ulyſſem eſſe, tenens amplectensque lachrymari cœpit præ gaudio, & admirari quid eſſet illud quod eum immutaverat.

rat.

rat. Cui Ulyſſes ait, Craſtino die perduc me in regiam ad Penelopem. Quem cum duceret, Minerva ei iterum faciem mendici transformavit. Quem cum Eumæus ad mneſteras perduxiſſet,& cum ancillis diſcumberent, ait ad illos: Habetis ecce alterum mendicum, qui cum Iro vos delectet. Tunc Melanthius unus ex mneſteribus ait: Imo inter ſe luctentur, & victor accipiet ventriculum farſum & harundinem, unde victum ejiciat: qui cum luctati eſſent, & Ulyſſes Irum applosiſſet, atque eum ejeciſſet, Eumæus in mendici perſona Ulyſſem ad Eurycliam nutricem perduxit, dicitque eum ſocium Ulysſis fuiſſe, * cui cum vellet, Ulyſſes ei os compresſit, atque Penelopem & eam præmonuit, ut arcum & ſagittas ejus daret procis, ut qui ex iis eum intendiſſet, eam uxorem duceret. quæ cum fecit inter ſe certarent, & nemo poſt intenderet, Eumæus ait deridendi gratia, demus * non pateretur Melanthius qui erat * Eumæus arcum ſeni tradidit. Ille omnes procos confixit, excepto Melanthio ſervo. is clam procis deprehenſus eſt, cui nares & brachia & reliquas partes membrorum minutatim ſecuit, atque domum ſuam cum conjuge potitus eſt.ancillas autem ſuas jusſit corpora eorum ad mare deferre, in quas rogatu Penelopes poſt cædem procorum Ulyſſes animadvertit.

Subulcus pecoris, quem canis) Barthius hæc verba ſic exiſtimat legenda: *Subulcus, quem canis pecoris.* Mihi neceſſarium non videtur, ut mutetur quidquam, præter diſtinctionem, quæ poſt *Subulcus*, non *pecoris* collocanda. Solet quippe noſter iſtiusmodi trajectionibus non ita infrequenter uti, quod jam alibi notatum eſt.

Unde eſſet, & ille ait) Illud & natum ex præcedentis vocis Syllaba ultima videtur. plane uti factum præcedenti capite.

Cum jam tempus intercederet) Barthius Mſ. ſuum poſt vocem *tempus* interſerere ait vocem *ingens.*

Interdiu detexebat) Barthius ſic legit ex Mſ. *Noctu autem, quam interdiu texebat, retexebat.*

bat. Probo. Nam *detexere* non eſt ſolvere, quod textum eſt, ſed texturam finire. Ideo ſupra dicebat, *cum detexuero*. Non ergo *detexebat*, quia ſic nubendum ipſi fuiſſet, verum *retexebat*, id eſt, quod detexuerat ante, & poſt ſolverat, texebat de novo.

Effigiem ſuam ei reſtituit. Subito Sybotes) Illud *Subito*, exiſtimo cum præcedenti *reſtituit* connectendum, minus enim convenienter dicitur Sybotes ſubito vidiſſe, quia prius videre non poterat, quam Ulyſſis ſpecies eſſet immutata.

Faciem mendici) Barthius, *faciem in mendici*, quod eſt optimum.

Et cum ancillis diſcumberent) Exiſtimo ſcribendum *& cum ancillis illi diſcumberent*. Vocula hæc excidit ob ſimilitudinem litterarum, quæ ſunt in voce *ancillis*.

Ventriculum farſum) Scribo *ventriculum fartum*. Sermo eſt de ventriculo caprino farto, & toſto ad ignem, in cibum, uti conſtat ex Homero.

Cui cum vellet) Barthius exiſtimat legendum, *cui cum ulularet*. Ego nil invenio in hiſtoria, quod illud *ulularet* poſſet ſtabilire. Quare cum Micyllo deeſſe aliqua hic cenſeo.

Atque Penelopen & eam) Quam? nutricem Eurycliam? Atqui ſequitur de una tantum *daret*. Neque aliter habetur in hiſtoria. Quare lego, *atque Penelopen etiam premonuit*.

Quæ cum fecit inter ſe certarent) Hæc omnia ſe habent peſſime. Scribendus totus locus ita videtur: *quæ cum fecit, & inter ſe certarent, & nemo poſſet intendere, Eumæus ait* &c.

Is clam procis deprahenſus eſt) Hæc verba parentheſi debent includi. Eſt autem *clam procis*, ipſis neſcientibus.

Atque domum ſuam) Emendo *itaque domum ſuam*, hoc eſt, & *ita*. Micyllus putat *Domo ſua* legendum, ſine cauſa, cum & hic caſus verbo *potiri* adjunctus legatur optimis ſcriptoribus.

CXXVII. *Telegonus.*

TELEGONUS Ulyſſis & Circes filius, miſſus à matre ut genitorem quæreret, tempeſtate in Ithacam eſt delatus: ibique fame coactus, agros depopulari cœpit. Cum quo Ulyſſes & Telemachus ignari arma contulerunt. Ulyſſes à Telegono filio eſt interfectus; quod ei reſponſum fuerat, ut à filio caveret mortem. Quem poſtquam cognovit qui eſſet, juſſu Minervæ,

nervæ, cum Telemacho & Penelope in patriam redierunt, in inſulam Æacam ad Circen Ulyſſem mortuum deportarunt, ibique ſepulturæ tradiderunt, ejusdem Minervæ monitu Telegonus Penepolem, Telemachus Circen duxerunt uxores. Circe & Telemacho natus eſt Latinus, qui ex ſuo nomine Latinæ linguæ nomen impoſuit. ex Penelope & Telegono natus eſt Italus, qui Italiam ex ſuo nomine denominavit.

In inſulam Æaçam) Imo, in *inſulam Ææam.* Sic enim Homerus ipſe nominat.

Circe & Telemacho) Scribe, *Circe ex Telemacho.*

Latinæ linguæ) Cur tandem linguæ magis, quam genti, quæ ea lingua utitur? Sane, lingua nomen habet a gente, non vice versa. Puto noſtrum ſcripſiſſe, *Latinæ terræ*, poſt ſciolum adjeciſſe gloſſam *linguæ* qua innuebat, & ipſam inde accepiſſe nomen ſuum. Denique retentum eſſe nomen *linguæ* ab imperitis monachis, qui eam magis ſcilicet, quam terram cognitam habebant.

CXXVIII. Augures.

AMYCUS Elati filius, Mopſus Ampyci filius, Amphiaraus Oeclei vel Apollinis filius, Tireſias Eurymi filius, Manto Tireſiæ filia, Polyidus Cœrani filius, Helenus Priami filius, Caſſandra Priami filia, Calchas Theſtoris filius, Teoclimenus Theſtoris filius, Telemus Protei filius, Telemus Eurymi filius, Sibylla Samia, alii Cymeam dixerunt.

Amycus) Legendum eſt *Ampycus*? Ita namque mox vocatur, & conſtat ex Pauſania.

Oeclei) Mallem, *Joclei.* Nam Pauſaniæ eſt Ἰοκλῆς in Heliacis.

Eurymi) ApolIodoro lib. III. eſt filius *Eueris.*

Polydus Cœrani). Sic habet etiam Pauſanias in Atticis.

Theoclimenus Theſtoris filius) At Homerus eum fecit filium Polyphidæ Od. O. neque mihi dubium, quin illud *Theſtoris filius* hic male ſit intruſum ex ſuperioribus.

Telemus Protei filius) Atqui ſtatim poſt, *Teremus Eurymi filius*, quod convenit cum Homero. An hæc emendatio eſt præcedentis, num quis ex filiis Pro-

 tei

tei vates, cujus nomen corruptum eſt? Micyllus putat, *Theone Protei filia* legendum. Mihi veroſimilius, ſi legatur *Telegonus*. Hic enim inter filios Protei memoratur Apollodoro lib. II.

Cymeam) Id eſt, *Cumæam*, ut vulgo, rectiusque ſcribitur.

CXXIX. *Oeneus*.

LIBER cum ad Oeneum Parthaonis filium in hoſpitium veniſſet, Althæam Theſtii filiam, uxorem Oenei adamavit. quod Oeneus ut ſenſit, voluntate ſua ex urbe exceſſit, ſimulatque ſe ſacra facere. at Liber cum Althæa concubuit, ex qua nata eſt Deianira. Oeneo autem ob hoſpitium liberale muneri vitem dedit, monſtravitque quomodo ſereret: fructumque ejus ex nomine hoſpitis Oenon ut vocaretur, inſtituit.

Oenon) Scribendum, Oenos, qui Græcis οἶνος, non vero οἶνον.

CXXX. *Icarius & Erigone*.

CUM Liber pater ad homines eſſet profectus, ut ſuorum fructuum ſuavitatem atque jucunditatem oſtenderet, ad Icarium & Erigonam in hoſpitium liberale devenit. iis utrem plenum vini muneri dedit, juſſitque, ut in reliquas terras propagarent. Icarius plauſtro onerato cum Erigone filia & cane Mera in terram Atticam ad Paſtores devenit, & genus ſuavitatis oſtendit. Paſtores cum immoderatius biberent, ebrii facti, conciderunt: qui arbitrantes Icarium ſibi malum medicamentum dediſſe, fuſtibus eum interfecerunt. Icarium autem occiſum canis ululans Mera, Erigonæ monſtravit, ubi pater inſepultus jaceret. quo cum veniſſet, ſuper corpus parentis in arbore ſuſpendio ſe necavit. ob quod factum Liber pater iratus, Athenienſium filias ſimili pœna afflixit. De ea re ab Apolline reſponſum

ſum petierunt: quibus reſponſum eſt, quod Icarii & Erigones mortem neglexiſſent. Quo reſponſo, de paſtoribus ſupplicium ſumpſerunt, & Erigonæ diem feſtum oſcillationis, peſtilentiæ cauſa inſtituerunt, & ut per vindemiam de frugibus Icario & Erigonæ primum delibarent, qui deorum voluntate in aſtrorum numerum ſunt relati. Erigone ſignum Virginis, quam nos Juſtitiam appellamus: Icarius Arcturus in ſideribus eſt dictus. Canis autem Mera, Canicula.

Et cane Mera) Junius lib. I. Animadv. c. 5. Mallet *Nearam* ex Germanico Cæſare. Sed ubi habeat hoc Germanicus, non oſtendit, & vereor ne Germanicum vocaverit, qui eſt enarrator ejus. Quanquam & apud ipſum in edit. Sanctand. *Mara* legatur. Et profecto nil mutandum. Heſychius: Μαῖρα, κύων τὸ ἄστρον.

Monſtravit ubi pater) Mallem, *monſtravit, & ubi pater*.

CXXXI. *Niſus*.

LIBER cum in Indiam exercitum duceret, Niſo nutricio ſuo dum ipſe inde rediret, regni Thebani poteſtatem tradidit: ſed poſteaquam inde reverſus eſt Liber, Niſus regno cedere noluit. Liber cum nutricio contendere noluit, paſſuſque eſt eum regnum obtinere, dum occaſio ſibi regni recuperandi daretur. Itaque poſt annum tertium cum eo redit in gratiam, ſimulatque in regno ſe ſacra facere velle, quæ Trieterica dicuntur, quoniam poſt tertium annum faciebat, militesque muliebri ornatu pro Bacchis introduxit, & Niſum cepit, regnumque ſuum recuperavit.

CXXXII. *Lycurgus*.

LYCURGUS Driantis filius, Liberum de regno fugavit: quem cum negaret deum eſſe, vinumque bibiſſet, & ebrius matrem ſuam violare voluiſſet, tunc vi-

tes excidere eſt conatus, quod diceret illud malum medicamentum eſſe, quod mentes immutaret. qui inſania ab Libero objecta, uxorem ſuam & filium interfecit, ipſumque Lycurgum Liber pantheris objecit in Rhodope, qui mons eſt Thraciæ, cujus imperium habuit. Hic traditur unum pedem ſibi pro vitibus excidiſſe.

Lycurgus Driantis) Apud Apollodorum ſcribitur *Dryantis* lib. III ubi habes & cætera. Ipſe noſter ita, inf. fab. 242. ubi quædam aliter.

CXXXIII. *Hammon.*

LIBER in India cum aquam quæreret, nec inveniſſet, ſubito ex harena aries dicitur exiiſſe, quo duce Liber, cum aquam inveniſſet, petit ab Jove ut eum in aſtrorum numerum referret, qui adhuc hodie æquinoctialis aries dicitur. In eo autem loco ubi aquam invenerat, templum conſtituit, quod Jovis Hammonis dicitur.

CXXXIV. *Tyrrheni.*

TYRRHENI qui poſtea Tuſci ſunt dicti, cum piraticam facerent, Liber pater impubis in navem eorum conſcendit, & rogat eos, ut ſe Naxum deferrent. qui cum eum ſuſtuliſſent, atque vellent ob formam conſtuprare, Acœtes gubernator eos inhibuit, qui injuriam ab eis paſſus eſt. Liber ut vidit in propoſito eos permanere, remos in thyrſos commutavit, vela in pampinos, rudentes in hederam. deinde leones atque pantheræ proſiluerunt: qui, ut viderunt, timentes in mare ſe præcipitaverunt. quod & in mari in aliud monſtrum transfiguravit. nam quisquis ſe præcipitaverat, in delphini effigiem transfiguratus eſt : unde delphini

Tyrrhe-

Tyrrheni ſunt appellati, & mare Tyrrhenum eſt dictum. numero autem fuerunt duodecim, his nominibus: Ethalides, Medon, Lycabas, Libys, Opheltes, Melas, Alcimedon, Epopeus, Dictys, Simon, Acœtes. Hic gubernator fuit, quem ob clementiam Liber ſervavit, & Proreus.

Quod & in mari) Num ſcribendum, *quos*, an *quod* eſt *propter quod*, quaſi diceret, quia putarunt, ſe hac ratione periculum evaſuros, ne hoc quidem conceſſit, ſed alio punivit modo.

Ethalides) Apud Ovidium eſt *Ethalion*, quod jam monuit Micyllus, apud eundem pro *Melas*, occurrit *Melanthus*, pro *Alchimedon*, *Alcimedon*.

& proreus) Micyllus hoc loco: *hic in veteri exemplari omiſſus erat*. Itaque miror, quare intruſerit. Sed nimirum putavit Micyllus, hoc eſſe nomen proprium. Neque ſolent aliter edere apud Ovidium, niſi littera majuſcula. Verum *proreus* nomen eſt officii nautici, Græce πρωρεύς, pro quo Plautus aliique maluerunt *prorera*. Nulla ergo cauſa eſt, ut hunc allinamus, niſi ea unica, ut habeamus nautas duodecim, quot vult auctor in navi fuiſſe. Sane Prorei vocabulum nusquam alibi proprium reperio.

CXXXV. Laocoon.

LAOCOON Acœtis filius Anchiſæ frater, Apollinis ſacerdos, contra voluntatem Apollinis, cum uxorem duxiſſet, atque liberos procreaſſet, ſorte ductus ut ſacrum faceret Neptuno ad litus: Apollo occaſione data, à Tenedo per fluctus maris dracones miſit duos, qui filios ejus Antiphantem & Thymbræum necarent. quibus Laocoon cum auxilium ferre vellet, ipſum quoque nexum necaverunt. Quod Phryges idcirco factum putarunt, quod Laocoon haſtam in equum Trojanum miſerit.

Acœtis filius, Anchiſæ frater) Non ſcio, an hæc ſatis ſint integra. Anchiſæ patrem non *Acœtem* nominat Apollodorus, ſed *Capyn*, quod & alii faciunt, ut Diodorus.

Cum uxorem duxiſſet) Aliter, & ob compreſſam in templo Apol-

Apollinis uxorem hoc factum dicit Servius ad Virgilii II. Æn. v. 201. ubi habes cætera hujus fabulæ, quemadmodum & apud Petronium in Satyr.

Quoque nexum) An legendum *quoque innexum* num potius, *quaque nexu necaverunt*? Conſule Plinium lib. 36. c. 5.

CXXXVI. *Polyidus.*

GLAUCUS Minois & Paſiphaæ filius, dum ludit pila, cecidit in dolium melle plenum, quem cum parentes quærerent, Apollinem ſciſcitati ſunt de puero. Quibus Apollo reſpondit: Monſtrum vobis natum eſt, quod ſi quis ſolverit, puerum vobis reſtituet. Minos ſorte audita cœpit monſtrum à ſuis quærere: cui dixerunt natum eſſe vitulum, qui ter in die colorem mutaret per quaternas horas, primum album, ſecundo rubeum, deinde nigrum. Minos autem ad monſtrum ſolvendum augures convocavit. qui cum non invenirentur, Polyidus Cœrani filius Bizanti monſtrum demonſtravit, eum arbori moro ſimilem eſſe. nam primum album eſt, deinde rubrum, cum permaturavit nigrum: tunc Minos ait ei, Ex Apollinis reſponſo filium mihi oportet reſtituas, quod Polyidus dum auguratur, vidit noctuam ſuper cellam vinariam ſedentem, atque apes fugantem augurio accepto, puerum exanimem de dolio eduxit. Cui Minos ait, Corpore invento, nunc ſpiritum reſtitue. quod Polyidus cum negaret poſſe fieri, Minos jubet eum cum puero in monumento includi, & gladium poni. qui cum incluſi eſſent, draco repente ad corpus pueri proceſſit. quod Polyidus æſtimans eum velle conſumere, gladio repente percuſſit, & occidit. altera ſerpens parem quærens, vidit eam interfectam, & progreſſa herbam attulit, atque ejus tactu ſerpenti ſpiritum reſtituit. Idemque Polyi-

Polyidus fecit. qui cum intus vociferarentur, quidam præteriens Minoi nunciavit, qui monumentum juſſit aperiri, & filium incolumen recuperavit, Polyidum cum multis muneribus in patriam remiſit.

Deinde nigrum) Forte ſcribendum, *denique nigrum.*

Qui cum non invenirentur) puto lectionem veram, *qui cum non invenirent tum Polyidus.* Sententia, non inveniſſe, non excogitare potuiſſe ejus ſolutionem, vel, quomodo ſolverent.

Bizanti) Quid hoc eſt? Suſpicor, in libro veteri fuiſſe *biventi* pro *viventi.* Quod cum non intelligeret librarius, fecit *bicenti*, poſt alius, qui de Bizantio quid audiverat, *Bizanti.*

Monſtrum demonſtravit, eum arbori) Quid, *eum?* An *monſtrum?* At hoc generis eſt alterius, quod liquet vel ex præcedentibus. Referendum igitur *ad vitulum*, de quo præceſſit, & *monſtrum* hoc loco delendum, quod ex gloſſa irrepſit, qua quis illud quem volebat explicare, non tam vocabulum, quam rem attendens. Quod hic Barthius de vocabulo *demonſtrare* habet, quaſi *monſtrum expiare* ſignificet, plane alienum cenſeo.

Arbori moro ſimilem) Veteres, *mori.* Scribo, *moris ſimilem.* Nam album, rubrum, nigrum, de quo ſequitur, non poteſt referri ad arborem, ſed morum. Porro *virens arbor moris*, eſt plena & referta, nec inepte *virens* dicitur, quia initio in colorem eum mora inclinant, ut a viridi non longe diſtent.

Album eſt) Sic rem magis, quam præcedentia reſpiciens, loquitur, nam morum unum habet in animo quale quid & alibi ſolet. Vid. ſup. c. 45.

CXXXVII. *Merope.*

POLYPHONTES Meſſeniæ rex Creſphontem Ariſtomachi filium cum interfeciſſet, ejus imperium & Meropem uxorem poſſedit.

Polyphontes) Micyllus ſuſpicatur Deiphontes ex Pauſania. Sed nihil eſt mutandum. Sic enim iſta habes & apud Apollodorum lib. II.

CXXXVIII.

CXXXVIII. *Philyra, quæ in tiliam verſa eſt.*

SATURNUS Jovem cum quæreret per terras, in Thracia cum Philyra Oceani filia in equum converſus concubuit, quæ ex eo peperit Chironem centaurum, qui artem medicam primus inveniſſe dicitur. Philyra poſtquam inuſitatam ſpeciem ſe peperiſſe vidit, petit ab Jove, ut ſe in aliquam ſpeciem commutaret; quæ in arborem Philyram, hoc eſt tiliam, commutata eſt.

CXXXIX. *Curetes.*

POSTQUAM Opis Jovem ex Saturno peperit, petit Juno ut ſibi eum concederet, quoniam Saturnus Orcum ſub Tartara dejecerat, & Neptunum ſub undas: quod ſciret, ſi quis ex eo natus eſſet, ſe regno privaret. Qui cum Opem rogaret, ut eſſet quod illa peperiſſet, illa lapidem involutum oſtendit, eum Saturnus devoravit. Quod cum ſenſiſſet, cœpit Jovem quærere per terras. Juno autem Jovem in Cretenſi inſula detulit. Adamantæa pueri nutrix eum in cunis in arbore ſuſpendit, ut neque cœlo, neque terra, neque mari inveniretur. & ne pueri vagitus exaudiretur, impuberes convocavit, eisque clypeola ænea & haſtas dedit, & juſſit eos circum arborem euntes crepare, qui græce Curetes ſunt appellati. alii Corybantes dicuntur, hi autem Lares appellantur.

Si quis ex eo natus eſſet) Scribo, *ſi quis ex ea*, Ope ſcilicet.

Ut eſſet) Nihil deeſt, quod Micyllus putabat. Illud *ut eſſet* Barthius exponit, *ut viveret*, ego arbitror ſignificare, cujus eſſet generis ac ſexus, hocque puto Saturnum quæſiviſſe.

Adamantæa) Hanc ego Adamantæam nusquam alias reperio. Mallem *Adraſteam* legere ex Apollonii lib. III. Argon.

Alii Corybantes) Sine dubio legendum, *aliis Corybantes.*

CXL. *Py-*

CXL. Python.

PYTHON Terræ filius, draco ingens. hic ante Apollinem ex oraculo in monte Parnaſſo reſponſa dare ſolitus erat. huic ex Latonæ partu interitus erat fato futurus. eo tempore Jovis cum Latona Poli filia concubuit. hoc cum Juno reſciit, facit ut Latona ibi pareret, quo Sol non accederet. Python ubi ſenſit Latonam ex Jove gravidam eſſe, perſequi cœpit, ut eam interficeret. At Latonam Jovis juſſu ventus Aquilo ſublatam ad Neptunum pertulit. ille eam tutatus eſt: ſed ne reſcinderet Junonis factum, in inſulam eam Ortygiam detulit, quam inſulam fluctibus cooperuit. Quod cum Python eam non inveniſſet, Parnaſſum redit. At Neptunus inſulam Ortygiam in ſuperiorem partem retulit, quæ poſtea inſula Delus eſt appellata. ibi Latona oleam tenens, parit Apollinem & Dianam, quibus Vulcanus ſagittas dedit donum. poſt diem quartum quam eſſent nati, Apollo matris pœnas executus eſt. nam Parnaſſum venit, & Pythonem ſagittis interfecit, inde Pythius eſt dictus: oſſaque ejus in cortinam conjecit, & in templo ſuo poſuit, ludosque funebres ei fecit, qui ludi Pythia dicuntur.

Junonis factum) Barthius ex Mſ. ſuo legit, *Junonis fatum*. Neſcio, quale manuſcriptum habuerit, mihi certe non parum ſuſpectum eſt. Nam cur hic *fatum* præferat? cum anteceſſerit, *facit, ut Latona*.

Donum. poſt diem) Diſtinctio prava, non enim poſt diem quartum interfecit Pythonem, ſed accepit ſagittas. Itaque hoc loco comma; & poſt *nati*, punctum collocandum.

Sirenides) Suſpicor, *Sirenitis* ſcribendum. Nam & apud Strabonem lib. VI. Σειρηνίτες legitur.

CXLI. Sirenes.

SIRENES Acheloi fluminis & Melpomenes Muſæ fi-

ſæ filiæ, Proſerpinæ raptu aberrantes ad Apollinis terram venerunt, ibique Cereris voluntate, quod Proſerpinæ auxilium non tulerant, volaticæ ſunt factæ. His reſponſum erat, tamdiu eas victuras, quam diu cantantes eas audiens nemo eſſet prætervectus: quibus fatalis fuit Ulyſſes. aſtutia enim ſua cum præternavigaſſet ſcopulos, in quibus morabantur, præcipitarunt ſe in mare: à quibus locus Sirenides cognominatur, qui eſt inter Siciliam & Italiam.

CXLII. *Pandora.*

PROMETHEUS Japeti filius, primus homines ex luto finxit. poſtea Vulcanus Jovis juſſu ex luto mulieris effigiem fecit: cui Minerva animam dedit, cæterique dii alius aliud donum dederunt, ob idque Pandoram nominarunt. ea data in conjugium Epimetheo fratri: inde nata eſt Pyrrha, quæ mortalis dicitur prima eſſe creata.

Primus homines) Mihi admodum ſuſpectum eſt illud *homines.* Credo, noſtrum ſcripſiſſe *hominem*, & intellexiſſe virum, eique oppoſuiſſe mulierem, de qua ſequitur. *Hominem* ſpeciatim uſurpari pro viro, notum eſt, facitque ipſe noſter, c. 142.

Epimetheo fratri) Cujus fratri? Num Promethei? ſic quidem vulgo eum faciunt. Sed hic ſeries orationis poſtulare videtur, ut intelligamus ipſius, Pandoræ videlicet. Qui proin non erit alius, quam homo, frater ejus dictus, quod & ipſe formatus eſſet ex luto, ſicut Pandora. Quod ſi verum, firmabitur, quod dixi, *hominem*, non *homines* in ſuperioribus legendum.

CXLIII. *Phoroneus.*

INACHUS Oceani filius, ex Archia ſorore ſua procreavit Phoroneum, qui primus mortalium dicitur regnaſſe. Homines ante ſecula multa ſine oppidis legibusque vitam exegerunt una lingua loquentes, ſub

Jovis

Jovis imperio. Sed poſtquam Mercurius ſermones hominum interpretatus eſt, unde Hermeneutes dicitur eſſe interpres (Mercurius enim græce Hermes vocatur) idem nationes diſtribuit: tum diſcordia inter mortales eſſe cœpit, quod Jovi placitum non eſt. Itaque exordium regnandi tradidit Phoroneo, ob id beneficium quod Junonis ſacra primus fecit.

Sermones hominum interpretatus eſt) Quid opus fuit hac interpretatione, cum eſſet lingua omnium una eademque? Credo *interpretari* hoc in loco ſignificare aliquid aliis reddere ac explicare verbis, Mercuriumque dici ſermones interpretatum eſſe, quod cæpiſſet aliis linguis inſtituere ſermones, & ſic autor extitiſſet linguarum variarum. Dicitur profecto Mercurius ſermonis Deus, & interpretatio linguarum ei tribuitur.

Unde Hermeneutes dicitur eſſe interpres, Mercurius enim Græce Hermes vocatur) Legendum puto, *dicitur & interpres.* Ut ſit ſententia, interpres dicitur hermeneutes ab Hermes, qui eſt Mercurius. Cæterum prædicta omnia parentheſi includenda, quia inter alia inſeruntur.

Idem natıones) Arbitror ſcribendum, *item nationes diſtribuit.* Cohærent quippe: poſtquam Mercurius ſermones hominum interpretatus eſt, item nationes diſtribuit, tum diſcordia inter mortales eſſe cœpit. Dantur duæ cauſſæ diſcordiæ, varietas ſermonis, & diviſio hominum in certas nationes.

Quod Junonis ſacra) Scribi debet, *quod Junoni ſacra.*

CXLIV. *Prometheus.*

HOMINES antea ab immortalibus ignem petebant, neque in perpetuum ſervare ſciebant; quod poſtea Prometheus in ſerula detulit in terras, hominibusque monſtravit quomodo cinere obrutum ſervarent. Ob hanc rem Mercurius Jovis juſſu deligavit, eum in monte Caucaſo ad ſaxum clavis ferreis, & aquilam appoſuit, quæ cor ejus exeſſet. quantum die ederat, tantum nocte creſcebat. hanc aquilam poſt triginta annos Hercules interfecit, eumque liberavit.

Tantum nocte creſcebat) Suſpicor ſcribendum, *tantum nocte recreſcebat.* Sic enim alibi quoq; ſolet. Adde c. 55.

CXLV. *Niobe ſive Io.*

Ex Phoroneo & Cinna nati Apis & Nioba, hanc Jupiter mortalem primam compreſſit, ex ea natus eſt Argus, qui ſuo nomine Argos oppidum cognominavit. ex Argo & Euadne Crinus, Pirantus, & Baſus nati ex Pirantho Callirhoe, Argus, Ariſtorides, Triopas hic * ex hoc Euriſabe Anthus, Pelaſgus, Agenor. ex Triope & Oreaſide Xanthus & Inachus, ex Pelaſgo Laris, ex Inacho & Argia Io. Hanc Jupiter dilectam compreſſit & in vaccæ figuram convertit, ne Juno eam cognoſceret. id Juno cum reſcivit, Argum cui undique oculi refulgebant, cuſtodem ei miſit. hunc Mercurius Jovis juſſu interfecit. at Juno formidinem ei miſit, cujus timore exagitata, coegit eam ut ſe in mare præcipitaret: quod mare Jonium eſt appellatum. inde in Scythiam transnavit, unde Boſphorus fines ſunt dictæ. inde in Ægyptum, ubi parit Epaphum. Jovis cum ſciret ſuapte propter opera tot eam ærumnas tuliſſe, formam ſuam ei propriam reſtituit, deamque Ægyptiorum eſſe fecit, quæ Iſis nuncupatur.

Ex Phoroneo & Cinna) Nomen *Cinna* mihi admodum ſuſpectum eſt. Apollodorus lib. II. ab initio, ubi reliqua convenienter noſtro commemorat, *Laodicem* appellat.

Crinus) Non dubito, quin ex Apollodoro ſcribendum ſit *Criaſus*, item mox pro *Baſus*, *Jaſus*.

Ex Pirantho Callirhoë) Suſpicor ſcribendum, ex Pirantho & Callithoë. Sic enim & Scaliger ſcribendum cenſuit ex Phoronide ad Num. Euſeb. CCCLXVII.

* *Hic ex hoc*) Deſunt aliqua, puto autem legendum, ex hoc & *Euriſabe*, ſi modo nomen *Euriſabes* ſe recte habet, ac intelligendum Jaſum, qui male noſtro *Baſus* dicitur. Certe Jaſum patrem Agenoris Apollodorus etiam, aliique faciunt. Series majorum Jus integra ſecundum noſtrum ſic ſe habet: Phoroneus, Nioba, Argus, Piranthus, Jaſus. Triopas, Inachus, Jo.

Unde Boſphorus fines ſunt dicta) Num poſt *Boſphorus* deeſt quidpiam, an ſcribendum *Boſphori*?

CXLVI. Pro-

CXLVI. Proſerpina.

PLUTON petit ab Jove Proſerpinam filiam ejus & Cereris in conjugium daret. Jovis negavit Cererem paſſuram, ut filia ſua in Tartaro tenebricoſo ſit: ſed jubet eum rapere eam, flores legentem in monte Ætna, qui eſt in Sicilia. in quo Proſerpina dum flores cum Venere & Diana & Minerva legit, Pluton quadrigis venit, & eam rapuit. quod poſtea Ceres ab Jove impetravit, ut dimidia parte anni apud ſe, dimidia apud Plutonem eſſet.

CXLVII. Triptolemus.

CUM Ceres Proſerpinam filiam ſuam quæreret, devenit ad Eleuſinum regem, cujus uxor Cothonea puerum Triptolemum pepererat, ſeque nutric ēlactantem ſimulavit. Hanc regina libens nutricem filio ſuo recepit. Ceres cum vellet alumnum ſuum immortalem reddere, interdiu lacte divino alebat, clam in igne obruebat. Itaque præterquam ſolebant mortales, creſcebat. & ſic fieri cum mirarentur, parentes eam obſervaverunt: cum Ceres eum vellet in ignem mittere, pater expavit. Illa irata Eleuſinum exanimavit, at Triptolemo alumno ſuo æternum beneficium tribuit. nam fruges propagati * currum draconibus junctum tradidit, quibus vehens orbem terrarum frugibus obſevit. Poſtquam domum rediit, Peleus eum pro benefacto interfici juſſit: ſed re cognita, juſſu Cereris Triptolemo regnum dedit, quod ex patris nomine Eleuſinum nominavit. fierique ſacrum inſtituit, quæ Thesmophoria græce dicuntur.

Ad Eleuſinum) Putat Micyllus, *Eleuſium* legendum. Ego nihil muto. Ita namque dicitur & aliis; niſi *Eleuſinam* malis. Vide Apollod.

Cothonea) De hoc vocabulo dubito. apud Lactantium Hyona uxor Eleuſini vocatur.

Nutricem lactantem) Illud *nutricem* cenſeo à gloſſa eſſe, cum præſertim ſequatur, *nutricem filio ſuo recepit.* Non ergo ante; quam reciperetur, nutrix fuit, ſed tantummodo lactans, id eſt, quæ haberet lac in uberibus, ut nutrire poſſet, licet non nutriret. Talis enim proprie eſt *lactans*, ut ex Gellio apparet.

Clam in igne) deeſt *noctu*; ut illud *interdiu* præcedens habeat, quo referatur. Et ipſa exigit hiſtoria. Vide Apollodorum.

Fruges propagati) Barthius ex Mſ. ſuo, *fruges propaganti.* Sed ne ſic quidem locus integer videtur. Mallem: *nam fruges propagare currum* &c. formula *fruges propagare* non eſt inconveniens noſtro, pro, *ut propagaret fruges*; *ad propagationem frugum.* Sic fab. 88. *ad flumen exit ſanguinem abluere.* fab. 27. *reſponſum fuit ab Æeta progenie mortem cavere.* Niſi malis illud *propagare* ad ſequens *tradidit* referre, ac ſcribere, *fruges propagare ac currum.* Sane *tradere propagare*, pro *tradere propagationem* non ineptum foret, & Græcis locutionibus conveniret.

Peleus enim) Non dubito, quia legendum ſit, *Celeus*, is enim proxime ante Triptolemum regnavit. Et fuerunt, qui eum patrem Triptolemi facerent, ut ex Apollodoro conſtat.

Eleuſinum) Micyllus putat, *Eleuſim*, rationem non video. Pater dictus eſt, *Eleuſinus*, ut liquet ex ſuperioribus. Regnum ergo dicetur, vel *Eleuſinum*, vel *Eleuſinium*, quomodo Eleuſinæ urbis cives ſunt *Eleuſinii* & templum *Eleuſinium.*

CXLVIII. *Vulcanus.*

VULCANUS cum reſciit Venerem cum Marte clam concumbere, & ſe virtuti ejus obſiſtere non poſſe, catenam ex adamante fecit, & circum lectum poſuit, ut Martem aſtutia deciperet. Ille cum ad conſtitutum veniſſet, concidit cum Venere in plagas; adeo ut ſe exolvere non poſſet. id Sol cum Vulcano nunciaſſet, ille eos nudos cubantes vidit, deos omnes convocavit, * viderunt. ex eo Martem id ne faceret pudor terruit. Ex eo conceptu nata eſt Armonia, cui Minerva & Vulcanus

canus veſtem ſceleribus tinctam muneri dederunt: ob quam rem progenies eorum ſcelerata extitit. Soli autem Venus ob indicium ad progeniem ejus ſemper fuit inimica.

Nunciaſſet, ille eos) Puto abeſſe conjunctionem hic neceſſariam, & oportere ſcribi, *nunciaſſet, & ille eos*.

Deos omnes convocavit viderunt) Barthius ex ſuo codice ſic legit: *Omnes convocat, Dii riſerunt*. Dixi alias, me codicem Barthianum habere ſuſpectum. Ita ne hic quidem placere poteſt ea repetitio, *Deos, Dii*. Mallem ſcribere, *omnes convocavit, ii riſerunt*.

Progenies eorum) Armoniæ, & cui nupta fuit. Vide ſupra fab. 7.

CXLIX. *Epaphus.*

JUPITER Epaphum, quem ex Io procreaverat, Ægypto oppida communire, ibique regnare juſſit. Is oppidum primum Memphim, & alia plura conſtituit: & ex Caſſiopeia uxore procreavit filiam Libyen, à qua terra eſt appellata.

Ex Caſſiopea) Apollodorus *Memphin* hanc appellat, alii aliter. Sed poteſt noſter ſuos habuiſſe auctores.

CL. *Titanomachia.*

POSTQUAM Iuno vidit Epapho ex pellice nato tantam regni poteſtatem eſſe, curat in venatu, ut Epaphus necetur: Titanosque hortatur, Iovem ut regno pellant, & Saturno reſtituant. Hi cum conarentur in cœlum aſcendere, eos Jovis cum Minerva & Apolline & Diana præcipites in Tartarum dejecit. Atlanti autem, qui dux eorum fuit, cœli fornicem ſuper humeros impoſuit, qui adhuc dicitur cœlum ſuſtinere.

Curat in venatu, ut Epaphus necetur) Diſtinctio eſt prava. Non enim in venatu, ſive tempore venationis hoc curavit Juno, ſed ante curavit, ut necaretur in venatu. Itaque poſt *curat*, comma collocandum. Et ſic ſolet alias vocabula trajicere.

CLI. Ex Typhone & Echidna nati.

Ex Typhone gigante & Echidna Gorgon, canis Cerberus triceps, draco qui mala Heſperidum trans oceanum ſervabat: Hydra, quam ad fontem Lernæum Hercules interfecit: Draco qui pellem arietis Colchos ſervabat: Scylla, quæ ſuperiorem partem mulieris, inferiorem canis, & canes ſex ex ſe natos habebat: Sphinx, quæ in Bœotia fuit: Chimæra in Lycia, quæ priorem partem leonis figuram, poſteriorem draconis habebat, media ipſa Chimæra. ex Meduſa Gorgonis filia & Neptuno nati ſunt, Chryſaor, & equus Pegaſus: ex Chryſaore & Callirhoe, Geryon trimembris.

Gorgon) Num ſcribendum *Gorgones*, an intelligenda Meduſa? Meduſa profecto una tantum eſt Gorgonum. Cur autem unam memoret ſororem, cæteris neglectis? Imo patrem Gorgonum intelligit, ut liquet ex ſequentib. Adde Genealogiam fabulis præmiſſam, ubi eadem habentur.

Cerberus) De quo Heſiodus, ſicut de dracone Apollonius. Quanquam iſta & ſequentia omnia noſter ex Heſiodo videatur hauſiſſe.

Ex Meduſa Gorgonis filia) Habes ecce Gorgonem, ſupra memoratam, filium Typhonis & Echidnæ. Sed hic alibi vix reperitur, certe alii alios Meduſæ faciunt parentes. Debebat autem ab his verbis fieri initium novi capitis, aut in titulo Meduſæ mentio addi. Quorum cum nunc neutrum factum, liquet, quid de capitum diviſione titulisque judicari debeat, de quo & alibi jam monui. Adde infra c. 171. Fabula ipſa etiam ab Apollodoro prodita legitur lib. II.

CLII. Typhon.

Tartarus ex Terra procreavit Typhonem immani magnitudine, ſpecieque portentoſa, cui centum capita draconum ex humeris enata erant. hic Iovem provocavit, ſi vellet ſecum de regno certare. Iovis fulmine ardenti pectus ejus percuſſit. cui cum flagraret, mon-

montem Ætnam, qui eſt in Sicilia, ſuper eum impoſuit: qui ex eo adhuc ardere dicitur.

PHAETHON Solis & Clymenes filius, cum clam patris currum conſcendiſſet, & altius à terra eſſet elatus, præ timore decidit in flumen Eridanum. Hunc Iupiter cum fulmine percusſiſſet, omnia ardere cœperunt. Iovis, ut omne genus mortalium cum cauſa interficeret, ſimulavit ſe id velle extinguere: amnes undique irrigavit, omneque genus mortalium interiit, præter Pyrrham & Deucalionem. at ſorores Phaethontis, quod equos injuſſu patris junxerant, in arbores populos commutatæ ſunt.

Super eum impoſuit) Nihil hic mutandum, ſolet enim noſter ita loqui, quod jam alibi notavi.

Phaëton) Iterum hic eſt peccatum, quod in capite ſuperiori. Duæ namque fabulæ diverſiſſimæ ſub uno titulo compræhenſæ ſunt. Etiam in indice hoc caput non numerari, Micyllus obſervavit. Quoniam hinc conſtat, eum quoque indicem ſero, & ab homine non ſatis circumſpecto factum.

Cum cauſa) Id eſt Phaetonte, qui cauſa fuit incendii. Verum neſcio, an non vitium hic lateat, Deliberent alii.

CLIII. Deucalion & Pyrrha.

CATACLYSMUS, quod nos diluvium vel irrigationem dicimus, cum factum eſt, omne genus humanum interiit, præter Deucalionem & Pyrrham, qui in montem Ætnam, qui altisſimus in Sicilia eſſe dicitur, fugerunt. Hi propter ſolitudinem cum vivere non poſſent, petierunt ab Iove, ut aut homines daret, aut eos pari calamitate afficeret. Tum Iovis juſſit eos lapides poſt ſe jactare. quos Deucalion jactavit, viros eſſe juſſit: quos Pyrrha, mulieres. ob eam rem Laos dictus: Laos enim græce lapis dicitur.

Vel irrigationem) Gloſſa hoc videtur, & ſequitur, cum *factum eſt*, quod ad *irrigationem* non poteſt referri.

Las enim) Comeliniana habet *Laos*, absque cauſſa. *Las* enim rectum eſt, a Græco λᾶς, quod eſt contractum a λᾶας, de quo Heſychius; λᾶας. λίθος. Niſi malis *Laas*. Apollodorus lib. I. ubi agit hac de re: λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ λᾶας ὁ λίθος.

CLIV. *Phaeton Heſiodi.*

PHAETON Clymeni Solis filii & Meropes nymphæ filius, quam Oceanitidem accepimus, cum indicio patris avum Solem cognoviſſet, impetratis curribus male uſus eſt. nam cum eſſet propius terram vectus, vicino igni omnia conflagrarunt: & fulmine ictus in flumen Padum cecidit. hic amnis à Græcis Eridanus dicitur, quem Pherecydes primus vocavit. Indi autem quod calore vicini ignis ſanguis in atrum colorem verſus eſt, nigri ſunt facti. Sorores autem Phaetontis dum interitum deflent fratris, in arbores ſunt populos verſæ. Harum lachrymæ, ut Heſiodus indicat, in electrum ſunt duratæ: Heliades tamen nominantur. ſunt autem, Merope, Helie, Ægle, Lampetie, Phœbea, Etherie, Dioxippe. Cygnus autem rex Liguriæ, qui fuit Phaetonti propinquus, dum deflet propinquum, in cygnum converſus eſt. is quoque moriens flebile canit.

Clymeni Solis) Aliter ſupra fab. 152. Sed non eosdem ubique ſequitur auctores, & unam rem quandoque tradit diverſimode.

Conflagrarunt : & fulmine ictus) Exiſtimo ſcripturam veram eſſe, *conflagrarunt. At fulmine ictus.*

Quem Pherecydes primus vocavit) Sententia eſt, Eridani vocabulum ante Pherecydem nemini fuiſſe notum, ipſumque primum excogitaſſe. Nam revera nullus eſt Eridanus. Vide Strabonem lib. V.

CLV. Io-

CLV. *Jovis filii.*

LIBER ex Proſerpina, quem Titanes carpſerunt: Hercules ex Alcumena; Liber ex Semele Cadmi & Hermoniæ, Caſtor & Pollux ex Leda Theſtii filia, Argus ex Nioba Phoronei filia, Epaphus ex Io Inachi filia, Perſeus ex Danae Acriſii filia, Zethus & Amphion ex Antiopa Nictei filia: Minos, Sarpedon & Rhadamantus ex Europa Agenoris filia. Helena ex Pyrrhe Pimeti filia, Ethalion ex Protogenie Deucalionis filia, Dardanus ex Electra Atlantis filia, Lacedæmon ex Taygete Atlantis filia, Tantalus ex Plutone Himantis filia, Æacus ex Ægina Aſopi filia, Ægippam ex capra Boetis * Arcada ex Caliſto Lycaonis filia. Etolus ex Protogenia Deucalionis filia, Pirithous ex Dia Oeni filia.

Liber ex Proſerpina) Recte, confirmatque Tzetzes.

Cadmi & Hermoniæ) Scribendum, *Harmoniæ*, omnium conſenſu.

Helena ex Pyrrhe Pimeti filia) Pimetum illum alibi non reperio. Suſpicor ſcribendum, *Pyrrhe Epimetei filia.* Vide ſupra c. 142. quanquam nemo alius hanc Helenæ faciat matrem, quod ſciam.

Ethalion) Valde dubito de hac ſcriptura. Pauſaniæ in Eliacis prior. eſt *Aëthlius*, Jovis & Protogeniæ, Deucalionis filiæ, filius. Neque aliter reperias apud Apollodorum lib. I. Et poteſt apud noſtrum prima littera excidiſſe propter ſimilitudinem ultimæ in præcedenti vocabulo. Sequitur tamen *Etolus*, qui ſine dubio eſt *Aëthlius*.

Himantis filia) Suſpectum mihi hoc vocabulum, nec obſervavi alibi, quod ſciam.

Ægippam) Scribendum. *Ægipan ex capra Bœotia. Arcas ex Caliſto.* De Arcade res nota ex Pauſania & Apollodoro, ipſoque noſtro fab. 176. De *Bœotia* dubito, & forte *Bœoti*, aut aliud quidpiam legendum. Nam videtur ejus latere nomen, cujus capra fuit.

Dia Oenei) Etiam hæc mihi ſunt ſuſpecta. Nam aliter de his Homerus in Iliade.

CLVI. *Solis filii.*

CIRCE ex Perſide Oceani filia, Paſiphae ex Clymene Oceani filia, Phaeton, Lampetie, Ægle, Phœbe.

* * *

Ex Perſide) Scribendum eſt, *Perſeide*, ſic enim omnes vocant.

Paſiphaë ex Clymene) Paſiphaë non fuit ex Clymene, ſed ex Perſeide, quod ex Pauſania eſt notum. Quare ſcribo, *Circe ex Perſeide, Oceani filia, ac Paſiphaë*. Ex Clymene &c.

CLVII. Neptuni filii.

BOOETUS & Hellen ex Antiopa Æoli filia, Agenor & Bellerophon ex Eurynome Nyſi filia, Leuconoe ex Themiſto Hipſei filia, Rias ex Alcyone Atlantis filia, Abas ex Arethuſa Herile filia, Ephoceus ex Alcyone Atlantis filia: Belus, Actor, Dictys ex Agamede Augei filia: Euadne ex Lena Leucippi filia, Megareus ex Oenope Epopei filia, Cygnus ex Calyce Hecatonis filia, Ericlimenus & Antheus ex Aſtyphile Phœnicis filia, Neleus & Pelias ex Tyro Salmonei filia, Euphemus & Lycus & Nyctæus ex Celæno Ergei filia, Peleus Arprites, Ancæus, Mœpus ex Chiona Aquilonis filia. Amœmone item. * Cyclops Euphemus, Metus ex Melite Buſiris filia.

Boetus & Hellen) Grotius in notis ad Imagines Arateas ſuſpicatur: *Bœotus ex Melanippe Æoli filia*.

Rias) Probo Micylli emendationem, *Antas* legentis ex Pauſaniæ Bœoticis, ubi hic Alcyones Atlantis & Neptuni filius memoratur. Niſi *Hyricus* malis cum Nobil. Heinſio. Vide Not. ad Ovid. V. Faſt. p. 181.

Ex Lena) Micyllus ſuſpicatur, *Calchinia*, quia & hæc Pauſaniæ memoratur. Sed nomen nimis abit a ſcriptura veteri. Sunt plane in his aperte vitioſa. Verum in defectu veteris hiſtoriæ difficulter poſſunt emendari.

Ericlimenus & Antheus ex Aſtiphila) Scribe, *& Ancæus ex Aſtypalæa*, quomodo habet Pauſanias in Achaicis. Euriclimenis nomen quoque ſuſpectum eſt. Nam *Eurypilum* Neptuni & Aſtypalææ filium nominat Apollodorus.

Amœmone) An ſcribendum, *Amymone*? Sed hæc aliis Danai eſt filia. Vide inf. Fab. 169.

CLVIII.

CLVIII. Vulcani filii.

PHILLAMNON, Cecrops, Erichtonius, Corynetes, Cercion, Philoctus* Pinther.

Philamnon) Mallem *Philammon*. Hoc enim nomen legitur apud veteres, non alterum.

Philoctus, Pinther) Etiam hæc corrupta videntur, ſuſpicorque, *Philætus, Spinther* legenda.

CLIX. Martis filii.

OENOMAUS ex Aſterope, Harmonia ex Venere, Leodice ex Ce * Lycus, Diomedes, Thrax, Aſcalaphus, Jalmenus, Cycnus, Dryas.

Leodice) In vetuſtioribus eſt *Leodoce*, quorum neutrum credo integrum, quia nomen eſt mulieris, non viri. Niſi filiarum quoque nomina hic recenſentur, non ſolorum filiorum, contra quam ſe habet titulus, qui tamen ex hoc ipſo ſcriptus liquet non ab Hygino, verum alio. Certe & in præcedentibus capitibus non filii ſoli memorantur. Obſervo, memorari hic & filias Martis, cum in titulo nominentur ſoli filii, quod ſimiliter, ut alia eos arguit non ab Hygino ipſo ſcriptos.

Libys) Libri vetuſtiores habent *Libye*.

CLX. Mercurii filii.

PRIAPUS, Echo, Antian, Eurytus, Cephalus ex Creuſa Erichthei filia, Eureſtus, Aptale, Libys ex Libye Palamedis filia.

Aptale) Hoc cum pleriſque cæteris vix alibi reperias.

CLXI. Apollinis filii.

DELPHUS, Aſclepius ex Coronide Phlegyæ filia, Euripides ex Cleobula. Ilius ex Urea Neptuni filia, Argeus ex Eubea Macarei filia, Philammon ex Leuconoe Luciferi filia, Lycoreus ex nympha, Linus ex Urania muſa, Ariſteus ex Cyrene Penei filia,

Euripides ex Cleobula) De his quoque amplius cogitandum. Inter filios Apollinis Euripidem nullum hactenus reperire potui. Neque magis integra Ilii & Vreæ nomina videntur.

Lycoreus ex nympha) Forte ſcripſit, *Lycoreus ex Lycorea nympha.* Nomen certe nymphæ illius abeſt; Lycoreæ vero mentionem facit ſtatim ab initio. Verum alii non *Lycoream*, ſed *Coryciam* appellant ejus matrem, filius quoque non *Lycoreus*, ſed *Lycorus* aliis. Conſule Pauſaniam.

CLXII. *Herculis filii.*

HILLUS ex Deianira, Tlepolemus ex Aſtyoche, Leucites Telephus ex Auge Alei filia, Leucippus Theromachus, Leontiades, Archeolus, Ophites, Deucalion, Euhenus, Lidus, & duodecim Theſpiades, quos ex Theſpii regis filiabus procreavit.

Leucites Telephus) Duo ſunt diſtincti ſicut mox *Leucippus Theromachus*, & propterea à ſe invicem dividendi commate. Ac de Telepho quidem certum eſt. Leucitem alibi non invenio. Pro *Theromacho* puto *Therimachus* ex Apollodoro legendum.

Leontiades, Archelaus, Ophites) Pro *Leontiades*, ſcribendum *Creontiades*, pro *Archelaus*, *Agelaus*, pro *Ophites*, *Onites*.

Deucalion, Euhenus) Etiam hæc corrupta. Legendum, *Deicoon*, *Eueres*, ex Apollodoro.

CLXIII. *Amazones.*

OCYALE, Dioxippe, Iphinome, Xanthe, Hippothoe, Othrepte, Antioche, Laomache, Glauce, Agave, Theſeis, Hippolyte, Clymene, Polydora, Pentheſilea.

Orthrepte) Micyllus vult, *Otrere*. Ego *Otrira*, v. c. 30. & 223.

Antioche) Sine dubio *Antiope* legendum, quæ ſæpe memoratur. In cæterorum plerorumque vocabulis non habeo, quod definiam.

CLXIV. *Athena.*

INTER Neptunum & Minervam cum eſſet certatio, qui primus oppidum in terra Attica conderet, Jovem

vem judicem ſumpſerunt. Minerva quod primum in ea terra oleam ſevit, quæ adhuc dicitur ſtare, ſecundum eam judicatum eſt. At Neptunus iratus, in eam terram mare cœpit irrigare velle. quod Mercurius Jovis juſſu id ne faceret prohibuit. itaque Minerva ex ſuo nomine oppidum Athenas condidit, quod oppidum in terris dicitur primum eſſe conſtitutum.

ORPHEUS Eurydicem nympham amavit, quam ſono citharæ mulcens uxorem duxit. Hanc Ariſteus paſtor dum amans ſequitur, illa fugiens in ſerpentem incidit, & mortua eſt: poſtque maritus ad inferos deſcendit, & legem accepit, ne eam converſus aſpiceret. quam converſus aſpiciens, iterum perdidit. Myrrha cum patrem ſuum amaret, inebriavit, & ſic cum eo concubuit. Quod pater reſciens, utero plenam cœpit evaginato perſequi gladio. illa in arborem myrrham eſt converſa: quam pater gladio feriens, Adonis exinde natus eſt, quem Venus diligens. * * *

Orpheus) Fabula, quæ nil commune habet cum præcedenti, ac idcirco ſeorſum novoque titulo memorari debebat. Vid. ſup. c. 151. & 152.

Myrrha) Et hæc nova fabula, & a præcedenti ſeparanda.

CLXV. Marſyas.

MINERVA tibias dicitur prima ex oſſe cervino feciſſe, & ad epulum deorum cantatum veniſſe. Juno & Venus cum eam irriderent, quod & cæſia erat, & buccas inflaret, fœda viſa, & in cantu irriſa, in Idam ſylvam ad fontem venit: ibique cantans in aqua ſe aſpexit, & vidit ſe merito irriſam; unde tibias ibi abjecit, & imprecata eſt, uti quiſquis eas ſuſtuliſſet, gravi afficeretur ſupplicio. quas Marſyas Oeagri filius paſtor unus ex* turis invenit, quibus aſſidue commeletando, ſonum

num ſuaviorem indies faciebat, adeo ut Apollinem ad citharæ cantum in certamen provocaret: quo ut Apollo venit, Muſas judices ſumpſerunt. & cum jam Marſyas inde victor diſcederet, Apollo citharam verſabat, idemque ſonus erat: quod Marſya tibiis facere non potuit. itaque Apollo victum Marſyan ad arborem religatum Scythæ tradidit, qui eum membratim ſeparavit, reliquum corpus diſcipulo Olympo ſepulturæ tradidit, è cujus ſanguine flumen Marſyan eſt appellatum.

Unus ex turis) Non eſt dubium, quin *unus ex Saturis* legi oporteat, quod jam Barthius & Micyllus annotarunt.

Sonum ſuaviorem) Probo. Veteres *ſomnum*, quod huc non ſpectat. *Facere ſuaviorem ſonum* eſt ſuavius ſonare, ſuavius canere, ob frequens exercitium videlicet.

Citharam verſabat) h. e. ad aliud modulationis genus accommodabat, quod non potuit Marſyas, cujus tibiæ ad unum Phrygium fuerunt accommodatæ v. Salmaſ. ad Solin. p. 119.

Scythæ tradidit) Hoc a noſtro eſſe ex male intellecto vocabulo ἀποσκυθίσαι, non improbabiliter conjicere videtur Salmaſius ad Solin p. 926. cum omnes alii doceant, ipſum eum excoriaſſe. Verum omnes alios hoc docere, male ſtatuit Salmaſius, cum ſaltem Philoſtratus Junior faciat etiam cum noſtro. Nihil igitur mutandum. Nam Scytharum olim proprium & ſingulare habitum hoc artificium excoriandi. Vide τὸν πάνυ Gronovium ad II. Senec. de Ira. c. 5.

Eum membratim ſeparavit) Valde mihi hoc ſuſpectum eſt. Quid enim, *ſeparare aliquem*? puto igitur deeſſe aliquid de cute, ac fortaſſe ſcribendum, *qui cutem ei membratim ſeparavit*.

Flumen Marſyan) Scribe *flumen Marſyas*. Conſule Plinium, 5. 29.

CLXVI. Erichthonius.

VULCANUS Jovi cæteriſque diis ſoleas aureas ex adamante cum feciſſet, Juno cum ſediſſet, ſubito in aere pendere cœpit. quod cum ad Vulcanum miſſum eſſet, ut matrem quam ligaverat ſolveret, iratus quod de cœlo præcipitatus erat, negat ſe matrem ullam habere.

bere. Quem cum Liber Pater ebrium in concilio deorum adduxiſſet, pietati negare non potuit: tum optionem à Jove accepit, ſi quid ab iis petiiſſet impetraret. Tunc ergo Neptunus, quod Minervæ erat infeſtus, inſtigavit Vulcanum, Minervam petere in conjugium. Qua re impetrata, in thalamum cum veniſſet, Minerva, monitu Jovis, virginitatem ſuam armis defendit, interque luctandum ex ſemine ejus quod in terram decidit, natus eſt puer, qui inferiorem partem draconis habuit: quem Erichthonium ideo nominarunt, quod ἔρις græce certatio dicitur ἐχθὼν autem terra dicitur. quem Minerva cum clam nutriret, dedit in ciſtula ſervandum Aglauro, Pandroſo & Herſæ Cecropis filiabus. Hæ cum ciſtulam aperuiſſent, cornix indicavit. illæ à Minerva inſania objecta, ipſæ ſe in mare præcipitaverunt.

Soleas aureas ex adamante) Non intelligo, quomodo ſoleæ aureæ fiant ex adamante. Deinde, quid faciunt ſoleæ ad ſeſſionem? ſubdit, *Juno cum ſediſſet.* Debuit itaque ſedere, ut ligaretur. At huc ſoleæ nil conferunt. An ſcripſit noſter, *ſolia aurea, & ſoleas ex adamante?* Solia ſunt Cathedræ Deorum. Virgilius lib. VI. Æn. de Dardano.

Aurea nunc ſolio ſtellantis regia cæli
Accipit, & numerum divorum altaribus auget.

Firmat conjecturam noſtram Pauſanias, quando ſic in Atticis: *Vulcanum ajunt donum matri auream ſellam miſiſſe cum occultis quibusdam vinculis. Deam cum aſſediſſet, ſtatim vinculis implicatam.*

Auglauro) Scribendum eſt *Aglauro* ex Pauſania: Apollodoro eſt *Agraulos*: Sed cum Pauſania facit & Antigonus in ſua Miraculoſarum Narrationum congerie.

CLXVII. Liber.

LIBER Jovis & Proſerpinæ filius à Titanis eſt diſtractus, cujus cor contritum Jovis Semelæ dedit in potionem. ex eo prægnans cum eſſet facta, Juno in Beroen nutri-

nutricem Semeles ſe commutavit, & ait: Alumna, pete à Jove, ut ſic ad te veniat, quemadmodum ad Junonem, ut ſcias quæ voluptas eſt, cum Deo concumbere. illa autem inſtigata petit ab Jove, & fulmine eſt icta. ex cujus utero Liberum exuit, & Nyſo dedit nutriendum, unde Dionyſus eſt appellatus, & Bimater eſt dictus.

Ut ſcias, quæ voluptas eſt) Scribe, *quæ voluptas ſit*, ut habetur infra fab. 179. ubi eadem referuntur.

CLXVIII. Danaus.

DANAUS Beli filius ex pluribus conjugibus, quinquaginta filias habuit: totidemque filios frater Ægyptus, qui Danaum fratrem & filias ejus interficere voluit, ut regnum paternum ſolus obtineret, filiis uxores à fratre popoſcit. Danaus re cognita, Minerva adjutrice, ex Africa Argos profugit. tunc primum dicitur Minerva navem feciſſe biproram, in qua Danaus profugeret. At Ægyptus ut reſciit Danaum profugiſſe, mittit filios ad perſquendum fratrem: & eis præcepit, ut aut Danaum interficerent, aut ad ſe non reverterentur. Qui poſtquam Argos venerunt, oppugnare patruum cœperunt. Danaus ut vidit ſe eis obſiſtere non poſſe, pollicetur eis filias ſuas uxores, ut pugna abſiſterent. impetratas ſorores patrueles acceperunt uxores, quæ patris juſſu viros ſuos interfecerunt. Sola Hypermeſtra Lynceum ſervavit. ob id cæteræ dicuntur apud inferos in dolium pertuſum aquam ingerere. Hypermeſtræ & Lynceo fanum factum eſt.

CLXIX. Amymone.

AMYMONE Danai filia, dum ſtudioſe in ſylva venatur, Satyrum jaculo percuſſit: eam Satyrus voluit viola-

violare. Illa Neptuni fidem imploravit, quo Neptunus cum veniſſet, Satyrum abegit, & ipſe cum ea concubuit, ex quo conceptu naſcitur Nauplius. Id in quo loco factum eſt, Neptunus dicitur fuſcina percuſſiſſe terram, & inde aquam profluxiſſe, qui Lernæus fons dictus eſt, & Amymonium flumen.

AMYMONE Danai filia miſſa eſt à patre aquam petitum ad ſacrum faciendum: quæ dum quærit, laſſitudine obdormiit: quam Satyrus violare voluit. illa Neptuni fidem imploravit. quod cum Neptunus fuſcinam in Satyrum miſiſſet, illa ſe in petram fixit. Satyrum Neptunus fugavit. qui cum quæreret in ſolitudine à puella, illa ſe aquatum miſſam eſſe dixit à patre: quam Neptunus compreſſit. Pro quo beneficium ei tribuit, juſſitque ejus fuſcinam de petra educere. quæ cum eduxiſſet, & tres ſilani ſunt ſecuti, qui ex Amymonis nomine Amymonius fons appellatus eſt. ex qua compreſſione natus eſt Nauplius. Hic autem fons Lernæus eſt poſtea appellatus.

Id in quo loco) Nihil muto. eſt enim trajectio, pro, *in quo loco id factum eſt*. Quanquam ignorem, an hæc tota Hygini ſit narratio, cum eadem ſequatur ſtatim verbis magis ei convenientibus. Niſi malis credere, illud *Id* per ellypſin ſignificare *ob id*. Vide Indicem in *Id*.

Qui cum quæreret in ſolitudine) Abeſt aliquid, quod liquet ex puellæ reſponſione.

Eduxiſſet, & tres Sylani) Illud *&* adjectum eſt ex ſyllaba poſtrema vocis præcedentis. adde ſimilia Fab. 125. & 126. Sylani ſunt velut tubi, unde profluit aqua. Nempe ſicut fuſcina tres habebat cuſpides, ita iis evulſis, tres ſecuti ſunt ſylani, e quibus aqua profluebat, hæc eſt fabulæ ſententia.

CLXX. *Filiæ Danai quæ quos occiderunt.*

IDEA Antimachum, Philomela Panthium, Scylla Proteum; Phicomone Plexippum; Eurippe Agenorem,

rem, Demoditas Chryſippum, Hyale Perium, Trite Enceladum, Damone Amyntorem, Hippothoe Obrimum, Myrmidone Mineum, Eurydice Canthum, Cleo Aſterium, Arcania Xanthum, Cleopatra Metalcem, Philea Philinam, Hyparete Protheonem, Chryſothemis Aſteriden, Pyrante Athamantem, Armoasbus * Glaucippe Niavium, Demophile Pamphilum, Antodice Clytum, Polyxena Ægyptum, Hecabe Dryantem, Achamantis Echominum, Arſalte Ephialtem, Monuſte Euryſthenem, Amymone Midamum, Helice Evideam, Amoeme Polydectorem, Polybe Iltonomum, Helicta Caſſum, Electra Hyperantum, Eubule Demarchum, Daplidice Pugnonem, Hero Andromachum, Europome Atlitem, Pyranthis Plexippum, Critomedia Antipaphum, Pyrene Dolichum, Eupheno Hyperbium, Themiſtagora Podaſimum, Palæno Ariſtonon, Itea Antiochum, Erate Eudæmonem, Hypermeſtra Lynceum ſervavit: qui, cum Danaus periſſet, primusque Abas ei nunciaſſet, Lynceus circumſpiciens in templo quid ei muneri daret, caſu conſpexit clypeum quem Danaus conſecraverat Junoni, quem in juventa geſſerat: refixit, & donavit Abanti, ludosque conſecravit, qui quinto quoque anno aguntur. qui appellantur Aſpis en Argo· è quibus ludis curſoribus corona non datur, ſed clypeus. At Danaides poſt patris interitum, viros duxerunt Argivos, è quibus qui nati, ſunt appellati.

Hoc caput ſtatim capiti 169. erat ſubjiciendum, uti factum in ſimilibus 172. & 173. capitibus.

Idea Antimachum) De his nominibus non habeo, quod dicam. Recenſentur apud Apollodorum lib. VII. verum nomina inter ſe vix tria conveniunt. ut plane alios ſecutus noſter videatur auctores, in quorum defectu manent, ſi quæ ſunt, depravata.

Clypeum quem Danaus) Puto rectius

rectius hic quædam includi in parentheſi, hoc modo. *conſpexit clypeum, quem* (*Danaus conſecraverat Junoni, quem in juventa geſſerat*) *refixit, & donavit.* Niſi malis *quem* collocare ante refixit.

Qui nati, ſunt appellati) Deeſt aliquid. Legendum, *qui nati, Danai ſunt appellati.* Vid. Servium ad Virg. II. Æn, verſ. 5.

CLXXI. Althæa.

Cum Althæa Theſtii filia una nocte concubuerunt Oeneus & Mars: ex quibus cum eſſet natus Meleager, ſubito in regia apparuerunt Parcæ, Clotho, Lacheſis, Atropos. Cui fata ita cecinerunt. Clotho dixit, eum generoſum futurum, Lacheſis fortem: Atropos titionem ardentem aſpexit in foco, & ait: Tam diu hic vivit quam diu hic titio conſumptus non fuerit. Hoc Althæa mater cum audiſſet, exiluit de lecto, atque titionem extinxit, & eum in regia media obruit fatalem, ne ab igni obrueretur.

Tamdiu hic vivit) Legendum eſt, *vivet*, quia ſequitur *fuerit.*

Ab igne obrueretur) Quid eſt *obrui ab igne?* Lego, *ab igne abſumeretur.* Vitium ex eo, quia ſcriptum fuit *abſuereretur*, cum *s* minuſculo, & virgula in *e*, quod librarius non intellexit.

CLXXII. Oeneus.

Oeneus Porthaonis filius, Ætoliæ rex, cum omnibus diis annua ſacra feciſſet, & Dianam præteriiſſet: ea irata, aprum immani magnitudine, qui agrum Calydonium vaſtaret, miſit; tunc Meleager Oenei filius ſe pollicetur cum delectis Græciæ ducibus ad eum expugnandum iturum.

Oeneus Porthaonis) Emenda, *Parthaonis*. Ita namque Apollodoro, Pauſaniæ, atque aliis, ipſique noſtro infra, c. 239.

CLXXIII. Qui ad aprum Calydonium ierunt.

CASTOR & Pollux Jovis filii, Veruſius Mercurii, Parthecion Mercurii Thebis, Æſculapius Apollinis, Jaſon Æſonis, Thebis. Alcon Martis, Thracia. Euphemus Neptuni, Jolaus Iphicli, Lynceus & Idas Apharei, Peleus Æaci: Telamon Æaci, Admetus Pheretis, Laerta * Arcippa, Deucalion Minois, Theſeus Ægei, Plexippus, Ideus, Lynceus, Theſtii filii, fratres Althææ: Hippotas Geryonis, Cæneus Elati, Mopſus Amyci, Meleager Oenei, Hippaſſus Euryti, Ancæus Lycurgi, Phœnix Amyntoris, Dryas Japeti * Euatimus, Alcon, Denuxippus, Hippocoon Amyci, Atlantes Pondæi. Quæ civitates auxilium miſerunt Oeneo, Tenerdos, Jolcos, Sparta, Teurone, Meſſe, Perrhœbia, Phthia, Magneſta, Salamin, Calydon, Theſſalia, Oechalia, Ithaca, Tegæa, Creta, Dolopea, Athenæ, Magneſta & Arcadia.

Veruſius Mercurii, Parthecion) Hos duos nusquam alibi reperio, unde ſuſpicor vocabula eorum eſſe corrupta.

Laerta Arcippa) Etiam hæc corrupta videntur. Scribo, *Laërtes Arceſii*, quomodo legitur apud Apollodorum.

Plexippus, Ideus, Lynceus) Videntur & hæc vitioſa, ſcribendumque *Idas, Lynceus*, ex Apollodoro. Cæterum hi non ſunt filii Theſtii, ſed Apharei. Quare & in ordine peccatum fortaſſis, & omiſſi *Iphiclus*, *Euhippus*, & *Eurypylus*, qui præter Plexippum Althææ fratres Apollodoro me morantur. Denique locus totus ſic reſtituendus: *Theſeus Ægei, Idas, Lynceus Apharei, Plexippus, Iphiclus, Euhippus, Euripilus Theſtii filii, fratres Althææ.*

Hippotas Geryonis) Ne hoc quidem rectum. Scribendum enim, *Hippothous Cercyonis.*

Caneus Elati) Nullus Elati filius eſt *Caneus*, ſed *Cyllenes.*

Mopſus Amyſi) Corrige, *Mopſus Ampyci.*

Hippaſſus) Scribendum, *Hippaſus*. Quanquam de eo toto dubitem.

Phœnix Amyntoris) Etiam de his incertus ſum. Phœnix alias eſt filius Agenoris apud omnes veteres.

Dryas Japeti) Apollodoro Martis filius vocatur.

Euati-

Euatimus, Alcon) Micyllus ita putat hic legendum, *Enaſimus Hipocoontis, Leucippus Amyclæ, Atalante Schœnei.* De Atalanta non eſt dubium. In cæteris hæreo, libenterque alios audio.

Quæ civitates) Eſt hoc lemma capitis, nec hic ſuo modo poſitum, & in Indice prætermiſſum, unde liquet, quam ſit male habitus hic ſcriptor a librariis. Vide ſupra 151.

Tenerdos) Scribendum ſine dubio eſt *Tenedos.*

Teurone) Suſpicor, pro ea emendandum *Teutrania*, licet nil definiam, cum inde nemo veniſſe legatur in ſuperioribus. Deſunt hic quoque Thebæ, & nonnullæ aliæ civitates, ut ſit dubium nullum, quia aliquæ exciderint.

Meſſe) Puto *Meſſene* ſcribendum.

Magneſta) Etiam hoc corruptum. Sed non occurrit, quod reponi debeat. Nam Magneſia eſt in ſequentibus. Niſi bis putamus poſitam per oſcitantiam librarii.

CLXXIV. Meleager.

ALTHÆA Theſtii filia ex Oeneo peperit Meleagrum. Ibi in regia dicitur titio ardens apparuiſſe. huc Parcæ venerunt, & Meleagro fata cecinerunt, eum tamdiu victurum, quam diu is titio eſſet incolumis. Hunc Althæa in arca clauſum diligenter ſervavit. Interim ira Dianæ, quia Oeneus ſacra annua ei non fecerat, aprum mira magnitudine qui agrum Calydonium vaſtaret, miſit. quem Meleager cum delectis juvenibus Græciæ interfecit, pellemque ejus ob virtutem Atalantæ virgini donavit, quam Ideus, Plexippus, Lynceus Althææ fratres eripere voluerunt. Illa cum Meleagri fidem imploraſſet, ille intervenit, & amorem cognationi antepoſuit, avunculoſque ſuos occidit. Id Althæa mater audivit filium ſuum tantum facinus eſſe auſum: memor Parcarum præcepti, titionem ex arca prolatum in ignem conjecit. Ita dum fratrum pœnas vult exequi, filium interfecit. At ſorores ejus præter Gorgen & Deianiram, flendo, deorum voluntate in aves ſunt transfiguratæ, quæ Meleagrides vocantur.

cantur. At conjunx ejus Alcyone mœrens in luctu deceſſit.

In arca clauſum) Nihil muto. Poſſit tamen videri, ſcribendum, *in area*. quia ſupra c. 171. legitur, *in regia media*, cui magis convenit *area* quam *arca*.

Interim ira Dianæ) Non repudio. Quia tamen ſequitur, *ſacra ei non fecerat*, quod non tam ad iram, quam Dianam ipſam refertur, malo legere, *ira Dianæ*.

Id Althæa) τὸ *id* expungendum, utpote natum ex litteris ultimis vocabuli antecedentis, quod nimis frequenter accidit apud noſtrum. Niſi malis: *Id Althæa mater ut audivit*, & τὸ *id* exponere *ob id*, quod noſtro frequens eſt.

Gorgen) Nicander vocat *Gorgonem*. Vide Anton. Liberalis Metamorph. ubi iſtæc omnia habentur.

CLXXV. Agrius.

AGRIUS Partæaonis filius, ut vidit Oeneum fratrem orbum liberis factum, egentem regno expulit, atque ipſe regnum poſſedit. Interim Diomedes Tydei filius & Deiphyles, Ilio devicto, ut audivit avum ſuum regno pulſum, pervenit in Ætoliam cum Sthenelo Capanei filio & armis contendit cum Opopa Agrii filio. quo interfecto, Agrium egentem è regno expulit, atque Oeneo avo ſuo regnum reſtituit. poſtque Agrius regno expulſus, ipſe ſe interfecit.

Orbum liberis factum, egentem regno) Illud *orbum* male hic intruſum eſt ex gloſſa, qua quis formulam, *egentem liberis* expoſuerat. Scribendum enim: *Ut vidit Oeneum fratrem liberis factum egentem, regno expulit*. Ad eundem modum poſt: *Agrium egentem e regno expulit*.

Cum Opopa) Micyllus vult *Epopea*. Ego dubito. Magis conveniret Lycopeus, memoratus Apollodoro.

CLXXVI. Lycaon.

Ad Lycaonem Pelaſgi filium Jovis in hoſpitium veniſſe dicitur, & filiam ejus Calyſto compreſſiſſe, ex

quo

quo natus eſt Arcas, qui ex ſuo nomine terræ nomen indidit. Sed Lycaonis filii Jovem tentare voluerunt, deus ne eſſet: carnem humanam cum cæterâ carne commiſcuerunt, idque in epulo ei appoſuerunt. Qui poſtquam ſenſit, iratus menſam evertit: Lycaonis filios fulmine necavit. eo loco poſtea Arcas oppidum communivit, quod Trapezos nominatur. patrem Jupiter in lupi figuram mutavit.

Deus ne eſſet: carnem) Mallem, *Deus ne eſſet, & carnem.*
Trapezos) Forte *Trapezoos* aut *Trapezus* legendum. Stephano profectò τραπεζοῦς eſt.

CLXXVII. Calyſto.

CALYSTO Lycaonis filia urſa dicitur facta eſſe, ob iram Junonis, quod cum Jove concubuit. Poſtea Jovis in ſtellarum numero retulit, quæ Septentrio appellatur. quod ſignum loco non movetur, neque occidit. Thetis enim Oceani uxor, nutrix Junonis, prohibet eam in Oceanum occidere. Hic ergo ſeptentrio major, de qua in Creticis verſibus:

Tuque Lycaoniæ mutatæ ſemine nymphæ
Quam gelido raptam de vertice Nonacrinæ
Oceano prohibet ſemper ſe tingere Thetis,
Auſa ſuæ quia ſit quondam ſuccumbere alumnæ.

Hæc igitur urſa à Græcis ἑλίκη appellatur. hæc habet ſtellas in capite ſeptem non claras, in utraque aure duas, in armo unam, in pectore claram unam, in pede priore unam, in extrema coxa claram unam, in femine poſteriori duas, in pede extremo duas, in cauda tres, omnes numero viginti.

In Creticis verſibus) Manuſcr. Barthianum, ſicut quidem ipſe ait, præfert *Cretais*, unde ipſe putat emendandum, *Arateis*. Ego nil definio.

Mutata ſemine) Legendum arbitror, *mutata*, ut ad antecedens *tu* referatur. Verſus quoque totus ſic videtur reſtituendus.

Tuque Lycaonio mutata e ſemine nympha.

CLXXVIII. Europa.

EUROPA Agriopes & Agenoris filia, Sidonia; hanc Jupiter in taurum converſus, à Sidone Cretam tranſportavit: & ex ea procreavit Minoem, Sarpedonem, Rhadamantum. Hujus pater Agenor ſuos filios miſit, ut ſororem reducerent, aut ipſi in ſuum conſpectum non redirent. Phœnix in Africam eſt profectus, ibique remanſit: inde Afri Pœni ſunt appellati. Cilix ſuo nomine Ciliciæ nomen indidit. Cadmus cum erraret, Delphos devenit: ibi reſponſum accepit, ut à paſtoribus bovem emeret, qui Lunæ ſignum in latere haberet, eumque ante ſe ageret: ubi decubuiſſet, ibi fatum eſſe, eum oppidum condere, & ibi regnare. Cadmus forte audita cum imperata perfeciſſet, & aquam quæreret, ad fontem Caſtalium venit, quem Draco Martis filius cuſtodiebat: qui cum ſocios Cadmi interfeciſſet, à Cadmo lapide eſt interfectus: denteſque ejus Minerva monſtrante, ſparſit & aravit, unde Spartæ ſunt enati. Qui inter ſe pugnarunt, ex quibus quinque ſuperfuerunt, id eſt, Chthonius, Udæus, Hyperenor, Pelorus, & Echion, ex bove autem quem ſecutus fuerat, Bœotia eſt appellata.

Agriopes) Sic in ſequenti fabula. In fabula vero ſexta, *Agriſope* vocatur. Micyllus ubique ſcribit, *Argyrope*. Mallem ego *Argiope*. Dicitur hæc Nympha Pauſaniæ in Meſſeniacis.

Denteſque ejus) Hyginum arbitror ſcripſiſſe, *dentes qui ejus*.

CLXXIX. *Semele.*

CADMUS Agenoris & Agriopes filius ex Harmonia Martis & Veneris filia procreavit filias quatuor, Semelen, Ino, Agaven, Autonoen, & Polydorum filium. Jovis cum Semele voluit concumbere. Quod Juno cum reſciit, ſpecie immutata in Beroen nutricem, ad eam venit, & perſuaſit, ut peteret ab Iove, ut eodem modo ad ſe quo modo ad Iunonem veniret: Ut intelligas, inquit, quæ ſit voluptas cum deo concumbere. Itaque Semele petiit ab Iove, ut ita veniret ad ſe. Qua re impetrata, Iovis cum fulmine & tonitribus venit, & Semelem conflagravit. ex utero ejus Liber eſt natus, quem Mercurius ab igne ereptum, Niſo dedit educandum. & græce Dionyſus eſt appellatus.

CLXXX *Actæon.*

ACTÆON Ariſtei & Autonoes filius, paſtor Dianam lavantem ſpeculatus eſt, & eam violare voluit. Ob id irata Diana fecit, ut ei cornua in capite naſcerentur, & à ſuis canibus conſumeretur.

CLXXXI. *Diana.*

DIANA cum in valle opacisſima, cui nomen eſt Gargaphia, æſtivo tempore fatigata ex asſidua venatione, ſe ad fontem, cui nomen eſt Parthenius, perlueret, Actæon Cadmi nepos, Ariſtei & Autonoes filius, eundem locum petens ad refrigerandum, ſe & canes quos exercuerat, feras perſequens, in conſpectum deæ incidit: qui ne loqui poſſet, in cervam ab ea eſt converſus. Ita pro cervo laceratus eſt à ſuis canibus. quorum nomina, maſculi, Melampus, Ichnobates, * Echno-

Echnobas, Pamphagos, Dorceus, Oribaſus, Nebrophonos, Lælaps, Theron, Pterelas, Hylæus, Nape, Ladon, Pœmenis, Therodanapis, * Aura, Lacon, Harpya, Elion, Dromas, Thous, Canache, Cyprius, Sticte, Labros, Arcas, Agriodus, Tigris, Hylactor, Alce, Harpalus, Lyciſca, Melaneus, Lachne, Leucon. Item tres qui eum Gnoſius * conſumpſerunt. fœminæ, Melanchœtes, Agre, Therodamas, Oreſitrophos. Item alii autores tradunt hæc nomina: Acamas, Syrus, Æon, Stilbon, Agrius, Charops, Æthon, Coran, Boreas, Draco, Eudromus, Dromius, Zephyrus, Lampus, Hemon, Cyllopotes, Harpalycus, Machimus, Ichneus, Omelympus, Ocydromus, Borax, Ocythous, Pachitos, Obrimus: fœminæ, Argo, Aretuſa, Urania, Theriope, Dinomache, Dioxippe, Echione, Gorgo, Cyllo, Arpyia, Lyncæſte, Leæne, Lacena, Ocypote, Ocydrome, Oxyroe, Orias, Sagnos * Theriphone, Volatos, Chediætros.

Echnobas) Hic formatus ex præcedente videtur, ac propterea delendus.

Therodanapis) Etiam hic ex ſuperioribus duobus, quorum nomina Theron & Nape, conſarcinatus eſt.

Aura) Non male. Sed alii non numerant in his canibus, verum *Agre*.

Elion) Micyllus putat, *Aello*, nec diſplicet.

Qui eum Gnoſius conſumſerunt) Barthius in ſuo Mſ. ait ſeſe reperiſſe, *qui eum eum ſuis conſumſerunt*; unde fecit, *qui eum cum oſsibus conſumſerunt*. Sæpe dixi, Mſ. Barthii admodum ſuſpectum mihi eſſe. Nam *Gnoſius* nomen canis videtur, alieno loco poſitum. Et eſt *Gnoſsius Ichnobates*, inter canes Acteonis apud Ovidium quoque. Ut ſimpliciter legendum ſit, *qui eum conſumſerunt*.

Therodamas, *Oreſiſtrophus*) Legendum ex Ovidio, *Theridamas*, & *Oreſitrophus* videtur.

Coran) Forte *Corus* legendum, ut mox *boreas*, item *Zephyrus*.

Borax) Mallem, *boras*. Hoc enim nomine unus legitur apud Apollodorum.

Sagnos) Litteram initialem male huc tractam ex præcedenti vocabulo exiſtimo, ac ſcribo, *Agnos*. De reliquis non habeo, quod dicam.

CLXXXII.

CLXXXII. Oceani filiæ.

OCEANI filiæ, Idothea, Althæa, Adraſta. alii dicunt Meliſsi filias eſſe, Iovis nutrices, quæ nymphæ Dodonides dicuntur. alii Najades vocant: quarum nomina, Ciſſeis, Nyſa, Erato, Eriphia, Bromie, Polyhymno: hæ in monte Nyſa munere alumni potitæ ſunt, qui Medeam rogaverat, & depoſita ſenectute in juvenes mutatæ ſunt, conſecratæque poſtea inter ſidera, Hyades appellantur. alii tradunt vocitatas, Arſine, Ambroſie, Bromie, Ciſſeis, Coronis.

Idothea) De hac dubito. Alibi profecto Prothei filia vocatur.

Meliſsi filias) Mallem, *Meliſſæ*.

In monte Nyſa) Hic deeſſe aliqua cum Micyllo ſuſpicor. Nec enim in ipſo monte factum autumo, quod ſequitur, ſaltem ut adderetur, magnopere huc non pertinebat.

Arſine) Cum Grotio ex Arateis, *Arſinoë* legendum.

Ambroſie) Malunt *Ambroſiam* vocare. Sed & hoc bonum. Heſychius. Αμβροσίη, θεία, καὶ ἀθάνατος, καὶ ἡ τῶν θεῶν τροφή. Sic iſta diſtinguenda ſunt. ut paulo ante, Αμβροσία θεία, &c.

CLXXXIII. Equorum Solis & Horarum nomina.

EOS, per hunc cœlum verti ſolet: Æthyops, quaſi flammeus eſt, concoquit fruges. Hi funales ſunt mares: fœminæ, Locarie, Bronte, quæ nos tonitrua appellamus, Sterope, quæ fulgitrua. Huic rei autor eſt Eumelus Corinthius. Item quos Homerus tradit, Abrax, Aſlo * Therbeeo. Item quos Ovidius, Pyrois, Eous, Aethon & Phlegon. Horarum vero nomina hæc ſunt, Iovis Saturni filii & Themidis filiæ, Titanaide, Auxo, Eunomia, Pheruſa, Caria, Odice, Euporie, Irene, Orteſie, Thallo. Alii autores tradunt decem

 his

his nominibus Auge, Anatole, Muſia, Gymnaſia, Nimphes, Meſembria, Sponde, Elete, Acte, & Hecypris, Dyſis.

Eos) Micyllus legit *Eons*, quod per Ovidium probatur. Idem mox pro *Æthiops*, legit *Æthon*. Sed hos diverſos ipſe noſter poſtea facit.

Femina, Locarie) Scribendum eſt *jugaria*. quod pridem monui poſt Salmaſium lib. I. c. ultimo mei operis de re Vehiculari. Vitium ex eo natum, quia veteri ratione formatum erat *jocaria*, quod non intelligebant.

Fulgitrua) *Fulgitrua* ſcribendum monui in prædicto de Re Vehiculari loco. Et ſic habet Commeliniana. Nempe ſicut *tonitru*, ſic & *fulgitru* dixere veteres, quod vel ex hoc loco annotandum. Niſi fors quis malit *fulgetra*, quæ vox binis locis apud Plinium occurrit. Ego tamen in priorem lectionem plus inclino.

Abrax) Hoc cum ſequentibus corruptum. Neque mihi notus locus eſt Homeri, unde deſumſerit.

Therbeeo) Veteres, *Therebeo*.

Jovis Saturni filii) Neſcio, an hæc ſint Hygini, non reſpondet ſane ſequens *filia*, præcedenti *Horarum*. Niſi quis exiſtimet, in parentheſi hæc fuiſſe ſcripta.

Odice) Lego, *dice*, ut alicubi apud Heſiodum habetur.

Hecypris, Dyſis) Ultima vox ſupervacua videtur, quia numerus Horarum Denarius, de quo præceſſit, jam eſt abſolutus, conjunctioque inſerta ſtat ante *Hecypris*. Solet autem in his poni ante ultimum vocabulum. De *Hecypris* vocabulo non habeo, quod dicam, niſi quod corruptum videatur.

CLXXXIV. *Pentheus & Agave.*

PENTHEUS Echionis & Agaves filius, Liberum negavit deum eſſe, nec myſteria ejus accipere voluit. Ob hoc eum Agave mater cum ſororibus Ino & Autonoe, per inſaniam à Libero objectam membratim laniavit. Agave ut ſuæ mentis compos facta eſt, & vidit ſe Liberi impulſu tantum ſcelus admiſiſſe, profugit ab Thebis, atque errabunda in Illyriæ fines devenit, ad Licoterſen regem, quam Licoterſes excepit. Cum qua Polyphontes, occiſo Creſphonte, regnum occu-

occupavit. filium autem ejus infantem Merope mater, quem ex Creſphonte habebat, abſconſe ad hoſpitem in Ætoliam mandavit. Hunc Polyphontes maxima cum induſtria quærebat, aurumque pollicebatur, ſi quis eum necaſſet. Qui poſtquam ad puberem ætatem venit, capit conſilium, ut exequatur patris & fratrum mortem. Itaque venit ad regem Polyphontem, aurum petitum, dicens ſe Creſphontis interfeciſſe filium & Meropis, Telephontem. Interim rex eum juſſit in hoſpitio manere, ut amplius de eo perquireret. Qui cum per laſſitudinem obdormiſſet, ſenex qui inter matrem & filium internuncius erat, flens ad Meropem venit, negans eum apud hoſpitem eſſe, nec comparere. Merope credens eum eſſe filii ſui interfectorem, qui dormiebat, in Chalcidicum cum ſecuri venit, inſcia ut filium ſuum interficeret, quem ſenex cognovit, & matrem ab ſcelere retraxit. Merope poſtquam * venit occaſionem ſibi datam eſſe, ab inimico ſe ulciſcendi, redit cum Polyphonte in gratiam. Rex lætus cum rem divinam faceret, hoſpes falſo ſimulavit ſe hoſtiam percuſſiſſe, eumque interfecit, patriumque regnum adeptus eſt.

Negans eum) Filium, quem ex Creſphonte habebat, eum negabat ſenex ille in Ætolia eſſe apud hoſpitem, a quo recens eum reverſus erat domum ad Meropen.

Poſtquam venit) Micyllus. *vidit*, quod Barthius ex Mſ. ſuo probat. Cogitandum tamen, annon ſcripſerit, *poſtquam invenit* h. e. intellexit. vide ſup. c. 136.

CLXXXV. Atalanta.

SCOENEUS Atalantam filiam virginem formoſiſſimam dicitur habuiſſe, quæ virtute ſua curſu viros ſuperabat, ea petiit à patre, ut ſe virginem ſervaret.

varet. Itaque cum à pluribus in conjugium peteretur, pater ejus ſimultatem conſtituit, qui eam ducere vellet, prius in certamine, curſu cum ea contenderet, termino conſtituto, ut ille inermis fugeret, hæc cum telo inſequeretur: quem intra finem termini * conſecuta fuiſſet, interficeret, cujus caput in ſtadio figeret. Pleroſque cum ſuperaſſet, & occidiſſet, noviſſime ab Hippomene Megarei & Meropes filio victa eſt. Hic enim à Venere mala tria inſignis formæ acceperat, edoctus quis uſus in eis eſſet. Qui in ipſo certamine jactando puellæ impetum alligavit. illa enim dum colligit, & ammiratur aurum, declinavit, & juveni victoriam tradidit. Cui Schœneus ob induſtriam libens filiam ſuam dedit uxorem. Hanc cum in patriam duceret, oblitus beneficio Veneris ſe viciſſe, grates ei non egit. Irata Venere in monte Parnaſſo cum ſacrificaret Jovi victori, cupiditate incenſus, cum ea in fano concubuit. quos Jupiter ob id factum in leonem & læam convertit, quibus dii concubitum Veneris denegant.

Qua virtute ſua curſu) Emendo, *qua virtute ſua, ac curſu.*

Pater ejus ſimultatem) Mallem ego, *pater eis ſimultatem conſtituit.* Ita fab. 22.

Ut ille inermis) Mallem, *& ille inermis.*

Quem intra finem termini conſecuta fuiſſet) Collocant hic aſteriſcum, quaſi deſit aliquid, Cauſſam nullam video. *Conſecuta*, eſt *aſſecuta* fuiſſet. Quomodo ſcriptores optimi. Cicero ipſe in Catolin. II. *Aurelia profectus eſt: ſi accelerare volent, ad veſperum conſequentur.*

Cujus caput) Forte ſcribendum, *interficeret, & ejus.* Dico, forte, quia hujus generis quædam alia apud noſtrum occurrunt.

Qui in ipſo certamine) Mallem *qua*, ut ad *mala* referatur.

Et Laam) Veteres *lanam.* Unde colligo, ſcripturam veram eſſe *Leanam.*

Quibus dii concubitum) Barthius emendabat: *quibus Deum concubitum genetrix denegat.* Nempe quia miſſi ſunt ſub jugum, & juncti ad currum matris Deum, ut apud Ovidium alibi.

alibique legitur. Sed ſimilia ex vulgata lectione poſſunt colligi, ut fortaſſe non ſit neceſſe, tam longe ab ea abire. *Concubitus Veneris* intelligi poteſt concubitus Veneris cauſa, Venereus concubitus. *Dii* autem, Jupiter mutando, Iſis relegando ad vehiculum ſuum.

CLXXXVI. *Melanippe.*

MELANIPPEN Deſmontis filiam, ſive Æoli, ut alii poëtæ dicunt, formoſiſſimam Neptunus compreſſit, ex qua procreavit filios duos. Quod cùm Deſmontes reſciſſet, & Melanippem excæcavit, & in munimento concluſit: cui cibum atque potum exiguum præſtari juſſit, infantes autem feris projici. Qui cum projecti eſſent, vacca lactans veniebat ad infantes, & ubera præſtabat. Quod cum armentarii vidiſſent, tollunt eos ut educarent. Interim Metapontus rex Icariæ à conjuge Theano petebat, ut ſibi liberos procrearet, aut regno cederet. illa timens mittit ad paſtores, ut infantem aliquem explicarent, quem regi ſubderet. qui miſerunt duos inventos, ea regi Metaponto pro ſuis ſuppoſuit. Poſtea autem Theano ex Metaponto peperit duos. Cum autem Metapontus priores valide amaret, quod formoſiſſimi eſſent, Theano quærebat ut eos tolleret, & filiis ſuis regnum ſervaret. Dies advenerat, ut Metapontus exiret ad Dianam Metapontinam ad ſacrum faciendum. Theano occaſione nacta, indicat filiis ſuis eos ſuppoſititios priores eſſe. Itaque cum in venatione exirint, eos cultris interficite. Illi autem matris monitu cum in montem exiſſent, prælium inter ſe commiſerunt. Neptuno autem adjuvante, Neptuni filii vicerunt, & eos interfecerunt. quorum corpora cum in regia allata eſſent, Theano cultro venatorio ſe interfecit. Ultores autem Boetus & Æolus ad paſtores, ubi

ubi educati erant, confugerunt. Ibi Neptunus eis indicat, ex ſe eſſe natos, & matrem in cuſtodia teneri. Qui ad Deſmontem pervenerunt, eumque interfecerunt, & matrem cuſtodia liberarunt, cui Neptunus lumen reſtituit. eam filii perduxerunt in Icariam ad Metapontum regem, & indicant ei perfidiam Theanus. Poſt quæ Metapontus duxit conjugio Melanippen, eoſque ſibi filios adoptavit, qui in Propontide ex ſuo nomine condiderunt, Boetus Boetiam, Æolus Æoliam.

Melanippen) Micyllus notat, *Menalippen* aliis vocari. Ego nihil cenſeo mutandum. Nam *μελανίππη* quoque eſt Pauſaniæ in Bœoticis, & Straboni lib. VI. Adde ibi Caſaubonum.

Eos ſuppoſititios priores) Barthius ex Mſ. ſuo, *eos priores, ſuppoſititios.* Solet tamen noſter ordine turbatiori aliquando gaudere. Si quid mutandum, mallem *eis ſuppoſititios priores eſſe*, tali ſenſu, ſuppoſititios eis præferri, prioreque loco haberi, a Metaponto nempe. Niſi præferas: *eos ſuppoſititiis priores eſſe.* Mihi certe magis arridet.

In venatione exirint) Barthius ex dicto libro ſuo *in venationem.* citra neceſſitatem, noſtrique conſuetudinem, ut ex indice cognoſcitur.

CLXXXVII. Alope.

ALOPE Cercyonis filia, formoſiſſima cum eſſet, Neptunus eam compreſſit: qua ex compreſſione peperit infantem, quem inſcio patre nutrici dedit exponendum. Qui cum expoſitus eſſet, equa venit, & ei lac præſtabat. quidam paſtor equam perſequutus, vidit infantem, atque eum ſuſtulit. qui veſte regia indutum cum in caſam tuliſſet, alter compaſtor rogavit, ut ſibi eum infantem donaret. Ille ei donavit ſine veſte. cum autem inter eos jurgium eſſet, quod qui puerum acceperat, inſignia ingenuitatis repoſceret; ille autem non daret: contendentes ad regem Cer-

Cercyonem venerunt, & contendere cœperunt. Ille autem qui infantem donatum acceperat, repetere inſignia cœpit. quæ cum allata eſſent, & agnoſceret Cercyon ea eſſe ex veſte ſciſſa filiæ ſuæ Alopes: nutrix timens, regi judicium fecit infantem eum Alopes eſſe, qui filiam juſſit ad necem includi, infantem autem projici. Quem iterum equa nutriebat. paſtores iterum inventum infantem ſuſtulerunt, ſentientes eum deorum numine educari, atque nutrierunt, nomenque ei impoſuerunt Hippothoum. Theſeus cum ea iter faceret à Trœzene, Cercyonem interfecit. Hippothous autem ad Theſeum venit, regnaque avita rogavit. cui Theſeus libens dedit, cum ſciret eum Neptuni filium eſſe, unde ipſe genus ducebat. Alopes autem corpus Neptunus in fontem commutavit, qui ex nomine Alopes eſt cognominatus.

Ut ſibi eum infantem) Perperam. Priores editiones habuere, *ut ſibi cum infantem*. Vera lectio, *ut ſibi cum infante eam donaret*. Sermo eſt de veſte regia, qua infans fuit expoſitus. hanc ſibi voluit donari ſimul cum infante. Ideo ſequitur; *illa ei donavit SINE veſte*, contra ſcilicet, quam alter volebat.

Timens, regi judicium fecit) Veteres editiones: *Timens regis judicium, fecit*. Barthius, ex ſuo libro, *timens regis judicium fecit*. Probo, ſi poſt *regis* comma ponatur. *Timens regis*, eſt timens ex rege, vel a rege, per Græciſmum, de quo Voſſius videndus.

CLXXXVIII. Theophane

THEOPHANE Byſaltidis filia, formoſiſſima virgo. Hanc cum plures proci peterent à patre, Neptunus ſublatam tranſtulit in inſulam Crumiſſam, quod cum proci eam ſciſſent ibi morari, nave comparata Crumiſſam contendere cœperunt. Neptunus ut eos deciperet, Theophanem in ovem commutavit

vit formoſiſſimam, ipſe autem in arietem, cives autem Crumiſſenſes in pecora. quo cum proci veniſſent, neque ullum hominem invenirent, pecora mactare cœperunt, atque ea victu conſumere. Hoc Neptunus ut vidit, in pecora commutatos conſumi, procos in lupos convertit: ipſe autem ut erat aries, cum Theophane concubuit: ex quo natus eſt aries Chryſomallus, qui Colchos Phryxum vexit. cujus pellem Æeta in luco Martis habuit poſitam, quam Jaſon ſuſtulit.

Crumiſſam) Micyllus putat *Cromiuſam*, vel *Gromiuſam* legendum. Ego neque hunc, neque illum invenio. Puto autem in reſpectu ad ſequentem fabulam *Croiomuſam* legendum, vel Criniſſam ex Strabonis XVII.

Ipſe autem in arietem) Lego, *ipſe ſe autem*. Illud *ſe* abſumptum eſt per vocis præcedentis ſyllabam ultimam.

CLXXXIX. *Procris.*

PROCRIS Pandionis filia. Hanc Cephalus Deionis filius habuit in conjugio: qui cum mutuo amore tenerentur, alter alteri fidem dederunt, ne quis cum alio concumberet. Cephalus autem cum ſtudio venandi teneretur, & matutino tempore in montem exiſſet, Aurora Tithoni conjunx eum adamavit, petitque ab eo concubitum. cui Cephalus negavit, quod Procri fidem dederat. Tunc Aurora ait: Nolo ut fallas fidem, niſi illa prior fefellerit. Itaque commutat eum in hoſpitis figuram, atque dat munera ſpecioſa quæ Procri deferret. Quo cum Cephalus veniſſet, immutata ſpecie munera Procri dedit, & cum ea concubuit. tunc ei Aurora ſpeciem hoſpitis abſtulit. Quæ cum Cephalum vidiſſet, ſenſit ſe ab Aurora deceptam, & inde profugit in Cretam inſulam, ubi Diana venabatur.

batur. Quam cum Diana conſpexiſſet, ait ei: Mecum virgines venantur, tu virgo non es, recede de hor. * cœtu. cui Procris indicat caſus ſuos, & ſe ab Aurora deceptam. Diana miſericordia tacta, dat ei jaculum quod nemo evitare poſſet: & canem Lælapem, quem nulla fera effugere poſſet: & jubet eam ire, & cum Cephalo contendere. Ea capillis demptis, juvenili habitu Dianæ voluntate ad Cephalum venit, eumque provocavit: quem in venatione ſuperavit. Cephalus, ut vidit tantam potentiam canis atque jaculi eſſe, petit ab hoſpite, non æſtimans conjugem ſuam eſſe, ut ſibi jaculum & canem venderet. illa negare cœpit. regni quoque partem pollicetur: illa negat. Sed ſi utique, ait, perſtas id poſſidere, da mihi id quod pueri ſolent dare. Ille amore jaculi & canis incenſus, promiſit ſe daturum. qui cum in thalamos veniſſent, Procris tunicam levavit, & oſtendit ſe fœminam eſſe, & conjugem illius. cum qua Cephalus, muneribus acceptis, redit in gratiam. Nihilominus illa timens Auroram, matutino tempore ſecuta eum, ut obſervaret, atque inter virgulta delituit. quæ virgulta cum Cephalus moveri vidit, jaculum inevitabile miſit, & Procrin conjugem ſuam interfecit, ex qua Cephalus habuit filium Archium, ex quo naſcitur Laertes, Ulysſis pater.

Cephalus Deionis) Scribe *Cephalus Deionei*, ex Pauſania.

Recede de hor. cœtu) Veteres habuere, *recede de hoc tu*. Barthius ex ſuis, *recede de hoc cœtu*. Forſan ſcribendum, *recede de harum cœtu*. Mallem tamen, *recede hoc tu*, ut *hoc* poſitum ſit elliptice, pro *ab hoc loco*. Quomodo apud Plautum in Moſtel: *Non hoc longe Delphium*.

Archium) Micyllus ex Homero & Ovidio *Arceſium* emendat.

CXC. *Theoroe.*

THESTOR mantis habuit Calchantem filium, & Leucippen filiam, & Theonoen, quam ludentem à mari piratæ rapuerunt, & detulerunt in Cariam, quam rex Icarus ſibi in concubinatum emit. Theſtor autem filia amiſſa inquiſitum profectus eſt, qui naufragio in terram Cariam venit, & in vincula eſt conjectus, ibi ubi & Theonoe morabatur. Leucippe autem patre & ſorore amiſsis, Delphos petit, an eorum foret inveſtigatio. Tum Apollo reſpondit: Pro meo ſacerdote per terras vade, & eos reperies. Leucippe ſorte audita capillos totondit, atque pro juvene ſacerdote circum terras exit inveſtigatum. Quæ cum in Cariam deveniſſet, & Theonoe eam vidiſſet, æſtimans ſacerdotem eſſe, in amorem ejus incidit, jubetque ad ſe perduci, ut cum eo concumberet. Illa autem quia fœmina erat, negat id poſſe fieri. Theonoe irata, jubet ſacerdotem includi in cubiculum, atque aliquem ex ergaſtulo venire, qui ſacerdotem interficeret. quem ad interficiendum mittitur ſenex Theſtor, imprudens ad filiam ſuam, * quem Theonoe non agnovit, datque ei gladium, & jubet eum ſacerdotem interficere. Qui cum intraſſet, & gladium teneret, Theſtorem ſe vocitari dixit, duabus filiis Leucippe & Theonoe amiſsis: ad hoc exitium veniſſe, ut ſibi ſcelus imperaretur. quod ille in ſe cum convertiſſet, & vellet ipſum ſe interficere, Leucippe audito patris nomine, gladium ei extorſit. Quæ ad reginam interficiendam ut veniret, patrem Theſtorem in adjutorio vocavit. Theonoe patris nomine audito, indicat ſe filiam eſſe ejus. Icarus autem rex agnitione facta, cum muneribus eum in patriam remiſit.

Theſtor

Theſtor mantis) Veteres illud *mantis* non agnoſcunt. Nec repudio tamen. Eſt autem a Græco *μάντης*.

Quem Theonoe) Sic volebat Micyllus, Veteres editiones habebant, *quam*, quod non debebat mutari. Eſt enim ſermo de Leucippe. Theonoe nō agnovit eam eſſe Leucippen, filiam Theſtoris, multo minus ſororem ſuam, ſed puravit, eſſe juvenem ſacerdotē.

CXCI. Rex Midas.

MIDAS rex Mygdonius filius Matris Deæ, à Timolo * ſumptus eo tempore quo Apollo cum Marſya vel Pane fiſtula certavit. quod cum Timolus victoriam Apollini daret, Midas dixit Marſyæ potius dandam. tunc Apollo indignatus, Midæ dixit: Quale cor in judicando habuiſti, tales & auriculas habebis. quibus auditis effecit ut aſininas haberet aures. Eo tempore Liber pater cum exercitum in Indiam duceret, Silenus aberravit. quem Midas excerptum hoſpitio liberaliter accepit, atque ducem dedit, qui eum in comitatum Liberi deduceret. At Midæ Liber pater ob beneficium, deoptandi dedit poteſtatem, ut quicquid vellet peteret à ſe. Quo Midas petiit, ut quicquid tetigiſſet, aurum fieret. quod cum impetraſſet, & in regiam veniſſet, quicquid tetigerat, aurum fiebat. Cum jam fame cruciaretur, petit à Libero, ut ſibi ſpecioſum donum eriperet. Quem Liber juſſit in flumine Pactolo ſe abluere. cujus corpus aquam cum tetigiſſet, facta eſt colore aureo. Quod flumen nunc Chryſorrhoas appellatur in Lydia.

Midas rex Mygdonius) Quid hic eſt, *Mygdonius?* An *Mygdonia* ſcribendum? vulgo Phrygiæ rex dicitur? Nempe Mygdonia pars magnæ Phrygiæ. Vide Stephanum.

Matris Deæ) Non dubito, quin emendandum ſit, *Matris Ideæ* Lucretius lib. II. *Idæam vocitant matrem.*

a Timolo) Poſt hæc verba putant lacunam eſſe. Mihi aliter videtur, & deeſſe quædam poſt præpoſitionem *a*, exempli cauſſa, *a Marſya & Apolline cum Tmolo judex ſumptus eo tempore*

Poſſis tamen credere, omnia hic dici breviter, ut nonnunquam apud noſtrum fit, & *ſumtus* explicare per *aſſumtus*, ad ferendum una judicium videlicet. Nec *Timolo* aptum. Scribi enim debet *Tmolo*, quod vel ex Ovidio eſt clarum. & ſic ponendum in ſequentibus.

Quibus auditis) h. e. quibus a Mida auditis, ſeu, poſtquam hæc Midas audiviſſet. Verum neſcio, annon legendum ſit, *quibus editis* h. e. quibus verbis prolatis, poſt quæ verba.

Quem Midas excerptum) Imo, *exceptum*, quomodo habuere veteres, licet male trajecto vocabulo.

Atque ducem dedit) Non Silenum, ſed Sileno. Itaque ſuſpicor ſcribendum, *atque ducem ei dedit.*

Chryſorrhoas) Apud Stephanum in voce Μάσταυρα eſt χρυσοῤῥόας. Nihil tamen hic mutandum. Nam eodem modo legitur & apud Plinium, ipſumque noſtrum infra ca. 242. quanquam de iſto loco poſſit dubitari, ut ex notis ibi liquet.

CXCII. *Hyas.*

ATLAS ex Pleione ſive Oceanitide duodecim filias habuit, & filium Hyantem: quem ab apro vel leone occiſum dum lugent ſorores, ab eo luctu conſumptæ ſunt. ex his quinque primæ inter ſidera relatæ, locum habent inter cornua tauri, Phæſila, Ambroſia, Coronis, Eudora, Polyxo, quæ à fratris nomine appellantur Hyades, eaſdem Latine Suculas vocant: quidam ajunt in modum Y literæ poſitas, inde Hyadas dici. Nonnulli, quod cum oriantur, pluvias efficiant. eſt autem Græce hyin pluere. Sunt qui exiſtiment ideo has in ſideribus eſſe, quod fuerint nutrices Liberi patris, quas Lycurgus ex Inſula Naxo ediderat. Cæteræ ſorores poſtea luctu conſumptæ, ſidera facta ſunt: & quia plures erant Pleiades dictæ, nonnulli exiſtimant ita nominatas, quia inter ſe conjunctæ, quod eſt pleſion, ideo autem confertæ ſunt, ut vix numerentur: nec unquam ullius oculis certum eſt, ſex an ſeptem exiſtimentur. Earum nomina hæc ſunt:

ſunt: Electra, Alcyone, Celæno, Merope, Sterope, Taygeta & Maja: ex quibus Electram negant apparere, propter Dardanum amiſſum, Trojamque ſibi ereptam. alii exiſtimant Meropem conſpicere erubeſcere, quia mortalem virum acceperit, cum cæteræ deos haberent. ob eamque rem de choro ſororum expulſa, mœrens crinem ſolutum gerit, quæ cometes appellatur: ſive longodes, quia in longitudinem producitur: ſive xiphax, quia gladii mucronis effigiem producit. ea autem ſtella luctum portendit.

Ex Pleione ſive Oceanitide) Micyllus: *Legendum fortaſſis ex Æthra Oceanitide, ita enim Græcus autor Timaeus habet.* Probo, ſi poſt *ſive* iſta putat inſerenda. Nam de Pleione uxore Atlantis alii quoque teſtantur. Ipſeque docet Ovidius lib. V. Faſtor.

Phaſyla) Mallem *Phaola* ex Heſiodo.

Ex inſula Naxo ediderat) Barthius legendum exiſtimat: *ex inſula Naxo edicto ejecerat.* Mihi omnia videntur integra. *edere* compoſitum eſt pro ſimplici *dare.* Hoc autem idem ac compellere. Quomodo uſurpatur in *dare quem in fugam.* Sicut ergo *dare in fugam*, ita *dare ex inſula quem*, & *edere ex inſula*, i. e. extra dare, ejicere.

Pleiades dicta, nonnulli) Diſtinctio prava, nam poſt *dicta*, punctum eſt collocandum.

Ideo autem) Barthius exiſtimat, ſcribendum, *adeo autem.* Mallem ego credere, trajectas voces, & hic collocandum *ita*, quod pauló poſt ſequitur, ejusque loco *ideo*, quod hic eſt. Etiam nova periodus hic inchoanda.

Meropen conſpicere erubeſcere) Micyllus, *conſpici erubeſcere.* Barthius *conſpici ſe erubeſcere.* Mihi nulla opus mutatione videtur. Nam illud *conſpicere* debet ad præcedens *Electram* referri, hoc modo: alii exiſtimant Electram erubeſcere conſpicere Meropen, ac iccirco negant Electram comparere. Electra dicitur non comparere, ejusque rei cauſſa datur duplex, non Merope.

Sive Longodes) Suſpicor, *lonchotos* ſcribendum, a Græco λόγχη, quod *lanceam* ſignificat, quia longa ſit inſtar lanceæ. Micyllus *logchodes* putabat, ſimul *acontium* a Plinio vocatum oſtendit.

Xiphax) Legendum eſt *Xiphias*, ex eodem Plinio. Vide lib II. c. 25.

CXCIII. *Harpalicus.*

HARPALICUS rex Amymneorum Thrax cum haberet filiam Harpalicen, amiſſa matre ejus vaccarum equarumq; eam uberibus nutrivit, & creſcentem armis exercuit, habiturus ſucceſſorem regni ſui. poſtmodum nec ſpes paternas puella decepit. nam tantum bellatrix evaſit, ut etiam ſaluti fuerit parenti. Nam revertens à Troja Neoptolemus, cum expugnaret Harpalicum, gravique eum vulnere affeciſſet, illa periturum patrem impetu facto conſervavit, fugavitque hoſtem. Sed poſtea Harpalicus per ſeditionem civium interfectus eſt. Harpalice graviter tum ferens patris mortem, contulit ſe in ſylvas: ibique vaſtando jumentorum ſtabula, tandem concurſu paſtorum interiit.

Amymneorum) Legendum eſt, Amymoneorum, quomodo habetur apud Servium ad I. Æn. v. 321. ubi eadem commemorantur.

Nam tantum bellatrix) An legendum, *Nam in tantum?*

CXCIV. *Arion.*

ARION Methymnæus, cum eſſet arte citharæ potens, rex Pyranthus Corinthius eum dilexit: qui cum à rege petiiſſet, per civitatem artem ſuam illuſtrare, & magnum patrimonium acquiſiſſet, conſenſerunt famuli cum nautis, ut eum interficerent. cui Apollo in quietem venit, eique dixit, ut ornatu ſuo & corona decantaret, & eis ſe traderet, qui ei præſidio veniſſent. quem cum famuli & nautæ vellent interficere, petit ab eis, ut ante decantaret. cum autem citharæ ſonus & vox ejus audiretur, delphini circa navem venerunt. quibus ille viſis, ſe præcipitavit. qui eum ſublatum

latum attulerunt Corinthum ad regem Pyranthum. Qui cum ad terram exiſſet, cupidus viæ, delphinum in mare non protulit, qui ibi exanimatus eſt. Qui cum caſus ſuos Pyrantho narraſſet, juſſit Pyranthus delphinum ſepiliri, & ei monimentum fieri. Poſt paucum tempus nunciatur Pyrantho, navem Corinthum delatam tempeſtate, in qua Arion vectatus fuerat. Quos cum perduci ad ſe imperaſſet, & de Arione inquireret, dixerunt eum obiſſe, & eum ſepulturæ tradidiſſe. Quibus rex reſpondit, Craſtino die ad delphini monimentum jurabitis. ob id factum eos cuſtodiri imperavit, atque Arionem juſſit ita ornatum quomodo ſe præcipitaverat in monimento delphini mane deliteſcere. Cum autem rex eos adduxiſſet, juſſiſſetque eos per delphini manes jurare Arionem obiſſe, Arion de monimento prodit. Quod illi ſtupentes, qua divinitate ſervatus eſſet, obmutuerunt. quos rex juſſit ad delphini monimentum crucifigi. Apollo autem propter artem citharæ Arionem & Delphinum in aſtris poſuit.

Pyranthus) Hic *Periander* eſt Gellio aliisque, & ipſi, unde habent alii, Herodoto. Nihil tamen immutandum, quando ita nomen ejus legitur & apud veterem Grammaticum in Schollis ad Germanici Aratæa.

In mare non protulit) Comeliniana *propulit*, quod non debuit. Plinius, XX. c. 17. de albuconibus. *Mago præcipit, quarto die in Solem proferendos.*

Et eum ſepulturæ tradidiſſe) Puto ſcribendum, *tradidiſſe ſe.*

Arionem & Delphinum) Arionem inter aſtra relatum non invenio, de cithara res eſt nota. Quare puto ſic ſcribendum: *propter artem citharæ, citharam Arionis & Delphinum.*

CXCV. Orion.

JOVIS, Neptunus, Mercurius in Thraciam ad Byrſeum regem in hoſpitium venerunt: qui ab eo cum

liberaliter eſſent excepti, optionem ei dederunt, ſi quid peteret. Ille liberos optavit, Mercurius de tauro quem Hercules Ypſeo ei immolarat, corium protulit. Illi in eum urinam fecerunt, & in terram obruerunt, unde natus eſt Orion. Qui cum Dianam vellet violare, ab ea eſt interfectus. Poſtea ab Jove in ſtellarum numerum eſt relatus, quam ſtellam Orionem vocant.

Ad Byrſeum) Paulo poſt *Ypſeum* vocat lib. II. Poet. Aſtr. c. 14. eſt *Hyreus*. Rectiſſimum eſt *Hyrieus*, quia Græce Ὑριεύς. Vide Anton. Lib. Metamor. Tzetzen, Schol. Nicandri, Ovidii Faſt V. & alios, inprimis vero Nob. Heinſium ad illum Ovidii locum, qui jam anticipavit emendationem iſtam.

Quem Hercules Ypſeo ei immolarat) Illud *Hercules* eſt natum a Gloſſa, qua quis pro *Ypſeo* vel *Hypſeo* alibi legi *Hyreus* notaverat. Debet itaque deleri. Deinde ſcribendum, *quem Hyrieus Deis immolarat*.

Illi in eum). Corium puto. Micyllus emendat *id*. ſine cauſſa. Nam & Plautus in Pœnulo: *Tres facile Corios contriviſti bubulos*. Quanquam & hoc inter plebeia debeat referri.

CXCVI. *Pan.*

Dii in Ægypto cum Typhonis immanitatem metuerent, Pan juſſit eos ut in feras beſtias ſe converterent, quo facilius eum deciperent, quem Jovis poſtea fulmine interfecit. Pan deorum voluntate, quod ejus monitu vim Typhonis evitarant, in aſtrorum numerum relatus: & quod ſe in capram eo tempore converterat, inde Ægocerus eſt dictus, quem nos Capricornum dicimus.

CXCVII. *Venus.*

In Euphratem flumen de cœlo ovum mira magnitudine cecidiſſe dicitur, quem piſces ad ripam evolverunt; ſuper quod columbæ conſederunt, & excalfactum excluſiſſe, Venerem quæ poſtea dea Syria eſt appel-

appellata, & juſtitia & probitate cum cæteros exſuperaſſet, & ab Jove optione data piſces in aſtrorum numerum relati ſunt: & ob id Syri piſces & columbas ex deorum numero habent, non edunt.

Mira magnitudine) Barthius in Mſ. ſuo ait *mira proportione* legi. Si ſic legit Barthius, ut ait, crederem id Gloſſatoris eſſe, non Hygini.

Quem piſces) Micyllus, *quod piſces*. Barthius ex ſuo Mſ. *cum id piſces*. Nimis in multis abit, ut putes, divinatoris, non codicis alicujus eſſe lectiones. Mallem ego, *quum piſces*.

Super quod columbæ) Barthius iterum ex libro ſuo, ſicut ait: *ſuper columbæ quod*, unde ipſe facit: *ſuper columbæ quædam*. Nil me movet codex Barthii, quod jam monui aliquoties. Scribo, *cecidiſſe dicitur, quum piſces ad ripam evolverunt, ſuperque & columbæ conſederunt, excalefactum excluſiſſe Venerem*. Male in omnibus poſt *excluſiſſe* poſitum eſt comma, voci *Venerem* poſtponendum.

Et juſtitia) Barthius iterum ex Mſ. ſuo: *Hac juſtitia*. Mallem: *Ea & juſtitia*. Illud *ea* periit per ſimilitudinem litterarum proxime præcedentium in fine vocis *appellata*.

Et ab Jove) Hic contrarium ſuperiori accidit. Nam & deleri debet.

Et columbas ex deorum numero) Similitudo litterarum oſcitantem librarium decepit ſæpe, ut adderet vel demeret, quod non debebat. Hic detraxit *quas*; legendum enim, *& columbas, quas ex*.

CXCVIII. *Niſus.*

NISUS Martis filius, ſive ut alii dicunt Deionis filius, rex Megarenſium, in capite crinem purpureum habuiſſe dicitur. Cui reſponſum fuit, tam diu eum regnaturum, quam diu eum crinem cuſtodiſſet. Quem Minos Jovis filius oppugnatum cum veniſſet, à Scylla Niſi filia, Veneris impulſu, eſt amatus. quem ut victorem faceret, patri dormienti fatalem crinem præcidit. Itaque Niſus victus à Minoe eſt. Cum autem Minos Cretam rediret, eum ex fide data rogavit, ut ſecum aveheret. Ille negavit Creten ſanctiſſimam

tantum ſcelus recepturam. illa ſe in mare præcipitavit, ne perſequeretur. Niſus autem dum filiam perſequitur, in avem halieton, id eſt, aquilam marinam converſus eſt, Scylla filia in piſcem Cirim quem vocant. hodieque ſi quando ea avis eum piſcem natantem conſpexerit, mittit ſe in aquam, raptumque unguibus dilaniat.

Deionis filius) Meurſius in regno Attico p. m. 152. *Pandionis* oſtendit legendum.

Ne perſequeretur) Hoc *perſequeretur* Barthius paſſive putat poſitum, & probat. Mihi; ut hoc concedatur, deeſſe nihilominus videtur quidpiam. Sane nihil hic occurrit, quod oſtenderet, cur ſe tandem præcipitarit. Scribo igitur: *præcipitavit, ne pater perſequeretur*. Illud *pater* compendioſe ſcriptum fuit litteris tribus *per* cum lineola in vertice. cumque recurreret in *perſequeretur*, librarius indoctus ut ſuperfluum rejecit.

In piſcem Cirim) Hoc mire exagitat Reineſius, quia repugnat omnium aliorum rationibus, qui avem factam dicunt. Quaſi noſter nihil habeat, niſi quod reperiatur apud alios, aut quaſi nos habeamus omnes, qui de his tradiderunt apud veteres. Vide, quæ in diſſertatione noſtra ſuper Hyginum de hoc loco diximus.

CXCIX. *Scylla altera*.

SCYLLA Cratetis fluminis filia, virgo formoſiſſima dicitur fuiſſe. Hanc Glaucus amavit, Glaucum autem Circe Solis filia. Scylla autem cum aſſueta eſſet in mari lavari, Circe Solis filia propter zelum, medicamentis aquam inquinavit. quo Scylla cum deſcendiſſet, ab inguinibus ejus canes ſunt nati, atque ferox facta, quæ injurias ſuas executa eſt. nam Ulyſſem prænavigantem ſociis ſpoliavit.

Scylla Cratetis) vix puto iſta eſſe integra, vel recte ſcripta. Pro *Cratetis* in vetuſtioribus eſt *Cateris*. Cenſeo ſcribendum *Cretheidos*. nam *Cretheis* mater ejus apud Servium ad Eclog. VI. v. 74. At vero ita nomen patris deerit, quod noſter alias non omittit. Itaque puto locum totum ſic conſtituendum: *Scylla, Phorci & Cretheidos filia*; Illud *fluminis* omitto, quia malunt Nymphas appellare cum aliis, tum noſter. Et ſic facit de Cretheide Servius. Denique hoc gloſſatoris ingenium ſapit.

CC. *Chio-*

CC. *Chione.*

CUM Chione, ſive, ut alii poëtæ dicunt, Philonide Dædalionis filia Apollo & Mercurius una nocte concubuiſſe dicitur ea peperit ex Apolline Philammonem, ex Mercurio Autolycum, quæ poſtea in venatione in Dianam eſt locuta ſuperbius. Itaque ab ea ſagittis eſt interfecta. at pater Dædalion unicam filiam flendo, ab Apolline eſt converſus in avem dædalionem, id eſt accipitrem.

Ex Mercurio Autolycum) Hunc Mercurii dictum revera Dædalionis filium fuiſſe, teſtatur Pauſanias in Arcadicis.

In avem Dædalionem, id eſt, accipitrem) accipitrem dædalionem vocari neque apud Græcos, neque apud Latinos hactenus obſervatum nobis. An ſcribendum *æſalonem?* Plinius lib. X. c.8. quo agit de accipitribus. *Æſalona Græci vocant, qui ſolus omni tempore apparet.*

CC I. *Autolycus.*

MERCURIUS Autolyco, ex Chione quem procreaverat, muneri dedit, ut furaciſſimus eſſet, nec deprehenderetur in furto: ut quicquid ſurripuiſſet, in quamcumque effigiem vellet, tranſmutaretur, ex albo in nigrum, vel ex nigro in album, in cornutum ex mutilo, in mutilum ex cornuto. is cum Siſyphi pecus aſſidue involaret, nec ab eo poſſet deprehendi, ſenſit eum furtum ſibi facere, quod illius numerus augebatur, & ſuus minuebatur. qui ut eum deprehenderet, in pecorum ungulis notam impoſuit qui cum ſolito more involaſſet, & Siſyphus ad eum veniſſet, & pecora ſua ex ungulis deprehendit, quæ ille involaverat, & abduxit. qui cum ibi moraretur, Siſyphus Anticliam Autolyci filiam compreſſit, quæ poſtea Laertæ data eſt in conjugium, ex qua na.us eſt Ulyſſes: ideo nonnulli

nulli autores dicunt Ypſipylon. ob hoc Ulyſſes verſutus fuit.

Veniſſet, & pecora ſua) Hic male inſerta eſt conjunctio &, quam peperit Syllaba proxime præcedentis vocabuli ultima.

Ypſiplon) Hoc quid ſibi velit, non excogito. *ὑψίπυλον* Græcis, quod habet altas portas. Hoc vero neque ad Anticliam, neque ad Ulyſſem pertinet. Non dubito, quin deſint aliqua ſine quibus difficulter divinari poterit, quid ſit de eo ſtatuendum.

CCII. *Corònis.*

APOLLO cum Coronida Phlegyæ filiam gravidam feciſſet, corvum cuſtodem ei dedit, ne quis eam violaret. cum ea & Chylus Elati filius concubuit: ob id ab Jove fulmine eſt interfectus. Apollo Coronidem gravidam percusſit, & interfecit, cujus ex utero exectum Aſclepium educavit: at corvum qui cuſtodiam præbuerat, ex albo in nigrum commutavit.

& Chylus) Vitioſe, ſine dubio, ſcribendumque *Iſchyus* ex Apollodoro, vel *Iſchyis*. Nam & Pauſanias ſic eum vocat aliquoties. Comeliniana habet *Alcionetus*, quod a veteri ſcriptura nimium recedit, nec convenit cum Hiſtoria.

CCIII. *Daphne.*

APOLLO Daphnen Penæi fluminis filiam, cum virginem perſequeretur, illa à terra præſidium petit, quæ eam recepit in ſe, & in arborem laurum commutavit. Apollo inde ramum fregit, & in caput impoſuit.

CCIV. *Nyctimene.*

NYCTIMENE Epopei regis Lesbiorum filia, virgo formoſisſima dicitur fuiſſe. hanc Epopeus pater amore incenſus compresſit, quæ pudore tacta ſylvis occul-

occultabatur. quam Minerva miſerata, in noctuam transformavit, quæ pudoris cauſa in lucem non prodit, ſed noctu patet.

Epopei) Micyllus notat, aliis hunc dici *Hyacleum*. vide fab. 253.

Sed noctu patet) Barthius, *paret, vel ſane, parit.* Videtur prætuliſſe *parit*. Atqui hoc nihil ſingulare docet in noctua, quoniam & aliæ aves noctu pariunt. Itaque vera lectio eſt *paret*, pro compoſito nimirum, *apparet*. Sic Scriptores optimi, Martialis: *Adpotum quoties paruit Hermogenes*. Adde Frontinum de Re Agri. & ibi Keuchenium.

CCV. *Arge.*

ARGE venatrix cum cervum ſequeretur, cervo dixiſſe fertur: Tu licet Solis curſum ſequaris, tamen te conſequar. Sol iratus, in cervam eam convertit.

CCVI. *Harpalice.*

CLYMENUS Oenei filius, rex Arcadiæ, amore captus, cum Harpalice filia ſua concubuit. ea cum peperiſſet, In epulis filiam appoſuit patri: Clymenus pater re cognita, Harpalicen interfecit.

* * *

CCXIX. *Archelaus.*

ARCHELAUS Timeni filius exul, à fratribus ejectus in Macedoniam ad regem Ciſſeum venit. qui cùm à finitimis oppugnaretur, Archelao regnum & filiam in conjugium dare pollicetur, ſi ſe ab hoſte tutatus eſſet. Archelaus, quia ab Hercule eſſet oriundus, nam Timenus Herculis filius fuit, qui * hoſtes uno prælio fugavit, & ab rege pollicita petit. Ille ab ami-

cis diſſuaſus, fidem fraudavit, eumque per dolum interficere voluit. itaque foveam juſſit fieri, & multos carbones eo ingeri & incendi, & ſuper virgulta tenuia poni. quo cum Archelaus veniſſet, ut decideret, hoc regis ſervus Archelao patefecit. qui re cognita dicit, ſe cum rege colloqui velle ſecreto, arbitris ſemotis. Archelaus regem arreptum in foveam conjecit, atque ita eum perdidit. inde profugit ex reſponſo Apollinis in Macedoniam capra duce, oppidumque ex nomine capræ, Ægeas conſtituit. ab hoc Alexander Magnus oriundus eſſe dicitur.

Quia ab Hercule) legendum, *qui ab Hercule*. Verba: *nam Timenus Herculis filius fuit*, in parentheſi collocanda.

Qui hoſtes uno prælio) Barthius ex ſuo libro facit, *qui tot hoſtes*: nec rejicio. Mallem tamen vulgatis inſiſtere, ac primum poſt *tutatus eſſet*, ſcribere punctum. Deinde pro *Archelaus quia*, legere, *Archelaus, ut qui ab Hercule*, tum delere illud *qui* ante hoſtes, item illud *&*, quod ſequitur, cum ex ſyllaba præcedenti videatur natum.

Eo ingeri & incendi) nil mutandum. *Eo* non eſt adverbium, ſed pronomen ellyptice poſitum, pro *eo loco*, vel *in eo loco*, ſi plenisſime loquendum.

Quo cum) ſufficit, ante iſta ſcribi comma, cohæret enim *quo*, cum ſuperiori *eo*, idque reſpicit.

Ut decideret) cogita, num ſcribendum, ut ne decideret.

Hoc regis ſervus) Ante iſta punctum debet collocari.

Secreto arbitris remotis) Alterutrum eſt gloſſatoris, non Hygini; puto illud, *ſecreto*.

Ægeas) imo *Ægas*. Nomen enim, Ægæ, Ægarum. Vide Plinium lib. 4. 20. & alios.

CCXX. *Cura.*

CURA cum quendam fluvium tranſiret, vidit cretoſum lutum: ſuſtulit cogitabunda, & cœpit fingere hominem. Dum deliberat ſecum, quidnam feciſſet, intervenit Jovis: rogat eum Cura, ut ei daret ſpiritum. quod facile ab Jove impetravit. cui cum vellet Cura nomen ſuum imponere, Jovis prohibuit, ſuumque nomen

men ei dandum eſſe dixit. Dum de nomine Cura & Jovis diſceptarent, ſurrexit & Tellus, ſuumque nomen ei imponi debere dicebat, quandoquidem corpus ſuum præbuiſſet: ſumpſerunt Saturnum judicem, quibus Saturnus ſecus videtur judicaſſe. Tu Jovis quoniam ſpiritum dediſti, corpus recipito: Cura quoniam prima eum finxit, quam diu vixerit, cura eum poſſideat. ſed quoniam de nomine ejus controverſia eſt, Homo vocetur, quoniam ex humo videtur eſſe factus.

Cura) Reineſius lib III. var. p. 327, hoc caput continere ait figmentum inſulſum, quod à gentilium de hominis conditu Mythiſtoriis diſſentiat. Ego nihil tale poſſum intelligere, nominatimque laudatum à Lilio Gyraldo video in Synt. de Diis primo. Quem ob id ſimiliter nil tale ſuſpicatum, obſervo.

Cui cum vellet) Veteres habuere, *qui*; credo antea fuiſſe *quoi*, antiqua ſcribendi ratione, quod non intellexerunt.

Quibus Saturnus ſecus) Hæc admodum corrupta ſunt. videntur autem ita emendanda: *quibus Saturnus; cæcus videtur judicaſſe*, id eſt, Saturnus dicit ad eos, non ſapiens, & peritus quiſpiam, ſed plane cœcus videtur de hac re judicium tuliſſe, adeo judicium veſtrum eſt inconveniens. Niſi malit quiſpiam: *quibus Saturnus; ſecus videtur. Judico ſic; tu Jovis.*

Corpus recipito) Barthius emendabat, *cor ejus recipito*, & hoc vel propterea, quia cor ſpirituum eſt officina, placere poſſe videtur. Quia tamen non eſt oppoſitio inter id, quod Jupiter, & quod Cura poſſidere debet, qualem tamen hic requiri, ex narrationis ſerie intelligitur, præterea Cura jubetur poſſidere ipſum, quod cum exceptione cordis difficulter intelligitur, cum *ipſe* ſine corde haud conſtare queat, idcirco cenſeo τὸ *corpus* retinendum, & mox ſcribendum, *Cura animum*, pro *Cura eum*, recipiat. Illud *eum* factum ſine dubio ex compendio ſcripturæ, & omiſſione litteræ *a* in voce *animum* ob ſimilitudinem litteræ antecedentis.

CCXXI. Septem ſapientes.

Pittacus Mitylenæus, Periander Corinthius, Thales Mileſius, Solon Athenienſis, Chilon Lacedæmoni-

monius, Cleobulus Lindius, Bias Prieneus. ſententiæ eorum ſunt:

Optimus eſt, Cleobulus ait, modus, incola Lindi.
Ex Ephyra Periandre doces, cuncta & meditanda.
Tempus noſce, inquit Mitylenis Pittacus ortus.
Plures eſſe malos, Bias autumat ille Prieneus.
Mileſiusq; Thales ſponſori damna minatur.
Noſce, inquit, tete, Chilon Lacedæmone cretus.
Cecropiusq; Solon, ne quid nimis, induperabit.

Sententia eorum ſunt) Non videntur iſta Hygini eſſe, ut nec verſus, qui ſequuntur, nihil ſane faciunt ad Hiſtoriam, de qua ſola ſollicitus eſt Hyginus. Neque alio commemoraſſe ſine hic videtur, quam quia ſumma de iis apud veteres fuit controverſia, ut non magis conſtaret de ipſis, quam narrationibus fabuloſis cæteris, videndus eſt Diogenes Laertius ſtatim ab initio, qui prolixe memorat ſententiarum diverſitates.

Damna minatur) Veteres habuere, *minantur*. quam lectionem non exiſtimo repudiandam.

Induperabit) Suſpicor, *induperavit* ſcribendum.

CCXXII. *Septem Lyrici.*

* * *

CCXXIII. *Septem opera mirabilia.*

EPHESI Dianæ templum, quod fecit Amazon Otrira Martis conjunx. Monimentum regis Mauſoli, lapidibus lychnicis altum pedes 80. circuitus pedes 1340. Rhodi ſignum Solis æneum, id eſt coloſſus, altus pedibus 90. Signum Jovis Olympii, quod fecit Phidias ex ebore & auro ſedens, pedes 60. Domus Cyri regis in Ecbatanis, quam fecit Memnon lapidibus variis & candidis, vinctis auro. Murus in Babylonia, quem fecit Semiramis Dercetis filia, latere cocto & ſulphure, ferro vinctum, latum pedes 25. altum pedes

des 60. in circuitu ſtadiorum 300. Pyramides in Ægypto, quarum umbra non videtur, altæ pedes 60.

Non videtur) Tempore ſolſtitii puta, & die medio. Conſule Ammianum lib. 22. & ibi doctiſſimum Valeſium.

Pedes 60) Hoc vero falſum, quod vel ex Plinii lib. 36. c. 12. apparet. Mela lib. 1. c. 9. altitudinem maximæ pyramidis facit jugerorum quatuor. Hoc autem eſt pedum nongentorum ſexaginta, cum jugera ſingula in longitudinem habeant pedes 240. Quare ſuſpicor & apud noſtrum ſcribendum, *pedes* 960. & poteſt numerus duodenarius extritus eſſe per ſimilitudinem literæ præcedentis.

CCXXIV. *Qui facti ſunt ex mortalibus immortales.*

Hercules Jovis & Alcumenæ filius, Liber Jovis & Semelæ filius, Caſtor & Pollux Helenæ fratres, Jovis & Ledæ filii. Perſeus Jovis & Danaes filius, in ſtellas receptus. Arcas Jovis & Calyſto filius in ſtellas relatus. Ariadnem Liber pater Liberam appellavit, Minois & Paſiphaes filiam. Calyſto Lycaonis filia in ſeptentrionem relata. Cynoſura Jovis nutrix, in alterum Septentrionem, Aſclepius Apollinis & Coronidis filius, Pan Mercurii & Penelopes filius. Croton Panis & Euphemes filius, conlactius muſarum in ſtellam ſagittarium: Icarus & Erigone Icari filia in ſtellas, Icarus in arcturi. Erigone in virginis ſignum: Ganymedes Aſſaraci filius, in aquario duodecim ſignorum. Ino Cadmi filia in Leucothoam, quam nos matrem Matutam dicimus. Melicertes Athamantis filius in deum Palæmonem, Myrtilus Mercurii & Theobules filius in Heniochon.

Ariadnem Liber pater Liberam appellavit) Videtur ita dicta, quod eſſet conjux Liberi. Cæterum hic deeſt, quomodo ſit facta immortalis, neque alibi hoc legas*, ſed ſolummodo de de corona ejus. Ut tamen cohæreat oratio, ſcribe: *Ariadne, eam Liber pater.* Sic enim & in cæteris ſolet, ut *Hercules, Perſeus, Arcas* &c.

Croton) Micyllus ſcribit *Crotus.* Et ſic legitur lib. II. Poet. Aſtr. forte tamen Græco more apud noſtrum ſcriptum fuit *Crotos.*

Conlactius Muſarum) Nil mutandum puto, licet alii maline *collacteus*, item *collactaneus*. Nam *collactia* etiam eſt apud juvenalem Sat. VI. v. 305. unde collaciam fecere, abſque ulla neceſſitate.

In aquario) vel *in aquarium*, vel in *aquarii*, ut repetatur *ſignum* ex ſuperioribus, emendandum videtur.

Et Theobules) Scribe *Eleobules*, Ita enim aliis vocatur.

CCXXV. *Qui primi templa deorum conſtituerunt.*

ÆDEM Jovi Olympo primum fecit Pelaſgus Triopæ filius in Arcadia, Theſſalus templum quod eſt in Macedonia Jovis Dodonæi in terra Moloſſorum. Eleuther primus ſimulacrum Liberi patris conſtituit, & quemadmodum coli deberet oſtendit. Phoroneus Inachi filius, templum Argis Junoni primus fecit. Otrira Amazon Martis conjunx templum Dianæ Epheſi prima fecit, quod poſtea à rege * reſtituerunt. Lycaon Pelaſgi filius templum Mercurio Cylenio in Arcadia fecit. Pierius.

* * *

Jovi Olympo) Rectius, *Jovi Olympio.* Niſi quis exiſtimet, τὸ *Jovi* ex gloſſa eſſe. Nam *Olympus* aliquando ſimpliciter, pro Jove Olympio, quod jam alii notarunt.

Eleuther) Eſt Eleuther apud Pauſaniam in Bœoticis Apollinis & Æthuſæ filius, qui an huc faciat, ignoro. Nam alias apud eundem in Atticis ſtatim ab initio eſt πήγασος ἐλευθερεὺς, ſeu *Pegaſus Eleuthereus, qui primus Liberi religiones Athenienſibus tradidit, atque id ex Delphico Oraculo,* ut eo loco legitur.

Quod poſtea a rege reſtituerunt) Hic manifeſte eſt lacuna.

Puto

Puto autem primo delendum illud *a*, quod peperit littera ultima vocis *poſtea*. Deinde ſcribo, *poſtea Alexandro rege reſtituerunt*. Ac poteſt fieri, ut illud *A*, compendioſe poſitum fuerit, pro *Alexandro*. Sub Alexandro ſane refectum, ab Epheſiis conſtat ex Strabonis lib. 14. cum eo die, quo eſt editus in lucem, crematum fuerit ab Heroſtrato, quæ res eſt non ignota.

Pierius) Scribendum arbitror, *Pierus*. Deeſſe autem videntur, quæ inſtituit de cultu Muſarum, & videri poſſunt apud Pauſaniam in Bœoticis.

CCXXXVIII. *Qui filias ſuas occiderunt.*

AGAMEMNON Atrei filius, Iphigeniam, quam Diana ſervavit, id eſt * Calliſthenem Eubœæ filiam ex ſortibus pro patriæ ſalute. Clymenus Oenei filius, Harpalicem, quod ei filium ſuum in epulis appoſuit. Hyacinthus Spariantidem filiam ex reſponſo pro Athenienſibus. Erichtheus Pandionis filius, Colophoniam ex ſortibus pro Athenienſibus. Reliquæ ipſius ſorores ipſæ ſe præcipitaverunt. Cercyon Vulcani filius, Alopem propter inceſtum cum Neptuno: Æolus Canacem propter inceſtum cum fratre Macareo admiſſum.

Id eſt Calliſthenem) An ſcribendum, *idem Calliſthenem*, quomodo & fab. 142. illud *idem* mutatum eſt in *id eſt*. Sed Calliſthenem Agamemnonis quidem filiam non recordor me legiſſe alibi.

Climenus Oenei) Mallet Micyllus *Schœnei*. Sed nil mutandum. Vide, quæ notavi ſupra fab. 206.

Hyacinthus Spariantidem) De his alibi nil reperio. Filiam Erechthei immolatam ſcio in pago, Hyacinthos dicto. An librarius oſcitans confudit iſta, & ex pagi nomine nomen fecit puellæ?

Erichtheus) Scribendum *Erechtheus*, quia Græcis ἐρεχθεύς. Item mox pro *Colophoniam*, *Chthoniam*, quod jam fab. 46. notatum.

Canacem) Rectius, *Canachen*, quia Græci dicunt κανάχην, ut eſt apud Apollodorum.

CCXXXIX. *Matres quæ filios interfecerunt.*

MEDEA Æetæ filia, Macareum & Pheretum filios ex Jaſone: Progne Pandionis filia, Ityn ex Tereo Martis filio: ino Cadmi filia, Melicertem ex Athamante Æoli filio, dum eum fugit: Althæa Theſtii filia, Meleagrum ex Oeneo Parthaonis filio, quod is avunculos ſuos occiderat. Themiſto Hypſei filia Plinthium & Orchomenum ex Athamante Æoli filio impulſu Inus Cadmi filiæ. Tyros Salmonei filia duos ex Siſypho Æoli filio ex reſponſo Apollinis. Agave Cadmi filia, Pentheum Echionis filium impulſu Liberi patris. Harpalice Clymeni filia propter impietatem patris, quod cum eo invita concubuerat, ex eo quem conceperat interfecit.

Macareum) Nemo alius ſic eum vocat. Apollodoro eſt *Mermerus*, ut & Pauſaniæ. Aliis *Mermorus*, item *Mormyrus*. Optimum *Mermerus*. Vide quæ notavi ſupra fab. 25.

Plinthium) Fab. 1. *Sphincium*. Sed hoc præfero

Tyros) Scribe *Tyro*, ut ſupra fab. 60. littera ultima ex ſequenti nata.

CCXL. *Quæ conjuges ſuos occiderunt.*

CLYTEMNESTRA Theſtii filia Agamemnonem Atrei filium. Helena Jovis & Ledæ filia Deiphobum Priami filium. Agave Lycotherſen in Illyria, ut regnum Cadmo patri daret. Deianira Oenei filia Herculem Jovis & Alcumenæ filium impulſu Neſſi. Iliona Priami filia Polymneſtorem regem Thracum. Semiramis Ninum regem in Babylonia.

CCXLI. *Qui conjuges ſuas occiderunt.*

HERCULES Jovis filius, Megæram Creontis filiam, per inſaniam: Theſeus Ægei filius, Antiopam Amazo-

mazonam Martis filiam, ex reſponſo Apollinis: Cephalus Deionis ſive Mercurii filius, Procridem Pandionis filiam imprudens.

CCXLII. *Qui ſe ipſi interfecerunt.*

ÆGEUS Neptuni filius in mare ſe præcipitavit, unde Ægeum pelagus eſt dictum: Euhenus Herculis filius in flumen Lycormam ſe præcipitavit, quod nunc Chryſorrhoas appellatur. Ajax Telamonis filius ipſe ſe interfecit propter armorum judicium. Lycurgus Dryantis filius objecta inſania à Libero ipſe ſe interficit. Macareus Æoli filius propter Canacen ſororem, id eſt ſponſam, ipſe ſe interfecit. Agrius Parthaonis filius expulſus à regno à Diomede, ipſe ſe interfecit. Cæneus Elati filius ipſe ſe interfecit. Menecus Jocaſtes pater ſe de muro præcipitavit Athenis, propter peſtilentiam. Niſus Martis filius crine fatali amiſſo, ipſe ſe interfecit. Clymenus Cænei filius rex Arcadiæ ipſe ſe interfecit, quod cum filia concubuerat. Cinyras Paphi filius rex Aſſyriorum, quod cum Smyrna filia concubuerat. Hercules Jovis filius ipſe ſeſe in ignem miſit. Adraſtus & Hipponous ejus filius ipſi ſe in ignem jecerunt, ex reſponſo Apollinis. Pyramus in Babylonia ob amorem Thyſbes ipſe ſe occidit. Oedipus Laji filius propter Jocaſtem matrem ipſe ſe occidit, ablatis oculis.

Euhenus Herculis) Aliis ſemper eſt Neptuni filius hoc nomine, ipſique noſtro alibi, ut ſuſpicor, hic eſſe corruptum. Apollodorus vocat Εὔηνον, filiumque facit Martis lib. I. ubi habes iſtam fabulam.

Quod nunc Chryſorrhoas appellatur) Gloſſatoris hæc videntur. Strabo certe, aliique diverſiſſimos hos duos faciunt.

Ipſe ſe interficit) Cur non, *interfecit?* ut eſt cæteris in locis, per caput integrum.

Id eſt, Sponſam) Recte Barthius, *idem ſponſam*, fuit enim utrumque, & ſoror, & ſponſa ejus. Vide Fab. 238.

Menecus) Veteres habuere, *Menicus*. Sup. fab. 67. *eſt Menycus Jocaſtæ.* Scribendum, *Menæcus Jocaſtæ*, quia Græcis Μενοίκ☉-.

Athenis propter peſtilentiam) Deſunt aliqua ante hæc verba, neque ſufficit, ut pro *Athenis*, *Thebis* ſcribamus, quod Micyllo placebat, cum Menœcus ſe non interfecerit propter peſtilentiam, ſed cauſſas alias, de quibus conſulendus eſt Pauſanias,

CCXLIII. *Quæ ſe ipſæ interfecerunt.*

HECUBA Ciſſei filia, ſive Dimantis, uxor Priami, in mare ſe præcipitavit, unde Cynæum mare eſt dictum, quoniam in canem fuerat converſa. Ino Cadmi filia in mare ſe præcipitavit cum Melicerto filio. Anticlia Autolyci filia, mater Ulyſsis, nuncio falſo audito de Ulyſſe, ipſa ſe interfecit. Sthenobœa Jobatis filia, uxor Prœti, propter amorem Bellerophontis. Euadne Philaci filia, propter Capaneum conjugem qui apud Thebas perierat, in eandem pyram ſe conjecit. Æthra Pithei filia propter filiorum mortem ipſa ſe interfecit. Deianira Oenei filia propter Herculem, decepta à Neſſo, quod ei tunicam miſerat, in qua conflagravit. Laodamia Acaſti filia propter deſiderium Proteſilai mariti. Hippodamia Oenei filia, uxor Pelopis, quod ejus ſuaſu Chryſippus occiſus eſt. Megæra Autolyci filia propter Hippothoi filii mortem. Alceſtis Pelei filia propter Admetum conjugem vicaria morte obiit. Iliona Priami filia propter caſus parentum ſuorum. Themiſto Hypſei filia impulſu Inus, quod filios ſuos occidit. Erigone Icari filia propter interitum patris ſuſpendio ſe necavit. Phædra Minois filia propter Hippolytum privignum ſuum ſuſpendio ſe necavit, ob amorem. Phyllis propter Demophoonta Theſei filium ipſa ſe ſuſpendio necavit. Canace Æoli

filia

filia propter amorem Macarei fratris, ipſa ſe interfecit. Byblis Mileti filia propter amorem Cauni fratris ipſa ſe interfecit. Calypſo Atlantis filia propter amorem Ulysſis ipſa ſe interfecit. Dido Beli filia, propter Æneæ amorem ſe occidit. Jocaſta Menœci filia propter interitum filiorum & nefas. Antigona Oedipodis filia propter ſepulturam Polynices. Pelopeia Thyeſtis filia, propter ſcelus patris. Thisbe Babylonia propter Pyramum, quod ipſe ſe interfecerat. Semiramis in Babylonia equo amiſſo in pyram ſe conjecit.

Antiilia) Pauſaniæ eſt *Anticlea.*

Evadne Philaci) Apollodoro lib. III. eſt filia *Iphiclis*, ubi eadem hiſtoria.

Hippodamia Oenei) Micyllus emendat, *Oenomai*. Recte. Vide ſup. fab. 84. & ſequentem, ubi habes eandem fabulam.

Erigone Icari) Scribendum eſt cum duplici finali, *Icarii*, nam *Icarius* appellatur, teſte Apollodoro. & ſic noſter ipſe ſupra c. 130.

Ob amorem) Hæc ex gloſſa eſſe videntur, quam quis adſcripſerat vocabulo *propter.*

Antigona Oedipodis filia propter ſepulturam Polynices) quod nimirum ſepulturæ tradi non poſſet, propter interdictum Creontis, regis Thebanorum. Paulo aliter hæc habet Apollodorus lib. III. qui videndus eſt.

In Babylonia) Illud *in* ſuſpectum mihi eſt. forte ſcripſerat *regina Babylonia*. Nil tamen muto.

Amiſſo equo) Eo videlicet, de quo Plinius lib. VIII. c. 42. Hæc hiſtoria nemini alii eſt prodita.

CCXLIV. *Qui cognatos ſuos occiderunt.*

THESEUS Ægei filius, Pallantem filium Nilei fratris. Amphitryon Electrionem Perſi filium. Meleager Oenei filius avunculos ſuos Plexippum & Agenorem, propter Athalantam Schœnei filiam. Telephus Herculis filius Hippothoum & Nerea aviæ ſuæ filios. Ægiſthus Atreum & Agamemnonem Atrei filios. Oreſtes Ægiſthum Thyeſtis filium. Megapenthes Prœti filius, Perſeum Jovis & Danaes filium propter patris mor-

mortem. Abas propter patrem Lynceum Megapentheum occidit. Phegeus Alphei filius, Alpheſibœæ filiæ ſuæ filiam. Amphion Terei filius, avi ſui filios. Atreus Pelopis filius, Tantalum & Pliſthenem Thyeſtis filios infantes in epulis Thyeſti appoſuit. Phillus Herculis filius, Sthenelum Electryonis proavi ſui fratrem. Medus Ægei filius, Perſen Æetæ fratrem Solis filium. Dædalus Eupalami filius, Perdicem ſororis ſuæ filium, propter artificii invidiam.

Pallantem filium Nilei fratris) Scribendum eſt *Nelei* ex Apollodoro & aliis.

Electryonem Perſi filium) Micyllus emendat, *Perſei*, & hoc convenit cum Apollodoro.

Megapentheum) Emenda, *Megapenthem.*

Phegeus) Scribe, *Phlegeus*. Ita habes mox, ſequenti capite.

Amphion Terei) Nec ſana hæc nec integra videntur. Amphionem profecto Terei filium requiro, neque usquam invenio.

Phillus) Micyllus putat *Hillus*. Et eſt Hillus inter filios Herculis, non Phillus. vix tamen quidquam horum puto rectum.

Perdicen ſororis ſuæ filium) Neſcio, annon *Perdicis ſororis* ſit ſcribendum. Nam filium vocant Attalum vel Accalum, ſororem Perdicem. Vide Apollodorum in fine lib. III.

CCXLV. *Qui ſoceros & generos occiderunt.*

JASON Æſonis filius Phlegyonam, Pelops Tantali filius, Oenomaum Martis filium.

Qui generos ſuos occiderunt.

PHLEGEUS Alphei filius, Alcmæonem Amphiarai filium. Idem & Eurypylum, Æeta Solis filius Phryxum Athamantis filium.

Jaſon Æſonis filius Phlegyonam) poſt *filius* ſine dubio lacuna eſt, nec fortaſſis exigua, cum Phlegion nil ad Jaſonem pertineat, ac ne quidem recte ſcriptus videatur.

CCXLVI.

CCLXVI. Qui filios ſuos in epulis conſumpſerunt.

TEREUS Martis filius ex Progne Ityn. Thyeſtes Pelopis ex Ærope, Tantalum & Pliſthenem. Clymenus Schoenei filius ex Harpalice filia, filium ſuum.

CCXLVII. Qui à canibus conſumpti ſunt.

ACTÆON Ariſtei filius, Thaſius, Deloami ſacerdotis Apollinis filius, ex eo Delo nullus canis eſt. Euripides tragœdiarum ſcriptor, in templo conſumptus eſt.

Filius, Thaſius) Scribe, *filius, Thaſus*. Ita habet Ovidius in Ibin, quod jam obſervavit Micyllus. Quanquam optima N. Heinſii editio habeat *Thraſus*.

Deloami) Mihi hoc vocabulum ſuſpectum eſt. Videant qui hiſtorias magis exploratas habent. De canibus excluſis ex Delo habet Strabo lib.X.p.486.

Tragœdiarum ſcriptor in templo) Poſt *tragœdiarum ſcriptor* punctum collocari debet. Nam ſequentia non pertinent ad Euripidem, cum is non in templo, ſed rediens domum a cœna Archelai fuerit diſcerptus. Vide Gellium lib.XV. c. 20, & deeſt nomen ejus, qui a canibus eſt devoratus in templo.

CCXLVIII. Qui ab apro percuſſi interierunt.

ADONIS Cinyræ filius, Ancæus Lycurgi filius à Calydonio. Idmon Apollinis filius, qui extra metam exierat cum Argonautis apud Lycum regem. Hyon ab apro vel leone, Atlantis & Pleionis filius.

Qui extra metam) Inepte ſcribe confidenter, *qui extra venatum*. Ita ſupra c. 18. *&* *extra venatum exiſſent*.

Apud Lyum) imo, *apud Lycum*. docet cap. 14. & 18.

Hyon) Micyllus mallet *Hyas*, & ſic vocatur frater Hyadum qui hic intelligitur. Vide inf. in Poet. Aſtr. II. c. 21. & ſupra c. 192.

M 5 CCXLIX.

monius, Cleobulus Lindius, Bias Prieneus. ſententiæ eorum ſunt:

Optimus eſt, Cleobulus ait, modus, incola Lindi.
Ex Ephyra Periandre doces, cuncta & meditanda.
Tempus noſce, inquit Mitylenis Pittacus ortus.
Plures eſſe malos, Bias autumat ille Prieneus.
Mileſiusq; Thales ſponſori damna minatur.
Noſce, inquit, tete, Chilon Lacedæmone cretus.
Cecropiusq; Solon, ne quid nimis, induperabit.

Sententiæ eorum ſunt) Non videntur iſta Hygini eſſe, ut nec verſus, qui ſequuntur, nihil ſane faciunt ad Hiſtoriam, de qua ſola ſollicitus eſt Hyginus. Neque alio commemoraſſe fine hic videtur, quam quia ſumma de iis apud veteres fuit controverſia, ut non magis conſtaret de ipſis, quam narrationibus fabuloſis cæteris. videndus eſt Diogenes Laertius ſtatim ab initio, qui prolixe memorat ſententiarum diverſitates.

Damna minatur) Veteres habuere, *minantur*. quam lectionem non exiſtimo repudiandam.

Induperabit) Suſpicor, *induperavit* ſcribendum.

CCXXII. *Septem Lyrici.*

* * *

CCXXIII. *Septem opera mirabilia.*

EPHESI Dianæ templum, quod fecit Amazon Otrira Martis conjunx. Monimentum regis Mauſoli, lapidibus lychnicis: altum pedes 80. circuitus pedes 1340. Rhodi ſignum Solis æneum, id eſt coloſſus, altus pedibus 90. Signum Jovis Olympii, quod fecit Phidias ex ebore & auro ſedens, pedes 60. Domus Cyri regis in Ecbatanis, quam fecit Memnon lapidibus variis & candidis, vinctis auro. Murus in Babylonia, quem fecit Semiramis Dercetis filia, latere cocto & ſulphure, ferro vinctum, latum pedes 25. altum pedes

des 60. in circuitu ſtadiorum 300. Pyramides in Ægypto, quarum umbra non videtur, altæ pedes 60.

Non videtur) Tempore ſolſtitii puta, & die medio. Conſule Ammianum lib. 22. & ibi doctiſſimum Valeſium.

Pedes 60) Hoc vero falſum, quod vel ex Plinii lib. 36. c. 12. apparet. Mela lib. 1. c. 9. altitudinem maximæ pyramidis facit jugerorum quatuor. Hoc autem eſt pedum nongentorum ſexaginta, cum jugera ſingula in longitudinem habeant pedes 240. Quare ſuſpicor & apud noſtrum ſcribendum, *pedes* 960. & poteſt numerus duodenarius extritus eſſe per ſimilitudinem literæ præcedentis.

CCXXIV. *Qui facti ſunt ex mortalibus immortales.*

HERCULES Jovis & Alcumenæ filius, Liber Jovis & Semelæ filius, Caſtor & Pollux Helenæ fratres, Jovis & Ledæ filii. Perſeus Jovis & Danaes filius, in ſtellas receptus. Arcas Jovis & Calyſto filius in ſtellas relatus. Ariadnem Liber pater Liberam appellavit, Minois & Paſiphaes filiam. Calyſto Lycaonis filia in ſeptentrionem relata. Cynoſura Jovis nutrix, in alterum Septentrionem, Aſclepius Apollinis & Coronidis filius, Pan Mercurii & Penelopes filius. Croton Panis & Euphemes filius, conlactius muſarum in ſtellam ſagittarium: Icarus & Erigone Icari filia in ſtellas, Icarus in arcturi. Erigone in virginis ſignum: Ganymedes Aſſaraci filius, in aquario duodecim ſignorum. Ino Cadmi filia in Leucothoam, quam nos matrem Matutam dicimus. Melicertes Athamantis filius in deum Palæmonem, Myrtilus Mercurii & Theobules filius in Heniochon.

Ariadnem Liber pater Liberam appellavit) Videtur ita dicta, quod eſſet conjux Liberi. Cæterum hic deeſt, quomodo ſit facta immortalis, neque alibi hoc legas*, ſed ſolummodo de de corona ejus. Ut tamen cohæreat oratio, ſcribe : *Ariadne, eam Liber pater*. Sic enim & in cæteris ſolet, ut *Hercules, Perſeus, Arcas* &c.

Croton) Micyllus ſcribit *Crotus*. Et ſic legitur lib. II. Poet. Aſtr. forte tamen Græco more apud noſtrum ſcriptum fuit *Crotos*.

Conlactius Muſarum) Nil mutandum puto, licet alii maline *collactens*, item *collactaneus*. Nam *collactia* etiam eſt apud juvenalem Sat. VI. v. 305. unde collaciam fecere, abſque ulla neceſſitate.

In aquario) vel *in aquarium*, vel in *aquarii*, ut repetatur *ſignum* ex ſuperioribus, emendandum videtur.

Et Theobules) Scribe *Eleobules*, Ita enim aliis vocatur.

CCXXV. Qui primi templa deorum conſtituerunt.

ÆDEM Jovi Olympo primum fecit Pelaſgus Triopæ filius in Arcadia, Theſſalus templum quod eſt in Macedonia Jovis Dodonæi in terra Moloſſorum. Eleuther primus ſimulacrum Liberi patris conſtituit, & quemadmodum coli deberet oſtendit. Phoroneus Inachi filius, templum Argis Junoni primus fecit. Otrira Amazon Martis conjunx templum Dianæ Epheſi prima fecit, quod poſtea à rege * reſtituerunt. Lycaon Pelaſgi filius templum Mercurio Cylenio in Arcadia fecit. Pierius.

* * *

Jovi Olympo) Rectius, *Jovi Olympio*. Niſi quis exiſtimet, τὸ *Jovi* ex gloſſa eſſe. Nam *Olympus* aliquando ſimpliciter, pro Jove Olympio, quod jam alii notarunt.

Eleuther) Eſt Eleuther apud Pauſaniam in Bœoticis Apollinis & Æthuſæ filius, qui an huc faciat, ignoro. Nam alias apud eundem in Atticis ſtatim ab initio eſt πήγασ☉- ἐλευθερεὺς, ſeu *Pegaſus Eleuthereus*, *qui primus Liberi religiones Athenienſibus tradidit*, *atque id ex Delphico Oraculo*, ut eo loco legitur.

Quod poſtea a rege reſtituerunt) Hic manifeſte eſt lacuna. Puto

Puto autem primo delendum illud *a*, quod peperit littera ultima vocis *poſtea*. Deinde ſcribo, *poſtea Alexandro rege reſtituerunt*. Ac poteſt fieri, ut illud *A*, compendioſe poſitum fuerit, pro *Alexandro*. Sub Alexandro ſane refectum, ab Epheſiis conſtat ex Strabonis lib. 14. cum eo die, quo eſt editus in lucem, crematum fuerit ab Heroſtrato, quæ res eſt non ignota.

Pierius) Scribendum arbitror, *Pierus*. Deeſſe autem videntur, quæ inſtituit de cultu Muſarum, & videri poſſunt apud Pauſaniam in Bœoticis.

CCXXXVIII. *Qui filias ſuas occiderunt.*

AGAMEMNON Atrei filius, Iphigeniam, quam Diana ſervavit, id eſt * Calliſthenem Eubœæ filiam ex ſortibus pro patriæ ſalute. Clymenus Oenei filius, Harpalicem, quod ei filium ſuum in epulis appoſuit. Hyacinthus Spariantidem filiam ex reſponſo pro Athenienſibus. Erichtheus Pandionis filius, Colophoniam ex ſortibus pro Athenienſibus. Reliquæ ipſius ſorores ipſæ ſe præcipitaverunt. Cercyon Vulcani filius, Alopem propter inceſtum cum Neptuno: Æolus Canacem propter inceſtum cum fratre Macareo admiſſum.

Id eſt Calliſthenem) An ſcribendum, *idem Calliſthenem*, quomodo & fab. 142. illud *idem* mutatum eſt in *id eſt*. Sed Calliſthenem Agamemnonis quidem filiam non recordor me legiſſe alibi.

Climenus Oenei) Mallet Micyllus *Schœnei*. Sed nil mutandum. Vide, quæ notavi ſupra fab. 206.

Hyacinthus Spariantidem) De his alibi nil reperio. Filiam Erechthei immolatam ſcio in pago, Hyacinthos dicto. An librarius oſcitans confudit iſta, & ex pagi nomine nomen fecit puellæ?

Erichtheus) Scribendum *Erechtheus*, quia Græcis ἐρεχθεύς. Item mox pro *Colophoniam*, *Chthoniam*, quod jam fab. 46. notatum.

Canacem) Rectius, *Canachen*, quia Græci dicunt κανάχην, ut eſt apud Apollodorum.

CCXXXIX. *Matres quæ filios interfecerunt.*

MEDEA Æetæ filia, Macareum & Pheretum filios ex Jaſone: Progne Pandionis filia, Ityn ex Tereo Martis filio: ino Cadmi filia, Melicertem ex Athamante Æoli filio, dum eum fugit: Althæa Theſtii filia, Meleagrum ex Oeneo Parthaonis filio, quod is avunculos ſuos occiderat. Themiſto Hypſei filia Plinthium & Orchomenum ex Athamante Æoli filio impulſu Inus Cadmi filiæ. Tyros Salmonei filia duos ex Siſypho Æoli filio ex reſponſo Apollinis. Agave Cadmi filia, Pentheum Echionis filium impulſu Liberi patris. Harpalice Clymeni filia propter impietatem patris, quod cum eo invita concubuerat, ex eo quem conceperat interfecit.

Macareum) Nemo alius ſic eum vocat. Apollodoro eſt *Mermerus*, ut & Pauſaniæ. Aliis *Mormorus*, item *Mormyrus*. Optimum *Mermerus*. Vide quæ notavi ſupra fab. 25.

Plinthium) Fab. 1. *Sphincium*. Sed hoc præfero

Tyros) Scribe *Tyro*, ut ſupra fab. 60. littera ultima ex ſequenti nata.

CCXL. *Quæ conjuges ſuos occiderunt.*

CLYTEMNESTRA Theſtii filia Agamemnonem Atrei filium. Helena Jovis & Ledæ filia Deiphobum Priami filium. Agave Lycotherſen in Illyria, ut regnum Cadmo patri daret. Deianira Oenei filia Herculem Jovis & Alcumenæ filium impulſu Neſſi. Iliona Priami filia Polymneſtorem regem Thracum. Semiramis Ninum regem in Babylonia.

CCXLI. *Qui conjuges ſuas occiderunt.*

HERCULES Jovis filius, Megæram Creontis filiam, per inſaniam: Theſeus Ægei filius, Antiopam Amazo-

mazonam Martis filiam, ex reſponſo Apollinis: Cephalus Deionis ſive Mercurii filius, Procridem Pandionis filiam imprudens.

CCXLII. *Qui ſe ipſi interfecerunt.*

ÆGEUS Neptuni filius in mare ſe præcipitavit, unde Ægeum pelagus eſt dictum: Euhenus Herculis filius in flumen Lycormam ſe præcipitavit, quod nunc Chryſorrhoas appellatur. Ajax Telamonis filius ipſe ſe interfecit propter armorum judicium. Lycurgus Dryantis filius objecta inſania à Libero ipſe ſe interficit. Macareus Æoli filius propter Canacen ſororem, id eſt ſponſam, ipſe ſe interfecit. Agrius Parthaonis filius expulſus à regno à Diomede, ipſe ſe interfecit. Cæneus Elati filius ipſe ſe interfecit. Menecus Jocaſtes pater ſe de muro præcipitavit Athenis, propter peſtilentiam. Niſus Martis filius crine fatali amiſſo, ipſe ſe interfecit. Clymenus Cænei filius rex Arcadiæ ipſe ſe interfecit, quod cum filia concubuerat. Cinyras Paphi filius rex Aſſyriorum, quod cum Smyrna filia concubuerat. Hercules Jovis filius ipſe ſeſe in ignem miſit. Adraſtus & Hipponous ejus filius ipſi ſe in ignem jecerunt, ex reſponſo Apollinis. Pyramus in Babylonia ob amorem Thyſbes ipſe ſe occidit. Oedipus Laji filius propter Jocaſtem matrem ipſe ſe occidit, ablatis oculis.

Euhenus Herculis) Aliis ſemper eſt Neptuni filius hoc nomine, ipſique noſtro alibi, ut ſuſpicor, hic eſſe corruptum. Apollodorus vocat Εὔηνον, filiumque facit Martis lib. I. ubi habes iſtam fabulam.

Quod nunc Chryſorrhoas appellatur) Gloſſatoris hæc videntur. Strabo certe, aliique diverſiſſimos hos duos faciunt.

Ipſe ſe interficit) Cur non, *interfecit?* ut eſt cæteris in locis, per caput integrum.

Id eſt, Sponſam) Recte Barthius, *idem ſponſam*, fuit enim utrumque, & ſoror, & ſponſa ejus. Vide Fab. 238.

Menecus) Veteres habuere, *Menicus*. Sup. fab. 67. *eſt Menycus Jocaſtæ*. Scribendum, *Menœcus Jocaſtæ*, quia Græcis Μενοίκ☉-.

Athenis propter peſtilentiam) Deſunt aliqua ante hæc verba, neque ſufficit, ut pro *Athenis*, *Thebis* ſcribamus, quod Micyllo placebat, cum Menœcus ſe non interfecerit propter peſtilentiam, ſed cauſſas alias, de quibus conſulendus eſt Pauſanias,

CCXLIII. *Quæ ſe ipſæ interfecerunt.*

HECUBA Ciſſei filia, ſive Dimantis, uxor Priami, in mare ſe præcipitavit, unde Cynæum mare eſt dictum, quoniam in canem fuerat converſa. Ino Cadmi filia in mare ſe præcipitavit cum Melicerto filio. Anticlia Autolyci filia, mater Ulyſsis, nuncio falſo audito de Ulyſſe, ipſa ſe interfecit. Sthenobœa Jobatis filia, uxor Prœti, propter amorem Bellerophontis. Euadne Philaci filia, propter Capaneum conjugem qui apud Thebas perierat, in eandem pyram ſe conjecit. Æthra Pithei filia propter filiorum mortem ipſa ſe interfecit. Deianira Oenei filia propter Herculem, decepta à Neſſo, quod ei tunicam miſerat, in qua conflagravit. Laodamia Acaſti filia propter deſiderium Proteſilai mariti. Hippodamia Oenei filia, uxor Pelopis, quod ejus ſuaſu Chryſippus occiſus eſt. Megæra Autolyci filia propter Hippothoi filii mortem. Alceſtis Pelei filia propter Admetum conjugem vicaria morte obiit. Iliona Priami filia propter caſus parentum ſuorum. Themiſto Hypſei filia impulſu Inus, quod filios ſuos occidit. Erigone Icari filia propter interitum patris ſuſpendio ſe necavit. Phædra Minois filia propter Hippolytum privignum ſuum ſuſpendio ſe necavit, ob amorem. Phyllis propter Demophoonta Theſei filium ipſa ſe ſuſpendio necavit. Canace Æoli filia

filia propter amorem Macarei fratris, ipſa ſe interfecit. Byblis Mileti filia propter amorem Cauni fratris ipſa ſe interfecit. Calypſo Atlantis filia propter amorem Ulysſis ipſa ſe interfecit. Dido Beli filia, propter Æneæ amorem ſe occidit. Jocaſta Menœci filia propter interitum filiorum & nefas. Antigona Oedipodis filia propter ſepulturam Polynices. Pelopeia Thyeſtis filia, propter ſcelus patris. Thisbe Babylonia propter Pyramum, quod ipſe ſe interfecerat. Semiramis in Babylonia equo amiſſo in pyram ſe conjecit.

Anticlia) Pauſaniæ eſt *Anticlea.*

Evadne Philaci) Apollodoro lib. III. eſt filia *Iphiclis*, ubi eadem hiſtoria.

Hippodamia Oenei) Micyllus emendat, *Oenomai*. Recte. Vide ſup. fab. 84. & ſequentem, ubi habes eandem fabulam.

Erigone Icari) Scribendum eſt cum duplici finali, *Icarii*, nam *Icarius* appellatur, teſte Apollodoro, & ſic noſter ipſe ſupra c. 130.

Ob amorem) Hæc ex gloſſa proceſſe videntur, quam quis adſcripſerat vocabulo *propter*.

Antigona Oedipodis filia propter ſepulturam Polynices) quod nimirum ſepulturæ tradi non poſſet, propter interdictum Creontis, regis Thebanorum. Paulo aliter hæc habet Apollodorus lib. III. qui videndus eſt.

In Babylonia) Illud *in* ſuſpectum mihi eſt. forte ſcripſerat *regina Babylonia*. Nil tamen muto.

Amiſſo equo) Eo videlicet, de quo Plinius lib. VIII. c. 42. Hæc hiſtoria nemini alii eſt prodita.

CCXLIV. *Qui cognatos ſuos occiderunt.*

THESEUS Ægei filius, Pallantem filium Nilei fratris. Amphitryon Electrionem Perſi filium. Meleager Oenei filius avunculos ſuos Plexippum & Agenorem, propter Athalantam Schœnei filiam. Telephus Herculis filius Hippothoum & Nerea aviæ ſuæ filios. Ægiſthus Atreum & Agamemnonem Atrei filios. Oreſtes Ægiſthum Thyeſtis filium. Megapenthes Prœti filius, Perſeum Jovis & Danaes filium propter patris

mortem. Abas propter patrem Lynceum Megapentheum occidit. Phegeus Alphei filius, Alpheſibœæ filiæ ſuæ filiam. Amphion Terei filius, avi ſui filios. Atreus Pelopis filius, Tantalum & Pliſthenem Thyeſtis filios infantes in epulis Thyeſti appoſuit. Phillus Herculis filius, Sthenelum Electryonis proavi ſui fratrem. Medus Ægei filius, Perſen Æetæ fratrem Solis filium. Dædalus Eupalami filius, Perdicem ſororis ſuæ filium, propter artificii invidiam.

Pallantem filium Nilei fratris) Scribendum eſt *Nelei* ex Apollodoro & aliis.

Electryonem Perſi filium) Micyllus emendat, *Perſei*, & hoc convenit cum Apollodoro.

Megapentheum) Emenda, *Megapenthem.*

Phegeus) Scribe, *Phlegeus.* Ita habes mox, ſequenti capite.

Amphion Terei) Nec ſana hæc nec integra videntur. Amphionem profecto Terei filium requiro, neque usquam invenio.

Phillus) Micyllus putat *Hillus*. Et eſt Hillus inter filios Herculis, non Phillus. vix tamen quidquam horum puto rectum.

Perdicen ſororis ſuæ filium) Neſcio, annon *Perdicis ſororis* ſit ſcribendum. Nam filium vocant Attalum vel Accalum, ſororem Perdicem. Vide Apollodorum in fine lib. III.

CCXLV. *Qui ſoceros & generos occiderunt.*

JASON Æſonis filius Phlegyonam, Pelops Tantali filius, Oenomaum Martis filium.

Qui generos ſuos occiderunt.

PHLEGEUS Alphei filius, Alcmæonem Amphiarai filium. Idem & Eurypylum. Æeta Solis filius Phryxum Athamantis filium.

Jaſon Æſonis filius Phlegyonam) poſt *filius* ſine dubio lacuna eſt, nec fortaſſis exigua, cum Phlegion nil ad Jaſonem pertineat, ac ne quidem recte ſcriptus videatur.

CCXLVI.

CCLXVI. *Qui filios ſuos in epulis conſumpſerunt.*

TEREUS Martis filius ex Progne Ityn. Thyeſtes Pelopis ex Ærope, Tantalum & Pliſthenem. Clymenus Schœnei filius ex Harpalice filia, filium ſuum.

CCXLVII. *Qui à canibus conſumpti ſunt.*

ACTÆON Ariſtei filius, Thaſius, Deloami ſacerdotis Apollinis filius, ex eo Delo nullus canis eſt. Euripides tragœdiarum ſcriptor, in templo conſumptus eſt.

Filius, Thaſius) Scribe, *filius, Thaſus*. Ita habet Ovidius in Ibin, quod jam obſervavit Micyllus. Quanquam optima N. Heinſii editio habeat *Thraſus*.

Deloami) Mihi hoc vocabulum ſuſpectum eſt. Videant qui hiſtorias magis exploratas habent. De canibus excluſis ex Delo habet Strabo lib. X. p. 486.

Tragœdiarum ſcriptor in templo) Poſt *tragœdiarum ſcriptor* punctum collocari debet. Nam ſequentia non pertinent ad Euripidem, cum is non in templo, ſed rediens domum a cœna Archelai fuerit diſcerptus. Vide Gellium lib. XV. c. 20, & deeſt nomen ejus, qui a canibus eſt devoratus in templo.

CCXLVIII. *Qui ab apro percuſſi interierunt.*

ADONIS Cinyræ filius, Ancæus Lycurgi filius à Calydonio. Idmon Apollinis filius, qui extra metam exierat cum Argonautis apud Lycum regem. Hyon ab apro vel leone, Atlantis & Pleionis filius.

Qui extra metam) Inepte ſcribe confidenter, *qui extra venatum*. Ita ſupra c. 18. *& extra venatum exiſſent*.

Apud Lyum) imo, *apud Lycum*. docet cap. 14. & 18.

Hyon) Micyllus mallet *Hyas*, & ſic vocatur frater Hyadum qui hic intelligitur. Vide inf. in Poet. Aſtr. II. c. 21. & ſupra c. 192.

M 5 CCXLIX.

CCXLXIX. *Faces ſceleratæ.*

FACEM, quam ſibi viſa eſt parere Hecuba Ciſſei filia, ſive Dymantis. * Nauplii, ad ſaxa Capharæa, cum naufragium Achivi fecerunt. Helenæ, quam de muris oſtendit, & Trojam prodidit, Althææ, quæ Meleagrum occidit.

Facem, quam) Hæc non cohærent ſequentibus. Puto ſcriptorem noſtrum nullos ſcripſiſſe titulos, quales nunc comparent, alicubi tamen præmiſiſſe, quæ deinde in titulos ſunt transſumpta. Colligitur hoc apertiſſime ex c. 173. ubi omiſerunt ſecernere a cæteris per oſcitantiam. Sicut ergo ibi ab initio ſcripſerat, *quæ civitates auxilium miſerunt Oeneo*, ita hic puto ſcripſiſſe, *faces ſceleratæ*, ac poſtea ſubjeciſſe, *quam ſibi viſa eſt* &c. poſt veniſſe, qui adjecta gloſſa monſtrare voluit, quo illud *quam* pertineret, videlicet ad *facem*. Itaque id *facem*, mea ſententia eſt delendum.

Nauplii) Ponunt hic aſteriſcum, quaſi deſit quidpiam. Sed intelligenda eſt vox *fax*, ſicut fit & in ſuperioribus.

Althææ, quæ Meleagrum) Quia nominatim ſermo hic de facibus, propterea ſcribendum *quæ Meleagrum*. Intelligitur autem titio, de quo ſupra c. 171.

CCL. *Quæ quadrigæ rectores ſuos prodiderunt.*

PHAETONTA Solis filium ex Clymene. Laomedonta Ili filium ex Leucippe. Oenomaum Martis filium ex Aſterie, Atlantis filia. Diomedem Atlantis filium, ex eadem. Hippolytum Theſei filium ex Antiope Amazone. Amphiaraum Oiclei filium ex Clytemneſtra, Theſtii filia. Glaucum Siſyphi filium ludis funebribus. Pelian equæ ſuæ conſumpſerunt. Jaſonem Jovis filium ex Electra Atlantis filia. Salmoneus, qui fulmina in quadriga ſedens imitabatur, cum quadriga fulmine ictus.

In

In titulo male ſcribitur *prodiderunt* pro *perdiderunt* id quod vel index capitum libello præmiſſus oſtendit.

Laomedonta Ili filium) Nam promiſſæ Herculi pro liberatione Heſiones, nec datæ, præbuerunt occaſionem belli, quo ab Hercule eſt interfectus. Vide Apollodorum.

Ex Aſterie) Scribendum eſt, *Aſterope*. Ita ipſe noſter ſupra fab. 84. ubi habes hiſtoriam, ad quam hic reſpicit. & Pauſanias, de quo Euſtar. Od. B.

Diomedem Atlantis) Dubito, an rectum ſit Atlantis, nam alii Martis filium faciunt, ut liquet ex Apollodoro. Rem declarat Diodorus Siculus lib. I V.

Pelian) Male. Scribendum & diſtinguendum eſt, *ludis funebribus Peliæ*. Accidit hoc enim, cum Peliæ patri ludos funebres faceret Acaſtus, ut eſt teſtis Pauſanias in Eliacis prioribus.

Equa ſua conſumſerunt) Hæc ex gloſſa irrepſiſſe videntur.

Jaſonem Jovis filium) Emenda *Jaſionem*. Hic enim Jovis & Electræ filius Pauſania auctore.

In quadriga ſedens) Sanctandr. *in quadrigas*, quod eſſet pro, *in quadrigis*, ut interdum noſter ſolet. Sed quia ſequitur, *cum quadriga*, nil mutandum.

CCLI. *Qui licentia Parcarum ab inferis redierunt.*

CERES Proſerpinam filiam ſuam quærens. Liber pater ad Semelem matrem ſuam Cadmi filiam deſcendit. Hercules Jovis filius ad canem Cerberum educendum. Aſclepius Apollinis & Coronidis filius. Caſtor & Pollux Jovis & Ledæ filii alterna morte redeunt. Proteſilaus Iphicli filius, propter Laodomiam Acaſti filiam. Alceſtis Pelei filia, propter Admetum conjugem. Theſeus Ægei filius, propter Pirithoum. Hippolytus Theſei filius, voluntate Dianæ, qui poſtea Virbius eſt appellatus. Orpheus Oeagri filius, propter Eurydicem conjugem ſuam. Adonis Cinyræ & Zmyrnæ filius, voluntate Veneris. Glaucus Minois filius, reſtitutus à Polyido Carani filio. Ulyſſes Laertæ filius, propter patrem. Æneas Anchiſæ filius, propter patrem. Mercurius Majæ filius, aſſiduo itinere.

Zmyrnæ) Mallem *Smyrnæ*, ut eſt in ſuperioribus.

Laertæ filius propter patrem) Suſpicor ſcribendum *propter matrem*. Ejus enim cauſſa, & ut colloqueretur cum ipſa, deſcendit. Vide quæ dicuntur ſupra cap. 125.

CCLII. *Qui lacte ferino nutriti ſunt.*

TELEPHUS Herculis & Auges filius ab cerva. Ægiſthus Thyeſtis & Pelopiæ filius ab capra. Æolus & Boetus Neptuni & Menalippes filii, à vacca. Hippothous Neptuni & Alopes filius, ab equa. Romulus & Remus Martis & Iliæ filii ab lupa. Antilochus Neſtoris filius expoſitus in Ida monte, ab cane. Harpalice Harpalici regis Amymneorum filia, à vacca & equa. Camilla Metabi regis Volſcorum filia, ab equa.

Neptuni & Menalippes) Supra fab. 186. ſunt *Metaponti & Melanippes filii*. Nihil tamen videtur mutandum.

Martis & Iliæ) Sine dubio ſcribendum, *Martis & Silviæ*. Vide, quæ notavi ad Ælianum, VII. c. 16.

CCLIII. *Quæ contra fas concubuerunt.*

JOCASTE cum Oedipo filio. Pelopea cum Thyeſte patre. Harpalice cum Clymeno patre. Hippodamia cum Oenomao patre. Procris cum Erichtheo patre, ex quo natus eſt Aglaurus. Nyctimene cum Epopeo patre, rege Lesbiorum. Menophrus cum Cyllene filia in Arcadia, & cum Bliade matre ſua.

Cum Erichtheo) Alii omnes, *Erechtheo*.

Ex quo natus eſt Aglaurus) Suſpicor & hunc gloſſatoris inepti pannum, cum nil tale addat in cæteris.

Menophrus) Micyllus notat, apud Ovidium lib. VII Met. ſcribi *Menephron*.

CCLIV. *Quæ piiſſimæ fuerunt, vel piiſſimi.*

ANTIGONA Oedipi filia, Polynicen fratrem ſepulturæ dedit. Electra Agamemnonis filia, in fratrem Oreſtem. Iliona Priami filia, in fratrem Polydorum, & parentes. Pelopea Thyeſtis filia in patrem, ut eum vindicaret. Hypſipyle Thoantis filia patri, cui vitam conceſſit. Calciope filia patrem non deſeruit, regno amiſſo. Harpalice Harpalici filia, in bello patrem ſervavit, & hoſtem fugavit. Erigone Icari filia, patre amiſſo, ſuſpendio ſe necavit. Agave Cadmi filia, in Illyrica Lycotherſen regem interfecit, & patri ſuo regnum dedit. Xantippe Myconi patri incluſo carcere, lacte ſuo alimentum vitæ præſtitit. Tyro Salmonei filia, propter patrem filios ſuos necavit. In Sicilia cum Ætna mons primum ardere cœpit, Damon matrem ſuam ex igne rapuit. Item Pythia patrem. Æneas item in Ilio Anchiſem patrem humeris & Aſcanium filium ex incendio eripuit. Cleops & Bitias Cidippæ filii. Cidippe ſacerdos Junonis Argivæ, cum boves in paſtionem miſiſſet, neque ad horam qua ſacra in monte ad templum Junonis duci & fieri deberent, apparerent, & eſſent mortui: quæ niſi ad horam ſacra facta eſſent, ſacerdos interficiebatur. inter quam trepidationem Cleops & Bitias pro bubus ſub jugo ſe junxerunt. & ad fanum ſacra, & matrem Cidippem in plauſtro duxerunt: ſacrificioque peracto, Cidippe precata eſt Junonem, ſi ſacra ejus caſte coluiſſet, ſi filii adverſus eam pii fuiſſent, ut quicquid bonum mortalibus poſſet contingere, id filiis ejus contingeret. Precatione peracta plauſtrum & matrem filii domum reduxerunt, & feſſi ſomno acquieverunt. At Cidippe diligenter agno-

vit

vit nihil eſſe melius mortalibus quam mori: & ob hoc obiit voluntaria morte.

Xantippe Myconi) Micyllus exiſtimat *Cimoni* legendum ex vulgatis libris Valerii Maximi lib. V. c. 4. Temere nil muto.

Damon matrem ſuam) Nil fortaſſe in nominibus hiſce mutandum. Alia tradit Valer. Max. lib. V. c. 4. Alia Solinus, alia Ælianus noſter, ut nil ſit mirum, ſi alia & Hyginus.

Pythia) Dixi jam, ab aliis aliter vocari. Salmaſius verum cenſet nomen eſſe *Pinthias*, a Siculo φινῖίας, pro φιλίας, quod amicum notet. Vide ipſum ad Solinum p. 11.

Cleops & Bitias) *Cleobis* & *Biton* ſunt Herodoto, quod Micyllus notavit. Similiter nominantur Pauſaniæ, Valerio Maximo, & plerisque aliis ex veteribus.

At Cidippe) Mallem illud *At* expungere, quia natum ex poſtrema ſyllaba vocis præcedentis videtur.

CCLV. Quæ impiæ fuerunt.

SCYLLA Niſi filia patrem occidit. Ariadne Minois filia fratrem & filios occidit. Progne Pandionis filia filium occidit. Danaides conjuges ſuos patrueles occiderunt. Lemniades in Lemno inſula patres & filios occiderunt. Harpalice Clymeni filia, filium quem ex patris concubitu peperat, occidit. Tullia Romanorum ſuper parentis corpus currum duxit, unde vicus ſceleratus eſt dictus.

CCLVI. Quæ caſtiſſimæ fuerunt.

PENELOPE Icarii filia uxor Ulyſſis, Euadne Philacis filia conjunx Capanei, Laodamia Acaſti filia conjunx Proteſilai, Hecuba Ciſſei filia uxor Priami, Theonoe Theſtoris filia uxor Admeti. Romanorum Lucretia Lucretii filia, conjunx Collatini.

CCLVII.

CCLVII. Qui inter ſe amicitia junctiſſimi fuerunt.

PYLADES Strophii filius cum Oreſte Agamemnonis filio. Pirithous Ixionis filius cum Theſeo Ægei filio. Achilles Pelei filius cum Patroclo Menœtii filio. Diomedes Tydei filius cum Sthenelo Capanei filio. Peleus Æaci filius cum Phœnice Amyntoris filio. Hercules Jovis filius cum Philoctheta Pœantis filio. Armodius & Ariſtogiton more fraterno. In Sicilia Dionyſius tyrannus crudeliſſimus cum eſſet, ſuoſque cives cruciatibus interficeret, Mœros tyrannum voluit interficere: quem ſatellites cum deprehendiſſent, armatum ad regem perduxerunt. qui interrogatus, reſpondit ſe regem voluiſſe interficere. quem rex juſſit crucifigi. à quo Mœrus petit tridui commeatum ut ſororem ſuam nuptui collocaret, & daret tyranno Selinuntium amicum ſuum & ſodalem, qui ſponderet eum tertio die venturum. cui rex indulſit commeatum ad ſororem collocandam, dicitque rex Selinuntio, ut niſi ad diem Mœrus veniret, eum eandem pœnam paſſurum, & dimitti Mœrum. Qui collocata ſorore cum reverteretur, repente tempeſtate, & pluvia orta, flumen ita increvit, ut nec tranſiri nec transnatari poſſet. ad cujus ripam Mœrus conſedit, & flere cœpit, ne amicus pro ſe periret. Phalaris autem Selinuntium crucifigi cum juberet, ideo quod horæ ſex tertii jam diei eſſent, nec veniret Mærus. cui Selinuntius reſpondit, diem adhuc non præteriiſſe. Cumque jam & horæ novem eſſent, rex jubet duci Selinuntium in crucem. Qui cum duceretur, vix tandem Mœrus liberato flumine, conſequitur carnificem, exclamatque à longe: Suſtine carnifex, adſum quem ſpopondit. Quod factum regi

regi nunciatur. quos rex ad ſe juſſit perduci, rogavitque eos, ut ſe in amicitiam reciperent, vitamque Mœro concesſit. Armodius & Ariſtogiton, idem in Sicilia eundem Phalarim Armodius cum vellet interficere, ſimulationis cauſa ſcrofam porcellos habentem occidit; & venit ad Ariſtogitonem amicum ſuum enſe ſanguinolento, dicitque ſe matrem interfeciſſe, rogatque eum ut ſe celaret: qui cum ab eo celaretur, rogavit Ariſtogitonem, ut progrederetur, rumoresque qui eſſent de matre ſibi renuntiaret * nullos eſſe rumores: qui veſpere ita litem contraxerunt, ut alius alio potiora ingererent: nec ideo Ariſtogiton voluit objicere, eum matrem interfeciſſe. Cui Armodius patefecit, ſe ſcrofam porcellos habentem interfeciſſe, & ideo matrem dixiſſe. cui indicat ſe regem velle interficere: rogatque eum, ut ſibi adjutorio eſſet. qui cum ad regem interficiendum veniſſent, deprehenſi ſunt à ſatellitibus armati. & cum perducerentur ad tyrannum, Ariſtogiton à ſatellitibus effugit. Armodius autem ſolus cum perductus eſſet ad regem, quærerentque ab eo quis ei fuiſſet comes, ille ne amicum proderet, linguam dentibus ſibi præcidit, eamque regis in faciem inſpuit. Niſus cum Euryalo ſuo, pro quo & mortuus eſt.

Cum deprehendiſſet, armatum ad regem) Quid? *armatum*, & quo fine tandem? diſtingue *cum deprehendiſſet armatum, ad regem.* Nempe quia fuit armatus, id eſt arma, ferrumque ſecum portavit, ex eo ſuſpicati ſunt, quid machinari contra tyrannum. Similiter infra hoc eodem capite, *deprehenſi ſunt a ſatellitibus armati.*

Et dimitti Mærum) Emenda, *dimittit Mærum.* Pendet enim à ſuperiori *dicitque.*

Phalaris autem) Quomodo *Phalaris*, qui ante fuit *Dionyſius*? Non ſatis integra omnia hujus capitis videntur.

Liberato flumine) Hoc non capio. Fortaſſe legendum, *librato flumine*, id eſt, arte ac induſtria trajecto, quomodo librantur tela, quod genus locutionis eſt notiſſimum bonis ſcriptoribus

bus nil tamen mutandum. Vide indicem.

Adſum, quem ſpopondi) An legendum, *adſum, qui me ſpopondi?* ſcilicet *ad futurum*. Sed rectius Commeliniana *ſpopondit*, ſcilicet *adfuturum amicus meus*. Bene, quod hæc revocarunt in locum ſuum. Ante legebantur poſt *reciperent*. Sed adhuc deſideratur quidpiam. Nam ſcribendum, *non Armodius & Ariſtogiton idem*, nihil enim eſt, quo referri poſſit illud *idem*, verum, *Item Armodius & Ariſtogiton*, quia ſpectat, quod præcedit, *amicitia junctiſſimi fuerunt*. Sequitur deinde nova periodus: *In Sicilia &c.*

Renunciaret nullos eſſe) Barthius poſt *renunciaret*, interſerit vocem *ait*, quod non diſplicet.

Qui veſpere ira litem) Perperam, & ſcribendum, *qui veſpere ira ita litem*. Illud *ira* idem eſt, ac *ex ira*, *per iram*. Quomodo Cicero dixit, *contrahere litem offenſione*. Τὸ *ira* excidit ob ſimilitudinem vocis ſequentis.

Alius al o) pro *alius alii*, antiqua conſuetudine, pertinetque & hoc inter plebeia. Vide Voſſium de Analo. IV. c. 6.

Niſus cum Eurialo) De quo Virgilius IX. Æn. & ibi Servius.

CCLVIII. *Atreus & Thyeſtes.*

ATREUS & Thyeſtes germani cum in diſſenſione ſibi nocere non poſſent, in ſimulatam gratiam redierunt: qua occaſione Thyeſtes cum fratris uxore concubuit. Atreus vero ei filium epulando appoſuit: quæ ſol ne pollueretur, aufugit. Sed veritatis hoc eſt: Atreum apud Mycenas primum ſolis eclipſim inveniſſe: cui invidens frater, ex urbe diſceſſit.

Epulando appoſuit) Scribe *epulandum appoſuit*. Super *o* lineola fuit ſcripta, vice litteræ *m*. ea omiſſa peperit errorem.

Sed veritatis hoc eſt) Adjectamentum alterius hoc videtur, qualia locis aliis, & præſertim capite ſequenti, 261, occurrit manifeſtiſſimum. Huc enim congerebant ſcioli, quæ reperiebant apud alios.

CCLIX. *Lyncus.*

LYNCUS rex Siciliæ fuit, qui miſſum à Cerere Triptolemum, ut hominibus frumentum monſtraret,

ſuſceptum hoſpitio, ut in ſe gloriam tantam migraret, interimere cogitavit. Ob quam rem irata Ceres eum convertit in lyncem varii coloris, ut ipſe variæ mentis extiterat.

Rex Siciliæ) Legendum eſt, *rex Scythiæ*. Ita namque habet Servius ad Virg I. Æn. v. 327. ubi habes omnia hujus capitis ad verbum, quisquis tandem alterum exſcripſit.

Ut in ſe gloriam tantam) Servius dicto loco, *ut in ſe inventi frumenti gloria tanta migraret*. Præfero Lectionem noſtri, ut eruditiorem; exſcriptoremque Servium, vel quemcunque alium noſtri, non noſtrum Servii arguere exiſtimo.

CCLX. *Eryx.*

ERYX Veneris & Butæ filius fuit, qui occiſus ab Hercule eſt. monti ex ſepultura ſua nomen impoſuit, in quo Æneas Veneris templum conſtituit. in hoc autem monte dicitur etiam Anchiſes ſepultus, licet ſecundum Catonem ad Italiam venerit.

CCLXI. *Agamemnon, qui ignarus Dianæ cervam occidit.*

CUM de Græcia ad Aulidem Danai veniſſent, Agamemnon Dianæ cervam occidit ignarus: unde dea irata, flatus ventorum removit. Quare cum nec navigare poſſent, & peſtilentiam ſuſtinerent, conſulta oracula dixerunt, Agamemnonio ſanguine eſſe placandam Dianam. Ergo cum ab Ulyxe per nuptiarum ſimulationem, adducta Iphigenia in eo eſſet ut immolaretur, numinis miſeratione ſublata eſt, & cerva ſuppoſita, & translata ad Tauricam civitatem, regi Thoanti tradita eſt, ſacerdosque facta, * Dictus Dianæ ſecundum conſuetudinem ſtatutam, humano ſanguine numen placaret, cognovit fratrem Oreſtem, qui accepto oraculo carendi * ſororis cauſa, cum amico Pylade

lade Colchos petierat, & cum occiſo Thoante ſimulacrum ſuſtulit, abſconditum faſce lignorum, (unde & faſcelis dicitur, non tantum à facie cum qua pingitur, propter quod & lucifera dicitur) & Ariciam detulit. Sed cum poſtea Romanis ſacrorum crudelitas diſpliceret, quanquam ſervi immolarentur, ad Laconas Diana tranſlata eſt, ubi ſacrificii conſuetudo adoleſcentum verberibus ſervabatur, qui vocabantur Bomonicæ, quia * ari ſuperpoſiti contendebant, qui plura poſſet verbera ſuſtinere. Oreſtis vero oſſa de Aricia Romam tranſlata ſunt, & condita ante templum Saturni quod eſt ante clivum Capitolinum juxta Concordiæ templum.

Hic iterum deſunt octo capita, ut videre eſt in indice.

Jovis & Europæ filius, Cygnus alter Martis filius, quem idem Hercules occidit.

Sacerdosque facta, dictus) Veteres habuere *dictum*. Quicquid legas, manet hiatus, quem explere utcumque poteſt caput 120. Niſi malis: *Sacerdosque facta Dictinna Diana. Cumque ſecundum conſuetudinem ſtatutam humano ſanguine numen placaret, cognovit, &c.* Clara profecto ſunt omnia, & puto ſic ſcripſiſſe noſtrum. Vide Serv. ad Virg. II Æn v. 116.

Carendi ſororis cauſſa) Inſerunt hic aſteriſcum, quaſi quid deſit. Sed ſanandus eſt locus, cætera non mutilus, ſcribendumque, *curandi furoris cauſſa* ex Servio.

Et cum occiſo) Scribendum ex Servio: *& cum his occiſo.* Vulgata ſenſum habet nullum, aut ineptum.

Unde & faſcelis) Quicquid ſequitur, usque ad verba, *Oreſtis vero oſſa*, ſtulti hominis eſt adjectamentum, quod vel ex eo liquet, quia τὸ *faſcelis* a *face* dici, nemo, niſi ſtultus, ſuſpicari poteſt. Itaque fruſtranea hic omnis emendatio, quam adhibuere, qui noviſſimas editiones curarunt. Veteres candide ſtultitiam monſtrant, quando ita habent. *Unde faſcelis dicitur. Non tantum a fac. cum qua pingitur &c.*

Non tantum a facie) Scribe *face*, ex dicto Servii loco, ubi habes etiam, quæ ſequuntur de oſſibus Oreſtis, alibi haud obvia, pæne ad verbum omnia.

Ad Laconas Dianam) Hoc ſenſum habet nullum. Veteres; *ad Laconas Diana*. Sed nec hoc placere poteſt, quia non translata tum Diana; ſed jam olim culta Laconibus, quod & ſequentia teſtantur. Scribo igitur, *ad Laconum Dianam*.

Quia æri ſuperpoſiti) Faciunt & hic lacunam. Sed ſcribendum, *ara*, niſi putamus cum Micyllo *aris*. Sed & hoc monſtraret hominis imperitiam, qui hæc de ſuo intruſit.

CCLXX. Qui formoſiſſimi fuerunt.

JASION Ilithii filius, quem Ceres dicitur amaſſe, quod ipſum hiſtoriis creditur. Cinyras Paphi filius rex Aſſyriorum. Anchiſes Aſſaraci filius, quem Venus amavit. Alexander Paris Priami filius & Hecubæ, quem Helena ſecuta eſt. Nireus Charopis filius. Cephalus Pandionis filius, quem Aurora amavit. Tithonus Laomedontis filius Auroræ conjunx, Parthenopæus Meleagri & Athalantes filius, Achilles Pelei & Thetidis filius, Patroclus Menætii filius, Idomeneus qui Helenam amavit. Theſeus Ægei & Æthræ filius, quem Ariadne amavit.

Jaſion Ilithii filius) Micyllus legit: *Coriti*, ſed ut ſimul noter, alios Minois filium credere. Ego ſuſpicor ab initio *Electra* ſcriptum fuiſſe; nam Electram matrem ejus facit Tzetzes.

Charopis filius) Fab. 97. eſt filius *Charopi*, quod præfero.

CCLXXI. Qui ephebi formoſiſſimi fuerunt.

ADONIS Cinyræ & Smirnæ filius, quem Venus amavit. Endymion Ætoli filius, quem Luna amavit. Ganymedes Erichthonii filius, quem Jovis amavit. Hyacinthus Oebali filius, quem Apollo amavit. Narciſſus Cephiſi fluminis filius, qui ſe ipſum amavit. Atlantius Mercurii & Veneris filius, qui Hermaphroditus dictus eſt.

eſt. Hylas Theodamantis filius, quem Hercules amavit. Chryſippus Pelopis filius, quem Theſeus ludis rapuit.

Cinyræ & Smyrna) Lege, *Cinyra & Myrrha.* Vide ſupra c. 58. ubi habes eundem errorem.

Endymion Ætoli) Omnes alii habent *Aëthlii*, nec aliter hic ſcribendum. Græcis enim eſt Ἀέθλιος.

Hyacinthus Oebali) Alii filium Amyclæ faciunt. An quid deeſt?

Atlantius) Hunc vero Atlantium nusquam alibi reperio. Sed nec Hermaphroditi nomen impoſitum uni, verum duobus qui coaluere in unum, nec Atlantio, ſed Hermaphrodito & Salmaci, ut eſt apud Ovidium, Qui tamen cum Salmacidem vocet *Atlantiadem* verſu 368. ipſe erit, quem hic noſter innuit.

Hylas Theodamantis) Apud Apollodorum & alios eſt *Thiodamantis* filius.

Quem Theſeus) Supra cap. 85. raptum ſcribit a Laio. Neque alibi de Theſeo hoc reperias. Corrupta quædam hic videntur.

Deeſt caput CCLXXII. De iis qui in Areopago cauſam dixerunt.

CCLXXIII. *Qui primi ludos fecerunt, uſque ad Æneam quintum decimum.*

* * *

QUINTO loco Argis, quos fecit Danaus Beli filius, filiarum nuptiis, cantu, unde Hymenæus dictus. Sexto autem iterum Argis, quos fecit Lynceus Ægypti filius, Junoni Argivæ, qui appellantur *ἀσπισεναργωες*: quibus ludis qui vicit, accipit pro corona clypeum, ideo quod Abas Lyncei & Hypermeſtræ filius nunciavit, Danaum parentibus periſſe: cui Lynceus detemplo Junonis Argivæ, detraxit clypeum quod Danaus in juventa geſſerat, & Junoni ſacraverat, & Abanti filio muneri dedit. In his ludis qui ſemel vicit, & iterum deſcendit ad certamen, ut niſi iterum vincat, ſæpe de-

ſcendat. Septimo autem loco Perſeus Jovis & Danaes filius, funebres Polydectæ nutritori ſuo in inſula Seripho, ubi cum luctatur, percusſit Acriſium avum ſuum, & occidit. Itaque quod ſua voluntate noluit, in Deorum factus eſt numero. Octavo loco fecit Hercules Olympiæ gymnicos, Pelopi Tantali filio, in quibus ipſe contendit, * pammachum quod nos pancratium vocamus, cum Achareo. Nono loco facti ſunt in Nemea Archemoro Lyci & Eurydices filio, quos fecerunt ſeptem duces qui Thebas ibant oppugnatum. in quibus ludis poſtea vicerunt curſu Eunæus & Deiphylus Iaſonis & Hypſipyles filii. his quoque ludis Pythaules, qui Pythia cantaverunt, ſeptem habuit palliatos, qui voce cantaverunt: unde poſtea appellatus eſt Choraules. Decimo Iſthmia Melicertæ Athamantis filio & Inus, feciſſe dicitur Eratocles, alii poetæ dicunt Theſeum. Undecimo fecerunt Argonautæ in Propontide Cyzico regi una cum filio, quem Iaſon imprudens noctu in litore occiderat. ſaltu, luctatione, & jaculo. Duodecimo autem Argivis, quos fecit Acaſtus Pelei filius. His ludis vicerunt, Zethus Aquilonis filius dolichodromo, Calais ejuſdem filius diaulo, Caſtor Iovis filius ſtadio, Pollux ejuſdem filius ceſtu, Telamon Æaci filius diſco, Peleus ejuſdem luctatione, Hercules Iovis filius pammacho, Meleager Oenei filius jaculo, Cygnus Martis filius armis occidit Pilum Diodoti filium, Bellerophontes vicit equo. Quadrigis autem vicit Iolaus Iphicli filius, Glaucum Siſyphi filium, quem equi mordici diſtraxerunt. Eurytus Mercurii filius ſagitta, Cephalus Deionis filius funda, Olympus Marſyæ diſcipulus tibiis, Orpheus Oeagri filius cithara, Linus Apollinis filius cantu, Eumolpus Neptuni filius ad Olympi tibias voce. Tertiodecimo fecit

fecit in Ilio Priamus cenotaphium Paridi, quem natum juſſerat interfici, gymnicos, in quibus certati ſunt curſu, Neſtor Nerei filius, Helenus Priami filius, Deiphobus ejuſdem, Polites ejuſdem, Telephus Herculis filius, Cygnus Neptuni filius, Sarpedon Iovis filius, Paris Alexander paſtor Priami ignarus filius. vicit autem Paris, & inventus eſt eſſe Priami filius. Quartodecimo Achilles Patroclo funebres, in qvibus Ajax vicit lucta, & accepit lebetem aureum munus. deinde Menelaus vicit jaculo, & accepit muneri jaculum aureum. dimiſſo ſpectaculo eodem, Phrygas captivos duodecim in rogum Patrocli & equum & canem conjecit. Quintodecimo fecit Æneas Veneris & Anchiſæ filius, in Sicilia ad Aceſtem Criniſi fluminis filium, hoſpitem. Ibi Æneas patris ornavit exequias, ludicroque certamine honores debitos manibus ſolvit, in quibus primum navale certamen fuit de * Mneſtheo, navis Piſtris, Gyas, navis Chimæræ: Sergeſtus, navis Centaurus. Vicit autem Cloanthus cum navi Scylla, & accepit præmium talentum argenti, auratam chlamydem ex purpura intextum Ganymeden. Mneſtheus loricam adeptus eſt, Gyas abſtulit lebetas, cymbiaque argento cælata Sergeſtus captivam cum duobus filiis nomine Pholoen. Secundo deinde certamine curſu Niſus, Euryalus, Diores, Salius, Helimus, Panopes. vicit Euryalus, accepit præmium equum phaleris inſignem, ſecundo Helimus Amazoniam pharetram, tertio Diores galeam Argolicam, Sálio exuvias leonis donavit, Niſo clypeum opus Didymaonis. Tertio deinde certamen ceſtibus Dares & Entellus. vicit Entellus, accepit præmium taurum, Dareti galeam & enſem tribuit. Quarto deinde certarunt ſagitta, Hippocoon, Mne-

 ſtheus,

ſ heus, Aceſtes, Eurytion, qui accepit muneri galeam, quia judicis propter omen Aceſtæ honorem ceſſit. Quinto Aſcanio puero duce luſerunt pueri Trojani.

Ἀασπεινεργῶες) Peſſime. Scribendum ἀσπὶς ἐν ἀργεῖ. Vide ſupra fab. 170. ubi habes eadem Latine.

Quibus ludis qui vicit) Hæc ex prædicto capite 130. inſerta videntur invito Hygino.

Danaum parentibus) Hæc trajecta ſunt, & ſic conſtituenda; *filius nunciavit parentibus, Danaum periſſe.* Vide ſupra c. 170.

Deſcendit ad certamen) Poſt hæc verba deſunt aliqua, quod non obſervaſſe miror. Neque habeo, unde reſtituam. Sed & ſequentia ſunt mutila.

In Deorum factus eſt numero) Inepte. Scribendum eſt, *voluit, id Deorum factum eſt munere.* Videntur autem & hæc verba intruſa ex ſuperiori capite 63.

Contendit pammachum) Putant & hunc locum mutilum. Mihi integer videtur, ſi modo ſcribatur *contendit pammachio*, *quod* &c. quia Græcis hoc genus certaminis eſt παμμάχιον. Vide poſt.

Archemoro Lyci) Similiter legas ſupra c. 74. At alii conſenſu eum faciunt *Lycurgi* filium. An utrobique compendium ſcripturæ?

Qui Pythia cantaverunt) Metuo, ne alieno loco hæc inſerta ſint, atque male præmiſſa ex ſequentibus, & hic omittenda.

Eratocles) Plerique alii Siſyphum auctorem horum ludorum faciunt. Neque mihi alibi lectus eſt Eratocles. Suſpicor ſcriptoris alicujus veteris ſub ipſo latere nomen.

Argivis, quos fecit) Deeſſe putant aliquid. Mihi diſtinctio prava videtur, cum comma poni debuerit ante *Argivis*, ut cohæreant, quos fecit Argivis.

Pammacho) Scribe *pammachio*, ut ſupra.

Pilum Diodoti filium) Hæc corrupta videntur.

Certamen fuit de Mneſteo) Poſt *certamen fuit*, deſunt aliqua, præſertim nomen Cloanthi, & nomen navis Scyllæ, qua certavit. Illud *de* eſt reliqua Syllaba ex vocabulo, quod præceſſerat. Deinde ſcribendum, *Mneſteus*, ſicut in ſequentibus nominantur, *Gyas, Sergeſtus*.

Navis Chimara) Scribendum eſt *Chimæra*.

Vicit autem Cloantus cum navi) Hæc lectio eſt ex emendatione neſcio cujus. Veteres habent, *vicit autem tum Colantus*.

Ex Purpura) Mallem, *& purpura*. Virgilius hoc explicat lib. V. Æn.

> *Victori chlamydem auratam, quam plurima circum*
> *Purpura Mæandro duplici Melibæa cucurrit.*
> *Intextuſque puer frondoſa regius Ida*
> *Veloces jaculo cervos, curſuque fatigat.*

Quia

Quia judicis propter omen) Hæc ſenium habent nullum. Ideo in vetuſtioribus adſcripſerunt aſteriſcum, tanquam deſit aliquid. Lego, *quia judico propter omen*. Sententia eſt, honorem ceſſit Aceſtæ judicio, quia vidit Aceſtis telum arſiſſe, quod hic omen vocat. Conſulendus denuo eſt Virgilius prædicto loco.

CCLXXIV. *Quis quid invenerit.*

NOMINE Ceraſſus vinum cum Acheloo flumine in Ætolia miſcuit, unde miſcere κεράσαι eſt dictum. Antiqui autem noſtri in lectis triclinaribus in fulchris capita aſellorum vite alligata habuerunt, ſignificantes * ſuavitatem inveniſſe. Caper autem vitem quam præroſerat plenius fructum protulit, unde etiam potationem invenerunt. Pelethronius frenos & ſtratum equis primus invenit. Bellone prima acum reperit, quæ Græce belone appellatur. Cadmus Agenoris filius æs Thebis primus inventum condidit. Sacus Jovis filius in Panchaja in monte Taſo aurum primus invenit, Indus rex in Scythia argentum primus invenit, quod Erichthonius Athenas primum attulit. Elide, quæ urbs eſt in Peloponneſo, certamina quadrigarum primum inſtituta ſunt. Midas rex, Cybeles filius Phryx, plumbum album & nigrum primus invenit. Arcades res divinas primi diis fecerunt. Phoroneus Inachi filius arma Junoni primus fecit, qui ob eam cauſſam primus regnandi poteſtatem habuit. Chiron Centaurus Saturni filius, artem medicinam chirurgicam ex herbis primus inſtituit. Apollo artem ocularıam medicinam primus fecit. Tertio autem loco Aſclepius Apollinis filius, clinicen reperit. Antiqui obſtetrices non habuerunt, unde mulieres verecundia ductæ interierant. Nam Athenienſes caverant, ne quis ſervus aut fœmina artem medicinam diſceret. Agnodice quædam puella virgo concupivit medicinam diſcere, quæ cum concupiſſet demptis capillis, habitu virili, ſe Hie-

 rophilo

rophilo cuidam tradidit in diſciplinam. quæ cum artem didiciſſet, & fœminam laborantem audiſſet, ab inferiore parte veniebat ad eam: quæ cum credere ſe noluiſſet, æſtimans virum eſſe, illa tunica ſublata, oſtendebat ſe fœminam eſſe: & ita eas curabat. Quod cum vidiſſent medici, ſe ad fœminas non admitti, Agnodicen accuſare cœperunt, quod dicerent eum glabrum eſſe & corruptorem earum, & illas ſimulare imbecillitatem. Quo cum Areopagitæ conſediſſent, Agnodicen damnare cœperunt. quibus Agnodice tunicam allevavit, & ſe oſtendit fœminam eſſe. Et validius medici accuſare cœperunt, quare * tum fœminæ principes ad judicium convenerunt, & dixerunt: Vos conjuges non eſtis, ſed hoſtes: quia quæ ſalutem nobis invenit, eam damnatis. Tunc Athenienſes legem emendarunt, ut ingenuæ artem medicinam diſcerent. Perdix Dædali ſororis filius & circinum & ſerram ex piſcis ſpina reperit. Dædalus Eupalami filius deorum ſimulacra primus fecit. Euhadnes, qui in Chaldæa de mari exiſſe dicitur, aſtrologiam interpretatus eſt. Lydi ſurculis lanam fecerunt, poſtea idem ſemen * Pan fiſtulæ cantum primus invenit. In Sicilia frumentum Ceres prima invenit. Tyrrhenus Herculis filius tubam primus invenit, hac ratione, quod cum carne humana comites ejus veſcerentur, ob crudelitatem incolæ circa regionem diffugerunt. tunc ille quia ex eorum * deceſſerat, concha pertuſa buccinavit, & pagum convocavit, teſtatique ſunt ſe mortuum ſepulturæ dare, nec conſumere. Unde tuba Tyrrhenum melos dicitur. Quod exemplum hodie Romani ſervant: & cum aliquis deceſſit, tubicines cantant, & amici convocantur, teſtandi gratia, eum neque veneno, neque ferro interiiſſe. Cornicines autem claſſici invenerunt.

runt. Afri & Ægyptii primum fuſtibus dimicaverunt, poſtea Belus Neptuni filius gladio belligeratus eſt, unde bellum eſt dictum.

Ceraſſus) Legendum videtur, *Ceraſus*, quia ita demum convenit κεράσαι. Diverſa habet Plinius, Staphiloque tribuit.

Significantes ſuavitatem inveniſſe) Reineſius hunc locum, quem pro mutilo habebant, ſic exiſtimat reſtituendum lib. III. Variorum. c 8. *ſignificantes aſinum vitem inveniſſe*. Addit autem. *De Sileno nemo neſcit, aſello vectum Bachi alumni ſui comitatui adhaſiſſe. Convenit autem acuminis inepti & oblivioſi Grammatici, Silenum nominare, cum Bacchum debebat, & tribuere aſino, quod ſeſſori ejus competebat*. Quæ mihi nimis acerba videntur. Quis enim credat, eo usque dementiæ potuiſſe quem venire, qui vel per ſomnium de Baccho quid audivit, ut, quod ipſius eſt inventum, tribuat a ſello Sileni? Et qui ſcit Reineſius, hanc ſuam emendationem eſſe certam, ex qua unica ſolaque credendum eſt, inventionem vini Hyginum tribuiſſe aſello? Annon longe rectius diceremus, pluſcula abeſſe! Mihi profecto probabilius faceret, qui ſic legeret, *ſignificantes, aſellorum opera ſe ſuavitatem vini inveniſſe*. Aſellorum miniſterium in vineis multiplicem & frequentiſſimum eſſe, quis ignorat? Potuerunt ergo tale quidpiam inſtituiſſe ad honoranda eorum miniſteria. Sed nil opus eſt conjecturis. Rem habemus ipſam, deſcriptam a Pauſania, quam Hyginus reſpexit, vineæ putationem ſcilicet ab aſino, vitis pampinos abrodente, eſſe primum monſtratam. Verba exſtant in fine Corinthiacorum, ac latine ita habent, interprete Amaſæo. *Hoc loco quod a Nauplia incolis de aſino dicitur, abroſo palmite vitem multo feraciorem redditam, & aſellum, quod ſarmentorum putationem monſtravit, propterea in ſaxo effictum, tanquam minime, quod hiſtoria mandetur, dignum, prætermitto*. Dubitare nemo poteſt, quin hanc fabulam Hyginus iſto loco protulerit, quæ nunc mutilata, varieque vocibus trajectis fœdata eſt. Adeo ſine ullo ſuo merito *ineptus & oblivioſus grammaticus* a Reineſio vocatur. Ego locum ita utcunque cenſeo reſtituendum: *capita aſellorum vite alligata habuerunt, ſignificantes, ſatietatem vini inveniſſe caput. Nam vitem quam præroſerat, plenius fructum protulit. Unde etiam putationem invenerunt.*

Bellone) Philoxenus, Βελόνη. *Acula, acus*. Mallem igitur *Belone* legere, pro *Bellone*.

Inventum condidit) An, *oſtendit*? Sed nihil muto condidiſſe intel-

intelligi poteſt, admixtione terræ cadmiæ, ab eo ita dictæ.

Sacus Jovis filius) Mallem *Eaclis*, ut eſt apud Plinium lib. VII. c. 56. & ſic legiſſe video etiam Turnebum lib. XXI. Adverſar. c. 9.

Indus rex in Scythia) Hoc *Indi* nomen mihi ſuſpectum eſt. Mallem *Lydus* ex Ariſtotele. De quo & Polidorus lib. II. c. 19. *Æs conflare Ariſtoteles ait Lydum Scytham docuiſſe*, quæ verba ex Plinio deſumpta ſunt. Quanquam Ariſtoteles de ære, non de argento loquatur.

Midas rex) An ſcribendum, *Midacritus*, ut eſt apud Plinium prædicto loco?

Arma Junoni) Vitioſe. Corrigendum eſt, *aram Junoni*. Vide ſupra. c. 143.

Artem medicinam chirurgicam) Mihi gloſſa videtur illud *medicinam*. Eodem enim modo ſtatim poſt uſurpat *artem ocularium*. Et eſt nomen *artis* peculiariter quodammodo in uſu de medicina. Vide Plinium. Quanquam & ibi ſcribatur *artem ocularium medicinam*, nihilo fortaſſe melius.

Qua cum credere ſe nollet) Puto apud noſtrum olim fuiſſe, *quoi*, ut ſolebant veteres, pro *cui*. Quod non intellectum peperit errorem.

Et validius) Mallem, *At validius*.

Cœperunt, quare tum) Recte Barthius; *cœperunt. Quare tum*, nec eſt ulla hoc in loco lacuna.

Lydi ſurculis lanam fecerunt) Non eſt mihi dubium, quin ſcribendum ſit, *lanam infecerunt*. Nam lanarum infectionem Lydis deberi, etiam ex Plinio eſt certum. Sed quid illud *ſurculis*? An deeſt quidpiam, nomen puta fruticis plantæve, cujus ſurculis in hanc rem utebantur? Ita ſane crediderunt, & appoſuere aſteriſcum. Mihi videtur a prima manu fuiſſe, *Lydi Sardibus lanam infecerunt*. Non repugno tamen, ſi quis melius inveniat. Hæc ſcripſeram, cum eadem in mentem Turnebo etiam veniſſe video lib. XXI. Adu. c. 9. qui & mox pro *ſemen* emendandum putat *ſtamen*, credo, quod hic actum cenſeret de auctore ſtaminis in tela.

Tunc ille quia ex eorum) Barthius hunc locum ita cenſet emendandum: *tunc ille, quia ex eorum numero deceſſerat, concha*. Sed in emendatione iſta nihil eſt, quod cum ſequentibus cohæreat: & ſi deceſſit ipſe, quare convocabat? Legendum mea ſententia: *tunc ille, quom quis ex eorum numero deceſſerat*, hoc eſt, ſi quis fuerat defunctus & mortuus, tunc ipſe dabat ſignum, & convocabat vicinos, ut viderent, non devorari eum, ſed tradi ſepulturæ.

Quod exemplum) Hæc pro adjectamentis habeo, uſque ad iſta verba, *Afri & Ægyptii*. Certe etiam quod additur de cornicinibus, ineptum videtur.

CCLXIV.

CCLXXV. *Oppida qui quæ condiderunt.*

JOVIS in India Thebas Thebaidas, nomine nutricis ſuæ: quæ Hecatompylæ appellantur, ideo quod centum portas habent. Minerva in Chalcide Athenas, quas ex ſuo nomine appellavit. Epaphus Jovis filius in Ægypto Memphim. Arcas Jovis filius, in Arcadia Trapezunta. Apollo Jovis filius Arnas * Eleuſinus Mercurii filius, Eleuſinem. Dardanus Jovis filius, Dardaniam. Argus Agenoris filius Argos, quæ * Cadmus Agenoris filius Thebas Heptapylas, quæ ſeptem portas habuiſſe dicitur. Perſeus Jovis filius Perſeida. Caſtor & Pollux Jovis filii Dioſcorida. Medus Ægei & Medeæ filius, in Ecbatanis Medam. Nilus Solis filius, Carmentum * Liber in India Hammonem. Ephyre nympha Oceani filia Ephyren, quam poſtea Corinthum appellarunt. Sardo Stheneli filia Sardis. Cynaras Paphi filius, filiæ ſuæ nomine Smyrnam. Perſeus Jovis filius Mycenas, Semiramis Dercetis filia in Syria Babylonem.

Jovis in India Thebas Thebaidas) Hic deſunt pluſcula. Nam Thebe portarum centum non eſt in India, ſed Ægypto. quod ex Plinio eſt certum. Deinde, quomodo ex nomine nutricis diceretur Hecatompylæ? imo reddit ipſe aliam ſtatim cauſſam ejus appellationis. Deeſt ergo nomen factum ex nomine nutricis. Id quod ſuſpicor eſſe *Leucothea*. Videndus eſt Plinius lib. V. c. 9.

Minerva in Chalcide Athenas) Illud *in Chalcide* non concoquo. Neceſſe eſt, ut abſit quidpiam, quod nunc non excogito. Nam Chalcis alias nihil pertinet ad Athenas. Meurſius in de Fort. Attica, citans hunc locum, legit *in Attide*. Forſan ſcripſit *in Hellade*. Alterutrum horum certe hic ſcribendum eſt.

Trapezunta) Suſpicor & ante hoc vocabulum lacunam eſſe. Nam Pauſanias & alii conditorem hujus urbis nominant Trapezum.

Eleuſinus) Mallem, *Eleuſines*, ut habet Pauſanias.

Quæ Cadmus) Illud *quæ* delendum, quia huc eſt tractum ex ſequentibus.

Dioſco-

Dioſcorida) Mallem, *Dioſcoriadem*. Sic enim habent Strabo atque Stephanus.

In Ecbatanis Medam) Nimis etiam hæc corrupta ſunt. Nullam urbem Medam reperio. Præterea Ecbatana non eſt regio, ſed urbs, & caput Mediæ, quod vel ex Curtii lib. V. c. 8. notum. Itaque illud *Ecbatanis* habeo ſuſpectum. Mox pro *Medam* ſcribo *Mediam*. De Media à Medo, ſive Medeæ, ſive alterius filio appellata ſcriptores fere conveniunt. Illud annotatione dignum, quod in titulo promittantur conditores oppidorum; & quæ hactenus memorata ſunt, oppida fuere. An & oppidum eſt Mediæ regionis, cujus nomen cum ipſa commune? Num vitium hujus loci majus, & nonnulla deſunt?

Nilus Solis filius Carmentum) Fœdiſſime hæc omnia ſunt depravata, vitio librariorum. Nullus Nilus eſt Solis filius, nullum oppidum Carmentum. An ſcripſit noſter *Camirus ſolis filius Camirum?*

Ephyren) Scribe *Ephyraam* cum Pauſania in Corinthiacis.

Gynaras Paphi filius) Legendum puto, *Cinyras*. Cinyræ profecto filia fuit Myrrha. Porro Myrrha & Smyrna idem. Inde Smyrnium herba, quia refert Myrrhæ odorem. Et noſter ſupra c. 58. ſcribit *Smyrna*, ubi alii *Myrrha*, quæ proinde ſcriptura ibi videtur ſervanda.

CCLXXVI. *Inſulæ maximæ.*

MAURITANIA poſita ad ſolis occaſum in circuitu ſtadia LXXVI. Ægyptus in ſole & auſtro poſita, quam Nilus circumlavat, circuitu ſtadia * Sicilia in triſcelo poſita, circuitu ſtadia XXXDLXX. * Sardinia in circuitu ſtadia XCCL. Creta in longitudine * & oppida utraque parte centum poſſidet circuitu ſtadia XXC. Cyprus poſita eſt inter Ægyptum & Africam, ſimilis ſcuto Gallico * circuitu ſtadia XLIC. Rhodos in rotundo poſita, circuitu ſtadia XXC. Eubœa conſimilis arcui circuitu ſtadia XXCC. Corcyra, ager bonus, circuitu ſtadia XXC. Sicyon ager bonus, circuitu ſtadia mille centum. Tenedos inſula contra Ilium circuitu ſtadia MCC. Corſica, ager peſſimus, circuitu ſtadia MCXX. Cyclades inſulæ ſunt novem, id eſt Andros,

dros, Micos, Delos, Tenedos, Naxos, Seriphus, Gyarus, Tardos, Rhene.

Sicilia in triſcelo poſita) Quid hic eſt *triſcelum*? Τρισκελὴς apud Græcos, quod tria habet crura. Num uſurpavit noſter pro tripleuro, aut trigono, id eſt eo, quod tria habet latera, vel tres angulos? Vulgo triquetram poſitionem ejus eſſe dixerunt.

XXXDLXX) Numerum hunc cum ſequentibus habeo ſuſpectos. Doceant nos, qui veterem numerorum ſcribendorũ rationem tenent.

Longitudine & oppida) Hæc non mutila, ſed trajecta ſunt, & ſic conſtituenda: *Creta in longitudine & utraque parte oppida centum poſſidet, circuitu ſtadia XXC.*

Micos) Plinio eſt *Miconos*, item Pomponio Melæ, qui & pro *Tenedos* habent *Tenos*.

Gyarus Tardos) Pro *Tardos*, quod eſt nihili, ſcribendum *Paros* videtur. At Gyarus non eſt inter Cycladas, ſed Sporadas, ſi Melam audimus: Neque aliter facit Plinius. An ſcribendum Syrus?

CCLXXVII. *Rerum inventores primi.*

PARCÆ Clotho, Lacheſis, Atropos, invenerunt literas græcas ſeptem A. B. H. T. I. Y. * Alii dicunt Mercurium, ex gruum volatu: quæ cum volant, literas exprimunt. Palamedes autem Nauplii filius invenit æque literas undecim * Simonides literas æque quatuor ω. ε. ζ. φ. Epicharmus Siculus literas duas π. & ψ. Has autem Græcas Mercurius in Ægyptum primus detuliſſe dicitur, ex Ægypto Cadmus in Græciam, quas Euandrus profugus ex Arcadia in Italiam tranſtulit, quas mater ejus Carmenta in Latinas commutavit num. XV. * Apollo in cithara, cæteras adjecit: idem Mercurius & palæſtram mortales primus docuit. Ceres fruges ſerere, boves domare, & alumno ſuo Triptolemo fruges ſerere demonſtravit. qui cum ſeviſſet, & ſus, id eſt porcus, quod ſeverat effodiſſet, ſuem

em comprehendit, & duxit ad aram Cereris: & frugibus ſuper caput ejus poſitis, eidem Cereri immolavit. Inde primum inventum eſt, ſuper hoſtias molam ſalſam imponere. Veliſicia primum invenit Iſis, nam dum quærit Harpocratem filium ſuum, rate veliſicavit. Minerva prima navem biproram Danao ædificavit, in qua Ægyptum fratrem profugit.

Deſunt nonnulla.

Litteras undecim) Mallet Voſſius in de Arte Grammatica legere *ſexdecim*.

Epicharmus Siculus litteras duas, π & ψ) pro π puto ſcribendum, Ξ, ita conveniret Tzetzes, quanquam ipſe addat tertiam Ζ.

Ceres fruges ſerere) Duo verba poſtrema puto expungenda, quia huc tracta ſunt ex verſu ſequenti.

Id eſt porcus) Gloſſatoris hoc videtur.

CLA-

CLARISSIMI VIRI,
C. JULII HYGINI,
AUGUSTI LIBERTI
POETICON ASTRONOMICON.
LIBRI QUATUOR.

Nota ad Titulum.

C. *JULII HYGINI*) Inſcriptionem nullam veteres habere codices, quos duos præſtantiſſimos contulit Morelius, nudam tantum epigraphen, *Hyginus M. Fabio* &c. niſi quod melior codex addat, *plurimum ſalutis*, teſtatur ipſe Morelius in Notis, quas ex bibliotheca fratris ſui, viri celeberrrimi, Dn. Bar. Bartholini communicavit mihi ſummus vir, idemque amiciſſimus, Dn. *Thomas Bartholinus*. Librorum quoque nullam ait in eis eſſe partitionem, neque capitum, tantum hic & illic initia majuſculis litteris eſſe notata. Plane ſicut fit & in editione Sanctandreana, An. 1589. publicata, id eſt annis unde viginti poſt Morellianam, ad quam proinde expreſſa videtur. Neque tamen poſſum credere, auctorem ipſum quoque operi huic titulum indidiſſe nullum, quia inſolens hoc apud veteres, nec ipſi etiam conveniens negocio. Potius hoc in codicibus quibusdam puto factum, quod ejusdem argumenti continerent plures alios ſcriptores. Ideo nec rejiciendum temere, & ob ſolos codices Morellianos, puto, quem ex aliis codicibus non minus bonis pridem publicarunt alii. De libris & capitibus major poteſt eſſe dubitatio, cum præſertim auctor ipſe mentionem faciat voluminis unius tantum. Verba ſunt in præfatione: *Neque enim magnitudinem voluminis, ſed rerum multitudinem peritos convenit ſpectare.* Ubi cum loquatur de volumine tanquam unico, non voluminibus pluribus, id in libros diviſiſſe plures vix videri poteſt, licet etiam Volaterranus codices ſecutus receptos & vulgares, opus hoc in libros quatuor Hyginum ſcribat diviſiſſe. Sed nec diſtinctio in capita ipſi indicata, *verſus* tantum multos nominat in verbis proxime præcedentibus.

Poeticon Aſtronomicon) Miror, hanc retentam plerisque ſcriptionem; itaq; factum, ut appellent vulgo, etiam eruditi, *Poeticum Aſtronomicum*. Voſſius in de Scripr. Lat. lib. I. c. 20. *primum memorat ipſe in Poëtico Aſtronomico*. & de Idol. lib. II. c. 28. *in veteri editione Hygini, Aſtronomici*

 mici

mici lib. IV. Meurſius lib. 1, c. 11. de Reg. Att. *Hyginus in Poëtico Aſtronomico*. Salmaſius ad Solinum p. 6. *Hyginus in Aſtronomico Poëtico* &c. & ſic alii. Atqui non convenit, *libri Aſtronomicon* niſi Græce intelligas; & in fine ſcribas cum ῶ, ita, ut τὸ *Aſtronomicon* genitivus ſit pluralis. Verus ergo titulus operis *Aſtronomica poëtica*. Et *Aſtronomica* quidem, quia continet, quæ ad aſtra ſpectant. *Poëtica* vero, quia ſimul fabulas adjunctas habet, quales poetæ de cauſis illorum aſtrorum primaque generatione ſunt commenti. Alii tamen alios fecere titulos. Turnebus non uno loco nominat libros *de ſignis cœleſtibus*. Apud Natalem Comitem alicubi recordor vocari libros *de Stellis*. Micyllus in præfatione ſua vocat *Aſtronomica*, quod eſt rectius.

DE MUNDI ET SPHÆRÆ AC utriusque partium declaratione,

LIBER PRIMUS.

DE *Mundi & Sphæra*) Specialis hic eſt titulus, qualem præmittit unicuique libro. Ita liber ſecundus inſcribitur *de ſignorum cœleſtium hiſtoriis*, tertius, *de deſcriptionibus formarum cœleſtium*. Et hæc priſca ratio in talibus. De qua dixi aliqua in Notis meis ad Mauritii Strategicon. Unde quoque ſuſpicor, non eſſe admodum recentem hanc in libros diſtinctionem, licet forte non Hyginum ipſum habeat auctorem.

PROOEMIUM.

HYGINUS M. FABIO S. P. D.

ETſi ſtudio Grammaticæ artis inductum, non ſolùm verſuum moderatione, quam pauci pervideruut, ſed hiſtoriarum quoque varietate, qua ſcientia rerum perſpicitur, præſtare video, quæ facilius etiam ſcriptis tuis perſpici poteſt, deſiderans potius ſcientem quam liberalem judicem: tamen quo magis exercitatus & nonnullis etiam ſæpius in his rebus occupatus eſſe videar, & ne nihil in adoleſcentia laboraſſe dicerer, & imperitorum judicio deſidiæ ſubirem cri-

crimen, hoc velut rudimento ſcientiæ niſus, ſcripſi ad te. Non ut imperito monſtrans, ſed ut ſcientiſſimum commonens. Sphæræ figurationem, circulorumque qui in ea ſunt notationem: & quæ ratio fuerit, ut non æquis partibus dividerentur. Præterea terræ marisque diffinitionem, & quæ partes ejus non habitantur, ut multis juſtisque de cauſis hominibus carere videantur, ordine expoſuimus. Rurſusque redeuntes ad ſphæram, duo & 40 ſigna nominatim pernumeravimus. Exinde uniuscujusque ſigni hiſtorias, cauſamque ad ſidera perlationis oſtendimus. Eodem loco nobis utile viſum eſt perſequi eorum corporum deformationes, & in his numerum ſtellarum. Nec prætermiſimus oſtendere ad ſeptem circulorum notationem, quæ corpora aut partes corporum pervenirent, & quemadmodum ab his dividerentur. Diximus etiam in æſtivi circuli diffinitione, quærentes quare non idem hyemalis vocaretur: & quid eos fefellerit, qui ita ſenſerint. Et quid in ea parte ſphæræ ſolis efficiat curſus. Præterea quare circulos in octo partes divideremus, ordine expoſuimus. Scripſimus etiam quo loco circulus æquinoctialis foret conſtitutus, & quid efficeret ad eum perveniens ſol. In ejuſdem circuli demonſtratione oſtendimus, quare Aries inter ſidera celerrimus diceretur. Pauca præterea de hyemali circulo diximus. Exinde Zodiacum circulum diffinivimus, & ejus effectus: & quare potius 12. ſigna quàm 11. numerentur: quid etiam nobis de reliquis circulis videretur. His propoſitis rebus, ad id loci venimus, ut exponeremus, utrum mundus ipſe cum ſtellis verteretur, an mundo ſtante vagæ ſtellæ ferrentur, & quid de eo nobis & compluribus videretur, quáque ratione ipſe mundus verteretur. Præterea quare nonnulla ſigna celerius ex-

orta, ſerius occiderent: nonnulla etiam tardius cæteris exorta, citius ad occaſum pervenirent. Quare etiam quæ ſigna pariter oriantur, non ſimul occidant. Eodem loco diximus, quare non eſſent in ſphæra, ſuperiora interioribus hemicycli æqualia, & quot modis ſtellas videre non poſſimus. præterea ſcripſimus in 12 ſignorum ortu, quæ de reliquis corpora exoriri, & quæ eodem tempore occidere viderentur. Deinde perſcripſimus utrum ſol cum mundo fixus verteretur, an ipſe per ſe moveretur: & cum ipſe per ſe moveatur, & contra 12 ſignorum ortus eat, quare cum mundo exoriri & occidere. Deinde protinus de Lunæ curſu pauca propoſuimus, & utrum ſuo an alieno lumine uteretur. Eclipſis ſolis & lunæ quomodo fieret: quare luna per eundem circulum iter faciens, celerius ſole currere videatur: & quid fefellerit eos qui ita ſenſerint. Quinque ſtellæ quantum habeant intervallum, & utrum quinque an ſeptem ſint? & utrum quinque certæ errent, an omnes: & quinque quomodo currant. Diximus etiam qua ratione priores Aſtrologi non eodem tempore ſigna & reliquas ſtellas reverti dixerint, & quare metam diligentisſimè obſervaſſe videantur: & quid reliquos fefellerit in eadem cauſa. In his igitur tam multis & variis rebus non erit mirum aut pertimeſcendum, quod tantum numerum verſuum ſcripſerimus: neque enim magnitudinem voluminis, ſed rerum multitudinem per nos convenit ſpectare. Quòd ſi longior in ſermone viſus fuero, non mea facunditate, ſed rei necesſitate factum exiſtimato: nec ſi brevius aliquid dixero, minus idem valere confidito, quàm ſi pluribus eſſet audiendum verbis. Etenim præter noſtram ſcriptionem ſphæræ, quæ fuerunt ab Arato dicta obſcurius, perſecuti planius oſtendimus, ut

penitus

penitus id quod cœpimus exquiſiſſe videremur. Quòd ſi vel optimis uſus authoribus effeci, ut neque verius, neque brevius diceret quiſpiam, non immeritò fuerim laudari dignus à vobis, quæ vel ampliſsima laus hominibus eſt doctis. Si minus, non deprecamur in hac confectione noſtram ſcientiam ponderari. Ideoque majoribus etiam niti laboribus cogitamus, in quibus & ipſi exerceamur, & quibus volumus nos probare quid poſsimus. Etenim neceſſariis noſtris hominibus ſcientiſsimis maximas res ſcripſimus, non levibus occupati rebus, populi captamus exiſtimationem: ſed ne diutius de eo quod negligimus loquamur, ad propoſitum veniemus, & initium rerum demonſtrabimus.

Ad Proëmium Libri Primi.

Hyginus) Sine prænomine, quod notandum. Nec videtur aliter fuiſſe in Mſ. Micylli, ex quo fabulas edidit. Ideo ipſe in præfat. *Argumentum ab Hygino (ſic enim inſcriptus is erat) tractabatur*, Non ait *a C. Julio Hygino*, ſed ſimpliciter *Hygino*. ut non ſit neceſſe C. Julium ſtatim intelligere, Hygini nomine audito, firmeturque, quod de Hygino noſtro, ejusque a C. Julii Hygini differentia in diſſertatione mea pluribus oſtendi.

M. Fabio) Non Quintiliano, ſed alii, quod & ipſum jam oſtendi, prædicta in diſſertatione.

Etſi ſtudio). Sanctandreana, quæ ſequitur Morellianam, *Etſi te ſtudio*. Probo, ſi hoc modo habent libri veteres. Sed quia dubito, mallem illud *te* poſt *præſtare* ponere, ut omiſſum ob ſimilitudinem præcedentis ſyllabæ.

Tamen quod magis exercitatus) Pro *tamen legendum* puto *tum*.

Et ne nihil) Conjunctionum *&* prior codex non habet, abeſſeque poteſt. *Morelius*.

Scripſi ad te. Non ut) Hæc diſtinctio non videtur idonea, maloque pro puncto comma & hic, & in ſequentibus poſt *commonens* ponere, quia mea ſententia cohærent, *ſcripſi ad te Sphæra figurationem*. In Morelli uno fuit, *non monſtrans ut imperitum*, quod explicat, *ad te, ut imperitum non ſcripſi monſtrans, ſed commonens*. Puto veram lectionem, *ſcripſi ad te non ut imperitum, monſtrans ſ. v. ſ. e.* ultima littera

in voce *imperitom* eſt extrita, ob ſimilitudinem ſequentis. *Imperitom* autem antique, pro *imperitum*, ut ſæpe.

His prapoſitis rebus, ad id loci) Modius Novant. Lect. ep. XI. *Poſuerat ille haud dubie, pro ætatis ſuæ elegantia: His poſitis, ad id loci.* Sed non perſuadet, qui ſcimus, uſi noſtrum paſſim genere plebeio loquendi, & non uno loco demonſtramus.

Moveretur & cum ipſe per ſe) Hæc abſunt in utroque Morelii.

Exoriri & occidere) Modius inſerit *videatur*. Sed hoc ex fine periodi præcedentis hic intelligendum.

Multitudinem per nos) Probo emendationem Modii: *multitudinem peritos.*

Laus hominibus eſt doctis) An ſcribendum, *Laus eſt, hominibus doctis*, ut cohæreat, *a vobis hominibus doctis*, i.e. qui eſtis docti homines.

Et quibus volumus) Illud *quibus* abundat, poteſtque videri huc tractum ex ſuperioribus. Morellus notat, Salignacii codicem habere, *& quibus volumus, nos probare poſſimus.* Mox pro *neceſſaria*, unus *neceſſariis* item pro *neceſſarias res ſcripſimus*, Salignacianus, *neceſſaria reſcripſimus.*

I. De mundo & Sphara.

MUNDUS appellatur is qui conſtat ex ſole & luna & terra, & omnibus ſtellis. Sphæra eſt ſpecies quædam in rotundo conformata, omnibus ex partibus æqualis apparens, unde reliqui circuli finiuntur. Hujus autem neque exitus, neque initium poteſt definiri. Ideo quòd in rotundo omnes tractus & initia & exitus ſignificari poſſunt.

Et luna & terra) Quid hic facit terra, & quomodo ante ſtellas ponitur? puto noſtrum ſcripſiſſe, *& luna, & atere, & ſtellis.* Mundum noſter ubique uſurpat pro cœlo. Ita paulo ante: *Utrum mundus ipſe cum ſtellis verteretur, an mundo ſtante vaga ſtella ferrentur.*

Et exitus ſignificari poſſunt) Scribo, *ſignificare.*

II. De Centro.

CEntrum eſt, cujus ab initio circumductio ſphæræ terminatur, ac terræ poſitio conſtituta declaratur.

III. De

III. De Axi.

DImenſio quæ totius oſtenditur ſphæræ eſt, cum ex utriusque partibus ejus ad extremam circunductionem rectæ, ut virgulæ perducuntur, quæ dimenſio à compluribus axis eſt appellata. hujus autem cacumina, quibus maximè ſphæra nititur, Poli appellantur: quorum alter ad aquilonem ſpectans, Boreus; alter adpoſitus Auſtro Notius eſt dictus.

Recta ut virgula) Ita unus Morellianorum, alter *recte*, ut Sanctandreana, ſed alterum videtur præferendum. In iisdem unus illud *ut* non agnoſcit.

IV. De ſignificationibus.

SIgnificationes quædam in circunductionem ſphæræ circuli appellantur, è quibus paralleli dicuntur, qui ad eundem polum conſtituti finiuntur. Maximi autem ſunt, qui eodem centro quo ſphæra continentur. Horizon appellatur is, qui terminat ea quæ perſpici aut non videri poſſunt. Hic autem incerta ratione diffinitur, quòd modò polo ſubjectus, & circulis his qui paralleli dicuntur, modò duobus extremis & æqualibus nixus, modò aliis partibus adjectus terræ pervidetur, ita, utcunque fuerit ſphæra collocata.

V. De Polo.

POlus is qui Boreus appellatur, pervideri poteſt ſemper. Notius autem, ratione disſimili ſemper eſt à conſpectu ſemotus. Naturalis autem mundi ſtatio phyſice dicitur. ea eſt enim Boreo polo finita, ut omnia è dexteris partibus exoriri, in ſiniſtris occidere videantur. Exortus enim eſt ſubita quænam ſpecies objecta

noſtro conſpectui. Occaſus autem pari de cauſa, ut erepta ab oculis viſa.

VI. De figuratione circulorum ſphæræ.

IN finitione mundi circuli ſunt paralleli quinque, in quibus tota ratio ſphæræ conſiſtit, præter eum qui Zodiacus appellatur, qui quòd non ut cæteri circuli certa dimenſione finitur, & inclinatior aliis videtur, loxos à Græcis eſt dictus. Quinque autem, quos ſuprà diximus, ſic in ſphæra metiuntur. initio ſumpto à polo qui Boreus appellatur, ad eum qui Notius & Antarcticos vocatur. In 30. partes unumquodque hemiſphærium dividitur, ita uti dimenſio ſignificari videatur in tota ſphæra per 60. partes factas. Deinde ab eodem principio Boreo ſex partib. ex utraque finitione ſumptis, circulus ducitur, cujus centrum ipſe eſt polus finitus, qui circulus arcticos appellatur, quod intra eum Arcturi ſimulacra, ut incluſa perſpiciuntur; quæ ſigna à noſtris urſarum ſpecie, ficta, ſeptentriones appellantur. Ab hoc circulo de reliquis partibus quinque ſumptis eodem centro quo ſuprà diximus circulus ducitur, qui therinos tropicos appellatur. Ideo quòd ſol cum ad eum circulum pervenit, æſtatem efficit eis qui in aquilonis finibus ſunt: hyemem autem, eis quos auſtris flatibus oppoſitos antè diximus. Præterea quòd ultra eum circulum ſol non tranſit, ſed ſtatim revertitur, tropicos eſt appellatus. Ab hac circuli ſignificatione quatuor de reliquis partibus ſumptis ducitur circulus æquinoctialis, à Græcis iſemerinos appellatus, ideo quod ſol cum ad eum orbem pervenit, æquinoctium perficit. hoc circulo facto, dimidia ſphæræ pars conſtituta perſpicitur. E contrario

item

item ſimili ratione à Notio polo ſex partibus ſumptis, ut ſuprà de Boreo diximus, circulus ductus Antarcticos vocatur: quòd contrarius eſt circulo, quem arcticon ſuprà ei diffinivimus. Hac diffinitione Sphæræ centroque poli, qui Notius dicitur, quinque partibus ſumptis circulus chimerinus tropicus inſtituitur, à nobis hyemalis, à nonnullis etiam brumalis appellatus. ideo quòd ſol cum ad eum circulum pervenit, hyemem efficit his qui ad aquilonem ſpectant, æſtatem autem his qui in Auſtri partibus domicilia conſtituerunt. Quantò enim abeſt longius ab illis qui in aquilonis habitant finibus, hoc hyeme majore confli ctantur, æſtate autem hi quibus ſol appoſitus pervidetur. Itaque Æthiopes ſub utroque orbe neceſſario fiunt. Ab hoc circulo ad æquinoctialem circulum, reliquæ fiunt partes quatuor. Ita ut ſol per octo partes ſphæræ currere videatur. Zodiacus autem circulus ſic vel optimè diffiniri poterit, ut ſignis factis, ſicut poſtea dicemus, ex ordine circulus perducatur. Qui autem Lacteus vocatur, contrarius æquinoctiali, ibi oportet ut eum medium dividere, & bis ad eum pervenire videatur, ſemel in eo loco ubi aquila conſtituitur, iterum autem ad ejus ſigni regionem quod procyon vocatur. Duodecim ſignorum partes ſic dividuntur. quinque circuli, de quibus ſuprà diximus, ita finiuntur, ut unusquisque eorum dividatur in partes duodecim, & ita ex eorum punctis lineæ perducantur, quæ circulos ſignificant factos, in quibus duodecim ſigna deſcribantur. Sed à nonnullis imperitioribus quæritur, quare non æquis partibus circuli finiantur, hoc eſt, ut de 30. partibus quinæ partes dividantur. & ita circuli pari ratione ducantur. Id facilimè defendi poſſe confidimus. Cum enim media ſphæra diviſa eſt, ejus

 circu-

circuli nullus poteſt æqualis eſſe, qui quamvis proximè eum accedat, tamen minor eſſe videatur. Itaque qui primum ſphæram fecerunt, cum vellent omnium circulorum æquas rationes eſſe, pro rata parte voluerunt ſignificare, ut quanto magis à polo diſcederetur, hoc minorem numerum partium ſumerent in circulis metiendis, quo neceſſe his erat majorem circulum definire. Quod etiam ex ipſa ſphæra licet intelligere. Quanto magis à polo diſcedes, hoc majores circulos fieri, & hac re minorem numerum duci, ut pares eorum videantur effectus. Et ſi non in 30. partes unumquodque hemiſphærium dividatur, ſed in alias quotlibet finitiones, tamen eò ratio pervenit ejus ac ſi 30. partes feciſſet.

Intra eum arcturi ſimulacra) Ita unus Morelianorum, alter *arcturorum ſimulacra.* Mallem tamen *arcti*, quod Sanctandreana ſervat, quia ſermo eſt non de una ſtella, qualis arcturus, ſed toto ſigno, ut apparet ex ſequentibus.

Quos auſtri flatibus appoſitos) Sanctandreana *oppoſitos.* Mutatum ſine cauſſa. Noſter ſupra c. 3. *alter appoſitus auſtro, Notius eſt dictus.* Appoſitus auſtro, pro, poſitus ad auſtrum.

A Notio polo) Ita ſupra: *A polo, qui Boreus appellatur, ad eum qui Notius & Antarcticus.* Vulgo Auſtralem vocant.

Qui quamvis proxime) Lego cum Micyllo; *quin, quamvis proxime.*

VII. De Zodiaco circulo.

Zodiacus circulus tribus his ſubjectus, de quibus ſuprà diximus, ex quadam parte contingit æſtivum & hyemalem circulum, æquinoctialem autem medium dividit. Itaque ſol per Zodiacum circulum currens, neque extra eum tranſiens, neceſſariò cum ſignis his, quibus innixus iter conficere videtur, pervenit ad eos quos ſuprà diximus orbes, & ita quatuor tempora definit. Nam ab Ariete incipiens, ver oſtendit;

dit: & taurum & geminos tranſiens, idem ſignificat. Sed jam capitibus geminorum circulum æſtivum tangere videtur: & per cancrum & leonem tranſiens & virginem, æſtatem efficit. Et rurſum à virginis extrema parte tranſire, ad æquinoctialem circulum perſpicitur. In libra autem æquinoctium conficit, & autumnum ſignificare incipit, ab hoc ſigno tranſiens ad ſcorpium & ſagittarium. Deinde protinus incurrit in hyemalem circulum, & capricorno, aquario, piſcibus hyemem tranſigit. Itaque oſtenditur non per tres ipſos circulos currere, ſed Zodiacum tranſiens ad eos pervenire. Sed quoniam de his rebus diximus, nunc terræ poſitionem definiemus, & mare quibus locis interfuſum videatur, ordine exponemus.

Sed jam capitibus) Scribendum eſt, *Sed in capitibus.* Ita mox: *in libra autem.*

VIII. De Terra & Mari.

TErra mundi media regione collocata, omnibus partibus æquali diſſidens intervallo, centrum obtinet ſphæræ. Hanc mediam dividit axis in dimenſione totius terræ. Oceanus autem regione circumductionis ſphæræ profuſus, prope totius alluit fines. Itaque & ſigna occidentia, in eundem decidere exiſtimantur. Sic igitur & terra contineri, poterimus explanare. Nam quæcunque regio eſt, quæ inter arcticon & æſtivum finem collocata eſt, ea dividitur trifariam, è quibus una pars Europa, altera Aphrica, tertia Aſia vocatur. Europam igitur ab Aphrica dividit mare ab extremis Oceani finibus & Herculis columnis. Aſiam verò & Libyam cum Ægypto diſterminat os Nili fluminis, quod Canopicon appellatur. Aſiam ab Europa Tanais dividit, bifariam ſe conjiciens in paludem,

Digitized by Google

dem, quæ Meotis appellatur. Hac igitur definitione facilè pervidetur, mare omnibus objectum finibus terræ. Sed ne videatur nonnullis mirum, cùm ſphæra in ſexaginta partes dividatur, ut antè diximus, quare definivimus ab æſtivo circulo ad arcticum finem duntaxat habitari, ſic vel optimè defendimus. Sol enim per mediam regionem ſphæræ currens, nimium his locis efficit fervorem. Itaque quæ finis eſt ab æſtivo circulo ad hyemalem, ea terra à Græcis διακεκαυμένη vocatur, quòd neque fruges propter exuſtam terram naſci, neque homines propter nimium ardorem durare poſſunt: extremæ autem regiones ſphæræ duorum circulorum, quorum alter Boreus, alter Notius vocatur, ſine arctici circuli, & ejus qui antarcticus vocatur, non habitantur, ideò quòd ſol eſt ſemper ab his circulis longe, ventique asſiduos habent flatus. Quamvis enim ſol perveniat ad æſtivum circulum, tamen longè ab arctico videbitur fine. id ita eſſe, hinc quoque licet intelligere. Cùm enim ſol pervenit ad eum circulum qui hyemalis vocatur, & efficiat nobis qui prope eum ſumus conſtituti nimium frigus, quid arbitramur eis locis frigoris eſſe, qui longius etiam abſunt à nobis? Quod cùm in hac parte ſphæræ fiat, idem in altera parte definitum putabimus: ideo quòd ſimiles ejus ſunt effectus. Præterea hinc quoque intelligimus illic maximum frigus, & in æſtivo circulo calorem eſſe, quod qua terrâ habitatur, eos videmus qui proximè ſunt arcticon finem, uti braccis, & ejusmodi veſtitu veſtiuntur. Qui autem proximi ſunt æſtivo circulo, eos Æthiopas & peruſto corpore eſſe. Habitatur autem ſic temperatisſimo cœlo, cum inter æſtivum circulum & arcticum finem hæc perveniat temperatio, quod ab arctico circulo frigus, ab æſtivo fer-

vor

vor exortus in unum concurrens, mediam efficit finem temperatam, quæ habitari poſſit. Itaque, cum ſol ab eo loco diſceſſit hyeme neceſſariò conflictamur, quòd ventum exorientem non reverberat ſol. Quod cum veniat in hac diffinitione, illud quod fieri poſſe videmus, ut hyemali circulo quoque aut ad arcticum finem habitari poſſit, quòd pares eodem proveniant caſus, certum quidem eſſe nemo contendit: neque pervenire eò poteſt quiſquam propter interjectum terræ, quæ propter ardorem non habitatur. Sed cum videmus hanc regionem ſphæræ habitari, illam quoque in ſimili cauſa poſſe conſtitui ſuſpicamur.

Oceanus autem regione) Mallem, *in regione.*

Et terra contineri) Paulo poſt dicit, mare objectum omnibus finibus terræ. Si objectum, ergo fines eos continet. Scribendum itaque videtur, *& terram contineri.*

Et efficiat nobis) Veteres *& efficiet.* Mallem *& efficit.*

Veſtitu veſtiuntur) Illud *veſtiuntur*, gloſſa eſt, qua quis verbum præcedens *uti* exponere voluit, ac ideo debet expungi. Hoc ſcripſeram, cum deinde incidi in Novantiq. Lectiones Modii, eumque vidi eſſe in ſententia eadem, v. ep. 117.

Habitatur autem ſic) Mallem, *habitatur autem hic.*

CLARISSMI VIRI,

C. JULII HYGINI, AUGUSTI LIBERTI,

De

SIGNORUM COELESTIUM HISTORIIS,

LIBER SECUNDUS.

SED quoniam quæ nobis de terræ poſitione dicenda fuerunt, & ſphæram tam totam definivimus: nunc quæ in ea ſigna ſunt, nominabimus ſigillatim,

tim. E quibus igitur primùm duas arctos & draconem, deinde arctophylaca cum corona dicemus. Cæterùm qui engonaſim vocatur, exinde lyram cum Olore & Cepheo & ejus uxore Caſsiopeja, filiaque Andromeda & genero Perſeo. Dicemus etiam protinus aurigam, à Græcis ἡνίοχον appellatum. Ophiuchum præterea cum ſagitta, & aquila, parvóque delphine. Inde equum dicemus, cum eo ſidere quod Deltotum vocatur. His corporibus enumeratis, ad duodecim ſigna perveniemus. Ea ſunt hæc: aries, taurus, gemini, deinde cancer cum leone & virgine. Præterea libra, dimidia pars ſcorpionis, & ſcorpius cum ſagittario, & capricorno. Aquarius verò cum piſcibus reliquas habet partes. His connumeratis ſuo ordine, eſt cetus cum Eridano flumine & lepore. Deinde Orion cum cane, & eo ſigno quod procyon dicitur. præterea eſt Argo cum Centauro & ara. Deinde hydra cum piſce qui notius vocatur. Horum omnium non inutile videtur hiſtorias proponere, quæ certè aut utilitatem ad ſcientiam, aut jucunditatem ad delectationem afferent lectori.

ET *ſpharam tam totam*) In editione Sanctandreana deleverunt *tam*. Sed ſcribendum *ſpharam jam totam videtur*.

Primum duas partes) Hæc eſt illa ſignorum quadraginta duorum recenſio, quam promittit in præfatione.

Cæterum qui Engonaſin) Modius ep. 11. emendandum putat, *dicemus, & eum, qui Engonaſin*. Ego hæreo, nec amplector ſtatim, licet non diſpliceat.

I. *Arctos major*.

IGitur, ut ſuprà diximus, initium eſt nobis arctos maxima. Hanc autem *Heſiodus* ait eſſe Calyſto nomine, Lycaonis filiam, ejus qui in Arcadia regnavit,

eam-

eamque ſtudio venationis inductam, ad Dianam ſe applicuiſſe, à qua non mediocriter eſſe dilectam propter utriusque conſimilem naturam, Poſtea autem ab Jove compreſſam, veritam Dianæ ſuum dicere eventum, quod diutius celare non potuit. Nam jam utero ingraveſcente propediem partus, in flumine corpus exercitatione defeſſum cum recrearet, à Diana cognita eſt non ſervaſſe virginitatem: cui dea pro magnitudine ſuſpicionis non minorem retribuit pœnam. Erepta enim facie virginali, in urſæ ſpeciem eſt converſa, quæ Græcè arctos eſt appellata. In ea figura corporis Arcada procreavit. Sed ut ait *Amphis* comœdiarum ſcriptor, Jupiter ſimulatus effigiem Dianæ, cum virginem venantem ut adjutans perſequeretur, amotam à conſpectu cæterarum compreſsit. quæ rogata à Diana, quid ei accidiſſet, quòd tam grandi utero videretur, illius peccato id eveniſſe dixit. Itaque propter ejus reſponſum in quam figuram ſuprà diximus, eam Diana convertit. Quæ cum in ſylva ut fera vagaretur, à quibusdam Ætolorum capta, ad Lycaonem pro munere in Arcadiam cum filio eſt deducta. Ibi dicitur inſcia legis in Jovis Lycei templum ſe conjeciſſe, quam confeſtim filius ſecutus eſt. Itaque cum eos Arcades inſecuti interficere conarentur, Jupiter memor peccati, ereptam Calyſto cum filio inter ſidera collocavit. Eamque Arctum, filium autem Arctophylaca nominavit, de quo poſtea dicemus. Nonnulli etiam dixerunt, cum Calyſto ab Jove eſſet compreſſa, Junonem indignatam in urſam eam convertiſſe: quam Dianæ venanti obviam factam, ab ea interfectam, & poſtea cognitam inter ſidera collocatam, ſed alii dicunt; Cùm Calyſtonem Jupiter eſſet in ſylva perſecutus, Junonem ſuſpicatam, illud quod eve-

tim. E quibus igitur primùm duas arctos & draconem, deinde arctophylaca cum corona dicemus. Cæterùm qui engonaſim vocatur, exinde lyram cum Olore & Cepheo & ejus uxore Caſsiopeja, filiaque Andromeda & genero Perſeo. Dicemus etiam protinus aurigam, à Græcis ἡνίοχον appellatum. Ophiuchum præterea cum ſagitta, & aquila, parvóque delphine. Inde equum dicemus, cum eo ſidere quod Deltotum vocatur. His corporibus enumeratis, ad duodecim ſigna perveniemus. Ea ſunt hæc: aries, taurus, gemini. deinde cancer cum leone & virgine. Præterea libra, dimidia pars ſcorpionis, & ſcorpius cum ſagittario, & capricorno. Aquarius verò cum piſcibus reliquas habet partes. His connumeratis ſuo ordine, eſt cetus cum Eridano flumine & lepore. Deinde Orion cum cane, & eo ſigno quod procyon dicitur. præterea eſt Argo cum Centauro & ara. Deinde hydra cum piſce qui notius vocatur. Horum omnium non inutile videtur hiſtorias proponere, quæ certè aut utilitatem ad ſcientiam, aut jucunditatem ad delectationem afferent lectori.

E*T ſpharam tam totam*) In editione Sanctandreana deleverunt *tam*. Sed ſcribendum *ſpharam jam totam videtur.*

Primum duas partes) Hæc eſt illa ſignorum quadraginta duorum recenſio, quam promittit in præfatione.

Cæterum qui Engonaſin) Modius ep. 11. emendandum putat, *dicemus, & eum, qui Engonaſin.* Ego hæreo, nec amplector ſtatim, licet non diſpliceat.

I. *Arctos major.*

IGitur, ut ſuprà diximus, initium eſt nobis arctos maxima. Hanc autem *Heſiodus* ait eſſe Calyſto nomine, Lycaonis filiam, ejus qui in Arcadia regnavit, eam-

eamque ſtudio venationis inductam, ad Dianam ſe applicuiſſe, à qua non mediocriter eſſe dilectam propter utriusque conſimilem naturam, Poſtea autem ab Jove compreſſam, veritam Dianæ ſuum dicere eventum, quod diutius celare non potuit. Nam jam utero ingraveſcente propediem partus, in flumine corpus exercitatione defeſſum cum recrearet, à Diana cognita eſt non ſervaſſe virginitatem: cui dea pro magnitudine ſuſpicionis non minorem retribuit pœnam. Erepta enim facie virginali, in urſæ ſpeciem eſt converſa, quæ Græcè arctos eſt appellata. In ea figura corporis Arcada procreavit. Sed ut ait *Amphis* comœdiarum ſcriptor, Jupiter ſimulatus effigiem Dianæ, cum virginem venantem ut adjutans perſequeretur, amotam à conſpectu cæterarum compreſsit. quæ rogata à Diana, quid ei accidiſſet, quòd tam grandi utero videretur, illius peccato id eveniſſe dixit. Itaque propter ejus reſponſum in quam figuram ſuprà diximus, eam Diana convertit. Quæ cum in ſylva ut fera vagaretur, à quibusdam Ætolorum capta, ad Lycaonem pro munere in Arcadiam cum filio eſt deducta. Ibi dicitur inſcia legis in Jovis Lycei templum ſe conjeciſſe, quam confeſtim filius ſecutus eſt. Itaque cum eos Arcades inſecuti interficere conarentur, Jupiter memor peccati, ereptam Calyſto cum filio inter ſidera collocavit. Eamque Arctum, filium autem Arctophylaca nominavit, de quo poſteà dicemus. Nonnulli etiam dixerunt, cum Calyſto ab Jove eſſet compreſſa, Junonem indignatam in urſam eam convertiſſe: quam Dianæ venanti obviam factam, ab ea interfectam, & poſtea cognitam inter ſidera collocatam, ſed alii dicunt: Cùm Calyſtonem Jupiter eſſet in ſylva perſecutus, Junonem ſuſpicatam, illud quod

eve-

evenit, contendiſſe, ut eum manifeſtò diceret deprehendiſſe. Jovem autem quò facilius ſuum peccatum tegeretur, in urſæ ſpeciem converſam reliquiſſe. Junonem autem in eo loco pro virgine urſam inveniſſe, quam Dianæ venanti ut eam interficeret demonſtraſſe: quod factum ut perſpiceretur, Jovem ægrè tuliſſe, effigiem urſæ ſtellis figuratam conſtituiſſe. Hoc ſignum, ut plures dixerunt, non occidit. & qui volunt aliqua de cauſa eſſe inſtitutum, negant Thetin Oceani uxorem id recipere, cum reliqua ſidera eò perveniant in occaſum: quòd Thetis Junonis ſit nutrix, Cui Calyſto ſuccubuerit ut pellex. Arietus autem Tegeates hiſtoriarum ſcriptor, non Calyſto, ſed Megiſto dicit appellatam: & non Lycaonis, ſed Cætei filiam, Lycaonis neptem. Præterea Cætea ipſum Engonaſin nominari. Reliqua verò ſuperioribus convenit. Quæ res in Nonacri monte Arcadiæ geſta narratur.

Quod diutius celare non potuit) Ante *quod* collocandum puto punctum, deinde ſcribendum *celari*, pro *celare*, ita convenirent magis & ſequentibus, & antecedentibus.

Quam confeſtim filius ſecutus eſt) Morelianus unus, *quo confeſtim*, & mox pro *Calyſto*, *Calyſtonem*.

Arietus autem Tegeates) Micyllus putat *Aratus*. Sed is non eſt ſcriptor hiſtoriarum, uti hic vocatur. Sanctandreana editio habet *Arietibus*, quod eſt deterius. Magis placet *Ariethous*, ut viſum eſt Voſſio in libris De Hiſtor. Græcis.

II. *Arctos minor.*

HAnc *Aglaoſthenes* qui Naxica conſcripſit, ait Cynoſuram eſſe, unam de Jovis nutricibus, ex Idæis nymphis, ab ejus quoque nomine & urbem quæ Heſtiæa vocatur, à Nicoſtrato & ſodalibus ejus conſtitutam:

tam: & portum qui ibi eſt, & agri majorem partem, Cynoſuram appellatam. Hanc autem inter Curetas fuiſſe, qui Jovis fuerunt adminiſtri. Nonnulli & Helicen & Cynoſuram nymphas eſſe Jovis nutrices dicunt, & hac re etiam pro beneficio in mundo collocatas, & utrasque Arctos nuncupatas, quas noſtri Septentriones dixerunt. Sed majorem arctum compiures plauſtro ſimilem dixerunt, & ἅμαξαν Græcè appellarunt. Cujus hæc memoriæ prodita eſt cauſa. Initio qui ſidera perviderunt, & numerum ſtellarum in unaquaque ſpecie corporis conſtituerunt: quod non arctum, ſed plauſtrum nominaverunt, ex ſeptem ſtellis duæ, quæ pariles & maximè in uno loco viderentur, pro bobus haberentur, reliquæ verò quinq figuram plauſtri ſimularent. Itaque & quod proximum huic eſt ſignum, Bootem nominari voluerunt: de quo poſterius plura dicemus. *Aratus* quidem non hac re Bootem, nec illud plauſtrum dicit appellari: ſed quod arctum videatur ut plauſtrum circum polum, qui boreas appellatur, verſari, & Bootes agitare eam dicatur. In quo non mediocriter videtur errare. Poſtea autem de vij. ſtellis, ut *Parmeniſcus* ait, * quinque ſunt à quibusdam aſtrologis conſtitutæ, ut urſæ ſpecies non ſeptem ſtellis perficeretur. Itaque & ille qui antea plauſtrum ſequens Bootes appellabatur, Arctophylax eſt dictus. Et iisdem temporibus quibus Homerus fuit, hæc arctos eſt dicta. De ſeptentrionibus enim ille dicit, hanc utroque nomine & arctum & plauſtrum nominari. Bootis autem nuſquam meminit Arctophylaca dici. Incidit etiam compluribus erratio, quibus de cauſis minor arctos Phœnice appellaretur: & illi qui hanc obſervant, verius & diligentius navigare dicantur: & quare ſi hæc ſit certior quàm major, non

omnes hanc obſervent, qui non intelligere videntur, de qua hiſtoria ſit profecta ratio, ut Phœnice diceretur. Thales enim qui diligenter de his rebus exquiſivit,& hanc primus arcton appellavit,natione fuit Phœnix, ut Herodotus Mileſius dicit. Igitur omnes qui Peloponneſum incolunt, priore utuntur arcto. Phœnices autem quam à ſuo inventore acceperunt,obſervant, & hanc ſtudioſius perſpiciendo, diligentius navigare exiſtimantur, & verè eam ab inventoris * nomine Phœnicem appellant.

Aglaoſthenes) Morelii codices habent *Agloſthenes*, quomodo vocatur & Polluci lib. IX. c. 6. Plinio lib. IV. c.12. eſt Æglo-ſthenes, ſine dubio corrupte, pro *Agloſthenes*. *Aglaoſthenes* tamen dicitur & Cæſari in Arateis,& Lactantio lib.I.c.11. Adde quoque infra c. 16.

Urbem quæ Heſtiaa) Morelii, *Hyſtoe*, quod notat ipſe,etiam in Arateis Germanici occurrere.

Specie corporis conſtituerunt quod non) Hæc non cohærent cum ſequentibus. Scribo, *ſpecie corporis conſtituerunt, conſtituerunt* (*quod non arctum, ſed plauſtrum nominaverant*) *ut ex ſeptem*. Repetitio ejuſdem vocis otioſa videbatur.

Sed quod arctum) Magis placet *arctos*, ut eſt in Commeliniana vel Sanctandreana.

Quinque ſunt a quibuſdam) Micyllus ſcripſit, *quinque & viginti*, quod in textum tranſſumſerunt in Sanctandreana. Ego non video, unde viginti ſtellæ veniant. Sententia,ut opinor,hæc eſt; Fuiſſe,qui non ſeptem ſtellas,quod ante fecerant, in plauſtro & duobus bobus conſtituendis, ſed quinque tantum numerarent ad exprimendam urſæ ſpeciem.

Herodotus Mileſius) Voſſius in de Hiſtor. Gr. p.375. *Thales enim Mileſius*, & mox ἁπλῶς *ut Herodotus dicit*, exiſtimat ſcribendum. Verum urget Palmerius,quod non fuerit natione Phœnix, Thales, ſed origine ac gente tantum, Fuere tamen,qui & natum traderent inPhœnicia. Laertius: Ἐπολιτογραφήθη δὲ ἐν Μιλήτῳ ὅτι ἦλθε σὺν Νειλέῳ ἐκπεσόντου Φοινίκης. Quare necdum diſplicet,quod ſcripſi olim in Milit.Naval.lib.IV.c.6. editionis ſecundæ, legendum eſſe, *natione fuit Phœnix, nec ut Herodotus dicit, Mileſius*. Nempe alios Hyginus ſecutus eſt auctores,qui Thalem volebant natum non Mileti, ſed in Phœnicia. *Nec* particula excidiſſe potuit, ob ſimilitudinem præcedentis ſyllabæ.

A ſuo

A ſuo inventore) Alter codex Morelii, *auctore*, quod a gloſſa eſſe videtur.

Ab inventoris nomine) Micyllus ſcribit, *inventoris genere*, quod in Sanctandreanam editionem eſt transſumptum. Ego mallem *natione* ſcribere, quomodo ſupra, *natione fuit Phœnix*. adde, quæ de hac re monui in libris de Militia Navali.

III. Serpens.

HIc vaſto corpore oſtenditur inter duas arctos collocatus, qui dicitur aurea mala Heſperidum cuſtodiiſſe, & ab Hercule interfectus, à Junone inter ſidera collocatus, quòd illius opera Hercules ad eum eſt profectus, qui hortum Junonis tueri ſolitus exiſtimatur. Ait enim *Pherecydes*, Junonem cum duceret Jupiter uxorem, Terram inveniſſe ferentem aurea mala cum ramis. Inde Junonem admiratam petiſſe à terra ut in ſuis hortis ſereret, qui erant uſque ad Atlantem montem. Cujus filiæ cum ſæpius de arboribus mala decerperent, Juno dicitur hunc ibi cuſtodem poſuiſſe. hoc etiam ſigni erit, quod in ſideribus ſupra eum draconem Herculis ſimulacrum oſtenditur, ut *Eratoſthenes* demonſtrat: quare quodvis licet intelligere, hunc maximè draconem dici. * Nonnulli enim dixerunt hunc draconem à Gigantibus Minervæ objectum eſſe, cum eos oppugnaret: Minervam verò arreptum draconem contortum ad ſidera jeciſſe, & ad ipſum axem cœli fixiſſe. Itaque adhuc eum implicato corpore videri, ut nuper ad ſidera perlatum.

Ut in ſuis hortis) Mallem, *ut & in ſuis*.

Hoc etiam ſigni erit) Non video, quomodo hinc colligatur, eum a Junone conſtitutum cuſtodem, quia ſuper ipſum conſtitutus Hercules, niſi quia cuſtodem draconem dicitur interfeciſſe. At hoc non docet conſtitutum à Junone. Neſcio, annon hic quid deſit

Quare quodvis licet intelligere) In editione Sanctandreana deeſt illud *quodvis*, credo, quod

huic loco videretur parum convenire. Verum puto pro eo *quoivis*, hoc eſt *cuivis* legendum.

Implicato corpore) In Salignacii codice *implicite* legi, Morelius obſervat.

IV. *Arctophylax.*

DE hoc fertur, quòd ſit Arcas Calyſtonis & Jovis filius, quem dicitur Lycaon cum Jupiter ad eum in hoſpitium veniſſet, cum alia carne conciſum pro epulis appoſuiſſe. Studebat enim ſcire, ſi Deus eſſet, qui ſuum hoſpitium deſideraret. Quo facto non minori pœna eſt affectus, nam ſtatim Jupiter menſa projecta, domum ejus fulmine incendit. Ipſum autem in figuram lupi convertit. At pueri membra collecta & compoſita in unum, dedit cuidam Ætolorum alendum. qui adoleſcens factus, in ſylvis cum venaretur, inſcius vidit matrem in urſæ ſpeciem converſam: quam interficere cogitans, perſecutus eſt in Jovis Lycei templum: quò & qui acceſſiſſet, mors pœna erat Arcadum lege. Itaque cum utrumque neceſſe eſſet interfici, Jupiter eorum miſertus, ereptos inter ſidera collocavit, ut antè diximus. Hic autem è facto ſequens urſam perſpicitur, & arctum ſervans Arctophylax eſt appellatus. Nonnulli hunc dixerunt Icarium, Erigones patrem, cui propter juſticiam & pietatem exiſtimatur Liber pater vinum & vitem & uvam tradidiſſe, ut oſtenderet hominibus quomodo ſereretur, & quid ex eo naſceretur: & cum eſſet natum id, quomodo uti oporteret. qui cum ſeviſſet vitem, & diligentisſimè adminiſtrando floridam falce feciſſet, dicitur hircus in vineam ſe conieciſſe: & quæ ibi tenerrima folia videret, decerpſiſſe. quo facto, Icarium animo irato tuliſſe, eumque interfeciſſe, & ex pelle ejus utrem feciſſe, ac vento plenum præligaſſe, & in medium projeciſſe, ſuoſque ſodales circa eum ſaltare coegiſſe.

Itaque

Itaque *Eratoſthenes* ait, Ἰκαρίου ποσὶ πρῶτα περὶ τράγον ὀρχήσαντο. Alij dicunt, Icarium cum à Libero patre vinum accepiſſet, ſtatim utres plenos in plauſtrum impoſuiſſe. Hac re etiam Bootem appellatum, qui cum perambulans Atticorum fines, paſtoribus oſtenderet, nonnulli eorum aviditate pleni novo genere potus inducti, ſomno conſopiuntur. Atque alii aliam ſe in partem reiiciunt, ut ſemimortua membra iactantes, alia ac decebat loquebantur: reliqui eorum arbitrati venenum ab Icario datum paſtoribus, ut eorum pecora abigeret in ſuos fines, Icarium interfectũ in puteum dejecerunt: ſed ut alij demonſtrant, ſecundum arborem quandam defoderunt. Qui autem obdormierant, experrecti, cum ſe nunquam melius quieſſe faterentur, ac requirerent Icarium, ut pro beneficio muneraretur, interfectores ejus animi conſcientia permoti ſtatim ſe fugæ mandaverunt, & in inſulam Ætolorum pervenerunt: à quibus ut hoſpites recepti, domicilia ſibi conſtituerunt. At Erigone Icarij filia permota deſiderio parentis, cùm eum non redire videret, ac perſequi eum conaretur, canis Icarij, cui Mera fuerat nomen, ululans ut obitum domini lacrymari videretur, redit ad Erigonem: cui non minimam cogitatæ mortis ſuſpicionem oſtendit. Neque enim puella timida ſuſpicari debebat niſi patrem interfectum, qui tot dies ac menſes abeſſet. At canis veſtem ejus tenens dentibus, perducit ad cadaver. quod filia ſimul ac vidit, deſperata ſpe, ſolitudine ac paupertie oppreſſa, multis miſerata lachrymis, in eadem arbore, ſub qua parens ſepultus videbatur, ſuſpendio mortem ſibi conſcivit: cui mortuæ canis ſpiritu ſuo parentavit. Nonnulli hunc in puteum ſe dejeciſſe dixerunt, Anigrum nomine: quare poſtea neminem

ex eo puteo bibiſſe, memoriæ tradiderunt. Quorum caſum Jupiter miſeratus, in aſtris corpora eorum deformavit. Itaque complures Icarium Bootem, Erigonem virginem nominaverunt, de qua poſterius dicemus. Canem autem ſua appellatione & ſpecie Caniculam dixerunt, quæ à Græcis quòd ante majorem canem exoritur, Procyon appellatur. Alij hos à Libero patre figuratos inter ſidera dicunt. Interim cum in finibus Athenienſium multæ virgines ſine cauſâ ſuſpendio ſibi mortem conſciſcerent, quòd Erigone moriens erat precata, ut eodem leto filiæ Athenienſium afficerentur, quo ipſa foret obitura, niſi Icarii mortem perſecuti, & eum forent ulti. Itaque cum id eveniſſet, ut antè diximus, petentibus eis, Apollo dedit reſponſum: Si vellent eventu liberari, Erigonæ ſatisfacerent. Qui quòd ea ſe ſuſpenderat, inſtituerunt, uti tabula interpoſita pendente funibus ſe jactarent, ut qui pendentes, vento moverentur. Quod ſacrificium ſolenne inſtituerunt: itaque & privatim & publicè faciunt, & id Aletidas appellant, quòd eam patrem perſequentem cum cane, ut ignotam & ſolitariam oportebat, mendicam appellabant, quas Græci aletidas nominant. Præterea canicula exoriens æſtu eorum loca & agros fructibus orbabat, & ipſos morbo affectos pœnas Icario cum dolore ſufferre cogebat, quòd latrones recepiſſent. quorum rex Ariſteus Apollinis & Cyrenes filius, Actæonis tempore petiit à parente, quo pacto calamitate civitatem poſſet liberare, quem deus jubet multis hoſtiis expiare Icarii mortem, & ab Jove petere, ut quo tempore canicula exoriretur, dies quadraginta ventum daret, qui æſtui caniculæ mederetur. Quod juſſum Ariſteus confecit, & à Jove impetravit, ut Eteſiæ flarent, quas nonnulli Eteſi-

as dixerunt, quòd quotannis certo tempore exoriuntur: Græcè enim ἔτος, annus Latinè eſt. Nonnulli etiam Æteſias appellaverunt, quòd expoſtulatæ ſunt ab Jove, & ita conceſſæ. Sed hoc in medio relinquatur, ne nos omnia præripuiſſe exiſtimemur. Sed ut ad propoſitum revertamur. *Hermippus* qui de ſideribus ſcripſit, ait Cererem cum Jaſione Electræ & Coryti filio concubuiſſe: quamobrem fulmine percuſſum, complures cum *Homerò* dixerunt. Ex his, ut *Petellides Gnoſius* hiſtoriarum ſcriptor demonſtrat, naſcuntur filii duo, Philomelus & Plutus, quos negant inter ſe conveniſſe. Nam Plutum qui ditior fuit, nihil fratri ſuo de bonis conceſſiſſe: Philomelum autem neceſſariò adductum, quodcunque habuit, eò boves duos emiſſe, & ipſum primum plauſtrum fabricatum eſſe. Itaque arando & colendo agros ex eo ſe aluiſſe: cujus matrem miratam inventum, ut arantem eum inter ſidera conſtituiſſe, & Bootem nominaſſe. Ex hoc autem Pareanta demonſtrat natum, qui de ſuo nomine Pari & oppidum Parona appellavit.

Cuidam Ætolorum) Quinam hi ſunt Ætoli, & quomodo nunc in Arcadia verſantur? Suſpicor hic mendum non exiguum, & ſcribo, *cuidam apolorum.* Scilicet Græca locutione uſum, pro Latina *caprariorum*, credo. Caprarii enim Græcis αἰπόλοι. At a caprariis educatum, teſtis vetus eſt Grammaticus ad Aratea Germanici. *Ajunt Arcadem compactis membris ad vitam reduxiſſe, & cuidam caprario dediſſe nutriendum.*

Quo & qui acceſſiſſet) Sine dubio ſcribendum, *quo ei, qui acceſſiſſet.* Atque ita video nunc & Modium cenſuiſſe, ep. 11.

Icarium) Notat Morelius, in codicibus ſuis ſemper legi *Icarum* in hac tota fabella. Et eſt Icarus Tibullo etiam lib. IV. & I. ubi vide.

Quomodo uti oporteret) In Sanctandreana ediderunt, *quomodo eo uti oporteret*, abſque neceſſitate, cum & hoc caſu reperiatur conſtructum. Mallem, *q. eos uti*.

Floridam falce) Sanctandr. *facile*, quod in ſuis quoque reperiri Morelius teſtatur, & ideo

eo τὸ *falce* repudiat. Sed *adminiſtrare vitem falce* pro *putare* mihi optime videtur dici, nec contemno.

Itaque Eratoſthenes) Omnia hæc abſunt a codicibus Morelli, quod probo.

Aviditate pleni) Videntur hæc trajecta, & ſic conſtituenda: *nonnulli eorum aviditate inducti, pleni novo genere potus, conſopiuntur.* Pro *potus* Sanctandreana habet *potionis*, ex gloſſa, ut opinor.

Ut alii aliam ſe in partem) Sanctandreana; *alius aliam ſe in partem.* Verum nihil cenſeo mutandum, quia ſequitur, *reliqui eorum.*

Ut ſemimortuo membra) Scribendum eſt, *& ſemimortua.*

Sed ut alii demonſtrant) Emendo, *ſeu ut alii demonſtrant*, res eſt evidens, nec indiget probatione.

Muneraretur) Scio, etiam paſſivam ſignificationem habere. hoc tamen loco arbitror convenientius, *Munerarentur.* Habet enim ſpecialem reſpectum ad eos, qui ante viſi erant injuria affecti.

In Inſulam Ætolorum) Nulla Ætolorum inſula. Scribendum, *Ceorum*, uti docuit Salmaſius ad Solinum. Quanquam cum, quod ipſe teſtatur Salmaſius, in antiquis Libris ſit *Egeum*, ſuſpicer fuiſſe olim, *Egei m. Ceorum*, i. e. Egei maris Ceorum.

Tabula interpoſita pendente funibus) Non dubito, quin ſcribendum ſit, *pendentes funibus.* Nec enim tabula, ſed ipſi pendere debebant ex imprecatione Erigones.

Cyrenes filius, Actæonis) Placet, quod habet Modius ep. 11. Novan. *Cyrenes filius, Actæonis pater, petiit.*

Æſtu eorum loca) Quinam illi, *eorum?* utrum Attici? Minime. nam ſequitur, *quod latrones recepiſſent*, quod non pertinet ad Atticos, ſed Ætolos, ut liquet ex ſuperioribus. Scribendum ergo, *æſtu Ætolorum.* Quanquam cum ſit inſula Ætolorum nulla, ſicut ante dictum, emendari potius *Ceorum* debeat, ut vult Salmaſius vel Ægeorum.

Quæ æſtum canicula mederetur) Emendarunt in Sanctandreana, quæ æſtui. Atqui ſic ipſe Terentius, *quas, cum res adverſæ ſint, minus mederi poſſis.* Hoc notaveram, cum deinde etiam Morelli unum habere *æſtum* didici, hancque ſcripturam ab eo probari.

Ἔτος enim Græce) In vetuſtis libris legi ἐνιαυτὸς Morellius ait. Sed ex hoc Eteſiæ non poſſunt derivari. quare pro alterius gloſſemate ac explicatione habendum. Heſychius: ἔτος, ἐνιαυτός.

Cererem cum Jaſione) Moreliani habent, *Jaſone*, unusque ſubdit *Oeta filio*, alter *Tetis filio.* Sed Jaſion eſt & apud Theocritum, ut in recepta lectione mutandum nihil videatur.

Quos negant inter ſe conveniſſe) Suſpicor, fuiſſe olim, *queis*, pro *quibus*, nec id a librario eſſe intellectum.

Ex

Ex hoc autem Parcanta demonſtrat natum) Emendarunt, *demonſtrant*, nempe, quia præceſſerat, *negant*. Ego mallem ſcribere *negat*, ut referatur utrumque ad Petellidem.

Pari & oppidum Parona) Pro *Pari* emendarunt Modium ſecuti *Parios*, pro *parona*, *paron*. Verum *Paron* oppidum alibi non reperitur. *Parion* eſt apud Melam lib. I. c. 19. quod an huc pertineat, ignoro, Saltem melius cum *Parios* vocabulo videtur convenire. Stephanus: Πάριον, πόλις ἐν Ἑλλησπόντῳ κληθεῖσα ἀπὸ Παρίου τοῦ Ἰασίωνος. Τὸ ἐθνικὸν, Πάριος. Sed ut dixi, neſcio an huc pertineat, quia ejus conditor hic Parius filius Jaſonis vocatur. alii diligentius inquirant.

V. Corona.

HÆc exiſtimatur Ariadnæ fuiſſe, à Libero patre inter ſidera collocata. Dicitur enim in inſula Dia cum Ariadne Libero nuberet, hanc primum muneri accepiſſe à Venere & Horis, cum omnes dii in ejus nuptiis dona conferrent: ſed (ut ait *qui Cretica conſcripſit*) quo tempore Liber ad Minoa venit, cogitans Ariadnem comprimere, hanc coronam ei muneri dedit: qua delectata, non recuſavit conditionem ſtupri. Dicitur etiam à Vulcano facta ex auro & Indicis gemmis, per quas Theſeus exiſtimatur de tenebris labyrinthi ad lucem veniſſe, quòd aurum & gemmæ in obſcuro fulgorem luminis efficiebant. *Qui Argolica ſcripſerunt*, hanc afferunt cauſam, quòd Liber cum impetraſſet à parente, ut Semelem matrem ab inferis reduceret, & quærens ad eos deſcenſionem, ad Argivorum fines perveniſſet, obvium ei quendam factum, nomine Hypolipnum, hominem dignum ejus ſeculi, qui petenti Libero, deſcenſionem monſtravit. Hunc autem cum vidiſſet Hypolipnus puerum ætate miranda corporis pulchritudine reliquis præſtantem, mercedem petiiſſe ab eo, quæ ſine detrimento ejus daretur. Liberum autem matris cupidum, ſi eam reduxiſſet ju-

raſſe, quod vellet ſe facturum, ita tamen quod Deus homini impudenti juraret; pro quo Hypolipnus deſcenſum monſtravit. Igitur cum Liber ad eum locum veniſſet, & vellet deſcendere, coronam quam à Venere acceperat depoſuit in eo loco, qui Stephanus eſt à facto appellatus. Noluit enim ſecum ferre, ne immortale donum mortuorum tactu coinquinaretur: qui cum matrem incolumem reduxiſſet, coronam dicitur in aſtra collocaſſe, ut æterna memoria nominis efficeretur. Alii dicunt hanc coronam Theſei eſſe, & hac re propter eum collocatam. Nam qui dicitur in aſtris Engonaſin, is Theſeus eſſe exiſtimatur: de quo poſterius plura dicemus. Dicitur enim, cum Theſeus Cretam ad Minoa cum ſeptem virginibus & ſex pueris veniſſet, Minoa de virginibus Peribœam quandam nomine, candore corporis inductum, comprimere voluiſſe. quod cum Theſeus paſſurum ſe negaret, ut qui Neptuni filius eſſet, & valeret contra Tyrannum pro virginis incolumitate decertare. Itaque cum non jam de puella, ſed de Theſei genere controverſia facta fuiſſet, utrum is Neptuni filius eſſet, nec ne, dicitur Minos annulum aureum de digito ſibi detraxiſſe, & in mare projeciſſe: quem referre jubet Theſea, ſi vellet ſe credi Neptuni filium eſſe. Se enim ex Jove procreatum facile poſſe declarare. Itaque comprecatus patrem petiit aliquid, ut ſatisfaceret ſe ex eo natum: ſtatimque tonitruum & fulgorem cœli, indicium ſignificationis feciſſe. Simili de cauſa Theſeus ſine ulla præfatione, aut religione parentis, in mare ſe projecit: quem confeſtim delphinum magna multitudo mari provoluta, leniſſimis fluctibus ad Nereidas perduxit: à quibus annulum Minois, & à Theide coronam quam nuptiis à Venere muneri acceperat, retulit, compluri-
bus

bus lucentem gemmis. Alii autem à Neptuni uxore accepiſſe dicunt. Coronam Ariadnæ Theſeus dono dicitur dediſſe, cum ei propter virtutem & animi magnitudinem uxor eſſet conceſſa: hanc autem poſt Ariadnes mortem, Liberum inter ſidera collocaſſe.

In Inſula Dia) Morelianus unus, *inſula Chia.* Sed *Dia* rectum eſt. V. Plinium IV. c. 12. & noſtrum Fab. 43.

Hypolipnum) Moreliani *Hypolimnum* & ſic ſemper etiam in ſequentibus.

Sed ut ait) Etiam hic mallem *ſeu*, ut ſupra.

Hominem dignum ejus ſaculi) Unde hoc colligitur? an, quia monſtravit deſcenſionem? num vero, quia mercedem petiit ab eo, quæ ſine detrimento ejus daretur? Imo ob hanc ipſam cauſſam, & petitionem tam nefandam ſuſpicor ſcribendum, *hominem indignum ejus ſaculi.* Niſi malis cum uno Morelliano, *dignum hoc ſaculo.* Ego tamen præfero alterum.

Ita tamen, quod Deus homini impudenti) Emendarunt *homini non pudenti.* Sed hoc parum eſt. Vellem potius noviſſe ſenſum horum verborum. Mihi videtur legendum: *ſe facturum, ira tamen, quod Deus homini impudenti juraret.* Sententia, promiſit, verum cum ira & indignatione, quæ inde nata, quia ipſe Deus jurabat homini, nec homini tantum, ſed quod plus eſt, impudenti. Et ſic alibi etiam in fabulis illud *ira* poſitum recordamur.

Comprimere voluiſſe) Morellianus unus, *opprimere voluiſſe, quod Theſeus ſe paſſurum negaret, v. q. N. ſ. eſſet, non valeret.* Alter: *comprimere voluiſſe, quod Theſeus ſ. p. n. o. q. N. ſ. eſſet valeret.*

Et valeret contra tyrannum) Quid eſt, *valeret?* Mallem, *ſed vellet & contra tyrannum:* Mox poſt *decertare* pro puncto, colon ponendum, neque deeſt aliquid, quod putarunt. Vide Ind. in *Itaque.*

Tonitruum & fulgorem cæli) Emendarunt cum Modio, *tonitru & fulgore cæli:* quod non placet. Ordo eſt, fecit tonitruum, judicium ſignificationis, hoc eſt, quod judicium eſſet. Nec *tonitruum* pro *tonitru* contemnendum, quia ipſe Cicero uſurpat.

Sine præfatione) Hoc ait, nullam facto ſuo præmiſiſſe ſupplicationem, nullas preces ad Neptunum, ſicut Minos fecerat ad Jovem, priusquam tonitru obtineret, ut hoc modo evidentius monſtraret, ſe filium eſſe Neptuni.

Dicunt. Coronam) Morellianus unus, *accepiſſe coronam dicunt, quam Ariadne.*

VI. En-

VI. *Engonaſin.*

HUnc *Eratoſthenes* Herculem dicit, ſupra draconem collocatum, de quo antè diximus, eumque paratum ut ad decertandum, ſiniſtra manu pellem leonis, dextera clavam tenentem. Conatur interficere draconem Heſperidum, qui nunquam oculos operuiſſe ſomno coactus exiſtimatur, quo magis cuſtos eſſe demonſtratur. De hoc etiam *Panyaſis* in Heraclea dicit. Horum igitur pugnam Jupiter admiratus, inter aſtra conſtituit. Habet enim draco caput erectum, Hercules autem dextro genu nixus, ſiniſtro pede capitis ejus dextram partem opprimere conatur, dextra manu ſublata ut feriens, ſiniſtra projecta cum pelle leonis, ut is quàm maximè dimicans appareat. & ſi ſit, qui negat, hic, (ut Aratus) quicquam poſſe demonſtrari, tamen conabimur ut aliquid veriſimile dicamus. Aratus autem, ut ſuprà diximus, hunc Cetea Lycaonis filium, Megiſtus patrem dicit eſſe, qui videtur ut lamentans filiam in urſæ figuram converſam, genu nixus palmas adverſas tendere ad cœlum, ut eam ſibi Dii reſtituant. *Hegeſianax* autem Theſea dixit eſſe, qui Trœzene ſaxum extollere videtur, quòd exiſtimatur Ægeus ſub eo ſaxo Pelopium enſem poſuiſſe, & Æthræ Theſei matri prædixiſſe, ne antè eum Athenas mitteret, quàm lapide ſublato ſua virtute potuiſſet gladium referre. Itaque niti videtur, quàm altiſſimè poteſt, ut extollat. Hac etiam de cauſa nonnulli lyram, quæ proxima eſt ei ſigno collocata, Theſei eſſe dixerunt, quòd ut eruditus omnium artium, lyram quoque didiciſſe videbatur. Id quoque *Anacreon* dicit, ἀγχοῦ θησέως ἐςὶ λύρη. Alii dicunt Thamirin à Muſis excæcatum, ut ſupplicem ad genua jacentem: dicunt alii Orphea à Thraciis mulieribus interfici,

terfici, quod viderit Liberi patris initia. *Æſchylus* autem in fabula quæ inſcribitur Prometheus Lyomenos, Herculem ait eſſe non cum dracone, ſed cum Liguribus depugnantem. Dicit enim, quo tempore Hercules à Geryone boves abduxit, iter feciſſe per Lygurum fines, quos conatos ab eo abducere pecus, manus contuliſſe, & quàm plures eorum ſagittis confixiſſe. Sed poſtquam Herculi tela deficerent, multitudine barbarorum & inopia armorum defeſſum, ſe ingeniculaſſe, multis jam vulneribus acceptis. Jovem autem miſertum filii, curaſſe ut circa eum magna copia lapidum eſſet, quibus ſe Herculem defendiſſe, & hoſtes fugaſſe. Itaque Jovem in ſimilitudinem pugnantis inter ſidera conſtituiſſe. Hunc etiam nonnulli Ixiona brachiis vinctis eſſe dixerunt, quod vim Junoni voluerit afferre. Alii Promethea in monte Caucaſi vinctum.

Quo magis cuſtos eſſe) Una voce auctius Sanctandreana, *quo magis cuſtos appoſitus eſſe*. Vix probare poſſum. Oculis apertis enim non tam oſtendebat ſe appoſitum, quam eſſe cuſtodem, cujus proprium vigilare, ac videre, ne quis furtum faciat.

Ut is quam maxime) Delent, *is*. puto fuiſſe olim, *uti quam*; vel, *ut iis q. m.*

Hic ut Aratus quicquam) Sanctand. *hoc, ut Aratus, quenquam poſſe demonſtrare*. Forte non eſt opus. Morellianus unus ita habet, *etſi quis ſit hic, neget Aratus, quemquam poſſe demonſtrare, tamen conabimur, ut aliquid veriſimile dicamus*. Quod Morellius probat, quia legitur in Arato, τὸ μὲν ὄυ τις ἐπίςαται ἀφαδὲς εἰπεῖν.

Aratus autem, ut ſupra) Modius ep. II. *Ariethus autem* Idem mox pro *adverſas*, ſcribit *diverſas*. Quod de Arietho habet, firmat iis, quæ leguntur ſup. c. 10. fin.

Pelopium enſem) Sanctand. *Ellopium*. Ego nihil muto, quia hujus nulla mentio. At Pelopio gladium habes etiam apud Pauſaniam in Eliac. pri. quamvis in alia hiſtoria.

Gladium referre) Modius addit, *patri referre*, quod in Sanctandreana ſervarunt, me invito.

Niti videtur, quam altiſſime) Sanctandr. *niti videtur, ut, quam altiſſime poſſit, lapidem extollat*. Non exiſtimo a lectione veteri recedendum.

Ern-

Eruditus omnium artium) Sanctandr. cum Modio *eruditus omni genere artium*. Nimis ſibi ſumſerunt licentiæ in his ſimilibusque emendandis, quicunque tandem editionem illam adornarunt. Vetus lectio eſt optima, nec indiget medicina. Vide Indicem.

Lyram didiciſſe) Modius, *lyra didiciſſe*, quoniam Cicero de Senect. *diſcebant enim fidibus*. Sed nil opus eſt. Nam ut alterum reſpicit τὸ *canere*, ſic alterum τὸ *pulſare*.

Ἀγχοῦ Θησέως) Sanctand. Ἀγχοῦ δαὶ τοῦ ἄνως Θησέως ἐστὶ λύρη. Et ſic Morellianus unus, quamvis litteris fugientibus. Alter plane non agnoſcit.

Thamirin) Homerus ſcribit *Thamyrin*, Iliad. B. ubi habes hanc hiſtoriam ſeu fabulam.

Et quam plures) Sanctand. *Complures*, non male.

Ingeniculaſſe) Schoppius hoc inter plebeja ſcriptoris noſtri numerat. Vide Indicem.

Quibus ſe Herculem) Morellianus unus, *quibus ſe Hercules defendiſſet, & hoſtes fugaſſet*.

In ſimilitudinem pugnantis) Optime, nec neceſſe erat, ut in Sanctandreana illud *in* expungerent.

VII. Lyra.

Lyra autem inter aſtra conſtituta eſt, hac, uti *Eratoſthenes* ait, de cauſa, quòd initio à Mercurio facta de teſtudine, Orpheo eſt tradita, qui Calliopes & Oeagri filius fuit, ejus rei maximè ſtudioſus. Itaque exiſtimatur ſuo artificio feras etiam ad ſe audiendi cauſa allicuiſſe, qui querens uxoris Euridices mortem, ad inferos deſcendiſſe exiſtimatùr, & ibi deorum progeniem ſuo carmine laudaſſe, præter Liberum patrem: hunc enim oblivione ductus prætermiſit, ut Oeneus in ſacrificio Dianam. poſtea igitur Orpheus, ut etiam plures dixerunt, in Olympo monte, qui Macedoniam dividit à Thracia, ſed ut *Eratoſthenes* ait, in Pangæo ſedens, cùm cantu delectaretur, dicitur ei Liber bacchas objeciſſe, quæ corpus ejus decerperent interfecti. Sed alii dicunt, quòd initia Liberi ſit ſpeculatus, id ei accidiſſe. Muſas autem collecta membra ſepulturæ mandaſſe; & lyram quo maximo potuerunt beneficio, illius

lius memoriæ cauſa figuratam ſtellis inter ſidera conſtituiſſe: Apollinis & Jovis voluntate, quòd Orpheus Apollinem maxime laudaret. Jupiter verò filio beneficium conceſſit. Alii autem dicunt Mercurium, cum primum lyram feciſſet, in Cyllene monte Arcadiæ, ſeptem chordas inſtituiſſe, ad Atlantidum numerum, quod Maia una ex illarum numero eſſet, quæ Mercurii eſt mater. Deinde cum poſtea Apollinis boves abegiſſet, deprehenſus ab eo, quo ſibi facilius ignoſceret, petenti Apollini ut liceret ſibi ſe dicere inveniſſe lyram, conceſſit, & ab eo virgulam quandam muneri accepit: quam manu tenens Mercurius, cum proficiſceretur in Arcadiam, & vidiſſet duos dracones, inter ſe conjuncto corpore, alium alium appetere, ut qui dimicare inter ſe viderentur, virgulam inter utrumque projecit. Itaque diſceſſerunt: quo facto, eam virgulam pacis cauſa dixit eſſe conſtitutam. Nonnulli etiam cum faciunt caduceos, duos dracones implicatos virgula faciunt, quod initium Mercurio fuerat pacis. Ejus exemplo, & athletæ in reliquis ejusmodi certationibus virgula utuntur. Sed ut ad propoſitum revertamur. Apollo lyra accepta dicitur Orphea docuiſſe: & poſtquam ipſe citharam invenerit, illi lyram conceſſiſſe. Nonnulli dixerunt Venerem cum Proſerpina ad judicium Jovis veniſſe, cui earum Adonin concederet, quibus Calliopen à Jove datam judicem, quæ muſa Orphei eſt mater. Itaque judicaſſe, uti dimidiam partem anni earum unaquæque poſſideret. Venerem autem indignatam, ut non ſibi proprium conceſſiſſet, objeciſſe omnibus quæ in Thracia ſunt mulieribus, ut Orphea amore inductæ, ita ſibi quæque appeteret, ut membra ejus diſcerperent. cujus caput in mare de monte perlatum, fluctibus in inſulam Lesbon eſt rejectum:

ctum: quod ab his ſublatum, & ſepulturæ eſt mandatum. pro quo beneficio ad muſicam artem ingenioſiſſimi exiſtimantur eſſe. Lyra autem à Muſis (ut antè diximus) in aſtra conſtituta eſt. Nonnulli ajunt, quòd cum Orpheus primus puerilem amorem induxerit, mulieribus, viſum contumeliam feciſſe, & hac re ab eis interfectum.

Oeagri filius fuit) *Tò fuit* Sanctandreana non agnoſcit. Morellianus unus: *Oeagri filius ei rei maxime ſtuduit.*

Maxime laudaret) Scribendum videtur *laudarat.*

Filio beneficium) Modius Novant. Lect. ep. 117. in membranis ait reperiſſe ſeſe *filia*, quod exponit de Calliopa. Forte retinendum utrumque, ac ſcribendum *filia filio*, quia beneficium non tam ad Calliopen, quam Orpheum ſpectabat. Sed & poſt pro *conceſſit*; mallem *conceſſiſſet.*

Se conjuncto) Morellianus unus addit: *inter ſe implicitos conjuncto.*

Eam virgulam pacis cauſſa dixit eſſe conſtitutam) Forte melius erit, ſi legemus *pacis cauſſam*, ut ſit ſententia, virgulam eam ita eſſe conſtitutam, hanc ejus eſſe conſtitutionem ac naturam, ut ſit cauſa pacis, ut pacem faciat.

Implicatos) Morellianus unus *implicitos*, ut ſupra. adde c. 5.

Quod initium Mercurio) Mallem, *quod id initium.*

Ut non ſibi proprium) Sanctandr. *quod non ſibi.* Et ſic oportet. Verum neſcio, an non deſit aliquid.

In aſtra conſtituta) Et hoc bene, neque mutari, ac ſcribi, *inter aſtra*, neceſſe fuerat. Conſulatur Index.

Quod cum Orpheus) Delent illud *cum*. Et profecto ita requirebat ratio ſequentium. Sed ſolet noſter ſæpè magis rem, quam verba præcedentia attendere, quod in fabulis aliquoties eſt demonſtratum, poteſtque & hoc inter plebeja ejus referri.

Et hac re ab eis interfectum) Scribunt, *illis ab hac re interfectum.* Non video, cur mutari quidquam debeat.

VIII. Olor.

HUnc Græci Cygnum appellant: quem complures propter ignotam hiſtoriam illis, communi genere avium Ornin nominaverunt. de quo hæc memo-

riæ

riæ prodita eſt cauſa. Jupiter cum amore inductus, Nemeſin diligere cœpiſſet, neque ab ea ut ſecum cubaret impetrare potuiſſet, hac cogitatione amore eſt liberatus. Jubet enim Venerem aquilæ ſimulatam ſe ſequi, ipſe in olorem converſus, ut aquilam fugiens ad Nemeſin fugit, & in ejus gremio ſe collocavit. quem Nemeſis non aſpernata, amplexum tenens, ſomno eſt conſopita: quam dormientem Jupiter compreſſit. Ipſe autem avolavit. & quia ab hominibus altè volans cœlo videbatur, inter ſidera dictus eſt eſſe conſtitutus. quod ne falſum videretur, Jupiter è facto eum volantem & aquilam conſequentem collocavit mundo. Nemeſis autem, ut quæ avium generi eſſet juncta, menſibus actis, ovum procreavit. quod Mercurius auferens detulit Spartam, & Ledæ ſedenti projecit in gremium: ex quo naſcitur Helena, cæteris corporis ſpecie præſtans, quam Leda ſuam filiam nominavit. Alii autem cum Leda Jovem concubuiſſe in olorem converſum dixerunt, de quo in medio relinquimus.

Simulatam ſe ſequi) Sanctandreana non male quidem, ſed ſine cauſa, ita habet: *ſimilatam ſe ſequi, ſeſeque ipſe in olorem convertit, & ut aquilam fugiens ad Nemeſin confugit.* Nam veterem retinet integram lectionem & Morellianus unus, alter omittit tantum verbum *ſequi*.

Quia ab hominibus) Sanctand. *quod*.

Ne falſum videretur) Sanctandr. *diceretur*.

Collocavit mundo) Addit præpoſitionem Sanctand. *in mundo*.

Ovum procreavit) Morellianus unus, *protulit*, ex gloſſa, ut opinor.

IX. Cepheus.

Hunc Euripides, cum cæteris, Pœnicis filium Æthiopum regem eſſe demonſtravit, Andromedæ

Q patrem,

patrem, quam ceto propoſitam notiſſimæ hiſtoriæ dixerunt. Hanc autem Perſeum à periculo liberatam, uxorem duxiſſe: itaque ut totum genus eorum perpetuò maneret, ipſum quoque Cephea inter ſidera ſuperiores numeraſſe.

Pœnicis filium) Non repudio hanc ſcriptionem. Nam & qui Græcis alias φοίνικες, hi Latinis *Pœni.* Vide Plauti Pœnulum. Maluerunt tamen in Sanctand. *Phœnicis filium.*

X. *Caſſiopeia.*

DE hac Euripides & Sophocles & alii plures dixerunt, ut gloriata ſit, ſe forma Nereidas præſtare: pro quo facto inter ſidera ſedens, in ſiliquaſtro conſtituta eſt: quæ propter impietatem, vertente ſe mundo, reſupinato capite ferri videtur.

Sedens in ſiliquaſtro) An hoc ei datum pro gloriatione iſta, & in pœnam? Atqui *ſiliquaſtrum* Grotio, quod Græcis θρόνος, *cathedra mollis, ſedis genus regibus uſitatum, ad commoditatem effectum, ut etiam dorſum habeat, cui inclinet.* Neque aliud nos docet Chimentellius. Mihi ſecus videtur, & *ſiliquaſtrum* eſſe genus ſellæ, quo quis includatur, teneaturque velut in vinculis. Nempe *ſiliquaſtrum* eſt a *ſiliqua*, hæc vero folliculus, quo incluſa tenentur legumina. Quia ergo ſpeciem referebat ſiliquæ, inde ſiliquaſtrum dictum, quomodo hujus generis alia in *aſtrum* deſinentia, ſimilitudinem innuunt. Referebat autem in eo, quod ſedentes continebat concluſos veluti in ciſta. Indeque credo eſt, quod in imaginibus vulgaribus Hygini Caſſiopea utrinque manus habeat alligatas velut in arbores, qui ſine dubio ſtipites ſunt duo à latere ſiliquaſtri, male a pictore intellecti expreſſique, in quos velut numellos manus indere cogebantur, qui ſiliquaſtro ſolebant teneri. Certe niſi tale quid de ſiliquaſtro ſtatuamus, cauſam velim audire, cur hic inter pœnas Caſſiopeæ referatur. Objiciat quis Feſtum, qui ſeliquaſtra exponit ſedilia antiqui generis, ſic appellata per mutationem litteræ D in L, veluti *ſediquaſtra.* Sed eſt facilis reſponſio. Putamus enim aliud *ſeliquaſtrum*, & aliud *ſiliquaſtrum* fuiſſe apud veteres. Illud a *ſede*, hoc a *ſiliqua* formatam; illud de genere ſellarum domeſticarum, hoc de inſtrumentis ad pœnas uſurpari ſolitis fuiſſe.

XI. An-

XI. *Andromeda.*

HÆc dicitur Minervæ beneficio inter aſtra collocata propter Perſei virtutem, quòd eam ceto propoſitam à periculo liberarat: nec enim ab ea minorem animi benevolentiam pro beneficio accepit. Nam neque pater Cepheus, neque Caſſiopeia mater, ab ea potuerunt impetrare quin parentes ac patriam relinquens, Perſea ſequeretur. ſed de hac Euripides hoc eodem nomine fabulam commodiſſime ſcribit.

Nec enim ab ea) Illud *enim* mihi ſuſpectum eſt. Mallem deleri.

XII. *Perſeus.*

HIc nobilitatis cauſa, & quòd inuſitato genere concubitionis eſſet natus, ac ſidera dicitur perveniſſe. qui miſſus à Polydecte Magnetis filio ad Gorgonas, à Mercurio, qui eum dilexiſſe exiſtimatur, talaria & petaſum accepit. Præterea galeam, qua indutus ex adverſo non poterat videri. Itaque Græci ἄϊδος galeam dixerunt eſſe, non ut quidam inſcientiſſimè interpretantur eum Orci galea uſum, quæ res nemini docto poteſt probari. Fertur etiam à Vulcano falcem accepiſſe ex adamante factam, qua Meduſam Gorgonam interfecit, quod factum nemo conſcripſit. Sed ut ait Aeſchylus Tragœdiarum ſcriptor in Phorcis, Grææ fuerunt Gorgonum cuſtodes, de quo in primo libro Genealogiarum ſcripſimus, quæ utræq; uno oculo uſæ exiſtimantur. Et ita ſuo quæque tempore accepto oculo vigilias egiſſe. Hunc Perſeus una earum tradente exceptum, in paludem Tritonida projecit. Itaque cuſtodibus excæcatis, facilè Gorgonam ſomno conſopitam interfecit. Cujus caput Minerva in pectore dicitur

citur habere collocatum. Euhemerus quidem Gorgonam à Minerva dicit interfectam. De qua alio tempore plura dicemus.

In Phorcis) Hanc tragœdiam Æſchili alias laudatam non reperio, neque ſcio, an hic integer ſit locus.

Factum nemo conſcripſit) Unus Morellianorum, *nemo non ſcripſit*, haud probo.

De quo in primo libro Genealogiarum) Libros ergo plures ſcripſit Genealogiarum. Non igitur ii videntur eſſe, qui continent fabulas, cum fabulæ ſint uno tantum compræhenſæ libro. Adde, quod in eis nulla mentio ſit Græarum, Gorgonas cuſtodientium. Sed jam ante dixi in diſſertatione noſtra, videri fabulas multas periiſſe. Nam ut præter fabularum librum adhuc alias Genealogiarum exiſtimemus ſcripſiſſe, cauſa non eſt, cum aperte genealogias contineat liber fabularum, nec de re eadem tot diverſos libros credi poſſit voluiſſe conſcribere.

Facile Gorgonam) Quam? nam fuere plures. præcedit quidem de Meduſa Gorgona. Quia tamen nimis hic indeterminate ponitur, lego, vel *Gorgonam unam*, vel, *Gorgonam eam*.

Eutemenus) Sanctand. Recte, *euhemerus*.

XIII. *Heniochus*.

HUnc nos aurigam Latinè dicimus nomine Erichthonium, ut Eratoſthenes monſtrat quem Jupiter cùm vidiſſet primùm inter homines equos quadrigis junxiſſe, admiratus eſt ingenium hominis, ad Solis inventa acceſſiſſe, quod princeps quadrigis inter deos eſt uſus. ſed Erichthonius & quadrigas, ut antè diximus, & ſacrificium Minervæ, & templum in arce Athenienſium primus inſtituit. de cujus progenie Euripides ita dicit, Vulcanum Minervæ pulchritudine corporis inductum, petiiſſe ab ea, ut ſibi nuberet, neque impetraſſe: & cepiſſe Minervam ſeſe occultare in eodem loco, qui propter Vulcani amorem Hepheſtius eſt appellatus. quò perſecutum Vulcanum, ferunt cœpiſſe ei vim afferre. & cum plenus cupiditatis ad eam ut com-

complexui ſe applicaret ferretur, repulſus, effudit in terram voluptatē. Quò Minerva pudore permota, pede pulverem injecit. Ex hoc autē naſcitur Erichthonius anguis, qui ex terra & eorum diſſenſione nomen poſſedit. Eum dicitur Minerva in ciſtella quadam, ut myſteria contectum ad Erechthei filias detuliſſe, & his dediſſe ſervandum: quibus interdixit, ne ciſtulam apperirent. Sed ut hominum eſt natura cupida, ut eò magis appetant quò interdicatur ſæpius, virgines ciſtellam apperuerunt, & anguem viderunt. Quo facto, inſania à Minerva injecta, de arce Athenienſium ſe præcipitaverunt. Anguis autem ad Minervæ clypeum confugit, & ab ea eſt educatus. Alii autem anguina tantum crura habuiſſe Erichthonium dixerunt, eumque primo tempore adoleſcentiæ ludos Minervæ Panathænea feciſſe, & ipſum quadrigis cucurriſſe, pro quibus factis inter ſidera dicitur collocatus. Nonnulli qui de ſideribus ſcripſerunt, hunc natione Argeum, Orſilochum nomine, primum quadrigarum inventorem eſſe dixerunt, & pro inventione ſiderum locum poſſediſſe. Alii autem hunc Mercurii filium ex Clytia natum, nomine Myrtylum Oenomai aurigam diffinierunt, cujus poſt notam omnibus mortem parens corpus in mundo conſtituiſſe exiſtimatur. Hujus in humero ſiniſtro capra inſtare, & in manu ſiniſtra hœdi videntur formari: de quibus nonnulli ita dicunt. Olenum quendam fuiſſe nomine Vulcani filium. Ex hoc duas nymphas Aega & Aelicem natas, quæ Jovis fuerunt nutrices. Alii autem ab eis etiam urbes quasdam appellari dixerunt. & Olenon in Aulide, Aelicem autem in Peloponneſo, & Aegam in Aemonia nominari, de quibus Homerus in Iliados ſecundo dicit. Parmeniſcus autem ait Meliſſea quendam fuiſſe Cretæ

 regem,

regem, ad cujus filias Jovem nutriendum eſſe delatum: quæ quòd lac non habuerint, capram ei admiſiſſe, Amaltheam nomine, quæ dicitur eum educaſſe. Hanc autem geminos hœdos ſolitam eſſe procreare, & ferè eo tempore peperiſſe, quo Jupiter nutriendus eſt allatus. Itaque propter beneficium matris & hœdos quoque dicitur inter ſidera collocaſſe. hos autem hœdos Cleoſtratus Tenedius dicitur primus inter ſidera oſtendiſſe. Muſeus autem dicit Jovis nutrices Athemidem & Amaltheam nymphas, quibus eum mater Ops tradidiſſe exiſtimatur. Amaltheam autem habuiſſe capram quandam, ut in deliciis, quæ Jovem dicitur aluiſſe. Nonnulli etiam Aegam Solis filiam dixerunt, multo candore corporis præſtantem, cui contrarius pulchritudini horribilis aſpectus exiſtebat; quo Titanes perterriti, petierunt a Terra ut ejus corpus obſcuraret: quam terra ſpecu quodam celaſſe dicitur in Inſula Creta, quæ poſtea * Jupitris fuiſſe nutrix, ut antè oſtendimus, demonſtratur. Sed cum Jupiter fidens adoleſcentia, bellum contra Titanas appararet, reſponſum eſt ei, ſi vincere vellet, ut Aegos pelle tectus & capite Gorgonis bellum adminiſtraret, quam Aegida Græci appellarunt. Itaque facto eo, quod ſuprà declaravimus, Jupiter Titanas ſuperans regnum eſt adeptus, & reliqua oſſa ægos caprina pelle contecta anima donavit, & ſtellis figuratam memoriæ commendavit: & poſtea quibus ipſe vicerat tectus, Minervæ conceſſit. *Euemerus* ait Aegam quandam fuiſſe Panos uxorem, eam compreſſam à Jove peperiſſe, quem viri ſui Panos diceret filium. Itaque puerum Ægyptana, Jovem verò Aegiochum dictum: qui, quòd eum diligebat plurimum, inter aſtra capræ figura memoriæ cauſa collocavit.

Plenus

Plenus cupiditatis ad eam) Addit Morellianus *perveniſſet*, quod ſine dubio ex gloſſa ſequentis *ferretur*.

Quo Minerva) Num legendum, *Quoi*, pro *cui?* an putandum illud *quo* ellyptice poni, pro *in quo*. *In quo injecit* autem, pro *in quod injecit*, ut noſter ſolet Ablativum jungere τῷ *in*, ubi alii Accuſativum. Vide indicem.

Orſilochum) De hoc vide, quæ notavimus in libris de Re Vehiculari.

Muſaeus autem dicit) Micyllus ita notat ad hunc locum: *Alii ſic legunt, Mnaſeas dicit, Jovem nutritum a Temide & Amalthea nympha.* Et ſic editio Sanctandreana, niſi quod Muſæi nomen retineat.

Obſcuraret) Unus Morellianus, *obſcuraretur*.

Jupitris) Micyllus *Jovis*, perperam. Nam a *Jupiter* eſſe *Jupitris* in ſecundo caſu ipſe Priſcianus teſtis. Quanquam & hoc inter plebeja ſcriptoris noſtri putem numerandum.

Et poſtea quibus vicerat) Lego diviſim, *& poſt ea, quibus*.

Ægyptana) Recte Sanctand. *Ægipana*.

Capra figura) Morellianus unus, *Capræ figuram*, quod non diſplicet.

XIV. *Ophiuchus.*

Ophiuchus, qui apud noſtros ſcriptores Anguitenens dictus eſt, ſupra Scorpionem conſtitutus, tenens manibus anguem, medium corpus ejus implicantem. Hunc complures *Carnubutam* dixerunt nomine, Getarum regem, qui ſunt in Myſia regione, fuiſſe, qui eodem tempore regno eſt potitus, quò primùm ſemina frugum mortalibus tradita eſſe exiſtimantur. Ceres enim cum ſua beneficia largiretur hominibus, Triptolemum, cujus ipſa fuerat nutrix, in curru draconum collocatùm: qui primus hominum una rota dicitur uſus, ne curſu moraretur, juſſit omnium nationum agros circumeuntem ſemina partiri, quo facilius ipſi poſterique eorum à fero victu ſegregarentur. qui cum perveniſſet ad eum, quem ſuprà diximus Getarum regem, ab eo primum hoſpitaliter acceptus, deinde non ut beneficiis advena & in-

 nocens,

nocens, ſed ut crudeliſſimus hoſtis inſidiis captus, aliorum dum paratus eſt producere, ſuam penè perdidit vitam. Carnubutæ enim juſſu, cum draco unus eorum eſſet interfectus, ne cum Triptolemus ſenſiſſet inſidias ſibi parari, currus præſidium ſibi conſtituere ſperaret, Ceres eò veniſſe, & erepto adoleſcenti currum, dracone altero ſubjecto, reddidiſſe: regem autem pro cœpto maleficio pœna non mediocri affeciſſe, narratur. *Hegeſianax* dicit, Cererem memoriæ hominum cauſa, ita Carnubutam ſideribus figuraſſe, manibus tenentem, ut interficere draconem exiſtimetur, qui ita vixerat acerbè, ut jocundiſſimam ſibi conſciſceret mortem. Alii autem Herculem eſſe demonſtrant, in Lydia apud flumen Sagarim, anguem interficientem, qui & homines complures interficiebat, & ripam frugibus orbabat. Pro quo facto à regina Omphale quæ ibi regnabat, multis ornatum muneribus Argos remiſſum. Ab Jove verò propter fortitudinem inter ſidera collocatum. Nonnulli etiam Triopam Theſſalorum regem dixerunt eſſe, qui cum ſuum domicilium figere conaretur, Cereris ab antiquis collocatum diruit templum. Pro quo facto à Cerere fame objecta, nunquam poſtea frugibus ullis ſaturari potuiſſe exiſtimatur. Noviſſimè propè ad terminum vitæ, dracone objecto mala plurima perpeſſus, aliquando mortem adeptus, in aſtra Cereris voluntate eſt conſtitutus. Itaque adhuc videtur eum draco circumplexus, æterna merentem afficere pœna. Polizelus autem Rhodius hunc Phorbanta nomine demonſtrat, qui Rhodiis auxilio maximo fuiſſe demonſtratur. Nam cum eorum inſulam ſerpentium multitudine occupatam, cives Ophiuſam appellaſſent, & in ea multitudine ferarum, draco fuiſſet ingenti magnitudine, qui pluri-

plurimos eorum interfeciſſet, & patria denique deſerta carere coegiſſet: dicitur Phorbas Triopæ filius ex Hyocla Mirmydonis filia natus, eò tempeſtate delatus, omnes feras & eum draconem interfeciſſe; qui cum maximè Apollini dilectus eſſet, locatus in cœlo interficiens draconem, laudis & memoriæ cauſa videtur. Itaque Rhodii quotieſcunque à littore longius prodeunt claſſes, prius ſacrificant Phorbantis adventui, ut illis talis eventus inopinatæ virtutis accidat civibus, qualis inſcium Phorbanta futuræ laudis ad ſidera gloriæ pertulit caſus. Complures etiam aſtrologi hunc Æſculapium finxerunt, quem Jupiter Apollinis cauſa inter aſtra collocavit. Æſculapius enim cum eſſet inter homines, & tantum medicina cæteris præſtaret, ut non ſatis ei videretur hominum dolores levare, niſi etiam mortuos revocaret ad vitam, noviſſimè fertur Hippolytum, qui iniquitate novercæ & inſcitia parentis erat interfectus, ſanaſſe. ita *Eratoſthenes* dicit. Nonnulli Glaucum Minoos filium, ejus opera revixiſſe dixerunt: pro quo, ut peccato, Jovem domum ejus fulmine incendiſſe. Ipſum verò propter artificium & Apollinem ejus patrem inter ſidera anguem tenentem conſtituiſſe. ut quidam dixerunt, hac de cauſa anguem tenere dicitur, quòd cum Glaucum cogeretur ſanare, concluſus quodam loco ſecreto, bacillum tenens manu, cum quid ageret, cogitaret, dicitur anguis ad bacillum ejus arrepſiſſe, quem Æſculapius mente commotus interfecit bacillo, fugientem feriens ſæpius. Poſtea fertur alter anguis eodem veniſſe, ore ferens herbam, & in caput ejus impoſuiſſe: quo facto, loco fugiſſe, quare Æſculapium uſum eadem herba, & Glaucum revixiſſe. Itaque anguis & in Æſculapii tutela, & in aſtris dicitur collocatus. qua conſuetudine ducti po-

ſteri ejus tradiderunt, ut reliqui medici anguibus uterentur.

Carnubutam) Sanctandreana, *Carnabonta*.

Qui ſunt in Myſia) Morellianus uterque, *in Thracia*, quod placet vehementer. Quanquam non ignorem, Myſos eſſe Homero, qui Thraces Europei, vel ex Strabone.

Regno eſt potitus) Morellianus unus, *rerum eſt potitus*.

Una rota dicitur) Scribendum junctim, *unarota*, quoniam peculiare genus vehiculi intelligitur, de quo prolixe diximus in libris noſtris de Re Vehiculari, non ita diu publicatis.

Advena & innocens) Morell. unus *a. & peregrinus*. Non placet.

Mortem adeptus) Morellianus unus, *Morte ademptus*, quod Morellius dicit aptius videri, me non repugnante.

Æterna merentem) Sanctandreana *mærentem*. mihi altera lectio potior videtur. Cur enim *mærentem*? an propter pœnam? At hoc non ſatis aptum.

Ex Hyoela) Mieyllus, *ex Hiſcilla*, quod in Sanctandreana ſunt ſecuti.

Locatur in cælo interficiens) Sanctandreana & hic alia habet, legit enim, *locatus inter ſydera dicitur, ut interficiens*. Sed non video, qui hoc *dicitur* cum ſequenti *videtur* poſſit cohærere. Ideo non dum recedo a veteri lectione.

Longius prodeunt claſſes) Puto *claſſe* ſcribendum.

Ut illis talis eventus) Paulo aliter ordinant alii, ſed ſenſus idem eſt. Orabant, ut illis civibus ſuis accideret hujusmodi quid, quo virtutem ſuam illuſtrare poſſent eventu inopinato, ſicut Phorbas fecit.

Dolores levare) Unus Morellii, *dolores relevare*.

Concluſus quodam loco ſecreto) Morellianus pro *concluſus* habet *clauſus*, & *ſecreto* omittit. Suſpicor, alterutrum ex gloſſa eſſe, ſcripſiſſeque noſtrum, *quodam ſecreto*.

Quo facto loco fugiſſe) Sanctandreana, una voce auctius, *quo facto utroſque loco fugiſſe*. Bene, ſi ſic libri habent veteres. ſin minus, mallem, *quo facto, eos loco*.

Tradiderunt, uti reliqui medici) Sanctand. *tradiderunt reliquis, ut medici* &c. videtur vulnus eſſe altius.

XV. Sagitta.

Hanc unam de Herculis telis eſſe demonſtrant, qua aquilam dicitur interfeciſſe, quæ jecinora Pro-

Promethei fertur exediſſe: de quo pluribus verbis dicere,non videtur inutile. Antiqui cum maxima cerimonia deorum immortalium ſacrificia adminiſtrarent, ſoliti ſunt totas hoſtias in ſacrorum conſumere flamma. Itaque cùm propter ſumptus magnitudinem ſacrificia pauperibus non contingerent, Prometheus, qui propter excellentiam ingenii miram,homines finxiſſe exiſtimatur, recuſatione dicitur ab Jove impetraſſe, ut partem hoſtiæ in ignem projicerent, partem in ſuo conſumerent uſu. Idque poſtea conſuetudo firmavit: quod cum facilè à deo, non ut ab homine avaro, impetraſſet, ipſe Prometheus immolat tauros duos, quorum primum jecinora cum in ara poſuiſſet, reliquam carnem ex utroque tauro in unum compoſitam,corio bubulo texit. Oſſa autem quæ circum fuerunt, reliqua, pelle conte&ta, in medio collocavit: & Jovi fecit poteſtatem, ut quam vellet eorum ſumeret partem. Jupiter autem,etſi non pro divina fecit cogitatione, nec ut Deum licebat, omnia qui debuit antè providere, ſed (quoniam credere inſtituimus hiſtoriis) deceptus à Prometheo,utrunque putans eſſe taurum,delegit oſſa pro ſua dimidia parte. Itaque poſtea in ſolennibus & religioſis ſacrificiis carne hoſtiarum conſumpta, reliquias,quæ pars fuit deorum, eodem igni comburunt. Sed ut ad propoſitum revertamur, Jupiter cum factum reſciſſet, animo permoto mortalibus eripuit ignem,ne Promethei gratia plus deorum poteſtate valeret, neve carnis uſus utilis hominibus videretur, cum coqui non poſſet. Prometheus autem conſuetus inſidiari, ſua opera ereptum mortalibus ignem reſtituere cogitabat. Itaque cæteris remotis, venit ad Jovis ignem: quo diminuto & in ferulam conjecto, lætus ut volare non cur-

currere videretur, ferulam jactans, ne ſpiritus interclusus vaporibus extingueret in anguſtia lumen. Itaque homines adhuc plerunque, qui lætitiæ fiunt nuncii, celerrimè veniunt. Præterea totum à certatione ludorum curſoribus inſtituerunt ex Promethei conſuetudine, ut currerent lampadem jactantes. Pro quo Jupiter facto mortalibus parem gratiam referens, mulierem tradidit his, quam à Vulcano factam deorum voluntate omni munere donavit. Itaque Pandora eſt appellata. Prometheum autem in monte Scythiæ, nomine Caucaſo, ferrea catena vinxit: quem alligatum ad triginta millia annorum *Aeſchylus* tragœdiarum ſcriptor dixit. Præterea admiſit ei aquilam, quæ aſſiduè noctu renaſcentia jocinora exeſſet. Hanc autem aquilam nonnulli ex Typhone & Echidna natam: alii ex Terra & Tartaro complures à Vulcano factam: *Polyzeus* autem Vulcani factam manibus demonſtrat, animamque ei ab Jove traditam dicunt. Sed ejus de ſolutione hanc memoriæ proditam eſſe cauſam. Cùm Jupiter Thetidis connubium pulchritudine corporis inductus peteret, neque à timida virgine impetraret, neque ea re minus efficere cogitaret, illo tempore Parcæ ceciniſſe feruntur fata, quæ perfici natura voluit rerum: dixerunt enim, quicunque Thetidis fuiſſet maritus, ejus filium patria fore laude clariorem. quod Prometheus non voluntate, ſed neceſſitudine vigilans, auditum Iovi nuntiavit. qui veritus, ne id quod ipſe Saturno patri feciſſet, in ſimili cauſa patris regno privatus cogeretur, deſtitit Thetim velle ducere uxorem, & Prometheo pro beneficio meritam retulit gratiam, eumque vinculis liberavit: neque quod illi fuerat juratus remiſit, vacuum omni alligatione futurum. Sed memoriæ cauſa ex utraque re, hoc eſt lapi-

lapide & ferro ſibi digitum vincire juſſit. qua conſuetudine homines uſi, quo ſatisfacere Prometheo viderentur, annulos lapide & ferro concluſos habere cœperunt. Nonnulli etiam coronam habuiſſe dixerunt, ut ſe victorem impunè peccaſſe diceret. Itaque homines in maxima lætitia victoresque coronas habere conſtituerunt. Id in exercitationibus & conviviis perſpicere licebit: ſed opinio eſt. ad initium & interitum aquilæ revertamur. Hercules miſſus ab Euryſtheo ad Heſperidum mala, neſcius viæ devenit ad Promethea, quem in Caucaſo monte vinctum ſuprà diximus. A quo via demonſtrata, partaque victoria ad eum iter facere contendit, ut & draconem, de quo antè diximus, interfectum diceret, & gratiam pro beneficio redderet. Nam confeſtim honorem quem potuit reddidit merenti. *Qua dimiſſa, homines inſtituerunt ut hoſtiis immolatis jocinora conſumerent in deorum altaribus, ut ſaturare eos per viſcera viſceribus Promethei viderentur. Ut *Eratoſthenes* autem de ſagitta demonſtrat, hac Apollo Cyclopas interfecit, qui fulmen Jovis fecerunt, quo Æſculapium interfectum complures dixerunt. Hanc autem ſagittam in Hyperboreo monte Apollinem defodiſſe. cum autem Jupiter ignoverit filio, ipſam ſagittam vento ad Apollinem perlatam, cum frugibus quæ eo tempore naſcebantur. Hanc ergo ob cauſam inter ſidera demonſtratur.

Sacrificia pauperibus non contingerent) Sanctandr. *non obtingerent.* Vix probare poſſum, Mallem, *ſacrificia a pauperibus non contingerent*, ut ſub intelligatur *Diis*, ſitque ſententia, non obtinuiſſe ſacrificia a pauperibus, propter ſumptus magnitudinem.

Recuſatione dicitur) Hoc *recuſatione* non intelligo. Quid enim eſt, quod Prometheus recuſavit? utrum legi debet, *excuſatione*? quaſi diceret. Prometheum excuſaſſe pauperes, & ſic obtinuiſſe apud Jovem, quod ſequitur, quo nimirum poſſent & ipſi facere ſacrificia.

In ignem projicerent) Sanctandr. *Conjicerent*. Morell. unus *dejicerent*.

Conſumerent uſu) Alii *victu*. Ego nihil cenſeo mutandum.

Quæ circumfuerunt, reliqua pelle) Sanctand *quæ circa fuerunt reliqua, pelle*; ut *reliqua* reſpiciat *oſſa*. Sed non video, qui dici poſſint reliqua, niſi in reſpectu quorundam conſumptorum. At hic conſumpta erant nulla. Itaque mallem retinere lectionem veterem, & conſtruere τὸ *reliqua* cum *pelle*. Nempe una pellis, quam ſupra vocabat corium, tegebat carnes; reliqua ergo erat alia, quæ tegere debebat oſſa, ut ex ſuperioribus apparet. Morellianus unus, *oſſa autem quæcunque fuerunt reliqua*.

Omnia qui debuit) Fecerunt, *quæ*. Atqui proxime præcedit, *Deum*.

Reliquias, quæ pars fuit Deorum) Hæc non intelligo. quo enim ſpectat τὸ *eodem*? debet aliquid præcedere, quo referatur. Deinde, quomodo reliquiæ ſunt pars Deorum? Suſpicor ſcribendum, *reliquia oſſaque, quo pars fuit Deorum, eodem igni comburunt*. Dicit, comburere reliquias & oſſa; quoniam de oſſibus præceſſit, & comburere eodem igne, quo partem Deorum, id eſt, id, quod ad Deos pertinebat, viſcera puto, & jecinora, de quibus ante fuerat locutus.

Cum coqui non poſſet) Sanctandreana, *cum concoqui*. Peſſime. Non enim igne concoquitur caro, ſed coquitur, & prius debet eſſe cocta, quam in uſus humanos poſſit adhiberi.

Ferulam jactans) Mallem, *jactabat*, vel *jactavit*.

Itaque homines) Hoc totum pro gloſſemate inepti hominis habeo.

Spiritus interclusus) Morell. *inclusus*.

Præterea totum a certatione) In Sanctandrea. *Præterea in certatione*, omiſſis cæteris. In Morell. uno, *præterea in concitatione ludorum*. Micyllus putat, abeſſe quidpiam, & pro *totum*, ſcribit *votum*. Mihi altius videtur vulnus. Plane *totum* a corruptum eſt ex vocabulo, quo, quales hic intelligantur ludi, ſignificatum fuit, ac certationes. Putabam *votiva*, nunc non placet. Mallem, *præterea nota certatione ludorum in curſoribus inſtituerunt, &c.*

A Vulcano factam: Polyzeus autem) Omnia hæc Sanctandreana omittit. Cauſam non excogito. Equidem & Modius ep. 117. Novant. *Conciſius libri veteres: Complures Vulcani factam manibus demonſtrant*. Sed me nihil movet. Pro *Polyzeus* ſcribendum *Polyzelus*, nam hoc ejus nomen, atque ita eum ſupra etiam laudaverat, ut dubitari nequeat, quin hæc ſint Hygini, nec omitti poſſint. Cæterum a *Polyzelus*, uſque ad *demonſtrat*, omnia in parentheſi ſunt ponenda.

Patria fore laude) Sanctand. *Patre fore l.c.* ſed priorem firmat etiam Morell. unus.

Patris

Patris regno privatus) Ante iſta ponunt *ne* , quod veteres habent in ſuperioribus. Sed hoc minurum eſt. Vellem potius,ut mihi quis monſtraret Connexionem. Quid enim eſt,ne id in ſimili cauſa cogeretur privatus? ſcribe confidenter pro *patris*, quod hic eſt nihili *pati*, ordo; ne cogeretur pati, quod feciſſet.

Vincire) Sanctand. *vinciri*. Verum ita ſcribere debuerat *ipſi*. Quare veterem ſcripturam ſic expone , quod Jupiter hoc juſſerit Prometheum ſibi ipſi facere.

Sed opinio eſt) Sanctand. *ſed, opinor, ad initium* : ubi verbum *opinor* plane friget. Mihi verba, *opinio eſt* , inepti gloſſatoris videntur , qui ferre annulos & coronas opinionem, id eſt vanam perſuaſionem dicebat.

Merenti) Hic non pauca deſunt.

Ut ſaturare eos per viſcera viſceribus Promethei) Sanctandreana : *ut ex ſaturare eos pro viſceribus*. Mallem, *ut ſaturare eos per viſcera pro viſceribus &c.*

XVI. De Aquila.

AQuila hæc eſt, quæ dicitur Ganymedem rapuiſſe, & amanti Jovi tradidiſſe. Hanc etiam Jupiter primus ex avium genere delegiſſe ſibi exiſtimatur, quæ ſola tradita eſt memoriæ, contra ſolis orientis radios contendere valere. Itaque ſuper aquarium volare videtur. Hunc enim complures Ganymedem eſſe finxerunt. Nonnulli etiam dixerunt Meropen quendam fuiſſe, qui Coam inſulam tenuerit regno, & à filiæ nomine Coon, & homines ipſos à ſe Meropas appellaret. Hunc autem habuiſſe uxorem nomine Ethemeam , genere Nympharum procreatam: quæ cùm deſierit colere Dianam, ab ea ſagittis figi cœpit. Tandem à Proſerpina vivam ad inferos arreptam eſſe. Meropem autem deſiderio uxoris permotum, mortem ſibi conſciſcere voluiſſe. Junonem autem miſertam ejus, in aquilam corpus ejus convertiſſe, & inter ſidera conſtituiſſe: ne, ſi hominis effigie eum collocaret, nihilominus memoriam tenens, coniugis deſiderio mœreret. *Aglaoſthenes* autem qui Naxica ſcripſit, ait,

Jovem

Jovem Cretæ ſurreptum, Naxum delatum, & ibi eſſe nutritum: qui poſtquam pervenerit ad virilem ætatem, & voluerit bello laceraſſe Titanas, ſacrificanti ei aquilam auſpicatam: quo auſpicio uſum eſſe, & eam inter aſtra collocaſſe. Nonnulli etiam dixerunt Mercurium, alii autem Anapladem pulchritudine Veneris ductum, in amorem incidiſſe: & cum ei copia non fieret, animum, ut contumelia accepta, defeciſſe: Jovem autem miſertum ejus, cum Venus Acheloo flumine corpus ablueret, miſiſſe aquilam quæ ſoccum ejus in Amitenea Ægyptiorum delatum Mercurio traderet, quem perſequens Venus, ad cupientem ſui pervenit: qui copia facta, pro beneficio aquilam in mundo collocavit.

Contendere valere) Sanctand. *Contendere volare*, quod eſt pretii nullius. Quid enim eſt, *volare contra radios*? Lego, *os contendere valere*. De aquilis, & virtute oculorum, quibus ipſos adſpectare Solis radios ſine conniventia ſoleant, veteres omnes teſtanrur.

Meropas appellaret) Scribe, *appellarit*, ut ſupra, *tenuerit*.

Bello laceraſſe) Sanctand. *bello laceſſere*. placet.

Animum, ut contumelia) Morelliani, *animo*. Vide indicem in *deficere*.

Amitenea) Micyllus *Amithaoniam*, quod ſervarunt in Sanctandr.

XVII. Delphin.

HIc qua de cauſa ſit inter aſtra collocatus, *Eratoſthenes* ita cum cæteris dicit. Neptunum quo tempore voluerit Amphitritem ducere uxorem, & illa cupiens ſervare virginitatem, fugerit ad Atlanta, complures eò quæſitum dimiſiſſe. In his & Delphina quendam nomine, qui pervagatus inſulas, aliquando ad virginem pervenit, eique perſuaſit ut nuberet Neptuno, & ipſe nuptias eorum adminiſtravit. Pro quo facto

inter ſidera delphini effigiem collocavit. Et hoc amplius, qui Neptuno ſimulacrum faciunt, delphinum aut in manu, aut ſub pede ejus conſtituere videmus: quod Neptuno gratiſſimum eſſe arbitrantur. *Aglaoſthenes* autem qui Naxica conſcripſit, Tyrrhenos ait fuiſſe quoſdam navicularios, qui Liberum patrem puerum receptum, ut Naxum cum ſociis ſuis comitibus tranſvectum, redderent nutricibus nymphis, à quibus eum nutritum, & noſtri in progenie deorum & complures Græci dixerunt. Sed ut ad propoſitum revertamur, navicularii ſpe prædæ inducti, navem avertere voluerunt. quod Liber ſuſpicatus, comites ſuos jubet ſymphonia canere: quo ſonitu inaudito Tyrrheni cum uſque eò delectarentur, ut etiam in ſaltationibus eſſent occupati, cupiditate ſe in mare inſcii projecerunt, & ibi delphini ſunt facti. quorum cogitationem cum Liber memoriæ hominum tradere voluiſſet, unius effigiem inter ſidera collocavit. Alii autem dicunt, hunc eſſe delphina, qui Ariona citharœdum ex Siculo mari Tænarum tranſvexit: qui, cum cæteros artificio præſtaret, & circum inſulas quæſtus cauſâ vagaretur, ſervuli ejus arbitrati, plus in perfidioſa libertate commodi, quàm in placida ſervitute eſſe, cogitare cœperunt, ut in pelagus domino projecto, bona ejus inter ſe partirentur. qui cum cogitationem eorum ſenſiſſet, petiit non ut dominus à ſervis, ſed ut innocens ab improbis, ut parens à filiis, ut ſe liceret ornatum, quâ ſæpe fuerat veſte, * quoniam nemo eſſet alius, ut ipſe, qui ſuum quæſtum proſequeretur eventum. Quod cum impetraſſet, cithara ſumpta, ſuam cœpit deflere mortem: quo ſonitu ducti delphines, è toto mari pronatant ad Arionis cantum. Itaque deorum immortalium poteſtate invocata, ſuper eos ſe dejecit. quorum

Jovem Cretæ ſurreptum, Naxum delatum, & ibi eſſe nutritum: qui poſtquam pervenerit ad virilem ætatem, & voluerit bello laceraſſe Titanas, ſacrificanti ei aquilam auſpicatam: quo auſpicio uſum eſſe, & eam inter aſtra collocaſſe. Nonnulli etiam dixerunt Mercurium, alii autem Anapladem pulchritudine Veneris ductum, in amorem incidiſſe: & cum ei copia non fieret, animum, ut contumelia accepta, defeciſſe: Jovem autem miſertum ejus, cum Venus Acheloo flumine corpus ablueret, miſiſſe aquilam quæ ſoccum ejus in Amitenea Ægyptiorum delatum Mercurio traderet. quem perſequens Venus, ad cupientem ſui pervenit: qui copia facta, pro beneficio aquilam in mundo collocavit.

Contendere valere) Sanctand. *Contendere volare*, quod eſt pretii nullius. Quid enim eſt, *volare contra radios*? Lego, *os contendere valere*. De aquilis, & virtute oculorum, quibus ipſos adſpectare Solis radios ſine conniventia ſoleant, veteres omnes teſtantur.

Meropas appellaret) Scribe, *appellaris*, ut ſupra, *tenuerit*.

Bello laceraſſe) Sanctand. *bello laceſſere*. placet.

Animum, ut contumelia) Morelliani, *animo*. Vide indicem in *deficere*.

Amitenea) Micyllus *Amithaoniam*, quod ſervarunt in Sanctandr.

XVII. Delphin.

Hic qua de cauſa ſit inter aſtra collocatus, *Eratoſthenes* ita cum cæteris dicit. Neptunum quo tempore voluerit Amphitritem ducere uxorem, & illa cupiens ſervare virginitatem, fugerit ad Atlanta, complures eò quæſitum dimiſiſſe. In his & Delphina quendam nomine, qui pervagatus inſulas, aliquando ad virginem pervenit, eique perſuaſit ut nuberet Neptuno, & ipſe nuptias eorum adminiſtravit. Pro quo facto

inter ſidera delphini effigiem collocavit. Et hoc amplius, qui Neptuno ſimulacrum faciunt, delphinum aut in manu, aut ſub pede ejus conſtituere videmus: quod Neptuno gratisſimum eſſe arbitrantur. *Aglaoſthenes* autem qui Naxica conſcripſit, Tyrrhenos ait fuiſſe quosdam navicularios, qui Liberum patrem puerum receptum, ut Naxum cum ſociis ſuis comitibus tranſvectum, redderent nutricibus nymphis, à quibus eum nutritum, & noſtri in progenie deorum & complures Græci dixerunt. Sed ut ad propoſitum revertamur, navicularii ſpe prædæ inducti, navem avertere voluerunt. quod Liber ſuſpicatus, comites ſuos jubet ſymphonia canere: quo ſonitu inaudito Tyrrheni cum uſque eò delectarentur, ut etiam in ſaltationibus eſſent occupati, cupiditate ſe in mare inſcii projecerunt, & ibi delphini ſunt facti. quorum cogitationem cum Liber memoriæ hominum tradere voluiſſet, unius effigiem inter ſidera collocavit. Alii autem dicunt, hunc eſſe delphina, qui Ariona citharœdum ex Siculo mari Tænarum tranſvexit: qui, cum cæteros artificio præſtaret, & circum inſulas quæſtus cauſa vagaretur, ſervuli ejus arbitrati, plus in perfidioſa libertate commodi, quàm in placida ſervitute eſſe, cogitare cœperunt, ut in pelagus domino projecto, bona ejus inter ſe partirentur. qui cum cogitationem eorum ſenſiſſet, petiit non ut dominus à ſervis, ſed ut innocens ab improbis, ut parens à filiis, ut ſe liceret ornatum, qua ſæpe fuerat veſte,* quoniam nemo eſſet alius, ut ipſe, qui ſuum quæſtum proſequeretur eventum. Quod cum impetraſſet, cithara ſumpta, ſuam cœpit deflere mortem: quo ſonitu ducti delphines, è toto mari pronatant ad Arionis cantum. Itaque deorum immortalium poteſtate invocata, ſuper eos ſe dejecit. quorum

unus Ariona exceptum pertulit ad Tænarium litus. in cujus memoriæ cauſam, quæ ibi ſtatuta eſt Arionis, in ea delphin ſimulacrum affixum videtur, pro qua re inter ſidera ab antiquis aſtrologis eſt figuratum. Servi autem qui ſe putarant ſervitute elapſos, tempeſtate Tænarum perducti, à domino comprehenſi, non mediocri ſupplicio ſunt affecti.

Et noſtri in progenie Deorum) Qui nam illi, *noſtri*? cur non nominat, cum libros nominet? Ego ſuſpicor, ſcripſiſſe, *& nos ipſi in progenie Deorum*, innuiſſeque id ipſum opus, quod ſupra *genealogias* dixit. Quæ ſi vera conjectura, liqueret hinc, non aliud id eſſe, quam librum fabularem, cum in eo pluribus occurrat fabula Liberi & Tyrrhenorum.

Cupiditate ſe in mare) Mallem diſtinguere, *in ſaltationibus eſſent occupati cupiditate, ſe in mare.*

Sed ut innocens ab) Multa hic Sanctandreana mutat. Habet enim primo, *non ut Dominus à ſervis, & innocens ab improbis, ſed ut parens à filiis.* Quod non placet, etiamſi ad eundem modum emendaverit & Modius ep. 117. Novat. Eſt enim oppoſitio inter eum, qui quid exigit & poſtulat jure ſuo ab alio, & eum, qui precibus & per amicitiam quærit obtinere. Horum alterum agit Dominus, alterum innocens apud improbos, quos ſcit nimirum, jura nulla & honeſtatem curare, ſed ſi quid obtinere debet, precibus obtinendum eſſe, quomodo exempli gratia fit a viatore apud latrones. Deinde ſequitur: *ut ſe liceret ornare, qua ſape vicerat, veſte, quoniam nemo eſſet alius, qui ut ipſe ſuum quaſtu proſequeretur eventum.* Planè ſicut apud Modium, qui ob emendationem iſtam ita de ſe: *Si nihil aliud in Hygino reſtituiſſem, operæ pretium tamen mihi feciſſe viderer, vel unius hujus loci tam felici emendatione.* Mihi, niſi fide codicis optimi, de quo valde dubito, nec dubium hoc eximit Modius, ſint firmata, nimio audacter videntur immutata, & iccirco ita malo conſtituere: *ut ſe liceret ornatum, qua ſape fuerat, veſte, quoniam nemo eſſet alius, qui ſuum queſtu proſequeretur, proſequi eventum.* Ordo eſt, ut ſe liceret proſequi eventum ſuum queſtu, quoniam nemo eſſet alius, qui proſequeretur, inter piratas ſcilicet, ac latrones, qui jam vitam ei, & cum voluptate, ſint ademturi. Verba, *ut ipſe*, intruſa a ſciolo videntur, quanquam non repugnem, ſi quis velit retinere. Alterum interim negotio convenientius videtur. *Queſtus*, eſt querela, fletus, lamentatio.

poſt

poſt obitum alicujus. Itaque ſequitur, *ſuam cœpit deflere mortem.* In Morelliano Codice uno legebatur, *ornatum, qua conſueverat, veſte,* quod puto eſſe gloſſam illius *ſæpe fuerat.*

Quæ ibi ſtatuta eſt) Sanctand. *ſtatua*. forte fuit a prima manu. *quæ ibi ſtatua ſtatuta eſt*,

XVIII. Equus.

HUnc *Aratus* & alii complures Pegaſum, Neptuni & Meduſæ Gorgonis filium, dixerunt, qui in Helicone Bœotiæ monte ungula ſaxum feriens, fontem aperuit, qui ex ejus nomine Hippocrene eſt dictus. Alii dicunt: Quo tempore Bellerophontes ad Prœtum Abantis filium Argivorum regem devenerit, Antiam conjugem regis, hoſpitis amore inductam, petiiſſe ab eo uti ſibi copiam faceret, promittens ei conjugis regnum, quæ cum impetrare non potuiſſet, verita ne ſe ad regem criminaretur, occupat, eum ſibi vim afferre voluiſſe Prœto dicit. qui quod eum dilexerat, noluit ipſe ſupplicium ſumere: ſed quod æquum eſſe ſciebat, mittit eum ad Jobatam Antiæ reginæ patrem, quam alii Schenobœam dixerunt, ut ille filiæ pudicitiam defendens, Bellerophontem objiceret Chimeræ, quæ eo tempore Lyciorum agros vaſtabat flamma: unde victor profugiens poſt fontis inventionem, cum ad cœlum contenderet evolare, neque longè jam abeſſet, deſpiciens ad terram, timore permotus decidit, ibique periſſe dicitur. Equus autem ſubuolaſſe, & inter ſidera ab Jove conſtitutus exiſtimatur. Alii non criminatum ab Antia, ſed ne ſæpius audiret quod nollet, aut precibus ejus moveretur, profugiſſe Argis dixerunt. *Euripides* autem in Menalippa, ipſam Menalippen Chironis Centauri filiam, Thetin antea appellatam dicit: quæ cum aleretur in monte Pelio, & ſtudium in venando maximum haberet, quodam tem-

pore ab Æolo Hellenis filio Jovis nepote perſuaſam conceptiſſe. cumque jam partus appropinquaret, profugiſſe in ſylvam, ne patri cum virginem ſperaret, nepotem procreaſſe videretur. Itaque cum parens eam perſequeretur, dicitur petiiſſe à deorum poteſtate, ne pariens à parente conſpiceretur. quæ deorum voluntate, poſtquam peperit, in equam converſa, inter aſtra eſt conſtituta. Nonnulli eam vatem dixerunt eſſe: ſed quòd deorum conſilia hominibus ſit enunciare ſolita, in equam eſſe converſam. *Callimachus* autem ait quòd deſierit venari, & colere Dianam, in quam ſpeciem ſuprà diximus eam Dianam conuertiſſe. Hæc dicitur etiam hac re non eſſe in conſpectu Centauri, quem Chirona eſſe nonnulli dixerunt: & etiam dimidiam apparere, quòd noluerit ſciri, ſe fœminam eſſe.

Occupat, eum ſibi vim) Mallem, *occupat eum, ſibi vim* &c.

Vim afferre) Morellianus unus, *vim inferre*, quod itidem a gloſſa puto eſſe.

Ipſam Menalippen Chironis) Jan. Parrhaſius epiſt. 7. legit *Euippen*, quoniam ſic ex Euripide nomen ejus laudat etiam Pollux lib. 4.

Deorum voluntate) Morellianus unus, *Deorum poteſtate*, ex præcedentibus.

XIX. *Deltotum.*

HOc ſidus velut litera eſt Græca in triangulo poſita: itaque appellatur, quòd Mercurius ſupra caput Arietis ſtatuiſſe exiſtimatur, ideo ut obſcuritas Arietis hujus ſplendore, quo loco eſſet, ſignificaretur; & Jovis nomine Græcè Dios primam literam deformaret. Nonnulli Ægypti poſitionem. Alii quà Nilus terminaret Æthiopiam eſſe & Ægyptum dixerunt. Alii Siciliam figuratam putaverunt. Alii, quòd orbem terrarum ſuperiores trifariam diviſerunt, tres angulos eſſe conſtitutos dixerunt.

Velut

Velut litera) Morellius notat, eſſe & hanc lectionem: *Hoc Sydus, quod, ut litera Græca eſt in triangulo poſita ita appellatur.*

Jovis nomine Græce Dios) Nam ſatis videntur cohærere, ordo tamen iſte, ut (delton) deformaret litteram primam Jovis nomine. *Ubi Jovis nomine* ellyptice intelligendum uſurpari, pro *in Jovis nomine* prima littera in Dios ſeu nomine Jovis eſt delta.

Nonnulli Ægypti poſitionem: alii, qua Nilus) illud *alii* ſine dubio hic male intruſum eſt ex verſu ſequenti, ac delendum.

XX. *Aries.*

Hic exiſtimatur eſſe qui Phryxum tranſtuliſſe & Hellen dictus eſt, per Helleſpontum; quem *Heſiodus* & *Pherecides* ait habuiſſe auream pellem, de qua alibi plura dicemus. Sed Hellen decidiſſe in Helleſpontum, & à Neptuno compreſſam Pæona procreaſſe complures, nonnulli Edonum dixerunt. Præterea Phryxum incolumen ad Æetam perveniſſe, & arietem Jovi immolaſſe, pellem in templo fixiſſe, arietis ipſius effigiem ab Jove inter ſidera conſtitutam, habere tempus anni quo frumentum ſeritur, ideò quòd ortum ſeverit, antè, quæ maximè fugæ fuit cauſa. Et *Eratoſthenes* ait, arietem ipſum ſibi pellem auream detraxiſſe, & Phryxo memoriæ cauſa dediſſe, ipſum ad ſidera perveniſſe: quare, ut ſuprà diximus, obſcurius videatur. Hunc autem nonnulli dixerunt in oppido Orchomenio, quod eſt in Bœotia, natum. Alii in Salonum Theſſaliæ finibus procreatum. Alii dicunt Crethea & Athamantem cum aliis pluribus, Æoli filios fuiſſe. Nonnulli etiam Athamantis filium, Salmonea eſſe Æoli nepotem dixerunt. Crethea autem habuiſſe Demodicem uxorem, quam alii Biadicen dixerunt. Hanc autem Phryxi Athamantis filii corpore inductam in amorem incidiſſe: neque ab eo, ut ſibi copiam faceret, impetrare potuiſſe. Itaque neceſſariò coactam criminari eum ad Crethea

 cœpiſ-

cœpiſſe, quæ diceret ab eo vim ſibi penè allatam, & horum ſimilia mulierum conſuetudine dixiſſe. Quo facto, Crethea, ut uxoris amantem permotum Athamanti, ut de eo ſupplicium ſumeret, perſuaſiſſe. Nubem autem interueniſſe, & ereptum Phryxum & Hellen ejus ſororem in ariete poſuiſſe: & per Helleſpontum quàm longisſimè poſſet, perfugere jusſiſſe: Hellen decidiſſe & ibi debitum naturæ reddidiſſe. Ex hujus nomine Helleſpontum appellatum. Phryxum Colchos perveniſſe, & ut antè diximus, arietis interfecti pellem in templo fixiſſe. Ipſum autem à Mercurio ad Athamantem reductum, qui patri ejus ſatisfecerit, eum innocentia confuſum profugiſſe. *Hermippus* autem dicit, quo tempore Liber Africam oppugnaverit, deveniſſe cum exercitu in eum locum, qui propter multitudinem pulveris Ammodes eſt appellatus. Itaque cum in maximum periculum deveniſſet, quod iter neceſſariò facere videbatur, accesſit eò, ut aquæ maxima penuria eſſet. quo facto exercitus ad defectionem maximam venire cogebatur: qui quid agerent dum cogitant, aries quidam fortuitò ad milites eorum errans pervenit. quos cùm vidiſſet, fuga ſibi præſidium paravit. Milites autem qui eum fuerunt conſpicati, etſi pulvere & æſtu prèsſi vix progrediebantur, tamen ut prædam ex flamma petentes, arietem ſequi cœperunt usque ad eum locum, qui Jovis Ammonis poſtea templo conſtituto eſt appellatus. Quò cùm perveniſſent, arietem qui conſecuti fuerant, nusquam invenire potuerunt. Sed quod magis hic fuerat optandum, aquæ magnam copiam in eo loco nacti ſunt: corporibusque recuperatis, Libero ſtatim nunciaverunt. qui gavilus ad eos fines exercitum deduxit, & Jovis Ammonis templum cum arietinis cornibus ſimulachro facto conſtituit.

tuit. arietem inter ſidera figuravit, ita ut cùm Sol in ejus foret ſigno, omnia naſcentia recrearentur, quæ veris tempore fiunt, hac re maxime, quòd illius fuga Liber recreavit exercitum. Præterea 12. ſignorum principem voluit eſſe, quòd ille optimus exercitui fuerit ductor. Sed de Ammonis ſimulacro *Leon*, qui res Ægyptias conſcripſit, ait: Cum Liber Ægyptum, & reliquos fines regno teneret, & omnia primus hominibus oſtendiſſe diceretur, Ammonem quendam ex Africa veniſſe, & pecoris multitudinem ad Liberum adduxiſſe, quo facilius & ejus gratia uteretur, & aliquid primus inveniſſe diceretur. Itaque pro beneficio ei Liber exiſtimatur agrum dediſſe, qui eſt contra Thebas Ægyptias. & qui ſimulacra faciunt Ammonis, eum capite cornuto inſtituunt, ut homines memoria teneant, eum primum pecus oſtendiſſe. Qui autem Libero factum voluerunt aſſignare, quòd non petierit ab Ammone, ſed ultrò ad eum ſit adductus, ſimulacra illi cornuta faciunt, & arietem memoriæ cauſa inter ſidera fixum dicunt.

Quo frumentum ſeritur, ideo quod) Diſtinctio prava, & deterior in Sanctandreana, in qua poſt *ſeritur*, colon eſt. Nam comma poſt *ideo* collocandum. Redditur enim ratio, cur ſignum arietis monſtret initium veris.

Quod ortum ſeverit ante) Sanctandreana, *quod hortum ſeverit ante.* Nil definio, quia mihi hæc fabula ignota eſt.

Et Eratoſthenes) Scribe, *At Eratoſthenes*; Nam diverſa dicit.

Permotum Athamanti, ut deo) Poſt *permotum* quoque comma ponendum. Sanctandreana præmittit ante iſta, *ut uxoris amantem & regem decebat.* Verba, *& regem decebat*, libri veteres non agnoſcunt. Nec intelligo, quomodo decuerit regem, perſuadere fratri, ut ſumeret ſupplicium de filio ſuo. Nihil in hoc eſt, quod ſpeciatim regem, ut regem deceat.

Eum innocentia confuſum profugiſſe) Sanctandreana habet, *confiſum.* Sed ſi confiſus fuit innocentia, quid ita profugit? deeſt ergo cauſſa, qua profugit.

Quod iter neceſſario facere videbatur) Sanctandreana: *quod iter neceſſario faciendum eſſe videbat.*

debat. Quomodo & Modius ep. 117. ex membranis, uti quidem ipſe ait. Verum nimis abeunt a lectione veteri, unde non Hygini, ſed emendatoris eſſe intelligitur. Scribo, *quod iter nec neceſſario facere videbatur.* Putabant, eum ſuſcepiſſe iter hoc neceſſitate nulla compulſum. Accedebat penuria aquarum. Hinc tumultus. Sane niſi eo modo locus exponatur, illud *acceſſit eo* vix ſenſum habet.

Ad milites eorum errans pervenit) Quorum? an tumultuantium. At hi ipſi erant milites. An ſcribendum, *ad milites, ſeorſum errans?*

Liber recreavit) Modii membranæ, *Liberi,* & mox, *quod illius optimus.* Nec diſplicet. Vide ipſum Novant. ep. 117.

XXI. *Taurus.*

HIc dicitur inter aſtra conſtitutus, quod Europam incolumen tranſvexit Cretam, ut *Euripides* dicit. Nonnulli autem cum Io in bovem ſit converſa, ut Jupiter ei ſatisfacere videretur, inter ſidera conſtituiſſe, quo ejus prior pars apparet, ut tauri, ſed reliquum corpus obſcurius videatur. Spectat autem ad exortum ſolem, cujus oris effigiem quæ continent ſtellæ, Hyades appellantur. Has autem *Pherecydes* Athenienſis Liberi nutrices eſſe demonſtrat numero ſeptem, quas etiam ante nymphas Dodonidas appellatas. Harum nomina ſunt hæc: Ambroſia, Eudora, Pedile, Coronis, Poliſſo, Phyleto, Thyene. Hæ dicuntur à Lycurgo fugatæ, & præter Ambroſiam omnes ad Thetym profugiſſe, ut ait *Aſclepiades.* Sed ut *Pherecydes* dicit, ad Thebas Liberum perlatum, Junoni tradiderunt. Quam ob cauſam ab Jove gratia eis eſt relata, quòd inter ſidera ſunt conſtitutæ. Hyades autem appellatæ ſunt, ut ait *Muſæus*, quòd ex Atlante & Platone Oceani filia, ſint quindecim filiæ procreatæ, quarum quinque Hyadas appellatas demonſtrat, quòd earum Hyas fuerit frater à ſororibus plurimum dilectus: qui cum venans à leone eſſet interfectus, quinque, de

quibus

quibus ſuprà diximus, lamentationibus aſſiduis permotæ dicuntur interiiſſe: quare eas quòd plurimum de ejus morte laborarent, Hyadas appellatas. Reliquas verò decem ſorores deliberaſſe de ſororum morte, & earum ſeptem ſibi mortem conſciſſe: quare quòd plures idem ſenſerunt, Pleiadas dictas. *Alexander* autem Hyadas ait dictas, quòd Hyantis & Bœotiæ ſunt filiæ. Pleiadas autem, quòd ex Pleione Oceani & Atlantæ ſint natæ. Hæ numero ſeptem dicuntur. Sed nemo amplius quàm ſex videre poteſt. Cujus cauſa proditur hæc, quòd de ſeptem ſex cum immortalibus concubuerunt: tres cum Jove, duæ cum Neptuno, una cum Marte. reliqua autem Siſiphi uxor demonſtratur. Quarum ex Electra & Jove Dardanum, ex Maja Mercurium, ex Taygete Lacædemona procreatum, ex Alcyone autem & Neptuno Hyrea, ex Celæno Lycum & Nyctea natum. Martem autem ex Sterope Oenomaum procreaſſe, quam alii Oenomai dixerunt uxorem. Meropem autem Siſypho nuptam, Glaucum genuiſſe, quem complures Bellerophontis patrem eſſe dixerunt. Quare propter reliquas ſorores ejus, inter ſidera conſtitutam. Sed quia homini nupſit, ſtellam ejus obſcuratam. Alii dicunt Electram non apparere, ideò quòd Pleiades exiſtimentur choream ducere ſtellis. Sed poſtquam Troja fuit capta, & progenies ejus quæ à Dardano fuerit, ſit everſa, dolore permotam, ab his ſe removiſſe, & in circulo qui arcticus dicitur, conſtitiſſe, ex quo tam longo tempore lamentantem capillo ſparſo videri. Itaque è facto cometem eſſe appellatam. Sed has Pleiadas antiqui Aſtrologi ſeorſum à Tauro deformaverunt, ut antè diximus, Pleionis & Atlantis filias: quæ cum in Bœotiam cum puellis iter facerent, Oriona conatum voluiſſe eis vim afferre, illas

fugere cœpiſſe. Oriona autem ſecutum eſſe annis 12. neque eas invenire potuiſſe. Jovem autem puellarum miſertum, inter aſtra conſtituiſſe, & poſtea à nonnullis aſtrologis caudam tauri appellatam. Itaque adhuc Orion fugientes eas ad occaſum ſequi videtur. Eas ſtellas Vergilias noſtri dixerunt, quòd poſt ver exoriuntur. & hæ quidem ampliorem cæteris habent honorem: quòd earum ſigno exoriente æſtas ſignificatur, occidente autem hyems oſtenditur, quod aliis non eſt traditum ſignis.

Nonnulli autem) Libri Modiani, *nonnulli agunt*. Probo.

Quo ejus prior pars) Sanctand. *quod*, & mox *appareat*. Non dubito, quin hæc ſint emendatorum, quos non puto hic audiendos. *Quo*, eſt *ex quo*, ex qua re, ex qua cauſſa, ut ſæpiſſime in fabulis. Hinc liquet, non *apparet* immutandum, ſed *videatur*, & ſcribendum, *videtur*. Nempe quia pars poſterior non apparet, hinc vult colligi, eſſe generis fæminini, ac iccirco ſignificare Jona. Nam hunc ſexum tantum a priore parte conſtituere, oſtendit Schollaſtes Arati, atque ait fieri ob fæminini ſexus pudorem.

Muſæus) Sanctand. *Mnaſeas*. Ego nihil definio. Nam & ſupra c. 13. utraque editio Muſæi nomen ſervat. Sane qua occaſione iſta tradere Mnaſeas debuerit, vix liquet; qua vero Muſæus, quilibet intelligit. Firmatque nomen hoc uterque etiam Morellianus. Lectio eſt talis: *ut ait Muſæus, quod ex Atlante & Aethra Oceani filia.*

Atlante & Plutone) Sanct. *Atlante & Pleiade*. Mallem & *Pleione*, quia propius a lectione veteri, & ſic noſter ipſe in ſequentibus, nec aliter Ovidius in Faſtis & Met. itemque Valerius Flaccus. Nam Æthræ quidem nomen, quod Morelliani habent, alienum eſt.

Deliberaſſe de ſororum morte) Quæ nam ea eſt deliberatio, & de quarum ſororum morte deliberabant? Non enim de earum, quæ jam interierant. Scribo, *deliberaſſe de ſua etiam morte*.

Capillo ſparſo) Morellianus, *capillo paſſo*. Alterutrum ex gloſſa eſt.

XXII. Ge-

XXII. Gemini.

HOs complures aſtrologi Caſtorem & Pollucem eſſe dixerunt, quos demonſtrant omnium fratrum inter ſe amantiſſimos fuiſſe: quia neque de principatu contenderunt, neque ullam rem ſine communi conſilio geſſerunt. Pro quibus officiis eorum Jupiter inter notiſſima ſidera eos conſtituiſſe exiſtimatur. Neptunum autem pari conſilio eos muneraſſe. Nam equos his quibus utuntur donavit, & dedit poteſtatem naufragis ſaluti eſſe. Alii dixerunt Herculem eſſe & Apollinem: nonnulli etiam Triptolemum, quem ſuprà diximus, & Jaſiona, à Cerere dilectos, & ad ſidera perlatos. Sed qui de Caſtore & Polluce dicunt, hoc amplius addunt, ut Caſtor in oppido Ariadnis ſit occiſus, quo tempore Lacedæmones cum Athenienſibus bellum geſſerunt. Alii autem, cum oppugnarent Spartam Lynceus & Idas, ibi periiſſe dixerunt. Pollucem ait *Homerus* conceſſiſſe fratri dimidiam vitam. Itaque alternis diebus, eorum quenque lucere.

Nam equos his) Senſus non eſt integer. Scribo : *Nam equis his.*

In oppido Ariadnis) Scribendum, *in oppido Aphidna*, ex membr. Modii. Vide ipſum ep. 117.

XXIII. Cancer.

HIc dicitur Junonis beneficio inter aſtra collocatus, quòd cùm Hercules contra hydram lernæam conſtitiſſet, ex palude pedem ejus mordicus arripuiſſet: qua de re Herculem permotum, eum interfeciſſe. Junonem autem inter ſidera conſtituiſſe, ut eſſet cum duodecim ſignis, quæ maximè ſolis curſu continentur. In ejus deformationis parte ſunt quædam

dam qui aſini appellantur, à Libero in teſta cancri duabus ſtellis figurati. Liber enim à Junone furore objecto, dicitur mente captus fugiſſe per Theſprotiam, cogitans ad Jovis Dodonæi templum pervenire: unde peteret reſponſum, quò facilius ad priſtinum ſtatum mentis perveniret, ſed cùm veniſſet ad quandam paludem magnam, quam tranſire non poſſet, de quibusdam duobus aſellis obviis factis, dicitur unum deprehendiſſe eorum, & ita eſſe transvectum, ut omnino aquam non tetigerit. Itaque cùm veniſſet ad templum Jovis Dodonæi, ſtatim dicitur à furore liberatus, & aſellis gratiam retuliſſe, & inter aſtra eos collocaſſe. Nonnulli etiam dixerunt aſino illi quo fuerat vectus, vocem humanam dediſſe. Itaque poſtea cum Priapo de natura contendiſſe, & victum ab eo interfectum, pro quo Liberum ejus miſertum in ſideribus annumeraſſe. Et ut ſciretur id pro deo, non pro homine timido (quia Junonem fugerit) feciſſe, ſupra cancrum conſtituit, qui deæ beneficio fuerat affixus aſtris. Dicitur etiam alia hiſtoria de aſellis, ut ait *Eratoſthenes*, quo tempore Jupiter bello gigantibus indicto, ad eos oppugnandos omnes deos convocavit, veniſſe Liberum patrem, Vulcanum, Satyros, Silenos aſellis vectos: qui cum longè ab hoſtibus abeſſent, dicuntur aſelli pertinuiſſe, & ita pro ſe quiſque magnum clamorem & inauditum gigantibus feciſſe, ut omnes hoſtes eorum clamore in fugam ſe converterent, & ita ſint ſuperati. Hujus ſimilis eſt hiſtoria de buccina Tritonis. Nam hic quoque fertur, cum concham inventam excavaſſet, ſecum ad gigantes tuliſſe, & ibi ſonitum quendam inauditum per concham miſiſſe. Hoſtes autem veritos, ne quà eſſet immanis fera ab adverſariis adducta, cujus eſſet ille mugitus, fugæ ſe mandaſſe: & ita victos in hoſtium poteſtatem perveniſſe.

Inter

Inter aſtra collocatus) Morelli : *in aſtris locatus.*

Sunt quædam, qui aſini) Sanctandr. *Sunt quidam.* Verum puto noſtrum ſtellas in animo habuiſſe.

Duabus ſtellis figurati) Morell. *duabus ſtellis omnino figurati*, quod placet. Ita namque id *omnino* elegantiſsime uſurpant & alii, pro *tantum*. Sueton. Aug. c. *Externa bella duo omnino per ſegeſſit.* Cicero pro Cluen. *quinque omnino fuerunt, qui illum* &c.

Jovis Dodonæi templum) Morell. *Jovis Dodonæi oraculum*, quod præfero, & *templum* ſuſpicor à gloſſa eſſe, transſumpta ex ſequentibus, ubi per variationem habetur.

De quibusdam duobus aſellis) Vel illud *de*, vel ſubſequens *eorum*, videtur delendum.

Aquam non tetigerit,) Morellianus unus, *aqua non tetigerit.*

XXIV. *Leo.*

HIc dicitur à Jove conſtitutus, quòd omnium ferarum princeps eſſe exiſtimatur. Nonnulli etiam hoc amplius dicunt, quòd Herculis prima fuerit hæc certatio, & quòd eum inermis interfecit. De eo *Piſandrus* & complures alii ſcripſerunt, cujus ſimulacrum proximum eſt virgini. * Sed aliæ 7. ſtellæ ad caudam leonis in triangulo collocatæ, quas crines Beronices eſſe *Conon Samius* mathematicus & *Callimachus* dicit. Cum Ptolomæus Beronicen, Ptolemæi & Arſinoes filiam ſororem ſuam duxiſſet uxorem, & paucis pòſt diebus Aſiam oppugnatum profectus eſſet, voviſſe Beronicen, ſi victor Ptolomæus rediſſet, ſe detonſuram crinem. quo voto damnatum crinem in Veneris Arſinoes * Conſitidis poſuiſſe templo, eumque poſtero die non comparuiſſe. quod factum cum rex ægrè ferret, *Conon* mathematicus (ut diximus) cupiens inire gratiam regis, dixit crinem inter ſidera videri collocatum, & quasdam vacuas à figura ſeptem ſtellas oſtendit, quas eſſe crinem fingeret. Hanc Beronicen nonnulli cum Callimacho dixerunt equos alere, & ad Olympia mittere conſuetam. Alii dicunt hoc amplius Ptolemæum Beronici,

ronicis patrem, multitudine hoſtium perterritum, fuga ſalutem petiſſe, filiam autem ſæpe conſuetam inſiliiſſe in equum, & reliquam exercitus copiam conſtituiſſe, & complures hoſtium interfeciſſe, reliquos in fugam conjeciſſe, pro quo etiam Callimachus eam magnanimam dixit. *Eratoſthenes* autem dicit virginibus Lesbiis dotem, quam cuique relictam à parente nemo ſolveret, juſſiſſe reddi, & inter eas conſtituiſſe petitionem.

De eo Piſandrus) Sanctandr. *de hoc & Piſander. Sed Piſandrus* eſt & in Morell. mereturque præferri. Vide Suidam in πίσανδρος.

Sed alia ſeptemſtella) Micyllus putat : *ſunt alia*, quod Sanctandreana tranſtulit in textum. Suſpicor, *ſunt & alia*.

Beronices) Sanct. *Berenices*. & ſic quidem vulgo ſcribitur.

Quo voto damnatum) Scribendum eſt, *damnatam*, non enim Ptolemæus, ſed Berenice votum illud fecerat.

In Veneris Arſinoes conſitidis) Micyllus ita notat ad hunc locum, *Quidam Zephyritidis legunt. Ego malim, Chryſitidis. Nam & Plinius templum Arſinoes aureum vocatum dicit lib. XXXII. c. 8.* Sanctandreana habet *Veneris Arſinoes Zephyritidis*. Mihi neutrum eorum rectum videtur. Quid tamen ſit ſubſtituendum, nondum potui videre. pro Zephyritide tamen ſtant illa Catulli, ubi de coma Berenices.

Et Veneris caſto conlocat in gremio.

Ipſa ſuum Zephyritis eo famulumque legarat &c. Adde quoque Turnebum lib. I. Adverſ. c. 7. ubi de Arſinoe Zephyritide. Itemque Modium ep. 117. Novant. Lect. quæ ſi cui placent. non repugnabo.

Dicit virginibus) Sanctandr. *dicit & virginibus*. Non admitto.

Quam cuique rectam) Hæc non cohærent cum ſequentibus. Quid enim eſt, *dotem, quam ſolveret?* Lego, *quum cuique relictam.*

Inter eos conſtituiſſe petitionem) Sanctandr. *inter eas*. Non placet, nec mutandum quid videtur. Vide Indicem.

XXV. Virgo,

HAnc *Heſiodus* Jovis & Thetidis filiam dicit. *Aratus* autem Aſcræi & Auroræ filiam exiſtimat, quòd eodem

eodem tempore fuerit, cum aurea ſecula hominum,& eorum principem fuiſſe demonſtrat, propter diligentiam & æquitatem, Juſtitiam appellatam: neque illo tempore ab hominibus exteras nationes bello laceſſitas eſſe, neque navigio quenquam uſum eſſe, ſed agris colendis vitam agere conſueviſſe. Sed poſt eorum obitum qui ſint nati, minus officioſos, magis auaros cœpiſſe fieri: quare minus juſtitiam inter homines fuiſſe converſatam. Denique eam perveniſſe uſque eò, dum diceretur. Heu heu genus hominum * natum. Itaque jam non potuiſſe pati amplius, & ad ſidera evolaſſe. Sed hanc alii Fortunam, alii Cererem dixerunt. & hoc magis non convenit inter eos, quòd caput ejus nimium obſcurum videtur. Nonnulli etiam Erigonem Icarii filiam dixerunt, de qua ſuprà diximus. Alii autem Apollinis filiam ex Chriſothemi natam, & infantem Parthenon nomine dictam: eamque quòd parva interierit, ab Apolline inter ſidera collocatam.

Thetidis) Imo *Themidis*, & mox, *Aſtrai*, pro *Aſcrai* legendum, ex Modii membranis. Ipſum vide ſupra dicto loco.

Demonſtrat, propter) Mallem, *demonſtrat, ac propter*.

Denique eam perveniſſe) quam? Virginem ſeu Juſtitiam? Quid autem? *Juſtitia pervenit, donec diceretur heu*. Lego igitur, *denique rem perveniſſe usque eo*. Genus loquendi notiſſimum. Unus Codicum Morelli habet, *denique cauſſam*. Et fortaſſe ſcriptum compendioſe fuit *cam*, id dein mutatum in *eam*. Sane *cauſam* pro re qualibet uſurpant optimi ſcriptores; Item ſtatu, conditione, ſæpe etiam morbo, qui ſenſus huic loco maxime accommodatus. V. Gronov. III. Obſer. c. 14.

Genus hominum natum) Micyllus legit, *genus hominum malum*. Vix aſſentior. Senſus is videtur. Heu, Heu, natum eſſe genus hominum. Sunt verba dolentis, & execrantis natos homines. Morellianus unus, *dum diceretur, aneum genus hominum natum:* non incommode. Eſtque deſumpta ex Cod. Modii, ut patet ex ipſius Novant. Lect. ep. 121.

XXVI. Scor-

XXVI. *Scorpius.*

HIc propter magnitudinem membrorum in duo ſigna dividitur, quorum unius effigiem noſtri Libram dixerunt. Sed omnino totum ſignum hac de cauſa ſtatutum aſſignatur, quòd Orion cum venaretur, & in eo exercitatiſſimum ſe eſſe confideret, dixiſſe etiam Dianæ & Latonæ, ſe omnia quæ ex terra oriunter, interficere, valere: quare terram permotam, ſcorpionem eduxiſſe, qui eum interficere demonſtratur. Jovem autem utriusque animum admiratum, ſcorpionem inter aſtra collocaſſe: ut ſpecies ejus hominibus documento eſſet, ne quis eorum de aliqua re ſibi confideret. Dianam autem propter ſtudium Orionis petiſſe à Jove, ut idem illi beneficium daret petenti, quòd terræ ultrò tribuiſſet. Itaque eum conſtitutum, ut cum ſcorpio oriatur, Orion occidat.

Itaque eum conſtitutum) Neſcio, an non ſcripſerit Hyginus, *ita itaque eum conſtitutum, ut* &c.

XXVII. *Sagittarius.*

HUnc complures Centaurum eſſe dixerunt. Alii autem hac cauſa negaverunt, quòd nemo Centaurus ſagittis ſit uſus. Hic autem quæritur, cur equinis cruribus ſit deformatus, & caudam habeat ut Satyri. Dicunt enim nonnulli, hunc eſſe Crotum nomine, Euphemes Muſarum nutricis filium, ut ait *Soſitheus* tragœdiarum ſcriptor, eum domicilium in monte Helicone habuiſſe, & cum Muſis ſolitum delectari, nonnunquam etiam ſtudio venationis exerceri. Itaque pro merita diligentia magnam laudem aſſecutum. Nam & celerrimum in ſylvis, & acutiſſimum in Muſis factum eſſe: pro quo ſtudio petiſſe Muſas ab Jove, ut in

in aliquo aſtrorum numero deformaretur. Itaque Jovem feciſſe, ut cum omnia illius artificia uno corpore vellet ſignificare, crura ejus equina feciſſe, quòd equo multum ſit uſus: & ſagittas pro ingenio adjunxiſſe, ut ex his & acumen & celeritas eſſe videretur. Caudam ſatyricam in corpore finxiſſe, quòd non minus hic Muſis, quàm Liber Satyris ſit delectatus. Ante hujus pedes ſtellæ ſunt paucæ in rotundo deformatæ, quas coronam ejus, ut ludentis abjectam nonnulli dixerunt.

Itaque Jovem feciſſe, ut cum) Diſtingue ac emenda. *Itaque Jovem feciſſe. Et cum omnia.*

Et celeritas eſſe videretur) Scribo, *& celeritas ejus videretur*, ingenii nimirum, cujus virtutes adumbrare debebant.

XXVIII. *Capricornus.*

Hujus effigies ſimilis eſt Ægipani, quem Jupiter, quòd cum eo erat nutritus, in ſideribus eſſe voluit: ut capram nutricem, de qua antè diximus. Hic etiam dicitur, cum Jupiter Titanas oppugnaret, primus objeciſſe hominibus timorem, qui Panicos appellatur, ut ait *Eratoſthenes*. hac etiam de cauſa hujus inferiorem partem piſcis eſſe formationem, quòd muricibus, id eſt maritimis conchyliis hoſtes ſit jaculatus, pro lapidum jactatione. Ægyptii autem ſacerdotes, & nonnulli poetæ dicant, cum plures dii in Ægyptum conveniſſent, repentè veniſſe eodem Typhona acerrimum giganta, & maximè deorum inimicum: quo timore permotos, in aliam figuram ſe convertiſſe. Mercurium factum eſſe Ibin: Apollinem autem, quæ Threicia avis eſt, & grus dicitur: Dianam cato ſimulatam. quibus de cauſis Ægyptios ea genera violari non ſinere demonſtrant, quòd deorum imagines dicantur. Eodem tempore Pana dicunt in flumen ſe de-

jeciſſe,& poſteriorem partem corporis effigiem piſcis, alteram verò hirci feciſſe, & ita à Typhone profugiſſe: cujus cogitatum Jovem admiratum, effigiem ejus inter ſidera fixiſſe.

Id eſt Maritimis Conchiliis) Gloſſatoris hæc ſunt,non Hygini, nec agnoſcunt codices Morelliani. In iisdem pro *formationem* legitur *formatione* id eſt, forma, ſpecie,quod probo. Item pro *jactatione,jactione*,quod itidem cenſeo eſſe rectum.& conveniens noſtro. Ut ſit *jactus* & *jactio*,ſicut *actus* & *actio,tactus* & *tactio*, & ſimilia.

In Ægyptum) Morelliani, *de Ægypto*. non placet.

Deorum inimicum) Morelliani, *deorum hoſtem*,ex gloſſa.

Quo timore permotos) Videri poſſit,*quos timore permotos*. Verum nil mutandum. *Quo* eſt *ex quo*,ex qua cauſſa,ut ſupra c. 21. & in fabulis ſæpiſſime.

Dianam cato ſimulatam) Sanctandreana,*Dianam merulam ſimulatam*. Sed hoc nimium recedit. Neque cauſſa videtur. Cattus enim ſive felis inter Deos Ægyptiorum. Et nominatim in orbe Bubaſti ſepulchra ejus, ubi Diana colebatur, quod Pignorius in menſa Iſiaca notavit, & iccirco Juvenalem minus vere ſcripſit dixiſſe, *Oppida tota canum venerantur, nemo Dianam.* Credo autem ibi potiſſimum ſepulchra ejus,quod eſſet Dianæ animal acceptum. Verum video. quid poſſit objici: catum, ſive cattum potius (ita enim eſt ſcribendum) apud Latinos non eſſe in uſu, numerarique inter barbara. Obſervo tamen, reperiri apud gloſſatorem veterem Benedicti,titulo de Beſtiis. Ibi enim legitur,*Cattus*, αἴλουρος. Similiter in lexico Græco-Latino; Αἴλουρος, *felax, hæc catta.* Et fortaſſe fuit plebi tantum receptum,a cujus vocabulis non abhorret noſter.Scribo igitur, *Dianam Catta ſimulatam*, donec códices fide digni aliud démonſtrent. Quanquam pro *catto* ſcribi forte] debeat *aluro*, ut eſt ſuſpicatus Flavius Syllog. IV. Conj. c. 72. quia ſcriptum reperit in vetuſto libro Lazari cujuſdam *alaro*. Neque mihi dubium,quin ex *alaro* adjectione litteræ ex voce præcedenti factum primo ſit *melaro*,deinde *meralo*, poſtremo *merula*, quod Sanctandreana ſervavit.

XXIX. *Aquarius.*

HUnc complures Ganymedem eſſe dixerunt. Quem Jupiter propter pulchritudinem corporis ereptum paren-

parentibus deorum miniſtrum feciſſe exiſtimatur. Itaque oſtenditur, ut aquam aliquò infundens. *Hegeſianax* autem Deucaliona dicit eſſe, quòd eo regnante tanta vis aquæ ſe de cœlo profuderit, ut cataclyſmus factus eſſe diceretur. *Eubulus* autem Cecropem demonſtrat eſſe, antiquitatem generis commemorans, & oſtendens antequam vinum traditum ſit hominibus, aqua in ſacrificiis deorum uſos eſſe, & antè Cecropem regnaſſe, quàm vinum ſit inventum.

Ut aquam aliquo infundens) Quo? nam illud *aliquo* non declarat. Vix autem veroſimile, ſic indeterminate noſtrum potuiſſe. Mallem, *ut aquam caliculo infundens*. Nota fabula, qua pincernam Jovis factum Ganymedem ferunt.

XXX. Piſces.

Diogenites Brithracus ait, quodam tempore Venerem cum Cupidine filio in Syriam ad flumen Euphratem veniſſe, & eodem repentè Typhona giganta, de quo ſuprà diximus, apparuiſſe. Venerem autem cum filio in flumen ſe projeciſſe, & ibi figuram piſcium forma mutaſſe: quo facto, periculo eſſe liberatos. Itaque poſtea Syros, qui in his locis ſunt proximi, deſtitiſſe piſces eſitare, quòd vereantur eos capere, ne ſimili cauſa deorum præſidia impugnare videantur, aut eos ipſos captare. *Eratoſthenes* autem ex eo piſce natos homines dicit: de quo pòſt dicemus.

Diogenites Brithracus) In Sanctand. eſt *Diogenites Erythracus*. At Voſſius in de Hiſtor. Lat. legit *Diogenetes Erythraus*, ubi tamen mallet *Diogennetus* vel *Diogenes*.

Qui in his locis ſunt proximi) Delet Sanctand. illud *in*, ſed ſine cauſſa, quod pridem Sanctius demonſtravit.

Natos homines) Imo *natos hos*, Venerem, & Cupidinem, ut vult Salmaſius ad Solin. p. 282. Et ſic Modius, niſi quod ſcribat *piſces hos natos*, explicetque de piſcibus ſyderibus. Quod præfero, propter ea, quæ ſequuntur, apud noſtrum. Convenit enim eis c 41. At de Venere & Cupidine nil legas.

XXXI. *Cetus.*

DE hoc dicitur, quòd à Neptuno miſſus ſit, ut Andromedam interficeret, de qua antè diximus. Sed à Perſeo ſit interfectus, propter immanitatem corporis, & illius virtutem inter ſidera collocatus.

Sit interfectus, propter) Si quid mutandum, mallem tranſpoſita legere. *interfectus, ſit propter.*

XXXII. *Eridanus.*

HUnc alii Nilum, complures etiam Oceanum eſſe dixerunt. Qui autem Nilum volunt vocari, propter magnitudinem ejus & utilitatem æquisſimum eſſe demonſtrant. præterea quòd infra eum quædam ſtella ſit clarius cæteris lucens, nomine Canopos appellata. Canopos autem inſula flumine aluitur Nilo.

XXXIII. *Lepus.*

HIc dicitur Orionis canem fugere venantis. Nam cum ut oportebat, eum venatorem finxiſſent, voluêre etiam hoc ſignificare aliqua de cauſa. Itaque leporem ad pedes ejus fugientem finxerunt. quem nonnulli à Mercurio conſtitutum dixerunt, eique datum eſſe præter cætera genera quadrupedum, ut alios pareret, alios haberet in ventre. Qui cutem ab hac cauſa diſſentiunt, negant tam nobilem & tam magnum venatorem, de quo & antè in Scorpionis ſigno diximus, oportere fingi leporem venari. *Callimachum* quoque accuſari, quòd cum Dianæ ſcriberet laudes, eam leporum ſanguine gaudere, & eos venari dixiſſet. Itaque Oriona cum tauro decertantem fecerunt. Leporis autem hanc hiſtoriam memoriæ prodiderunt.

Apud

Apud antiquos inſula Lero nullum leporem fuiſſe, ſed ex eorum civitate adoleſcentium quendam ſtudio generis inductum, ab exteris finibus leporem fœminam prægnantem attuliſſe, & ad ejus partum diligentiſſimè miniſtraſſe. Itaque cum peperiſſet, compluribus ejus civitatis ſtudium incidiſſe, & partim precio, partim beneficio mercatos omnes lepores alere cœpiſſe. Itaque non longo intervallo tantam multitudinem leporum procreatam, ut tota inſula ab his occupata diceretur. quibus cum ab hominibus nil daretur, in ſemina eorum impetu facto, omnia comederunt. Quo facto incolæ calamitate affecti, cum fame forent oppreſſi, communi conſilio totius civitatis, vix denique eos abegiſſe ex inſula dicuntur. Itaque leporis poſtea figuram in aſtris conſtituiſſe, ut homines meminiſſent, nil eſſe tam exoptandum in vita, quin ex eo plus doloris quàm lætitiæ capere poſterius cogerentur.

Inſula Lero) Notat hic Micyllus, Plinium in Ithaca lepores nullos vivere ſcripſiſſe. Unde videtur pro *Lero* putaſſe *Ithacam ſubſtituendam*. Sanctandreana ſervat, & ſcribit, *in inſula Lero*, id quod vulgo quidem uſitatum. At apud noſtrum non ignoræ iſtiusmodi ellypſes, de quibus egimus in indice.

Diligentiſſime miniſtraſſe) An ſcribendum, *diligentiſſime ei miniſtraſſe?*

Studium incidiſſe) Videtur deeſſe *id*, Scrib. *peperiſſet, id compluribus* &c.

Cum ab hominibus) Morellianus unus, *cumque Dominus*.

XXXIV. Orion.

Hunc *Heſiodus* Neptuni filium dicit, ex Euryale Minois filia natum. conceſſum autem ei, ut ſuper fluctus curreret, ut in terra: quemadmodum Jphiclo datum dicitur, ut ſupra ariſtas curreret, nec eas infringeret. *Ariſtonicus* autem dicit, quendam Hyrea fuiſſe

Thebis. *Pindarus* autem in inſula Chio. Hunc autem cum Jovem & Mercurium hoſpitio recepiſſet, petiſſe ab eis, ut ſibi aliquid liberorum naſceretur. Itaq; quò facilius petitum impetraret, bovem immolaſſe, & his pro epulis appoſuiſſe. quod cum feciſſet, popoſciſſe Jovem & Mercurium, quod corium de bove fuiſſet detractum, & quod fecerant urinæ, in corium infudiſſe, & id ſub terra poni juſſiſſe: ex quo poſtea natum puerum, quem Hyreus è facto Uriona nomine appellavit, ſed vetuſtate & conſuetudine factum eſt, ut Orion vocaretur. Hic dicitur Thebis Chium veniſſe, & Oenopionis filiam Meropen per vinum cupiditate incenſus compresſiſſe: pro quo facto ab Oenopione excæcatus, & de inſula ejectus, exiſtimatur Lemnum ad Vulcanum perveniſſe, & ab eo quendam ducem Cedalionem nomine accepiſſe, quem collo ferens dicitur ad Solem veniſſe, & ab eo ſanatus, ut ſe ulciſceretur, Chium revertiſſe. Oenipiona autem à civibus ſub terra cuſtoditum eſſe: quem poſtquam ſe invenire poſſe deſperaret Orion, in inſulam Cretam perveniſſe, & ibi venari cœpiſſe cum Diana, & ei polliceri quæ ſuprà diximus: & ita ad ſidera perveniſſe. Nonnulli autem ajunt, Oriona cum Oenopione propè nimia conjunctum amicitia vixiſſe, & quòd ei voluerit ſuum ſtudium in venando probare, Dianæ quoque pollicitum, quæ ſuprà diximus, & ita interfectum. Alii dicunt cum *Callimacho*, cum Dianæ vim voluerit afferre, ab ea ſagittis eſſe confixum, & ad ſidera propter venandi conſimile ſtudium deformatum. *Iſter* autem dicit, Oriona à Diana eſſe dilectum, & penè factum, ut ei nupſiſſe exiſtimetur. Quod Apollo cum ægrè ferret, & ſæpè eam objurgans, * hoc feciſſe, natantis Orionis longè caput ſolum videri conſpicatus, contendit cum Diana,

eam non poſſe ſagittam mittere ad id quod nigrum in mari videretur. quæ cum vellet in eo ſtudio ſe maximè artificem dici, ſagitta miſſa caput Orionis trajecit. Itaque cum fluctus interfectum ad litus adjeciſſet, & ſe cum Diana percuſſiſſe plurimum doleret, multis ejus obitum proſecuta lachrymis, inter ſidera ſtatuiſſe exiſtimatur. Sed quæ poſt mortem ejus Diana fecerit, in ejus hiſtoriis dicemus.

Curreret, ut in terra) Recte ſic Sanctandr. Maluerat Modius *: ut ſupra fluctus curreret, quemadmodum in terra Iphiclo datum dicitur*. Sed alterum rectius videtur.

Ariſtonicus) Micyllus habet, *Ariſtomachus*, quod receperunt in textum editionis Sanctandr. Notat Voſſius, Ariſtomachi vocabulum reperiri etiam in Aldina & Morelli editione. Quia tamen idem Ariſtonicum Tarentium oſtendit laudari Photio & Ptolomæo, & ex hoc affert fabulam de Hydra, qua cum Hercules certavit, ſtatuo, nil eſſe mutandum.

Quæ ſupra diximus) Cap. 26. ubi de ſcorpio erat ſermo.

Eam objurgans hoc feciſſe) Sanctand. *eam objurgans nihil egiſſet*. Mihi omnia videntur apta & proba in ſcriptura veteri, ſi modo deleatur *&*, quod videtur factum ex ſyllaba poſtrema vocis præcedentis. *Quod Apollo cum ægre ferret, ſæpe eam objurgans, hoc feciſſe*, ſupple ex ſuperioribus, *dicit* Iſter. Porro illud *hoc* reſpicit ſequentia: *Natantis Orionis* &c. Id enim fecit Apollo.

In ejus Hiſtoriis dicemus) Quænam iſtæ hiſtoriæ? An intelligit fabulas? Sed nil huc pertinens in eis reperitur, & *dicemus* ad futurum pertinet. At fabulas jam ante compoſuerat. An peculiare quidpiam de Diana ſcribere propoſuerat?

XXXV. Canis.

HIc dicitur ab Jove cuſtos Europæ appoſitus eſſe, & ad Minoa perveniſſe. Quem Procris Cephali uxor laborantem dicitur ſanaſſe, & pro eo beneficio canem munere accepiſſe, quòd illa ſtudioſa fuerit venationis & quòd cani fuerat datum, ne ulla fera præterire eum poſſet. poſt ejus obitum canis ad Cephalum pervenit,

quòd Procris ejus fuerat uxor: quem ille ducens ſecum, Thebas pervenit, ubi erat vulpes, cui datum dicebatur omnes canes effugere poſſe. Itaque cum in unum perveniſſent, Jupiter neſcius quid faceret (ut * *Iſter* ait) utrunque in lapidem convertit. Nonnulli hunc canem Orionis eſſe dixerunt: & quòd ſtudioſus fuerit venandi, cum eo cane quoque inter ſidera collocatum. Alii autem Icarii canem eſſe dixerunt, de quo antè diximus, quæ multa propoſita ſuos habent auctores. ſed canis habet in lingua ſtellam unam, quæ ipſa Canis appellatur. In capite autem alteram, quam Iſis ſuo nomine ſtatuiſſe exiſtimatur: & Siron appellaſſe propter flammæ candorem, quòd ejusmodi ſit, ut præter cæteras lucere videatur. Itaque quo magis ea cognoſcerent, Sirion appellaſſe.

Diximus, quæ multa) Sunt hæc turbata, & hoc modo conſtituenda & diſtinguenda, *diximus multa, quæ propoſita*, &c.

XXXVI. Procyon.

Hic ante majorem canem exoriri videtur, ſed à nonnullis Orionis eſſe exiſtimatur. Hac etiam de cauſa Procyonem appellatum, ſed iisdem omnibus hiſtoriis quibus ſuperior canis annumeratur.

Quibus ſuperior canis annumeratur) Mallem *enumeratur*. *Nam canis annumeratur hiſtoriis*, vix idonee dicitur. At *enumeratur* hoc modo uſurpat & Cicero, Virgilius IV.

— *Ego te, quæ plurima fando*
Enumerare potes, nunquam regina negabo.

XXXVII. Argo.

Hanc nonnulli propter celeritatem Argo dixerunt græcè appellatam. Alii, quòd Argus fuerit inventor.

tor. Hanc autem primam in mari fuiſſe complures dixerunt, & hac re maximè ſtellis eſſe figuratam. Hanc navim factam *Pindarus* ait in Magneſia oppido, cui Demetrias nomen eſt. *Callimachus* autem in iisdem finibus ad Apollinis Actii templum, quod Argonautæ proficiſcentes ſtatuiſſe exiſtimantur, in eo loco qui Pagaſæ vocatur, ideo quòd navis Argo ibi primùm compacta dicitur, quod eſt Græcè παγῆναι. *Homerus* hunc eundem locum in Theſſaliæ finibus eſſe demonſtrat. *Æſchylus* autem & nonnulli ajunt a Minerva quandam materiam loquentem eodem eſſe conjunctam. ſed hujus non tota effigies inter aſtra videtur: diviſa enim eſt à puppi uſq; ad malum, ſignificans ne homines navibus fractis pertimeſcerent.

Eodem eſſe conjunctam) Suſpicor, ſcripſiſſe noſtrum *eadem eſſe conjunctam*, ut referatur ad navem, & ſit, velut *junctam cum ea* poſitum. Niſi fors putamus *eodem* poſitum antique, *pro eidem*, cum præſertim tale quid occurrat & alibi.

XXXVIII. Centaurus.

HIc dicitur nomine Chiron Saturni & Phillyræ filius eſſe, qui non modò cæteros Centauros, ſed homines quoque juſtitia dicitur ſuperaſſe. Æſculapium & Achillem nutriſſe exiſtimatur. pietate igitur & diligentia effecit, ut inter aſtra numeraretur. Apud hunc, Hercules cum diverteretur, & ſimul cum Chirone ſedens ſagittas conſideraret, fertur una eorum decidiſſe ſupra pedem Chironis, & ita eum interfeciſſe. Alii autem dicunt Centaurum miratum, quòd tam brevibus ſagittis, tam magna corpora Centaurorum interfecerit, ipſum contendere arcum conatum. Itaque ex ejus manu ſagittam prolapſam in pedem ejus incidiſſe, pro qua re Jupiter ejus miſertus, inter ſidera eum conſti-

conſtituit cum hoſtia quam ſupra aram tenens immolare videtur. Hunc alii Pholon eſſe Centaurum dixerunt, eumque aruſpicio præter cæteros plurimum valere. Itaque ad aram cum hoſtia venire Jovis voluntate figuratur.

Æſculapium & Achillem) Modius ex membranis ſuis legit, *Æſculapiumque.*

Eumque aruſpicio præter cæteros plurimum valere) Sanctand. *eum, qui aruſpicio.* Non habet *valuiſſet.* Utrumque probo, ſed & pro *valuiſſet* mallem, *valeret.* Quanquam *valuiſſe* in quibusdam libris legi teſtetur Micyllus, quocum illud *eumque* poteſt ſtare.

XXXIX. *Ara.*

IN hac primùm dii exiſtimantur ſacra & conjurationem feciſſe, cum Titanas oppugnare conarentur; eam autem Cyclopas feciſſe. ab ea conſuetudine homines dicuntur inſtituiſſe ſibi, ut cum aliquam rem efficere cogitarent, prius ſacrificarent, quàm agere cœpiſſent.

XL. *Hydra.*

IN hac corvus inſidere poſitus exiſtimatur, de qua hanc habemus memoriæ proditam cauſam. Corvus Apollinis tutela uſus, eo ſacrificante miſſus à fonte aquam puram petitum, vidit arbores complures ficorum immaturas: eas expectans, dum matureſcerent, in arbore quadam eorum conſedit. Itaque poſt aliquot dies coctis ficubus, & à corvo pluribus earum comeſis, expectans Apollo corvum, vidit eum cum cratere pleno volare feſtinantem. quo pro admiſſo ejus dicitur, quòd diu moratus ſit Apollinem, qui coactus mora corvi, alia aqua eſt uſus, hac ignominia eum affeciſſe, ut quamdiu ficus coquerentur, corvus bibere

non

non poſſet, ideo quòd guttur habeat pertuſum illis diebus. Itaque cum vellet ſignificare ſitim corvi, inter ſidera conſtituit crateram, & ſuppoſuit hydram, quæ corvum ſitientem moraretur. Videtur enim roſtro caudam ejus extremam verberare, ut tanquam non ſinat ſe ad crateram tranſire.* *Hiſtrus* autem & complures dixerunt, Coronida Phlegyæ filiam fuiſſe, hanc autem ex Apolline Æſculapium procreaſſe. Sed poſtea Iſchyn Elati filium cum ea concubuiſſe, quod cum videret corvus, Apollini nunciaſſe: qui cum fuerit antea candidus, pro incommodo nuncio, eum nigrum feciſſe, & Iſchyn ſagittis confixiſſe. De cratera autem hanc hiſtoriam *Philarchus* ſcribit. In Cherſoneſo quæ confinis eſt Trojæ, ubi Proteſilai ſepulchrum ſtatutum complures dixerunt, urbs Phlaguſa nomine dicitur, in qua Demiphon quidam cum regnaret: incidit eorum finibus repentina vaſtitas, & civium internecio miranda: quare Demiphonta permotum ferunt miſiſſe ad Apollinis oraculum, remedium quærens vaſtitatis. reſponſo autem dato, ut quotannis una de nobilium genere virgo diis penatibus eorum immolaretur: Demiphon omnium filias præter ſuas ſorte ductas interficiebat, usque dum cuidam civium loco nobiliſſimo eorum nato perdoluit inceptum Demiphontis: qui negare cœpit de ſua filia ſe paſſurum ſortiri, niſi eodem regis filiæ conjectæ eſſent. quo facto rex permotus, illius filiam ſine ſorte ductam interfecit. quod Maſtuſius nomine, virginis pater, inſtanti tempore ſimulavit ſe patriæ cauſa non ferre ægrè factum, potuiſſe enim poſtea ſorte ducta nihilominus interficere, quod paulatim dies regi in oblivionem perduxit. Itaque cum ſe propè amiciſſimum regi pater virginis oſtendiſſet, ſolenne ſacrificium ſe habere dixit, eumque filias ejus ad id conficiendum

dum invitavit. qui nihil aliter futurum ſuſpicatus, filias antè miſit, ut ipſe occupatus in re civili poſtea veniret. Quod cum exoptanti Maſtuſio accidiſſet, filias ejus interfecit, & ſanguinem earum cum vino in cratere mixtum advenienti regi pro potione dari juſſit. qui cum filias deſideraret, & quid his factum eſſe reſciſſet, Maſtuſium cum cratere in mari projici juſſit. quo facto, mare quo ille projectus eſt, memoriæ cauſa, Maſtuſium vocatum, portus autem adhuc crater dicitur: quam antiqui Aſtrologi ſtellis deformaverunt, ut homines meminiſſent, maleficium neminem temerè lucrari poſſe, neque oblivionem inimicitiarum fieri ſolere. Nonnulli cum *Eratoſthene* dicunt, eum cratera eſſe quo Icatius ſit uſus, cum hominibus oſtenderet vinum. Alii autem dolium eſſe, quo Mars ab Oeto & Ephialte ſit conjectus.

In hac corvus inſidere poſitus) Sanctandr. ex Modiano auctius: *In qua corvus inſidere & crater poſitus exiſtimatur.* Ego niſi libri probatioris acceſſerit auctoritas, non accipio. *Inſidere* puto pro *ſedere* poſitum. Ordo *corvus poſitus exiſtimatur ſedere in hac ara.* Dicas, ſequitur tamen de cratere. Repono, ſequi & de ſerpente, cujus ipſius etiam hic facienda mentio fuiſſet, ſi hæc ratio valeret.

Vidit arbores complures) Illud *arbores* ſuſpectum mihi, quippe quod ex verſu ſequenri huc perlatum videatur. Certe *arbores immaturas* nemo dixerit. Vide tamen noſtram ſuſpicionem in Indice.

Quo pro) Sanctandr. *pro quo.* Sed tales trajectiones non inuſitatæ noſtro, quod ſæpe aliàs oſtendi.

Ut tanquam non ſinat ſe) Sanctandreana negationem omittit, quod cur factum ſit non video. Nam & Ovidius oſtendit, culpam rejeciſſe corvum in Hydram, quaſi ad craterem ire corvum prohibuerit.

Hiſtrus) Notat Micyllus, alios hic exhibere *Iſter.* Sed fortaſſe, qui ab aliis *Iſter*, a noſtro *Hiſtrus* dictus eſt, ut ſolent in ejuſmodi nominibus variare.

Maſtuſius nomine) Notat Micyllus, in aliis legi *Matuſium,* & ſic habet Sanctandr. Putat tamen Micyllus *Maſtuſium* ſcribendum, quia ſic vocatur mare, cujus in ſequentibus, fit mentio apud Plinium Lib. IV. c. xx. Sane apud Pomponium Melam quoque

que eſt *Maſtuſia* lib. II. c.2. Neuter tamen de mari loqui videtur. Quanquam & Grotius in Arat. hoc probet.

Filias ejus interfecit) Unus Morellii, *regis filias peremit*, ex gloſſa, ut opinor.

Quo Icarius ſit uſus) Recte Sanctandr. *quo Icarius*. Sic enim & Luciano dicitur in Dialogo Jovis & Junonis, qui primus vinum monſtravit Indis: Ipſique noſtro ſup. c.4. Veteres habuerunt *Icarus*.

XLI. *Piſcis, qui Notius appellatur.*

Hic videtur ore aquam excipere à ſigno aquario, qui laborantem quondam Iſim ſervaſſe exiſtimatur: pro quo beneficio ſimulacrum piſcis, & ejus filiorum, de quibus antè diximus, inter aſtra conſtituit. Itaque Syri complures piſces non eſitant, & eorum ſimulacra aurata pro diis penatibus colunt. De hoc *Hegeſias* ſcribit.

Simulacrum piſcis, & ejus filiorum, de quibus ante diximus) Cujus filiorum? piſcis? qui autem illi piſcis filii? & ubi de iis dixit? piſces habemus ſupra c.30. ſed ibi nil de Iſide, nil de filiis piſcis. Et videntur aliqua deeſſe de hominibus ex piſce natis, de quibus poſtea ſe dicturum promittit noſter capite nominato, quod haud dubie fecit hoc loco. Sane alibi nil tale legitur Niſi malumus *piſcis, & ejus filorum*. Fila vocat, quæ conjungunt inter ſeſe piſces, Græcis δεσμοὶ, lineolæ Hygino aliis locis. Sed de hoc alii deliberent.

De hoc Hegeſias) In Mſ. Modii fuit *Heſias*, ex quo facit *Cteſias*. Sed non neceſſe eſt. Vide Voſſ. de Hiſt. Gr.

XLII. *De quinque ſtellis.*

Reliquum eſt nobis de ſtellis quinque, quas complures, ut erraticas, ita planetas Græci, id eſt vagos dixerunt. Quarum una eſt Jovis, nomine Phæton, quem *Heraclides Ponticus* ait, quo tempore Prometheus homines finxerit, hunc pulchritudine corporis reliquis præſtantem feciſſe, cumque ſupprimere cogitaret,

ret, ut certum redderet Cupidinem Jovi nunciaſſe. quo facto miſſum Mercurium ad Phaetonta, perſuaſiſſe, ut ad Jovem veniret, & immortalis fieret. Itaque eum inter aſtra collocatum. Secunda ſtella dicitur Solis, quam alii Saturni dixerunt. Hanc *Eratoſthenes* à Solis filio Phaetontem appellatam dicit: de quo plures ſcripſerunt, ut patris inſcienter curru vectus incenderit terras: quo facto, ab Jove fulmine percuſſus, in Eridanum dejectus, à Sole inter ſidera ſit perlatus. Tertia eſt ſtella Martis, quam alii Herculis dixerunt, Veneris ſequens ſtellam, hac, ut *Eratoſthenes* ait, de cauſa, quòd Vulcanus cum uxorem Venerem duxiſſet, & propter ejus obſervantiam Marti ejus copia non fieret, ut nihil aliud aſſequi videretur, niſi ſuam ſtellam, Veneris ſidus perſequi, à Venere impetravit. Itaque cum vehementer eum amore incenderet, id ſignificans, è facto ſtellam Pyroenta appellavit. Quarta ſtella eſt Veneris, lucifer nomine, quam nonnulli Junonis eſſe dixerunt. Hunc eundem Heſperum appellari, multis traditum eſt hiſtoriis. Hic autem omnium ſiderum maximus eſſe videtur. Nonnulli autem hunc Auroræ & Cephali filium eſſe dixerunt, pulchritudine multis præſtantem. ex qua re etiam cum Venere dicitur certaſſe, ut etiam *Eratoſthenes* dicit: eum hac de cauſa Veneris appellari, exoriente ſole & occidente videri. quare, ut ante diximus, jure hunc & Luciferum & Heſperum nominatum. Quinta ſtella eſt Mercurii nomine Stilbon. Sed hæc eſt brevis & clara. Hæc autem Mercurio data exiſtimatur, quòd primus menſes inſtituerit, & prævider it ſiderum curſus. *Euhemerus* autem, primam ait Venerem aſtra conſtituiſſe, & Mercurio demonſtraſſe.

Hunc

Hunc pulcritudine corporis) Sanctandr. *his pulchritudine*. Non placet.

Cumque ſupprimere cogitaret, ut certum redderet) Sanctandr. *cumque ſupprimere cogitare, atque ut certum redderet Cupidinem, Jovi nunciaſſe*. In quibus omnibus ſenſum nullum video idoneum. Quid enim, *certum redderet Cupidinem?* Deliberent, & nos doceant, qui meliori facultate divinandi ſunt inſtructi. Suſpicabar. *ut terſum redderet, Cupidinem Jovi nuntiaſſe*. quaſi dixerit, non abſolviſſe penitus; ſed voluiſſe adhuc dare abſolutiorem, ideoque hactenus ſuppreſſiſſe. Nunc deeſſe potius nonnulla videntur. Modius ep. 121. de hoc loco ita: *cumque tum ſupprimere cogitaret, neque ut ceteros Jovi redderet, Cupidinem Jovi indicaſſe*. Sed ne ipſius conjectura quidem ſatisfacit.

Niſi ſuam ſtellam) Sanctandr. *niſi ſua ſtella Veneris ſidus*. Vix hæc placet emendatio. Puto rectam eſſe lectionem veterem, idque *ſuam* poni, pro *ejus*, ſicut aliis factum locis apud noſtrum. Senſus: ut nihil videretur ſequi aliud, quam nudam ſolamque ſtellam Veneris, non Venerem ipſam; ideo hoc impetravit a Venere, ut perſequeretur ſidus ejus.

Amore incenderet) Sanctandr. *amor incenderet*. Ne hoc quidem placet. Nam *incenderet amore* optime dictum, unde *incenſus amore* apud pleroſque veteres. Debet autem referri ad Venerem. Ipſa incendebat Martem amore.

Appellari, ex oriente Sole) Mallem *appellari, & oriente ſole*.

XLIII. *Circulus lacteus*.

PRæterea oſtenditur circulus quidam in ſideribus candido colore, quem Lacteum eſſe nonnulli dixerunt. *Eratoſthenes* autem, Mercurio dicit infanti puero inſciam Junonem dediſſe lac: ſed poſtquam reſcierit eum Majæ filium eſſe, rejeciſſe eum à ſe. Ita lactis profuſi ſplendorem inter ſidera apparere. Alii dixerunt dormienti Junoni Herculem ſuppoſitum, & experrectam ei quòd ſuprà diximus feciſſe. Alii autem, Herculem propter nimiam aviditatem, multitudinem lactis appetiſſe, neque in ore continere potuiſſe: quod ex ore ejus profuſum, circulum ſignaſſe. Alii dicunt, quo tempore Ops Saturno lapidem pro partu attulit, juſſiſſe

ſiſſe ei lac præbere. quæ cum presſiſſet mammam, profuſo lacte circulum deformatum, quem ſuprà demonſtravimus. Nos autem omnium corporum deformationem dicere inſtituemus.

CLARISSMI VIRI, C. JULII HYGINI, AUGUSTI LIBERTI, De DESCRIPTIONIBUS FORMARUM COELESTIUM.

LIBER TERTIUS.

I. Arcti.

IGITUR incipiens à polo Boreo protinus dicere, quo utræque Arcti nixæ vehuntur Arctico circulo clauſæ: & ita collocatæ, ut alterius unaquæque earum reſupinata caput alterius tegere videatur: ita tamen, ut caput ejus quæ ſuperior fuerit, ad caudam inferiorem contendat. Harum major in extremo circulo pedes habet fixos. Præterea habet in capite ſtellas ſeptem, omnes obſcuras, in utriſque auribus binas. In humero claram unam, in pede de poſterioribus noviſſimo duas. In ſummo interſcapilio unam. In crure de poſterioribus primo unam, in pede priore duas. In cauda ipſa tres. Ita totius ſideris ſtellæ ſunt omnino 21. Minor autem habet in ſtationis unoquoque loco ſtellas ſingulas clarè lucentes & ſuper caudam tres, omnino ſeptem: ſed in prioribus caudæ ſtellis una, à qua polus appellatur, ut *Eratoſthenes* dicit, per quem locum ipſe mundus exiſtimatur verſari. Reliquæ autem duæ χορευταὶ dicuntur, quòd circum polum verſantur.

Arcti

Arcti nixa) Modius, *fixa.* mox *alternis unaquaque*, pro *alternus.* item *caudam inferioris*, pro *inferiorem.*

II. *Draco.*

DRaco inter duas arctos collocatus videtur, corporis ſinu facto, arcton minorem ita concludere, ut penè pedes ejus tangere videatur: cauda autem flexa caput majoris attingere ſuo capite tanquam reducto, circulum arcticum attingens, corpus ut in ſphæram complicari: & ſi quis diligentius attenderit, videre poterit caput Draconis ad majoris urſæ regionem caudæ collocari. Hic habet in utroque tempore ſtellas ſingulas; in oculis ſingulas, in mento unam, & toto corpore reliquo paſſim claras decem, ita ut omnino ſit ſtellarum quindecim.

Corpus ut in ſphæram complicari) Recte Grotius in Arateis, *ut in ſpiram complicari.* Spira enim proprie, de ſerpentum voluminibus. Sed hoc pridem ita emendandum dixit Modius ep. 120.

III. *Bootes, ſive Arctophylax.*

HUjus manum ſiniſtram circulus arcticus includit, ita ut neque occidere, neque exoriri videatur. Ipſe enim poſitus ab arctico circulo ad æſtivum definitur inclinatus in longitudinem dextro pede æſtivo circulo nixus. hujus humeros pectus à reliquo corpore dividit circulus, qui per utroſque polos tranſiens tangit arietem & chelas. hic quidem cum tauro & geminis & cancro & leone occidit, ideo ſerò occidere dicitur, magis & quod actus à pedibus pervenit ad terram. At exoriens citius quàm chelæ videtur. Habet autem in ſiniſtra manu ſtellas quatuor, quæ occidere nunquam videntur. In capite ſtellam unam. In utroque humero ſingulas, in utraque manu ſingulas, ſed

 clari-

clariorem dextram, & ſub ea alteram obſcuram, & in cubito dextro claram unam. In Zona unam clarius cæteris lucentem. hæc ſtella Arcturus appellatur, in utriſque pedibus ſingulas, quæ omnino ſunt 14.

Magis & quod actus a pedibus pervenit ad terram) Sanctandreana: *quod magis erectus a pedibus*. Mallem ego: *Hic quidem cum tauro, & geminis, & cancro, & leone occidit, ſed ideo ſero occidere dicitur magis, quod tardus a pedibus, pervenit ad terram*. Sanctandreana, &c, quam ſequitur, Morelliana ſua deſumſiſſe videtur ex Modii codice, de quo ipſe ep. 73. Sed eſt mihi neſcio quomodo ſuſpectus ille codex.

In utraque manu ſingulas) Atqui ſupra de unica ſiniſtra, *in ſiniſtra manu ſtellas quatuor*. Probo igitur, quod habet Modius ep. 73. *in utraque mamma*.

IV. Corona.

Coronam humero ſiniſtro propè contingere Arctophylax videtur, quam engonaſin dextri pedis calce conjungit. hæc cancro & leone exoriente occidere, cum ſcorpione exoriri perſpicitur. Habet autem ſtellas novem in rotundo diſpoſitas, ſed ex his tres clarius cæteris lucentes.

Quam engonaſin) Sanctandr. *que autem engonaſin*. & ſic Morellianus unus. Alter in ſequentibus pro *conjungit*, habet *conjungitur*, pro vicina eſt, ut ſæpe ſolet. Non tamen diſplicet, vetus lectio. Noſter infra, *Aquarii manum dextram cervice ſua conjungens*. Adde 34. 37.

V. Engonaſin, ſive Hercules.

Engonaſin. Hic poſitus inter duos circulos arcticum & æſtivum, utriſque pedibus & dextro genu, quem antè diximus, arcticum circulum finit. Ita tamen ut dextro pede prioribus digitis circulum terminet, ſiniſtro autem toto caput draconis opprimere conetur. Hume-

Humeris autem velut ſuſtinens circulum æſtivum, & manu dextra projecta tangens. Læva autem è regione ad ſiniſtrum genu porrigens, æqua ſi intervallo circuli æſtivi & genu ſiniſtri. Hic occidens capite prius quam reliquo corpore devenit ad terram: qui cum totus occidit * ut pendere pedibus ex arctico circulo videatur, exoriens ante pedibus quam reliquis membris. Habet autem in capite ſtellam unam. In ſiniſtro brachio unam. In utroque humero ſingulas clarè lucentes. In manu ſiniſtra unam, in dextro cubito unã. In utroq; latere ſingulas: ſed clariorem in ſiniſtro. In dextro fœmore duas. In genu unam. In poplite unam, in crure duas, in pede unam quæ dicitur clara.* In ſiniſtra manu quatuor, quas pellem leonis nonnulli eſſe dixerunt. Ita ſunt omnino decem & novem.

Qui cum totus occidit ut) Videtur deeſſe quidpiam, ſed & turbato ordine iſta poni. Lego, *qui cum occidit, occidit ut totus pendere pedibus ex antico circulo videatur.*

In dextro fœmore) Morellianus, *femina*, quod præfero.

In pede unam, quæ dicitur clara) Grotius optime prædicto loco, *quæ dicitur clava.*

VI. Lyra.

Lyra. Hæc poſita eſt contra regionem ejus loci qui eſt inter genu & manum ſiniſtram ejus qui Engonaſin vocatur, cujus ipſa teſtudo ſpectat ad arcticum circulum. Summum autem cacumen ad polum Notium contendere videtur. hæc Lyra virgine exoriente occidere videtur, & cum ſagittario exoriri perſpicitur: habet autem in ipſis teſtudinis lateribus ſingulas ſtellas. In ſummis cacuminibus eorum quæ in teſtudine ut brachia ſunt conjecta, ſingulas in mediis, iiſdem quas humeros Eratoſthenes fingit ſingulas, in ſcapulis ipſius teſtudinis duas: in ima Lyræ, quæ & baſis totius videtur, unam: & omnino ſunt 9.

Occidere videtur) Offendit Modium, quod mox denuo ſequitur, *perſpicitur*. Ideo legit, *Hac virgine exoriente occidere cum ſagittario exoriri perſpicitur*. Sed nimirum, non attendit, ſequi noſtrum genus hoc plebejum locutionis. Vide quæ notavi ad Fabul. 16. & 22.

Ut brachia ſunt conjecta) Sanctandreana, *collecta*. Neſcio, quid ſint *brachia collecta*. Lego *conſecta*, & expono per ſimplex *jacta*, eorum, quæ ſunt confecta ut brachila, id eſt, ita fabricata, ut hanc ſpeciem referant, puto eſſe clara omnia.

Quas humeros) Sanctand. *quos humeros*. Sed *quas* ad ſtellas ſingulas referri poteſt.

VII. Olor.

OLor. Hujus una ala eſt ad circunductionem hujus circuli qui arctos vocatur, contingens extremum pedem ſiniſtrum ejus qui Engonaſin vocatur. Siniſtram autem habet alam paululum extra circulum æſtivum, penè conjungens pedibus Pegaſi, æſtivus autem circulus roſtrum ejus à reliquo corpore dividit. Cauda jungitur extrema cum capite Cephei. hic cum virgine & chelis occidens prius capite quàm reliquis membris devenit ad terram : exoritur autem cum Capricorno. Hic habet in capite ſtellam clarè lucentem unam. In collo alteram pari fulgore, in utriſque pennis quinas. Supra caudam unam. omnino habet ſtellas 12.

Habet ſtellas duodecim) Alii *tredecim*. Sed legendum *quatuordecim*. Ita docet pictura vetus. Et notavit Grotius.

VIII. Cepheus.

CEpheus à tergo minoris arcti conſtitutus includitur arctico circulo, à pedibus ad pectus, ut præter humeros & Caput ejus nihil occidere videatur. Nec longe abeſt à flexu draconis, quem capite primùm efficere videtur. Cepheus autem manibus utriſque pro-

projectis figuratus, tanto diſſidet intervallo à pedibus arcti minoris, quantum ſpacium inter pedes Cephei videtur. Hujus caput ſcorpione exorto occidere, cum ſagittario exoriri videtur. Hic autem habet in capite ſtellas duas, in manu dextra unam, in cubito obſcuram unam, in ſiniſtra manu & in humero ſingulas. In dextro humero unam. In Zona quæ medium ejus dividit corpus, tres ſtellæ claræ videntur. In latere dextro obſcuram unam, in ſiniſtro genu duæ. In utriſque pedibus ſingulæ, ſupra pedes ſtellæ quatuor. hic totus omnino ſtellarum numerus 19.

Hic totus omnino ſtellarum numerus) Illud *numerus* delendum eſt. Idem faciendum in Cepheo, Andromeda, Perſeo, & plerisque aliis Modius judicavit.

IX. Caſſiopeia.

CAſſiopeia ſedens in ſiliquaſtro collocata eſt, cujus ſedilis & ipſius Caſſiopeiæ pedes poſiti in ipſa circunductione circuli qui arcticos vocatur. effigies autem corporis ad æſtivum circulum pervenit, quem capite & dextra manu tangit. Hanc propè mediam dividit circulus, is qui lacteus appellatur, proximè Cephei ſignum collocatum. Hæc occidens cum ſcorpione capite, cum ſedili reſupino ferri perſpicitur, exoriri autem cum ſagittario. Hujus in Capite ſtella oſtenditur una, in utroque humero una, in mamilla dextra clara una. In lumbis magna una, in ſiniſtro femore duæ, in genu una, in pede ipſius dextro una, in quadrato quo ſella deformatur una, in utriſque angulis ſingulæ clarius cæteris lucentes. Hæc igitur eſt omnino ſtellarum 13.

X. *Andromeda*.

Andromeda propè Caſſiopejam, ſuper caput Perſei, brevi intervallo disſidente perſpicitur collocata, manibus diverſis vincta, ut antiquis hiſtoriis eſt traditum: cujus caput equi Pegaſi ventri conjungitur. Eadem enim ſtella & umbilicus Pegaſi & Andromedæ caput appellatur. Hujus medium pectus & manum ſiniſtram circulus æſtivus dividit. Occidit autem cum piſce de duobus ſecundo, quem Andromedæ ſubjectum brachio ſuprà diximus. Exoriente Libra & ſcorpione, capite prius quàm reliquo corpore pervenit ad terram. Exoritur autem cum Piſcibus & Ariete. Hæc, ut ſuprà diximus habet in capite ſtellam clarè lucentem unam, in utroque humero unam, in cubito dextro unam, in ipſa manu unam, in ſiniſtro cubito vel in brachio unam. In manu alteram, in zona tres, ſuper zonam quatuor, in utroque genu unam, in pedibus autem binas. Itaque omnino eſt ſtellarum numerus 20.

Super Zonam quatuor) Putat Grotius, legendum ſub *Zona quatuor*, ut aliis conveniat.

XI. *Perſeus*.

Hujus ſiniſtrum crus & humerum lævum circulus æſtivus à reliquo corpore dividit. Ipſe manu dextra arcticum circulum tangit, dextro pede caput aurigæ premere velut currens videtur. Idem occidens ſagittario & capricorno exorto inclinatur ad caput verſus. Cum ariete & tauro rectus exoritur. Habet autem in utroque humero ſtellam unam, in manu dextra clarè lucentem unam, qua falcem tenere dicitur, quo telo

telo Gorgonam interfecit. In ſiniſtra alteram, qua caput Gorgonis tenere exiſtimatur. Habet præterea in ventre ſtellam unam, in lumbis alteram, dextro femore unam, ad genu unam, in tibia unam, in pede unam obſcuram, in ſiniſtro femore unam, in genu alteram, in tibia duas: in ſiniſtra manu, quod Gorgonis caput vocatur, ſtellas quatuor. Omnino eſt ſtellarum numerus decem & ſeptem. Caput ejus & falx ſine ſideribus apparent. Hunc Aratus cum diceret inter ſidera ceconiſmeno figuratum, acceperunt complures eum pulverulentum dicere, quod minimè convenit poſſe inter ſidera etiam pulverulentum accipere. Quod ſi eſſet, dignior erat Orion cui idem aſcriberetur. primùm quod aſſiduè eſt venatus, & ſemper in terra fuit. Denique adhuc inter ſidera venari videtur. Perſeus autem qui aſſiduè volabat, non poteſt pulverêm habere. Quid igitur eſt, cum vellet Aratus eum currentem obſcurè ſignificare, uſus Ætolorum conſuetudine ceconiſmenon dixit. Ætoli enim cum volunt aliquem decurrere ſignificare, κενονίσαι dicunt. Id quod Aratus voluit demonſtrare, non ut illum volantem aſſiduè pulverulentum dicat. Quod à multis perperam eſt intellectum.

Pulverulentum accipere) Modius vult *apparere*, quod retinuerunt in Sanctandreana. Ego cur non hic, ut paulo ante, poſſit ſtare, haud intelligo. Videtur offendiſſe Modium, quod ſupra c.6.

XII. Auriga.

HEniochus autem circulo æſtivo genuum fine, præterea humero ſiniſtro uſque ad Zonam dividitur ab eo, quem ſuprà Lacteum orbem diximus. Hujus dexter pes tauri cornu ſiniſtro ſtella conjungitur, idem una manu ut lora tenens figuratur. Cujus in

humero ſiniſtro capra. In manu autem duo hœdi ſtellis formati dicuntur. Totus autem pedibus Perſei ſubjectus, caput habens contra urſæ majoris aſpectum. hic occidere ſagittarij & capricorni exortu videtur Exoriri autem, Ophiucho & engonaſin occidente. Habet præterea ſtellam unam in capite. In utroque humero unam, ſed in ſiniſtro clariorem, quæ vocatur capra, in utroque cubito unam: in manu duas, quæ hœdi appellantur, ſtellis propè occidentibus formati. Ita omnino ſunt numero 7.

Stellis prope occidentibus formati) Morellianus unus *ficti*. Alterutrum ex gloſſa eſt. Unus plane omittit.

XIII. Serpentarius.

Ophiuchus inclinatus à capite, ut qui reſupinari videtur, manibus anguem tenere figuratus eſt. Hujus autem humeri ab æſtivo circulo dividuntur à reliquo corpore Ipſe genuum fine ab æquinoctiali terminatur circulo. Pede ſiniſtro premens oculos, dextro autem teſtudini ſcorpionis innixus. Anguis autem qui ab eo tenetur, propè extremo ore coronam contingens, medium præcingit Ophiuchum, cauda brevior quàm ſuperiore corpore, qua manu ſiniſtra ipſius ſigni figuratur, ita tamen ut extrema cauda circulum æquinoctialem cum aquilæ cauda jungat. Occidens autem exortu geminorum Cancri & leonis pervenit ad terram. exoriens autem cum ſcorpione & ſagittario apparet. Hic habet in capite ſtellam unam, in utroque humero ſingulas, in ſiniſtra manu tres. in dextra manu quatuor, in lumbis duas, in utroque genu ſingulas, in dextro crure unam, in utroque pede ſingulas, ſed clariorem in dextro: itaque eſt omnino ſtella-

ſtellarum numerus ſeptendecim. Anguis autem habet in ſummo capite ſtellas duas, ſub capite tres, uno loco omnes ad manum ipſius Ophiuchi ſiniſtram duas, ſed quæ maximè ad corpus ejus accidit, clariorem. Et in dorſo anguis ad ipſam corporis conjunctionem quinque, & in prima curvatura caudæ quatuor. In ſecunda, caput verſus, habet ſtellas ſex. Ita eſt omnino ſtellarum numerus 23.

XIV. *Sagitta.*

SAgitta inter duos circulos æſtivum & æquinoctialem, ſigno aquilæ ſuperpoſita, dividitur ab eo circulo, qui utroque polo ſubjectus ad cancrum & capricornum pervenit. hujus cacumen ad æquipedum regionem ſpectat, altera pars ad humeros Ophiuchi tendit. hæc occidit Virginis ortu. Oritur autem cum ſcorpione. Habet omnino ſtellas quatuor: quarum una in principio materiæ, altera in medio, duæ reliquæ in eo loco quo ferrum ſolet affigi, diverſæ videntur.

Hujus cacumen) Grotii emendationem amplector, qui emendat, *hujus acumen*, & *acumen* eam teli exponit partem, ubi ferrum ſolet affigi. Atque ita pridem legit Modius, quem ſecuti ſunt in editione Sanctandreana, credo & Morelliana.

Diverſæ videntur) Morellianus unus, *verſæ videntur*, alter *dividantur*.

XV. *Aquila.*

AQuila ala dextra non multum extra circulum æquinoctialem prodire, ſiniſtra autem non longè à capite Ophiuchi figurata videtur. Præterea roſtrum ejus à reliquo corpore dividit circulus, quem ſuprà diximus à cancro ad capricornum pervenire.

Media autem finitur ab eo quem ſuprà Lacteum orbem demonſtravimus eſſe. hæc exorto leone occidit. Exoritur autem cum capricorno : habens in capite ſtellam unam,in utraque penna unam,in cauda unam. Itaque omnino ſunt quatuor.

XVI. Delphin.

DElphin non longè ab aquilæ ſigno figuratur, incurvatione caudæ noviſsimæ æquinoctialis circuli circunductionem tangit. capite propè contingens equi Pegaſi roſtrum. hic exoritur cum ſagittarii poſteriore parte. Occidit autem, cum virgo exorta eſt à capite. habet autem in capite ſtellas duas, ſupra caput ad verticem duas alias , ad ea quæ in ventre velut pennæ videntur , habet ſtellas tres, in ſcapulis unam, in cauda duas. Itaque omnino ſunt ſtellæ numero decem.

Cum virgo exorta eſt a capite) Sanctandreana. *exorta eſt ad capitis finem*, Morellianus *a capitis fine*.

XVII. Pegaſus.

EQuus arcticum circulum ſpectans, pedibus æſtivo orbe niti,extremo ore caput delphini tangere videtur. Aquarii manum dextram cervice ſua conjungens, & utriſque piſcibus clauſus, quos in 12. ſignis poſtea demonſtrabimus. Hujus in ſtellis corpus apparet usque ad umbilicum deformatum. Qui occidit , cum piſce de duobus primo, qui ſupra tergum ejus eſt fixus: exoritur cum Aquario toto, cum piſce, cum quo occidit & manu Aquarii dextra. hic habet in roſtro ſtellas duas obſcuras, in capite unam, in maxilla unam, in utriſque auribus ſingulas, in cervicibus qua-

quatuor obſcuras: ſed maximè lucet quæ capiti proxima apparet. in humero claram unam, in pectore unam, in ſcapilio unam, in umbilico noviſſimam unam. quæ Andromedæ vocatur; in genibus utrisque ſingulas, in utrisque poplitibus ſingulas, ita ſunt omnino numero 23.

In ſcapilio) Sanctandr. *in interſcapilio*, quod a Grotio probatur. Ego hæreo.

XVIII. *Delton.*

DEltoton autem ut in triangulum deformatur, æquis quodammodo lateribus duobus, uno breviore, ſed propè æquali reliquis, inter æſtivum & æquinoctialem circulum ſupra caput Arietis non longè ab Andromedæ dextro crure, & Perſei manu ſiniſtra collocatum, cum Ariete toto occidens: exoriens autem cum ejusdem dimidia priore parte. habet autem ſtellam in unoquoque angulo unam.

XIX. *Aries.*

NUnc protinus duodecim ſignorum figurationem dicemus. Quorum eſt princeps Aries, in æquinoctiali circulo conſiſtens. caput ad exortum habens converſum. Occidens à primis pedibus, & exoriens caput infra triangulum, quod ſuprà diximus, tenens collocatum, pedibus propè contingens caput Piſtricis. Habet autem in capite ſtellam unam, in cornibus tres, in cervice tres, in pede priore de primis unam, in interſcapilio quatuor, in cauda unam, ſub ventre unam, in lumbis tres, in pede poſteriore unam. quæ ſunt omnino numero octodecim.

In cervice tres) Unus Morellianus, *duas*, & mox *omnino eſt ſtellarum VIII.*

XX. *Tau-*

XX. *Taurus.*

TAurus ad exortum ſignorum dimidia parte collocatus, ut incipere genu ac defigere ad terram videatur, caput eodem habens attentum. Genua ejus reliquo corpore dividit circulus æquinoctialis. cornu ſiniſtro, ut ſuprà diximus, conjungitur cum ſiniſtro pede ejus qui Auriga appellatur. inter hujus finitionem corporis & arietis caudam ſtellæ ſunt, quas Vergilias noſtri, Græci autem pleiadas appellaverunt. Hic averſus occidit & exoritur. habet in cornibus ſingulas ſtellas, ſed in ſiniſtro clariorem, utrisque oculis ſingulas, in fronte media unam: ex quibus locis cornua naſcuntur, ſingulas: quæ ſeptem ſtellæ Hyades nuncupantur. Etſi nonnulli quas duas diximus novisſimas ſtellas, negaverint eſſe, ut omnino Hyades eſſent quinque. Præterea in ſiniſtro genu priore habet ſtellam unam. Et ſuper ungulam, unam: in dextro genu unam, & interſcapilio tres, novisſimam earum cæteris clariorem, in pectore unam: quæ ſunt omnino, præter Vergilias, quatuordecim.

Cum ſiniſtro pede ejus, qui auriga) Morellianus unus, *cum dextro pede.*

Ut incipere genu ac defigere) Quid eſt *genu incipere?* putem ſcribendum, *ut inlidere genu.* Sententia, videtur genu ad terram collidere, more procidentis, atque ita exhibent picturæ.

XXI. *Gemini.*

GEmini ab Aurigæ parte dextra ſupra Orionem collocari videntur, ita tamen, ut Orion inter taurum & geminos ſit conſtitutus. capita eorum dividuntur à reliquo corpore, circulo eo qui æſtivum diffinire ſuprà eſt dictus. Ita ut complexa corpora inter ſe tenentes occidant directi à pedibus. Exoriuntur autem incli-

inclinati ut jacentes. Sed is qui Cancro eſt proximus, habet in capite ſtellam unam claram, in utriſque humeris ſingulas claras, in dextro cubito unam, in genibus utriſque ſingulas, in pedibus utriſque ſingulas. alter autem in capite unam, in ſiniſtro humero unam, in dextro alteram, in utriſque mammis ſingulas, in dextro genu unam, in ſiniſtro genu alteram, in pedibus utriſque ſingulas: & infra ſiniſtrum pedem unam, quæ propus appellatur: & ſunt octodecim.

XXII. *Cancer.*

HUnc medium dividit circulus æſtivus, ad leonis exortus ſpectantem, paululum ſupra caput hydræ collocatum, occidentem & exorientem poſteriore corporis parte. Hic autem habet in ipſa teſta ſtellas 2, quæ aſini vocantur, de quibus antè diximus: in pedibus dextris ſingulas obſcuras, in ſiniſtro pede primo 2. in ſecundo 2. obſcuras, in tertio unam, in quarto primo unam obſcuram: in ea quæ chela dexterior dicitur, tres ſimiles non grandes, in ſiniſtra ſimiles duas. Et ita eſt omnino ſtellarum numerus decem & octo.

XXIII. *Leo.*

LEo ſpectans ad occaſum ſupra corpus hydræ à capite quâ cancer inſtat, uſque ad mediam partem ejus conſtitutus medius æſtivo circulo dividitur, ut ſub orbe priores pedes habeat collocatos, occidens à capite & exoriens. hic habet in capite ſtellas tres, in cervicibus duas, in pectore unam, in interſcapilio tres, in media cauda unam, in extrema alteram magnam, ſub pectore duas, in pede priore unam claram, in ventre claram unam, & infra alteram magnam unam, in lumbis unam,

XX. Taurus.

TAurus ad exortum ſignorum dimidia parte collocatus, ut incipere genu ac defigere ad terram videatur, caput eodem habens attentum. Genua ejus reliquo corpore dividit circulus æquinoctialis. cornu ſiniſtro, ut ſuprà diximus, conjungitur cum ſiniſtro pede ejus qui Auriga appellatur. inter hujus finitionem corporis & arietis caudam ſtellæ ſunt, quas Vergilias noſtri, Græci autem pleiadas appellaverunt. Hic averſus occidit & exoritur. habet in cornibus ſingulas ſtellas, ſed in ſiniſtro clariorem, utriſque oculis ſingulas, in fronte media unam: ex quibus locis cornua naſcuntur, ſingulas: quæ ſeptem ſtellæ Hyades nuncupantur. Etſi nonnulli quas duas diximus noviſſimas ſtellas, negaverint eſſe, ut omnino Hyades eſſent quinque. Præterea in ſiniſtro genu priore habet ſtellam unam. Et ſuper ungulam, unam: in dextro genu unam, & interſcapilio tres, noviſſimam earum cæteris clariorem, in pectore unam: quæ ſunt omnino, præter Vergilias, quatuordecim.

Cum ſiniſtro pede ejus, qui auriga) Morellianus unus, *cum dextro pede.*

Ut incipere genu ac defigere) Quid eſt *genu incipere?* putem ſcribendum, *ut inlidere genu.* Sententia, videtur genu ad terram collidere, more procidentis, atque ita exhibent picturæ.

XXI. Gemini.

GEmini ab Aurigæ parte dextra ſupra Orionem collocari videntur, ita tamen, ut Orion inter taurum & geminos ſit conſtitutus. capita eorum dividuntur à reliquo corpore, circulo eo qui æſtivum diffinire ſuprà eſt dictus. Ita ut complexa corpora inter ſe tenentes occidant directi à pedibus. Exoriuntur autem incli-

inclinati ut jacentes. Sed is qui Cancro eſt proximus, habet in capite ſtellam unam claram, in utriſque humeris ſingulas claras, in dextro cubito unam, in genibus utriſque ſingulas, in pedibus utriſque ſingulas. alter autem in capite unam, in ſiniſtro humero unam, in dextro alteram, in utriſque mammis ſingulas, in dextro genu unam, in ſiniſtro genu alteram, in pedibus utriſque ſingulas: & infra ſiniſtrum pedem unam, quæ propus appellatur: & ſunt octodecim.

XXII. *Cancer.*

HUnc medium dividit circulus æſtivus, ad leonis exortus ſpectantem, paululum ſupra caput hydræ collocatum, occidentem & exorientem poſteriore corporis parte. Hic autem habet in ipſa teſta ſtellas 2, quæ aſini vocantur, de quibus antè diximus: in pedibus dextris ſingulas obſcuras, in ſiniſtro pede primo 2. in ſecundo 2. obſcuras, in tertio unam, in quarto primo unam obſcuram: in ea quæ chela dexterior dicitur, tres ſimiles non grandes, in ſiniſtra ſimiles duas. Et ita eſt omnino ſtellarum numerus decem & octo.

XXIII. *Leo.*

LEo ſpectans ad occaſum ſupra corpus hydræ à capite quâ cancer inſtat, uſque ad mediam partem ejus conſtitutus medius æſtivo circulo dividitur, ut ſub orbe priores pedes habeat collocatos, occidens à capite & exoriens. hic habet in capite ſtellas tres, in cervicibus duas, in pectore unam, in interſcapilio tres, in media cauda unam, in extrema alteram magnam, ſub pectore duas, in pede priore unam claram, in ventre claram unam, & infra alteram magnam unam, in lumbis unam,

unam, in poſteriore genu unam, in pede poſteriore claram unam. Et ita eſt omnino numerus ſtellarum 19.

XXIV. Virgo.

VIrgo infra pedes Bootæ collocata, capite poſteriorem partem leonis, dextra manu circulum æſtivalem tangit, ac inferiorem partem corporis ſupra corvum & hydræ caudam habere perſpicitur. Occidens capite prius quam reliquis membris. hujus in capite eſt ſtella una obſcura, in utriſque humeris ſingulæ, in utriſque pennis binæ: quarum una ſtella quæ eſt in dextra penna ad humerum defixa, protrygeter vocatur. Præterea habet in utriſque manibus ſingulas ſtellas, quarum una quæ eſt in dextra manu, major & clarior conſpicitur: in veſte autem habet paſſim ſtellas ſeptem, in utriſque pedibus ſingulas. Omnino ſtellarum numerus 16.

XXV. Scorpius.

SCorpii prior pars, quæ Chelæ dicitur, ita premitur ab æquinoctiali circulo, ut eum ſuſtinere videatur. Ipſe autem pedibus Ophiuchi, de quo ſuprà diximus, ſubditus, extrema cauda circulum hyemalem contingere videtur, neque longè eſt ab eo quòd pro hoſtia centaurus ferre proſpicitur: Occidit autem inclinato capite, exoritur erectus à chelis: hic habit ſtellas in his quæ chelæ dicuntur, in unaquaque earum binas, ex quibus primæ ſunt clariores. Præterea habet in fronte ſtellas tres, quarum media eſt clariſſima: in interſcapilio tres, in ventre duas, in cauda quinque, in acumine ipſo quo percutere exiſtimatur, duas. Omnino ſtellarum 19.

XXVI. *Sa-*

XXVI. Sagittarius.

SAgittarius autem ſpectans ad occaſum Centauri corpore figuratur velut mittere ſagittas incipiens, à pedibus uſque ad humeros in hyemali circulo collocatus, ita ut caput ejus ſolum extra eum circulum quem ſuprà diximus, apparere videatur: cujus arcus lacteo circulo medius dividitur. ante pedes ejus eſt quædam corona ſtellis effecta, de qua prius diximus. Hic præceps occidit, exoritur directus. Habet autem in capite ſtellas duas, in arcu duas, in ſagitta unam, in dextro cubito unam, in manu priori unam, in ventre unam, in interſcapilio duas, in cauda unam, in priori genu unam, in pede unam, in inferiori genu unam, in poplite unam. omnino eſt ſtellarum quindecim. Corona autem Centauri eſt ſtellarum ſeptem.

XXVII. Capricornus.

CApricornus ad occaſum ſpectans, & totus in zodiaco circulo deformatus cauda & toto corpore, medius dividitur ab hyemali circulo, ſuppoſitus aquarij manui ſiniſtræ. Occidit autem præceps, exoritur autem directus: ſed habet ſtellas in naſo unam, infra cervicem unam, in pectore duas, in priori pede unam in priore eodem alteram. in interſcapilio habet ſtellas ſeptem, in ventre ſeptem, in cauda duas. Et eſt numerus ſtellarum viginti & una.

XXVIII. Aquarius.

AQuarius habet pedes in hyemali circulo fixos, manum autem ſiniſtram uſque ad Capricorni porriens tergum, dextra iubam Pegaſi propè contingens, ſpectans

ſpectans ad exortum: qui cum ita ſit figuratus, neceſſe eſt eum corpore propè reſupinato videri. Effuſio aquæ pervenit ad eum piſcem qui ſolitarius figuratur, de quo poſterius dicemus. Sed Aquarius & occidit & exoritur capite prius quàm reliquis membris. Hic habet in capite ſtellas duas obſcuras, in utrisque humeris ſingulas magnas, in ſiniſtro cubito unam grandem, in manu priori unam, in utrisque mammis ſingulas obſcuras, in lumbo interiore unam, in utrisque genibus ſingulas, in dextro crure unam, in utrisque pedibus ſingulas. omnino eſt ſtellarum numerus quatuordecim. Effuſio aquæ cum Aquario ipſo eſt ſtellarum triginta. Sed in his omnibus prima & noviſſima clara.

XXIX. Piſces.

Horum alter Notius, Boræus alter appellatur: ideò quòd unus eorum qui Boræus dicitur, inter æquinoctialem & æſtivum circulum ſub Andromedæ brachio collocatus, & arcticum polum ſpectans conſtituitur. Alter autem in Zodiaco circulo extremo ſub ſcapulis equi, non longè ab æquinoctiali circulo collocatus, ſpectans ad occaſum. Hi piſces quibuſdam ſtellis, in lineola ab arietis pede primo conjunguntur. Quorum inferior antè occidere & exoriri videtur. Habet decem & ſeptem, & Boræus omnino duodecim. Conjunctio eorum habet ad Aquilonem ſpectans ſtellas tres, ad alteram partem tres, ad exortum tres. In commiſſura tres, omnino duodecim: horum conjunctionem quæ à pede arietis primo notatur, Aratus Græcè *σύνδεσμον ὑπούρανον*, Cicero nodum cœleſtem dicit: qui utrumque voluit ſignificare, eum nodum

non

non ſolum piſcium, ſed etiam totius ſphæræ eſſe. quo loco enim circulus ab arietis pede Meſembrinos dicitur, qui meridiem ſignificet; & quo loco is circulus Meſembrinos conjungitur, & tranſit æquinoctialem circulum, in ipſa conjunctione circulorum nodus piſcium ſignificatur: quare eum non modò nodum piſcium, ſed etiam cœleſtium nodum appellarunt.

Sub ſcapulis equi) Quomodo? cum in equo ſcapulæ non notentur. Certe ſi attendas imaginem, non poſſis, præter unam ſcapulam, videre. Quare hic, ut ſupra ubi de eodem equo c. 17. agebatur, legendum arbitror, *ſub ſcapilio equi*.

XXX. Piſtrix.

Piſtrix à media cauda dividitur ab hyemali circulo; ſpectans ad exortum, roſtro propè poſteriorem arietis pedem jungens. Hujus priorem partem corporis qui ſpectat ad exortum, prope alluere flumen Eridani videtur. Hæc cadit exortò cancro & leone, exoritur autem cum tauro & geminis. ſed habet in extrema cauda ſtellas duas obſcuras, ab eo loco uſque ad reliquam corporis curvaturam quinque, ſub ventre ſex, omnino ſunt 13.

Pedem jungens) Mallem, *tangens*.

XXXI. Eridanus.

Eridanus à ſiniſtro pede profectus Orionis, & perveniens uſque ad piſtricem, rurſus diffunditur uſque ad leporis pedes, & protinus ad antracticum tendit circulum. Hujus figurationem circulus hyemalis dividit ab eo loco quo propè conjungitur ceto. Hic ſcorpione & ſagittario exorto occidere, exoriri autem cum geminis & cancro videtur. Habet autem ſtellas

U in

in prima curvatura tres,' in ſecunda tres, item in tertia uſque ad novisſimam ſeptem. omnino eſt ſtellarum numerus tredecim.

Et protinus ad antareticum) Sic Morelliani quoque, Sanctandr. *ad arcticum*.

XXXII. Lepus.

LEpus autem in ſiniſtrum pedem Orionis per hyemalem circulum fugiens, ab eo inferiore parte corporis diviſus, occidit ſagittario exorto, oritur cum leone. Habet autem ſtellas in utriſque auribus ſingulas, in corpore pasſim diſpoſitas duas, in pedibus prioribus ſingulas. Et ita eſt omnino ſtellarum ſex,

XXXIII. Orion.

ORion, Hunc à Zona & reliquo corpore æquinoctialis circulus dividit cum tauro decertantem collocatum, dextra manu clavam tenentem, incinctum enſe, ſpectantem ad occaſum, & occidentem exorta ſcorpionis poſteriore parte, & ſagittario exoriente, cum cancro autem toto corpore pariter exurgentem. hic habet in capite ſtellas tres claras, in utrisque humeris ſingulas, in cubito dextro obſcuram unam. In manu ſimilem unam, in Zona tres, in eo quo gladius ejus deformatur, tres obſcuras. In utrisque genibus ſingulas claras. In pedibus ſingulas obſcuras. Omnino ſunt decem & ſeptem.

XXXIV. Lalaps.

CAnis leporem fugientem conſequens, poſterioribus pedibus dividitur ab hyemali circulo, pedem dextrum Orionis penè ſuo capite conjungens, capite

ad

ad occaſum ſpectans, ſed caput ad æquinoctialem circulum tendit. occidens oriente ſagittario, exoriens autem cum cancro, habet in lingua ſtellam unam quæ Canis appellatur, in capite autem alteram, quam nonnulli Sirion appellant, de quo prius diximus. Præterea habet in utrisque auribus obſcuras ſingulas. In pectore duas, in pede priore tres, inter ſcapulas tres, in ſiniſtro lumbo unam, in pede poſteriore unam. In pede dextro unam, in cauda quatuor. omnino ſunt decem & novem.

Inter ſcapulas tres) Sanctandr. *in interſcapilio tres*, ut alibi.
Suo capite conjungens) Sic quoque in Morellianis, nec ſollicitari debebat. v. ſup. 4. Sanctand. *contingens*.

XXXV. Procyon.

Procyon. Hic in Lacteo circulo defixis pedibus æquinoctialem circulum tangit. Spectat ad occaſum, ut inter geminos & cancrum conſtitutus: qui, quod ante majorem canem exoritur, Procyon eſt appellatus. Hic autem occidit exortu capricorni, exoritur cum leone, & habet unam ſtellam in capite, & aliam in pectore. In lumbo unam: ſed omnino ſtellarum numerus 3.

Et habet unam ſtellam) Miror, iſtæc omnia in editione Sanctandreana eſſe omiſſa.
In lumbo) Bene, nec mutandum: quia unus tantum cernitur, ut de ſcapula equi paulo ante dixi, quod hinc lumen & robur accipit. v. inf. 37.

XXXVI. Navis.

Argo. Hujus puppis hyemalem circulum, & majoris canis caudam contingens inferiore parte, noviſſimè navis inclinata Antarcticum circulum tangit.

 Occi-

Occidens ſagittario & capricorno exorto, ut in mari collocata, exoriens cum virgine & chelis. Hæc habet in puppi ad ſingula gubernacula, ad primum ſtellas quinque, ad alterum quatuor, circum carinam quinque, & ſub rejectum quinque, ad malum quatuor: in tota eſt ſtellarum viginti trium. Quæ quare non ſit tota in mundo collocata, prius diximus.

Sub rejectum) Sanctand. *ſub rejectu.* non placet. Pro *rejectum* Grotius mallet *retectum.* Verum retinemus veterem ſcripturam, eamque explicamus in Militiæ Navalis noſtræ curis ſecundis, quas utinam typographus prodidiſſet, qui eas per tot annos tenuit incluſas contra fidem nobis datam, & animi noſtri ſententiam.

XXXVII. *Phillyris.*

CEntaurus. Hic ita figuratur, ut in antarctico circulo niti pedibus, humeris hyemalem ſuſtinere videatur, capite propè caudam hydræ conjungens, hoſtiam dextra manu tenens ſupinam, quæ pedibus & extremo ore circulum hyemalem tangit, inter eum & antarcticum orbem collocata. Centauri autem crura à reliquo corpore dividit circulus, qui Lacteus appellatur. Hic ſpectans ad ortus ſignorum, totus occidit aquario & piſcibus exortis: exoritur autem cum ſcorpione & ſagittario. habet autem ſtellas ſupra caput tres obſcuras, in utrisque humeris ſingulas claras, in cubito ſiniſtro unam, in manu unam, in medio pectore equino unam, in prioribus poplitibus utrisque ſingulas, in interſcapilio quatuor, in ventre duas claras, in cauda tres, in lumbo equino unam, in genubus poſterioribus ſingulas, in poplitibus ſingulas. omnino ſunt 24. Hoſtia autem habet in cauda duas, in pede de poſterioribus primo unam, in utrisque pedibus unam, in inter-

interſcapilio unam claram, & in priore parte pedum unam, infrà alteram, in capite tres diſpoſitas. Omnino ſunt numero 10.

Caudam hydræ conjungens) Bene Sanctandreana, *contingens*, quale quid in locis quoque aliis obſervare debuerat, quos notavi.

XXXVIII. *Ara.*

ARa antarcticum circulum propè tangens, inter hoſtiæ caput & ſcorpionis caudam extremam collocatur, occidens arietis exortu, exoriens cum capricorno. Hæc habet in ſummo cacumine circuli ubi formatur, ſtellas duas, & in imo alteras. Et ita eſt omnino ſtellarum quatuor.

In ſummo cacumine circuli, ubi formatur) Quale cacumen circuli, & cujus circuli hic intelligitur? Nam circuli antarctici vix poteſt, quia ejus nullum eſt cacumen. Jam quid eſt, *formatur in eo cacumine circuli?* puto illud *ſummo* ſtare per ſe, ac opponi ſequenti *imo*, & ſignificare ſummam partem aræ, ſicut imum, baſin. *Cacumine circuli* autem poni pro *in cacumine circuli*, nec cacumen circuli alterius debere intelligi, quam antarctici. Denique ibi dici formari, quod ejus ibi ſpecies & imago cernatur.

XXXIX. *Hydra.*

HYdra trium ſignorum longitudinem occupans, cancri, leonis & virginis, inter æquinoctialem circulum & hyemalem collocatur. Ita tamen, ut caput ejus contendens ad ſignum, id quod Procyon vocatur, & totius hydræ propè quarta pars inter æſtivum & æquinoctialem circulum videatur. Cauda autem extrema penè Centauri caput tegens, ſuſtinet in dorſo corvum roſtro corpus ejus tangentem, & toto cor-

pore ad craterem tendentem: qui ſatis longo diſſidente intervallo propè inter leonem & virginem conſtitutus videtur, inclinatior ad caput hydræ, quæ occidit a quario & piſcibus exortis. Oritur autem in his ſignis, de quibus ſuprà diximus. Habet autem in capite ſtellas tres, in prima capitis curvatura ſex, ſed earum noviſſimam claram, in ſecunda curvatura tres, in tertia quatuor, in quarta duas, in quinta usque ad caudam octo, omnes obſcuras. ita fiunt viginti ſex. Corvus autem habet in gutture ſtellam unam, in pennis duas, infra pennam, caudam verſus, duas, in utrisque pedibus ſingulas. omnino ſunt ſeptem. Supra primam hydræ curvaturam crater poſitus habet in labris ſtellas duas, infra autem anſas duas obſcuras, in medio cratere duas, ad fundum duas. Omnino ſunt octo.

In prima capitis curvatura) Sanctandreana. *In prima a capite curvatura*, quod non diſplicet. Suſpicor tamen illud *a capite*, vel *capitis* a verſu præcedenti natum.

Inclinatior) Morellianus unus, *inclinatione*.

In labris) Grotius ſuſpicatur, *labis*, Græca voce, id eſt λαβαῖς, ſive anſis.

Stellas duas) Morelliani, *ſtellas tres. i. a. a. d. e. i. m. cratere tres, a. f. d. ita ſunt omnino X.*

XL. Piſcis.

Piſcis autem qui Notius dicitur, inter hyemalem & antarcticum circulum media regione collocatus, ſpectare ad exortum videtur, inter capricornum & aquarium, ore excipiens aquam quæ funditur ab aquario. hic occidit oriente cancro, exoritur autem cum piſcibus. ſed eſt ſtellarum omnino duodecim.

Quæ ad figurationem ſiderum pertinent, ad hunc finem nobis erunt dicta: reliqua protinus dicemus.

CLA-

CLARISSMI VIRI, C. JULII HYGINI, AUGUSTI LIBERTI,

De QUINQUE CIRCULORUM INTER CORPORA cæleſtia notatione, & Planetis.

LIBER QUARTUS.

QUONIAM in initio ſphæræ circuli quinque, quomodo efficerentur oſtendimus, neque eos corpore ſiderum innotavimus, etſi duo noviſſimi nihil ad ſolis curſum pertinent, hoc eſt arcticos & antarcticos, de mediis dicemus tribus. Sed quoniam Aratus quatuor circulis ſphæram plurimum valere dicit, neque eorum apertè quenquam demonſtrat, voluntatem noſtram apertius oſtendemus. Et quemadmodum in initio fecimus, à boreo polo ſumemus exordium.

IGitur æſtivum circulum unum de quatuor eſſe dicemus, qui therinos tropicos vocatur, quo circulo æſtatem confici demonſtravimus. & ſi non nemo dubitat, quare non utrique circuli, hoc eſt æſtivus & hyemalis, uno nomine appellentur, ideo quòd quem nos æſtivum diximus, nonnullis hyemalis fiat: & quo circulo hyemem confici diximus, eo circulo aliis æſtas ſit. Quòd ſi voluerint intelligere id ad noſtras collationes mundi eſſe demonſtratum, qui inter æſtivum circulum & arcticon ſumus conſtituti, non ad illorum ſphæram qui ab hyemali circulo antarcticum habitantes nobis antipodes dicuntur, facilius ad noſtram acceſſerint voluntatem. Si quis enim voluerit eorum quos antipodas diximus, qui inferiore à nobis circulo conſtituti videntur,

dentur, ſphæram facere, non immeritò noſtrum hyemalem ſibi æſtivum circulum finxerit. Aut ſi quis ſcriptorum eorum mentionem faciens, obſcurè voluerit antipodas demonſtrare, & dixerit quibus in capricorno æſtas ſumma, aut in cancro hyems maxima fiat, non imperita ratione acutiſſimè dixiſſe videbitur. Quodcunque enim noſtris circulis contrarium dixerit, id illis erit rectum. Sed ne longiore ſermone præter conſuetudinem utamur, ad inceptum revertamur.

Neque eos corpore ſiderum innotavimus) Sanctand. *ſiderum notavimus*. Veram cenſeo ſcripturam, *ſiderum annotavimus*. Dicit, ſe non annotaſſe eos, corpore aliquo eorum quaſi facto per ſidera, ſicut in cæteris ſyderibus factum, quæ certo corpore ſunt repræſentata.

Æſtatem confici demonſtravimus) Morellianus unus, *confieri*, quod valde placet. Verbum eſt Ciceroni, Cæſari, & aliis receptum. Sed tamen paulo poſt priori modo; *quo circulo hyemem confici diximus*, ut fortaſſe nil mutari debeat.

Quod ſi voluerint) Modius, quem ſuo more ſequitur Sanctandreana, *Qui ſi voluerint i. a. noſtram collationem* Non neceſſe videtur, ut a lectione recepta decedamus.

Etſi duo noviſſimi) Diviſim legendum, *&c. ſi duo.*

Non imperita ratione acutiſſime) Suſpicor ſcripſiſſe noſtrum, *non imperita ratione, ac acutiſſime.*

II. De tropico cancri.

IN æſtivo circulo, de quo primùm dicere inſtituimus, hæc ſigna, ſive partes eorum perſpiciuntur. Capita geminorum, aurigæ genu utrunque, vel ſiniſtrum Perſei crus, & humerus ſiniſter. Andromeda autem à pectore, ſed manu ſiniſtra dividitur. Atque ita evenit, ut caput ejus cum toto pectore & manu dextra videatur eſſe inter æſtivum & æquinoctialem circulum, reliquum autem inter æſtivum & arcticum finem. Præterea in eodem æſtivo circulo, pedes equi Pegaſi videntur

dentur poſiti. & caput à reliquo corpore dividitur oloris, & alæ ſiniſterioris, ut volantis pars non magna. Ophiuchus humeris, ut circulum ſuſtinere videtur. Virgo propè hunc contingens à capite, inter hunc & æquinoctialem circulos collocata eſt, ut fulgens ad auſtrum. leo à pectore ad lumbos dividitur, ut caput ejus & corporis ſuperior à cruribus pars, inter hunc & arcticum circulum videatur. Inferior autem pars, inter æſtivum & æquinoctialem circulum. Cancer autem ſic dividitur medius, ut inter duos oculos ejus, circulus trajectus exiſtimetur. In his ſignis & hoc, ut antè diximus, circulo cum vehitur ſol, evenit nobis, qui hac inclinatione mundi utimur, ut ſint diei de partibus octo, partes quinque, noctis autem tres. Neque ita tamen, ut ex horologiis, ſed ex ſphæræ ratione. cum enim ſphæram ita conſtitueris, ut circulus is qui arcticus vocatur, ſemper appareat, nunquam autem antarcticus exoriatur, atque ita ſphæra eſt conſtituta: ſi voles circulum æſtivum dividere in partes octo, ex his invenies partes 5. in ſphæra apparere, tres autem infrà tanquam ſub terra eſſe. At aliquis dixerit, cur ſphæræ circulos dividamus in partes octo potius quàm duodecim, aut quot libuerit alias partes, hic non ſphæram, ſed ſe fallere, hac ratione invenietur porrò arbitror. Si enim ita fecerit ex æſtivo circulo partes duodecim, ex his partes 7. & dimidium partis apparere, quatuor autem & dimidium ſub terra inveniet eſſe. Itaque evenit, ut cum ad octo partes addita dimidia ſit, ſimili ratione ad partes quatuor accedat pars dimidia, & fiant ſupra terram partes ſeptem & dimidium partis: reliquum autem ſub terra quidem pars quatuor & dimidium. Igitur oportet intelligere, ut non in minutis partibus & dimidiis fiat, ſed certis numeris conficiatur,
 ut

ut evenit in partibus octo. Præterea quoniam ſphæra diviſa in partes 30. evenit, ut ab æſtivo ad hyemalem ſint partes octo, nimirum certè eos circulos dividemus in partes octo. Præterea quoniam ab æſtivo circulo ad æquinoctialem ſunt quatuor de 30. Et rurſus ab æquinoctiali circulo ad hyemalem de partibus 30. partes quatuor. & ita nihilominus æquinoctialis ipſe per ſe circulus medius dividitur, ut dimidia pars ejus ſit ſub terra, de partibus octo partes quatuor, & totidem ſuprà, & tota ratio ad octavam partem perveniat, non dubium eſt quin rectè dividatur in partes octo. Præterea cum ſol per hos circulos currens iter annuum conficere videatur, & ab omnium ſignorum octava parte, ut poſterius dicemus, incipiat exoriri, & ad aliud ſignum tranſire, neque ulla alia parte ſigni utatur, rectè ipſi quinque circuli dividuntur in partes octo. Præterea ſeptem ſidera ad eundem ſtatum revertantur, quibusdam placuit, ut cujusmodi dies hodiernus fuerit in ſolis aut lunæ tempeſtate, ejusmodi octavo anno ſit futurus, verè ſphæra quoque dividetur in partes octo. Præterea cum videamus octavo quoque die ejuſdē ſideris horam primam, aut quamlibet denique eſſe, ut cujus hodie fuerit hora prima, ejusdem octavam quoque futuram veriſſimum eſt, ipſam quoque ſphæram unde horæ ſimuntur, dividi in partes octo. Sed ne reliqua prætermittamus, in hoc occupati, ad propoſitum revertamur.

Genu utrumque, vel ſiniſtrum Perſei crus) Illud *vel ſiniſtrum* abeſt in Sanctandreana. Ego ſervo *τὸ ſiniſtrum*, quia ſequitur, *& humerus ſiniſter*. At vero *vel* delendum puto, ut ex præcedenti *qua* formatum.

Ab æſtivo circulo ad æquinoctialem) Probant lectionem hanc Morelliani. Sanctandr. *ad hyemalem*.

Ophiuchus humeris, ut circulum ſuſtinere videtur) Addit hic ex ſuo Codice Modius, *ex una par-*

parte, id eſt, æquinoctiali, ex altera parte Hercules pari ratione. Quod cæteri, ac ne Sanctandreana quidem, haud agnoſcunt.

Invenietur porro arbitror) Modius, & Sanctandr. delent illud *arbitror*, & pro *porro* ſcribunt *fere*. Nempe fuit in Modiano, *fore vel vere arbitror*. Mihi magis arridet, *vere arbitror*. Ordo: Arbitror, invenietur vere, ſe fallere. Quod locutionis genus, plebejum, & icciroco noſtro convenientiſſimum.

Sub terra quidem pars quatuor & dimidium) Micyllus pro *quidem* legit *quod eſt*. Id ſervat Sanctandreana, additque *partes quatuor*.

III. *Æquinoctialis*.

SEcundus ab æſtivo æquinoctialis eſt circulus, in quo hæc ſigna & partes eorum perſpici poſſunt. Aries totus omnibus pedibus innixus videtur. Hunc autem Aratus omnium ſiderum celerrimum eſſe demonſtrat; etiam minori arcto, quæ brevi ſpacio vertitur. Præſtare id, quod velit eſſe, ſic poterimus vel facillimè intelligere. Cum ſit enim maximus circulus æquinoctialis in ſphæra, in eòque aries, ut affixus videatur, quomodocunque fuerint figuræ corporum collocatæ, ut ad eundem circulum perveniant, neceſſe eſt ſemel verti ſphæram. Quod cum fiat, & aries in maximo circulo, & eodem tempore ad locum quo ſidera reliqua perveniant, neceſſe eſt eum celerrimum dici: ſed nos ad circuli effectionem veniemus, & reliqua dicemus. In eodem tauri genua, ut fixa perſpiciuntur, etſi nonnulli ita finxere, ut uno genu, hoc eſt dextro nixus, ſiniſtro propè pedes contingere videatur. De hoc in medio relinquemus. Sed in eodem circulo zona Orionis, ut ipſo circulo præcinctus exiſtimetur. Hydra flexu à capite primo, ut cervicibus erectis cancrum contingere videatur, ex inferiore corpore hydræ crater cum corvo velut fixus eſſe circulo conſpicitur. Item paucæ

ſtellæ

ſtellæ chelarum, eodem adjunguntur, Ophiuchi genua eodem circulo à reliquo corpore dividuntur. Aquila ſiniſteriore penna penè eum contingens figurata eſt: eodemque circulo caput Pegaſi cum cervicibus nititur. His corporibus ſignorum æquinoctialis circulus finitur. Quò ſol cum pervenerit, bis uno anno conficitur æquinoctium: hoc eſt, in ariete & chelis. In hac enim parte ſphæræ & ver & autumnus confici exiſtimatur, ita ut ver ſit in ariete, autumnus in priore parte ſcorpionis. Quod ſignum nonnulli libram dixerunt: per hunc circulum tranſiens ſol ab ariete ad chelas, efficit ſex menſium diem, his locis qui intra arcticum videntur orbem: noctem autem his qui antarctico circulo ſunt clauſi. Quare magis his locis nemo poteſt durare. Et rurſus ab autumno uſque ad ver, hoc eſt, à chelis uſque ad arietem perveniens, efficit his locis ſex menſibus perpetuis diem, in quibus ante noctem demonſtravimus. E contrariò autem noctem his, qui boreo polo ſunt proximi. Sed de hoc antè diximus. Neque enim mirum eſt, hac collocatione ſphæræ id evenire. Erecto enim boreo polo, neque unquam occidente evenit, ut corpora quæque quæ ei proxima ſunt circulo, ſerò occidere videantur. Id ex hoc intelligere licebit. Cum in his partibus ſphæræ habitetur, quæ pars eſt ab æſtivo circulo ad orbem qui arcticos vocatur, & de arctico circulo, hoc eſt de duabus urſis & dracone, caput draconis maximè niti ipſo circulo videatur, ita ut is qui engonaſin vocatur, inter æſtivum & arcticum locatus, caput draconis premere intelligatur: quicunque ut antè diximus, ad ipſum caput draconis habitant, ita longo die utuntur, ut eis ne tertia quidem horæ pars in unaquaque nocte obtingat. Itaque Aratus ait.

Κείνη που κεφαλὴ τῇ νήχεται ἧχί περ ἀκραὶ
μίσγονται δύσιές τε καὶ ἀντολαὶ ἀλλήλοισι.

Item Cicero dicit:

Quod caput hic paulum ſeſe ſubitoque recondit.
Ortus ubi atque obitus parte admiſcentur in una.

De hoc Homer. quoque in Odyſſea, qui ita brevem noctem eſſe dicit, ut paſtores cum alii exigant, alii reducant pecus, poſſint alius alium audire, cum unus propter noctem pecus reducat, alter propter lucem exigat. Sed nos ad propoſitum revertamur.

Quod velit eſſe, ſic poterimus) Mallem, *quod velit, & ſic poterimus.*

Ad circuli effectionem) Micyllus putabat *effictionem*. Id vero non placet. *effectio* hic eſt *confectio*. Morellianus unus habet, *diſtinctionem*.

Siniſtro prope pedes contingere) In Sanctandr. illud *pedes* abeſt. Et profecto corruptum eſſe, apparet. Requiritur tamen ejus loco aliud quidpiam, ut liqueat, quid ſiniſtro pede contingat. Ac prima ſyllaba quidem, ut a præcedenti nata, delenda. Supereſt *des*, ex quo colligo, ſcripſiſſe, *ſiniſtro pede prope ad os contingere.*

Bis uno anno conficitur) Modius ex ſuis legit, *conficit*, quod exhibet etiam Sanctandreana. Mox pro *confici, confieri*, quod in ſuperioribus ſervavit Sanctandreana, hic vero non, quod miror. Sed fortaſſis tot in locis idem mendum ortum, veriſimile haud videbatur. Et ſane a recepta lectione difficulter & me patior divelli, qui elegantiam Ciceronianam a noſtro non exſpecto.

Aratus ait) In Phenom. verſu 61.

Quod caput) In vulgatis Ciceronis legitur, *hoc caput*. Item mox, pro *parte admiſcentur in una*, quod eſt apud noſtrum, *partem admiſcentur in unam.*

IV.

Tertius ab æſtivo circulo qui hyemalis vocatur, his corporibus & eorum partibus finitur. Nam medium capricornum dividens, & pedes Aquarii, per caudam piſtricis, ut trajectus videtur. Dividit etiam leporem fugientem à cruribus, & quadam parte corporis,

poris, & canis ſequentis pedes, & navis ipſius puppim. Centaurique cervices à reliquo corpore dividit. Scorpionis extrema cauda, quod acumen vocatur, eodem circulo conjungitur. Sagittarii arcus eodem orbe deformatur. Hujus orbis infra terram ſunt, de partibus octo, partes quinque, ſupra terram autem tres: itaque, it brevior dies nocte, ut antè demonſtravimus.

Itaque it brevior dies) Sanctandr. *Itaque fit brevior.*

V.

QUartum circulum zodiacum eſſe, *Aratus* demonſtrat, de quo antè diximus, & poſterius dicemus. Sed Aratus non, ut reliqui Aſtrologi, ab ariete duodecim ſigna demonſtrat, hoc eſt vere incipiente, ſed à cancro, hoc eſt ipſa æſtate. Nos autem quoniam ab ariete incipimus, ita protinus dicemus. In hoc enim circulo ſic duodecim ſigna figurantur, Aries, Taurus, Gemini: in his tribus ſignis ver demonſtratur, & æquinoctium vernum. Cancer, Leo, Virgo: in his ſignis maximè æſtas conficitur. Sed Sol incipit à Virgine jam tranſire ad æquinoctium autumnale. Chelæ, Scorpius, Sagittarius: in his tribus ſignis autumnus efficitur, & æquinoctium autumnale. Capricornus, Aquarius, Piſces: in his tribus ſignis ſol hyemem conficere demonſtratur. Etſi nulla ſunt ſigna 12. ſed 11. ideo quòd Scorpio magnitudine ſui corporis duorum locum occupat ſignorum. E quibus prior pars Chelæ, reliqua autem Scorpio vocatur. Priores enim aſtrologi cum omnes res ad duodecim partes revocarent, ut menſes, & horas, & latitudinem ſignorum: itaque & ſigna, per quæ res omnes ſignificantur, duodecim eſſe voluerunt.

Sed

Sed hyemem conficere) In Morelliano, *tranſigere*, quod puto rectius, alterumque a gloſſa eſſe.

Et ſi nulla ſunt) Pro *nulla* Micyllus mavult *non*, ſine neceſſitate. Scribo, *etſi nulla ſint*.

Aſtrologi) Sic & Morelliani, Sanctandr. Aſtronomici.

VI.

Sed quoniam ſeptem circulis in procemio propoſitis, de quatuor circulis mentionem fecimus, ne ſeptem ex ordine demonſtratis, aliquid à nobis obſcurius dictum videatur, de ſeptem ſuperant 3. arcticos, antarcticos, & ille qui Lacteus vocatur. Itaque de his dicere incipiemus. Arcticon igitur orbem ſuſtinet caput draconis cum reliqua corporis parte, Cepheus autem pectore ſuo circulum jungit, eodem orbe nituntur & pedes majoris urſæ. Præterea ſedile Caſſiopejæ cum pedibus ejus nititur ipſi circulo, & de dextro pede genuque ſiniſtro, & pedis prioribus digitis ejus, qui engonaſin vocatur, & manus ſiniſtra Bootis exteriori parte circuli pervenit conjuncta. Ad antarcticon autem circulum pervenit extrema navis Argo, pedeſque Centauri poſteriores adjunguntur. Priores autem prope contingere, & ara videtur prope affixa. Eridanique fluminis extrema ſignificatio.

Et de dextero pede genuque ſiniſtro) Sanctandr. illud *& de* non agnoſcit. præterea pro *dextero pede* & ſequentibus habet, *ſiniſtro pede genuque dextro*. At vero Morelliani, *extremo pede, genuque ſiniſtro*, quod puto cæteris anteferendum.

VII.

Reliquum eſt nobis diffinire, quem ſupra Lacteum orbem demonſtravimus. Ipſe enim dividit oloris extremam ſiniſtram pennam, quæ extra æſtivum pervenit finem. Præterea tranſit manum dextram Per-

ſei, & ab humero ſiniſtro aurigæ perveniens ſub manum ejus dextram: & geminorum genua, & pedes ejus ſigni quod Procyon vocatur. Hic dividens æquinoctialem & æſtivum circulum, tangit extremum finem mali, qui in Argo nave defixus videtur. Deinde rurſus revertens, genua Centauri dividit à reliquo corpore: & extremam caudam terminat ſcorpionis, & arcum medium Sagittarii, & aquilæ dimidiam partem per ejus tranſiens pennas.

VIII.

QUoniam de hiſce rebus expoſuimus ordine, mundi rationem, & quemadmodum moveatur protinus dicemus, & in duodecim ſignorum exortu quæ deinde corpora conſequantur, & quæ perveniant ad occaſum. Convenit nobis mundum ab exortu ad occaſum converti, ideo quòd videmus ſtellas exorientes ad occidentem converti. Sic enim primùm poterimus ſcire quid ſit exortus, & quid occaſus. Si quis enim noſtrum aliquis aſtiterit contra exorientem ſolem, neceſſe eſt arctos nobis à ſiniſtris partibus eſſe. Cum id ita fiat, illud quoque neceſſe eſt, ut omnia è dextris partibus exorta, in ſiniſtris occidere videantur, de quo & antè diximus. Igitur cum videamus ſtellas exoriri, & occidere, neceſſe eſt mundum quoque cum ſtellis verti. Sed nonnulli ajunt, nihilominus id evenire poſſe, ut ſic ſtante mundo, ſtellæ & exoriantur & occidant: quod fieri non poteſt. Si enim ſtellæ vagæ feruntur, neque mundus ipſe volvitur, non poſſunt corpora ſtellis figurata incolumia & certa permanere. Illud enim videmus in toto mundo ſtellas erraticas eſſe, neque horum curſum quenquam poſſe diſfinire. Aratum

tum ipſum quoque negare ſe difficiles eorum curſus interpretari poſſe. Quomodo igitur cum quinque ſtellas nemo poſſit obſervare, tot millia quiſquam poſſit pervidere? niſi qui permittat hoc, curſus ſtellarum poſſe eſſe, & nihilominus figuras corporum permanere. quod ſi non eſt, tota ſphæra ad irritum revocabitur. Quicunque enim ſphæram fecerit, non poterit efficere, ut ſphæra ſtante, nihilominus ſtellæ verſentur. Illud etiam videmus in extrema cauda draconis ſtellam eſſe, quæ in ſe verſatur, & in eodem loco conſtet. Quòd ſi omnes ſtellæ vagæ feruntur, hanc quoque loco moveri neceſſe eſt: quod non evenit. Igitur neceſſe eſt mundum quoque, non ſtellas, verti. Quoniam oſtendimus mundum cum ſtellis potius quàm ſtellas per ſe verti: nunc reliqua dicemus.

IX.

CUm enim traditum ſit nobis, prius noctem quàm diem ferri, noctem dicemus umbram terræ eſſe, eamque obſtare lumini ſolis. Et ſi nonnulli dixerunt in ſolis curſu evenire, ut cum pervenerit ad eum locum ubi occidere dicatur, ibi montium magnitudine à nobis lumen averti ſolis, & ita noctem videri. Quod ſi ita ſit, nimirum eclipſim ſolis verius quàm noctem diximus. Sed aliter eſſe, ex ipſa ſphæra licebit intelligere.

Etſi nonnulli dixerunt, in ſolis curſu) Puto, legendum, *dixerunt, ſed ſolis occaſu evenire,*

X.

HOrizon enim dividens ea quæ videntur, & quæ non apparent, ita diffinit ſphæram, ut ſemper ſex ſigna de duodecim in hæmiſphærio videantur ſuper ter-

rani, ſex autem ſigna ſint infra ſubterra. Igitur cum in uno eorum ſol nixus ferri videatur, ab eo circulo qui horizon vocatur, exoritur. itaque incipit lucere, cum nihilominus ipſe mundus verſatur cum reliquis ſignis. Sed quò facilius intelligatur, ponamus ſolem eſſe in Ariete, à quo duodecim ſigna inſtituimus numerare. Igitur cum ſol ſit in Ariete, eo exoriente dies eſt: qui cum vertente ſe mundo pervenit ad eum circulum, qui Meſembrinos vocatur, efficit diei partem dimidiam. Sed ſic etiam facilius intelligitur, & rurſus ab eodem ariete incipiemus. Cum aries eſt exortus, præter eum ſigna ſunt in ſuperiore hemiſphærio: Piſces, Aquarius, Capricornus, Sagittarius, Scorpio. Horum cum tria ſigna occiderint, hoc eſt, Scorpius, Sagittarius, Capricornus, exorta ſunt tria quæ arietem ſequuntur, hoc eſt, Taurus, Gemini, Cancer: tum fieri dimidium diem neceſſe eſt, & arietem pervenire ad eum quem Meſembrinum eſſe circulum, ſuprà diximus. Cum autem cum reliquis ſignis ipſe aries occidit, & exortus eſt leo, virgo, tum chelæ exoriuntur; & in ſuperiore hemiſphærio ariete occidente vehuntur. Quæ cum occiderint, rurſus aries exortus efficiet lucem. Sed ne in dubium veniat, cum ariete occidente dixerimus chelas exoriri, quid de reliquis ſignis ſive ſphæra poſſet intelligi, ſic invenietur. In quocunque ſigno ſol fuerit exoriens, quodcunque ab eo ſigno ſeptimo loco fuerit, id noctu primùm exorietur, & ita conficiet curſum. Mundus enim ipſe ſemel in die ac nocte verti videtur. Itaque evenit, ut ipſa ſigna 12. ſemel in die ac nocte videri poſſint. Sed ne ſolis curſus, de quibus poſtea ſumus dicturi, potius quàm quòd antè cœpimus, enumeraverimus, ad inceptum revertemur. Diximus enim principium mundi eſſe noctem, deinde diem. Inter

noctem

noctem & diem præter umbram terræ nihil intereſſe arbitramur. Sed quoniam Signorum ſuprà & corporum exortus inſtituimus, ad hoc perveniemus.

XI.

IGitur vertente ſe mundo per utroſque polos & axem, quem ſuprà dimenſionem ſphæræ diximus eſſe, & ita ſphæra collocata, ut unus polus ſemper ſit ſupra terram, alter nunquam exoriatur, neceſſe eſt, Arctos quoque, & reliqua corpora quæ ſunt in arctico circulo nunquam occidere, reliqua autem omnia exoriri & occidere, quod inferiora ſint ab eo circulo, quem nunquam occidere diximus. Id enim poſſe fieri, hæc edocet cauſa. Videmus caput extremum draconis, quod maximè arcticon extra circulum providet, quod quodam tempore ita occidere exiſtimatur, ut exortus cum occaſu permiſceatur, ut & antè diximus. Si autem pars aliqua occidere de ſummo circulo videtur, neceſſe eſt omnia quæ ſunt exoriri & occidere. Igitur convenit nobis, ſidera vertente mundo occidere & exoriri. Præterea hac inclinatione cœli; cum unus circulus ita ſit erectus, ut nunquam occidat: alter ita ſit terræ ſubjectus, ut nunquam exoriatur: quicunque circuli fuerint in ſphæra, hoc eſt, ab æquinoctiali ad polum, qui Boreus appellatur, nullus erit eorum qui non majorem partem circumductionis habeat ſupra terram. Qui autem ab æquinoctiali fuerint circulo ad eum polum qui Notius appellatur, omnes inferiorem partem majorem habebunt quam ſuperiorem & quanto magis ad polum notium acceſſerint, hoc majorem partem ſub terra habere perſpicientur. Et quanto magis ad bore-

um finem venerint, hoc majorem partem circuli ſupra terram tenere videbuntur. Quò enim erectior ipſe polus fuerit, hoc magis & circuli ejus erectiores videbuntur. Quod cùm ita ſit, ſi duo ſidera ſimul fuerint orta, unum ab arctico, alterum ab antarctico circulo, ſerius occidet id ſidus quod ab arctico circulo fuerit exortum: ideo quòd majorem habet circunductionem ſphæræ, quàm quod à notio polo eſt ortum. Si autem ſimul occiderint, ſerius exorietur id ſignum quod ab antarctico fuerit exortum, ideo quòd tota illa collocatio mundi majorem partem habet ſub terra, quam illa pars quæ in boreo polo eſt finita. Et non modò ſigna quæ ſunt ad arcticum finem collocata, præſtantibus corporibus aut ſerius occidunt, aut antè exoriuntur quàm ea quæ notio polo depinximus: ſed ipſa quoque corpora inter ſe diſſentiunt, ut ſi quod inferius ſit ſignum, & id cum ſuperiore exoriatur, tamen ſerius occidat. E contrario itaque ſi qua ſunt ſigna ab æquinoctiali circulo ad notium polum figurata, horum ſi qua ſigna pariter exorta fuerint, citius occident quæ proximè polum accedant. Evenit etiam, ut non modò quæ ſimul ſint exorta ſidera, ex his ſerius occidant, quæ proximè arcticum circulum ſunt collocata: ſed etiam ſi qua eorum antè exorta fuerint, quæ ſunt ad notium polum finita, tamen antè occidant, quàm ea corpora, quæ in boreo polo figurata eſſe ſuprà demonſtravimus: ideo quòd majore circunductione ſphæræ utuntur ea corpora, quæ æquinoctiali circulo ad arcticum finem ſunt conſtituta. Igitur oſtendimus qua inclinatione mundi ſphæra ſit conſtituta. Nunc ad duodecim ſigna revertemur: & quorum exortu quæ de reliquis corporibus occidant, aut oriantur, commemorabimus, & initium ab ariete faciemus.

Extra circulum providet) Modius, *prominet, quodam tempore ita occidere, ut exortus cum pecaſu permiſceatur.* Commode. Utrum vero ita noſter ſcripſerit, ambigo, cum lectio vulgaris ſermonem plebejum magis ſapiat. *Providet* eſt poſitum, ut *proſpicit* apud alios. *Providet caput*, ut *proſpiciunt ades* apud Phædrum.

XII.

Arietis exortu, ſiniſtra pars Andromedæ provenire, Ara autem occidere videtur. Cum ſidere eodem exoritur & Perſei caput usque ad umbilicum: ut dubium fore videatur, Zona ejus utrum uſque extremo Ariete, an tauro primùm exoriente prodeat ad lucem. Tauro autem exorto, quæ prius dubia fuerint, omnia ſunt certa. Nam & Ara omnino occidit, & Perſeus totus eſt ortus; & aurigæ caput cum reliquo corpore duntaxat ad ſiniſtrum pedem videtur, & piſtrix à cauda exoriens proſpicitur. Hoc ſigno primum occidere Bootes videtur, & ſi cum quatuor ſignis occidit, neque tamen totus ad terram poteſt venire. Nam manus ejus ſiniſtra circulo arctico concluſa, neque oritur, neque occidit. Geminis exorientibus tota jam piſtrix, & fluminis Eridani prior pars apparet, & Orion exoriri videtur. Occidit autem Ophiuchus à pedibus, genuum fine. Cancer exoriens obſcurat dimidiam partem coronæ, piſtriciſque caudam, & notium piſcem, & caput cum reliquo corpore ad umbilicum ejus qui Engonaſin vocatur. Ophiuchum à genubus ad humeros, & anguem totum præter caput & cervicem, quæ ex æſtivo circulo tendit ad coronam. Bootem propè totum, terra tenet tectum. Exoritur autem & Orionis corpus ad Zonam, & Eridanus totus apparet. Exortu leonis reliqua pars occidit, coronæ cum capite & cervicibus anguis, & Ophiucho. Engonaſin autem

qui vocatur, ejus præter ſiniſtrum genu & pedem nihil apparet, & Bootes totus obſcuratur. Exoritur autem caput hydræ cum lepore toto, & Procyon cum pedibus prioris canis & aquila tota. Virgo autem exoriens, non pauca ſidera obſcurat. Nam ſtatim Lyra occidit cum ſagitta & delphino, & oloris à capite corpus uſque ad caudam propè occidit, & fluminis prior pars, & equi caput cum cervicibus. Exoritur autem hydra ſine crateris, & canis totus, & navis Argo ſine totius veli. Chelis exorientibus, videtur & Bootes exoriens totus, & tota navis apparet Argo, hydraque, præter cacumen extremum caudæ, quod eſt ſub terra. Exoritur etiam genu & ſura ejus dextra, qui engonaſin vocatur. Hunc eadem nocte occidere & exoriri licet videre. Reliquum autem corpus, cum ſcorpionis & ſagittarii provenit parte. Præterea cum Chelis exoritur cauda centauri. Occidit reliquum Pegaſi corpus, & oloris extrema cauda, & Andromedæ caput cum umbilico Pegaſi, & piſtrix reliquo corpore ad cervices, ut caput ejus ſolum videatur, & caput Cephei pendens ad piſtricis occaſum, cum manibus & humeris pervenit ad terram. Scorpione exoriente, duæ partes fluminis occidunt, & reliquum corpus Andromedæ cum capite Cephei. Occidit etiam Cepheus capite ad humeros, quæ pars eſt extra arcticum circulum conſtituta: obſcuratur etiam Caſſiopeja, reſupinata occidens. Exoritur autem corona, quæ ante centauri pedes jacere exiſtimatur: & hydræ reliquum, quod caudam eſſe ſuprà diximus. Provenit etiam & corpus centauri, quod equina figura videtur, & ipſius hominis caput, & hoſtiam quam tenere eum ſuprà diximus. Denique ad id corpus quà ſine pedes ejus ſunt priores. Ophiuchi autem duntaxat caput exoritur, & ipſius anguis caput, quod eſt contra

can-

cancrum. Sagittarium exorientem Ophiuchus totus exoriens inſequitur, & anguis qui ab eo tenetur, caput ejus qui engonaſin vocatur. Et ſiniſtra manus ejusdem. Denique lyra tota cum Cephei capite & humeris exit ad lucem. Occidit autem canis major cum Orione toto & lepore, & aurigæ ſuperiore parte corporis. Præterea caput & pedes ejus. Occidit etiam totus Perſeus, præter crus & pedem dextrum. Argo autem puppim ſolam relinquens, pervenit ad terram. Capricornus exoriens, hæc ſidera ad terram premere videtur, reliquam figuram navis, & ſignum quod Procyon vocatur. Eodem tempore & reliquum corpus occidit Perſei. Exoritur autem olor cum aquila & ſagitta, & ara, quam proximam eſſe notio polo diximus. Aquarius exoriens, ad dimidiam partem corporis equi pedes ſecum de terra ducit, & caput cum cervice Pegaſi. At etiam centaurus à cauda ad humeros virilis corporis occidit, cum hydræ capite, & cervicibus. Piſcibus exorientibus occidit reliquum hydræ corpus & ipſe Centaurus. Exoritur autem piſcis qui notius vocatur, & Andromedæ dextra pars corporis.

Cum pedibus prioris canis) Sic & Morellianus unus, alius, *majoris canis*, quod a gloſſa eſſe videtur. Sanctandreana, *pedibus prioribus*, haud placet.

Caſſiopeia reſupinata) Sic & Morellianus. Sanctandr. *reſupina.*

Praterea caput & pedes ejus) Morellianus unus, *Praterea capite & pede.*

XIII. De Sole, & Luna, & cæteris planetis.

SIc igitur exorientibus duodecim ſignis, reliqua corpora occidere & exoriri videntur. Sed ut antè diximus, nunc protinus de ſolis curſu dicemus. Neceſſe eſt enim ſolem, aut ipſum per ſe moveri, aut cum mundo verti uno loco manentem. Quòd ſi maneret, neceſſe erat eodem loco occidere & exoriri, quo pridie fuerit

exortus, quemadmodum ſigna eodem loco ſemper oriuntur & occidunt. Præterea ſi ita eſſet, neceſſe erat dies & noctes omnes æquales eſſe: ut quàm longus hodiernus dies fuerit, tam longus ſemper ſit futurus. Item nox ſimili ratione ſemper æqualis permaneret. Quod quoniam non eſt, illud quoque neceſſe eſt, cum videamus eſſe dies inæquales, & ſolem alio loco hodie occaſurum, & alio heri occidiſſe. Si igitur aliis locis oritur & occidit, neceſſe eſt eum moveri, non ſtare. Solem autem contra mundi motum currere, ſic poſſumus intelligere: evenit enim, ut duabus ex cauſis ſidera non poſſimus videre. Quarum una eſt, cum abierint infra terram; noſtrum quod effugere conſpectum, ita ut inferius hemiſphærio * oſtenditur. Altera autem eſt ratio, quòd propter fulgorem ſolis & vim maximam luminis ſidera obſcurentur: ſive quòd ſtellis obſiſtit, ne candor earum ad noſtros perveniat aſpectus: ſive ſua magnitudine luminis officit oculis noſtris, ne præter ejus ignem aliam rem ſuperiorem perſpiciamus. Quod magis veriſimile videtur. Neque enim ſolis ignem ejuſmodi videmus, cujuſmodi reliquos ignes intelligimus: ſed ita lumen avertit noſtrum, ut ipſe quoque nobis non igneus, ſed albus eſſe videatur. Præterea in unaquaque nocte, duodecim ſigna neceſſe eſt apparere. Ideò quòd uno ſigno ſol ipſe nixus, iter conficere videtur, cujus figuram corporis ipſe ſuo lumine obſcurat. Cum eo enim ſigno & occidere & exoriri videtur. nonnulli dicunt nos undecim ſigna duntaxat hac ratione perſpicere poſſe, ſi in ejus ſigni prima noviſſimaque parte conſiſtat. Habent enim duodecim ſigna partes ejuſcemodi, ut unum quodque eorum in longitudine habeat partes 30. in latitudine autem partes duodecim. Itaque evenit, ut in longitudine ſignorum

annus

annus ſit, in latitudine autem ſinguli dies ſint. In prima parte ſigni nihilominus nos reliquum corpus ejus ſigni videre poſſe, nonnulli dicunt. Simili ratione & ſi fuerit in extrema parte ſigni, quod fieri non poteſt. Nam cùm ſol ſit in qualibet parte ſigni, & exoriatur, ita magnum videtur habere fulgorem, ut omnia ſidera obſcuret. Illud tamen poteſt evenire, ut cùm ſol ſit in prima parte ſigni, & occidat, reliquum corpus ejus ſigni appareat. Sed certius & verius eſt, undecim ſigna quam duodecim apparere poſſe. Præterea quæritur, quare Sol contra mundi inclinationem currens, videatur cum ipſa ſua ſphæra occidere & verti. Nam ſi Sol contra ſiderum occaſum curreret, de ariete ad piſces, non ad taurum tranſiret. Exoriri etenim antè piſces quàm aries & occidere perſpiciuntur. & ita mundus verti videtur, ut priùs piſces quàm aries occidant. Itaque diebus 30. ſol in ariete currens, & ejus corpus obſcurans, ſic duntaxat apparet ſol, ut ex eo loco quo aries exoriri videatur, & poſt triginta dies ſol videatur ab eodem loco ſurgere, ex quo loco taurus antè exoriri videbatur: igitur apparet ſolem ab ariete ad taurum tranſire. Quod ſi ita eſt, neceſſe eſt eum contra mundi inclinationem currere. Quare autem evenit, ut antè diximus, quod videtur cum mundo ſol verti, ejus ſimilis hæc cauſa eſt, ut ſi quis in naviculæ roſtro ſedens, inquirat ad primum tranſire, & nihilominus ipſa navis iter ſuum conficiat. Ille quidem videbitur contra naviculæ curſum ire, ſed tamen eodem perveniet quò navis. Hoc autem ſic etiam facilius intelligitur, ſi navim diviſeris in partes 360 quemadmodum ſol diebus 360. ſimul mundum tranſigit, eodem modo ut antè diximus ſit diviſa, & in una parte de 360. conſtituatur quilibet eorum. Navis autem habet unius diei curſum, ille quidem contra navim

ire, ſed cum ea ad locum definitum pervenire intelligeretur. Non enim extra navim eſt, quia roſtro ad puppim tranſit, ſed ipſa navi continetur. Item ſol cùm per ipſum mundum iter conficiat, & eo contineatur, videtur contra mundum ire, ſed cum eo pervenit ad occaſum. Cum enim mundus trecenties & ſexagies ſe convertit, tunc ſol iter annuum conficit.

Eſt qui conſpicuus ſuper hos quaſivit in aſtris,
Auſus habere Deum ſolem, qui tramite recto
Conditio impoſita eſt virgilem tolerare laborem.

Noſtrum quod effugere conſpectum) Sanctandr. *noſtrum quoque*, quod non placet. nam *quod* oſtendit cauſſam primam, ob quam ſidera non cernantur, quod nimirum effugere conſpectum noſtrum.

Ita ut inferius hemiſphario oſtenditur) Sanctandr. *ita ut inferiori hemiſphario oſtenditur.* Mallem, *ita ut inferiori hemiſphario oſtendantur.* nam ad ſidera referri debet.

Ne prater ejus ignem) Scribo, *ne propter ejus ignem.*

In unaquaque nocte duodecim ſigna) Recte Sanctandreana *undecim*, quod & alias editiones habere Micyllus jam obſervavit. Idem Micyllus putat, ſcribendum *in unaquaque die ac nocte.* Sed repugnant ſequentia. & eſt ſermo de ſignis undecim non ſimul, ſed ſucceſſive orientibus donec ipſe ſol exoriatur.

Nos undecim) alii *duodecim.* Sententia hæc eſt, ſi non ſemper duodecim, duntaxat tum videri poſſunt, cum Sol in prima & noviſſima parte eſt ſigni alicujus. Nempe putarunt ita ſolem non poſſe ſignum totum, quod eſt partium triginta, lumine ſuo impedire.

Signi, quod fieri non poteſt) Prave. diſtinguendum hoc modo: *ſigni. Quod fieri non poteſt.* Verba hæc poſteriora ſunt ſcriptoris noſtri, quibus reſpondet ſententiæ prædictæ.

Inquirat) Modius ſcribit: *hinc quarat.* Nolo quid mutari. Si tamen quid mutandum, mallem, *inde quarat.*

Ad primum tranſire) In Sanctandreana legitur *ad puppim*, quod rectum eſt, ſi rem attendas. Ego tamen ſuſpicor, a ſcriptore noſtro imitatione Græca ſcriptum fuiſſe, *ad primnum*, ſive *prymnum*, quia πρύμνα Græcis puppis eſt.

Eodem modo ut ante diximus ſit diviſa) Addit Sanctand. *eodem modo, ut ante diximus, ſi navis ſit diviſa.* Mallem retentis omnibus, in præcedentibus ſcribere, *diviſeris in partes trecentas*

Sexa-

ſexaginta, *ac*, *quemadmodum Sol diebus &c.* Nam ut ante verba, *eodem modo* ponamus punctum, ſenſus non permittit, qui in præcedentibus nec dum eſt abſolutus.

Quia roſtro ad puppim) Diviſim lege, *qui a roſtro ad puppim*.

XIV. Luna.

QUoniam de Sole quæ viſa ſunt nobis utiliſſima eſſe literis mandavimus, nunc de Luna dicemus, & ſi alta conati perſcribere, velut natura voluminis ad hoc loci venimus, ne nonnullis incaute hujus rationem relinquentes, aut propter magnum laborem defeciſſe, aut inſcientia ſuperati, non valuiſſe perſequi videamur. Nos autem non illorum exiſtimationis timendæ cauſa perſequi inſtituimus: ſed conſuetudinis noſtræ rationem demonſtraſſe. Sed quod alterius quæri volumen hoc perlecto non voluimus, nec tam diu rem cogitatam ſcripto ad aliorum deſiderium adducere. præterea cum reliqua omnia diligentiſſimè perſecuti fuerimus, alienum videtur eſſe, nos non eandem perſequi cauſam. Quare ſicut antè diximus, ad inceptum revertemur. & neceſſariò totidem verbis de Luna & Sole dicemus, ita: Lunam à Sole per alios exortus & occaſus neceſſe eſt moveri, non ſtare. Idque facilius quàm de Sole licet intelligere. neque enim tam magnus ardor ejus eſt, ut officiat oculis noſtris, neque ut ſol dies 30. unoquoque ſigno vehitur, ut difficile ſit intellectu, quanta particula luminis aut ipſius ſigni ſupereſſe videtur, cùm ad aliud tranſierit ſignum. Lunam enim cum 12. ſigna diebus 30. percurrat, licet intelligere duobus diebus & ſex horis in alio ſigno eſſe. Hanc autem cùm à Sole lumen accipiat, & ita nobis lucere videatur, non eſt veriſimile, de tam multis cauſis potius eam conſtare quam

quam moveri. Si enim ſuo lumine uteretur, illud quoque ſequebatur, eam ſemper æqualem eſſe oportere: nec die triceſimo tam exilem, aut omnino nullam videri. Cùm enim totum tranſegerit curſum, ſola autem ad aliud tranſire ſignum intelligatur: præterea ſi ſuo lumine uteretur, hujus nunquam eclipſin fieri oportebat. Sed ne dubium fiat, quare ſolis eclipſis fieri poſſit, qui utriſque lumen dare ſuprà ſit dictus: Lunæ autem non facilè fiat, cùm alieno lumine utatur: ejus hæc veriſſima, ut arbitramur, eſt cauſa. Luna enim cum ex toto mundo & omnibus ſtellis maximè terræ proxima videatur, & ad acies noſtras perveniat: & quodam tempore torrens perveniat ad eundem locum ſigni quo ſol vehitur, obſervare lumen ejus à noſtro conſpectu videtur. Hoc autem maximè evenit die noviſſimo, cum Luna tranſierit jam in duodecim ſigna: & cum ſol ad aliud ſignum tranſire videatur, & proxima fiet illi. Quod evenire, ſic etiam poteſt intelligi, ut ſi quis alicui manum planam ad oculos admoverit: quanto magis ſic fecerit, hoc minus ille videri poterit: & quanto longius ab eo diceſſerit, hoc magis illi omnia poterunt apparere. ſimili ratione, cum Luna ad ſolis locum pervenit, tunc proxima ejus videtur eſſe, & radio ejus obturare, ut lumen emittere non poſſit. Cum autem luna ab eo loco diſceſſerit, tunc ſol lumen ejicit, & ita ad noſtra adjicit corpora. Lunæ autem eclipſis ſic evenit, cum propè dimenſione ſit Luna, cum abierit ſol ſub terram, duntaxat hoc modo, ut per mediam terram ſi quod directum trajeceris, contingere poſſit ſolem ſub terram. Lunam autem ſupra terram. Quod cum ita evenit, neceſſe eſt ſolis radios propter magnitudinem terræ ita eſſe dimiſſos, ut lumen ejus, quo luna lucet, non poſſit ad eam pervenire. & ita exiſtimatur fieri

eclipſis

eclipſis lunæ. Quæ ſi ſuo lumine uteretur, licebat, ne apparere quidem nunquam ſolem, ideo quòd luna nihilominus luceret. Sic nanque accipit lumen, ut luceat cum ſol venerit per terras: ſed non ut aliquem locum concluſiorem totumq; ſpacium impleat lumine. Si quis noſtrum ſteterit in eo loco, quo ſol minimè lucet, reliquis partibus lumen à ſole accipiens præbebit. Id in luna fieri invenitur. Eam ſolis lumine accepto lucere nonnulli exiſtimant revibratione. nonnulli exiſtimant, cum dicitur Sol in ariete aut in quolibet ſigno eſſe, eum ſupra ipſas ſtellas arietis iter facere. Qui autem hac ratione utuntur, longè à vera ratione errant. Nam neque ſol neque Luna proxime ſidera apparent. Hac etiam de cauſa nonnulli ſeptem ſtellas erraticas finxerunt, adiungentes eodem Solem & Lunam, quòd cum quinque ſtellis feruntur: Luna enim proxime terram eſt. Itaque diebus 30. totum mundum exiſtimatur tranſire. Id hac evenit ratione, ſi circulos quis intra zodiaci ambitum fecerit, eoſque ſic hoc intervallo finxerit, ut terra ſit in medio, & unam à terra ad lunam menſionem fecerit, quam Græci τόνον appellaverunt. Hunc autem quia non certum ſpacium potuerunt dicere, tonon dixerunt. Igitur abeſt Luna à terra tono uno. Hac igitur re, quod breviſsimo circulo devehitur diebus 30, ad primum pervenit ſignum.

Ab hoc circulo abeſt circulus tonon dimidium, quo loco Mercurij ſidus vehitur. Itaque diebus 30. ad alterum ſignum tranſiens tardius, ab hoc circulo abeſt tonum dimidium, quo loco iter ſuum Veneris dirigit aſtrum, tardius quàm Mercurij ſtella conficiens curſum. Tranſit enim ad aliud ſignum diebus 30. Supra hjus ſtellam ſolis eſt curſus, qui abeſt ab Heſpero, quæ eſt Veneris ſtella, medietate toni. Itaque cum

inferio-

inferioribus pariter pervolans uno anno, id eſt duodecim ſigna percurrit, triceſimo die ad aliud tranſiens ſignum. Supra ſolem igitur & ejus circulum Martis eſt ſtella, quæ abeſt à Sole tono dimidio: itaque dicitur diebus 60. ad aliud ſignum tranſire. Hunc ſupra Jovis ſigno orbem eſt ſtella, quæ abeſt à Martis hemitono. Itaque uno anno ad alterum tranſit ſignum. Noviſſima ſtella Saturni, quæ maximo vehitur circulo: hæc autem tono diſtat à Jove. Itaque annis 30. 12. percurrit ſigna. Ab ipſorum tamen ſiderum corporibus Saturnus abeſt tono uno & dimidio. Hac igitur ratione poteſt ſcire, neque ſolem, neque lunam contingere ſtellas, & nihilominus per Zodiacum circulum verti. Hinc etiam poſſumus intelligere, lunam minorem eſſe ſole. Omnia quæ proxima ſunt nobis, majora neceſſe eſt eſſe, quàm quæ longo diſsidente intervallo videmus. Igitur Lunam videmus proximè nos eſſe. Neque eam majorem noſtro aſpectui eſſe, quàm ſolem. Illud quoque neceſſe eſt, cum ſol non longè abſit à Luna, & à nobis major videtur, ſi prope acceſſerit, multo majorem futurum. Præterea neceſſe eſt, ut ante diximus, aut nullam ſtellam erraticam eſſe, aut Solem pariter cum Luna, ut reliquas ſtellas, errare. Si enim quiſquam mihi poteſt demonſtrare quinque ſtellarum curſum, & dicere, quod hodie quæque earum ad aliud tranſeat ſignum, quemadmodum de Sole & Luna fieri videmus, & nihilominus ſuum efficit curſum, non eſt erratica. Si autem dubium eſt, quòd hodie tranſeat, & aliud ſignum compari ratione cum Luna feratur, & ſuum circulum dirigat; quemadmodum ſtellæ quæ ſunt dubiæ, neceſſe eſt has quoque errare: ſed non evenit ut errent, præſertim cum ſuo tempore ad curſum revertantur. Igi-

tur

tur ne ſtellæ quidem, cum certo tempore ad ſuum ſignum revertantur, poſſunt errare, niſi fortè volumus accipere excuſationem, quòd duo corpora magna facilius poſſunt obſervari, quàm ſingulæ ſtellæ, quæ non certos curſus conficientes videntur appparere.

Etſi alta conati perſcribere) Mallem ego, *etſi alia conati*, quia ſequitur, ſe noluiſſe eam omittere, ne incaute videatur reliquiſſe ejus rationem.

Incaute hujus rationem) Modius ex membranis ſuis legit *intactam hujus*. Ego nihil muto, quomodo nec Sanctandreana facit.

Perſequi inſtituimus) Sanctandr. *perſequi conſuetudinis n. r. demonſtraſſe inſtituimus, ſed quod alterius q. v, h. p. nolumus*. Modius ſervatis cæteris lectionis vereris, *& quod alterius q. v. h p. nolumus*. Nobis placet, ſervari omnia, tantumque deleri voculam *ſed* ante τὸ *conſuetudinis*, otioſe huc tractam ex ſequentibus. Τὸ *non volumus* plebejum ſapit, & vel ideo relinqui noſtro debet.

Sola autem ad aliud) Non dubito, quin ſcribi debeat, *Sol autem*. Eſt enim collatio inter curſum ſolis & lunæ, quantoque tempore quilibet conficiatur. Atque ita video jam placuiſſe quondam & Modio.

Et quodam tempore torrens) Illud *torrens* fine dubio eſt vitioſum. Itaque emendo *currens* Modius malebat *velut torrens*.

Obſervare lumen ejus) In Sanctandreana ex Modio eſt, *obſcurare*. Mihi nihil immutandum videtur. *Obſervare* namque poſitum pro *ſervare* videtur. *Servare* autem noſtro alibi quoque, *cuſtodire, claudere*, quod non alienum eſt ab hoc loco.

Et radio ejus obturare) Scribendum, *radios*. Morellianus unus, *obſcurare, ut tamen emittere*, Sed illud *tamen* vitioſum eſt, *obſcurare*, vero gloſſa alterius.

Jam in duodecim ſigna) Illud *in* ex præcedenti littera *m* videtur natum, ac propterea delendum. Supra quoque pro *evenit*, *eveniet* arbitror ſcribendum.

Cum prope dimenſione) Sanctandr. *cum prope una dimenſione*. Suſpicor, ſcripſiſſe noſtrum, *cum prope e dimenſione*, ac per illud *e dimenſione* ſignificaſſe, quod vulgo dicimus, *e diametro*.

Luna, cum abierit) Scribo, *Luna, ac cum abierit*.

Ne apparere quidem nunquam Solem) Puto, *unquam* legendum.

Luna enim proxime terram) Videtur *luna etiam* ſcribendum.

Ad primum pervenit ſignum) Sanctandreana, *pervenit circulum*, quod Micyllus quoque voluit. Sed mox ſequitur de Mercurio, *ad alterum ſignum tranſiens*, quod utique præſupponit ſignum primum. Nihil itaque mutandum.

Tenen

Tonon dimidium) Micyllus notat, alibi legi *ſemitonio*, & ſervat Sanctandreana. Ego nihil muto.

Abeſt tonum dimidium) Micyllus putat, *tono dimidio*. Atqui hoc ipſo modo ſtatim ante, item aliquanto poſt. Cæſar V. Bel. Gall. *Cujus hyberna aberant ab eo millia paſſuum viginti quinque.* Cicero pro Plancio: *Qui cum abeſſent aliquot dierum viam.*

Hunc ſupra Jovis ſigno orbem) Hæc trajecta ſic Modius & Sanctand. conſtituunt: *ſupra hunc orbem Jovis eſt ſtella.* Sed ſic deſideratur *ſigno*. & fortaſſe debet rejici poſt vocem ſubſequentem *Martis*.

Longo diſſidente intervallo) Moreli. *longe diſſidente videmus intervallo.*

Si non evenit, ut errent) Morell. *ſi enim evenit, ut errent.*

Videmus. Igitur lunam) Puto ſcribendum, *videmus. Si igitur*, & hoc poſterius referendum ad ſequens, *illud quoque neceſſe eſt*, ut ſit ea vis argumenti, ſi videmus lunam non majorem ſole, licet nobis ſit propior, neceſſe eſt, ut major ſit Sol, cum tanto diſtet a luna. denique tollenda puncta poſt *nos eſſe*, item *quam Solem*, eorumque loco vel commata, vel cola ſcribenda.

XV. De venere.

Sed ſtellas quinque nonnulli has ajunt eſſe, Veneris, Mercurij, Jovis, Saturni, & Martis: è quibus eſſe maximam colore candido, nomine Heſperum appellari. Hæc ſtella non abeſt à ſole longius duobus ſignis, ſubter ejus circulum collocata, ſicut antè diximus. Apparens autem maximè noctu, ſed toto menſe non plus indeficiens poteſt videri. Sed totus Heſperus incertos efficit curſus, non eodem tempore ad præteritum tranſiens ſignum.

Mercurii, Jovis, Saturni) Morellianus pro *Saturni* habet *Solis*. quam lectionem dicit confirmari verbis ſequentibus. Et certe ſequitur poſt ſtellam Jovis, *Solis ſtella, nomine Phaëton.* Sed eodem loco paulo poſt ſic legitur: *hanc ſtellam nonnulli Saturni eſſe dixerunt*, ut fortaſſe nihil ſit mutandum.

Indeficiens) Modius ex conjectura legit, *undevicies*. Retinet ſcripturam veterem Sanctandreana. Nobis locus mutilus videtur. *Tò indeficiens* autem ideo non poteſt diſplicere, quia & c. 17. de Phaëtonte, *tunc maxime obſcuratur.*

XVI. De Mer-

XVI. De Mercurio.

SEcunda ſtella eſt Mercurij nomine Stilbon, totus acuto lumine, ſed in aſpectum non magnus. Hic autem à ſole non longius abeſt ſigno uno. Qui ſemper eoſdem curſus efficiens, modò nocte prima, modo autem ad ſolis exortus incipit apparere. Nonnunquam etiam perpetuò ſignis quatuor eſt cum ſole: rediens autem, cum ſole non amplius eſt, quàm tertiam partem ſigni.

XVII. De Iove.

JOvis autem ſtella, nomine Phæton, corpore eſt magnus Figura autem ſimilis Lyræ. Hic autem duodecim ſigna annis totidem tranſire exiſtimatur: & unoquoque anno nuſquam apparere dicitur, non minus dies triginta, non plus quadraginta: ſed tunc maximè obſcuratur, cum occidit cum ſole. Exoriens autem apparet antè quàm ſol.

Nomine Phaton) Sanctandreana, nomine Φαέθων. Modius malebat *Phanon*, quoniam & Ciceroni ſic vocatur libro II. de Nat. Deorum.

XVIII. De Saturno.

SOlis ſtella nomine Phaeton, corpore eſt magno, colore autem igneo, ſimilis ejus ſtellæ quæ eſt in humero dextro Orionis. Hic per 12. ſigna aſsiduè ferri videtur nonnunquam etiam cum ſolis ipſius ſideribus apparet, modò aliis partibus adjectis circuli. Hanc ſtellam nonnulli Saturni eſſe dixerunt. Redire autem ad ſignum annis triginta, & quotannis non aparere, minus dies triginta, nec amplius quadraginta.

XIX. De Marte

REliquum eſt nobis de Martis ſtella dicere, quæ nomine Pirois appellatur. Hæc autem non magno eſt corpore, ſed figura ſimilis eſt flammæ, non-

nunquam autem cum ipſius ſolis ſideribus concurrens, omnia pervolat ſigna, ſedens ad primum ſignum non longius biennio. Quod ad quinque ſtellas attinet, huc uſque, ſatis arbitramur dictum. Nunc autem demonſtrabimus, quibus de cauſis menſes intercalentur. Quoniam tempus omne metimur die & nocte, menſe & anno, ſunt qui diem nobis diffinierunt, quam diu ſol ab exortu ad occaſum perveniat. Noctis autem ſpacium conſtituerunt eſſe, quam diu ſol ab occaſu, rurſum ad exortum revertatur. Menſem autem, quandiu luna zodiacum circulum perducat. Annum autem voluerunt eſſe, cum ſol ab æſtivo circulo redit, & zodiacum ad id ſignum unde incipiebat permetitur.

Circulum perducat) Modius mallet *percurrat*, quod non diſplicet.

Reliqua deſunt.

ADDENDA.

Pag.7. In Proemio, & nota ad verba *Lethum, Continentia* in fine adde. *Lethum* probat Turnebus ex Virgilio lib. XXVIII. Adver. c. 43. Sed ob antecedens *Mors* nondum perſuadet mihi.

P.9. Ibid. in Nota ad vocabulum *Sthenno* in fine adde: Apud Servium ad II. Æn. v. 676. nomen ejus *Stelmo* legitur.

Ad cap. 14. poſt notam ad verba, *in Mœſia* adde, facta nova periodo: *cum ſtramentatum exiſſent*) Lectio vitioſa; ſcribendum enim, *cum extra venatum exiſſent.* Junge cap. 18.

Cap. 18. poſt verba, *ab inepto quodam*, adde: Niſi putes, legendum, *hoſpitii in honorem*, quid rectius videtur.

Ib. poſt *ſic ut Tò*, verba; *eum explicemus per ſe, &* delo: mox poſt *Priſcianum*, inſere; Vel ut omiſſo *per*, quod fit in Comeliniana, *eum* explicemus per *ſe*.

Cap. 21. poſt, *eos nutandum*, adde: Niſi credas, a prima manu fuiſſe *quod*, pro *quid*, ut frequenter ſolet noſter; id poſtea a ſciolo mutatum eſſe in *quos*.

Cap 22. *Transferret cum*) Forte melius *transferret. Et cum*

Cap. 30. *Necaret: & ſi quis eam*) Illud *&* delendum, præmiſſo puncto, novaque periodo facta.

Cap. 32. *Et id Sol attigit*) An ſcribendum, *ut id Sol attigit?*

Cap. 46. *Cetera fide data*) Num, *cætera e fide data?* i. e. ſecundum fidem ab ipſis datam. Sed ſolet & alibi præpoſitiones omittere. Vide Indicem in *Ellipſis.*

Cap. 52. In nota ad *præ paucitate*, poſt *bene video*, adde: Nunc adducor fere, ut credam, ſcripſiſſe noſtrum, *præ paucitate hominum armari non poſſet*, quia ſequitur de præſidiis, ea nempe aliqua a Jove petiiſſe. Ac poteſt ſyllaba *ar* in *armari* facile abolita eſſe per literam præcedentem *m*, non ita multum diſſimilem in Mſc. Niſi malis *arare*, pro *armari*, ut conveniat ei, quod eſt apud Servium IV. Æn. v. 402.

Cap. 66. In nota ad, *juſſit exponi*, poſt vocem *repetitam*, adde: Debet autem comma poſt verba, *uxor ejus*, deleri. Non enim Jocaſta juſſit exponi, verũ Laius.

Cap 70. *Monte Partheno*) Suſpicor, *Parthenio* ſcribendum. Et vide infr. c. 99.

Cap. 82. Verba, *& cum hauſtum* &c. dele omnia.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

INDEX
LOCUTIONUM RARIORUM,
Apud
HYGINUM.

P. Significat libros Poeticῶν Aſtronomicῶν. Simplex numerus ſine litteræ alicujus adjectione, Fabulas.

A.

A Mari piratæ, 190. *qui inde venerat* a patria profugus, 24. a Sidone Cretam tranſportavit, 178. a Thebis profugit, 67. a Thebis veniſſe ſe indicat. 69. *Omnia cum præpoſitione, de qua vide Sanctium lib. IV. Min. ubi de ellipſi.*

Ab Athenis abiit, 39. redit Colchos, 26. Ab Ilio claſſis, 110. *quæ inde profectura eſt.* Ab Thebis profugit, 184. ab Ægina inſula Peleus, 14. *inde oriundus. Sic*, ab Imbraſo inſula Ancæus. ab oppido Corintho Ixition. *Ibidem integre :* ab hoc oppido Alexander Magnus oriundus dicitur, 219. ab janua miſit malum, 92. ab advena mors, 3. *ſic*, a morſu ſerpentis obiit, 14. ab luctu eo ſunt conſumptæ, 192. *cauſam notat.* ab amplexu tenere ſimulachrum, 104. *plene, ac cum præpoſitione , quæ alias omittitur. Quomodo Balbus lib. IX. ad Cic. Illud certe ſcio, me ab ſingulari amore benevolentiaque, quæcunq; ſcribo, tibi ſcribere.* ab inimico ſe ulciſci, 184. *vide in, ulciſcor.* ab ſpecie humana eos immutavit, 125. ab ſpecie humana mutatus in lapidem, 64.

Abjicere. Abjectis miniſteriis, 120. h. e. abactis, ejectis. Vide Notas.

Abjurgare. Abjurgata ſunt arma ab eo. 107. *i. e. per jurgium in judicio ablata.*

Abſconſe. 184. *Occulte, vel, ut, Cicero , abſcondite.*

Nempe veteres in ſupino dixere, conſum, ſicut liquet ex compoſito, abſconſum. Inde Conſus, Deus conſiliorum occultandorum, & abſcondendorum, & hoc adverbium, abſconſe: quod & apud Philoxenum reperitur.
Abſiſtere pugna, 168. *abſtinere.*
Accedere. Acceſſerunt Lemno, 15.
Accipere fabricam a Minerva, 39. *ut a magiſtra, per informationem. paulo aliter:* non voluit accipere Myſteria Bacchi, 184. *noluit ſe initiari Baccho per ea.* accipere furiam, 107. *ſicut, accipere calamitatem, contumeliam.* accipere quem hoſpitio, 125. acceptus liberaliter in ſervitutem, 51. accipi hoſpitaliter. P. 2. 14.
Accommodare ſibi pennas, 40. *adjungere.*
Acer gigas P. 2, 14.
Acerbe vivere. P. 2, 14.
Acquieſcere, 254. *Mori. Sic quieſcere, uſurpavit Virgilius, niſi quod addiderit, morte. ut Æn. 9. Placidaque ibi demum morte quievit.*
Acropodium Minervæ 99.
Acumen ſcorpii P. 3. 25. P. 4. 4 *aculeus.*
Ad flumen exit abluere ſanguinem, 88. ad tibias vox Olympi 273. *juncta eis.* ad Trojam exire, 121. *contra eam, ut debellet. ſic* ad eum ſtrinxit gladium 91. *Contra eum, in eum. Cicero lib. I. de divinat. Mirari licet, quæ ſint animadverſa a Medicis herbarum genera, quæ radicum ad morſus beſtiarum, ad oculorum morbos, ad vulnera. Vide notas.* ad Circem reliquerat eum. 125. *apud. Sic,* ad fontem apium erat, 74. ad inferos, 25. 55. 60. ad mare lavare veſtem, 66. ad montem interfecit eum, 30. ad regem criminatur eam, P. 2. 18. ad ſaxa naufragium fecerunt, 116. ad ſepulchrum immolarunt. 110. ad ſororem eſt commendatus, 3. *aliter,* ad formam priſtinam reſtituere. 125. *in formam.* ad horam non apparet, 254. *in hora.* ad ſydera deformatus P. 3. 34. *in ſyderibus, inter Sydera. aliter.* ad necem juſſit eam includi, 187 *ellipſi. pro uſque ad. Sic,* ad partum ejus P. 2. 33. ad pro-

progeniem ejus ei eſt inimica,148. *aliter*, ad terminum vitæ. P.2.14. *vicinitatem notat*.
Adigere. ad acti in cuneum trunci arborum, 14. *vide notas*.
Adjicere. adjiciunt eum fluctus ad littus. P.2.34.
Adjutorium 190. *auxilium*. rogaruut, ut eum adjutorium Danais mitteret, 96. adjutorio cui eſſe, 257. in adjutorio eum vocavit. 190.
Adminiſtrare falce vitem, P.2.4. *putare*.
Admittere. admiſit ei aquilam. P.2.15. *immiſit. miſit ad eum, quæ exederet*. admiſerunt ei capram P.2.13. *quæ nutriret*.
Admiſſum. P.2.40. *Commiſſum, delictum*.
Adſcendere. Quo eum adſcendiſſent, 3. *Ellipt. pro in quo, vide Not.* Aſpicere quid per rimam, 104.
Adſtringere. adſtrictus ad currum, 106.
Adſum. adeſt mors ei a manu propinqua, 45. de nati manu, 67. *parata eſt, imminet*. partus, 99.
Advenerat dies, 186.
Adverſus montem ſaxum volvere, 60. *contra montem*.
Æneum, 24. *ahenum*, *per Ellipſin dictum*, *cum integre ſit, æneum vas*.
Ænum, 24. paulo poſt eſt æneum. Adde Indicem noſtrum in Fragm. Petronii.
Æſtimans, 27. 29. 68. 88. 104. 106. 136. 180. 190. 234. *exiſtimans. Phædrus. Ridicule magis, hoc dictum, quam vere æſtimo. lib. III. c. 5. ubi vide, quæ notavi*.
Æthiopes fiunt neceſſario, P.1. 6.
Afflabat veſtigia alicujus Hydra. 30.
Agnitio. agnitione facta, rex eum remiſit, 90. *cum agnoviſſet*.
Ago. *acti menſes*. P.2.8. *exacti. Sic Phædrus noſter, lib. I. c. 19*.
Alligare. alligavit impetum puellæ, 185. *ligavit, cohibuit*.
Alterna morte redire, 251.
Anchiſa, 94. *Anchiſes*.
Animare quem cibo potuque, 126. *reficere*.
Antemittit filias. P.2. 40. *præmittit*.
Apiacia corona. 74.
Apparent boves ad horam, 254. *Comparent, adſunt. Plaut. in capt. at ego mox apparebo domi*.

Appetere. eo magis appetunt, quo interdicitur ſæpius.P.2.13. *abſolute.*
Applicare ſe complexui P.2.13.
Applodere quem in terram, 126.
Apponere. appoſitus Auſtro.P.1,3. *poſitus ad eum locum,eam regionem. Sic*, appoſiti auſtri flatibus. P.1. 6. appoſitus eis ſol pervidetur. Ibid. *propinquus: admotus.*
Aprinea pellis 69. *aprugna.*
Apud Buſiridem eſt ſterilitas, 56. *in ejus regno.* apud homines enunciare,94.
Aquarium. P.2.28. *Ellipt. pro vas aquarium id eſt urna, vel ſimile.*
Arbitror.arbitrans, eſſe hoſtes,16.
Arbor malus,126.*vide Not.*
Ardor afficit oculis P.4.14. *ſplendor.Cicero de divin. ſtellarum ardore micantes.*
Armentarii,186.
Ars citharæ, 194. *ſic apud Fabium lib.2. c.7. ars armorum.*Medica.101.
Aruſpicium P.2.38.*vide Plin. VII. c.56.*
Aſcendere.*v adſcendere.*
Aſpectus P.2.13. *Vultus.*
Aſpis en Argo, 170.
Aſſidui flatus.P.1.8.
Athlon funebre, 91. *certamen.*
Attentum caput ad terram, P.3.20. *tentum,directum, flexum.*
Augurari quid, 136. *Servius ad Virg.VIII. Æn. Auguror dicimus tum, cum futura veris captamus auguriis.*
Augurium dare cui 19. *facultatem augurandi, ſcientiam.*Plin.libiVII. c.16. *auguria e avibus invenit Car.*
Auſpicatur ei aquila.P.2.16. *auſpicium ei facit.*

B.

Bacchatio Liberi. 8. *quæ a Libero immiſſa.*
Belligeravit cum Athenienſibus 41. *ita Plautus, & Ennius.*
Belligeratus eſt, 275. *pro, belligeravit, ſi lectio eſt integra.*
Bifariam ſe conjicit in paludem Tanais,P.1.8 *per duos ramos,in duobus oſtiis.*
Blanditur ei canis, 126.
Bonitas formæ, 8. *pulchritudo.*
Braccæ. P.1.8.
Brevis ſtella.P.2.42. *quæ minime ſcintillat.*

Cacu-

C.

Cacumen caudæ extremum P.4. 12. *de Hydra ultima parte caudæ.*
Cæterum. P.2. *præf. pro, deinde.*
Caliginem injicere cui. 2. *viſum impedire.*
Canere facta cui, 171.
Capillos totondit, atque exiit pro juvene ſacerdote. 190.
Carpo. Carpſerunt eum Titanes, 155. *diſcerpſerunt. Simplex pro compoſito, quod ſolet.*
Caſte ſacra facere, 26.
Cataclyſmus, 153. *Græca imitatione.*
Certamen ad cantum citharæ, 165.
Certatio, P.217. *certamen.* inter Neptunum & Minervam, 164. prima Herculis P.2.24.
Certati ſunt curſu, 273. *certaverunt. Sed mihi locus valde ſuſpectus, licet dignum ſcriptore noſtro Barthius judicet, probetque exemplis aliorum etiam Salmaſius ad Solinum p. 110.*
Certum eſt oculis eorum, 192. *ex oculis, per oculos, tanquam teſtes. Vel potius ſimpliciter, certum eſt oculis, pro oculi habent certum, ut, oculis, ſit caſus tertius.*
Chalcidicum, 184. *paulo ante, hoſpitium, vide Turnebum XIX.* Adu. c. 1. *Græca ratione dictum.*
Chryſomallus aries, 188. *Græca conſuetudine, pro aureum vellus habens.*
Cincta veſtem deorſum, 9. *cujus contrarium eſt, alticinctus apud Phædrum lib. II. c. 6. ut autem cinctus alte, ſic plane cinctus deorſum, dicitur optime.*
Circumlavat inſulam Nilus, 276. *circumfluit.*
Claudere quem in tenebris, 7. *ut captivum.* Clauſus piſcibus. P.3. 17. *circumdatus, & quomodo claudi latus dicitur.*
Clypeum, 273. *neutro genere. Livius lib. I. c. 43. arma his imperata, galea, clypeum, ocreæ. Sic habet optima Gronoviana, ubi vide ſimul, quæ viro ſummo notantur.*
Cœpit colere eum, 104. *coluit.* Sic cœpit abducere tovarum, 91. conſumere 125. negare 199. ſepilire fratrem 80. velle interficere eos, 35. cœpit figi ſagittis. P.2.16. *fixa eſt.* vide Phædrum noſtrum.

Cogi-

Cogitatio P. 2. 17. *excogitatio, commentum facinoroſum.*
Cogitatum P. 2. 28. *eodem ſenſu, ut cogitatio.*
Cogito. Cogitata mors. P. 2, 4. *putata, credita.*
Cognitio. Cognitione facta, 122. *cum ſe cognoviſſent mutuo.*
Cognoſco. Cognito in hoſpitio, 112. *Cognito eo, quod eſſet in hoſpitio, quod hoſpitii lege ſibi muto eſſent devincti. Vide notas.*
Colligo. Collecti equo, 108. *congregati in equo.*
Collocare nuptui ſororem, 257.
Cometes, 192. *ſic Lucanus, & alii.*
Comeatum petere tridui, 257. indulgere cui. *ibid. veniam abeundi.*
Commeletare tibiis, 165. *Græca imitatione. pro canere. Vide Salmaſ. ad Solin. p. 122.*
Commendare. Commendavit eum ad regem, 95. *amandavit, ablegavit, ut eſſet ſub ejus tutela, cura, & poteſtate. Vide Celeber. Gronovii. III. obſ. c 23.* Commendatus ad ſororem, 3. *apud ſororem, quomodo Cicero, laudare ad aliquem. Epiſtola ad Brutum, 15. Non id propoſitum eſt huic Epiſtolæ, Meſſallam ut laudem, præſertim ad Brutum.*
Commotus mente. P. 2. 14. *iratus.*
Communivit eo loco oppidum, 176. *ædificavit in eo loco.*
Comparativus poſitus pro ſuperlativo. Donum poſterius prioribus ante poſuit. 92. pro, donum poſtremum.
Compellari ab aliquo, 57. *abſolute, pro ſollicitari ad ſtuprum.*
Complexui ſe applicare P. 2, 13. *congredi cum aliqua.*
Compaſtor, 187. *a compaſcoſcilicet, quod habet Plinius lib. IX. c. 54.*
Componere in unum carnem. P. 2, 15. in unum membra P. 2, 5.
Comprecari Jovem. 2. *precari. Compoſitum pro ſimplici, ut ſæpe noſter.* Comprecatus patrem. P. 2, 5.
Compreſſione ex ea peperit, 187. *Concubitu.* in compreſſione nocturna gladium eduxit, perdidit, 88.
Compreſſus filiæ fratris, 60. Ex eo compreſſu natus Perſeus, 63 *compreſſio. Sic Terentius in adelph. virgo*

ex eo compreſſu gravida facta eſt.

Conari. qui cum conatus eſſet, 55. *abſolute. Terent. in Heaut. Ac.* II. *ſc.* 2. *dum moliuntur, dum conantur, annus eſt.*

Concedere. conceſſa ſcientia a quo, 14. *data, edocta.*

Concipere. dixit, ſe ab Apolline concepiſſe, 121. *ex Apolline.*

Concredere conſilia ſua cui 82.

Concubitio. concubitionis genus inuſitatum. P. 2, 12. *de concubitu Iovis cum Danaë, ſpecie pluviæ ſe inſinuantis.*

Conditio regis, 100. *active, quam offert.*

Condormire, 125. *dormire.*

Confectio. P. 1. præf. *compoſitio, conſcriptio, ſcriptum opus, quomodo Cicero, ſed cum addito, libri. Vt in de Seneſt. Confectio hujus libri mihi jucunda fuit.*

Conferre arma cum quo. 16. *pugnare. Vide Corneli. Nep. in Eum. c.* 11.

Conficere ſacrificium. P. 2. 40. *facere.* quem ex pennis, 20. *pennis, vel cum pennis trajectum occidere.*

Confidere ſibi de re aliqua. P. 2. 26. *plane, quod alii præpoſitione omiſſa. & ſic Cæſar 2. B.C. confidere de ſalute.*

Conflagravit Semelem, 179. *cremavit. Sic paſſiva ſignificatione Auctor ad Herennium. Vrbs acerbiſſimo concidit incendio conflagrata.* Vide Sanctii *Minervam.*

Congeminare noctes duas, 29.

Conjector, 91. *interpres ſomniorum. vid. Feſtum.*

Conjicere. conjicit ſe hircus in vineam. P. 2. 4. Tanais in paludem. P. 1. 3. *eo decurrit.* Conjecit clavos in rotas, 84. obicem rotis poſuit, ne poſſent excidere ex axe. Vide me in de Re Vehiculari lib. 1. conjecta ſunt in teſtudine ut brachia. P. 3. 6. *v. Not.*

Conjugio ducere quam. 186. *Ellipt. pro, in conjugio, quod eſt poſitum pro, in conjugium, ut ſit in aliis.* privare quam 1. *fieri pellicem ejus.*

Conjuravit cum matrona. 2. *vide Notas.* Conjurarunt inter ſe. 46. *Ita Plautus.*

Conjurati duces ad oppugnandam

gnandam Trojam, 95. conjuratæ Lemniades,15.
Conlactius, 224. *Vide Notas. Collactaneus.*
Conſcendere in ratem, 3.
Conſciam rei ſumere quam, 4.
Conſecratæ inter Sydera, 102.
Conſenſerunt famuli cum nautis, 194. *de conjurantibus.*
Conſtare. Conſtat Hercules contra Hydram. P.2, 23. *Stat, compoſitum pro ſimplici, & notat hoſtilitatem ac pugnam.*
Conſtituere aſtra, P. 2, 42 *ſtellis ſuas aſſignare figuras coroporaque.* conſtituit reliquam copiam exercitus. P. 2, 42. *fugientem ante facit ſtare, confirmato animo.* conſtituere oppidum, 149. conſtituere ſimulacrum, 225. templum, 260. *ſic,* conſtituta urbs ab ejus nomine. P. 2, 2. conſtituit petitionem inter eas. P. 2, 24. *Inſtituit (ſi modo integra eſt ſcriptura) fecit, ut peterentur propter dotem, quia indotatæ negligebantur.*
Conſtituit ſibi præſidum currus, P. 2, 14. conſtituta ætate quis 15. *ſenili,* ad conſtitutum, 148. *ſc. tempus, de quo inter eos convenerat.*
Conſtringere in rota quem. 62. *Vide, quæ de hac re ſcripſi lib. I. c. 18. de Re Vehiculari.*
Conſumere. Conſumſit brachium ejus, 83. *in cibum, puta, edit. Sic* conſumunt pecora ejus, 126. ipſam equæ ſuæ, 250. æſtimans, conſumere ipſam velle, 136. conſumptus eſt in templo, 247. conſumpti ſunt a Sphinge, 69. *aliter.* conſumptæ ab luctu, 191. *viribus & vita exhauſtis. aliter.* conſumere partem P. 2, 15. *ſumere.*
Contendere. Contendentes venerunt ad regem, 187. *litigantes.* contendit pammachum, pancratium Herculis in ludis, 273. *certavit id genus certaminis cum aliis.*
Continentur hæc ſigna curſu Solis, P. 2, 20.
Contingunt ſacrificia pauperibus P. 2, 15. *datur eis facultas ſacrificandi.* Quomodo Ovidius. XII. Met. v. 195. *Sed jam aut contigerant illi connubia matris, Aut fuerant promiſſa tua.*

Contra regionem ejus loci eſt poſita Lyra P.3,6. Thebas ager eſt.P.2,20.

Contrahere litem ira, 257. *Vide Not.*

Convenio. convenit ei, 105. *cum eo, de colludentibus occulte.* conveniſſe eos inter ſe negant P.2,4. *concordes fuiſſe.*

Converſatur hic inter homines.P.2.24. *verſatur.*

Copia reliqua exercitibus. P.2,24. *pars, multitudo.* ab eo, ut copiam ſibi faceret, impetrare non potuit. P.2, 20. *plenius ita:* corporis copiam non fecit,93. cum ei copia non fieret. P.2,16. *eodem ſenſu.*

Coquo. Coctæ ficus.P.2,40. *maturæ factæ.*

Corintho decidit Polybus, 69. *Ellip.pro, in Corintho, Corinthi.*

Corius,195.*pro,corium.vid. Notas.*

Corpore ejus inducta,incidit in amorem. P.2, 20. *forma.* corporibus recuperatis.P.2,20. *quomodo apud Phædrum, corpus facere.*

Crateris anſæ, labra,P.3,39.

Creo. Creata ea eſt prima mortalis,142.*genita.*

Credere ſe noluit,274.*committere ejus fidei.*

Cretoſum lutum,220.

Cruciatus. data ei eſt in cruciatum, 8. *ut ab ea cruciatu & ſupplicio poſſet affici.*

Cubare. ut cubaret ſecum, impetravit,P.2,8.*concumberet.*

Cum cauſſa interficere genus mortalium,152.*opponitur τῷ, ſine cauſſa.* cum Muſis delectatur. P.2,27. *plene, quod alias vulgo ſine præpoſitione efferunt. Τῷ cum, reſpondet ita.* cum deſcendebat, & aurum ſubito oſtendebat,ita rumor ſublatus eſt,14.

Cupidus viæ,194. *qui feſtinat ad faciendum iter.*

Cuſtodes miſit cum muliere, 45.*Miniſtros, qui curam ejus haberent.*

D.

Dare. da,quod pueri ſolent, 189. *inter obſcœna. vide Priap. 2, & ibi notas.* Data ei eſt fuga, 119. *permiſſa, conceſſa.*

De Caucaſo eſt ſolutus, 54. fano rapuerunt, 77. Græcia venerunt ad Aulidem Danai,265.inſula ejectus. P.2,34.manu filii mors ei, 66. nutricibus una. P.2,2. re ea reſponſum petierunt,139.re Venerea volu

ptas

ptas, 75. rebus his diligenter exquiſivit Thales. P. 2, 2. tenebris Labyrinthi ad lucem venit. P. 2, 5.
Decantare, 194. *Canere.*
Decidit, percuſſus ab apro, 14. *compoſ. pro ſimpl. cecidit i. e. occubuit.*
Declinare. illa declinavit, dum colligit aurum, 185. *omiſit perſequi.*
Deficit ei animus P. 2, 16. *moritur.* defectus currus, 84. *cui quid deeſt, non integer.*
Definitur ad æſtivum, ab arctico circulo. P. 3, 3. *pro, usque ad æſtivum.*
Deformare. deformavit corpora eorum in aſtris P. 2, 4. *formavit, figuravit.* deformatur in aliquo numero aſtrorum P. 2, 34. ſella quadrato, P. 3, 9. deformatus ad ſydera P. 2, 34. *pro ad ſydera, vel, in ſyderibus.*
Delectatur cum Muſis. P. 2, 27. *plene, quod alii malunt omiſſa præpoſitione, delectatur Muſis. Cicero epiſt. ad Attic. II. Interea quidem cum Muſis nos delectabimus.*
Delibare cui de frugibus, 130. *libare.*
Deltotum. cum eo ſidere, quod deltotum vocatur P. 2. præfat.
Demandavit eum necandum 119. *mandavit, præcepit.* Strophio in Phocide, 117. commendavit Antigonam ad paſtores. 72 *ablegavit. vide, Mandare.*
Demere capillos, 189, 274. *detondere, reſecare, quomodo apud Plautum, demere ungues.*
Demonſtrare. demonſtrant, omnium fratrum inter ſe amatiſſimos fuiſſe, P. 2, 22. *teſtantur. Sic,* demonſtrat eum Phorbanta nomine. P. 2, 14. demonſtratur Siſiphi uxor. P. 2, 21.
Denique. primum, denique P. 3, 11. *deinde.*
Deorſum cinctus veſtem, 9.
Deoptare. deoptandi poteſtatem ei dedit, 191. *optandi.*
Deponere. depoſita ibi eſt filia, 88. *ſecuritatis cauſa conſtituta.*
Deprecari. deprecatus eſt eum, ſepulturæ traderet, 125. *ellip. ut traderet. deprecatus, pro, precatus, ut alibi, compoſitum pro ſimplici. Integre eſt in his:* deprecatus Pollux, ut liceret, 80. ad deprecandum venit, ut ſibi redderet, 121.

depre-

deprecatus pro eis eſt Polydectes, 63. *veniæ impetrandæ cauſſa. Sic*, deprecati ſunt pro Hypſipile, 74. *adde* 72.
Deprehendi non poteſt, 201. *abſolute, puta, in furto.*
Deſperata ſpes, p. 2, 4.
Deſpicere. cum cæteri deſpexiſſent, 22. *ſcil. eam, quod ex ſuperioribus huc trahendum, ſignificatque, omittere, non curare.*
Detexere, 126. *finire texturam.*
Detrahere. detraxit ex veſte fibulas, 67.
Devirginare quam, 23. *ſic Petronius,*
Devoratus terra, 73.
Differre. quos illa conditione ita differebat, 126. *Extrahebat, injecta mora.*
Diffinio. diffinierunt eum aurigam. P. 2, 13. *nominarunt.*
Dignitas formæ, 106. *præſtantia. venuſtas.*
Dignus ejus ſæculi, P. 2, 5. *Ellip. pro, moribus ejus ſæculi. vide Voſſ. de conſtr. c. 11. Adde Not.*
Diligenter agnovit, 254. *probe, bene, vide, quæ notavi ad fragm. Petronii p. 65. ibique adde Indicem. Sic*, diligenter navigare. P. 2, 2.
Diminuere ignem. P. 2, 15. *honeſte, pro, ſubducere clanculum furto.*
Directus oritur. P. 3, 26. p. 3. 27. *rectus, ejus oppoſitum, obliquus.*
Diſcedere. diſceſſere, 112. *abſol. pro, diſceſſere a pugna, omiſerunt conflictum.*
Diſcere. didicit Lyram. P. 2, 6.
Diſcumbere cum ancillis, 126. *convivari.*
Diſſuaderi. diſſuaſus ille ab amicis, fraudavit fidem, 219.
Diverſæ manus, P. 3, 10. *verſæ in contrarias partes.*
Divertitur Hercules apud ipſum, P. 2, 38.
Divinitas. Divinitate aliqua ſervatus, 194. *numine quodam, virtute quadam divina.*
Divinus, 119. *vates. Martialis. non ſum divinus, ſed ſcio, quid facias.*
Do. Dant balatum carnes, 126. *edunt.* dare fruges in ſementem, 2. quem in cruciatum alteri, 8. dare optatum cui, 14. *largiri, quod quis optavit, petiit.* viam regi, 67. data ei eſt fuga, 119. *conceſſa, præbita.*

Doctus

Doctus augurio, 14. *Ellip. pro in augurio.*
Domus. domum reditio, 125.
Domos diverſas petierunt, 14. *ſedes.*
Donificare, 112. *dona dare.*
Draco cuſtos fontis, 74.
Duco. ducere prædam ſibi, 110. *capere.* conjugio quam, 106. *Ellip. pro, in conjugio, quod idem, ac in conjugium.* ductus oblivione prætermiſit eam P. 2,7. ſorte, ut ſacrum faceret, 135.
Dum tranſiret, 12. *dummodo.*
Durare nemo poteſt his locis, P. 4,3. non poſſunt homines propter ardorē P. 1. 8. *Terentius Adelphis. Non Hercle hic quidem durare quisquam, ſi ſic ſit, poteſt.* duratæ lachrymæ in electrum, 154. *dura facta.*

E.

Edere quem ex inſula, 122. *Expetere, compoſitum pro ſimplici, dare. quomodo apud Terent. in Eunucho. mirum, ni ego me turpiter hodie hinc dabo. A. 11. ſc. 1. ubi vide Gujetum.*
Efficere. Efficit flexum capite primum. P. 3,8. *flectit ſe.*
Effigies. Effigiem reſtituit ei ſuam, 126. *ſpeciem, formam,* in effigiem delphini transfiguratus eſt, 134. in quamcunq; effigiem vult, transmutatur, 205. *Plinius X. 44. unde origo fabulæ, Diomedis ſocios in earum effigies mutatos.*
Egens liberis, 175. *Orbus.*
Ejicio. Ejicit coxas, 57. *movet e ſede ſua naturali. Vide Not.* lumen Sol. P. 4. 14. *emittit.*
Elidere. Elidebatur graviter ad terram, 38. *Vide Notas.*
Ellipſis apud noſtrum frequens, in hiſce ſingularis. Genua ejus reliquo corpore diviſit P. 3, 20. *deſt. A. Sic.* quo Midas petiit, 191. *a quo.* raptu Proſerpinæ aberrantes, 141. *deeſt AB. ab raptu, poſt raptum. Ita,* his commemorabilis eſt cetus. præf. 2. *pro, ab his,* poſt hæc pellem Colchos ſervabat. 151 *Deeſt Apud. apud Colchos.* Etiam ſcriptis tuis perſpici poteſt. P. 1. præf. *Deeſt Ex. ex ſcriptis: ſic* Theſeus ludis eum rapuit. *pro, ex ludis.* Stephanus facto appellatus. P. 2, 5. *pro, ex facto.* quo cum Areopagitæ conſediſſent, 274. *pro, ex quo, ex qua re, ob quam rem. Ita,* quo ejus prior pars apparet P. 2, 21. *Ex quo, unde.* quo

cum

cum Mars veniſſet, 35. *Ex quo, ex qua cauſſa.* quo Midas petiit, 191. *ex quo.* Ægypto oppida communire juſſit eum, 149. *deeſt IN.* Sic. cœlo videbatur alte vocans. P. 2, 8. conjugio duxit Melanippam, 186. Sic, Corintho Polybus decedit, 167. *pro, in Corintho.* Delo nullus canis, 248. Delo inſula nullus lepus, P. 2, 33. mundo collocavit. P. 2, 8. nuptiis accepit a Venere, P. 2, 5. nuptiis filiarum fecit, 273. ſomno acquiiverunt, 254. tantum bellatrix 193. *pro in tantum.* Templo Dianæ immolatur, 120. *pro in templo.* Hoc Hercules Neſſum ſagittis confixit, 34. *Sic,* quæ ſol ne pollueretur, aufugit, 258. *deeſt, OB vel, propter. Ita,* Jupiter neſcius, quod faceret. P. 2, 35. *ob quod. Et hoc genus noſtro frequentiſſimum, ac peculiare, quod fruſtra putarunt emendandum. Sic.* quod cum mori non poſſet, 52. quod cum veniſſet, 63. quod Jovis eos cum vidiſſet, 79. *Adde* 103, 104, 106, 121, 133, 136, 140, 146, 166. fecit, inter ſe certarent, 126. *deeſt, Ut, ut certarent.*

Ementiri. illa ementita eſt, dicitque, ſignum contaminaſſe, 120.

Eo. ire ad oppugnatum Thebas, 73. Trojam, 121. *proficiſci.*

Eo intervenit, 32. *Ellip. in eo tempore, ut fab. 46. in eo tempore Eumolpus venit.* eo juſſit incendi Carbones, 219. *pro, in eo loco.*

Epulari. epulandum ei appoſuit. filium 258. *edendum, vide Not.*

Equi. equis junctis vehi, 47. *pro vehiculo. Vide nos in de Re Vehiculari.*

Erga quem bene merens, 25. *Paul. in Amphit. V. 1. Jam iſtuc gaudeo, utut erga me eſt merita.*

Ergaſtulum. Ex ergaſtulo aliquis, 190. *Græca imitatione.*

Erratio. locutus de fine errationis ſuæ, 125. *vagi & incerti itineris.* incidit compluribus erratio P. 2, 2. *error.*

Eruditus omnium artium P. 2, 6. *Græc. v. Sanctium, II. c. 3.*

Et cognita ſorore, & Terei impium facinus, 45. *Nota, caſus diverſos. Et vide Not.*

Eventus. eventum ſuum dicere Dianæ verita eſt. P. 2,

vid.

1.*id*, *quod eveniſſet ſibi, caſum ſuum. Sic*, eventu liberari. P. 2,4.
Ex diverſo non poteſt videri, p. 2, 12. ex fide data rogavit eum, ut hoc faceret, 198. ex hoc eſt cognitus, 96. ex ſortibus occidit, 138. *ſortibus ſic volentibus & prædicentibus*. ex numero deorum habet columbas, 196. *inter Deos, in Deorum numero. Aliter*, aves ex pennis ſuis eos confecerunt, 20. *plene, quod vulgo omiſſa præpoſitione, confecerunt pennis, vel, cum pennis, notat inſtrumentum. ſic* ex venenis miracula fecit, 24. ex felle tinxit ſagittas, 30. *notat materiam. Sic*, ex foliis ſe obruit, 126. ex purpura intextus chlamis, 273. ex gemmis monile aureum, 73. *cum gemmis*.
Exagitare quem, 26. *inquietare accuſando*.
Exeo. Exire ad lucem, p. 4. 12. *compoſ. pro ſimpl. h. e. oriri. ſimiliter*, exit ex arena aries, 133. *it, prodit. Sic*, Exeunt ex ea ſerpentes 91. exire extra venatum, 19. Exit inter eos draco, 100. ſors Helenæ, 89. *Vide Not.* Exit victor 84. *fit, evadit*.
Exequi injurias fratris, 117. *Plinius* III. ep. 4. *veniebat in mentem, priores noſtros etiam ſingulorum hoſpitum injurias accuſationibus executos. Sic*, juſſit avi ſui injurias exequi. 28. executa eſt injurias ſuas, 199. cupiens exequi injurias a fratre ſuo, 38. exequi mortem patris, 119, 184. pœnas fratrum, 174. pænas matris, 58, 140.
Exercere canes, 181. ſe cythara, 106.
Exeſſe. Serpens appoſitus, qui jecur ejus exeſſet, 55. *devoraret*.
Exigere ævum in mari, 125. vitam ſine oppidis, legibus, 143. *agere*. Exigere pecus. p. 4, 3. *ducere in paſcua*.
Exitium. ad hoc exitium venit 190. *extremum, ultimum, ad hunc eventum, antique. Feſtus. exitium antiqui ponebant pro exitu*.
Exordium regnandi tradidit Phoroneo Jupiter, 143. *primum regem fecit eum*.
Explicare. mittit, qui explicarent, infantem aliquem, 186. *diligenter inquirerent, & compararent*.
Exponere. Juſſit exponi, eum peperiſſet, 66. *abſol.* Expoſitus eſt in Lemno, 102. *Ex navigio*.

Expoſtulo. Expoſtulavit, ut ejus filia immolaretur, 46. *poſtulavit*. *Sic*, Expoſtulavit, ut filia objiceretur ceto 64.
Exquiro. Exquiſivit de his rebus, P. 2, 2. *quæſivit*.
Exſuperare, 71. *ſuperſtes eſſe*. *Vide Not.&c.*
Extollere ſaxum P. 2, 6.
Extra ire venatum, 18. *exire*.
Extrahere quem ad mortem, 8. *trahere*.
Exuere quem ex utero alterius 167. *promere*.
Exulari. Tunc ea iterum exulatur, 26. *fit exul, in exilium ejicitur*.

F.

Fabrica, 38. *ars fabrilis. Ita Cicero. vide notas*.
Fabricari. Fabricatus eſt plauſtrum. P. 2, 4.
Facere agnitionem, 190. clamorem P. 2, 23. hecatomben, 118. ova pullos, 65. ſacra Junonis, 143. ſimulachrum Neptuno. P. 2, 17. vitem floridam. P. 2, 4. urinam in corium, 195.
Facies virginalis. P. 2, 1. *ſpecies*.
Facunditas P. 1. præf. *Gloſſæ Græco Latinæ veteres* : εὐγλωττία *facunditas*.
Fallo. fefellit avaritia votum, 89. *inconfectum fecit*.
Farcio. fartum ventriculum, 126. *v. Not*.
Fatalis crinis, 242. titio, 171. Ulyſſes eſt his, 141. *fati & obitus cauſſa*.
Fatum eſt, condere eum oppidum ibi, 178. fatum harum eſt, tamdiu vivere, 125. fatum fuit huic, ut Acriſium interficeret, quod peperiſſet, 63. fatum fuit Nereidi, fore fortiorem, qui ex ea natus eſſet, 54. fata canere cui, 171, 174.
Feræ. P. 2, 14. *ſerpentes*.
Feriati ut eſſent, præcepit, 108.
Fero. arma tulerunt, amiſſis ſponſis, 80. *abſol. pro, tulerunt contra eos. i. e. bello eos petierunt*. fertur dies, nox. P. 4, 9. *ſimpl. pro compoſito, aſſertur, fit*.
Ferox facta, 199. *fera*.
Fidem non habet, 92. *non conſequitur, non invenit apud alios, ei non creditur. Sic, Ovidius, res habuit fidem*.
Figo. fixit ſe in petram fuſcina 169.
Figura corporis ea, P. 2, 1. *ſpecies, forma. Sic*, figura hoſpitis, 189. figura Alexandri Apollo eum occidit, 113. *pro ſub figura, i. e. ejus habitu, ſpecie*.

Figurare. figuravit arietem inter ſydera. P. 2, 20. ita cum ſideribus figuraſſe ajunt. p. 2, 14. figuratur inter ſydera. p. 2, 4. figurata lyra ſtellis p. 2, 7. figuratum ſimulacrum delphini inter ſydera p. 2, 17.
Finis. fine genuum dividitur, p. 3, 12. & 13. fine genuum occidit a pedibus p. 4, 12. fine crateris, veli oritur. p. 4, 12. fine media, 82.
Fio. fit cognitio, 122. *agnoſcunt ſe mutuo.* fieri debet hecatombe, 118.
Fines dictæ ſunt, 145.
Flebile canere 157.
Fleo. Flet, ne amicus periret, 257.
Floridam facere vitem p. 2, 4.
Formatio. hujus inferiorem partem piſcis eſſe formationem, ajunt, p. 2, 28. *ſpeciem formam.*
Fraudare. quod & ipſum Laomedon fraudavit, 89. fraudavit fidem, 219. *ſicut Cæſar III. B. C. fraudavit ſtipendium militum.*
Fulgetura, 183.
Furia, 107. *furor.*
Furtum facere cui, 200.
G.
Gemnici ludi, 273. *Gymnici.*
Gens armatorum, 22.
Genus. generis totius matronæ 2. *gentis. Nepos. Ex Macedonum autem genere duo.*
Gradior iter, 38. *ambulo, iter facio. v. Not.*
H.
Habere pulverem, p. 3, 11. *pulverulentum eſſe.* repetitionem domum, 118. virtutem tantam, 64.
Hecatombe, 118.
Homines, 142. *viri.*
Hoſpes 189. *peregrinus.*
Hoſpitaliter accipi, p. 2, 14. *amice, bene.*
Hoſtiam percutere, 183.
I.
Jaculari quem conchiliis, p. 2, 28. Horatius *ſacras jaculatus arces.*
Id. Id Aletes, &c. 122. *pro, ob id. Vide ellipſ.*
Ignarus filius Priami, 273. *Ignotus.* Tac. H. 3, 74. *turba ſacricolarum immixtus ignarusq; apud Corneliū delituit. Ita ibi ex Cod. Vaticano edidit Lipſius.*
Ignoratur ab hominibus, 125 *eſt eis ignotus, nunquam viderunt.*
Illidere. membra eorum illiſa ſunt ad ſaxa, 116.
Illuſtrare artem ſuam per civitatem, 194. *notam & claram facere.*
Immutare. immutat mentes medicamentum, 132. *dementat.*

mentat. immutavit ſocios ab humana ſpecie, 125. *breviter loquitur*. Immutatus in lapidem ab humana ſpecie. 64. *transformatus*.

Impellere. Impulit ſuper Caſtorem pilam, 80. *projecit*.

Imponere. Impoſuit laurum in caput, 203. *poſuit*. notam in ungulis, 200. impoſuit ſuper eum montem, 152.

Imprecari cum vellet Buſiris Deos. 31. *precari*. *Sic*, imprecata eſt, ut afficeretur ſupplicio, quisquis &c. 165

In aquam ſtare, 92. *in aqua*. arcem equum cum ſtatuiſſent, 108. *in arce*. in aſpectum non magnus, p. 4. 16. *vulgo aſpectu, i.e. in aſpectu*. *Sic*, in ſervitutem liberaliter tractatus, 51. In tabernaculum obruerat aurum, 105. In terram Atticam ſacerdotem eum fecit, 122. *Aliter*. in adjutorio vocavit eum, 190. *pro in adjutorium*. in concilio quem adducere, 66. *in concilium*. *Sic*, in conjugio auehere quam 5. in conjugio dare quam 72. in Ida monte ut deducat eas, imperat, 92. in inſula detulit eum, 139. in Iſtria eum perſecutus eſt, 23. in mari projectus, p. 2. 40. in munimento concluſit eam, 186. in numero ſtellarum eam retulit, 177. in præſidio cui dare quem, 52. in venatione exire 186. in uſu ſuo conſumere quid, p. 2, 15. *Aliter*. In Aſtra conſtitutus, p. 2, 7. *pro, inter aſtra*. in Muſis acutiſſimus p. 2, 27. *Aliter*. In Aſtris deformavit corpora, p. 2, 4. *vulgo omiſſa præpoſitione; aſtris deformavit*. *Sic*, in flamma conſumere hoſtias, p. 2, 15. in his locis proximi, p. 2, 30. in hoſpitio cognito diſcedunt, 112. *Aliter*. in conjugem habere quam, 10. *id eſt, conjugem*. *Aliter*. in concubinatum quam emere ſibi, 190. in conjugium abducere quam, 43. in conjugium auchere quam, 63. in conjugium dare quam, 72, 123. habere quam, 42, 45. in conſpectum adduxit Cerberum regi 30. in conſpectum Deæ incidit Actæon 191. in cruciatum dare quam, 8. in dies 101, 165. in certamen provocat ad cantum citharæ 165. in fugam hoſpitis eum mutat, 189. in hoc auxilium

 petit.

petit, 40. in honorem quem recipere hoſpitio, 19. *vide Notas.* in hoſpitium venire ad quem, 57. in potionem dat cor contritum, 167. in quietem ei venit Apollo, 194. in ſementem dare fruges, 2. in ſimilitudinem pugnantis conſtituit eum inter ſydera, P. 2, 6. in unum perveniunt, P. 2, 36. *veniunt. compoſ. pro ſimpl. Aliter.* in deliciis habuit eum, 91. in equo ſcribere, 108. in perſona mendici eum adducit ad ipſam, 126. in pila collocare oſſa, 90. in rotundo deformatæ ſtellæ P. 2, 27. in rotundo diſpoſitas ſtellas habet P. 3, 4. in venatu necari, 150. In naufragio perire, 65. *plene, pro naufragio perire.*

Inauratus aries, 3. *aureus, aliis.*

Incidit. Incidit Thebis ſterilitas frugum, 67. *accidit, evenit.* ſtudium compluribus civitatis P. 2, 33. *v. Notas.* ſuſpitio ei, virum ſuum concubuiſſe, 7. in amorem ejus, 190.

Incinctus eſſe, P. 3, 33. *cinctus.*

Incommodus nuntius P. 2, 40. *Malus.*

India. 275. *pro Mediterraneis Africæ. adde Turnebi adverſaria.*

Indicium cognitionis filii, 37. ſignificationis fecit tonitru P. 2, 5.

Inevitabile jaculum. 189.

Infinitivus poſitus pro præterito imperfecto cum conjunctione, ut. Ei reſponſum fuit, mortem cavere, 27. *ut caveret*, ad flumen exit, ſanguinem abluere 88. *ut ablueret.* Inſtigavit, Vulcanum, Minervam petere in conjugium, 166. *ut peteret.* Ibi factum eſſe reſponſum accepit, eum oppidum condere 178. *ut ibi conderet.* a rege petiit, per civitatem artem ſuam illuſtrare, 194. *ut illuſtraret. Aliquando ponitur pro futuro, ut:* ementitur, eam in conjugium dari, 98. *datum iri.* Si quis interiiſſet, oppidum ea clade liberari, 69. *liberatum iri.* ex urbe ſeceſſit, ſimulatque, ſe ſacra facere, 129. *ſe facturum.* pollicitus, ire, 41. *ſe iturum.* Se inde abire, 67. *ſe abituram.* ſe dare in conjugem, 92. *ſe daturum.*

Infirmare alicui fidem ſuam, 123.

Informo. informati ſunt in ſaxum ab humana ſpecie, 64. *transformati ſunt: immutati, mox habet.*

Ingeſtum præfat. Fab.

Ingeniculare ſe.p.2.6. *in genua procidere,a geniculare,quod habent Gloſſæ veteres Græco Latinæ.* γονυπετῶ *geniculo. Item Philoxenus. niſi quod litteram unam mutat,alteram omittat. Scribit enim, Genuclat,* γονατίζει *unde ingeniculus apud Firmicum in Aſtronom.*

Ingenioſus ad artem muſicam.P.2,7. *Commodo ingenio præditus. Ovidius de agro uſurpavit. IV. Faſt. v.694. ſed ad ſegetes ingenioſus ager.*

Inhabitat urbem,14.

Injicere amorem cui,22.caliginem,2.veſtem 1, injecta inſania ſe præcipitavit, P.2,13.

Inquinare aquam,199.*inficere. Etiam hoc ſic uſurpat Ovidii exemplo, ut alia, qui ſic loquitur in Metam. XIV.*

Inquiſivit, quo cum duceret, 91.*quæſivit. Sic*,inquiſivit ab ſorore, quod dixiſſent, 109. inquirit quis tranſire ad puppim, P,4, 13.

Inſcientia.P.4,14. *inſcitia.*

Inſcienter, P.2,42. *imperite, inepte.* inſcientiſſime, P. 2, 12.

Inſcius. Inſcia voluit interficere filium,100. *ignorans, filium eſſe.*inſcia voluit ſorori oculos eruere, 122. *ignorans,eſſe ſororem.*

Inſequi. Inſecutus eſt pœnas matris,58.*ſecutus eſt, poſt eſt natus, quam puniretur.*

Inſidere in hydra,P.2,40.*ſedere.*

Inſigne habet in corpore,72.

Inſpicere.Id.Pelias inſpiciens, 12.*cernens.*

Inſtat in manu ejus capra, p.2,13.*ſtat.* inſtanti tempore ſimulat,P.2,40.*præſenti.*

Inſtituo. Inſtituerunt curſoribus,ut currerent.P,2.15. *pro,in curſoribus. v. Not.*

Intelligere non poſſunt, quis eſſet, 95.

Inter conjuratos veni,95.*ad conjuratos. vel potius, in conjuratis,cum conjuratis.* inter ſe ſunt inimici, 60. *quomodo Cicero in ep. ad Q. Frat. inter ſe amant. v. Nepot. Dion.c.4.*

Intercedit tempus, 126. *poſt tempus aliquod.*

Interdicere. Interdixit eis,ne ciſtulam aperirent,P.2,13. *dixit.*

Interfectrix, 122.

Interire.ab Lapithis interierunt Centauri, 33. *Cicero*

Acad. Nihil valentius, à quo intereat.
Interitus ei eſt futurus ex partu, 140. *partus natus eum interficit.*
Internuntius inter matrem & filium, 184.
Interponere ſe in quos, 23.
Interſcapilium P. 3, 1. *&* 19. *&* 20, *&* 23, *&* 25. *item* 26, *&* 27, *&* 37. *ſpatium inter ſcapulas, a tergo: vox occurrit apud Marcellum Empiricum, ævi Theodoſiani ſcriptorem: Philoxenus pro eo uſurpavit, interſcapulum, Græceque reddidit μετάφρενον.*
Intervalium diſſidens. breve. P. 3, 10. longum ſatis. P. 3, 39.
Intervenit eo rex, 120. nutrix, ne ſe necaret, 59.
Invenio. inventus eſt eſſe filius Priami, 273. inventa eſt mulier, 23. *Terent. Eunuchi fine. Scio, Pamphilam meam inventam civem. Ubi Donatus: inventam, cognitam.*
Invidia. propter artificii invidiam tecto dejecit eum, 39, 244.
Involare pecus alicujus, 200. *invadere, ſubducendi, & furandi animo.*
Jovis. 31, 53, 54, 63, 75, 79, 92, 140, 146, 150, 152. *pro, Jupiter, antique, ac plebeio more, cum plebs retinens ſit antiquorum. Vide Voſſium de Anal. I. c 48. & quæ nos in frag. Petronii Dalmaticum.*
Iratus. Irato animo quid ferre. P. 2, 4.
Irrigare amnes undique. 152 mare in terram, 164. *inducere. Cato de R. R. c.* 151. *aquam irrigato leniter in areas.*
Irrigatio, 153. *diluvium.*
Is. Ut liceret ei communicare, 80. *pro, ſibi.*
Iſim. P. 2, 40. *pro Iſidem.*
Ita ornatus, quomodo ſe præcipitaverat, 194.
Itaque. cogitans, ſi Adrianen in patriam portaſſet, ſibi opprobrium futurum: itaque reliquit, 43. *vulgo cogitans, reliquit, vel quia cogitavit, itaque reliquit. puto & hoc plebejum eſſe. adde P.* 2, 5.
Jubeo. juſſerat filio, ut auferret, 55. *Græca conſuetudo. v. Voſſium de Conſtr.*
Judicare ſecundum aliquem, 75. 164. *Cicero ad Atti,* 12. *Secundum Buthrotios judicavit.*
Jugum. Cleops & Bitius pro

bobus

bobus ſub jugo ſe junxerunt, 254. *plene, pro quo vulgo, jugo ſe junxerunt.*
Jupitris. P. 2, 13. *pro, Iovis. probat Priſcianus.*
Juror. Juratus eſt illi. P. 2, 15. *Plautus in Rud. Nam tu juratus mihi es. pro juraſti. & ſic Lucanus, aliique. Quanquam & hoc inter plebeja referendum videatur.*
Juvare. Juvit auxilio receptos Jaſon. 21. *Cic. pro Corn. Noſtros duces auxilio laboris, commeatus juverint.*

L.

Laborare quid in adoleſcentia. P. 1. præfat, *ſcribere conſignare litteris.* laborans femina, 274. *parturiens.*
Lacedæmon hoſpes, 92. *Lacedæmonius.*
Lachrimatur obitum ejus. P. 2, 4. id eſt, propter obitum ejus. *Terent. Eunuch. A. V. ſc. 1. Num id lachrimat virgo? P. id opinor. Donatus eo loco: id lachrimat, ut ſupra, id vero ſerio triumphat: pro, ob id.*
Lactans nutrix, 147. *v. Not.* vacca, 106.
Lapides Lychnici, 223. v. Plin. XXXVI. c. 5. *ubi hoc genus lychniten vocatum a Varrone docet.*
Lavare veſtem ad mare, 66. lavandum veſtem tulit ad flumen, 125. *Ellip. pro, ad lavandum.*
Legere ſerpentes, 26.
Liberalis judex P. 1. *oppon. ſevero, acerbo.*
Liberare flumen, 257. *Ita frontinus lib. 1. c. 5. c. 3. unam ſpem ſalutis haberet, ſi flumen liberaſſet. adde lib. IV. c. 7. c. 28.*
Libere accipere quem hoſpitio, 125. *ut liberum decet, liberaliter.*
Liberi. procreavit liberos ſeptem, totidemque filias, 9. *pro filios ſeptem.*
Lingua una loquuntur primi homines, 143.
Lis. litem contrahere, 257, *litigare, contendere, rixari.*
Lucrari maleficium. P. 2, 40.
Ludi. Ludos fecit nuptiis filiarum, 223. *Ellip. pro, in nuptiis.*
Lumen ei reſtituit, 106. *lumina, viſum.*
Lychnici lapides, 223.

M.

Machinari cæperunt ei referre hanc gratiam, 46.
Mandare. Mandavit ei per obteſtationem, ne alter ferret impune, 8. mandavit

filium in Ætoliam, 184. *Simpl.pro Compoſ.amandavit.Cic pro Sylla.familiariſſimum ſuum dimittere abſe,& mandare in ultimas terras.* *Sic* mandat Philomelam ad Lynceum regem, 45.
Mantes, 190. *vates, augur.*
Manus diverſæ, P. 3,10.
Mederi. medetur æſtum caniculæ ventus. *P.*2,4. *Terent.Phorm. quas,cum res adverſa ſint,minus mederi poſſis.*
Medicamentum malum eſſe dicit vinum, 132. *venenum.* arbitrantes Icarium ſibi malum medicamentum dediſſe, 130. medicamentis inquinavit aquam, 199. *pro, medicamentis malis, venenis.*
Medicina ars, medicina ocularia. 274.
Membratim, 165, 184.
Meminit tranſiſſe animam in corpora, 112.
Merens bene erga quem, 25.
Migrare in ſe gloriam, 259, *transferre. quomodo Gellius.migrare nidum lib.*11. *c.*29. *ita caſſita nidum migravit,hoc eſſe,alio transtulit.*
Minari. damna minantur ſponſori, 221.
Ministrat lepori ad partum eius, P. 2, 33. *Ell.pro,usque ad partum; donec peperit. Dico autem,lepori, quia,leporem,quod præcedit, refertur ad, attuliſſe, non miniſtraſſe.*
Miracula ex venenis facit, 24. *vide, ex.*
Miſeror. miſerata eſt illi Venus, 58. *vide Voſſium de Conſtr.c.*39.*miſerata,habes ſæpiuſcule apud Virgilium.* Miſerata eum eſt Minerva, 204. eſt virginem, 98. Miſerata filia multis lachrymis. P. 2, 4. *repete, cadaver, ex ſuperioribus.*
Mitto. mittere deſultorem, 80.*in circo ſcil.ad curſum. Vox eſt circenſis.* miſit formidinem ei, 143. *immiſit. ſimpl.pro compoſito.* Sagittam ad id,quod videbatur nigrum, P. 2, 34.
Miſſam faciebat arborem viribus, 38. *pro, omiſſam a viribus, hoc eſt, omittebat vires, quibus ſcilicet tenebat ante.*
Mneſteres, 126.
Moderatio verſuum, p. 1. *præt.modulatio, carmen.*
Moles ſaxea. 125.
Monocrepis, 12, μονοκρηπὶς.
Monſtrum demonſtrare, 136. *oſtendere, quid ſignificet.* ſolvere, 136. *ænigma.*

Morari. ubi & Theone morabatur, 190. *habitabat.*

Mordicus arripuit pedem. p.2, 23. *Morſu.* mordici equi, 273. *Mordentes frena, nec audientes regimẽ.*

Multum videre, 14. *bene, clare.*

Mundus. p. 1, 1. *pro cælo. v. Plinium lib. II. c. 1. & Cicero. in Timæo. Adde Turneb.* 19. *Adv. c.* 24. & 28. *c.* 14. *Gronov. ad Stat. Theb. XI. v.* 130. *Atque ſic uſurpat noſter dicto* lib. 1. c. 2. & 8. lib. 2. c. 13, & 16. lib. 3. c. 36. lib. 4. c. 8. *Sic,* mundus vertens, p. 2, 10.

Muneror. requirunt Icarium, ut pro beneficio remuneraretur, p. 2, 4. *paſſive, vide tamen Not.*

Munus. Munere alumni, 192. *beneficio, opera.* Munera feminea, 96. *Munuſcula, feminis competentia.*

Murus lapideus. 63. *quia eſt & ligneus.*

Mutilum, 201. *Cornibus deſtitutum. Columella 7. c. 6. omni regione maritos gregum mutilos eſſe oportebit, quoniam cornuti fere pernitioſi ſunt. Adde Donatum.*

N.

Nanciſcor. Nacta occaſione, 1. 8. 186. *Ita Apulejus, nacta libertate. Vide Voſſium.* nacti ab Apolline, 28. *capti.*

Natura, p. 2, 23. *pudendum. ita Cicero. III. de N. D. cujus obſcœnius excitata natura traditur, quod aſpectu Proſerpinæ commotus ſit.*

Neceſſarium. neceſſario ad ductus. p. 2, 4. *eo, quod eſt neceſſarium.*

Neceſſitudo. P. 2, 15. *neceſſitas.*

Nemo centaurus. P. 2, 27. *Cic. 3. leg. Pontificem neminem bonum eſſe.*

Nihil aliter futurum rati. P. 2, 48. *non aliter.*

Nimium obſcurum caput videtur. P. 2, 25.

Niti genu dextro. P. 4, 3. laboribus majoribus. P. 1. præf. *conari, amiti.*

Notam imponere in ungulis, 201.

Nox. nocte ſacrificat, 99. *de nocte. Ellip.*

Nuntius incommodus. P. 2, 40. *malus, triſtis.* nuncius venit, eſſe immolatos, 127. *pro venit nuncians, ſeu, qui nunciabat.*

Nutricius, 131. *Cæſar. III. Bel. C. nutricius ejus pueri eunuchus.*

Nutritor,273.
Nutrix lactans,147. *quæ lac præbere poteſt, licet nec præbeat.*

O.

Ob id factum, 195. *plene, pro, ob id, eam ob cauſam, ideo.*
Obduco. Obductum caput, 88. *tectum. Cic. 2. de leg. corpus quaſi operimento matris obducitur. Adde Not.*
Obeo. Obire ab morſu ſerpentis, 14. *plene. pro, obire morſu, ſicut Plinius, obire morbo.*
Objicio. Objicere amorem infandum cui, 40. caliginem, 24, 98. timorem hominibus. P. 2, 28. objecit mulieribus, ut Orphea appeterent. P. 2, 7. *pro, objecit appetitum.* objecta fames ei. P. 2. 14. objecto favore a Junone. P. 2. 23. inſania a Jove. 2. 3. 32. 132. 156. 184. a Libero, 242.
Obligo. Obligare quem laribus hoſpitalibus. 15. *fœdere hoſpitii ad aras eorum ſancito.* ſe jurejurando, 75.
Oblivio fit inimicitiarum P. 2, 40.
Obruere ſe foliis, 125. *Ellip. pro, in foliis. Sic,* obruebat alumnum ſuum *clam* in igne, 147. obruit ibi magnum pondus auri, 105. *defodit. atque ita paulo poſt.* obruitur ab igni, 171. *conſumitur.*
Obſervantia. propter obſervantiam Veneris. P. 2, 42. *quæ obſervatur, cuſtoditur.*
Obſiſtere ſe eis non poſſe vidit, 168. *reſiſtere.*
Obteſtatio. Per obteſtationem cui quid mandare, 8. *h. e. cum obteſtatione, ſeu precibus, in quibus dii adhibentur teſtes, implorantur que ultores, niſi fiat, quod petitur. Vide Feſtum.*
Obtinere regnum, 122. *occupare.*
Obturare radios ſolis. P. 4. 14.
Occidere eam in Oceanum prohibet Thetis, 177. *cadere, ſicut alias ſydera ſolent.* Occiduntur centum armenta, 118. *mactantur per ſacrificulum.* Occiſi tempeſtate, 116. *Obruti.*
Occupare. occupat, eum ſibi vim afferre voluiſſe, dicit. P. 2, 18.
Ocularia medicina, 274.
Opera. cum ſciret, ſuapte propter opera tot eam ærumnas tuliſſe, 145. *ſua culpa. Terent. Phorm. opera tua ad reſtim mihi quidem res rediit planiſſime.*

Operire. operuit ſe pellem leoninam,69. *Ellip. pro in pellem. eſt autem in pellem, pro, in pelle. quod ſape ſolet vide ſupra in In Ideo, operuit ſe pellem, pro, operuit ſe pelle.*

Opponere liberos veſtimentis candidis,4. *ante quem ponere.* ad januam quid, 125. *ponere.*

Opprimere pedem cui, 67. *premere, ladere.* cum fame forent oppreſſi. P. 2, 33. *preſſi.*

Optatum.14. *res optata. ita Cic. & alii.*

Optio. optionem accipere, 166. dederunt ei, ſi quid peteret, 195. optione data a Jove, 197.

Oraculum in monte Parnaſſo, 140. *de loco.* ex oraculo reſponſa dare, ibid.

Orator, cum ſciret, ad ſe oratores venturos, 95. *legatos.*

Ordinem ſervare, 14. *Nauticum, & proprium remigum, de quo in curis ſecundis noſtrorum de Mil. Nau. librorum.*

Oriundus ab Ægis, 219.

Ornare patris exequias, 273. *celebrare, facere.* ornatus rebus omnibus, 125. *inſtructus.*

Oſtendit amiciſſimum ſe. P. 2. 40. *exterius ſcilicet, per ſimulationem. Corn. Nep. in Dione. c. 4. oſtendens, ſe id utriusq; cauſſa facere. pro, ſimulans ſermone.* canis ei cogitatæ mortis ſuſpicionem oſtendit. P. 2, 4. *ululatu ſcilicet* oſtenditur ei in prodigiis, adeſſe mortem, 45.

P.

Pagus Athenæ, 79.

Palam fecit ei de ſuppoſitione, 67. *Ellip. pro fecit ei palam id, quod ſciebat de ſuppoſitione.*

Pammachium, 273. *v. Not.*

Par. parem quærens, 136. *conjugem, de ſerpentibus. quomodo pares de columbis Columella, & alii.*

Pario. peperit Pollucem, 77. de Viro. Adde c. 4.

Partiri. cum ſecum partiri vellent aurum argentumque, 125. *dividere.*

Partus. inſtabat ei partus, 7. hunc partum Niobe antepoſuit Latonæ, 9. *loquitur de liberis quatuordecim, ab ipſa editis.*

Paſtio. in paſtionem mittere boves, 254.

Patere. patet noctu, 204. *conſpectui, puta. poteſt conſpici. vide Not.*

Patior. demonſtrat, eam non potuiſſe pati amplius, & ad ſydera evolaſſe. P. 2, 25. *abſol.*

*ſol. Virg. Ecl.*10. *certum eſt in ſylvis, inter ſpelea ferarum malle pati. hoc eſt, morari, verſari.* pati dolorem non poteſt, fletum non poteſt, 104. *perferre.*

Patrimonium magnum ſibi acquiſivit, 194. *de quibusvis opibus, non ſolum paternis. Ita plerumq; uſurpant* JCti. *Gloſſa veteres Gr. Lat.* οὐσία. *patrimonium, ſubſtantia, res familiaris. Adde Vellejum Patercul. II.c.*3.

Patrueles conjuges, 255. ſorores, 178. *Sic apud Plaut. Poen. patrueles fratres.*

Paucum tempus, 195,

Pecus mugiebat, 125.

Peloponneſum, 84. *Peloponneſus. v. Not.*

Penna. in utraque penna ſtellam habet unam. P.3, 15. pennas ſibi & Icaro fecit Dædalus, 40. in utriſque pennis binas. P. 3, 7. & 24. & 39. *h.e. alis. Curtius. VII.c.*8. *de fortuna. Manus & pennas tantum habet, quum manus porrigit, pennas quoque comprehendere non ſinit.*

Per obteſtationem mandare cui, 8. *cum obteſtatione.* per ſcalam cadere, 125, *de ſcalis.*

Peragere. peracto anno 68. *acto, circumacto.*

Percutere hoſtiam, 184. *Sic Ovid.* 4. *Triſt. eleg.* 2. *collum percuſſa ſecuri victima.* talum ſagitta, 107. percutit eum coluber, 102. ſcorpius acumine. P.2, 25. percuſſus ab apro, 14, 18, 249.

Perdere devictos, 17. *cadere, occidere.*

Perdoleo. perdoluit inceptũ Demiphontis cuidam civium, P.2, 40. *vehementer doluit, ut explicat Donatus apud Terentium. Porro, perdoluit inceptum, ut Ovidius, tu vero tua damna Doles. Vide Sanctium lib. III.p.*156. *Doluit cuidam, autem, ut Terent. Eunuch. III. ſ.*1. *dolet dictum imprudenti adoleſcenti, quod genus ibi Donatus inter plebeja numerat.*

Perire in naufragio, 65.

Perlatio ad ſidera, P.1. Præf.

Permitto. niſi permittat hoc. P.4, 8. *concedat, non contra loquendo.*

Permoveo. permotæ lamentationibus intereũt. P.2. 21. *Ellip. pro ex lamentationibus.* permotam dolore, ab his ſe remonuiſſe ajunt, ibid. permoto animo eripuit.

puit. P. 2, 15. *commoto, irato.*
Perperam injicere cui veſtem *i. e. aliam veſtem, quam debuerat.*
Perpetuus humerus, 93. *nulla ruptura diviſus. vid. Not.*
Perſequitur filiam Niſus, 198. perſecutus eſt urſam in templum, P. 2, 4. *De venatore.* quidam paſtor equam perſecutus, 187. *ſecutus, more paſtoris. dicam pluribus in de Opilione, opuſculo.*
Perſona. in perſona mendici ducit Ulyſſem ad Euryclíam, 126. *paulo ante, faciem, effigiem appellavit.*
Perſto hæc poſſidere, 189. *maneo in hac ſententia, ut velim poſſidere.*
Perſuadere. Myrtilo perſuaſit, regnumq; ei dimidium pollicetur, ſi ſe adjuvaret, 84. *abſol.*
Pertineo. dicuntur aſelli pertinuiſſe. P. 2, 23. *abſol. Tacitus de vulgo. lib. 1, 29. In vulgo nihil modicum, terrent, ni paveant, ubi pertimuerint, impune contemni.*
Pervidere ſydera. P. 2, 2. *videre.*
Pervio aëre uti, 14.
Peruſto. ſunt corpore. P. 1, 8. *nigro a calore Solis.*
Peſſum abire. 125. *pro, ire.*
Petitionem conſtituit inter eos. P. 2. 24. *vide ſup. in conſtituere.*
Peto. petit concubitum ab eo. 189.
Phyſice ſtatio. P. 1, 4.
Pietati non potuit negare, 166. *exigenti ſcilicet, id eſt, quia officium pietatis requirebat, non potuit negare.*
Pitulum. Sedere ad pitulum, 14.
Pius. quæ piſſimæ fuerunt, vel piiſſimi, 254. *in titulo.*
Placitum hoc non eſt Jovi, 143. *non placuit.*
Plena utero, 64. *gravida.*
Pœna. pœnas fratrum dum vult exequi, 174. *quæ ipſis debebantur ab aliis. Sic,* Apollo pœnas matris executus eſt, 140.
Pœnitet. Pelops cum capita vidiſſet, pœnitere eum cœpit, regis crudelitatem timens, 84. *abſol.*
Polliceor. in qua Epiſtola tantum ei auri pollicetur, quantum Ulyſſes obruerat, 105. *antique, pro, promittitur, & ſimul plebeje. Metellus Numidicus, apud Priſcianum. Nam ut aliis plerumque obvenienti magiſtratu ob metum ſtatua polliceantur.*

Vide Voſſium de Anal. III. ei rex pollicitam fidem præſtitit, 100 *promiſſam.* ab rege pollicita petit. 219. *promiſſa.*

Ponere. Si carmen, quod poſuiſſet, aliquis interpretatus eſſet, 67. *propoſuiſſet.* Juno dicitur, ſerpentem ibi cuſtodem poſuiſſe. P. 2, 3. poſuit arbitrio Helenæ, 78 *ellipſ. pro, poſuit in arbitrio.* jubet gladium poni, 136. *Simpl. pro compoſito, apponi.* taurus ponitur in athlo funebri, 91. *ut de eo certarent, eſſetq; præmium victoris. vide Phadrũ noſtrum. lib. I. c.* 15. poſita inſula eſt in Hiſtria, 23. Mauritania poſita ad Solis ortum, Ægyptus in ſole & auſtro, Sicilia in triſcelo, Rhodus in rotundo, 276.

Poſitio Ægypti P. 2, 19. *ſitus ejus & figura.*

Poſſidet inſula tot oppida, 276. *habet.*

Poſſum. reſpondit, ſe artem medicam non poſſe. 101. *ſcire. Sic,* potens arte citharæ, 194.

Poſterus. in poſterum, 23. *Ellip. pro, in diem poſterum, in craſtinum.*

Potentia tanta canis, jaculi, 189. *virtus.*

Poteſtas. Niſo regni poteſtatem tradidit, 131. *fecit eum regni adminiſtratorẽ.*

Potiora ingerit alii alius. 257.

Potiri. potitæ ſunt, & in juvenes mutatæ ſunt, 182. *abſol.* potitus eſt domum ſuam, 126.

Præceps occidit, P. 3, 26. *inverſe in caput.*

Præceptum ſortium, 12. *reſponſum, oraculum.*

Præcluſit eam in muro, 63.

Præfatio. ſine præfatione parentis, projecit ſe in mare. P. 2, 5. *imploratione, invocatione.*

Præmonere. Prometheus Jovi pollicetur, ſe eum præmoniturum ſi ſe vinculis liberaſſet, 54. *abſolute.*

Prænavigantem Ulyſſem ſociis ſpoliavit, 199 *prænavigantem. Sic Plin. VI. c.* 23.

Præſtare cibum, potum, ubera cui. 186. lac cui, 187. pollicita eſt, cum præter cæteros præſtaturum, 92. *futurum, extiturum.*

Præter cæteros ſolus auſus fuit conſtruere, 102. *ſine cæteris.* præter cæteros fortiſſimus erat, 77. *ſupra cæteros.* fecit, ut vates, præter cæteros mortales, eſſet, 75. pollicita eſt, eum divitem præter cæteros præſtaturum, 92. *Cic.* Offici. 2. *Teſtis eſt Phalaris, cujus*

eſt

eſt præter cæteros crudelitas nobilitata.

Prætereo. cani datum, ne ulla fera præterire eum poſſet. P.2,35. *effugere. Terent. Hecyr. III. ſc. 4. ô fortunate, neſcis quid mali præterieris.*

Prætermittere conditionem, 100.

Præterquam ſolent, 147. *plus, quam ſolent. vide ſupra in, præter.*

Premit eam partus, 7. *de parturiente.*

Prima leo, 57. *Ellip. pro prima parte.*

Prior. Priorem mittit militem, 105. *quem ante miſerat.*

Pro Deo, non pro homine fecit, P.2, 23. pro ingenio adjunxit. P.2,27. pro juvene exit, pro ſacerdote vade, 190. pro ſacerdote venit, 24. *Sub tali ſpecie.* pro filio ſuo educarunt, 91. *loco filii.* Senſit, pro ſe numen aliquod fuiſſe, 29. *ſuo loco & habitu.*

Procreare. procreavit filios duos ex ea. rex a conjuge petebet, ut ſibi liberos procrearet, 186.

Proferre delphinum in mare, 194 *ferre.*

Proficiſcitur eridanus a pede Orionis. P. 3,31. *inde oritur, de flumine.*

Profugere. profugit fratrem in rate, 277. *fugit.* profugerunt a patria, 24.

Progredi, rogavit eum, ut progrederetur, 257. *exiret e domo in publicum.*

Projici feris juſſit infantes, 186. projecta manu, dextera tangens circulum æſtivum. P. 3,5. *prolata ante ſe, protenta. Sic,* ſiniſtra projecta cum pelle leonis. P. 2. 6. *more pugnantis cum clypeo.* manibus utriſque projectis figuratus. P. 3,8. projecta flumina, in unum conveniunt, 14. *profuſa.*

Proluere ſe ad fontem, 181. *lavare.*

Prope diem partus. P. 2, 1. *imminente partu.*

Propinquus. a propinqua manu adeſt filio mors, 44. *a cognatione juncta manu.*

Proponi. propoſita eſt cœlo. *P.* 2, 9. *in cibum videlicet.*

Proſiluit e navi, 103.

Protinus. reliqua protinus dicemus. *P.* 3,40. *Virgilius IV. Georg. protinus aërii mellis cœleſtia dona exequar. Sic,* nos quoniam ab ariete incipimus, ita protinus dicemus. *P.* 4, 5. *porro, citra interruptionem.*

nem. Mundi rationem, & quemadmodum moveatur, protinus dicemus. P. 4,8. ut ante diximus, nunc protinus de Solis curſu dicemus, p. 4, 13.
Provolvi. provoluta multitudo magna delphinum. P. 2, 5. *de piſcibus emergentibus.*
Prudens augurio, 14. *Ellipſ. pro, in augurio, ut Cic. de Am. prudens eſſe in jure putabatur.*
Pyrrhon Græce rufum, 96.

Q.

Quadratum, quo deformatur ſella. p. 3,9.
Quadriga. fulmina in quadriga ſedens imitabatur, 250. cum quadriga ictus fulmine. ibid. *Adde* 61.
Quærit ut eos tollat, 186. *abſol. pro, quærit vias, rationes.*
Quaſi feminam eum ſuperavit, 90. *absque difficultate, tanquam imbellem.*
Quemadmodum ædificabat, pilam impuliſſe ajunt, 80. *ut ædificabat, eo ipſo.*
Queritur mortem uxoris, P. 1, 7.
Qui cum Amphitryon in regiam intraſſet, 29. *quare cum. Vide Terent. Adelph.* 5. *ſc.* 3. *ubi Donatus, qui quare ſignificat. Quanquam Terentius cum interrogatione uſurparit.* qui ſciret, ſe non rediturum, 73. *quum ſciret.*
Quidnam feciſſet, deliberat, 220.
Quod. Jupiter neſcius, quod faceret, *pro, ob quod. vide ſupra in Ellipſi.* O B. quod pecoris eſſet natum, ſe immolaturum vovit, 89. *quicquid, quantum pecoris.*

R.

Recipere quam nutricem filio, 147. *accipere, capere.*
Recreſco. Jecur, quod cum luna recreſcit, 55. *ſi quid abſumitur.*
Recognoſco. Eumeus eum non recognoſcebat, 126. *cognoſcebat. ita Cic. & alii.*
Recupero. corporibus recuperatis, Libero ſtatim nunciaverunt. P. 2. 20. *refectis. Tacitus. III. Hiſtor.* 22. *Reciperatis cibo ſomnoq; viribus.*
Recuſare. re audita Agamemnon recuſare cœpit, 98. *negare abſol.*

Redeo.

Redeo. Redeunt alterna morte Caſtor & Pollux, 251. *pro, ab alterna, in vitam. ſcilicet, hoc eſt, reviviſcunt, dum alius pro alio moritur.* alternatim in gratiam ſimulatam, 259.

Redigo. Redigere pecus in ſpeluncam, 125. *agere, de paſtoribus prop.*

Referre gratiam cui, 45. *facto ſcilicet.* inſulam in ſuperiorem partem, 140. *ferre, agere ſurſum.*

Refigere clypeum, 170. *ſuſpenſum detrahere.*

Regere Colchos navim, 15. *Ellip. usque ad Colchos. donec eo veniretur.*

Regno tenere inſulam. P. 2, 16.

Rejectum navis. P. 3, 36. *Vide lib. de Mil. Nav.*

Relinquere. parit geminos, & relinquit, 8. *non tollit, non nutrit, ſed deſerit.*

Remediari. Haſtam cum raſiſſet, remediatus eſt, 101. *Sanatus, curatus eſt. Scribonius Largus, Tiberiani avi ſcriptor, in præf. cibo vinoque apte interdum dato remediari tutius eos exiſtimavit. Adde compoſ. 14. Capro quoque notum hoc verbum.*

Removit flatus ventorum Dea. 261. *cohibuit, noluit flare.*

Renuntiare. quæ Tantalus ad homines renuntiavit, 92. *Plautus Bachid. A. 1. ſc. 2. pol metuo magis, ne Phœnix tuis factis ſuam, teque ad patrem eſſe mortuum renunciem. Adde Stich. A. 4. ſc. 2.*

Reſcindere factum alicujus, 145. *irritum facere.*

Reſponſum ei ex prodigiis, 3. *plene, vulgo præpoſitionem omittunt.*

Reſponſum. ex reſponſo. 138. *abſolute, pro reſponſo oraculi.*

Reſtituo. reſtituerunt templum, 225. *refecerunt: Cic. in Top. ſi ædes corruerunt, quarum uſus fructus legatus eſt, hæres reſtituere non debet.* reſtituere quem ad formam priſtinam, 125.

Reſupinari videtur Ophiuchus. P. 3, 13. reſupinata occidit. P. 4, 12. reſupinato corpore videtur. P. 3, 28.

Rogavit regna avita Hippothous, 187. *petiit, repetiit.*

Roſtrum. P. 3, 17. *de equi ore. quomodo de canibus & cervis uſurpavit Plinius.*

Rudimentum. hoc velut rudimento ſcientiæ niſus.

Præf. P. 1. *ſpecimine primo.*

S.

Sacra juſſit comburi, 104. *ſuppellectilem ſacram.*

Satisfacere. qua conſuetudine homines uſi, quo ſatisfacere Prometheo viderentur. *P.* 2, 15. *quod eorum commodo iſtam pœnam pertulerit, & in delectationem ejus, ſive gratiam. Fabius plenius, ad voluptatem alicujus ſatisfacere. decl.* 35. ſatisfacit, ſe ex eo natum. *P.* 2, 5. *probando palam evincit, facitque ne quis poſſit amplius dubitare.*

Scapilium. *P.* 3, 17. *veteres dixiſſe ſcapulam, & ſcapulum videntur. Ideo in Philoxeno eſt. interſcapulum. A Scapulum autem eſt ſcapuliura, ſeu ſcapilium.*

Scelus convertere in ſe, 190. *cædem.*

Scientia ſagittarum, 14. *ut, ſcientia Syderum, Cicero.*

Scio. quod ſciret, ſi quis ex eo natus eſſet, ſe regno privaret, 139. *Ellip. pro, quod ſciret, quod is ſe regno privaret, ſi quis eſſet natus.*

Scius. omni artificio ſcium futurum, 92. *Ellip. pro, in omni artificio, ut ſupra, prudens augurio. Porro, ſcius habes apud Pacuvium. Vide, quæ notavi ad Fragm. Petronii Tragur. Memorat & Nonius.*

Scorpio, p. 4. 4.

Se. rurſum deorſum poſt ſe revolvitur ſaxum, 60. *poſt eum.*

Secum. Socii argentum credentes, cum ſecum partiri vellent, 125. *inter ſe.*

Secundum ſe judicare, 92. ſecundum eam judicatum eſt. 164. *pro, ea. vide ſup. in judicare.*

Secus videtur judicaſſe, 220. *aliter, ac oportebat. Vide Not.*

Sedens quadriga, 61. *Ellipt. plene eſt*, ſedens in quadriga, 250.

Seducitur fumus alius alio, 68. *in diverſas partes ducitur, diviſim.*

Segregari. quo facilius a fero victu ſegregarentur. P. 2, 14.

Separare. Eum membratim ſeparavit, 165. *laniavit. Vide Notas.*

Sepelio. ſepultus eſt hac pyra, 72. *abuſive, pro crematus eſt. Vide Cicer.*

de legib. qui hæc duo diſtinguit.

Septenos liberos mittere Minotauro ad epulandum, 41.*ſeptem.*

Sepulchrum conſtituere cui, 59.

Sequens urſam. P.2,4.*perſequens; paulo ante,ſcilicet tanquam venator.*cum ſequeretur cervum,205. licet Solis curſum ſequaris, tamen te ſequar.ibid.*æque celeriter curras licet.*

Servare. ſervat pellem draco,3. *obſervat, cuſtodit. Sic*, ſervare mala aurea ſolitus,30.ſervans arctum. P.2,4. Adde.151.

Si adjuvaret ſe, perſuaſit Myrtilo,84.*ut ſe adjuvaret.Aliter:*ſi vellet ſecum de regno certare, provocavit Jovem,152. ſi recuperare poſſent, tulerunt arma,80. ſi Deus eſſet,ſtudebat ſcire,*P.*2,4.*pro,an. aliter*:ſi foret quid alteri eorum, parentibus præſtaret, 109. ſi petiiſſet quid, optionem accepit, 166.169.*pro,quando.*

Sicco pede ſuper aquas currere,14.

Significatio Eridani. P.4,6. *proprie, qua ſit ſignum cæleſte,aut Sydus.*

Silani tres, 169. *Lucretius* lib.VI. *corpora ſilanos ad aquarum ſtrata jacebant: ubi vide Indicem Giſanii.*

Siliquaſtrum, *P.*2,9.*P.*3,9. *Vide Notas.*

Similis. Hujus ſimilis eſt hiſtoria de buccina Tritonis. P.2, 23. *Vide Voſſ. de Conſtr. c.* 11. *p. m.* 43.

Simulatio. ſimulachrum poſuit, ſub ſimulatione ſacrorum,104. *Specie,prætextu.*

Simulare. quem Palamedes ut vidit,ſenſit ſimulare,95 *abſol. Sic*,ſimulante virgine,99. *ſed vide Notas. Aliter.* Stellæ figuram plauſtri ſimulant. *P.*2, 2. *referunt ſimilitudine,ſpecie ſua.* Simulatur Diana cato. *P.*2, 28. ſimulata Venus aquilæ. ibid. ſimulatus Jupiter effigiem Dianæ. *P.*2,1.

Simultas. Jaſoni hanc ſimultatem conſtituit, ſi vellet pellem auratam auferre, tauros jungeret, 22. *Sic*, ſimultatem conſtituit, ſe ei daturum, qui ſecum certaſſet,94.*conditionem,*

legem ex ſimultate ac invidia propoſuit, dedit.
Solvere monſtrum, 136. *ænigma explicare:*
Sonitum mittere per concham. P. 2, 23.
Sors. ſortem dare juſſit, ſortem reddere ei noluit Apollo. 32. *paulo ante vocat, reſponſum, oraculi, puta.* petit ſortem ab Apolline, quod eſſet remedium. 101 Sorte audita, navem conſcendit, 120. *Lucanus lib. VI. v. 772. tripodes vateſque Deorum ſors obſcura tenet.* inquiſivit, quid ita aliter ſortes dixiſſent, 109. ſortium ſuarum memor Adraſtus, 69. eo venerat ad ſortes tollendas de ultione fratris, 88. *aliter*, omnium filias, præter ſuas, ſorte ductas interficiebat. P. 2, 40.
Sortiri. Demiphon negare cœpit de ſua filia ſe paſſurum ſortiri, niſi eodem regis filiæ conjectæ eſſent. P. 2, 40. *Paſſive, pro ſortem duci, ab antiquo, ſortio, quod legitur apud Nonium ex Varrone.*
Spartæ ſunt enati inde, 178. v. *Stephan.*
Species. ut ſe in aliquam ſpeciem commutaret, petiit, 138. ſpeciem hoſpitis ei abſtulit, 189. in ſpeciem Urſæ converſa. P. 2, 1. *alius figuram vocat.* Speciem inuſitatam parere, 138.
Speculatus eſt Dianam lavantem, 180. *ſpectavit*, initia Liberi. P. 2, 7.
Sperata, 33. *amica, deſtinata matrimonio, quaſi qua ſperetur conjux futura. unde plene, ſperata uxor.* ſperatam ſuam uxorem petiit. 31. *Plaut. Amphit. II. ſc. 2. Amphitruo uxorem ſalutat lætus ſperatam ſuam.*
Stare. in eodem loco, quo illa pervenerat, Epaphus ſtabat, 8. *divertebat, tanquam in ſtabulo, ſeu diverſorio.*
Sterno. ſtrati ſunt a Furiis, 79. *proſtrati, ſimplex pro compoſito.*
Stramentatum exire, 14. *ut aquatum, lignatum, & id genus, apud optimos ſcriptores.* Sed lectio eſt vitioſa. *vide Notas.*
Studium maximum habet in venando. P. 2, 19.
Stupeo. Stupentes, qua divinitate ſervatus eſſet, 194. *admodum admirati.*
Suapte propter opera tot

ærumnas tulit, 145. *ſua cauſſa, ſuo facto.*

Sub jugo ſe jungunt, 259. ſimulatione ſacrorum poſuit ſimulacrum, 104. *vulgo præpoſitionem omittunt.* Sub terra cernere dictus eſt. ſub terra ſolitus videre, 14. *ea, quæ ſub terra ſunt, ut metalla.*

Subdere infantem regi, 186. quem capræ ad nutriendum, 88. eum ſubditum eſſe Polybo, 67. *non verum filium ejus, ſed ſuppoſititium eſſe.*

Subjicere. Dracone altero ſubjecto, reddit currum. P.2, 14. *ſubſtituto in locum erepti. Livius plene lib. IX. c. in locum eorum ſubjecit, quos ſecum ex Italia adduxerat.*

Succeſſor, *feminine poſitum*, 193.

Succumbere. Junoni Calyſto ſuccubuit ut pellex. P.2, 1. 177.

Sum. eſt Deorum ira, quod devicta eſt Troja. P.2, 1. *ira cauſſa eſt.* eſt inveſtigatio patris amiſſi, 190. *poteſt inſtitui, Græcum genus loquendi.* Curavit, ut eſſet circa eum multitudo lapidum, P.2, 6. *fieret, exiſteret.* ſunt horæ ſex, novem diei, 257.

Sumo. ſumſit rei conſciam ipſam, & ei dixit, 4. *fecit conſciam.* ſumere vult hauſtum aquæ, 82.

Super aquas & ariſtas ambulant equi, 89. Caſtorem impulit pilam, 80. humeros impoſuit fornicem cœli Atlanti, 150. pegaſum equum ſedens, 57. *inſidens.* virgula tenuia poni juſſit, 219.

Superaverat ex ſeptem, 10. *ſupererat viva.*

Superiores trifariam diviſerunt orbem terrarum. P.2, 19. *veteres. Ita Cicero, non uno loco.*

Supponere. ſuppoſuit pro ea cervam, 98. *ſubſtituit.* ſuppoſuit regi infantes pro ſuis, 186. *tanquam eſſent ſui.* ſuppoſuerunt eam capræ, 88. *ad nutriendum ſcilicet.*

Suſtinere. cum peſtilentiam ſuſtinerent, 261. *affligerentur ea.* non ſuſtinens dolorem, 104. *paulo ante, pati dolorem non potuit.*

Suus. ſua morte obiit, 94. *non violenta.* filiæ ſuæ dederunt, 109. *ejus.* filiam ſuam Clytemneſtram, 78. *ejus.*

Sybotes, 126. *ſubulcus.*

T.

Talis. talem virum interficere voluit, 57. *tantum.*

Talum, quem mortalem habuiſſe dicitur, ſagitta percuſſit, 107.

Tango. tactus miſericordia, 189. tacta pudore, 204. *commota.*

Tantum bellatrix evaſit, ut etiam ſaluti fuerit parenti, 193. *Ellipt. pro. in tantum.*

Telum. P. 3, 11. *de falce.*

Temere neminem lucrari. P. 2, 40. *facile.*

Tenebræ. in tenebris clauditur vincta, 7. *in carcere.*

Terra Taurica, 98. *regio.*

Teter cruciatus, 101. *acerbus, atrox.* teter odor ex vulnere, 102. *malus, gravis.*

Thracius. Thraciæ mulieres. P. 2, 6. *Sic apud Virgilium, Thracius equus.*

Timens regis, 187. *vide Not. timens mortis, apud Lucretium occurrit.* timens deponere, apium erat, in quo depoſuit, 74.

Titio ardens, 174. *Apuleius VII. Aſin. ardentemque titionem gerens. & lib. X. titione candenti inter media femina detruſo.*

Tollo. Sublatus eſt rumor, 14. ſuſtulerunt eum ſecum, 102. venerat ad ſortes tollendas de ultione fratris, 88.

Tonitruum P. 2, 5. *tonitru. & ſic Cicero. Iſidorus lib. XIII. Tonitruum dictum, quod ſonus ejus terreat.*

Totus. Toto generi ejus fuit infeſta, 5. *pro, toti. Vide Voſſium de Analogia lib. 4. c. 6. plebejum eſt.*

Trado. traditum corpus ad immortalitatem, 102. *immortale factum, per cremationem.*

Transfero. tranſtulerunt Tenedo, 108. *Ellipſ. pro in Tenedo, quod idem ac, in Tenedum.* tranſtulit eum ad rem pulchram conſilio, 98. *adduxit.*

Transfiguravit eos in effigiem delphini, 134. in Mari in monſtrum, ibid.

Transformavit ei faciem mendici, 126. *vide notas.*

Tranſjicio. transjecti pedes, 66. *ferro acuto.*

Transmutatur in quamcunque effigiem, 201.

Trifariam dividitur regio, P. 1, 8. trifariam diviſerunt orbem terrarum, P. 2, 19.

Tutarę. ſi ſe ab hoſtę tutaſſet,

ſet, daturum promiſit, 100. *Ita Plautus.* Ille eam tutatus eſt, 150. in ſpelunca ſe tutantur, 120.

V.

Vacuæ a figura ſtellæ. P. 2, 24. *quæ non pertinent ad eam, quæ ſunt extra eam.*
Valide. Validius accuſare quam, 274. *vide Phædrum noſtrum.*
Varius. variæ mentis ipſe exstiterat, 259. *inconſtantis, ex amicitia cito vergentis in inimicitiam.*
Vaſtitas incidit eorum finibus. P. 2, 40. *vaſtantur fines.*
Vaticinatur Caſſandra, eum eſſe fratrem, 91.
Vectigal minoris eſſe cœperunt, 41. *vectigales. vide Notas.*
Veleficia invenit Iſis, 276.
Venenare aquam, 52. *Sic Lucretius.*
Venerantes, 75. *Congreſſu venereo, juncti, coëuntes. Sixtus de Divitiis: Avaritia eo magis diligitur, quo magis augetur, & cum ſuis amatoribus venerata fuerit.*
Veniam ei dedit Pandion, 45. *licentiam, facultatem ducendi ſecum.*
Venio. venit ad hoc exitium, ut ſibi ſcelus imperetur, 190. venit in ætatem puberem, 119. ipſi Apollo in quietem, 194.
Ventriculus fartus, 126. *cibi genus. v. Notas.*
Ventus. venti habent flatus aſſiduos. P. 18. *continuo ſpirant.*
Verſare citharam, 165. *v. Notas.*
Veſtis regia, 187. *Sic appellat faſcias infantis.*
Veſci. qui cum veſceretur, Atreus imperavit, brachia afferri, 88. *cibum caperet, abſolut. Tac. IV. An. 59. veſcebantur in villa.*
Vicaria mors, 243.
Victus. Victu pecora conſumunt, 188. *pro in victu, ad victum.*
Videre. in quiete vidit, ſe facem parere, 91. miſit, qui diceret, in quiete vidiſſe, ut caſtra moverentur, 105.
Vidua, 7. *de ejecta a viro ob ſtuprum.*
Vincio. Vincti lapides auro, 223. murus ferro, ibid.

Vindico. ut vindicaret patrem, 254.
Violator, 100. *qui quam compreſſit.*
Virginitatem ſervare. P.2,1.
Virtus. virtute tollere lapidem, P.2.6.
Vitam agere colendis agris. P.2,25. *Ellip. pro, in colendis agris.*
Ulciſci ſe ab inimico, 184. *ſi lectio non prava eſt, de quo dubito. quanquam & Vellejus ita uſurparit verbum, vindicare lib. I. c.1. qui ſe a Pyrrho virtute vindicavit.*
Ultio fratris, 87. *qua punitur.* ſic & capite ſequenti.
Ultor fratris, 87. *qui eum punit.* ultores confugerunt ad paſtores, 186. *auctores cædis abſol.*
Unde. Baltheus, unde eſt tractus: gladius, unde ſe interfecit, 112. *quo.* herundo, unde ejiciat victum, 126. *qua.*
Undiq; refulgent ei oculi, 143.
Unum. in unum pervenire. P.1.35. *Convenire.*
Vociferari quid, 108. *clamare.*
Volaticæ ſunt factæ, 108. *quæ volare poſſent. uſurpat Cicero, quanquam ſenſu translato.*
Voluntas. voluntate ſua exceſſit ex urbe. 129. *ſponte ſua, ultro.*
Voluptas. Voluptatem effudit in terram. P.2,13. *Semen genitale.*
Uro. uſta eſt. 104. *de Cremata. v. Not.*
Ut. Opem rogavit, ut eſſet, quod ille peperiſſet, 139. *quale eſſet v. Not.* ajunt, Venerem indignatam, ut non ſibi proprium conceſſiſſet. P.2.7. poſt *quod non conceſſiſſet, ſi lectio eſt integra. quam tamen firmare videtur locus ſimilis infra. c.63.* ut quod peperiſſet, Acriſium interficeret. *Nam & hic*, ut, *eſt* quod, *cum* interficeret, *ſignificet*, interfecturum. quæ ratio fuerit, ut non æquis partibus dividerentur. P.1. præf. *ob quam non æquis.* ut tanquam non ſinat ſe tranſire, P.2,40. *ut, eſt parelcon, ſi ſcriptura bona.* ipſe ut erat avis, concubuit cum ea, 188. ut ignotam & ſolitariam oportebat. P.2,4.
Uti. oſtendit, cum eſſet natum id, quomodo uti oporteret 4. *antique. Chariſius lib. V. utor hac re nos dicimus. apud veteres autem &, utor hanc rem dictum.*
Utcunq; fuerit ſphæra collocata. P.1,4. *quocunq; modo.*
Uſus. edoctus, quis uſus in eis malis eſſet. 185. *ad quid eſſent utilia. Vulgo præpoſitio non additur. Virg. Geor. 3. Num neque erat coriis uſus.*

INDEX RERUM VARIARUM.

P. Significat libros Poetic^{on} Aſtronomic^{on}. Simplex numerus Fabulas. Præf. ſignificat capite primo præmiſſam genealogiam.

A Græcum Parcæ invenerunt. 277.
Abas, 14. Lyncei filius, 244. 273. a Lynceo accipit clypeum, 170. 173. Megapenten occidit, 244.
Abas Neptuni filius, 157.
Abderus occiſus ab Hercule, 30.
Abrax, 183.
Abſeus unus Gygantum. Præf.
Abſoris, oppidum, 23.
Abſoritani a ſerpentibus infeſtantur, 26.
Abſyrtus Æetæ filius, 23.
Acamas in equo Trojano, 108.
Acaſtus Feliæ filius, 24. 273. Laodamiæ pater, 103. 243. ludos fecit Argis, 273.
Accipiter ante Dædalio, 200.
Aceſtes Criniſi fil. 273. certat ſagitta, ibid.
Achmantis filia Danai occidit Echomantum, 170.
Achareus certat cum Hercule, 273.
Achelous flumen ex Ponto & mari. Præf. ejus & Melpomenis liberi, ibid. inter quos Sirenas. 141. occiſus ab Hercule, 31. vinum. 21. ſeimo admixtum, 274.
Achilles, 96. Pelei & Thetidis filius ad Lyconidem miſsus, ne iret ad Trojam, 96. nomen Pyrrhæ habuit impoſitum inter feminas, ibid. ab Ulyſse agnitus eſt, ibid. ad Trojam venit, navibus ſexaginta, 97. occidit ſeptuaginta dum 114. amicus Patrocli, 257. cui facit ludos funebres, 273. occiditur ab Apolline, 113. formoſus, 270. ad ejus ſepulchrum immolata Polyxena. 110.
Achivi quos occiderint, 114. quos reges habuerint, 124.
Acholoe Harpiarum una, 14.
Achriſius Euaretis pater, 84. & Danaes, 63.
Acœtes, unus Tyrrhenorum, 134.
Actæon, 181. a canibus diſcerptus, 181. 247.
Acte, una Horarum, 183.
Actea una Nereidum. Præf.
Actor Hippaſi, unus Argonautarum, 14.
Actor Neptuni & Agamedis fil. 157. pater Menœcii Argonauta, 14.
Acus reperta a Bellone, 274.
Adamantæa nutrix Jovis, 139.
Admeto. Præf.
Admetus, 50. Pheratis filius Argonauta, 14. in venatione apri Caledonii, 173. uxor ejus Theone caſtiſſima, 256. item Alceſtis, 50. quæ pro ipſo vicariam mortem obiit, 243.

ſervum

ſervum habuit Apollinem, 50.
Adonis Myrrhæ filius, 164. aut Smyrræ quem ex Cinyra patre eoncepit,58. Veneri amatur,271.occiſus ab apro,248. ab inferis rediit in vitam,251.
Adraſta Oceani f.182.
Adraſtus Herculis fil. 242. ſe ipſum igne cremat.ibid.habet filium Ægialum,71.
Adraſtus.69. Talai fil.cum ſex aliis obſidet Thebas, 69. 70. ut ſuccurrat Polyrici,68.ſolus vivus evadit in ea obſidione,70.
Æacus Pericidos maritus,14. filius Jovis,52. pater Pelei, 53.
Æceus procus Helenæ, 81.
Æea,inſula,125.
Æeta,22.Solis & Perſæ fil.Præf. item.3.& 27. frater Perſæ,27. Clytium interficit,14.&Phryxū.pellem auream habuit,188
Æga nympha.P.2,13,
Ægeæ conditor,119.
Ægeus Pandionis fil. hoſpitio excipit Medeam & ducit conjugem,26. ex Æthea gignit Theſeum,37.79.173.in mare ſe præcipitat, 43.
Ægialeus, Adraſti fil. cedit ad Thebas,71.
Ægina,52. Aſcopi filia,ex Jove gignit Æacum,52.
Ægina inſula,14. unde nomen acceperit, 52.
Ægipan,P.2,13.& 28. filius Jovis,155.
Ægiſtus,87.filiusThyeſtis nutritur a capra,152, Agamemnonē interficit & Caſſandram ſocia Clytemneſtra matre, 117. ab Oreſte occiditur,244.
Ægle,Præf.Solis filia,156.Phaetontis ſoror, in arborem mutata,154.
Ægos P.2, 13.
Ægyptus pater Lyncei,273. frater Danai,168. Polyxena Danei fil. occiditur,170.
Ægyptus inſula.276.
Ægypti primi prælia inſtituerunt fuſtibus, 274, mœnibus cingunt oppida 149. quare quædam animalia non edant P.2,28.
Ælice,nympha.P.2,13.
Æmatia, Nerei & Doridis. Præfat.
Ænaria inſula,125.
Æneas Veneris & Anchiſis fil. 94. quot occiderit,115. pius erga parentem, 254. & ideo reditum ab inferis conſecutus,251. fugatur ab Achille, 112. templum conſtruit Veneri,ludos funebres fecit patri in quibus vicit Aceſtes,273
Æolus Neptuni & Menalippes fil. 186.
Æolus Helenæ filius. P.2,18. poteſtatem habet ventorum, 125. filiam Canacen interficit,238. fratrem habet Macareum,ibid.filios Syſiphum & Salmoneum,60.
Æon canis Actæonis,181.
Aerica. præf.
Æropa, uxor Aſtrei, adultera, 86.
Æs inventum a Cadmo, 274.
Æſculapius,49. Apollinis filius venatur aprum Calydonium, 173. vitam reddit Glauco, & a Jove interficitur fulmine, 49. Vid. Aſclepius.

Æſon

Æſon pater Jaſonis, 8. 14.
Æſopus, pater Æginæ, 155.
Ætha, Solis filius, 22.
Æthalides, Mercurii & Eupolemiæ fil, 14.
Æthlius, 155. Vid, Not.
Aethon, aquila, ab Hercule occiſa, 31.
Æthon canis Actæonis, 181. equus Solis, 183.
Æthra, 37. Præf. Pithei filia, 79. mater Theſei, ibid. & 37. ſe ipſam interficit, 243.
Æthra, ancilla Helenæ, 92.
Æthyops, equus Solis, 183.
Ætna mons, refugium Deucalionis in diluvio, 53, impoſitus Typhoni, 152.
Ætolus pater Endimionis, 271.
Afri prælia primi inſtituere fuſtibus, 274. cur vocati Pœni, 178.
Agamede, Augei filia, mater Dyctis ex Neptuno, 157.
Agamemnon, Atrei & Æropes filius, 97. cum Menelao quæri Thyeſtem, 88, Ulyſſem invitant ad bellum Trojanum, 95. ad Trojam quot navibus venerit, 97. quot ibi occiderit, 114. Briſeida eripit Achilli, & reddit Chryſi, 106. Iphigeniam non vult immolari, ſed perſuadetur ab Ulyſſe, 98. cum Caſſandra venit in patriam, 116. eſt inter reges Argivorum, 124. Clytemneſtram habet uxorem, 78. a qua occiditur, 240.
Aganippe, uxor Acriſii, mater Danaes, 63.
Agapenor Ancæi & Jovis filius, 97. procus Helenæ, 81. quot navibus ad Trojam venerit, 97.
Agathon filius Priami, 90.
Agave Amazon, 163.
Agave, una Nereidum. Præfat.
Agave Cadmi filia, interficit filium, 184. 239, & maritum, 240. 254.
Agenor filius Neptuni, 157. habet filios Cadmum, 6. 76. 179. Pelaſgum. 134. Phineum unum Argonautarum, 14, rivalis Perſei, 74. ab Euippe Danai filia occiditur, 170.
Agenor Jaſi filius, 145. Vid. Not.
Agenor Trojanus quot occiderit, 115. Helenorum & Chlonium interfecit, 113 in certamine cum Achille ſervatur ab Apolline, 112.
Aglaurus ex inceſto natus, filius Erichthei & Procridis, 253.
Aglaurus filius Cecropis in mare ſe præcipitat, 166.
Agnodice puella medicinam diſcit contra leges Atticorum, 274.
Agoreus rex Athenienſium, 48.
Agre, canis Actæonis. 181
Agrianome filia Perſei, 14.
Agriodus canis Actæonis, 181
Agriſope mater Cadmi, 6. 179. & Europe, 178.
Agrius, 175. Parthaonis filius. Oeneum fratrem regno ejecit, 175. a Diomede iterum ejicitur ibid. idemque ſe ipſum interficit, 242
Agrius canis Actæonis, 181
Agrus, Præf.
Ajax Locrus vincit & occidit Caranum, 113. in funere Patrocli lucta fit ſuperior, 273. Caſſandrum rapit a ſigno Palladio, 116. Fulmine ictus interit, ibid.

Ajax

Ajax Oilei filius Telamonius procus Helenæ, 81. quot navibus venerit ad Trojam, 91. quot occiderit 114. certat cum Hectore, 112. Achillis arma poſtulat, 107. ſe ipſum interficit, ibid. & 242.
Alce, canis Actæonis, 181.
Alceſtis, 51. Beliæ filia, 24. Admaſi uxor 50. pro quo mortem obiit, 51. rediit ab inferis, 251. reducta ab Hercule, 51.
Alcimede, mater Jaſonis, 3. 14.
Alcimedon Tyrrhenus, 184.
Alcinous rex, Nauſicaæ pater, 125. Ulyſſem naufragum excipit hoſpitio & donis. 16. & 126. Judex conſtitutus inter Colchos & Jaſonem, 23.
Alcmæon. 73. Amphiari filius unus ad Thebas, 71. Matrem Eriphilem interficit, 73. a ſocero ſuo interficitur, 245.
Alcon unus Argonautarum, 14
Alcon filius Amyci aprum Calydonium venatur, 173.
Alcon alius filius Martis & ipſe aprum venatur Calydonium, 173.
Alcumena, 29. Amphitryonis uxor, ex Jove parit Herculem, 29.
Alcyone Atlantis filia, 157. una Plejadum, 192. ejus ex Neptuno liber. 157.
Alcyone, 65. Æoli & Egyales filia, 65. uxor Ceycis, cujus amore ſe præcipitat in mare. ibid.
Alcyone conjux Meleagri, 174.
Alcyonia qui dies, 65.
Alecto. Præf.
Alemone. Præf.
Aleii campi, 57.
Aletes, 122. filius Ægiſthi, rex Mycnorum, ab Oreſte interficitur, 122.
Aleus pater Auges, 99. 162.
Alexander, 91. filius Priami, 90. expoſitus Paris dicitur a paſtoribus, 91. fratres vincit ſuos. ibid. fuit formoſiſſimus, 270. certavit cum Menelao, 112. quot occiderit Achivos, 115. ſocio Deiphobo Achillem occidit, 110. a Philoctete interfectus eſt, 112.
Alexander Euryſthei filius rex Achivorum, 124.
Alope, una Harpiarum, 14.
Alope, 187. filia Cercyonis, mutata in fontem, 187.
Alope, urbs, 14.
Alopie, una Harpyiarum, 14.
Alous, pater Othus Ephialis, 28.
Alpheſibœa, filia Phlegei, 244.
Alpheus. Præf. Phlegai pater, 245
Alta, Catheſti filia. mater Ancæi, 14.
Althea, 171. filia Theſtii, 14, 173. una nocte cum Marte & Oeneo concumbit, ſuſcipitque filium Meleagrum, 171. facem parere ſibi videtur, 249. filium interficit, 239.
Amalthea, capra. P. 2, 13. nympha. ibid.
Amarunceus Oneſimachi filius quod navibus pugnarit ad Trojam. 97.
Amathia. Præf.
Amazones quæ. 163. balteum earum petit Hercules, 14.
Ambracia, 123.
Ambroſia, una ex Hyadibus, 182. ſoror Hyantis, filia Atlantis & Pleiones, 192.

Ameleon Argonautarum unus 14.
Amicitia.Præf. qui fuerint junctiſsimi, 257.
Amiſſus flumen,30.
Ammon. P.2,20.
Amœme,filia Danai occidit Polydectorem, 170.
Amœmone una earum,e quibus filios creavit Neptunus,157.
Amphialus Neoptolemi & Andromachæ filius. 123.
Amphiaraus, 73. Oiclei & Clytemneſtræ filius,250. vel ut alii putant, filius Apollinis, 70.128. Augur eximius.ibid. habet filium Alcmæonem,71 cum quadrigis devoratur a terra,ibid.& 250.
Amphidamas habet filiam Naupidamen, & ex ea nepotem Augeam,14.
Amphidamus filius Egei & Cleobules, 14.
Amphimachus filius Cleati, quot navibus venerit ad Trojam,97.
Amphinome. Præf.
Amphion Jovis & Antiopæ filius,155.rex Thebanorum,76. ducit Niobam uxorem, ex qua filiam habet Chloridem, 14.Thebas cinxit muro,69.
Amphion Hipaſi filius, unus Argonautarum. 14.
Amphion Terei filius occidit filios avi ſui.244.
Amphitemis uxorem habet Tritonidem, filium Cephalionem,14.
Amphithoe. Præf.
Amphitridæ.Præf.
Amphitrione mater Tritonis,ex Neptuno.Præf.
Amphitryon maritus Alcumenes, Onchaliam it expugnatum, 29. Electrionem Perſei filium interficit, 244.
Amphriſon, antrum,30.
Amponitus. 14.
Ampycus, pater Mopſi,14.128. 173. filius fuit Elati,128.
Amycus.17. Neptuni & Melies filius a Polluca interficitur, 17.
Amymnei popoli,193.252.
Amymona.169.Danai filia.uxor Neptuni, mater Nauplii,14. 169. Midamum occidit, 170. adde Amœmone.
Amymonius fons.169.
Amyntor, pater Phœnicis,97. 173. a Damone Danai filia occiſus,170.
Anaplades amat Venerem. P. 2.16.
Anatole,una Horarum,183.
Anaxabia filia Dymantis, uxor Peliæ,mater Acaſti,14.& Alceſtis, 51.
Ancæus Lycurgi filius, Tegeates unus Argonautarum. 14. venatur aprum Calydonium, 173. a quo percuſſus interiit, 248.
Ancæus Neptuni filius, 157. Jovibraſius, unus Argonautarum,14. proreta navis Argo. ibid. mox quoque gubernator, 18.
Anchiſa,94.v.*Anchiſes.*
Anchiſes Aſſaraci filius.94. formoſiſſimus, 270. amatus a Venere. 94. filium habet Æneam,16. a quo eripitur ex incendio Trojano.254.fulmine ictus periit, 94. ſepultus ubi dicatur,260.

Andre-

Andremon, pater Thoantis, 97.
Androgeus, filius Minois occiſus, 41.
Andromacha Etionis filia, Neoptolemi uxor mater Amphiali, 123.
Andromacus filius Ægypti, occiſus ab Herane filia Danai, 170.
Andromeda, 64. Cephei & Caſſiopeæ filia ceto objecta liberatur a Perſeo. 64. P.2, 11.
Andros inſula, 276. 14.
Antæus, Terræ filius ab Hercule occiſus, 31.
Antheus Neptuni & Aſtyphiles filius, 157.
Anthus filius Niobes, 145.
Antias, filius Mercurii, 160. v. Not.
Antietia, filia Autolyci, conjux Laertis, mater vero Ulyſſis, 201, ſe ipſam interficit, de filii morte accepto nuncio falſo, 243. filius cum ea loquitur apud inferos, 125.
Antigona Pheretis filia, Pyremi uxor, mater vero Aſterionis, 14.
Antigona, 72. Ocelipi filia, ex Jocaſta, 67. Polynicen fratrem dat ſepulturæ, 72, 254. & ſe ipſam interficit. 243. alii ab Hæmone amatore dicunt occiſam, 72.
Antilocus Neſtoris filius, nutritus a cane, 252. procus Helenæ, 81. quot navibus venerit ad Trojam, 97. quot occiderit. 114. ab Hectore interfectus eſt, 113.
Antimachus procus Helenæ, 81.
Antimachus Ægypti filius occiſus ab Idæa, filia Danai, 170.
Antinous, filius Priami, 90.
Antioche, una ex Amazonibus, 163. v. Not.
Antiocus Ægypti filius, occiſus ab Itea Danai filia, 170.
Antiopa Æoli filia, Neptuno amata ex quo habuit Booetum & Hellenem, 157.
Antiopa, 7. 8. Nictei filia, Lycum habuit maritum, 7. ex Jove peperit Zethum & Amphionem, ibid. & 155.
Antiopa filia Martis, una ex Amazonibus, 241. ab Hercule captiva donatur Theſeo, 30. qui eam in matrimonium ductam poſt interficit, 241.
Antiope, Pylonis filia, uxor Euryti, 14.
Antipaphus filius Ægypti occiſus a Critomedia, filia Danai, 170.
Antiphantes, Laocoontis filius, necatus a ſerpente, 135.
Antiphates rex Leſtrygonum, 125.
Antiphus, Mneſyli filius quot navibus venerit ad Trojam. 97
Antippus, pater Hippeæ, avus Polyphemi Argonautæ, 14.
Antippus alius occiſus ad Trojam a Sarpedone, 113.
Antodica filia Danai, quem occiderit, 170.
Antreata Mereti filia, mater Euryti & Echionis ex Mercurio, 14.
Aper Calydonius a quibus oppugnatus fuerit, 173. Erymantheus occiſus ab Hercule, 30. aper & leo juncti ad currum, 50. ab apris percuſſi qui perierint, 248.
Apharcus pater Idæ ac Lyncæi, 14. 80. 173.

Aphi-

Aphirape. Præf.
Apidanus flumen, 14.
Apollo Jovis & Latonæ filius. Præf. ubi natus, 53. 140. mutat ſe in gruem, P. 2. 28. Caſſandram vult comprimere irrito conatu, 93. Corinida fecit gravidam, 202. Daphnem fruſtra perſecutus eſt, 203. amavit Hyacinthum, 271. filium habuit Aſclapium ex Coronide, 14. Idmonem ex Cyrene nympha, 14. Jovi adeſt contra Tytanas, 150. Admeto ſervit, 50. ejusque pavit pecus, 14. Arnas condidit, 275. cum Neptuno Trojam cinxit muro, 89. Cyclopas interficit, 49. Marſiam vincit provocatus, 165. Midam multat ob judicium pravum, 191. Niobes occidit filios, 9. reperit quasdam literas, 277. & medicinam ocularium, 274. ſemper eſt imberbis. item crinitus & cultu muliebri, 9. Apollinis filii, 161. tripus, 32.
Aprum Calydonium venatum qui nam iere, 173. ab apro percuſſi qui interierint, 45.
Apſeudes, Præf.
Aptale, 160.
Aquilo pater Chionæ, 157. item Zethis & Calais ex Chione, 14. Latonam defert ad Neptunum, 140.
Arcadas primi fecerunt res divinas diis, 274.
Arcadia miſit auxilium adverſus Aprum Chalydonium. 173.
Arcania, Danai filia, quem occiderit, 170.
Arcas canis Actæonis, 181.
Arcas, Jovis filius ex Calyſto, 155, 176. p. 2, 4. Trapezunta condidit, 275.
Arceſilaus, Lyci & Theobulæ filius quot navibus venerit ad Trojam, 97.
Archareus, 272.
Archelaus, 219. Timeni filius Ciſſeum conjicit in foveam ſibi præparatam, 219.
Archelous Herculis filius, 162.
Archenora filia Niobæ, 11.
Archia, Oceani filia, ſoror & uxor Inachi, 143.
Archius filius Cephali, pater Laertis, 189.
Arcippa, in venatione apri Calydonii, 173. Areturus qui prius Icarius, 130.
Arete uxor Alcioni, 23.
Arena Bibali filia, 14.
Arethuſa Herilei filia, mater Abanlis ex Neptuno, 157.
Arethuſa una Nereidum. Præf.
Arethuſa, canis Actæonis, 181.
Arge, 205. in cervam mutata. 205.
Argia, una Oceanitidum. Præf.
Argia Adraſti filia, uxor Polynici, 69. quem tradit ſepulturæ 72.
Argia, uxor Inachi mater Jus, 145.
Argia uxor Polybi, mater Argus, 14.
Argivi Danai & unde, 170.
Argo canis Actæonis, 181.
Argo navis inter ſydera, 14. prima navis in mare, P. 2, 37. ubi facta, ib.
Argolica galea, 273.
Argonautæ, 14. convocati qui, 14. veniunt in Lemnum, 15. ad Cyzicum, 16, cui ludos faciunt,

faciunt, 273. ab Amycum, 17. & Lycum, 18. & Phineum, 19. & Stymphalidas, 20. ad Colchos, 21. & Æetam, 22.
Argos oppidum, 145.
Argus Agenoris filius condidit Argos, 145. 275.
Argus Danai filius, faber Argo navis, 14.
Argus Jovis filius & Niobæ, 145. 155. rex fuit Argivorum, 124.
Argus Pyranti & Callirhoe filius, 145.
Argus Phrixi filius Athmantis nepos, 3.
Argus Polybi filius, unus Argonautarum, 14. faber navis & inventor, P. 2, 37.
Ariadne, 43. filia Minois, 14. fratrem & filios occidit, 255. Theſeum amavit, 270. ejus corona, P. 2, 5.
Aries chryſomallus, ex Neptuno & Theophane natus, 188. Phrixum detulit Colchos, ibid. & 3.
Aries Jovi aquam monſtrans, relatus inter ſydera, 133. aries fit Neptunus, 188.
Arion. 194. projectus in mare, ſervatur a delphinis, 194. P. 2, 17.
Ariſteus Apollinis & Cyrenes filius, 161. P. 2, 4. maritus Autonoes, ex qua Actæon, 180. 247.
Ariſtogiton & Armodius amici, 257.
Ariſtomachus, pater Temeri, 124.
Ariſtonoe filia Danai, quem occiderit, 170.
Arma Junoni primum facta a quo, 274.
Armorum judicium, 107.
Armoaſtus Ægypti filius, a quo occiſus, 170.
Armodius & Ariſtogiton amici, 257.
Arnœ oppidum conditum ab Apolline, 275.
Aromachus, filius priami, 90.
Arprites, 157. v. Not.
Arpya, canis Actæonis, 181.
Arſalte Danai filia quem occiderit, 170.
Arſine, una Hyadum, 182.
Aſcalaphus Martis filius, 159. procus Helenæ, 81. quot navibus venerit ad Trojam, 97. occiditur a Deiphobo, 113.
Aſcanius filius Priami, 90.
Aſcanius filius Æneæ ex incendio eripitur a patre, 254. eo duce ludunt pueri Trojam, 273.
Aſcanius fluvius, 14.
Aſclepius filius Apollinis, 14. ex utero matris Coronidis exſectus, 202. clinicen reperit, 274. rediit ab inferis, 251. ex mortali factus immortalis, 224. Æſculapius.
Aſellus certat cum Priapo de virilitate, P. 2, 23.
Aſellorum capita in lectis, quare, 274. clamore terrentur gigantes, p. 2, 23.
Aſia, una Nereidum, Præf.
Aſlo, equus ſolis, 183.
Aſſaracus, pater Ganymedis, 224.
Aſteria Atlantis filia, mater Oenomai, 250.
Aſterides Ægypti filius a quo occiſus, 190.
Aſterie Poli & Pœbes filia, Præf.
Aſterie, 53. Titanis filia mutata in avem, 53.

Aſterion Pyremi filius *A*rgonauta, 14.
Aſterion Ypetach filius, 14. v. Not.
Aſtræus, Gigantum unus. Præf.
Aſtrologiam quis primus fuerit interpretatus, 274.
Aſtyanas, Hectoris & *A*ndromache filius de muro dejectus, 109.
Aſtycratia, filia Amphionis, 69. & Niobæ, 11.
Aſtynome, filia Amphionis. 69.
Aſtynome, filia Talai, 70.
Aſtynomus, filius Priami, 90. occiſus ab Achille, 114.
Aſtyoche uxor Herculis mater Tlepolemi, 97. 162.
Aſtyochea, uxor Strophii, ſoror *A*gamemnonis, 117.
Aſtyphile, filia Phoenicis, mater *A*ntei ex Neptuno, 157.
Atalanta, 185. Schoenei filia, converſa in leænam, 185.
Atalanta Jaſii filia, pellem apri Calydonii accipit ab Meleagro, 174. ex eodem gignit filium Parthenopæum dictum, 99. qui inter formoſiſſimos numeratus, 270.
Athamas. 5, Ædi filius, pater Melicertes ex Ino. 239. & 1. mittit Delphos ſciſcitatum remediũ contra ſterilitatem 2 Learchum alterum filium interficit, 2, 5.
Athenæ, 164. conditæ a Minerva, 275. 164. primum oppidum in terris. ibid. mittit auxilium contra aprum Calydonium, 173.
Athenienſes victi a Minoe eique tributarii, 41. quos habuerint reges, 48. medicinam diſcere mulieres vetant & ſervos, 274
Athla Herculis, 30.
Atlas Ætheris & Terræ filius. Præf.
Atlas Japeti & Climenes filius, Præf. maritus Oceanitidis ſive Plejonis, pater Hyadum, 192. & Hyonis filii, 148. cœtum ferre cogitur, 150.
Atlas pater *A*lcyones, 157. Calypſus, 125. Dones, 83. Electræ, Taygetes, 155.
Atlantes Pandæi filius, venator apri Calydonii, 173.
Atlantius Mercurii & Veneris filius, Hermaphroditus dictus, 271.
Atlites, Ægypti filius a quo occiſus, 170.
Atreus *A*trei filius occiſus ab Ægiſtho. 244.
Atreus, 88. 258. Pelopis filius rex *A*rgivorum, 124. pater *A*gamemnonis. ibid, & 78. Thyeſti proprios liberos edendos apponit, 244. 258. primum ſolis eclypſin invenit, ibid.
Atreus Priami filius, 90.
Atricha filia Theſtii, 14.
Atrops Noctis & Erebi filia. Præf. cum ſororibus cæteris Parcis litteras ſeptem invenit, 277.
Atrotus leo, 30.
Atthis inſula, alias Salamina, 14.
Avernus lacus, 88.
Auge, 99. *A*lei filia. ex Hercule gignit Telephum, 99. patrem fugiens a Teuthrame habetur pro filia. ibid, a filio cognoſcitur, 100.
Augeas Solis & Naupidames filius, 14.

Augeus rex, pater Agamedis, 157. ejus ſtabulum purgat Hercules, 30.
Augures, 128. ex Græcia vocati in Ægyptum ob ſterilitatem, 56.
Augurium Phineo dat Apollo, 19.
Aura, canis Actæonis, 181.
Aurifodinas invenit Lynceum, 14.
Aurophite, mater Cycni, 97.
Aurora Hyperionis & Solis filia, Præf.
Aurora uxor Thitoni, 270. Cephalum amat, ibid, eum allicit ad concubitum, 189. Procrum decepit, ibid.
Aurum primus invenit Sacus, 274.
Autolycus, 201. Mercurii & Chiones filius, 200. furaciſſimus, 201. pater Antieriæ, ibid. & 243.
Autolycus Phrixi & Chalciopes ſororis Medeæ, 14. Megara pater, 243.
Automedon quot navibus venerit ad Trojam, 97.
Autonoe Cadmi & Hermoniæ filia, 179.
Autonoe Ectionis & Agaves filia, 184.
Ariſtei uxor mater Actæonis, 180.
Autonous occiditur a Deiphoeba, 113.
Auxo, una Horarum, 103.
Anenus flumen, Præf.
Axion, Priami filius, 90.

B.

B, littera a quo inventa, 277.
Babylon condita a Semiramide, 275. murus ejus inter ſeptem miracula, 223.
Baſus Argi & Euadne filius, 144.
Bebrycia regio, 17.
Bellerophon Neptuni & Eurynomes filius, 157. amatus a Stenobœa, 243. interficit Chimæram, 57. p. 2, 18.
Bellerophontes victor equo in ludis Acaſti, 273.
Belone primum reperit acum, 274.
Belus Neptuni & Agemedes filius, 157. Danai & Ægypti pater, 168. gladiis primus uſus eſt in bello, 274.
Belus Didonis pater, 243.
Beroe nutrix Semeles. 167. 179.
Beronice, P. 2. 24.
Biadice, uxor Creteæ, P, 2, 20.
Biantes filius Priami, 90.
Bias unus ſeptem Sapientum, 221.
Bibalus, pater Arenæ, 14.
Bimater Dionyſius, 167.
Bitias & Clæops, Cidippæ filii, 214.
Blanirus procus Helenæ, 81.
Bliade, mater Menophri, 253.
Boeotia, mater Hyadum, P. 2. 21.
Boeotus, a quo Boeotia Neptuni & Theanus filii, a Melenippo adoptati, 186.
Boetus Neptuni & Antiopæ filius, 157.
Bootes, P. 2, 2.
Borax, canis Actæonis, 181.
Boreas Aſtrea & Auroræ filius, Præf.
Boreas canis Actæonis, 181.
Boſphorus unde dictus, 145.
Boves domare primus quis invenerit, 277.
Briareus Titanus unus, Præf.

Bri-

Briſeis. Briſidis filia Achillis captiva erepta ab Agamemnone, 106.
Briſſonius, Priami filius, 90.
Bromie, Hyadum una, 182.
Bronte equus Solis, 183.
Buſiris, 56. Neptuni filius immolat hoſpites, 56. filiam habet Meliten, 157. ab Hercule occiditur, 31.
Butes Teleontis & Zeunippes filius, 14. ex Venere habet Erycen filium, 260.
Byblis, Mileti filia ſe ipſam interficit, 243.
Byſaltis pater Theophanes, 188.
Byrſeus rex Thraciæ pater Orionis, 195.

C.

Cadmus, 6. filius Agenoris 76. & Agriopes, uxorem habet Hermoniam, & ex ea filias quatuor, 179. inter has Semele, 155. & Ino, 2. & Agave, 240. & filium Polydorum, 76. unus fuit regum Argivorum, ibid. litteras ex Ægypto tulit in Græciam, 277. Thebas condidit, 275. Draconem Martis filium interfecit, 178. ideo verſus eſt in draconem, 6.
Caneus Elati filius Argonauta, 14. filios habet Focum & Priaſum, ibid. & Clymenum, 242
Cæteus, P, 2, 1.
Calais Aquilonis filius tucharchus navis Argo. 14. matrem habuit Orithyam, cumque fratre fugavit Harpyias. ibid. & 19. Diaulo vicit in ludis Acaſti, 273. occiſus ab Hercule, 14.
Calchas Teſtoris filius, 190. augur. 97. 128. Iphigeniam jubet immolari, 98.
Calchodon, maritus Imenaretis, pater Elaphanoris, 14.
Calciope uxor Meneſili, filium habet Autiphum, 97. patrem ſequitur in exilium, 254.
Calciope ſoror Medæ, 14. uxor Phrixi, ejuſque filii, 21. 14.
Callianaſia, una Nereidum. Præf.
Calliope, una Muſarum mater Orphei, 14.
Calliope filia Æetæ, uxor Phrixi, 3.
Callirhoe, uxor Chryſaoris mater Geryonis, Præf. & 151.
Callirhoe Pyranti filia & Niobes, 145.
Calliſthene Eubocæ filia, 238.
Calliſto, 177. Lycaonis filia mater Arcadis ex Jove, 155. P. 2, 1.
Calyce Hecatontis filia mater Cygni, 157.
Calydon, 69.
Calydonius aper. v. Aper.
Calypſo Lycaonis filia, compreſſa a Jove, 176. mutata in urſam a Junone, 177.
Camilla Metabi filia nutrita ab equa, 252.
Canace filia Æoli concumbit cum fratre, 238. 242. ideo a patre interfecta, 238.
Canache, canis Actæonis, 181.
Canis nutrit Antilocum, 252. in rogum Patrocli conjicitur, 273. canis Lelaps donatur Procri, 189. Mera, factus ſtella, 130. canum Actæonis nomina,

ſervum habuit Apollinem, 50.
Adonis Myrrhæ filius, 164. aut Smyrræ quem ex Cinyra patre concepit,58. Veneri amatur,271,occiſus ab apro,248, ab inferis rediit in vitam,251.
Adraſta Oceani f.182.
Adraſtus Herculis fil. 242. ſe ipſum igne cremat,ibid.habet filium Ægialum,71.
Adraſtus.69. Talai fil. cum ſex aliis obſidet Thebas, 69. 70. ut ſuccurrat Polyrici,68.ſolus vivus evadit in ea obſidione,70.
Æacus Pericidos maritus,14. filius Jovis,52. pater Pelei, 53.
Æceus procus Helenæ, 81.
Æea,inſula,125.
Æeta,22.Solis & Perſæ fil.Præf. item.3.& 27. frater Perſæ,27. Clytium interficit,14.&Phryxũ.pellem auream habuit,188
Æga nympha.P.2,13,
Ægeæ conditor,119.
Ægeus Pandionis fil. hoſpitio excipit Medeam & ducit conjugem,26. ex Æthea gignit Theſeum,37,79.173.in mare ſe præcipitat, 43.
Ægialeus, Adraſti fil. cedit ad Thebas,71.
Ægina,52. Aſcopi filia,ex Jove gignit Æacum,52.
Ægina inſula,14. unde nomen acceperit, 52.
Ægipan,P.2,13.& 28. filius Jovis,155.
Ægiſtus,87.filiusThyeſtis nutritur a capra,152, Agamemnonẽ interficit & Caſſandram ſocia Clytemneſtra matre, 117. ab Oreſte occiditur,244.
Ægle,Præf.Solis filia,156,Phaetontis ſoror, in arborem mutata,154
Ægos P.2, 13.
Ægyptus pater Lyncei,273.frater Danai,168. Polyxena Danei fil. occiditur,170.
Ægyptus inſula,276.
Ægypti primi prælia inſtituerunt fuſtibus, 274. mœnibus cingunt oppida 149. quare quædam animalia non edant P.2,28.
Ælice,nympha.P.2,13.
Æmatia, Nerei & Doridis, Præfat.
Ænaria inſula,125.
Æneas Veneris & Anchiſis fil. 94. quot occiderit,115. pius erga parentem, 254. & ideo reditum ab inferis conſecutus,251. fugatur ab Achille, 112. templum conſtruit Veneri, ludos funebres fecit patri in quibus vicit Aceſtes,273
Æolus Neptuni & Menalippes fil. 186.
Æolus Helenæ filius. P. 2, 18. poteſtatem habet ventorum, 125. filiam Canacen interficit,238. fratrem habet Macareum,ibid.filios Syſiphum & Salmoneum,60.
Æon canis Actæonis,181.
Aerica. præf.
Æropa, uxor Aſtrei, adultera, 86.
Æs inventum a Cadmo, 274.
Æſculapius,49. Apollinis filius venatur aprum Calydonium, 173. vitam reddit Glauco, & a Jove interficitur fulmine. 49. Vid. Aſclepius.

Æſon

Æſon pater Jaſonis, 8. 14.
Æſopus, pater Æginæ, 155.
Ætha, Solis filius, 22.
Æthalides, Mercurii & Eupolemiæ fil, 14.
Æthlius, 155. Vid. Not.
Aethon, aquila, ab Hercule occiſa, 31.
Æthon canis Actæonis, 181. equus Solis, 183.
Æthra, 37. Præf. Pithei filia, 79. mater Theſei, ibid. & 37. ſe ipſam interficit, 243.
Æthra, ancilla Helenæ, 92.
Æthyops, equus Solis, 183.
Ætna mons, refugium Deucalionis in diluvio, 53, impoſitus Typhoni, 152.
Ætolus pater Endimionis, 271.
Afri prælia primi inſtituere fuſtibus, 274. cur vocati Pœni, 178.
Agamede, Augei filia, mater Dyctis ex Neptuno, 157.
Agamemnon, Atrei & Æropes filius, 97. cum Menelao quæri Thyeſtem, 88, Ulyſſem invitant ad bellum Trojanum, 95. ad Trojam quot navibus venerit, 97. quot ibi occiderit, 114. Briſeida eripit Achilli, & reddit Chryſi, 106, Iphigeniam non vult immolari, ſed perſuadetur ab Ulyſſe, 98. cum Caſſandra venit in patriam, 116. eſt inter reges Argivorum, 124. Clytemneſtram habet uxorem, 78. a qua occiditur, 240.
Aganippe, uxor Acriſii, mater Danaes, 63.
Agapenor Ancæi & Jovis filius, 97. procus Helenæ, 81, quot navibus ad Trojam venerit, 97
Agathon filius Priami, 90.
Agave Amazon, 163.
Agave. una Nereidum. Præfat.
Agave Cadmi filia, interficit filium, 184. 239, & maritum, 240. 254.
Agenor filius Neptuni, 157. habet filios Cadmum, 6. 76. 179. Pelasgum. 134. Phineum unum Argonautarum, 14. rivalis Perſei, 74. ab Euippe Danai filia occiditur, 170.
Agenor Jaſi filius, 145, Vid. Not.
Agenor Trojanus quot occiderit, 115. Helenorum & Chlonium interfecit, 113. in certamine cum Achille ſervatur ab Apolline, 112.
Aglaurus ex inceſto natus, filius Erichthei & Procridis, 253.
Aglaurus filius Cecropis in mare ſe præcipitat, 166.
Agnodice puella medicinam diſcit contra leges Atticorum, 274.
Agoreus rex Athenienſium, 48.
Agre, canis Actæonis. 181
Agrianome filia Perſei, 14.
Agriodus canis Actæonis, 181
Agriſope mater Cadmi, 6. 179. & Europe, 178.
Agrius, 175. Parthaonis filius. Oeneum fratrem regno ejecit, 175. a Diomede iterum ejicitur ibid. idemque ſe ipſum interficit, 242
Agrius canis Actæonis, 181
Agrus, Præf.
Ajax Locrus vincit & occidit Caranum, 113. in funere Patrocli lucta fit ſuperior, 273. Caſſandrum rapit a ſigno Palladio, 116. Fulmine ictus interit, ibid.

Ajax Oilei filius Telamonius procus Helenæ, 81. quot navibus venerit ad Trojam, 91. quot occiderit 114. certat cum Hectore, 112. Achillis arma poſtulat, 107. ſe ipſum interficit, ibid. & 242.
Alce, canis Actæonis, 181.
Alceſtis, 51. Beliæ filia, 24. Admaſi uxor 50. pro quo mortem obiit, 51. rediit ab inferis, 251. reducta ab Hercule, 51.
Alcimede, mater Jaſonis, 3. 14.
Alcimedon Tyrrhenus, 184.
Alcinous rex, Nauſicaæ pater, 125. Ulyſſem naufragum excipit hoſpitio & donis. 16. & 126. Judex conſtitutus inter Colchos & Jaſonem, 23.
Alcmæon. 73. Amphiari filius unus ad Thebas, 71. Matrem Eriphilem interficit, 73. a ſocero ſuo interficitur, 245.
Alcon unus Argonautarum, 14
Alcon filius Amyci aprum Calydonium venatur, 173.
Alcon alius filius Martis & ipſe aprum venatur Calydonium, 173.
Alcumena, 29. Amphitryonis uxor, ex Jove parit Herculem, 29.
Alcyone Atlantis filia, 157. una Plejadum, 192. ejus ex Neptuno liber. 157.
Alcyone, 65. Æoli & Egyales filia, 65. uxor Ceycis, cujus amore ſe præcipitat in mare. ibid.
Alcyone conjux Meleagri, 174.
Alcyonia qui dies, 65.
Alecto. Præf.
Alemone. Præf.
Aleii campi, 57.
Aletes, 122. filius Ægiſthi, rex Mycnorum, ab Oreſte interficitur, 122.
Aleus pater Auges, 99. 162.
Alexander, 91. filius Priami, 90. expoſitus Paris dicitur a paſtoribus, 91. fratres vincit ſuos. ibid. fuit formoſiſſimus, 270. certavit cum Menelao, 112. quot occiderit Achivos. 115. ſocio Deiphobo Achillem occidit, 110. a Philoctete interfectus eſt, 112.
Alexander Euryſthei filius rex Achivorum, 124.
Alope, una Harpiarum, 14.
Alope, 187. filia Cercyonis, mutata in fontem, 187.
Alope, urbs, 14.
Alopie, una Harpyiarum, 14.
Alous, pater Othus Ephialis, 28.
Alpheſibœa, filia Phlegei, 244.
Alpheus. Præf. Phlegai pater, 245
Alta, Catheſti filia. mater Ancæi, 14.
Althea, 171. filia Theſtii, 14. 173. una nocte cum Marte & Oeneo concumbit, ſuſcipitque filium Meleagrum, 171. facem parere ſibi videtur, 249. filium interficit, 239.
Amalthea, capra. P. 2, 13. nympha. ibid.
Amarunceus Oneſimachi filius quod navibus pugnarit ad Trojam. 97.
Amathia. Præf.
Amazones quæ. 163. balteum earum petit Hercules, 14.
Ambracia, 123.
Ambroſia, una ex Hyadibus, 182. ſoror Hyantis, filia Atlantis & Pleiones, 192.

Ame-

Ameleon Argonautarum unus 14.
Amicitia. Præf. qui fuerint junctiſsimi, 257.
Amiſſus flumen, 30.
Ammon. P. 2, 20.
Amœme, filia Danai occidit Polydectorem, 170.
Amœmone una earum, e quibus filios creavit Neptunus, 157.
Amphialus Neoptolemi & Andromachæ filius, 123.
Amphiaraus, 73. Oiclei & Clytemneſtræ filius, 250. vel ut alii purant, filius Apollinis, 70. 128. Augur eximius, ibid. habet filium Alcmæonem, 71 cum quadrigis devoratur a terra, ibid. & 250.
Amphidamas habet filiam Naupidamen, & ex ea nepotem Augeam, 14.
Amphidamus filius Egei & Cleobules, 14.
Amphimachus filius Cleati, quot navibus venerit ad Trojam, 97.
Amphinome. Præf.
Amphion Jovis & Antiopæ filius, 155. rex Thebanorum, 76. ducit Niobam uxorem, ex qua filiam habet Chloridem, 14. Thebas cinxit muro, 69.
Amphion Hipaſi filius, unus Argonautarum, 14.
Amphion Terei filius occidit filios avi ſui, 244.
Amphitemis uxorem habet Tritonidem, filium Cephalionem, 14.
Amphithoe. Præf.
Amphitridæ. Præf.
Amphitrione mater Tritonis, ex Neptuno. Præf.
Amphitryon maritus Alcumenes, Onchaliam it expugnatum, 29. Electrionem Perſei filium interficit, 244.
Amphriſon, antrum, 30.
Amponitus, 14.
Ampycus, pater Mopſi, 14. 128. 173. filius fuit Elati, 128.
Amycus, 17. Neptuni & Melies filius a Polluca interficitur, 17.
Amymnei popoli, 193. 252.
Amymona, 169. Danai filia, uxor Neptuni, mater Nauplii, 14. 169. Midamum occidit, 170. adde Amœmone.
Amymonius fons, 169.
Amyntor, pater Phœnicis, 97. 173. a Damone Danai filia occiſus, 170.
Anaplades amat Venerem. P. 2, 16.
Anatole, una Horarum, 183.
Anaxabia filia Dymantis, uxor Peliæ, mater Acaſti, 14. & Alceſtis, 51.
Ancæus Lycurgi filius, Tegeates unus Argonautarum, 14. venatur aprum Calydonium, 173. a quo percuſſus interiit, 248.
Ancæus Neptuni filius, 157. Jovibraſius, unus Argonautarum, 14. proreta navis Argo. ibid. mox quoque gubernator, 18.
Anchiſa, 94. v. *Anchiſes.*
Anchiſes Aſſaraci filius, 94. formoſiſſimus, 270. amatus a Venere, 94. filium habet Æneam, 16. a quo eripitur ex incendio Trojano, 254. fulmine ictus periit, 94. ſepultus ubi dicatur, 260.

Andre-

Andremon, pater Thoantis, 97.
Androgeus, filius Minois occiſus, 41.
Andromacha Etionis filia, Neoptolemi uxor mater Amphiali, 123.
Andromacus filius Ægypti, occiſus ab Herane filia Danai, 170.
Andromeda, 64. Cephei & Caſſiopeæ filia ceto objecta liberatur a Perſeo. 64. P.2, 11.
Andros inſula, 276. 14.
Antæus, Terræ filius ab Hercule occiſus, 31.
Antheus Neptuni & Aſtyphiles filius, 157.
Anthus filius Niobes, 145.
Antias, filius Mercurii, 160. v. Not.
Antietia, filia Autolyci, conjux Laertis, mater vero Ulyſſis, 201, ſe ipſam interficit, de filii morte accepto nuncio falſo, 243. filius cum ea loquitur apud inferos, 125.
Antigona Pheretis filia, Pyremi uxor, mater vero Aſterionis, 14.
Antigona, 72. Oedipi filia, ex Jocaſta, 67. Polynicen fratrem dat ſepulturæ, 72, 254. & ſe ipſam interficit. 243. alii ab Hamone amatore dicunt occiſam, 72.
Antilocus Neſtoris filius, nutritus a cane, 252. procus Helenæ, 81. quot navibus venerit ad Trojam, 97. quot occiderit. 114. ab Hectore interfectus eſt, 113.
Antimachus procus Helenæ, 81.
Antimachus Ægypti filius occiſus ab Idæa, filia Danai, 170.
Antinous, filius Priami, 96.
Antioche, una ex Amazonibus, 163. v. Not.
Antiocus Ægypti filius, occiſus ab Itea Danai filia, 170.
Antiopa Æoli filia, Neptuno amata ex quo habuit Boeotum & Hellenem, 157.
Antiopa, 7. 8. Nictei filia, Lycum habuit maritum, 7. ex Jove peperit Zethum & Amphionem, ibid. & 155.
Antiopa filia Martis, una ex Amazonibus, 241. ab Hercule captiva donatur Theſeo, 30. qui eam in matrimonium ductam poſt interficit, 241.
Antiope, Pylonis filia, uxor Euryti, 14.
Antipaphus filius Ægypti, occiſus a Critomedia, filia Danai, 170.
Antiphantes, Laocoontis filius, necatus a ſerpente, 135.
Antiphates rex Leſtrygonum, 125.
Antiphus, Mneſyli filius quot navibus venerit ad Trojam, 97
Antippus, pater Hippeæ, avus Polyphemi Argonautæ, 14.
Antippus alius occiſus ad Trojam a Sarpedone, 113.
Antodica filia Danai, quem occiderit, 170.
Antreata Mereti filia, mater Euryti & Echionis ex Mercurio, 14.
Aper Calydonius a quibus oppugnatus fuerit, 173. Erymantheus occiſus ab Hercule, 30. aper & leo juncti ad currum, 50. ab apris percuſſi qui perierint, 248.
Apharcus pater Idæ ac Lyncæi, 14. 60. 173.

Aphi-

Aphirape. Præf.
Apidanus flumen, 14.
Apollo Jovis & Latonæ filius. Præf. ubi natus, 53. 140. mutat ſe in gruem, P. 2. 28. Caſſandram vult comprimere irrito conatu, 93. Corinida fecit gravidam, 202. Daphnem fruſtra perſecutus eſt, 203. amavit Hyacinthum, 271. filium habuit Aſclapium ex Coronide, 14. Idmonem ex Cyrene nympha, 14. Jovi adeſt contra Tytanas, 150. Admeto ſervit, 50. ejusque pavit pecus, 14. Arnas condidit, 275, cum Neptuno Trojam cinxit muro, 89. Cyclopas interficit, 49. Marſiam vincit provocatus, 165. Midam multat ob judicium pravum, 191. Niobes occidit filios, 9. reperit quasdam literas, 277. & medicinam ocularium, 274. ſemper eſt imberbis, item crinitus & cultu muliebri, 9. Apollinis filii, 161. tripus, 32.
Aprum Calydonium venatum qui nam iere, 173. ab apro percuſſi qui interierint, 245.
Apſeudes, Præf.
Aptale, 160.
Aquilo pater Chionæ, 157. item Zethis & Calais ex Chione, 14. Latonam defert ad Neptunum, 140.
Arcadas primi fecerunt res divinas diis, 274.
Arcadia miſit auxilium adverſus Aprum Chalydonium, 173.
Arcania, Danai filia, quem occiderit, 170.
Arcas canis Actæonis, 181.
Arcas, Jovis filius ex Calyſto, 155. 176. p. 2, 4. Trapezunta condidit, 275.
Arceſilaus, Lyci & Theobulæ filius quot navibus venerit ad Trojam, 97.
Archareus, 272.
Archelaus, 219. Timeni filius Ciſſeum conjicit in foveam ſibi præparatam, 219.
Archelous Herculis filius, 162.
Archenora filia Niobæ, 11.
Archia, Oceani filia, ſoror & uxor Inachi, 143.
Archius filius Cephali, pater Laertis, 189.
Arcippa, in venatione apri Calydonii, 173. Aterurus qui prius Icarius, 130.
Arete uxor Alcioni, 23.
Arena Bibali filia, 14.
Arethuſa Herilei filia, mater Abanlis ex Neptuno, 157.
Arethuſa una Nereidum. Præf.
Arethuſa, canis Actæonis, 181.
Arge, 205. in cervam mutata. 205.
Argia, una Oceanitidum. Præf.
Argia Adraſti filia, uxor Polynici, 69. quem tradit ſepulturæ 72.
Argia, uxor Inachi mater Jus, 145.
Argia uxor Polybi, mater Argus, 14.
Argivi Danai & unde, 170.
Argo canis Actæonis, 181.
Argo navis inter ſydera, 14. prima navis in mare, P. 2, 37. ubi facta, ib.
Argolica galea, 273.
Argonautæ, 14. convocati qui, 14. veniunt in Lemnum, 15. ad Cyzicum, 16, cui ludos faciunt,

faciunt, 273. ab Amycum, 17. & Lycum, 18. & Phineum, 19. & Stymphalidas, 20. ad Colchos, 21. & Æetam, 22.
Argos oppidum, 145.
Argus Agenoris filius condidit Argos, 145. 275.
Argus Danai filius, faber Argo navis, 14.
Argus Jovis filius & Niobæ, 145. 155. rex fuit Argivorum, 124.
Argus Pyranti & Callirhoe filius, 145.
Argus Phrixi filius Athmantis nepos, 3.
Argus Polybi filius, unus Argonautarum, 14. faber navis & inventor, P. 2, 37.
Ariadne, 43. filia Minois, 14. fratrem & filios occidit, 255. Theſeum amavit, 270. ejus corona, P. 2, 5.
Aries chryſomallus, ex Neptuno & Theophane natus, 188. Phrixum detulit Colchos, ibid. & 3.
Aries Jovi aquam monſtrans, relatus inter ſydera, 133. aries fit Neptunus, 188.
Arion. 194. projectus in mare, ſervatur a delphinis, 194. P. 2, 17.
Ariſteus Apollinis & Cyrenes filius, 161. P. 2, 4. maritus Autonoes, ex qua Actæon, 180. 247.
Ariſtogiton & Armodius amici, 257.
Ariſtomachus, pater Temeri, 124.
Ariſtonoe filia Danai, quem occiderit, 170.
Arma Junoni primum facta a quo, 274.
Armorum judicium, 107.
Armoaſtus Ægypti filius, a quo occiſus, 170.
Armodius & Ariſtogiton amici, 257.
Arnœ oppidum conditum ab Apolline, 275.
Aromachus, filius priami, 90.
Arprites, 157. v. Not.
Arpya, canis Actæonis, 181.
Arſalte Danai filia quem occiderit, 170.
Arſine, una Hyadum, 182.
Aſcalaphus Martis filius, 159. procus Helenæ, 81. quot navibus venerit ad Trojam, 97. occiditur a Deiphobo, 113.
Aſcanius filius Priami, 90.
Aſcanius filius Æneæ ex incendio eripitur a patre, 254. eo duce ludunt pueri Trojam, 273.
Aſcanius fluvius, 14.
Aſclepius filius Apollinis, 14. ex utero matris Coronidis exſectus, 202. clinicen reperit, 274. rediit ab inferis, 251. ex mortali factus immortalis, 224. Æſculapius.
Aſellus certat cum Priapo de virilitate, P. 2, 23.
Aſellorum capita in lectis, quare, 274. clamore terrentur gigantes, p. 2, 23.
Aſia, una Nereidum, Præf.
Aſlo, equus ſolis, 183.
Aſſaracus, pater Ganymedis, 224.
Aſteria Atlantis filia, mater Oenomai, 250.
Aſterides Ægypti filius a quo occiſus, 190.
Aſterie Poli & Pœbes filia, Præf.
Aſterie, 53. Titanis filia mutata in avem, 53.

Aſterion Pyremi filius Argonauta,14.
Aſterion Ypetach filius, 14. v. Not.
Aſtræus, Gigantum unus. Præf.
Aſtrologiam quis primus fuerit interpretatus, 274.
Aſtyanas, Hectoris & Andromache filius de muro dejectus, 109.
Aſtycratia, filia Amphionis,69. & Niobæ,11.
Aſtynome,filia Amphionis.69.
Aſtynome, filia Talai. 70.
Aſtynomus, filius Priami, 90. occiſus ab Achille, 114.
Aſtyoche uxor Herculis mater Tlepolemi,97.162.
Aſtyochea, uxor Strophii, ſoror Agamemnonis,117.
Aſtyphile, filia Phoenicis, mater Antei ex Neptuno,157.
Atalanta, 185. Schoenei filia, converſa in leænam, 185.
Atalanta Jaſii filia, pellem apri Calydonii accipit ab Meleagro,174. ex eodem gignit filium Parthenopæum dictum, 99. qui inter formoſiſſimos numeratus. 270.
Athamas. 5. Ædi filius, pater Melicertes ex Ino. 239. & 1. mittit Delphos ſciſcitatum remediũ contra ſterilitatem 2. Learchum alterum filium interficit, 2, 5.
Athenæ, 164. conditæ a Minerva, 275. 164. primum oppidum in terris. ibid. mittit auxilium contra aprum Calydonium, 173.
Athenienſes victi a Minoe eique tributarii, 41. quos habuerint reges,48. medicinam diſcere mulieres vetant & ſervos, 274
Athla Herculis, 30.
Atlas Ætheris & Terræ filius. Præf.
Atlas Japeti & Climenes filius, Præf. maritus Oceanitidis ſive Plejonis, pater Hyadum, 192. & Hyonis filii, 148. cœtum ferre cogitur,150.
Atlas pater Alcyones, 157. Calypſus, 125. Dones, 83. Electræ, Taygetes, 155.
Atlantes Pandæi filius, venator apri Calydonii, 173.
Atlantius Mercurii & Veneris filius, Hermaphroditus dictus, 271.
Atlites, Ægypti filius a quo occiſus, 170.
Atreus Atrei filius occiſus ab Ægiſtho. 244.
Atreus, 88. 258. Pelopis filius rex Argivorum, 124. pater Agamemnonis. ibid, & 78. Thyeſti proprios liberos edendos apponit, 244. 258. primum ſolis eclypſin invenit, ibid.
Atreus Priami filius, 90.
Atricha filia Theſtii, 14.
Atrops Noctis & Erebi filia. Præf. cum ſororibus cæteris Parcis litteras ſeptem invenit,277.
Atrotus leo, 30.
Atthis inſula, alias Salamina, 14.
Avernus lacus, 88.
Auge, 99. Alei filia, ex Hercule gignit Telephum, 99. patrem fugiens a Teuthrame habetur pro filia, ibid. a filio cognoſcitur, 100.
Augeas Solis & Naupidames filius, 14.

Augeus rex, pater Agamedis, 157 ejus ſtabulum purgat Hercules, 30.
Augures, 128. ex Græcia vocati in Ægyptum ob ſterilitatem, 56.
Augurium Phineo dat Apollo, 19.
Aura, canis Actæonis, 181.
Aurifodinas invenit Lynceum, 14.
Aurophite, mater Cycni, 97.
Aurora Hyperionis & Solis filia, Præf.
Aurora uxor Thitoni, 270. Cephalum amat, ibid. eum allicit ad concubitum, 189. Procrum decepit, ibid.
Aurum primus invenit Sacus, 274.
Autolycus, 201. Mercurii & Chiones filius, 200. furaciſſimus, 201. pater Antieriæ, ibid. & 243.
Autolycus Phrixi & Chalciopes ſororis Medeæ, 14. Megara pater, 243.
Automedon quot navibus venerit ad Trojam, 97.
Autonoe Cadmi & Hermoniæ filia, 179.
Autonoe Ectionis & Agaves filia, 184.
Ariſtei uxor mater Actæonis, 180.
Autonous occiditur a Deiphoeba, 113.
Auxo, una Horarum, 103.
Anenus flumen, Præf.
Axion, Priami filius, 90.

B.

B, littera a quo inventa, 277.
Babylon condita a Semiramide, 275. murus ejus inter ſeptem miracula, 223.
Baſus Argi & Euadne filius, 144.
Bebrycia regio, 17.
Bellerophon Neptuni & Eurynomes filius, 157. amatus a Stenoboea, 243. interficit Chimæram, 57. p. 2, 18.
Bellerophontes victor equo in ludis Acaſti, 273.
Belone primum reperit acum, 274.
Belus Neptuni & Agemedes filius, 157. Danai & Ægypti pater, 168. gladiis primus uſus eſt in bello, 274.
Belus Didonis pater, 243.
Beroe nutrix Semeles, 167. 179.
Beronice, P. 2, 24.
Biadice, uxor Creteæ, P, 2, 20.
Biantes filius Priami, 90.
Bias unus ſeptem Sapientum, 221.
Bibalus, pater Arenæ, 14.
Bimater Dionyſius, 167.
Bitias & Clæops, Cidippæ filii, 214.
Blanirus procus Helenæ, 81.
Bliade, mater Menophri, 253.
Boeotia, mater Hyadum, P. 2. 21.
Boeotus, a quo Boeotia Neptuni & Theanus filii, a Melenippo adoptati, 186.
Boöetus Neptuni & Antiopæ filius, 157.
Bootes, P. 2, 2.
Borax, canis Actæonis, 181.
Boreas Aſtrea & Auroræ filius, Præf.
Boreas canis Actæonis, 181.
Boſphorus unde dictus, 145.
Boves domare primus quis invenerit, 277.
Briareus Titanus unus, Præf.

Briſeis, Briſidis filia Achillis captiva erepta ab Agamemnone, 106.
Briſſonius, Priami filius, 90.
Bromie, Hyadum una, 182.
Bronte equus Solis, 183.
Buſiris, 56. Neptuni filius immolat hoſpites, 56. filiam habet Meliten, 157. ab Hercule occiditur, 31.
Butes Teleontis & Zeunippes filius, 14. ex Venere habet Erycen filium, 260.
Byblis, Mileti filia ſe ipſam interficit, 243.
Byſaltis pater Theophanes, 188.
Byrſeus rex Thraciæ pater Orionis, 195.

C.

Cadmus, 6. filius Agenoris 76. & Agriopes, uxorem habet Hermoniam, & ex ea filias quatuor, 179. inter has Semele, 155. & Ino, 2. & Agave, 240. & filium Polydorum, 76. unus fuit regum Argivorum, ibid. litteras ex Ægypto tulit in Græciam, 277. Thebas condidit, 275. Draconem Martis filium interfecit, 178. ideo verſus eſt in draconem, 6.
Caneus Elati filius Argonauta, 14. filios habet Focum & Priaſum, ibid. & Clymenum, 242
Cæteus, P, 2, 1.
Calais Aquilonis filius tucharchus navis Argo, 14. matrem habuit Orithyam, cumque fratre fugavit Harpyias, ibid. & 19. Diaulo vicit in ludis Acaſti, 273, occiſus ab Hercule, 14.
Calchas Teſtoris filius, 190. augur. 97. 128. Iphigeniam jubet immolari, 98.
Calchodon, maritus Imenaretis, pater Elaphanoris, 14.
Calciope uxor Meneſili, filium habet Antiphum, 97. patrem ſequitur in exilium, 254.
Calciope ſoror Medæ, 14. uxor Phrixi, ejusque filii, 21. 14.
Callianaſia, una Nereidum. Præf.
Calliope, una Muſarum mater Orphei, 14.
Calliope filia Æetæ, uxor Phrixi, 3.
Callirhoe, uxor Chryſaoris mater Geryonis, Præf. & 151.
Callirhoe Pyranti filia & Niobes, 145.
Calliſthene Euboeæ filia, 238.
Calliſto, 177. Lycaonis filia mater Arcadis ex Jove, 155. P. 2, 1.
Calyce Hecatontis filia mater Cygni, 157.
Calydon, 69.
Calydonius aper. v. Aper.
Calypſo Lycaonis filia, compreſſa a Jove, 176. mutata in urſam a Junone, 177.
Camilla Metabi filia nutrita ab equa, 252.
Canace filia Æoli concumbit cum fratre, 238. 242. ideo a patre interfecta, 238.
Canache, canis Actæonis, 181.
Canis nutrit Antilocum, 252. in rogum Patrocli conjicitur, 273. canis Lelaps donatur Procri, 189. Mera, factus ſtella, 130. canum Actæonis nomina,

mina, 181. qui devorati a canibus, 247.
Canta inſula, 23.
Cantus filius Ceriontis, 14.
Capaneus Hipponoi & Aſtynomes filius, 70. fulmine ictus, ibid. & 68.
Capaneus, maritus Evadnes, 256. pater Sthoneli, 257, 175.
Capharea ſaxa, 116.
Capitolinus clivus, 261.
Capra mater Ægypanis, ex Jove, 155. nutrit Ægiſthum, 252.
Capricornus ante Pan dictus, 196.
Caranus pater Polyidi, 251.
Caria una Horarum, 183.
Carmenta litteras Latinas ex Græcis prima fecit, 277.
Carmentum conditum a Nilo, 275.
Carnubuta, P. 2, 14.
Caro humana cibus comitum Tyrrheni, 274.
Caſſandra, 93. filia Priami, 90. augurii perita, 128. ſed ei fides non habetur, 108. in pœnam quod Apollini copiam ſui facere noluerat, 93. a ſigno Palladis abripitur ab Ajace, 115. a Clytemneſtra & Ægiſto interficitur, 117.
Caſſiope mater Andromadæ, 64.
Caſſiopeja contendit de forma cum Nereidibus, P. 2, 10.
Caſſus Ægypti filius a quo occiſus, 170.
Caſtalius fons, 6.
Caſtiſſimæ quæ fuerint, 156.
Caſtor Jovis & Ledæ filius unus Argonautarum, 14. in venatione apri Calydonii, 173. mors ejus, P, 2, 22. ex mortali immortalis factus, 224. alterna morte rediit ab inferis 251.
Cataclysmus, 153.
Cateſtus pater Altæ, 14.
Caucaſus, 54.
Caunus, filius Mileti, frater Byblidis, 243.
Cecrops filius Terræ rex Athenienſium, 48. filiæ ipſius tres, 167.
Cecrops filius Vulcani, 158.
Celæno Atlantis & Plejones filia Præf.
Celæno Neptuni & Ergei filia, 157.
Celeno Taumantis filia, Præf.
Celeuma, 14.
Cenchreis, uxor Cinyræ, mater Smyrnæ, 58.
Ceneus Coronidis filius, Argonauta, 14.
Cenotaphium Paridi factum a Priamo, 273.
Centauri, 33. filii Ixionis & nubis, 61. fratrem habent Pirithoum, 14. ferro non poſſunt vulnerari, ibid.
Cephalion filius Amphitemidis & Tritonidis nymphæ, paſtor 14.
Cephalus filius Mercurii & Creuſæ, 160. alii Deinois filium faciunt, 241. rex Athenienſium, 48. funda vincit in ludis Acaſti, 273. conjugem occidit imprudens, 241. ejus canis p. 2, 35.
Cephalus Pandionis filius amatus ab Aurora, fuit formoſiſſimus, 270.
Cepheus, Egei & Cleobules filius unus Argonautarum, 14. pater Andromadæ, 64. P. 2, 9.

Cepheus Ponti & Terræ filius, Præf.
Cephiſus flumen, filius Ponti & Maris, Præf. filium habet Narciſſum, 271.
Ception, pater Peneidos, 14.
Ceraſſus aquam primum admiſcuit vino, 274.
Cerberus ex Typhone & Echidna natus, Præf. & 151. canis infernalis, ab inferis productus ab Hercule, 30.
Cercion, filius Vulcani, 158. filium Alopem ob inceſtum interficit, 238. occiſus a Theſeo, 38.
Ceres Saturni & Opis filia Præf. frumentum invenit in Sicilia, 274. item ſerere, & domare boves, 277. filiam habet Proſerpinam, 251. 147. ex Jove, 146. alumnum Triptolemum reddere vult immortalem. ibid. Pelopis edit brachium, 83. redit ab inferis, 251. vertit Lyncum in Lyncem, 259.
Cerinthus oppidum, 14.
Certamen ludicrum navale, ab Ænea factum, 273. quadrigarum ubi primo inſtitutum, 274.
Cerva nutrit Telephum, Herculis filium, 99. 274.
Cervus cum cornibus aureis ab Hercule captus, 30.
Ceſtu vicit Pollux in ludis Acaſti, 273.
Ceteus, Lycaonis filius, p. 2, 6.
Cetus Gorgonis maritus. Præf.
Cetus cui Andromeda objecta, 64. interfectus a Perſeo ibid. alius cui Heſione objecta, interfectus ab Hercule, 31, 89.
Chalciope, vide Calciope.
Chalybes, 14.
Charops, canis Actæonis, 181.
Charopus pater Nirei ex Nympha, 97. 270.
Chadiætros canis Actæonis, 181.
Cherſis Phorci & Tetoæ filia, Præf.
Chiada, filia Niobes, 11.
Chias, filia Amphionis, 69.
Chilon Lacedæmonius unus ſeptem ſap. 221.
Chimæra Typhonis & Echidnæ filia Præf. & 151. occiſa a Bellerophonte, 57.
Chiona Aquiloni filia mater Moepodis ex Neptuno, 157.
Chiona, 200. Dædalionis filia, una nocte cum Apolline & Mercurio concumbit, 200.
Chirodamas, filius Priami, 90.
Chiron Saturni & Philyræ filius Præf. & 274. medicinæ ex herbis inventor & chirurgiæ. Ibid. pietatis cauſa relatus inter aſtra, p. 2, 38.
Chirurgica a quo inventa, 274.
Chlonius interfectus ab Agenore, 113.
Chlonius alius interfectus ab Ajace, 113.
Chloris, 10. Amphionis, 69. & Niobes, 14. uxor Nieli. ibid.
Chloris uxor Ampyci, 14.
Choreules olim Pythaules dictus, 273.
Chronius Lacreti, & Cleobules filius quot navibus venerit ad Trojam, 97.
Chronus pater Leophites, 97.
Chryſaor Neptuni & Meduſæ filius. Præf. & 151. uxorem habet Callirhoen, filium Geryonem ibid.

Chryſeis Chrytis filia, Agamemnoni data in conjugium, 121.
Chryſes, 121, Sacerdos Apollinis, 121.
Chryſes junior, Agamemnonis & Chriſidis filius, 121. cum Oreſte interficit Thoantem ibid.
Chryſippus Ægypti filius, a quo occiſus, 170.
Chryſippus, 35. Pelopis filius raptus a Laio propter formam, 85. & Theſeo, 271. occiſus ab Atreo & Tyeſte ſuaſu Hippodamiæ matris ejus, 85. 243.
Chryſolaus filius Priami, 90.
Chryſomallus aries Neptuni filius. 168.
Chryſorrhoas flumen, olim Lycorma, 242. item Pactolus, 191.
Chryſothemis ex Apolline gignit Parthænon, P. 2, 25.
Chryſothemis Danai filia quem occiderit, 170.
Chthonius, Spartanorum unus, 178.
Cicones ad quos delatus Ulyſſes, 125
Citippe, mater Cleobis & Bitiæ, Sacerdos Junonis, 254.
Cilix, filius Agenoris, Ciliciæ dat nomen, 178.
Cimia, uxor Phoronei, mater Apidis & Niobes, 145.
Cunyras Paphi filius, 242. 270. formoſiſſimus ibid. pater Adonis ex Smyrna, 248. 251. 271. vel Cenchreide, 58. rex Aſſyriorum, 16. & 270. ſe ipſum interfecit ob concubitum cum filia, 242.
Cion locus, 14.
Circe, Solis & Perſidis filia, Præf. & 156. Glaucum amat 199. ab Ulyſſe fallitur, 125. & ex eo ſuſcipit duos filios, ibid.
Ciſſeis Najadum una, 182.
Ciſſeus, pater Hecubæ, 91. 111. 243. 249.
Cithara Arionis inter aſtra, 194.
Cithara vincit Orpheus in ludis Acaſti, 264.
Clei, Nereidum una. Præf.
Cleo, Danai filia, quem occiderit, 170.
Cleobula, mater Euripidis ex Apolline, 161.
Cleobule, mater Cephei & Amphidami ex Egeo, 14.
Cleobule mater Pithi ex Lacreto, 97.
Cleobulus unus ſeptem ſapientum, 221.
Cleopatra Danai filia, quem occiderit, 170.
Cleopatra uxor Phinei, 19.
Cleops & Bilias, 154.
Climenus, pater Alcimedes, 14.
Ciiremneſte, Ponti & Maris fil. Præf.
Cloantus victor navi in ludis Æneæ, 273.
Clotho, una Parcarum, Præf. cum ſororibus invenit litteras quaſdam Græcas, 277.
Clymene una Amazonum, 163.
Clymene, una Nereidum, Præf. mater Mnemoſynes ex Jove, ibid. & 152.
Clymene nympha, mater Theſimenis ex Parthenopæo, 71.
Clymene Oceani filia mater Paſiphaes ex Sole, 156.
Clymenus Schœnei filius. 246. aut Cænei, 242. pater Harpalices cũ qua concubuit, 253. filium ex ea epulatus eſt, 246.

ſeſe ipſum interfecit ob concubitum cum filia, 242.
Clymenus Solis filius pater Phaetontis ex Merope, 154.
Clypeus præmium certaminis in ludis, qui fiebant Argis, 274.
Clytemneſtra 117. Ledæ & Tyndarei filia 27. uxor Agamemnonis, quem curat interfici, 117. 240.
Clytia, mater Medeæ ex Aceta, Præf.
Clytius, rex Oechaliæ, Iphiti filius interfectus ab Æeta, 14.
Clytius procus Helenæ, 84.
Clytus Ægypti filius, a quo occiſus, 170.
Clytus Temenei filius unus regum Achivorum, 124.
Clytus Trojanus, quot occiderit, 115.
Cocalus rex, 44.
Cœlum ex Æthere & Die natum, Præf.
Cœmſe, Gigantum unus, Præf.
Cœranus, pater Polyidi, 136.
Cognatos ſuos qui occiderint, 244.
Colchi Abſorin oppidum condunt, 23.
Collatinus maritus Lucretiæ, 256.
Collophonia Erichthei filia a patre occiditur ex ſorte pro Athenienſibus, 238.
Collophonius, gigantum unus, Præf.
Coloſſus Solis Rhodiorum, inter ſeptem opera admiranda, 223.
Columbæ ovum excludunt, ex quo Venus nata, 197. in deorum numero apud Syros, neç commeduntur, ibid.
Cometes, olim Merope, 192.
Concha pertuſa Tyrreno pro buccina, 274.
Concordiæ templum Romæ, 261.
Concubuerint, quæ contra fas, 253.
Conjuges ſuos quæ uxores occiderint, 240, qui mariti, 241.
Continentia ex Nocte & Erebo Præf. v. Not.
Coran, canis Actæonis, 181.
Corayra inſula qualis, 276.
Corynthus, ante dicta Ephyre, 276.
Cornicines a quo inventi, 274.
Cornix Minervæ nunciat rem occultam, 166.
Cornu copiæ unde, 31.
Corona Ariadnæ, Theſei, Liberi, P. 2, 5.
Coronis Oceani filia una Hyadum, 182.
Coronis, 202. Phlegyæ filia, mater Aſclepii ex Apolline, 161, 14. P. 2, 40. interfecta ab Apolline, 202.
Coronis uxor Aſclepii, mater Machaonis, 14.
Corvus olim albus cur niger, 202.
Corybantes qui, 139.
Corydon, Gigantum unus, Præf.
Coryna, 14.
Corynetes, filius Vulcani, 158.
Cothonea uxor Eleuſini mater Triptolemi, 147.
Crates fluvius, pater Scyllæ, 199.
Creon, filius Menœcii rex Thebanorum, 76. regnum occupat occiſo Laio, 67. pater Glaucis, quam in matrimonium dat Jaſoni, 25. v. Not. item Megaræ quam dat Herculi, 72. flamma perit a Medæa ei procurata, 25.

Crenis una Nereidum. Præf.
Creſphontes, maritus Meropes, pater Chalcidici, occiſus a Polyphortre, 184.
Creta, inſularum majorum una qualis, 276. ſanctiſſima dicitur Minoi, 198. auxilium mittit contra aprum Calydonium, 191.
Cretheas, 2, 20.
Creteus maritus Tyrus, pater Peliæ, 12.
Cretici verſus, 177.
Creuſa Creontis filia, uxor Jaſonis a Medea incendio perimitur cum marito, 25.
Creuſa, Creontis filia mater Cephali, 160.
Criniſus flumen, pater Acgtis, 273.
Crinus, filius Argus & Evadnes, 145.
Critomedia filia Danai, quem occiderit, 170.
Crotos Panis & Euphemes filius aſtrum factus dictum ſagittarius, 224. P. 2, 27.
Crumiſſa inſula, 188. cujus incolæ mutati a Neptuno in pecorum formam, Ibid.
Cteatus pater Amphimachi, 97.
Cura fingit homines, 220.
Curetes, 139. mos eorum pulſandi clypeos cum haſtis, 20.
Currus junctus draconibus, 147. Leone ac apro, 50.
Cyaneæ cautes, 21.
Cyaneus, unus ex procis Helenæ, 81.
Cyclades inſulæ quot, & eorum nomina, 276.
Cygnus Martis filius armis occidit Pilum in ludis Acaſti, 274
Cygnus alter Martis filius occiſus ab Hercule, 261. 31.
Cygnus Neptuni filius ex Calyce, 157.
Cygnus Ociti & Aurophites filius quot navibus pugnarit ad Trojam, 97.
Cygnus rex Liguriæ, propinquus Phaetontis mutatus in avem, 154.
Cyllene, Menophri filia cum patre concumbit, 253.
Cyllindrus, filius Phrixi, 3.
Cyllo, canis Actæonis, 181.
Cyllopotes, canis ejuſdem. ibid.
Cymodoce Nereidum una. Præf.
Cymothœa, itidem una Nereidum. Ibid.
Cyneum mare, unde, 111.
Cynaius Paphi filius Smyrnam condidit, 275.
Cyprus inſula qualis, 216.
Cyprius canis Actæonis, 181.
Cyrene Penei filia mater Araſtei, 161.
Cyrene Nympha, mater Idmonis ex Apolline, 14.
Cyri domus inter ſeptem miracula, 223.
Cytheron mons, 7.
Cyzicus, 16. Euſori filius, rex Propontidis a Jaſone occiſus per imprudentiam, 16. ei Jaſon facit ludos, 273.

D.

Dædalus, 39. Euphemi filius, 39. vel Eupelami, 274. artem fabrilem accepit a Minerva, 39. ſtatuas deorum fecit primus, 274. Paſiphae amores juvat, 40. Perdicem occidit, 244. 39.
Damon Siculus matrem rapit ex igne, 254.
Damone, Danai filia quem occiderit, 170.

Danae,

Danae,63. Acriſii & Aganippes filia, cum qua concubuit Jupiter verſus in pluviam auream. Hinc Perſeus ejus filius, 63, 155.
Danaus, 168. Belei filius rex Argivorum, 124. biprora navi primo uſus, 277. 168, filias habuit quinquaginta, 168. ludos facit cantu in nuptiis filiarum unde Hymenæus dictus, 273. filiæ illæ Danai occidunt patrueles, 168. quem quisque earum occiderit, 170. ob id pœna earum apud inferos, 168.
Daphne, 203. Penæi filia verſa in laurum. 203.
Daplidice filia Danai quem occiderit, 170.
Dardanus Jovis & Electræ filius, 155. Dardaniam condit, 275. obitum ejus lugetElectra inter ſydera, 192.
Dares in ludis Æneæ vincit, 273.
Daſcylus, 14.
Dejanira. 36. Dexameni filia, 31. 33. vel Oenei, 36 240, vitiata ab Hercule. 33. in conjugium petitur ab Ixione. ibid. a Neſſo prope violatur in flumine, 34. cujus impulſu occidit Herculem. 240, 36. mox ſe ipſum ideo interficit. ibid.
Deianira Oenei & Althææ filia ſoror Meleagri, 174.
Deion, pater Cephali, 48. 241. & Niſi. 198.
Deiopea, una Nereidum. Præf.
Deiphila, filia Adaſtri, uxor Tydei, mater Diomedis, 97. 79.
Deiphobus Priami filius certat in ludis ad cœnotaphium Paridis, 273. interficit Aſcalaphum & Antonoum, 113. ab Menelao occiditur, 113.
Deiphobus Priami filius alius occiſus ab Helena, 240.
Deloamus ſacerdos Apollinis, cujus filius devoratus a canibus, 247.
Delos una Cycladum, 276.
Delphini Arionem vehunt Corinthum, 194. dicti ſunt Tyrtheni, 134.
Delphus, filius Apollinis, 161.
Delus, prius Ortygia dicta, 140.
Demarchus filius Ægypti a quo occiſus, 170.
Demiphon, rex Phlaguſæ, P. 2, 40.
Demixippus apri Calydonii venator, 133.
Demnoſia, filia Priami, 90.
Demodice, uxor Creteæ, P. 2, 20.
Demoditas Danai filia quem occiderit, 170.
Demoleon Phrixi & Chalciopes filius, unus ex Argonautis, 14.
Demonaſſa, conjux Iri, mater Euridamæ, 14.
Demophile Danai filia quem occiderit, 170.
Demophoon Theſei filius amatus a Phyllide, 59.
Demoſthea filia Priami, 90.
Dercetis mater Semiramidis, 223.
Deſmontes, pater Menalippes, 186.
Deucalion, 153, ſub quo diluvium, P. 229, poſt diluvium reparat genus humanum, 153.
Deucalion pater Idmonei, 97.
Deucalion Herculis & Theſpii filiæ filius, 162.
Deucalion Minois & Paſiphaes filius, Argonautarum unus, 14. in

14. in venatione apri Calydonii, 173.
Deucalion pater Protogeniæ, 155.
Dexamene una Nereidum. Præf.
Dexamenus pater Deianiræ, 31. 33.
Dia inſula, 20, 21. 43.
Dia Oenei filia mater Pirithoi ex Jove, 155.
Diana. 181. Jovis & Latonæ filia. Præf. nata in inſula Delo, 140. cincta viri cultu, 9. mutat ſe in catum. P. 2. 28. non niſi virgines admittit in conſortium ſuum. 189. Faſcalis dicta, & quare, 261. Actæonem dilaniandum canibus præbet. 180. Græcis in Aulide iraſcitur, 98. Jovi fert opem adverſus Titanas, 150. mittit aprum Calydonium, iratæ, 172. Metapontina dicitur, 186. Niobes filius occidit, 9. & Orionem, qui eam violare quærebat, 195. & Philonidem ſeu Chionem, 200. Taurica dicta, cui fiebant ſacra immolatis hoſpitibus. 261. ſignum ejus ſuſtulit Oreſtes, 120. Templum inter ſeptem miracula, 223. quod ab Otrira una ex Amazonibus primo ſtructum, 225. Dianam violare volunt Othos & Ephialtes, 28.
Diaphorus judex ad Trojam, 97.
Diaſtor, filius Priami, 90.
Dictys filius Neptuni & Agamede, 157.
Dido, Beli filia, ſe ipſam occidit ob Æneam, 243.
Didymaon faber, 273.
Dies Ætheris uxor, ejusque liberi, Præf.
Dimantes pater Anaxobiæ, 51, 41.
Dimantes pater Hecubæ, 91. 111. 243.
Dinamene una Nereidum. Præf.
Dino, Phorcei & Tetoæ filia. Præf.
Dinus, equus Diomedis, 30.
Diodorus Poli pater, 273.
Diomeda uxor Pallantis, mater Eurychi. 97.
Diomedea uxor Iphicli, mater Jolai. 103.
Diomedes Atlantis & Aptari filius à quadrigis ſuis perditus, 250.
Diomedes Tydei & Deiphilæ filius quot navibus venerit ad Trojam. 97. certat cum Ænea & Glauco, 112. eſt in equo Trojano. 108. Dolonem & Rheſum interficit. 113. avo ſuo reſtituit regnum, 175. unus eſt ex procis Helenæ, 81.
Diomedes rex Thraciæ habet equos carne humano veſcentes, quos occidit Hercules. 30.
Dione Ætheris & Terræ filia. Præf. mater Veneris ex Jove. ibid.
Dione uxor Tantali, mater Niobes, 9.
Dionyſius tyrannus Moerum inſidiatorem ſervat in vita, ejuſque vult fieri amicus, 257.
Diophites, filius Priami, 90.
Diores victor curſu in ludis Æneæ, 273.
Dioſcoris oppidum a quo conditum, 275.
Dioxippe, Amazonum una, 163.
Dioxippe filia Solis & Clymenes. Præf.

Dioxippe canis Actæonis, 181.
Diſco Perſeus interficit avum, 63. vincit Telamon in ludis Acaſti, 273.
Diſcordia, Noctis & Erebi filia. Præf. quando cæperint eſſe inter homines, 143.
Dodonides nymphæ, quæ, 182.
Dolichodromus, ludi genus, 27.
Dolon filius Priami, 90. occiditur a Diomede, 113.
Dolopia urbs mittit auxilium contra aprum Calydonium, 173.
Dolopeis urbs juxta lacum Xynium, 14.
Dolophion pater Phimachi, 102
Dolor Ætheris & Terræ filius. Præf.
Dolus Ætheris & Terræ filius. Præf.
Domus Cyri inter ſeptem miracula, 223.
Dorceus, Canis Actæonis, 181.
Doricops, filius Priami, 90.
Doris uxor Nerei, unde Nereides. Præf.
Doto una Nereidum. Præf.
Draco Martis filius occiditur a Cadmo, 178.
Draco Typhonis & Echidnæ filius. Præf. cuſtodit pellem auream Colchis. Ibid. mala Heſperidum, 70. occiditur ab Hercule. ibid.
Draco, canis Actæonis, 181.
Dracontum genus, 67. 68. in corpore habent inſigne, qui ex eo, 12.
Drias frater Terei, filius Martis, 45. pater Lycurgi, 132.
Drimo, una Nereidum. Præf.
Dromas canis Actæonis, 181.
Dromius, canis Actæonis, 181.
Dryas, Ægypti filius, a quo occiſus, 170.
Dryas Japeti filius, in venatione apri Calydonii, 173.
Drypon, filius Priami. 90.
Dumiles Præf.
Dymantis. v. Dimantes.
Dyſius, una Horarum, 183.

E.

E litera a quo inventa, 277.
Echidna uxor Typhonis quos habuerit liberos. Præf. & 151.
Echidna, canis Actæonis, 181.
Echion, unus ex Spartis, 178.
Echnobas, canis Actæonis, 181.
Echo, filius Mercurii, 160.
Echomius Ægypti filius a quo occiſus, 170.
Eclipſin Solis quis primus obſervarit, 258.
Effra, unus gigantum. Præf.
Egeus, maritus Cleobules, pater Amphidami & Cephei, 14.
Egyale, uxor Æoli mater Alciones, 65.
Epheſus, olim Alope dicta, 14.
Elatus, maritus Hippeæ, pater Polyphemi, 14.
Elatus pater Cænei, 14. 173, 242.
Elerç, una Horarum, 183.
Electra, Agamemnonis & Clytemneſtræ filia, 122. Iphigeniæ ſorori oculos vult eruere inſcia, ibid. Oreſtem fratrem occulit, 117. Pyladi nubit, 122.
Electra, filia Danai quem occiderit, 170.
Electryon, frater Stheneli a quo fuerit occiſus, 244.
Elephenor, Calchodontis & Imenaretes filius quot navibus

bus ad Trojam venerit, 97. fuit unus ex procis Helenæ, 82.
Eleuſine urbs a quo condita, 275.
Eleuſinus filius Mercurii, 275.
Eleuſinus maritus Cothoneæ. pater Triptolemi, occiſus a Cerere, 147.
Elion canis Actæonis, 181.
Emphitus, unꝰ gigantum, Præf.
Enceladus, gigas Præf.
Endymion, 271.
Enipeus flumen convenit cum Apidano, 14.
Enneados littus, unde ita dictum, 59.
Enyo, Phori & Tetoæ filia, Præf.
Eos, equus Solis, 183.
Epaphus, Jovis & Jus filius, 155. Ægypti rex ubi Memphin aliaque oppida primus condidit, 149, 275.
Epaphus Noctis & Erati filius, Præf.
Epaphus Sicyonius Antropam ducit uxorem ſtupratam a Jove 8. alii ipſum ſtupraſſe ferunt, 7.
Epeus equum Trojanum fecit, 108.
Ephebi formoſiſſimi, qui, 271.
Ephialtes unus gigantum, Præf.
Ephoceus Neptuni & Alcyones filius, 157.
Ephyre una Nereidum, Præf.
Epicharmus Siculus quas literas invenit, 277.
Epigoni ſeptem ad Thebas qui, 71.
Epimeteus Japeti & Clymenes filius Præf. maritus Pandoræ & ex ea pater Pyrhæ, 142.
Epiphron Noctis & Erebi filii Præfar.
Epiſtrophus, filius Iphiti Hippolites quot navibus venerit ad Trojam, 97.
Epopeus Lesbiorum rex, pat Nyctimenes cum qua co cubuit, 253.
Epopeus pater Oenopes, 157.
Epopeus, unus ex Tyrrenis p ratis, 134.
Equa nutrit Hippothoum, 151 & Harpalicen, ibid. & 19 item Comillam, 252.
Equi ambulantes ſuper aquas & ariſtas, 89. mordici, 273. So lis, 183. velociores Aquilon 84. ab equis ſuis qui perem pti, 250. equus Trojanus, 10
Erebus, ex Chao & Caligine Præf.
Egeus, pater Celæni, 157.
Erginus, filius Neptuni, 14.
Eribotes. Teleontis filius, 14.
Erichtheus, 46. filius Pandion rex Athenienſium, 48. im molat Colophoniam filia pro Athenienſibus, 238. ve ut alii, Otioniam, 46. fulmi ne perit, 47.
Erichtheus, pater Creuſæ, 160.
Erichtheus, pater Orithiæ, 14.
Erichthonius, 166. Vulcani f lius quomodo natus, 166. r eſt Athenienſium, 48. arge tum primus defert Athena 274. & quadrigas. P. 2, 1
Erictimenus, filius Neptu 157.
Eridanus flumen, pater Ze xippes, 14. inter aſtra, qu P. 2, 32.
Erigone, 130. Icarii filia, ej

que pietas,254. P.2,4. eo occiſo ſe ipſam ſuſpendit. 130, 243, poſt facta ſignum cœleſte, quod virgo dicitur, 224.
Erigone Ægiſthi & Clytemneſtræ filia, ope Dianæ fit ſacerdos in Attica, 122.
Erimachus aper, 30. v. Not.
Eriphia, Najadum una, 182.
Eriphyla, 73.
Erybæa mater Ajacis Telamonii, 97.
Erylus, gygas Præf.
Eryx, 260. Veneris & Butæ filius, 16.
Eteocles Oedipi filius, rex Thebanorum, 76.
Ethalides, unus ex Tyrrhenis piratis, 134.
Ethalion, Jovis & Protogenies filius, 155.
Ethemea, uxor Meropis, P. 2, 16.
Etheria, Solis & Clymenes filia, ſoror Phaetontis, Præf. verſa in populum, 154.
Evadne, filia Neptuni & Lenæ, 157.
Evadne, filia Philacis, uxor Capanei, caſtiſſima, 256. Sthenelei mater 97, conjicit ſe in pyram, qua conjux cremabatur, 243.
Evæmon maritus Opis, pater Eurypyli, 97.
Evagoras, filius Priami, 90.
Evagoreis, Ponti & Maris filia.
Evandrus litteras Græcas tulit in Italiam primus, 277.
Evarete filia Acriſii, uxor Oenomai, 84.
Evatimus in venatione apri Calydonii, 173.
Eubœa inſula, 14. ejus ſpecies, 276.
Eubule, filia Danai, quem occiderit, 170.
Eudæmon, Ægypti filius, a quo occiſus, 170.
Eudora, una Hyadum, luctu conſumpta, 192.
Eudoxa, una Niobidarum, 11.
Eudromus, canis Actæonis, 181.
Euhadnes, aſtrologiam docuit primus, 274.
Euhenus fluvius, 12. 13. 14.
Euhenus, Herculis & Theſpii filiæ filius, 162. præcipitat ſe in flumen, 242.
Eumæus ſybotes non noſcit Ulyſſem, 126.
Eumelus, filius Admeti & Alceſtis, quot navibus venerit ad Trojam, 97. procus Helenæ, 81.
Eumelus Corinthius, autor vetus, 183.
Eumolpus Neptuni filius in ludis Acaſti voce ad tibias, 173.
Eumolpus, Neptuni filius alius, oppugnat Athenas & occiditur, 46.
Eunæus, filius Jaſonis & Hypſipiles, 15.
Eunippe, Danai filia, quem occidit, 170.
Eupalamus, pater Dædali, 244.
Eupheme, nutrix Muſarum, P. 2. 27.
Euphemus, filius Neptuni, 257. & Europes qui ſicco pede cucurrit ſuper aquas, 14. in venatione apri Calydonii, 173.
Eupheno, filia Danai, quem occiderit, 170.

Eu-

bus ad Trojam venerit, 97. fuit unus ex procis Helenæ, 82.
Eleuſine urbs a quo condita, 275.
Eleuſinus filius Mercurii, 275.
Eleuſinus maritus Cothoneæ. pater Triptolemi, occiſus a Cerere, 147.
Elion canis Actæonis, 181.
Emphitus, unꝰ gigantum, Præf.
Enceladus, gigas Præf.
Endymion, 271.
Enipeus flumen convenit cum Apidano, 14.
Enneados littus, unde ita dictum, 59.
Enyo, Phori & Tetoæ filia, Præf.
Eos, equus Solis, 183.
Epaphus, Jovis & Jus filius, 155. Ægypti rex ubi Memphin aliaque oppida primus condidit, 149, 275.
Epaphus Noctis & Erati filius, Præf.
Epaphus Sicyonius Antropam ducit uxorem ſtupratam a Jove 8. alii ipſum ſtupraſſe ferunt, 7.
Epeus equum Trojanum fecit, 108.
Ephebi formoſiſſimi, qui, 271.
Ephialtes unus gigantum. Præf.
Ephoceus Neptuni & Alcyones filius, 157.
Ephyre una Nereidum, Præf.
Epicharmus Siculus quas literas invenit, 277.
Epigoni ſeptem ad Thebas qui, 71.
Epimeteus Japeti & Clymenes filius Præf. maritus Pandoræ & ex ea pater Pythæ, 142.
Epiphron Noctis & Erebi filiu Præfar.
Epiſtrophus, filius Iphiti Hippolites quot navibus v nerit ad Trojam, 97.
Epopeus Lesbiorum rex, pat Nyctimenes cum qua co cubuit, 253.
Epopeus pater Oenopes, 157.
Epopeus, unus ex Tyrrenis p ratis, 134.
Equa nutrit Hippoth[illegible]m, 1 5 & Harpalicen, ibid. & 19 item Comillam, 252.
Equi ambulantes ſuper aquas aristas, 89. mordici, 273. S lis, 183. velociores Aquilon 84. ab equis ſuis qui peren pti, 250. equus Trojanus, 10
Erebus, ex Chao & Caligin Præf.
Egeus, pater Celæni, 157.
Erginus, filius Neptuni, 14.
Eribotes. Teleontis filius, 14.
Erichtheus, 46. filius Pandion rex Athenienſium, 48. in molat Colophoniam filia pro Athenienſibus, 238. ve ut alii, Otioniam, 46. fulmi ne perit, 47.
Erichtheus, pater Creuſæ, 160.
Erichtheus, pater Orithiæ, 14.
Erichthonius, 166. Vulcani f lius quomodo natus, 166, re eſt Athenienſium, 48. arge tum primus defert Athena 274. & quadrigas. P. 2, 1
Erictimenus, filius Neptun 157.
Eridanus flumen, pater Ze xippes, 14. inter aſtra, qui P. 2, 31.
Erigone, 130. Icarii filia, eju q

que pietas,254. P.2,4. eo occiſo ſe ipſam ſuſpendit.130, 243, poſt facta ſignum cœleſte, quod virgo dicitur, 224.
Erigone Ægiſthi & Clytemneſtræ filia, ope Dianæ fit ſacerdos in Attica,122.
Erimachus aper,30. v. Not.
Eriphia, Najadum una,182.
Eriphyla, 73.
Erybæa mater Ajacis Telamonii, 97.
Erylus, gygas Præf.
Eryx, 260. Veneris & Butæ filius, 16.
Eteocles Oedipi filius, rex Thebanorum, 76.
Ethalides, unus ex Tyrrhenis piratis,134.
Ethalion, Jovis & Protogenies filius,155.
Ethemea, uxor Meropis, P. 2, 16.
Etheria, Solis & Clymenes filia, ſoror Phaetontis, Præf. verſa in populum, 154.
Evadne, filia Neptuni & Lenæ, 157.
Evadne, filia Philacis, uxor Capanei, caſtiſſima, 256. Sthenelei mater 97, conjicit ſe in pyram, qua conjux cremabatur, 243.
Evæmon maritus Opis, pater Eurypyli, 97.
Evagoras, filius Priami, 90.
Evagoreis, Ponti & Maris filia,
Evandrus litteras Græcas tulit in Italiam primus,277.
Evarete filia Acriſii,uxor Oenomai,84.
Evatimus in venatione apri Calydonii,173,
Eubœa inſula, 14. ejus ſpecies, 276.
Eubule,filia Danai, quem occiderit, 170.
Eudæmon, Ægypti filius,a quo occiſus, 170.
Eudora, una Hyadum, luctu conſumpta, 192.
Eudoxa, una Niobidarum, 11.
Eudromus,canis Actæonis,181.
Euhadnes, aſtrologiam docuit primus,274.
Euhenus fluvius,12.13,14.
Euhenus, Herculis & Theſpii filiæ filius, 162. præcipitat ſe in flumen,242.
Eumæus ſybotes non noſcit Ulyſſem,126.
Eumelus, filius Admeti & Alceſtis,quot navibus venerit ad Trojam, 97. procus Helenæ,81.
Eumelus Corinthius, autor vetus, 183.
Eumolpus Neptuni filius in ludis Acaſti voce ad tibias, 173.
Eumolpus, Neptuni filius alius, oppugnat Athenas & occiditur,46.
Eunæus, filius Jaſonis & Hypſipiles,15.
Eunippe,Danai filia,quem occidit,170.
Eupalamus, pater Dædali,244.
Eupheme, nutrix Muſarum, P,2,27.
Euphemus, filius Neptuni,257. & Europes qui ſicco pede cuccurrit ſuper aquas,14. in venatione apri Calydonii,173.
Eupheno,filia Danai, quem occiderit,170.

Euporie una Horarum, 183.
Euphrates ex Ponto & mari natus Præf.
Eureſtus, Mercurii filius, 160.
Euribates, filius Teleontis, 14.
Eurimus, pater Tireſiæ, 15.
Euripides Apollinis & Cleobulæ filius, 161.
Euripides Tragicus a canibus conſumptus, 247.
Europa, 178. Agenoris filia, ex Jove filios habet tres, 155.
Europe, Tityi filia ex Neptuno habet filium Euphemum, 14.
Eurota flumen, 77.
Euryale Gorgonis & Celi filia, Præf.
Euryalus, vincit curſu in ludis Æneæ, 273.
Eurybades inter nuntius ad Trojam, 97.
Euryclia, nutrix Vlyſſis, 125
Eurydamas, Iri & Demonaſſæ filius, 14.
Eurydice Nerei & Dorides filia. Præf. uxor fuit Orphei, quam revocavit ex inferis, 164.
Eurydice Danai filia, quem occirit, 170.
Eurydice uxor Lyci Archemori mater. 273.
Eurylochus cum ſociis a Circe mutatur in beſtias, 125.
Eurymus habet filium Telemum, 125. & Tireſiam, 128.
Eurynome Nyſi filia ex Neptuno gignit Agenorem & Bellerophontem, 157.
Eurynome Ponti & Maris filia. Præf. ex Jove gignit Gratias, ibid.
Eurynome uxor Talai mater Adraſti, 69.
Eurypilus, procus Helenæ, 8. a Neoptolemo occiditur, 112.
Euryſthenes, filius Ægypti a quo occiſus, 170.
Euryſtheus rex injungit Herculi labores, 30. 32. pater Alexandri regis Argivorum, 124.
Eurytion, centaurus ab Hercule occiſus, 31.
Eurytion, victor ſagitta in ludo Æneæ, 273.
Eurytus, filius Mercurii, 160. & Antreatæ, unus Argonautarum 14. ſagitta vincit, 273.
Eurytus maritus Antlopas pater Clytii & Iphiti, 14.
Euſorus pater Cyzici, 16.
Euſtyoche, uxor Phylei, mater Megis, 97.

F.

Faces ſceleratæ, 249.
Fatum, Noctis & Erebi progenies. Præf. fata canunt Parcæ, 171.
Favonius Aſtrei & Auroræ proles, Præf.
Feminis medicinam diſcere olim prohibitum apud Athenienſes, mox permiſſum, 274.
Fibulis matris oculos ſibi eruit Oedipus, 67.
Filiæ Danai quæ quos occiderunt, 170. Oceani, 182.
Filias qui occiderint ſuas, 238.
Filios, quæ matres occiderint, 239. qui conſumſerint in epulis, 246.
Fiſtulæ cantus a quo inventus, 274.
Flevia, urbs in Olympo, 14.
Flumina ex Ponto & Mari nata. Præf.
Focus v. Phocus.

Fontes ex Gygante & Styge. Præf.
Formido ex Venere & Marte. Præf.
Formoſiſſimi qui fuerint, 270.
Frenos equorum quis invenerit. 274.
Frumentum, Cereris inventum. 274. 277. per quem propagatum in univerſum orbem, 147.
Funebres ludi & certationes, 91. 156. 273.
Fuſtibus utebantur primum pro armis, 274.

G.

Galathea, Nerei & Dorides filia, Præf.
Gatea Argolica, 273.
Ganymedes, filius Aſſaraci, mutatus in aquarii ſignum, 224.
Ganymedes, filius Erichthonii formoſiſſimus, amatus Jovi, 271, raptus ab eo aquilæ ſpecie, P. 2, 16. aquarius, P. 2, 29.
Gargaſus Trojanus, quot occiderit, 115.
Gavius occiſus ab Ajace, 113.
Generos & Soceros qui occiderint. 245.
Geryon Cryſauris & Callirhoe filius, trimembris. Præf. pater Hippotæ, 173. ab Hercule interfectus, 30.
Gigantes ex Terra & Tartaro nati. Præf.
Gladio quis primus uſus, 274.
Glauce Creontis filia, uxor Jaſonis, 25.
Glauce Nerei & Dorides filia. Præf.
Glauce, Amazonum una, 168.
Glaucippe filia Danai quem occiderit, 170.
Glaucus deus amat Scyllam, 199.
Glaucus Minois filius vitæ reſtituitur per Æſculapium, 49. vel Polydum ut alii, 251.
Glaucus Siſyphi filius, diſcerptus ab equis, 273. 250.
Glaucus ad Trojam occiſus a Diomede. 112.
George, filia Oenei, ſoror Meleagri, mutata in avem. 174.
Georgis uxor Andremonis, mater Thoæ. 97.
Gorgition, filius Priami, 90.
Gorgo, canis Actæonis, 181.
Gorgo, uxor Ceti. Præf.
Gorgon. P. 2, 12. Typhonis & Echidnæ. Præf. ejus caput oſtenſum mutat in lapides, 64
Græce. P. 2, 12.
Gyarus inſula, qualis, 276.
Gyas victor in ludis Æneæ, certamine navali, 273.
Gymnici ludi fiunt Palemoni ſingulis quinquennis, Iſthmici dicti, 2.
Gyrton, urbs Theſſaliæ, 14.

H.

Halieton avis, olim Niſus, 199.
Hammon, 133. ejuſque templum conditum a Libero, 133. 275.
Harmonia, filia Martis & Veneris. Præf. & 159. dono a Minerva veſtem accipit ſceleribus tinctam, 148. uxor Cadmi, cum quo verſa in draconem. 6.
Harpalice, 206. Clymenei filia, cum quo concubuit, 253. filium ex eo concubitu natum interficit, 255.

Harpatice Harpatici filia nutritur, a vacca & equa, 193, 252. patrem ſervat in bello, 254. 193. a paſtoribus interfecta, ibid.
Harpalicus, 193. rex Amymneorum, 193, 252. a Neoptolemo vulneratur & poſt in ſeditione interficitur, ibid.
Harpalus canis Actæonis, 181.
Harpyæ ex Taumante nata. Præf.
Hecabe Danai filia, quem occiderit, 170.
Hecatonpylæ urbs, quæ, 275.
Hector Priami filius, 90. Ajaci donat gladium, 112. occidit triginta unum, 115. inter hos Proteſilaū & Antilochum, 113. ab Achille occiditur, 112.
Heuba, 111. Ciſſei filia, uxor Priami, caſtiſſima, 256. per ſomnium vidit parere facem ardentem, 91. poſt gignit Alexandrum, Paridem deinde dictum. ibid. præcipitat ſe in mare facta captiva & fit canis, 111.
Hecyptis, una Horarum, 183.
Helena, 79. Jovis & Ledæ filia, conjux Deiphobi quem occidit, 240.
Helena Jovis & Pyrrhes filia. 155.
Helena Tyndarei & Ledæ filia, 78. formoſiſſima. ibid. procos habuit multos, 78. qui fuerint, 81. rapta a Theſeo & Pirithoo de fano Dianæ, & delata Athenis, 79. Menelaum eligit maritum præ aliis, 78. a quo capitur a Paride, 92. cum Menelao revertitur in patriam, 118.
Helenus, Priami filius, augur, 128.
Heliades quæ, & quomodo mutatæ in arbores, 144.
Helice, Danai filia, quem occiderit, 170.
Helieta, Danai filia quem interfecerit, 170.
Helimus curſu victor in ludis Æneæ. 273.
Helle, Achamantis & Nebulæ filia, 1. quæritur ad cædem ab Ino, 2. fit inſana. 3. ex ariete decidit in mare unde Helleſpontus. Ibid. P. 2. 20.
Hemon canis Actæonis. 181.
Hepheſtius. P. 2. 13.
Henicea, filia Priami, 90.
Hercules Jovis & Alcumenæ filius. 155. 29. ejus athla quæ, 30. ejus parerga, 31. Alceſten revocat ex inferis, 51. Amazonum petit baltheum, 14. aquilam Promethei interficit 144. Argonautarum eſt ſocius 14. Cygnum occidit, 261. draconem interficit & hydram. Præf. Heſionam liberat. 89. Lycum occidit, 32. Neleum item ejuſque filios, 10. 31. Neſſum quoque, 34. Pylum expugnat, 10. Theſeum & Pirithoum reducit ab inferis, 79. ludos gymnicos inſtituit, 273. Hyllam amat, 271. Deianitam ducit uxorem, 33. & Megæram, quam occidit per inſaniam cum filiis, 241. a Dejanira impulſu Neſſi occiditur, 240. 243. ſimul ipſe ſe conjicit in ignem, 242. ex mortali fit immortalis, 214.
Hermaphroditus, 271.
Hermes cur dictus Mercurius, 143.
Hermione Menelai & Helenæ filia, uxor Oreſtis, 122. Her-

Digitized by Google

Hermonia. v. *Harmonia.*
Hero filia Danai, quem occiderit. 170.
Hero filia Priami. 90.
Herſa, Cecropis filia cum ſororibus accipit cuſtodiendum Erichthonium a Minerva. 166. ſe ipſam præcipitat in mare, ibid.
Heſiona, Laomedontis filia, mater Tevori. 97.
Heſione objecta ceto. 31.
Heſperides ex Nocte & Erebo. Præf. draco earum. ibid. earum mala P. 2, 3.
Heſperie, una Heſperidum. Præf.
Heſperus, dicitur & Lucifer. P. 2. 42.
Heſtyæa ex Ponto & Mari. Præf.
Hierophilus medicus præceptor Agnodices. 274.
Hilagus filius Priami. 90.
Himantes pater Plutonis. 155.
Hipaſus Pelleniſ maritus, pater Aſterionis & Amphionis. 14.
Hippalcimus, Pelopis & Hippodamiæ filius. 14.
Hippalcus, Pelopis & Hippodamiæ filius. 84. maritus Aſteropes pater Penelei. 97.
Hippaſus Euryti filius. 173. pater Actoris. 14.
Hippaſus, Priami filius. 90.
Hippea Antippi filia, uxor Elati, mater Polyphemi. 14.
Hippocoon, Amyci filius, in venatione apri Calydonii. 173. pater Nelei. 10. 32. & Milei. 14.
Hippocoon in ludis Æneæ vincit ſagitta. 273.
Hippocrene fons. P. 2. 18.
Hippodamas occiſus ab Agamemnone. 113.
Hippodamia Oenei filia, uxor Pelopis, ſe ipſam interficit. 143.
Hippodamia Oenomai filia. 14. concumbit cum patre. 253. mater Hippalcimi. 14.
Hippolyte, una ex Amazonibus. 163. filia Martis & Otriræ. 30. ab Hercule captiva donatur Theſeo. ibid.
Hippolite uxor Iphiti, mater Schedii. 97.
Hippolytus accipit vitam ab Æſculapio. 49.
Hippolytus. 47. Theſei & Antiopes filius a quadrigis ſuis perimitur. 250. revocatur ab inferis voluntate Dianæ, diciturque Virbius. 251.
Hippomedon Neſimachi & Mythidicæ filius. 70.
Hippomenes Megarei & Meropes filius, vincit Atlantam curſu. 185.
Hipponeus Herculis filius ſe ipſum conjicit in ignem. 242.
Hipponous, maritus Aſtynomes, pater Capanei. 70.
Hippoſidus, filius Priami. 90.
Hippotas, filius Geryonis. 173.
Hippotes, Creontis filius. 27.
Hippothoe, una ex Amazonibus. 163.
Hippothoe, Danai filia, quem occiderit. 170.
Hippothoe, Peliæ filia cum ſororibus coquit patrem in aheno. 24.
Hippothous, Neptuni & Alopes filius, nutritus ab equa. 252. licet bis eſſet expoſitus. 187. accipit regna avita

a Theſeo, ibid. a Telepho occiditur cum fratre Nerea, 244.
Hippotrochus, Priami filius, 90.
Hipſeus, pater Themiſtus, 157.
Homo primum e luto, 142. poſt e lapide miſſo juſſu Jovis, 153. animam accipit a Minerva, 142. homines ſine legibus & oppidis vivebant olim, uneque utebanrur lingua, 143. ignem petebant a diis, 144.
Horarum nomina, 183.
Hoſpites peregre adventantes immolati olim in Ægypto, 56 item in Tauricis, 120.
Hyacinthus, filius Oebali, amatus ab Apolline, 245. filiam habet Spariantidem, quam immolat pro Athenienſibus, 238
Hyades, quæ, 182. locum habet inter ſydera, 192. nomina earum. P. 2. 21.
Hyas, 192. Atlantis & Pleiones filius occiſus ab apro, 192.
Hyas maritus Bœotiæ, P. 2, 21.
Hydra ex Typhone & Echidna, 151. novem habet capita, Præf. interfecta ab Hercule. Ibid. & 30. qui tela ſua ejus felle tincta reddebat venenatiſſima, 34.
Hylactor, canis Actæonis, 181.
Hylas Theodomantis & Menodices filius, 14. amatus ab Hercule quia formoſiſſimus, 271. raptus a Nymphis juxta Cion, 14.
Hylæus, canis Actæonis, 181.
Hymane uxor Phrobantis, mater Tiphys. 14.
menæus, cantus unde, 272.
Hyparete, Danai filia, quem oc ciderit, 170.
Hyperantus, filius Ægypti, a qu occiſus, 170.
Hyperbius, filius Ægypti, a qu occiſus, 170.
Hyperenor, unus Spartarum, 17
Hyperion ex Æthere & Terra Præf. uxorem habet Æthram liberos Solem, lunam, Auroram. Ibid.
Hyperiſcus, filius Priami, 90.
Hypermeſtra Theſtii filia, ex Apolline mater Amphiari, 70. ſervat Lynceum patruelem, 169. fano colitur. Ibid.
Hypſeus, pater Themiſtus, 239. 243.
Hypſipile, 74. filia Thoantis, patrem interficiendum clam imponit navi, vel ſervaretur, 15. 254.
Hyreus. P. 2, 34.

I.

I littera a quo inventa, 277
Jæra Nerei & Dorides filia. Præf.
Jalmenus, Lyci & Pernidis filius quot navibus venerit ad Trojam. 97.
Janaſſa, Nerei & Dorides filia. Præf.
Janira Nerei & Dorides filia, Præf.
Janthe, Ponti & Maris filia, Præf.
Japetus, Terræ & Tartari filius gigantum unus. Præf. uxor ejus Clymene, filii, Atlas, Epimetheus, Prometheus. Ibid. & 142.
Japetus alius, cujus filius Dryas in venatione apri Calydonii, 123.

Jaſion

Jaſion Ilithii filius formoſiſſimus, 270. amatus a Cerere, ibid.
Jaſius Atalantæ pater, 70.
Jaſon. 24. Æſonis filius & Alcimedes, 3. jubetur pellem auream Phryxi petere, ibid. & 12. convocat Argonautas, & qui fuerint, 14. amatur a Medea impulſu Veneris, 23. Peliam curat interfici per Medeam, 24. filios ex ea habet Marcerum & Feretum, 25. repudiata Meduſa ducit Creuſam, ibid. filios habuit & ex Hypſipile Lemniade, 15. fuit in venatione apri Calydonii, 178.
Jaſon Jovis & Electræ filius a quadrigis ſuis peremptus, 250
Icarius, 130. P. 2, 4. vinum accipit a Libero, ibid.
Icarus Dædali filius liquefactis alis decidit in mare, 40. Pater Erigones, 248. fit ſtella dicta Anturus, 224.
Icarus, rex Cartæ, Theonem ſibi emit in concubinatum, 190.
Ichnebates, canis Actæonis, 181.
Ida mons in quo Paridis judicium, 92.
Idas Apdarei & Arenæ filius unus Argonautarum, 14. occidit aprum. ibid. prælio vincitur a Telepho. 100.
Idea, Danai filia quem occiderit, 170.
Ideus Theſtii filius in venatione apri Calydonii, 173. pellem ejus apri vult eripere Atalantæ, ſed occiditur a Meleagro, 174.
Idmon filius Apollinis ab apro occiditur. 148. 18.
Idomeneus, filius Deucalionis, 97. formoſiſſimus, 270. procus Helenæ, 81. quot navibus venerit ad Trojam, 92.
Idothea, filia Agamemnonis,
Idothea, filia Oceani, 182.
Idya uxor Æetæ, mater Medeæ, 25.
Jenios agrus, gigantum unus, Præf.
Ignem quis primus invenerit, 144.
Ilia, mater Romuli & Remi, 252.
Iliona, 109. Priami filia, 90. uxor Polymneſtoris, 109. Polydorum fratrem educit pro filio ſuo, ibid. 254. maritum occidit, 240. 109. ſe ipſam interficit, 243.
Ilius, Apollinis & Vreæ filius, 161.
Iltonomus, filius Ægypti, a quo occiſus. 170.
Ilus, maritus Laucippes, pater Laomedontes, 250.
Imber aureus, 63.
Imenarete, uxor Calchodontis, mater Elpenoris, 97.
Immortales ex mortalibus qui facti. 224.
Impiæ quæ fuerint. 255.
Inachus Oceani filius, ſororem habet Archiam, & ex ea filium Phoronea. 143, 225, & filiam Jo. 145.
Inachus, Ponti & Maris filius, Præf.
Inachus Triopis & Oreſiades filius, 238.
Inceſti concubitus, 253.
Indi cur nigri facti, 154.
Indus ex Ponto & Mari natus, Præf.

Indus rex Scythiæ, primus reperit argentum,274.
ab Inferis qui redierint licentia Parcarum,251.
Ino,2,4. Cadmi & Harmoniæ filia,179. impellit Themiſtonem ad cædem ſui ipſius, 243. præcipitat ſe in mare, ibid. fit dea Leucothea,224.
Inſcriptio equi Trojani,108.
Inſulæ maximæ,276.
Inventores primi rerum,277.
Invidia ex Pallante & Styge nata.Præf.
Jo,145. Inachi & Argiæ filia a Jove compreſſa, & Junone mutata in bovem, fit Iſis,145. P.2,21.
Jobas,pater Sthenobœæ,243.
Jocaſte filia Meneci,242. mater Oedipi, ibid. ex Lajo,66. nubit filio ſuo,67.
Jole, 35. Euryti filia, captiva Herculis,16.
Jonium mare unde dictum, 145.
Iphigenia,98. Taurica,120.
Iphimedia, uxor Aloi, filia Nepruni,28.
Iphiclus Jolai pater,173.
Iphinome, Amazonum una, 168.
Iphis,filius Phorbantis,18.
Iphitus, Euryti & Antiopes filius rex Oechaliæ, contendit ſagittarum ſcientia cum Apolline,14.
Ira, ex Æthere & Terra. Præfat.
Iris ex Taumante.Præf.
Iſchys Elati filius concumbit cum Coronide,P.2.40.
Iſis, quondam Jo,145. mutata in piſcem ſervatur a feritate gigantum, P.2,41.
Itea,filia Danai,quem occiderit, 170.
Itemales, qui expoſuit Oedipum, eundem agnoſcit,67.
Ithaca, mittis auxilium contra aprum Calydonium,124.
Itys, Terei & Prognes filius,occiſus a matre,& patri in epulis appoſitus,45,239.
Juno,13. Saturni & Opis filia. Præf. uxor Jovis. ibid. mater Martis. ibid. & Vulcani ſine patre. ibid. fit perducta in aere,166. mutat ſe in formam Berois,167. de forma certat cum Venere & Minerva,92. Caliſtonem mutat in urſam,177. Jaſoni polliceri omnia, quæ velit,Medeam compellit,21.a Phoroneo arma primum accipit,274. & honoratur ſacris,143. Tireſiam excæcat, 75. Titanas concitat contra Jovem,150.
Jupiter, Saturni & Opis filius Præf.ejus liberi varii. ibid. & 155.Æginam amat,52. Alcumenam decipit,29. Antiopam viduam comprimit,7. Aſteriem amat ſed rejicitur, 53. Calyſtonem hoſpitis ſui filiam comprimit,177. Europam tranſportat in Cretam, 178. Ledam quoque amat, 77. Niobam primam mortalium facit gravidam,145. ob amores mutatur in Cygnum, 77.P.2,8.& imbrem aureum, 63. & taurum,178. Typhonem fulmine percutit,152. genus humanum perdit diluvio, ſub ſpecie incendii extinguendi quod a Phaethonte factum,152,

Jupiter Ammon unde. P.2, 20.
Jupiter victor, 185.
Jusjurandum natum ex Æthere & Terra. Præf.
Ixion, 62. filius Leontei, nubem pro Junone comprimit, & generat centauros, 62. e quibus Euritiõn, 33. Neſus, 33. Pirithous, 14.

L.

Labdacus, pater Laji, 85. 76.
Labros, canis Actæonis, 81.
Labyrinthus Dædali, 40. ejus exitus ut monſtratus, 42.
Lacte ferino qui nutriti, 252.
Lacena, canis Actæonis, 81.
Lacedæmon, Jovis, & Taygetes filius, 155.
Lacheſis, Noctis & Erebi filia, Præf.
Lachene, canis Actæonis, 81.
Lacon canis ejusdem. ibid.
Lacretus, maritus Cleobules, pater Pithi, 97.
Lacus ex Pallante & Styge nati. Præf.
Ladon, canis Actæonis, 81.
Lœlaps, canis ejusdem. Ibid. item, Dianæ quem nulla fera poterat effugere, 189.
Laerta, Deucalionis filius in venatione apri Calydonii, 173.
Laertes Archii filius, 189. pater Ulyſſis. Ibid. & 97.
Læſtrygones, 125.
Læthuſa uxor Lyncei regis, 45.
Laira Leucippi filia, ſacerdos Dianæ, rapta a Caſtore & Polluce, 80.
Lajus. 66. filius Labdaci, maritus Jocaſtæ 66. in exilium ejicitur ab Amphione & Zetho, 9. a filio ſuo Oedipo occiditur, 67.
Lampetie Clymeni & Meropes filia, ſoror Phaetontis, 154.
Lampetie, Solis filia, 156.
Lampus canis Actæonis, 81.
Laocoon, 135. filius Acœtis, frater Anchiſæ, ſacerdos Apollinis, haſtam mittit in equum Trojanum, 135. cum filiis necatur a draconibus. Ibid.
Laocoon, filius Porthaonis, unus Argonautarum, 14.
Laodamia, 104. Acaſti filia, uxor Proteſilai, ſe interficit deſiderio mariti, 243.
Laodice, filia Priami. 90.
Laomache una Amazonum, 163.
Laomedon. 89. pater Heſionis, 31. 89.
Laomedon, Ili & Leucippes filius a quadrigis ſuis peremptus, 250.
Lapithæ a Centauris impetuntur propter uxores. 33.
Lares, qui alias Corybantes, 139.
Laris filius Pelasgi. 145.
Lariſſa urbs, 14.
Latinus, Telemachi & Circes filius. 127. auctor linguæ latinæ. Ibid.
Latona Poli & Phœbes filia. Præf. mater Apollinis & Dianæ ex Jove. ibid. & 140. ei vim intentat Tytius, 55. præfert ſe eidem Niobe. 9.
Leæne canis Actæonis, 181.
Learchus, Athamantis & Jovis filius. 1. interficitur a patre. 2.
Lebes aureus, præmium victoriæ, 273.
Leda. 77. Theſtii filia compreſſa a Jove. ib.
Lemniadæ. 15. patres & filios occidunt, 255. 15.

Leros inſula vaſtatur a leporum copia, P. 2, 33.
Leteſmophius, Terræ & Tartari filius, Præf.
Leodacus, maritus Agrianomes, pater Oilei, 14.
Leodice filia Martis, 159.
Leo & aper ad currum, 50. Nemæus, 30. Leonis exuviæ, præmium victoriæ, 273.
Leonteus pater Ixionis, 62.
Leophites, filius Chroni quot navibus venerit ad Trojam, 97.
Lepores vaſtant Lerum inſulam, 2, 33.
Lernæus fons, 30. 169. Lernæa hydra, 30.
Leucippe, uxor Theſtii, mater Iphicli, 14.
Leucippe uxor Ili mater Laomedontis, 250.
Leucippe, Theſtoris filia, patrem ſervat in vita, occidere ſe volentem, 190.
Leucippus, filius Herculis, 162.
Leueon canis Actæonis, 181.
Leucothea, v. Leucothoa.
Leucothoa, quæ ante Ino, 224. Latinis eſt mater Matuta, 2. baltheum dat Vlyſſi, 125. ex Sole filium habet Therſanonem, 14.
Liber, 167. filius Jovis ex Proſerpina, diſcerptus a Titanibus, 155.
Liber filius Jovis ex Semele, 155. ejus nutrices, 192. deſcendit ad inferos indeque revertitur, 151. & ex mortali fit immortalis, 224. Athenienſibus iraſcitur, eorumque filias punit, 130. Niſo nutricio ſuo regnum eripit, 130. Tyrrhenos mutat in delphinos, P. 2, 17. Vulcanum ebrium ducit in concilium duorum, 166 Liberi bacchæ, 7. Libero quis primus fecerit ſimulachrum, 225.
Libye, filia Palamedis, 160.
Libys, filius Libyes & Mercurii, 160.
Libys Tyrrhenus, 135.
Lichas famulus Herculis projectus ab eo in mare, 86.
Lichas petra, unde, 36.
Licoterſes rex Illyriæ, 184.
Lidus, filius Herculis, 162.
Lingua una olim omnes utebantur homines, earum diverſitas extitit ſub Mercurio, 143.
Lignus Apollinis filius & Uraniæ, 161. quot occiderit ad Trojam, 114. vincit cantu in ludis Acaſti, 273.
Litteræ a quibus inventæ, 277.
Longodes, cometæ genus, 192.
Lotophagi, qui, & quo genere victus uſi, 125.
Lucifer pater leuconoes, 161.
Lucretia, Lucretii filia, caſtiſſima, 256.
Luctus ex Æthere & Terra natus, Præf.
Ludi qui primi facti & a quibus, 273.
Luna Hyperionis & Æthræ filia Præf. mater Pandionis ex Jove, ib. amat Endymionem, 271.
Lupa nutrit Romulum & Remum, 252.
Lycaon, 176. filius Pelaſgi, 176. ejus filii apponunt carnes humanas Jovi, ibid.
Lyciſca, canis Actæonis, 181.
Lycoreus, Apollinis filius, 161.
Lycorias Nerei & Doridis filia, Præf.

Lycormas flumen, poſt Chryſorrhoas dictum, 241.
Lycoterſes rex Illyriæ occiſus ab uxore ſua, 240. 254.
Lycurgus fugat Hyadas, P. 2. 21.
Lycurgus, 132. Driantis filius Liberum expellit e regno, a quo punitur inſania, & objicitur pantheris, 232. vel a ſe ipſo interficitur, 242.
Lycus Martis filius, 159.
Lycus, 18. Neptuni & Celænonis filius, 157. interficere vult uxorem & filios Herculis ob quod ab ipſo interficitur, 31. 32.
Lycus, maritus Thæobulæ pater Arceſilai, 97.
Lydi lanam primi fecere, 274.
Lymnoria, Nerei & Dorides filia Præf.
Lyncæſte canis Actæonis, 181.
Lynceus Ægypti filius, pater Abantis ex Hypermeſtra, 273. ſervatur ab ea in vita, 168.
Lynceus Apharei filius, 173. & Arenæ unus ex Argonautis, 14.
Lynceus rex, maritus Læthuſæ, 44.
Lynceus, Theſtii filius, in venatione apri Calydonii, 173.
Lyncus, 259. rex Siciliæ, mutatur in lyncem feram a Cerere, 259.
Lyra Hectoris, 106.
Lyriſcita, Ponti & Maris filia, Præf.

M.

Macareus Æoli filius ſe ipſum interficit propter Cenacem ſororem, 242.
Macareus Jaſonis & Medeæ filius occiditur a matre, 239.
Machaon Aſclepii & Coronidis filius, 97. procus Helenæ, 81. quot navibus venerit ad Trojam, 97. in equo Trojano fuit, 108.
Machimus, canis Actæonis, 181.
Magneſea, mittit auxilia in aprum Calydonium, 173.
Maja, Atlantis & Plejones filia, Præf. mater Mercurii ex Jove, ibid.
Manto Tireſiæ filia, 128.
Mare ex Æthere & Terra natum, Præf. mare Cyneum, unde, 243.
Mariti qui occiderint uxores ſuas, 241.
Mars, Jovis & Junonis filius, Præf. conjicitur in dolium a gigantibus, P. 2. 40. ex Venere gignit Hermoniam & Formidinem ibid. ex aliis alios, 159. pro Cygno filio vult pugnare contra Herculem ſed a Jove impeditur, 31. Meleagrum quidam putant ejus filium, 14. filiam habet Hippolitam Amazonam ex Otrira, 30. de qua vide, 223. 235. ei conſecrata pellis aurea a Phryxo, 12. 14.
Marſyas, 165. Oeagri filius, provocat Apollinem ad certamen cum cythara, 156. diſcipulum

pulum habet Olympum, ib. & 273.
Marſyas flumen unde, 165.
Maſtuſius, P. 2, 40.
Mater Dea filium habet Midam 191.
Matres, quæ filios ſuos occiderunt, 239.
Matuta mater, alias Ino aut Leucothea, 224, 2.
Mauritania inſula maxima, 276.
Mauſolus rex, cujus monumentum inter ſeptem opera mirabilia, 223.
Meandrus ex Ponto & Mari, Præf.
Meda oppidum in Ecbatanis a quo conditum, 275.
Medea, 25. Æetæ & Idyæ filia, 25. ſoror Chalciopes, 14. 21. ducitur ad Jaſonem a ſorore, 21. quem juvat & liberat a periculis, 22. fratrem ſuum Abſyrtum, occiſum a Jaſone, ſepulturæ tradit, 23. Dianæ ſacerdotem ſe ſimulat & decipit Peliades, 24. a Jaſone repudiatur quem cum filiis ex eo interficit, 25. nubit Æges, 26. ex quo habet filium Medum, 26. quem ſtimulat ad cædem Perſis, 27.
Medea terra, unde dicta, 28
Medicina inventa a Chirone, 138. mulieribus tradi prohibita olim Athenis, 274.
Medon, unus Tyrrhenorum Piratarum. 134.
Medus, 27. Ægei & Medeæ filius occidit Perſen cognatum ſuum, 244. & ſic regnum occupat avitum, 27. a ſe nominat Medam oppidum, 275. & terram Medeam, 27.
Meduſa filia Gorgonis & Cetus Præf. ex Neptuno, gignit Chryſaorem & Pagoſum ibid, & 151.
Megara, 32. Creontis filia occiditur ab Hercule marito ſuo. 241. 31.
Megapenthes Procli filius Perſeum occidit, & ab Abante occiditur, 244.
Megarenſes & eorum rex Niſus, 198.
Megareus, Neptuni & Oenopes filius, 157. uxorem habet Meropen, & ex ea filium Hippomenem, 185.
Megera Ætheris & Terræ filia, Præf.
Meges, Phyllei & Euſtyoches filius, quot navibus iverit ad Trojam, 97. unus ex procis Helenæ fuit, 81.
Melampus canis Actæonis, 181.
Melanchotes canis ejuſdem, ibid.
Melaneus canis ejuſdem, ibid.
Melanippe, Deſmontis vel Æoli filia, 186. a Neptuno compreſſa, a patre excœcatur, ibid.
Melanthius, unus ex procis Penelopes laceratus per membra, 126.
Melas Phrixi filius, 3. & Chalciopes, 14. naufragus cum fratribus inventus ab Argonautis, 31.

Melas unus ex Tyrrhenis piratis, 134.
Meleager, 174. Oenei & Altſeæ filius 174. vel Martis, 14. inter Argonautas, ibid. & eos qui aprum Calydonium venantur, 172. 173. peculiaria de eo fata, 174. filium habet Parthenopeum ex Atlanta, 270. ob eam occidit avunculos ſuos, 244. vincit jaculo in ludis Acaſti, 273. a matre ipſi mors allata, 239. modus, quo id factum habetur, 174.
Meleagrides ſorores Meleagri verſæ in aves, 175.
Melia Ponti & Maris filia, Præf.
Melicertes Athamantis & Inus filius, 1. Phrixo datur necandus, 2. præcipitat ſe in mare, & fit Palæmon, ibid. & 243. 224.
Meliſſeus rex Cretæ. P, 2, 13.
Melite, Buſiris filia, mater Meli ex Neptuno, 157.
Melite Nerei & Doridis filia, Præf.
Melos Tyrrhenum, 174.
Melphis, uxor Moli mater Meriones, 97.
Melpomene una Muſarum ex Jove & Moneta nata, Præf. mater Sirenum ex Acheloo, ibid. & 125.
Memnon occidit Antilochum, 112. ob Achille occiditur. ibid. Memphis urbs Ægypti a quo condita, 275.
Menalippa, filia Chironis, P. 2, 18.
Mendacium ex Æthere & Terra natum, Præf.
Menelaus Atrei & Æropes filius, 97. procus Helenæ, 81. miſſus ad quærendum Thyeſten, 88. Helenam accipit uxorem, 78. eandem amittit per Paridem, 92. duces ad bellum Trojanum conducit cum Agamemnone fratre, 95. quot navibus ad id bellum venerit, 97. adjudicat Vlyſſi arma Hectoris, 107. eſt in equo Trojano, 108. certat cum Alexandro, 112. occidit Antilochum, ibid. & Deiphobum, 113. in Ægyptum defertur, 116. vicit jaculo in ludis Patrocli ejuſdemque rogo injicit captivos, equum, & canem. 273.
Menephiarus, gigantum unus, Præf.
Menoccius Actoris filius inter Argonautas, 14. maritus Philomelæ ex qua habet Patroclum, 97. 257. 270.
Menœcus, pater Creontis, 25. 76. & Jocaſtes, 247. de muro Athenarum ſe præcipitat, ibid.
Menophrus, filius Bliadis ſororem habet Cyllenem, cum qua, ut & matre concumbit, 253.
Menycus. vide Menœcus.
Mera Nerei & Dorides filia. Præf.
Mera canis Icarii, 130.
Mercurius, Jovis & Majæ filius Præf. mutat ſe in Ibin, P. 2, 28. ejus filii, 160. inter quos Autolycus, 199. Cephalus 241. Eleuſinus, 275. Echion & Euritus, 14. aſſidue venit ab inferis,

Euporie una Horarum, 183.
Euphrates ex Ponto & mari natus Præf.
Eureſtus, Mercurii filius, 160.
Euribates, filius Teleontis, 14.
Eurimus, pater Tireſiæ, 15.
Euripides Apollinis & Cleobulæ filius, 161.
Euripides Tragicus a canibus conſumptus, 247.
Europa, 178. Agenoris filia, ex Jove filios habet tres, 155.
Europe, Tityi filia ex Neptuno habet filium Euphemum, 14.
Eurota flumen, 77.
Euryale Gorgonis & Celi filia, Præf.
Euryalus, vincit curſu in ludis Æneæ, 273.
Eurybades inter nuntius ad Trojam, 97.
Euryclia, nutrix Vlyſſis, 125
Eurydamas, Iri & Demonaſſæ filius, 14.
Eurydice Nerei & Dorides filia. Præf. uxor fuit Orphei, quam revocavit ex inferis, 164.
Eurydice Danai filia, quem occidit, 170.
Eurydice uxor Lyci Archemori mater. 273.
Eurylochus cum ſociis a Circe mutatur in beſtias, 125.
Eurymus habet filium Telemum, 125. & Tireſiam, 128.
Eurynome Nyſi filia ex Neptuno gignit Agenorem & Bellerophontem, 157.
Eurynome Ponti & Maris filia. Præf. ex Jove gignit Gratias, ibid.
Eurynome uxor Talai mater Adraſti, 69.
Eurypilus, procus Helenæ, 8. a Neoptolemo occiditur, 112.
Euryſthenes, filius Ægypti a quo occiſus, 170.
Euryſtheus rex injungit Herculi labores, 30. 32. pater Alexandri regis Argivorum, 124.
Eurytion, centaurus ab Hercule occiſus, 31.
Eurytion, victor ſagitta in ludo Æneæ, 273.
Eurytus, filius Mercurii, 160. & Antreatæ, unus Argonautarum 14. ſagitta vincit, 273.
Eurytus maritus Antiopas pater Clytii & Iphiti, 14.
Euſorus pater Cyzici, 16.
Euſtyoche, uxor Phylei, mater Megis, 97.

F.

Faces ſceleratæ, 249.
Fatum, Noctis & Erebi progenies. Præf. fata canunt Parcæ, 171.
Favonius Aſtrei & Auroræ proles, Præf.
Feminis medicinam diſcere olim prohibitum apud Athenienſes, mox permiſſum, 274.
Fibulis matris oculos ſibi eruit Oedipus, 67.
Filiæ Danai quæ quos occiderunt, 170. Oceani, 182.
Filias qui occiderint ſuas, 238.
Filios, quæ matres occiderint, 239. qui conſumſerint in epulis, 246.
Fiſtulæ cantus a quo inventus, 274.
Flevia, urbs in Olympo, 14.
Flumina ex Ponto & Mari nata. Præf.
Focus v. Phocus.

Fontes ex Gygante & Styge. Præf.
Formido ex Venere & Marte. Præf.
Formoſiſſimi qui fuerint,270.
Frenos equorum quis invenerit, 274.
Frumentum, Cereris inventum. 274. 277. per quem propagatum in univerſum orbem, 147.
Funebres ludi & certationes,91. 156. 273.
Fuſtibus utebantur primum pro armis, 274.

G.

Galathea, Nerei & Dorides filia, Præf.
Gatea Argolica, 273.
Ganymedes, filius Aſſaraci, mutatus in aquarii ſignum, 224.
Ganymedes, filius Erichthonii formoſiſſimus, amatus Jovi, 271. raptus ab eo aquilæ ſpecie, P.2,16. aquarius,P. 2,29.
Gargaſus Trojanus,quot occiderit, 115.
Gavius occiſus ab Ajace, 113.
Generos & Soceros qui occiderint. 245.
Geryon Cryſauris & Callirhoe filius, trimembris. Præf. pater Hippotæ,173. ab Hercule interfectus, 30.
Gigantes ex Terra & Tartaro nati. Præf.
Gladio quis primus uſus,274.
Glauce Creontis filia, uxor Jaſonis,25.
Glauce Nerei & Dorides filia. Præf.
Glauce, Amazonum una,168.
Glaucippe filia Danai quem occiderit,170.
Glaucus deus amat Scyllam, 199.
Glaucus Minois filius vitæ reſtituitur per Æſculapium,49. vel Polydum ut alii,251.
Glaucus Siſyphi filius, diſcerptus ab equis,273. 250.
Glaucus ad Trojam occiſus a Diomede. 112.
George, filia Oenei, ſoror Meleagri, mutata in avem.174.
Georgis uxor Andremonis, mater Thoæ.97.
Gorgition, filius Priami,90.
Gorgo, canis Actæonis,181.
Gorgo, uxor Ceti. Præf.
Gorgon. P.2,12. Typhonis & Echidnæ. Præf. ejus caput oſtenſum mutat in lapides,64
Græce.P.2,12.
Gyarus inſula, qualis,276.
Gyas victor in ludis Æneæ, certamine navali,273.
Gymnici ludi fiunt Palemoni ſingulis quinquennis, Iſthmici dicti, 2.
Gyrton, urbs Theſſaliæ,14.

H.

Halieton avis, olim Niſus,199.
Hammon,133. ejuſque templum conditum a Libero,133. 275.
Harmonia, filia Martis & Veneris. Præf. & 159. dono a Minerva veſtem accipit ſceleribus tinctam,148. uxor Cadmi, cum quo verſa in draconem.6.
Harpalice,206. Clymenei filia, cum quo concubuit, 253. filium ex eo concubitu natum interficit,255.

Har-

Harpatice Harpatici filia nutritur, a vacca & equa, 193, 252. patrem ſervat in bello, 254. 193. a paſtoribus interfecta, ibid.
Harpalicus, 193, rex Amymneorum, 193, 251. a Neoptolemo vulneratur & poſt in ſeditione interficitur. ibid.
Harpalus canis Actæonis, 181.
Harpyæ ex Taumante natæ. Præf.
Hecabe Danai filia, quem occiderit, 170.
Hecatonpylæ urbs, quæ, 275.
Hector Priami filius, 90. Ajaci donat gladium, 112. occidit triginta unum, 115. inter hos Proteſilaû & Antilochum, 113. ab Achille occiditur, 112.
Heuba, 111. Ciſſei filia, uxor Priami, caſtiſſima, 256. per ſomnium vidit parere facem ardentem, 91. poſt gignit Alexandrum, Paridem deinde dictum. ibid. præcipitat ſe in mare facta captiva & fit canis, 111.
Hecypris, una Horarum, 183.
Helena, 79. Jovis & Ledæ filia, conjux Deiphobi quem occidit, 240.
Helena Jovis & Pyrrhes filia. 155.
Helena Tyndarei & Ledæ filia, 78. formoſiſſima. ibid. procos habuit multos, 78. qui fuerint, 81. rapta a Theſeo & Pirithoo de fano Dianæ, & delata Athenis, 79. Menelaum eligit maritum præ aliis, 78. a quo capitur a Paride, 92. cum Menelao revertitur in patriam, 118.
Helenus, Priami filius, augur, 128.
Heliades quæ, & quomodo mutatæ in arbores, 144.
Helice, Danai filia, quem occiderit, 170.
Helieta, Danai filia quem interfecerit, 170.
Helimus curſu victor in ludis Æneæ. 273.
Helle, Achamantis & Nebulæ filia. 1. quæritur ad cædem ab Ino. 2. fit inſana. 3. ex ariete decidit in mare unde Helleſpontus. Ibid. P. 2. 20.
Hemon canis Actæonis, 181.
Hepheſtius. P. 2. 13.
Henicea, filia Priami, 90.
Hercules Jovis & Alcumenæ filius. 155. 29. ejus athla quæ, 30. ejus parerga, 31. Alceſten. revocat ex inferis, 51. Amazonum petit baltheum. 14. aquilam Promethei interficit 144. Argonautarum eſt ſocius 14. Cygnum occidit, 261. draconem interficit & hydram. Præf. Heſionam liberat. 89. Lycum occidit, 32. Neleum item ejuſque filios, 10. 31. Neſſum quoque, 34. Pylum expugnat, 10. Theſeum & Pirithoum reducit ab inferis, 79. ludos gymnicos inſtituit, 273. Hyllam amat, 271. Deianiram ducit uxorem, 33. & Megæram, quam occidit per inſaniam cum filiis, 241. a Dejanira impulſu Neſſi occiditur, 240. 243. ſimul ipſe ſe conjicit in ignem, 242. ex mortali fit immortalis, 224.
Hermaphroditus, 271.
Hermes cur dictus Mercurius, 143.
Hermione Menelai & Helenæ filia, uxor Oreſtis, 122. Her-

Hermonia. v. *Harmonia*.
Hero filia Danai, quem occiderit.170.
Hero filia Priami. 90.
Herſa, Cecropis filia cum ſororibus accipit cuſtodiendum Erichthonium a Minerva. 166. ſe ipſam præcipitat in mare.ibid.
Heſiona,Laomedontis filia, mater Tevori. 97.
Heſione objecta ceto, 31.
Heſperides ex Nocte & Erebo. Præf. draco earum. ibid. earum mala P.2,3.
Heſperie,una Heſperidum. Præf.
Heſperus, dicitur & Lucifer. P.2. 42.
Heſtyæa ex Ponto & Mari. Præf.
Hierophilus medicus præceptor Agnodices.274.
Hilagus filius Priami. 90.
Himantes pater Plutonis.155.
Hipaſus Pellenis maritus, pater Aſterionis & Amphionis.14.
Hippalcimus, Pelopis & Hippodamiæ filius.14.
Hippalcus, Pelopis & Hippodamiæ filius.84. maritus Asteropes pater Penelei.97.
Hippaſus Euryti filius.173. pater Actoris.14.
Hippaſus, Priami filius.90.
Hippea Antippi filia, uxor Elati, mater Polyphemi.14.
Hippocoon, Amyci filius, in venatione apri Calydonii. 173. pater Nelei.10.32. & Milei, 14.
Hippocoon in ludis Æneæ vincit ſagitta.273.
Hippocrene fons. P,2,18.
Hippodamas occiſus ab Agamemnone.113.
Hippodamia Oenei filia, uxor Pelopis, ſe ipſam interficit, 143.
Hippodamia Oenomai filia, 14. concumbit cum patre, 253. mater Hippalcimi.14.
Hippolyte,una ex Amazonibus. 163.filia Martis & Otriræ.30. ab Hercule captiva donatur Theſeo.ibid.
Hippolite uxor Iphiti, mater Schedii.97.
Hippolytus accipit vitam ab Æſculapio, 49.
Hippolytus.47. Theſei & Antiopes filius a quadrigis ſuis perimitur.250. revocatur ab inferis voluntate Dianæ, dicitur que Virbius. 251.
Hippomedon Neſimachi & Mythidicæ filius.70.
Hippomenes Megarei & Meropes filius, vincit Atlantam curſu.185.
Hipponeus Herculis filius ſe ipſum conjicit in ignem,242.
Hipponous, maritus Aſtynomes, pater Capanei.70.
Hippoſidus, filius Priami.90.
Hippotas, filius Geryonis.173.
Hippotes, Creontis filius.27.
Hippothoe, una ex Amazonibus.163.
Hippothoe, Danai filia, quem occiderit.170.
Hippothoe, Peliæ filia cum ſororibus coquit patrem in aheno.24.
Hippothous, Neptuni & Alopes filius, nutritus ab equa.252. licet bis eſſet expoſitus.187, accipit regna avita

a Theſeo, ibid. a Telepho occiditur cum fratre Nerea, 244.
Hippotrochus, Priami filius, 90.
Hipſeus, pater Themiſtus, 157.
Homo primum e luto, 142. poſt e lapide miſſo juſſu Jovis, 153. animam accipit a Minerva, 142. homines ſine legibus & oppidis vivebant olim, unaque utebantur lingua, 143. ignem petebant a diis, 144.
Horarum nomina, 183.
Hoſpites peregre adventantes immolati olim in Ægypto, 56 item in Tauricis, 120.
Hyacinthus, filius Oebali, amatus ab Apolline, 245. filiam habet Spariantidem, quam immolat pro Athenienſibus, 238
Hyades, quæ, 182. locum habet inter ſydera, 192. nomina earum. P. 2. 21.
Hyas. 192. Atlantis & Pleiones filius occiſus ab apro, 192.
Hyas maritus Bœotiæ. P. 2. 21.
Hydra ex Typhone & Echidna, 151. novem habet capita, Præf. interfecta ab Hercule. Ibid. & 30. qui tela ſua ejus felle tincta reddebat venenatiſſima, 34.
Hylactor, canis Actæonis, 181.
Hylas Theodomantis & Menodices filius, 14. amatus ab Hercule quia formoſiſſimus, 271. raptus a Nymphis juxta Cion, 14.
Hylæus, canis Actæonis, 181.
Hymane uxor Phrobantis, mater Tiphys. 14.
Hymenæus cantus unde, 272.
Hyparete, Danai filia, quem occiderit, 170.
Hyperantus, filius Ægypti, a quo occiſus, 170.
Hyperbius, filius Ægypti, a quo occiſus, 170.
Hyperenor, unus Spartarum, 178
Hyperion ex Æthere & Terra, Præf. uxorem habet Æthram, liberos Solem, lunam, Auroram. Ibid.
Hyperiſcus, filius Priami, 90.
Hypermeſtra Theſtii filia, ex Apolline mater Amphiari, 70. ſervat Lynceum patruelem, 169. fano colitur. Ibid.
Hypſeus, pater Themiſtus, 139. 243.
Hypſipile, 74. filia Thoantis, patrem interficiendum clam imponit navi, vel ſervaretur, 15. 254.
Hyreus. P. 2. 34.

I.

I littera a quo inventa, 277
Jæra Nerei & Dorides filia. Præf.
Jalmenus, Lyci & Pernidis filius quot navibus venerit ad Trojam. 97.
Janaſſa, Nerei & Dorides filia. Præf.
Janira Nerei & Dorides filia, Præf.
Janthe, Ponti & Maris filia, Præf.
Japetus, Terræ & Tartari filius gigantum unus. Præf. uxor ejus Clymene, filii, Atlas, Epimetheus, Prometheus. Ibid. & 142.
Japetus alius, cujus filius Dryas in venatione apri Calydonii, 123.

Jaſion

Jaſion Ilithii filius formoſiſſimus, 270. amatus a Cerere, ibid.
Jaſius Atalantæ pater, 70.
Jaſon. 24. Æſonis filius & Alcimedes, 3. jubetur pellem auream Phryxi petere, ibid. & 12. convocat Argonautas, & qui fuerint, 14. amatur a Medea impulſu Veneris, 23. Peliam curat interfici per Medeam, 24. filios ex ea habet Marcerum & Feretum, 25. repudiata Meduſa ducit Creuſam, ibid. filios habuit & ex Hypſipile Lemniade, 15. fuit in venatione apri Calydonii, 178.
Jaſon Jovis & Electræ filius a quadrigis ſuis peremptus, 250
Icarius, 130. P. 2, 4. vinum accipit a Libero. ibid.
Icarus Dædali filius liquefactis alis decidit in mare, 40. Pater Erigones, 248. fit ſtella dicta Anturus, 224.
Icarus, rex Cariæ, Theonem ſibi emit in concubinatum, 190.
Ichnebates, canis Actæonis, 181.
Ida mons in quo Paridis judicium, 92.
Idas Apdarei & Arenæ filius unus Argonautarum, 14. occidit aprum. ibid. prælio vincitur a Telepho. 100.
Idea, Danai filia quem occiderit, 170.
Ideus Theſtii filius in venatione apri Calydonii, 173. pellem ejus apri vult eripere Atalantæ, ſed occiditur a Meleagro, 174.
Idmon filius Apollinis ab apro occiditur, 148. 18.
Idomeneus, filius Deucalionis, 97. formoſiſſimus, 270. procus Helenæ, 81. quot navibus venerit ad Trojam, 92.
Idothea, filia Agamemnonis.
Idothea, filia Oceani. 182.
Idya uxor Æetæ, mater Medeæ, 25.
Jenios agrus, gigantum unus. Præf.
Ignem quis primus invenerit. 144.
Ilia, mater Romuli & Remi. 252.
Iliona. 109. Priami filia. 90. uxor Polymneſtoris, 109. Polydorum fratrem educit pro filio ſuo, ibid. 254. maritum occidit. 240. 109. ſe ipſam interficit, 243.
Ilius, Apollinis & Vreæ filius, 161.
Iltonomus, filius Ægypti, a quo occiſus. 170.
Ilus, maritus Laucippes, pater Laomedontes, 250.
Imber aureus. 63.
Imenarete, uxor Calchodontis mater Elpenoris, 97.
Immortales ex mortalibus qui facti. 224.
Impiæ quæ fuerint. 255.
Inachus Oceani filius, ſororem habet Archiam, & ex ea filium Phoronea. 143. 225. & filiam Jo. 145.
Inachus, Ponti & Maris filius. Præf.
Inachus Triopis & Oreſiades filius. 238.
Inceſti concubitus, 253.
Indi cur nigri facti. 154.
Indus ex Ponto & Mari natus. Præf.

Indus rex Scythiæ, primus reperit argentum,274.
ab Inferis qui redierint licentia Parcarum,251.
Ino.2,4. Cadmi & Harmoniæ filia,179. impellit Themiſtonem ad cædem ſui ipſius, 243. præcipitat ſe in mare, ibid.fit dea Leucothea,224.
Inſcriptio equi Trojani,108.
Inſulæ maximæ,276.
Inventores primi rerum,277.
Invidia ex Pallante & Styge nata.Præf.
Jo,145. Inachi & Argiæ filia a Jove compreſſa, & Junone mutata in bovem,fit Iſis,145. P.2,21.
Jobas,pater Sthenobœæ,243.
Jocaſte filia Meneci,242. mater Oedipi,ibid. ex Lajo,66. nubit filio ſuo,67.
Jole, 35. Euryti filia, captiva Herculis,16.
Jonium mare unde dictum, 145.
Iphigenia,98. Taurica,120.
Iphimedia, uxor Aloi, filia Neptuni,28.
Iphiclus Jolai pater,173.
Iphinome, Amazonum una, 168.
Iphis,filius Phorbantis,18.
Iphitus, Euryti & Antiopes filius rex Oechaliæ, contendit ſagittarum ſcientia cum Apolline,14.
Ira, ex Æthere & Terra. Præfat.
Iris ex Taumante,Præf.
Iſchys Elati filius concumbit cum Coronide,P.2.40.
Iſis, quondam Jo,145. mutata in piſcem ſervatur a feritate gigantum,P.2.41.
Itea,filia Danai,quem occiderit, 170.
Itemales, qui expoſuit Oedipum, eundem agnoſcit,67.
Ithaca; mittit auxilium contra aprum Calydonium,124.
Itys, Terei & Prognes filius,occiſus a matre,& patri in epulis appoſitus,45,239.
Juno,13. Saturni & Opis filia. Præf. uxor Jovis,ibid. mater Martis,ibid. & Vulcani ſine patre, ibid. fit perducta in aere,166. mutat ſe in formam Beröis,167. de forma certat cum Venere & Minerva,92. Caliſtonem mutat in urſam,177. Jaſoni polliceri omnia, quæ velit,Medeam compellit,21.a Phoroneo arma primum accipit,274. & honoratur ſacris,143. Tireſiam excæcat,75. Titanas concitat contra Jovem,150.
Jupiter, Saturni & Opis filius Præf.ejus liberi varii. ibid. & 155.Æginam amat,52. Alcumenam decipit,29. Antiopam viduam comprimit,7. Aſteriem amat ſed rejicitur, 53. Calyſtonem hoſpitis ſui filiam comprimit,177.Europam transportat in Cretam, 178. Ledam quoque amat, 77. Niobam primam mortalium facit gravidam,145. ob amores mutatur in Cygnum, 77.P.2,8.& imbrem aureum, 63. & taurum,178. Typhonem fulmine percutit,152. genus humanum perdit diluvio, ſub ſpecie incendii extinguendi quod a Phaethonte factum,152.

Jupiter Ammon.unde. P.2,20.
Jupiter victor,185.
Juſjurandum natum ex Æthere & Terra.Præf.
Ixion,62. filius Leontei, nubem pro Junone comprimit,& generat centauros,62. e quibus Euritlon,33.Neſus,35. Pirithous,14.

L.

Labdacus,pater Laji,85,76.
Labros, canis Actæonis,81.
Labyrinthus Dædali, 40. ejus exitus ut monſtratus,42.
Lacte ferino qui nutriti. 252.
Lacena,canis Actæonis. 81.
Lacedæmon, Jovis, & Taygetes filius,155.
Lacheſis, Noctis & Erebi filia, Præf.
Lachene, canis Actæonis,81.
Lacon canis ejuſdem.ibid.
Lacretus,maritus Cleobules,pater Pithi,97.
Lacus ex Pallante & Styge nati. Præf.
Ladon,canis Actæonis,81.
Lœlaps, canis ejuſdem. Ibid. item, Dianæ quem nulla fera poterat effugere,189.
Laerta,Deucalionis filius in venatione apri Calydonii,173.
Laertes Archii filius,189. pater Ulyſſis.Ibid.& 97.
Læſtrygones,125.
Læthuſa uxor Lyncei regis, 45.
Laira Leucippi filia, ſacerdos Dianæ, rapta a Caſtore & Polluce,80.
Lajus.66.filius Labdaci,maritus Jocaſtæ 66. in exilium ejicitur ab Amphione & Zetho, 9. a filio ſuo Oedipo occiditur,67.
Lampetie Clymeni & Meropes filia, ſoror Phaetontis, 154.
Lampetie,Solis filia,156.
Lampus canis Actæonis,81.
Laocoon, 135. filius Acœtis, frater Anchiſæ, ſacerdos Apollinis, haſtam mittit in equum Trojanum, 135. cum filiis necatur a draconibus. Ibid.
Laocoon,filius Porthaonis,unus Argonautarum,14.
Laodamia,104.Acaſti filia,uxor Proteſilai,ſe interficit deſiderio mariti,243.
Laodice,filia Priami.90.
Laomache una Amazonum. 163.
Laomedon.89. pater Heſionis. 31.89.
Laomedon, Ili & Leucippes filius a quadrigis ſuis peremptus,250.
Lapithæ a Centauris impetuntur propter uxores. 33.
Lares,qui alias Corybantes,139.
Laris filius Pelasgi.145.
Lariſſa urbs,14.
Latinus, Telemachi & Circes filius.127. auctor linguæ latinæ. Ibid.
Latona Poli & Phœbes filia, Præf. mater Apollinis & Dianæ ex Jove.ibid. & 140. ei vim intentat Tytius,55. præfert ſe eidem Niobe.9.
Leæne canis Actæonis,181.
Learchus, Athamantis & Jovis filius.1.interficitur a patre.2.
Lebes aureus, præmium victoriæ,273.
Leda.77.Theſtii filia compreſſa a Jove. ib.
Lemniadæ.15.patres & filios occidunt,255.15.

Leros inſula vaſtatur a leporum copia, P. 2, 33.
Letesmophius, Terræ & Tartari filius, Præf.
Leodacus, maritus Agrianomes, pater Oilei, 14.
Leodice filia Martis, 159.
Leo & aper ad currum, 50. Nemæus, 30. Leonis exuviæ, præmium victoriæ, 273.
Leonteus pater Ixionis, 62.
Leophites, filius Chroni quot navibus venerit ad Trojam, 97.
Lepores vaſtant Lerum inſulam, 2, 33.
Lernæus fons. 30. 169. Lernæa hydra, 30.
Leucippe, uxor Theſtii, mater Iphicli, 14.
Leucippe uxor Ili mater Laomedontis, 250.
Leucippe, Theſtoris filia, patrem ſervat in vita, occidere ſe volentem, 190.
Leucippus, filius Herculis, 162.
Leucon canis Actæonis, 181.
Leucothea, v. Leucothoa.
Leucothoa, quæ ante Ino, 224. Latinis eſt mater Matuta, 2. baltheum dat Vlyſſi, 125. ex Sole filium habet Therſanonem, 14.
Liber, 167. filius Jovis ex Proſerpina, diſcerptus a Titanibus, 155.
Liber filius Jovis ex Semele, 155. ejus nutrices, 192. deſcendit ad inferos indeque revertitur, 151. & ex mortali fit immortalis, 224. Athenienſibus iraſcitur, eorumque filias punit, 130. Niſo nutricio ſuo regnum eripit, 130. Tyrrhenos mutat in delphinos, P. 2, 17. Vulcanum ebrium ducit in concilium duorum, 166. Liberi bacchæ, 7. Libero quis primus fecerit ſimulachrum, 225.
Libye, filia Palamedis, 160.
Libys, filius Libyes & Mercurii, 160.
Libys Tyrrhenus, 135.
Lichas famulus Herculis projectus ab eo in mare, 86.
Lichas petra, unde, 36.
Licoterſes rex Illyriæ, 184.
Lidus, filius Herculis, 162.
Lingua una olim omnes utebantur homines, earum diverſitas extitit ſub Mercurio, 143.
Lignus Apollinis filius & Uraniæ, 161. quot occiderit ad Trojam, 114. vincit cantu in ludis Acaſti, 273.
Litteræ a quibus inventæ, 277.
Longodes, cometæ genus, 192.
Lotophagi, qui, & quo genere victus uſi, 125.
Lucifer pater leuconoes, 161.
Lucretia, Lucretii filia, caſtiſſima, 256.
Luctus ex Æthere & Terra natus, Præf.
Ludi qui primi facti & a quibus, 273.
Luna Hyperionis & Æthræ filia Præf. mater Pandionis ex Jove, ib. amat Endymionem, 271.
Lupa nutrit Romulum & Remum, 252.
Lycaon, 176. filius Pelaſgi, 176. ejus filii apponunt carnes humanas Jovi, ibid.
Lyciſca, canis Actæonis, 181.
Lycoreus, Apollinis filius, 161.
Lycorias Nerei & Doridis filia, Præf.

Lycormas flumen, poſt Chryſorrhoas dictum, 242.
Lycoterſes rex Illyriæ occiſus ab uxore ſua, 240, 254.
Lycurgus fugat Hyadas, P, 2, 21.
Lycurgus, 132. Driantis filius Liberum expellit e regno, a quo punitur inſania, & objicitur pantheris, 232. vel a ſe ipſo interficitur, 242.
Lycus Martis filius, 159.
Lycus, 18. Neptuni & Celænonis filius, 157. interficere vult uxorem & filios Herculis ob quod ab ipſo interficitur, 31. 32.
Lycus, maritus Thæobulæ pater Arceſilai, 97.
Lydi lanam primi fecere, 274.
Lymnoria, Nerei & Dorides filia Præf.
Lyncæſte canis Actæonis, 181.
Lynceus Ægypti filius, pater Abantis ex Hypermeſtra, 273. ſervatur ab ea in vita, 168.
Lynceus Apharei filius, 173. & Arenæ unus ex Argonautis, 14.
Lynceus rex, maritus Læthuſæ, 44.
Lynceus, Theſtii filius, in venatione apri Calydonii, 173.
Lyncus, 259. rex Siciliæ, mutatur in lyncem feram a Cerere, 259.
Lyra Hectoris, 106.
Lyriſcita, Ponti & Maris filia, Præf.

M.

Macareus Æoli filius ſe ipſum interficit propter Cenacem ſororem, 242.
Macareus Jaſonis & Medeæ filius occiditur a matre, 239.
Machaon Aſclepii & Coronidis filius, 97. procus Helenæ, 81. quot navibus venerit ad Trojam, 97. in equo Trojano fuit, 108.
Machimus, canis Actæonis, 181.
Magneſea, mittit auxilia in aprum Calydonium, 173.
Maja, Atlantis & Plejones filia, Præf. mater Mercurii ex Jove, ibid.
Manto Tireſiæ filia, 128.
Mare ex Æthere & Terra natum, Præf. mare Cyneum, unde, 243.
Mariti qui occiderint uxores ſuas, 241.
Mars, Jovis & Junonis filius, Præf. conjicitur in dolium a gigantibus, P. 2, 40. ex Venere gignit Hermoniam & Formidinem ibid. ex aliis alios, 159. pro Cygno filio vult pugnare contra Herculem ſed a Jove impeditur, 31. Meleagrum quidam putant ejus filium, 14. filiam habet Hippolitam Amazonam ex Otrira, 30. de qua vide, 223. 235. ei conſecrata pellis aurea a Phryxo, 12. 14.
Marſyas, 165. Oeagri filius, provocat Apollinem ad certamen cum cythara, 156. diſcipulum

pulum habet Olympum, ib. & 273.
Marſyas flumen unde, 165.
Maſtuſius, P. 2, 40.
Mater Dea filium habet Midam 191.
Matres, quæ filios ſuos occiderunt, 239.
Matuta mater, alias Ino aut Leucothea, 224, 2.
Mauritania inſula maxima, 276.
Mauſolus rex, cujus monumentum inter ſeptem opera mirabilia, 223.
Meandrus ex Ponto & Mari, Præf.
Meda oppidum in Ecbatanis a quo conditum, 275.
Medea, 25. Æetæ & Idyæ filia, 25. ſoror Chalciopes, 14. 21. ducitur ad Jaſonem a ſorore, 21. quem juvat & liberat a periculis, 22. fratrem ſuum Abſyrtum, occiſum a Jaſone, ſepulturæ tradit, 23. Dianæ ſacerdotem ſe ſimulat & decipit Peliades, 24. a Jaſone repudiatur quem cum filiis ex eo interficit, 25. nubit Æges, 26. ex quo habet filium Medum, 26. quem ſtimulat ad cædem Perſis, 27.
Medea terra, unde dicta, 28
Medicina inventa a Chirone, 138. mulieribus tradi prohibita olim Athenis, 274.
Medon, unus Tyrrhenorum Piratarum. 134.
Medus, 27. Ægei & Medeæ filius occidit Perſen cognatum ſuum, 244. & ſic regnum occupat avitum, 27. a ſe nominat Medam oppidum, 275. & terram Medeam, 27.
Meduſa filia Gorgonis & Cetus Præf. ex Neptuno, gignit Chryſaorem & Pagoſum ibid, & 151.
Megara, 32. Creontis filia occiditur ab Herculе marito ſuo. 241. 31.
Megapenthes Procli filius Perſeum occidit, & ab Abante occiditur, 244.
Megarenſes & eorum rex Niſus, 198.
Megareus, Neptuni & Oenopes filius, 157. uxorem habet Meropen, & ex ea filium Hippomenem, 185.
Megera Ætheris & Terræ filia, Præf.
Meges, Phyllei & Euſtyoches filius, quot navibus iverit ad Trojam, 97. unus ex procis Helenæ fuit, 81.
Melampus canis Actæonis, 181.
Melanchotes canis ejuſdem, ibid.
Melaneus canis ejuſdem, ibid.
Melanippe, Deſmontis vel Æoli filia, 186. a Neptuno compreſſa, a patre excæcatur, ibid.
Melanrhius, unus ex procis Penelopes laceratus per membra, 126.
Melas Phrixi filius, 3. & Chalciopes, 14. naufragus cum fratribus inventus ab Argonautis, 21.

Melas unus ex Tyrrhenis piratis, 134.
Meleager, 174. Oenei & Altſeæ filius 174. vel Martis, 14. inter Argonautas, ibid. & eos qui aprum Calydonium venantur, 172. 173. peculiaria de eo fata, 174. filium habet Parthenopeum ex Atlanta, 270. ob eam occidit avunculos ſuos, 244. vincit jaculo in ludis Acaſti, 273. a matre ipſi mors allata, 239. modus, quo id factum habetur, 174.
Meleagrides ſorores Meleagri verſæ in aves, 175.
Melia Ponti & Maris filia, Præf.
Melicertes Athamantis & Inus filius, 1. Phrixo datur necandus, 2. præcipitat ſe in mare, & fit Palæmon, ibid. & 243. 224.
Meliſſeus rex Cretæ. P,2,13.
Melite, Buſiris filia, mater Meli ex Neptuno, 157.
Melite Nerei & Doridis filia, Præf.
Melos Tyrrhenum, 174.
Melphis, uxor Moli mater Meriones, 97.
Melpomene una Muſarum ex Jove & Moneta nata, Præf. mater Sirenum ex Acheloo, ibid & 125.
Memnon occidit Antilochum, 112. ob Achille occiditur. ibid. Memphis urbs Ægypti a quo condita, 275.
Menalippa, filia Chironis, P. 2, 18.
Mendacium ex Æthere & Terra natum, Præf.
Menelaus Atrei & Æropes filius, 97. procus Helenæ, 81. miſſus ad quærendum Thyeſten, 88. Helenam accipit uxorem, 78. eandem amittit per Paridem, 92. duces ad bellum Trojanum conducit cum Agamemnone fratre, 95. quot navibus ad id bellum venerit, 97. adjudicat Vlyſſi arma Hectoris, 107. eſt in equo Trojano, 108. certat cum Alexandro, 112. occidit Antilochum, ibid. & Deiphobum, 113. in Ægyptum defertur, 116. vicit jaculo in ludis Patrocli ejuſdemque rogo injicit captivos, equum, & canem, 273.
Menephiarus, gigantum unus, Præf.
Menoccius Actoris filius inter Argonautas, 14. maritus Philomelæ ex qua habet Patroclum, 97. 257. 270.
Menœcus, pater Creontis, 25. 76. & Jocaſtes, 247. de muro Athenarum ſe præcipitat, ibid.
Menophrus, filius Bliadis ſororem habet Cyllenem, cum qua, ut & matre concumbit, 253.
Menycus. vide Menœcus.
Mera Nerei & Dorides filia. Præf.
Mera canis Icarii, 130.
Mercurius, Jovis & Majæ filius Præf. mutat ſe in Ibin, P. 2, 28. ejus filii, 160. inter quos Autolycus, 199. Cephalus 241. Eleuſinus, 275. Echion & Euritus, 14. aſſidue venit ab inferis,

inferis, 251. linguarum diverſitatem docet homines, 143. litteras invenit ex volatu gruum, 277. ceperit & lyram, P. 2, 7. paleſtram primus docuit ibid. rota conſtrinxit Ixionem, 72. vinxit Promethea in Caucaſo, 144. Meratus Mercurii & Antreatæ filius, 14.
Meriones Moli & Melphidis filius quot navibus ad Trojam venerit, 97. eſt inter procos Helenæ, 81. quot occiderit ad Trojam, 114.
Merope Atlantis & Plejones filia. Præf. una Plejadum, 193. Creſphontis uxor, 137. quo occiſo fit uxor Polyphontis ibid. & 184. eumque per filium ſuum Telephontem interfecit ibid.
Merope, 137. uxor Creſphontis, & Polyphontis, ibid.
Merope Megarei uxor, filium habet Hippomenem, 185.
Merope filia Oenopionis, P. 2, 34.
Merope, Nympha, ex Sole habet filium Phaetontem, 154.
Merope, uxor Siſyphi, P. 2, 21.
Merope filia Solis & Meropes, ſoror Phaetontis, 154.
Merops, rex Coæ, P. 2, 16.
Metabus, rex Volſcorum, pater Camillæ, 252.
Metalces, Ægypti filius a quo occiſus, 170.
Metus, Neptuni & Melites filius, 157.
Micos, inſula, 276.
Midamus, Ægypti filius a quo occiſus, 170.
Midas, 191. filius Cybeles, 274. ſeu Marris Deum, 191. auriculas aſininas accipit ab Apolline, ibid. quidquid tangebat, vertebat in aurum, ibid. plumbum album & nigrum invenit primus. 274.
Milaus Hippocoontis filius, unus Argonautarum, 14.
Minerva, ex Jovis capite nata. Præf. Athenas condit, 275. Erichthonium nutrit, 166. homini ex luto formato dat animam, 142. Jovi fert auxilium contra Titanos, 150. navem biproram prima ædificat, 277. & eam, quæ Argo dicta, quam & inter ſydera, refert, 14. Minervæ monitu equus Trojanus ædificatus, 108.
Minervæ inſula, 23.
Minos, 41. Jovis & Europæ filius, 178. uxorem habet Caſiphaen, & ex ea filium Minotaurum, 40. & filiam Ariadnen, 42. Athenienſes ſibi facit vectigales, 41. Niſum ſuperat, 98. a filiabus propriis occiditur. 44.
Minotaurus, filius Minois & Paſiphaes Labyrintho includitur & interficitur a Theſea, 40, & 50.
Minya uxor Clymeni, Jaſonis avia, 14. Minyæ dicti Argonautæ & ob quam cauſam, ibid.
Mithidice, Talai filia, 70.
Miſericordia, Noctis & Erebi filia, Præf.
Miſeria Noctis & Erebi filia, Præf.
Mnemoſyne Jovis & Clymenes filia Præf,

Mne-

Mneſtheus unus ex procis Helenæ.81. in Æneæ certamine navali,273.
Mneſylus,maritus Calciopes pater Antiphi,97.
Mœpus Neptuni & Chionæ filius,157.
Mœrus & Selinuntius amici, quorum alter vadem ſe pro altero præbet, alter ad diem dictum revertitur,257.
Mœſia in qua condit civitatem Polyphemus,14.
Molam ſalſam hoſtiis imponere quis primum inſtituerit,277.
Molpheres Sirenum una.Præf.
Molus, maritus Melphidis pater Meriones.97.
Moneta, Ætheris & Terræ filia. Præf. mater Muſarum ex Jove. ibid.
Monuſte,Danai filia quem occiderit,170.
Mopſus Ampyci filius & Chloridis.14,augur.118. in venatione apri Calydonii.173. ſocius Argonautarum perit morſu ſerpentis,14.
Mori optimum mortalibus. 254.
Mortales quinam facti ſint immortales.224.
Mulier in virum converti non poteſt.14.
Munera quid poſſint.189.
Murus Babylonicus a quo conditus.
Muſæ, ex Jove & Moneta natæ.Præfat.judices ſunt inter Apollinem & Marſyam,165.
Muſia,una ex Horis,183.
Mycon uberibus filiæ alitur in carcere,254.
Myrmidon,pater Eupaemiæ,14.
Myrmidone, Danai filia,quem occiderit.170.
Myrmidones ex formicis facti homines.52. promittuntur milites ab Achille ad bellum Trojanum.96.
Myrrha concumbit cum patre ſuo mutaturque in arborem, 164.vide Smyrna.
Myrtilus Mercurii & Theobules filius.224.auriga Oenomai, juvat Pelopem in certamine cum hero ſuo.84. projicitur in mare.ibid.fit ſydus Heniochus vocatum.224.
Myrteum mare unde.84.
Myrthidice,Talai filia.70.

N.

Najades, quæ.182.
Nape,canis Actæonis.181.
Narciſſus Cephiſi filius,formoſiſſimus,& amator ſui ipſius. 271.
Naricea, urbs, 14.
Naſamon Amphitemidis & Tritonidis filius frater Cephalionis,14.
Naubolus, pater Iphiti,14.
Navis Argo. v. Argo biprora, 277.278.
Naupidame,Amphidamantis filia,ex Sole genuit Augeam,14.
Nauplius,116.Neptuni & Amymones filius. 169. 14. pater Palamedis, cujus cædem ulſciſcitur in Græcis.116.
Nauſicæa filia Alcinoi Ulyſſem naufragum ſervat.125.
Nauſiphous filius Ulyſſis & Circes.125.
Naxus inſula.192. una ex Cycladibus,276.

Nebula, uxor Athamantis, mater *Phrixi*. 1.
Neleus Hippocoontis filius, maritus Chloridis, ex qua præter cæteros filios habuit *Periclymenem* & Neſtorem, ab Hercule occiſus. 10. 31.
Neleus, Neptuni & Tyrus filius. 157.
Nemea, ubi ludi, & quando. 273. Nemeus leo. 30.
Nemeſis amata a Jove, *P*, 2, 8.
Neoptolemus. 123. Achillis & Deidamiæ filius etiam Pyrrhus dictus 97. pater Amphiali ex Andromacha. 123. Eurypilum provocatus occidit. 112. & alios quinque. 114. etiam Priamum. 113. Hermionem ſponſam repetit ab Oreſte, & ideo abeo occiditur. 123.
Neptunus, Saturni & Opis filius. *Præf.* a Jove dejectus ſub aquas. 139. infeſtus Minervæ, 166, Cæneum vertit in ſpeciem juvenilem & facit invulnerabilem, 14. *Periclimenen* mutat in aquilam, 10, Trojam cingit muris, 89. ſacra annua accipit a *Pelia*, 12. filios quos habuerit, 157, in his Amycus, 17 Baſiris, 56, Erginus, 14. Eumolpus. 46. Euphemus. 14. 173. Hypothaus. 252. Polyphemus. 125. uxores habuit Amymonem. 14. Europen, ibid Meduſam. 152.
Nereides, Nerei & Dorides filiæ, quæ. *Præf.* arma ferunt Hectori per mare. 186.
Nereis, Priami filia. 90.
Nereus, pater Nereidum. Præf.
Nereus, frater Hippothoi occiſus ab Hercule. 244.
Neſæa una Nereidum. *Præf.*
Neſimachus, pater Hippomedontis 70.
Neſſus, 34. ab Hercule confixus telis, Deianiræ ſanguinem ſuum dat pro philtro. 34, 33.
Neſtor, Nelei & Chloridis filius quot navibus venerit ad Trojam 97. certat in ludis *Priami*. 273. vixit tria ſecula beneficio Apollinis. 10.
Nicteus pater Antiopæ. 155.
Nilus ex *Ponto* & Mari. *Præf.* in cœlo. *P*. 2. 32.
Nilus Solis filius conditor Carmenti. 275.
Nimertis, una Nereidum. Præf.
Nimphes, una Horarum. 183.
Nioba. 9. Phoronei, & Cimiæ filia. 145. prima mortalium compreſſa a Jove ibid. dicta eſt & Iſis. ibid.
Niobe, 145. Tantali & Dionei filia, uxor Amphionis, ex quo ſuſcepit Niobidas. 9. verſa in lapidem ibid.
Niobidæ, quæ. 11.
Nireus Charopia filius, formoſiſſimus. 270, inter procos Helenæ. 81. quot navibus venerit ad Trojam. 97. ab Eurypilo occiſus. 113.
Niſus, 198. Deionis vel Martis filius rex Megarenſium. 44. a Minoe, proditione filiæ vincitur. ibid. ideo ſe ipſum interficit. 242. & vertitur in avem halieton, 44.
Niſus, 131, Bacchi nutricius quem excludit regno. ib.
Niſus, pater Erynomes, 157.
Niſus certat curſu in ludis *Æneæ* 273.
obilem quem quis occidit. 113.

Notus ex Aſtreo & Aurora, Præf.
Nox, ex Chao & Caligine, Præf.
Nubes, uxor Ixionis, ex quo filium habet Euritionem, 33. & Neſeum. 34.
Nyctæus, Neptuni & Celænus filius. 157.
Nyctimæne, 204. Epopei filia, a patre compreſſa. 253. vertitur in noctuam. 24.
Nyleus, maritus Chloridis, pater Periclymeni. 14.
Nymphæ rapiunt Hylam, 14. Dodonides, quæ. 182.
Nyſa, una Najadum. 182.
Nyſa mons 187.
Nyſius. 71.
Nyſus, Baccho nutritius datus a Jove. 167. regno Thebano ejicitur a Baccho. 131.

O.

Oblivio ex Æthere & Terra. Præf.
Obrimus, Ægypti filius a quo occiſus, 170.
Obſtetrices ignorabantur apud veteres. 274.
Occiderint ſe ipſos qui. 242. ſe ipſas quæ. 243.
Oceanitides, quæ. præf.
Oceanus, ex Æthere & Terra. Præf. ejus filiæ. 182. Tymene & Perſis. 156. uxor Thetis. P. 21. circumfuſus terræ, P. 1, 8. inter aſtra P. 2, 32.
Ocyale, Amazonum una. 163.
Ocydrome, canis Actæonis. 181.
Ocydromus, canis Actæonis. 181
Ocypete, Taumantis filia, Præf. Harpiarum una. 14. quæ ejus forma. ibid.
Ocypote, canis Actæonis. 181.
Ocytheus, canis Actæonis. 181.
Odice una Horarum. 183.
Odyſſea. 125.
Oeager, maritus Calliopes, pater Marſyæ. 165. & Orphei. 14.
Oebalus, pater Tyndarei. 78.
Occhialia. 14. mittit auxilium in aprum Calydonium. 173. expugnatur ab Hercule, 35.
Oecleus, pater Amphiari. 128.
Oedipus, 67, Laii & Jocaſtæ filius a matre exponitur. 66. patrem inſcius interficit, & matrem accipit uxorem. 67. rex eſt Thebanorum. 77. ſe ipſum reddit coecum. 67. & interficit. 242.
Oeneus 129. 172. filius Parthaonis. 129. 139. 172. rex Ætoliæ, a Diana vexatur immiſſo apro Calydonio. 172. uxorem habet Altheam & ex ea Meleagrum. 171. & Peribœam ex quo illa Tydeum. 70. habet filias Deianiram 244. & Diam. 155. & Hippodamiam. 244. a Libero donatur vite, ac ſerendi ejus ſcientia. 129.
Oenomacus. 84. Martis & Aſteropes filius, 159. uxorem habet Evaretem & ex ea Hippodamiam, 84. cum qua concubuit. 253. a quadrigis propriis perimitur. 250. 84.
Oenope, Epopei filia, ex Neptuno gignit Megareum, 157.
Oenopion, pater Meropes. P. 2. 34.
Oeteus mons. 36.
Oggigia filia Amphionis. 98. & Niobes. 11.
Oileus Ajacis pater. 114.
Oileus Leodaci & Agrianomes filius. 14.
Olenus, filius Vulcani. P. 2, 13

Olor.

Olor, cur inter aſtra, AA. 2. 8.
Olympici ludi inſtituti ab Hercule, 273.
Olympus Marſyæ diſcipulus, 165. victor tibiis in ludis Acaſti, 273.
Olympus mons, 14.
Omelympus, canis Actæonis, 181.
Omphale regina, cui Hercules in ſervitutem traditus, 32. à qua remiſſus cum muneribus. P. 2, 14.
Oneſimachus, pater Amaruncei, 97.
Opera ſeptem mirabilia, 223.
Opheltes pirata Tyrrhenus, 134.
Ophites, Herculis & Megaræ filius, 32. 162, à patre per inſaniam occiſus, 31. 32,
Ophiuchus, P. 2. 14. & P. 3. 13.
Ophiuſa inſula, P. 2. 14.
Opis, Nerei & Doridis filia Præf. ex Saturno parit Jovem. Ibid. & 139.
Oppidum primum in terris quod, 164. oppida quæ quiſque condiderit, 275.
Ops Ætheris & Terræ filia. Præf. Jovis mater dicitur. P. 2. 13. Saturno lapidem dat pro filio, P. 2, 43.
Orchomenus, regio, 97. unde Orchomenius, 14.
Orcus ſub Tartara dejectus, 139.
Oreaſis, 145.
Oreon, mater Menodices nymphæ, 14.
Oreſitrophos, canis Actæonis, 181,
Oreſtes, 119. Agamemnonis & Clytemneſtræ filius. 122. ſervatur à ſorore. Electra in vita 127. interficit Ægyſtum, 244. 119. Aleten & Neoptolemum, 123. item matrem ſuam Clytemneſtram, 119. cujus agitatur furiis, 119. 120. amicum habet Pyladem, 257. aufert ſignum Dianæ Tauricæ, 120. uxorem ducit Hermionem, 122. oſſa Ariciæ, mox Romæ, 261.
Orias canis Actæonis, 181.
Oribaſus canis Actæonis. 181.
Orion, 195. P. 2. 34. à Diana ob tentatam pudicitiam interjectus, & relatus inter ſydera, 195
Orithia, Erichthæi filia, mater Zetis & Cahaidis, 14.
Orontes Ponti & Maris filius, Præf.
Orpheus Oeagri & Calliopes filius Argonautarum unus, 14. ab Apolline didicit canere, A. 2. 7. deſcendit ad inferos propter conjugem Euridicen, 251 164. ejus Lyra, P. 2, 7.
Orſilochus, P. 2. 13.
Orthesie, una Horarum, 183.
Ortygia, inſula, 150. quomodo nata, 53.
Ortyx avis, 53.
Orythya. Nerei & Doridis filia, Præf.
Oſcillationis feſtum, 130.
Oſſa mons, 28.
Othus, 28. Terræ & Tartari filius, gigas Præf. cum Ephialte Dianæ inſidiatur, mox ab eo interficitur. 28.
Othrepte, Amazonum una, 163.
Otionia Erichthei filia, Neptuno immolata, 46
Otrigra, Amazonum una conjux Martis ædificat templum Dianæ Epheſiæ, 223. 225. mater eſt Hippolitæ, 30.

Ovum, ex qua Venus nata, 197.
Oxyrhoe canis Actæonis, 181.
Ozomene, uxor Taumantis, ex quo genuit Harpyjas. 14.

P.

Pachitos, canis Actæonis, 181.
Pactolus flumen dictum Chryſorrhoas, & quare, 291.
Padacus filius Laomedontis poſtea Priamus dictus, ab Hercule fit rex Trojæ, 90.
Padus flumen, Græcis Eridanus, 154.
Pæncis, Ceptionis filia, 14.
Pæon, Neptuni & Hellenis. A, 2. 20.
Palæmon, ante Melicertes, 2.
Palæmon, Priami filius, 90.
Palæmonius, Lerni filius, 14.
Palæno, filia Danai, quam occiderit, 170.
Palamedes. 105. Neptuni filius, 105. Decipit Ulyſſem eumque ideo habet inimicum ſibi, 95. ab Ulyſſe circumventus, occiditur per exercitum, 105. litteras invenit undecim, 278.
Palinurus, unde.
Palladium ſignum, 116.
Pallas filius Nilei occiſus à Theſeo, 244.
Pallas, Poli & Phœbes filia. Præf.
Pallas, Tartari & Terræ filius gigas. Præf.
Pallium duplex, 14.
Pammachum, alias pancratium, 273.
Pamphagus, canis Actæonis. 181
Pamphede, Phorci & Tetoæ filia, Præf.
Pamphylus Ægypti filius à quo occiſus, 170.
Pan, 196. Mercurii & Penelopes filius, 124. Ægyptiis dat conſilium contra Typhonem, 196. mutat ſe in piſcem, P. 2, 28. fiſtulæ cantum invenit, 274. certavit ea cum Apolline. 191. ex mortali factus immortalis, 224, 196.
Panchaia, urbs, 274.
Pancratium, 273.
Pandarus occiditur à Diomede, 112.
Pandion Erichtonii filius, rex Athenienſium, 48. pater Ægei, 26, 37. Agorei quoque, 48. & Erichthei, 46. item Prognes & Philomelæ. 45.
Pandora, 142, à Vulcano facta, ibid.
Pandroſus, filia Cecropis præcipitat ſe in mare, 166.
Panope, una Nereidum, Præf.
Panopea, una Nereidum, Præf.
Pantheris objectis Lycurgus, 132.
Panthius, Ægypti filius, 170,
Panthous Trojanus quot occiderit, 115.
Paphus, pater Cinyræ, 170, 242.
Parcæ, Noctis & Erebi filiæ, numero tres, Præf. canunt hominibus fata, 171. litteras invenerunt ſeptem, 277. dant quibusdam licentiam redeundi ex inferis, 251.
Paris, v. Alexander Priami. Paridis judicium, 92.
Parnaſſus, mons, 4, 140.
Parthaon, pater Agrii, 175, 241, & Oenei. 239.
Parthenia inſula, olim Imbraſus, poſt Samos dicta, 14.

Par-

Parthenius mons, 99.
Parthenopeus, filius Altantes, 99.
Parthenos, P. 2, 25.
Paſiphae, 40, Solis & Perſæ filia, Præf. uxor Minois mater Deucalionis, 14. amat taurum, & ex eo gignit Minotaurum, 40.
Paſiphe Ponti & Maris filia, Præf.
Patroclus Menœtii & Philomelæ filius, 97. procus Helenæ, 81. quot navibus ad Trojam venerit, 97. quot ibi occiderit, 114. inter eos eſt Sarpedon, 112. ſingulari amicitia junctus Achilli, 257. formoſiſſimus, 270. interficitur ab Hectore, 106. funus & ludos in eo facit Achilles, 273.
Pegaſus equus ex Neptuno & Meduſa natus. Præf. 151. P. 2, 18
Pelasgus Agenoris & Triopæ filius, rex Achivorum, 124. primus ædificat templum Jovi Olympio, 225. filius ejus Laris, 145.
Pelathronius, frena & ephippia invenit. 274.
Peleus Æaci & Peneidos filius, unus Argonautarum, 14. conjugem habet Thetin, 54. amicum ſingularem Phœnicen, 257. vincit lucta in ludis, 273. Triptolemum jubet interfici, 47.
Peleus Neptuni filius, 157.
Peliades, quæ, 24.
Pelias, 12. Neptuni & Tyrus filius, 157. uxorem habet Anaxobiam & ex ea filiam Alceſtin, 51. & filium Acaſtum, 14 a Medea necatur, 24.
Peline, urbs 14.
Pelion mons, 18.
Pellene, 14.
Pelopea, filia Thyeſtis, cum quo concubuit, 253. in eundem fuit pia, 254. ſeipſam interficit, 88.
Pelopia, filia Peliæ, 24.
Pelopidæ, 56.
Peloponneſus unde, 84.
Pelops, 83. Tantali & Diones filius 82. rex Achivorum, 124. uxorem habet Hippodamiam, 84. 243. filium Atreum, 87. Chryſippum, 85. 271. Hippalcium, 14. & Tyeſtem, 86. 124. a Tantalo cæſus revocatur & vitam a diis, & humerum accipit eburneum, 83. interfecit Oenomaum ſocerum ſuum, 245.
Pelorìde, mater Polyſenes, 97.
Pelorus Terræ & Tartari filius, Præf.
Peneleus, procus Helenæ, 81. quot navibus ad Trojam venerit, 97. quot occiderit, 114.
Penelope Icari filia, uxor Vlyſſis, caſtiſſima, 256. obſidetur a Procis, 125. quomodo eas deluſerit, 126. poſt obitum Vlyſſis nubit Telegono, 127.
Peneus flumen, pater Daphnes, 203.
Peneus, pater Cyrenes, 161.
Penthesilea una Amazonum, 163. Martis & Otreræ filia occiditur ab Hectore, 112.
Pentheus, 184. Echionis filius, rex Thebanorum, 16. uxorem habet Agaven, quæ eum interfecit, 184. 239.
Peranthus, Argi filius, rex Achivorum, 124.

Perdix, filius ſororis Dædali, ſerram primus invenit, & circinum, 274. ob quod a Dædalo eſt interfectus, 39. 244.
Periander Corinthius, 221.
Periclymene, Minois filia, mater Admeti, 14.
Periclymeus, Nilei & Chloridis filius unus ex Argonautis, 14. a Neptuno in aquilam mutatus effugit mortem ab Hercule intentatam, 10.
Perithous Ixionis filius amicitiam colit cum Theſeo. 257. nuptias celebrat cum Hippodamia, turbatas a Centauris, 13.
Perius Ægypti filius a quo occiſus, 170.
Pernis, uxor Lyci mater Ialmeni, 14.
Perrhebia, 14.
Perſa ex Sole quos genuerit Præf.
Perſeis, Poli & Phœbes filia. Præf.
Perſeon, pater Agrianomes, 14.
Perſes, Solis & Perſæ filius Præf. interfectus a Medo, 244.
Perſeus Iovis & Danaes filius, 244. liberat Andromedam, 64. condit urbem Perſeida. 276. occiditur a Megapenthe, 244.
Perſis Oceani filia, mater Circes, ex Sole, 156.
Phæacum inſula, 125.
Phædimus Niobes filius, 11.
Phædra filia Minois, uxor Theſei, 43. amat privignum ſuum Hippolytum, 47. ſeipſam ſuſpendio necat, 243.
Phæton, formatus a Prometheo, fit ſtella. P, 2, 8.
Phaeton, 154. Solis & Clymenes filius, 156. currum patris conſcendit ipſo inſcio & comburit genus humanum, 152. ab equis ejus perditur, 250. & a Jove fulmine percutitur, 152. delapſus in Eridanum. P, 2, 42.
Phalaris tyrannus Siciliæ, 257.
Phaleros Alcontis filius, 14.
Phegea, filia Priami, 90.
Phegeus, Alphei filius, fillæ ſuæ filiam interficit, 244.
Phemius, procus Helenæ, 81.
Pheonis Terræ & Tartari filius, Præf.
Pheretes, pater Antigonæ, 14.
Pheretus Iaſonis & Medeæ filius, interfectus a matre, 239.
Pheruſa, Horarum una, 183.
Pheruſa, Nerei & Dorides filia una Nereidum, Præf.
Phiconome. Danai filia, quem occiderint, 170.
Phidias faber ſigni Jovis Olympici, 223.
Phidippus procus Helenæ, 81.
Philammon, Apollinis & Leconoes filius, 161. alii Chionem aut Philonidem faciunt ejus matrem, 200.
Philamnon, Vulcani filius, 158.
Philea, Danai filia, quem occiderit, 170.
Philinas Ægypti filius a quo occiſus, 170.
Phillus Herculis filius. proavi fratrem occidit, 245.

Philoctetes.101. Pæantis & Demonaſæ filius,102. inter Argonautas, 14. a ſerpente in Lemno vulneratur,102. Herculis amicus, 257. cui ſtruit pyram.86. inter procos Helenæ.81. quot navibus venerit ad Trojam,97. quot occiderit, 114. inter eos fuit Alexander.112.
Philoctus Vulcani filius,158.
Philomela,Danai filia quem occiderit.170.
Philomela filia Pandionis ſoror Prognes,a Tereo violata vertitur in avem 45.
Philomela, 45. Pandionis filia,a Tereo violata.ib.
Philomela filia Priami.90.
Philomelus,primus plauſtri inventor.P.2,4.
Philonis, uxor Heſperi ; mater Coyxis,65.
Philonis, filia Dedalionis,200.
Philyra, 138. Oceani filia,138. ex Saturno quos pepererit. Præf. verſa eſt in arborem, 138.
Phimachus,paſtor, 102.
Phincus, 19. Agenoris filius maritus Cleopatræ, vexatus ab Harpyis, 19. docet Argonautas fugare Stymphalidas. 20.
Phiſadie, ſoror Pirithoi, ancilla Helenæ,79.
Phlaguſa, urbs Cherſoneſi.P. 2. 40.
Phlegæus Alphei filius, generum ſuum occidit. 245. & filiæ filiam,244.
Phlegion,245.
Phlegon,equus Solis,183.
Phlegya Solis filia, 156. mater Coronidis,201.
Phliaſus, Liberi & Ariadnes filius,14.
Phlius urbs,14.
Phlogius, Phryxi & Calciopes filius,14.
Phocis inſula, 117.
Phocus Æaci & Peneidos filius,14.
Phocus Cænei filius,14.
Phocus Danai filius,architectus Græcorum, ad Trojam,97.
Phæbe quos filias habuerit ex Polo. Præf.
Phæbe, Leucippi filia, ſacerdos Minervæ rapta a Caſtore & Polluce,80.
Phæbe Solis filia,156.
Phæbeà Clymenei & Meropes filia,154.
Phænix, filius Agenoris,in Africa condit Pœnos, 178.
Phenix Amyntoris filius in venatione apri Calydonii, 173. quot navibus pugnarit ad Trojam,97. amicum ſingularem habet Peleum,257.
Phole,captiva dono data,273.
Pholos centaurus. P.2, 38. aruſpicina plurimum valuit. ibid.
Phorbas, pater Iphis,18. Rhodiis eſt auxilio. P,2,14.
Phorcus, Terræ & Tartari filius Præf. ejus & Tetoes liberi. ibid.
Phoroneus, 143. Inachi filius, rex Achivorum, 124. primus dicitur regnaſſe, 143. templum primus ſtruxiſſe Junoni,215 eidem primus feciſſe ſacra, 143. & arma,274. v. Not.
Phryxi filii,21.

Phryxus. 3. Athamantis & Nebulæ filius, 1. ubi natus. P. 2, 20. offert ſe immolandum pro civibus, 2. defertur Colchos, 3. ibi conſecrat pellem arietis aurei, 22. Chalciopem ſororem Medeæ habet uxorem & ex ea filios, 14. ab Æetà ſocero interficitur, 3.
Phronius, Phryxi filius, 14.
Phrontides. Phryxi filius, 14. 21.
Phthia inſula, 14. mittit auxilium in aptum Calydonium, 173.
Phylacus maritus Periclymenes pater Iphicli, 14.
Phyleus, maritus Euſtoches, pater Megis, 97.
Phyllæus mons, 14.
Phyllis, 59. ob deſiderium Demophoontis moritur, 59.
Phyllodoce, Nerei & Doridis filia. Præf.
Piecus ex Ponto & Mari. Præf.
Pierius, 225.
Pietatis exempla, 254.
Pigmalion frater Thaſii, 56.
Pilus Diodoti filius, occiſus a Cygno. 273.
Pimetus, pater Pyrrhes, 155.
Pinther, Vulcani filius, 158.
Piranthus, Argus & Evadnes filius, 145.
Pireſia nrbs, 14.
Pirithous Jovis filius, & Diæ, 155.
Pirithous Ixionis filius Argonautarum unus, 14 amicus Theſei, 157. cum quo deſcendit ad inferos, 79.
Piſtris, navis, 273.
Pitheus pater Æthræ, 37. & 14.
Pithus Lacreti & Cleobules filius, quot navibus venerit ad Trojam, 97.
Pittacus Mitylenes, 221.
Pityocamptes a Theſea occiſus, 38.
Plejades, Atlantis & Plejones filiæ, etiam vocatæ Hyades, & quare, 193.
Plejone, Atlantis uxor, quos habuerit ex eo liberos. Præf. mater Hyonis, 248. item Plejadum, 192.
Plexippus Ægypti filius, a quo occiſus, 170
Plexippus Theſtei filius in venatione apti Calydonii, 173. occiditur a Meleagro, 174.
Plinthius Athamantis & Themiſtus filius a matre occiditur, 239.
Pliſthenes Atrei filius a patre ignorante occiditur, 76.
Pliſthenes. Thyeſti filius infans patri epulandus apponitur, 88
Plotæ inſulæ, alias Strophades, 14.
Plumbum primus invenit Midas, 274.
Pluto Saturni & Opis filius, Præf. rapit Proſerpinam, 146.
Plutone Himantis filia, mater Tantali ex Jove, 155, [illegible].
Plutus Cereris & Jaſiones filius, P. 2, 4.
Podalirius, procus Helenæ, 81.
Podarce, Thaumantis filia. Præf.
Podarces Andromontis & Gorgidis filius quot navibus ad Trojam venerit, 97.
Podarius, equus Diomedis, 30.
Podaſimus, Ægypti filius a quo occiſus, 170.

inferis, 251. linguarum diverſitatem docet homines, 143. litteras invenit ex volatu gruum, 277. ceperit & lyram, P. 2, 7. paleſtram primus docuit ibid. rota conſtrinxit Ixionem, 72. vinxit Promethea in Caucaſo, 144. Meratus Mercurii & Antreatæ filius. 14.
Meriones Moli & Melphidis filius quot navibus ad Trojam venerit, 97. eſt inter procos Helenæ, 81. quot occiderit ad Trojam, 114.
Merope Atlantis & Plejones filia, Præf. una Plejadum, 193. Creſphontis uxor, 137. quo occiſo fit uxor Polyphontis ibid. & 184. eumque per filium ſuum Telephontem interfecit ibid.
Merope, 137. uxor Creſphontis, & Polyphontis, ibid.
Merope Megarei uxor, filium habet Hippomenem, 185.
Merope filia Oenopionis, P. 2, 34.
Merope, Nympha, ex Sole habet filium Phaetontem, 154.
Merope, uxor Siſyphi, P. 2, 21.
Merope filia Solis & Meropes, ſoror Phaetontis, 154.
Merops, rex Coæ, P. 2, 16.
Metabus, rex Volſcorum, pater Camillæ, 252.
Metalces, Ægypti filius a quo occiſus, 170.
Metus, Neptuni & Melites filius, 157.
Micos, inſula, 276.
Midamus, Ægypti filius a quo occiſus, 170.
Midas, 191. filius Cybeles, 274. ſeu Matris Deum, 191. auriculas aſininas accipit ab Apolline, ibid. quidquid tangebat, vertebat in aurum, ibid. plumbum album & nigrum invenit primus, 274.
Milaus Hippocoontis filius, unus Argonautarum, 14.
Minerva, ex Jovis capite nata, Præf. Athenas condit, 275. Erichthonium nutrit, 166. homini ex luto formato dat animam, 142. Jovi fert auxilium contra Titanos, 150. navem biproram prima ædificat, 277. & eam, quæ Argo dicta, quam & inter ſydera, refert, 14. Minervæ monitu equus Trojanus ædificatus, 108.
Minervæ inſula, 23.
Minos, 41. Jovis & Europæ filius, 178. uxorem habet Caſiphaen, & ex ea filium Minotaurum, 40. & filiam Ariadnen, 42. Athenienſes ſibi facit vectigales, 41. Niſum ſuperat, 98. a filiabus propriis occiditur, 44.
Minotaurus, filius Minois & Paſiphaes Labyrintho includitur & interficitur a Theſea, 40, & 50.
Minya uxor Clymeni, Jaſonis avia, 14. Minyæ dicti Argonautæ & ob quam cauſam, ibid.
Mithidice, Talai filia, 70.
Miſericordia, Noctis & Erebi filia, Præf.
Miſeria Noctis & Erebi filia, Præf.
Mnemoſyne Jovis & Clymenes filia Præf.

Mneſtheus unus ex procis Helenæ.81. in Æneæ certamine navali.273.
Mneſylus,maritus Calciopes pater Antiphi.97.
Mœpus Neptuni & Chionæ filius.157.
Mœrus & Selinuntius amici, quorum alter vadem ſe pro altero præbet, alter ad diem dictum revertitur,257.
Mœſia in qua condit civitatem Polyphemus,14.
Molam ſalſam hoſtiis imponere quis primum inſtituerit,277.
Molphetes Sirenum una.Præf.
Molus, maritus Melphidis pater Meriones.97.
Moneta, Ætheris & Terræ filia. Præf. mater Muſarum ex Jove. ibid.
Monuſte,Danai filia quem occiderit,170.
Mopſus Ampyci filius & Chloridis.14,augur.128. in venatione apri Calydonii.173. ſocius Argonautarum perit morſu ſerpentis,14.
Mori optimum mortalibus. 254.
Mortales quinam facti ſint immortales.224.
Mulier in virum converti non poteſt.14.
Munera quid poſſint.189.
Murus Babylonicus a quo conditus.
Muſæ, ex Jove & Moneta natæ. Præfat. judices ſunt inter Apollinem & Marſyam.165.
Muſia,una ex Horis, 183.
Mycon uberibus filiæ alitur in carcere,254.
Myrmidon,pater Eupaemiæ,14.
Myrmidone, Danai filia,quem occiderit.170.
Myrmidones ex formicis facti homines. 52. promittuntur milites ab Achille ad bellum Trojanum.96.
Myrrha concumbit cum patre ſuo mutaturque in arborem, 164.vide Smyrna.
Myrtilus Mercurii & Theobules filius.224,auriga Oenomai, juvat Pelopem in certamine cum hero ſuo. 84. projicitur in mare.ibid.fit ſydus Heniochus vocatum.224.
Myrteum mare unde.84.
Myrthidice,Talai filia.70.

N.

Najades, quæ.182.
Nape,canis Actæonis.181.
Narciſſus Cephiſi filius,formoſiſſimus, & amator ſui ipſius. 271.
Naricea, urbs, 14.
Naſamon Amphitemidis & Tritonidis filius frater Cephalionis,14.
Naubolus, pater Iphiti,14.
Navis Argo. v. Argo biprora, 277.278.
Naupidame,Amphidamantis filia,ex Sole genuit Augeam,14.
Nauplius,116.Neptuni & Amymones filius. 169. 14. pater Palamedis, cujus cædem ulſciſcitur in Græcis.116.
Nauſicæa filia Alcinoi Ulyſſem naufragum ſervat.125.
Nauſiphous filius Ulyſſis & Circes.125.
Naxus inſula. 192. una ex Cycladibus,276.

Ne-

Nebula, uxor Athamantis, mater *P*hrixi. 1.
Neleus Hippocoontis filius, maritus Chloridis, ex qua præter cæteros filios habuit *P*ericlymenem & Neſtorem, ab Hercule occiſus. 10. 31.
Neleus, Neptuni & Tyrus filius, 157.
Nemea, ubi ludi, & quando. 273. Nemeus leo. 30.
Nemeſis amata a Jove, *P*, 2, 8.
Neoptolemus. 123. Achillis & Deidamiæ filius etiam Pyrrhus dictus 97. pater Amphiali ex Andromacha. 123. Eurypilum provocatus occidit. 112. & alios quinque. 114. etiam Priamum. 113. Hermionem ſponſam repetit ab Oreſte, & ideo abeo occiditur. 123.
Neptunus, Saturni & Opis filius. *Præf.* a Jove dejectus ſub aquas. 139. infeſtus Minervæ, 166, Cæneum vertit in ſpeciem juvenilem & facit invulnerabilem, 14. *P*ericlimenen mutat in aquilam, 10, Trojam cingit muris, 89. ſacra annua accipit a *P*elia, 12. filios quos habuerit, 157, in his Amycus, 17 Baſiris, 56, Erginus, 14. Eumolpus. 46. Euphemus. 14. 173. Hypothaus. 252. Polyphemus. 125. uxores habuit Amymonem. 14. Europen, ibid Meduſam. 152.
Nereides, Nerei & Dorides filiæ, quæ. *Præf.* arma ferunt Hectori per mare. 186.
Nereis, Priami filia. 90.
Nereus, pater Nereidum. Præf.
Nereus, frater Hippothoi occiſus ab Hercule. 244.
Neſæa una Nereidum. *Præf.*
Neſimachus, pater Hippomedontis 70.
Neſſus, 34. ab Hercule confixus telis, Deianiræ ſanguinem ſuum dat pro philtro, 34, 33.
Neſtor, Nelei & Chloridis filius quot navibus venerit ad Trojam 97. certat in ludis *P*riami. 273. vixit tria ſecula beneficio Apollinis. 10.
Nicteus pater Antiopæ. 155.
Nilus ex *P*onto & Mari. *Præf.* in cœlo. *P.* 2. 32.
Nilus Solis filius conditor Carmenti. 275.
Nimertis, una Nereidum. Præf.
Nimphes, una Horarum. 183.
Nioba. 9. Phoronei, & Cimiæ filia. 145. prima mortalium compreſſa a Jove ibid. dicta eſt & Iſis. ibid.
Niobe, 145. Tantali & Dionei filia, uxor Amphionis, ex quo ſuſcepit Niobidas. 9. verſa in lapidem ibid.
Niobidæ, quæ. 11.
Nireus Charopis filius, formoſiſſimus. 270, inter procos Helenæ. 81. quot navibus venerit ad Trojam. 97. ab Eurypilo occiſus. 113.
Niſus, 198. Deionis vel Martis filius rex Megarenſium. 44. a Minoe, proditione filiæ vincitur. ibid. ideo ſe ipſum interficit. 242. & vertitur in avem halieton, 44.
Niſus, 131, Bacchi nutricius quem excludit regno. ib.
Niſus, pater Erynomes, 157.
Niſus certat curſu in ludis Æneæ 273.
obilem quem quis occidit. 113.

Notus

Notus ex Aſtreo & Aurora, *Præf.*
Nox, ex Chao & Caligine, Præf.
Nubes, uxor Ixionis, ex quo filium habet Euritionem, 33. & Neſeum, 34.
Nyctæus, Neptuni & Celænus filius. 157.
Nyctimæne, 204. Epopei filia, a patre compreſſa. 253. vertitur in noctuam. 24.
Nyleus, maritus Chloridis, pater Periclymeni. 14.
Nymphæ rapiunt Hylam, 14. Dodonides, quæ. 182.
Nyſa, una Najadum, 182.
Nyſa mons 187.
Nyſius, 71.
Nyſus, Baccho nutritius datus a Jove. 167. regno Thebano ejicitur a Baccho. 131.

O.

Oblivio ex Æthere & Terra. Præf.
Obrimus, Ægypti filius a quo occiſus, 170.
Obſtetrices ignorabantur apud veteres. 274.
Occiderint ſe ipſos qui. 242. ſe ipſas quæ, 243.
Oceanitides, quæ. præf.
Oceanus, ex Æthere & Terra. *Præf.* ejus filiæ. 182. Tymene & Perſis. 156. uxor Thetis. *P.* 21. circumfuſus terræ, P. 1, 8. inter aſtra *P.* 2, 32.
Ocyale, Amazonum una. 163.
Ocydrome, canis Actæonis. 181.
Ocydromus, canis Actæonis. 181
Ocypete, Taumantis filia, *Præf.* Harpiarum una. 14. quæ ejus forma. ibid.
Ocypote, canis Actæonis. 181.
Ocytheus, canis Actæonis, 181.
Odice una Horarum. 183.
Odyſſea. 125.
Oeager, maritus Calliopes, pater Marſyæ. 165. & Orphei. 14.
Oebalus, pater Tyndarei. 78.
Occhialia. 14. mittit auxilium in aprum Calydonium. 173. expugnatur ab Hercule, 35.
Oecleus, pater Amphiari. 128.
Oedipus, 67, Laii & Jocaſtæ filius a matre exponitur. 66. patrem inſcius interficit, & matrem accipit uxorem. 67. rex eſt Thebanorum. 77. ſe ipſum reddit coecum. 67. & interficit. 242.
Oeneus 129. 172. filius Parthaonis. 129. 139. 172. rex Ætoliæ, a Diana vexatur immiſto apro Calydonio. 172. uxorem habet Altheam & ex ea Meleagrum. 171. & Periboeam ex quo illa Tydeum. 70. habet filias Deianiram 244. & Diam. 155. & Hippodamiam. 244. a Libero donatur vite, ac ſerendi ejus ſcientia. 129.
Oenomacus. 84. Martis & Aſteropes filius, 159. uxorem habet Evaretem & ex ea Hippodamiam, 84. cum qua concubuit. 253. a quadrigis propriis perimitur. 250. 84.
Oenope, Epopei filia, ex Neptuno gignit Megareum, 157.
Oenopion, pater Meropes. P. 2. 34.
Oeteus mons. 36.
Oggigia filia Amphionis. 98. & Niobes. 11.
Oileus Ajacis pater. 114.
Oileus Leodaci & Agrianomes filius. 14.
Olenus, filius Vulcani. *P.* 2, 13

Olor, cur inter aſtra, AA. 2. 8.
Olympici ludi inſtituti ab Hercule, 273.
Olympus Marſyæ diſcipulus, 165. victor tibiis in ludis Acaſti, 273.
Olympus mons, 14.
Omelympus, canis Actæonis, 181.
Omphale regina, cui Hercules in ſervitutem traditus, 32. à qua remiſſus cum muneribus. P. 2, 14.
Oneſimachus, pater Amaruncei, 97.
Opera ſeptem mirabilia, 223.
Opheltes pirata Tyrrhenus, 134.
Ophites, Herculis & Megaræ filius, 32. 162, à patre per inſaniam occiſus, 31. 32,
Ophiuchus, P. 2. 14. & P. 3. 13.
Ophiuſa inſula, P. 2. 14.
Opis, Nerei & Doridis filia Præf. ex Saturno parit Jovem. Ibid. & 139.
Oppidum primum in terris quod, 164. oppida quæ quisque condiderit, 275.
Ops Ætheris & Terræ filia. Præf. Jovis mater dicitur. P. 2. 13. Saturno lapidem dat pro filio, P. 2, 43.
Orchomenus, regio, 97. unde Orchomenius, 14.
Orcus ſub Tartara dejectus, 139.
Oreaſis, 145.
Oreon, mater Menodices nymphæ, 14.
Oreſitrophos, canis Actæonis, 181,
Oreſtes, 119. Agamemnonis & Clytemneſtræ filius. 122. ſervatur à ſorore. Electra in vita 127. interficit Ægyſtum, 244. 119. Aleten & Neoptolemum, 123. item matrem ſuam Clytemneſtram, 119. cujus agitatur furiis, 119. 120. amicum habet Pyladem, 257. aufert ſignum Dianæ Tauricæ, 120. uxorem ducit Hermionem, 122. oſſa Ariciæ, mox Romæ, 261.
Orias canis Actæonis, 181.
Oribaſus canis Actæonis. 181.
Orion, 195. P. 2. 34. à Diana ob tentatam pudicitiam interjectus, & relatus inter ſydera, 195
Orithia, Erichthæi filia, mater Zetis & Cahaidis, 14.
Orontes Ponti & Maris filius, Præf.
Orpheus Oeagri & Calliopes filius Argonautarum unus, 14. ab Apolline didicit canere, A. 2. 7. deſcendit ad inferos propter conjugem Euridicen, 251 164. ejus Lyra, P. 2, 7.
Orſilochus, P. 2. 13.
Orthesie, una Horarum, 183.
Ortygia, inſula, 150. quomodo nata, 53.
Ortyx avis, 53.
Orythya. Nerei & Doridis filia, Præf.
Oſcillationis feſtum, 130.
Oſſa mons, 28.
Othus, 28. Terræ & Tartari filius, gigas Præf. cum Ephialte Dianæ inſidiatur, mox ab eo interficitur, 28.
Othrepte, Amazonum una, 163.
Otionia Erichthei filia, Neptuno immolata, 46
Otrigra, Amazonum una conjux Martis ædificat templum Dianæ Epheſiæ, 223. 225. mater eſt Hippolitæ, 30.

Ovum

Ovum, ex qua Venus nata, 197.
Oxyrhoe canis Actæonis, 181.
Ozomene, uxor Taumantis, ex quo genuit Harpyjas. 14.

P.

Pachitos, canis Actæonis, 181.
Pactolus flumen dictum Chryſorrhoas, & quare, 291.
Padacus filius Laomedontis poſtea Priamus dictus, ab Hercule fit rex Trojæ, 90.
Padus flumen, Græcis Eridanus, 154.
Pæncis, Ceptionis filia, 14.
Pæon, Neptuni & Hellenis. A. 2. 20.
Palæmon, ante Melicertes, 2.
Palæmon, Priami filius, 90.
Palæmonius, Lerni filius, 14.
Palæno, filia Danai, quam occiderit, 170.
Palamedes. 105. Neptuni filius, 105. Decipit Ulyſſem eumque ideo habet inimicum ſibi, 95 ab Ulyſſe circumventus, occiditur per exercitum, 105. litteras invenit undecim, 278.
Palinurus, unde.
Palladium ſignum, 116.
Pallas filius Nilei occiſus à Theſeo, 244.
Pallas, Poli & Phœbes filia. Præf.
Pallas. Tartari & Terræ filius gigas. Præf.
Pallium duplex, 14.
Pammachum, alias pancratium, 273.
Pamphagus, canis Actæonis. 181
Pamphede, Phorci & Tetoæ filia, Præf.
Pamphylus Ægypti filius à quo occiſus, 170.
Pan, 196. Mercurii & Panelopes filius, 124. Ægyptiis dat conſilium contra Typhonem, 196. mutat ſe in piſcem, P. 2, 28. fiſtulæ cantum invenit, 274. certavit ea cum Apolline. 191. ex mortali factus immortalis, 224, 196.
Panchaia, urbs, 274.
Pancratium, 273.
Pandarus occiditur à Diomede, 112.
Pandion Erichtonii filius, rex Athenienſium, 48. pater Ægei, 26, 37. Agorei quoque, 48. & Erichthei, 46. item Prognes & Philomelæ. 45.
Pandora, 142, à Vulcano facta, ibid.
Pandroſus, filia Cecropis præcipitat ſe in mare, 166.
Panope, una Nereidum, Præf.
Panopea, una Nereidum, Præf.
Pantheris objectis Lycurgus, 132.
Panthius, Ægypti filius, 170,
Panthous Trojanus quot occiderit, 115.
Paphus, pater Cinyræ, 270, 242.
Parcæ, Noctis & Erebi filiæ, numero tres, Præf. canunt hominibus fata, 171. litteras invenerunt ſeptem, 277. dant quibuſdam licentiam redeundi ex inferis, 251.
Paris, v. Alexander Priami. Paridis judicium, 92.
Parnaſſus, mons, 4, 140.
Parthaon, pater Ægrii, 175, 241, & Oenei, 239.
Parthenia inſula, olim Imbraſus, poſt Samos dicta, 14.

Parthenius mons, 99.
Parthenopeus, filius Altantes, 99.
Parthenos, P. 2, 25.
Paſiphae, 40. Solis & Perſæ filia, Præf. uxor Minois mater Deucalionis, 14. amat taurum, & ex eo gignit Minotaurum, 40.
Paſiphe Ponti & Maris filia, Præf.
Patroclus Menœtii & Philomelæ filius, 97. procus Helenæ, 81. quot navibus ad Trojam venerit, 97. quot ibi occiderit, 114. inter eos eſt Sarpedon, 112. ſingulari amicitia junctus Achilli, 257. formoſiſſimus, 270. interficitur ab Hectore, 106. funus & ludos in eo facit Achilles, 273.
Pegaſus equus ex Neptuno & Medusa natus, Præf. 151. P. 2, 18
Pelasgus Agenoris & Triopæ filius, rex Achivorum, 124. primus ædificat templum Jovi Olympio, 225. filius ejus Laris, 145.
Pelathronius, frena & ephippia invenit, 274.
Peleus Æaci & Peneidos filius, unus Argonautarum, 14. conjugem habet Thetin, 54. amicum ſingularem Phœnicen, 257. vincit lucta in ludis, 273. Triptolemum jubet interfici, 47.
Peleus Neptuni filius, 157.
Peliades, quæ, 24.
Pelias, 12. Neptuni & Tyrus filius, 157. uxorem habet Anaxobiam & ex ea filiam Alceſtin, 51. & filium Acaſtum, 14 a Medea necatur, 24.
Peline, urbs 14.
Pelion mons, 18.
Pellene, 14.
Pelopea, filia Thyeſtis, cum quo concubuit, 253. in eundem fuit pia, 254. ſeipſam interficit, 88.
Pelopia, filia Peliæ, 24.
Pelopidæ, 56.
Peloponneſus unde, 84.
Pelops, 83. Tantali & Diones filius 82. rex Achivorum, 124. uxorem habet Hippodamiam, 84. 243. filium Atreum, 87. Chryſippum, 85. 271. Hippalcium, 14. & Tyeſtem, 86. 124. a Tantalo cæſus revocatur & vitam a diis, & humerum accipit eburneum, 83. interfecit Oenomaum ſocerum ſuum, 245.
Peloride, mater Polyſenes, 97.
Pelorus Terræ & Tartari filius, Præf.
Peneleus, procus Helenæ, 81. quot navibus ad Trojam venerit, 97. quot occiderit, 114.
Penelope Icari filia, uxor Vlyſſis, caſtiſſima, 256. obſidetur a Procis, 125. quomodo eas deluſerit, 126. poſt obitum Vlyſſis nubit Telegono, 127.
Peneus flumen, pater Daphnes, 203.
Peneus, pater Cyrenes, 161.
Penthesilea una Amazonum, 163. Martis & Otreræ filia occiditur ab Hectore, 112.
Pentheus, 184. Echionis filius, rex Thebanorum, 16. uxorem habet Agaven, quæ eum interfecit, 184. 239.
Peranthus, Argi filius, rex Achivorum, 124.

Perdix, filius ſororis Dædali. ſerram primus invenit, & circinum, 274. ob quod a Dædalo eſt interfectus, 39. 244.
Periander Corinthius, 221.
Periclymene, Minois filia, mater Admeti, 14.
Periclymeus, Nilei & Chloridis filius unus ex Argonautis, 14. a Neptuno in aquilam mutatus effugit mortem ab Hercule intentatam, 10.
Perithous Ixionis filius amicitiam colit cum Theſeo. 257. nuptias celebrat cum Hippodamia, turbatas a Centauris, 13.
Perius Ægypti filius a quo occiſus, 170.
Pernis, uxor Lyci mater Ialmeni, 14.
Perrhebia, 14.
Perſa ex Sole quos genuerit. Præf.
Perſeis, Poli & Phœbes filia. Præf.
Perſeon, pater Agrianomes, 14.
Perſes, Solis & Perſæ filius Præf. interfectus a Medo, 244.
Perſeus Iovis & Danaes filius, 244. liberat Andromedam, 64. condit urbem Perſeida. 276. occiditur a Megapenthe, 244.
Perſis Oceani filia, mater Circes, ex Sole, 156.
Phæacum inſula, 125.
Phædimus Niobes filius, 11.
Phædra filia Minois, uxor Theſei, 43. amat privignum ſuum Hippolytum, 47. ſe ipſam ſuſpendio necat, 243.
Phæton, formatus a Prometheo, fit ſtella, P. 2, 8.
Phaeton, 154. Solis & Clymenes filius, 156. currum patris conſcendit ipſo inſcio & comburit genus humanum, 152. ab equis ejus perditur, 250. & a Jove fulmine percutitur, 152. delapſus in Eridanum, P. 2, 42.
Phalaris tyrannus Siciliæ, 257.
Phaleros Alcontis filius, 14.
Phegea, filia Priami, 90.
Phegeus, Alphei filius, filiæ ſuæ filiam interficit, 244.
Phemius, procus Helenæ, 81.
Pheonis Terræ & Tartari filius, Præf.
Pheretes, pater Antigonæ, 14.
Pheretus Iaſonis & Medeæ filius, interfectus a matre, 239.
Pheruſa, Horarum una, 183.
Pheruſa, Nerei & Dorides filia una Nereidum, Præf.
Phiconome, Danai filia, quem occiderint, 170.
Phidias faber ſigni Jovis Olympici, 223.
Phidippus procus Helenæ, 81.
Philammon, Apollinis & Leconoes filius, 161. alii Chionem aut Philonidem faciunt ejus matrem, 200.
Philamnon, Vulcani filius, 158.
Philea, Danai filia, quem occiderit, 170.
Philinas Ægypti filius a quo occiſus, 170.
Phillus Herculis filius, proavi fratrem occidit, 245.

Philoctetes.102. Pæantis & Demonaſæ filius,102. inter Argonautas, 14. a ſerpente in Lemno vulneratur,102. Herculis amicus, 257. cui ſtruit pyram.86. inter procos Helenæ.81. quot navibus venerit ad Trojam,97.quot occiderit, 114. inter eos fuit Alexander.112.
Philoctus Vulcani filius,158.
Philomela,Danai filia quem occiderit.170.
Philomela filia Pandionis ſoror Prognes,a Tereo violata vertitur in avem 45.
Philomela, 45. Pandionis filia,a Tereo violata.ib.
Philomela filia Priami.90.
Philomelus,primus plauſtri inventor.P.2.4.
Philonis, uxor Heſperi, mater Coyxis,65.
Philonis, filia Dedalionis,200.
Philyra, 138. Oceani filia,138. ex Saturno quos pepererit. Præf. verſa eſt in arborem, 138.
Phimachus,paſtor, 102.
Phincus,19. Agenoris filius maritus Cleopatræ, vexatus ab Harpyis,19. docet Argonautas fugare Stymphalidas,20.
Phiſadie, ſoror Pirithoi, ancilla Helenæ,79.
Phlaguſa, urbs Cherſoneſi.P.2, 40.
Phlegæus Alphei filius, generum ſuum occidit.245. & filiæ filiam,244.
Phlegion.245.
Phlegon,equus Solis,183.
Phlegya Solis filia, 156. mater Coronidis,202.
Phliaſus, Liberi & Ariadnes filius,14.
Phlius urbs,14.
Phlogius, Phryxi & Calciopes filius,14.
Phocis inſula, 117.
Phocus Æaci & Peneldos filius,14.
Phocus Cænei filius,14.
Phocus Danai filius,architectus Græcorum, ad Trojam,97.
Phæbe quos filias habuerit ex Polo. Præf.
Phæbe, Leucippi filia, ſacerdos Minervæ rapta a Caſtore & Polluce,80.
Phæbe Solis filia,156.
Phæbea Clymenei & Meropes filia,154.
Phænix, filius Agenoris,in Africa condit Pœnos, 178.
Phenix Amyntoris filius in venatione apri Calydonii, 173. quot navibus pugnarit ad Trojam,97. amicum ſingularem habet Peleum,257.
Phole,captiva dono data,273.
Pholos centaurus. P.2, 38. aruſpicina plurimum valuit, ibid.
Phorbas, pater Iphis,18. Rhodiis eſt auxilio. P.2,14.
Phorcus, Terræ & Tartari filius Præf. ejus & Tetoes liberi. ibid.
Phoroneus, 143. Inachi filius, rex Achivorum, 124. primus dicitur regnaſſe, 143. templum primus ſtruxiſſe Junoni,215 eidem primus feciſſe ſacra, 143. & arma,274. v. Not.
Phryxi filii,21.

Phryxus, 3. Athamantis & Nebulæ filius,1. ubi natus. P.2, 20. offert ſe immolandum pro civibus, 2. defertur Colchos,3. ibi conſecrat pellem arietis aurei,22. Chalciopem ſororem Medeæ habet uxorem & ex ea filios, 14. ab Æeta ſocero interficitur, 3.

Phronius, Phryxi filius, 14.

Phrontides. Phryxi filius, 14. 21.

Phthia inſula, 14. mittit auxilium in aprum Calydonium, 173.

Phylacus maritus Periclymenes pater Iphicli, 14.

Phyleus, maritus Euſtoches, pater Megis,97.

Phyllæus mons, 14.

Phyllis, 59. ob deſiderium Demophoontis moritur,59.

Phyllodoce, Nerei & Doridis filia. Præf.

Piecus ex Ponto & Mari. Præf.

Pierius, 225.

Pietatis exempla, 254.

Pigmalion frater Thaſii,56.

Pilus Diodoti filius, occiſus a Cygno. 273.

Pimetus, pater Pyrrhes, 155.

Pinther, Vulcani filius, 158.

Piranthus, Argus & Evadnes filius. 145.

Pireſia nrbs, 14.

Pirithous Jovis filius, & Diæ, 155.

Pirithous Ixionis filius Argonautarum unus, 14 amicus Theſei, 157. cum quo deſcendit ad inferos,79.

Piſtris, navis, 273.

Pitheus pater Æthræ, 37. & 14.

Pithus Lacreti & Cleobules filius, quot navibus venerit ad Trojam,97.

Pittacus Mitylenes, 221.

Pityocamptes a Theſea occiſus, 38.

Plejades, Atlantis & Plejones filiæ, etiam vocatæ Hyades, & quare,193.

Plejone, Atlantis uxor, quos habuerit ex eo liberos. Præf. mater Hyonis,248. item Plejadum, 192.

Plexippus Ægypti filius, a quo occiſus, 170

Plexippus Theſtei filius in venatione apri Calydonii, 173. occiditur a Meleagro, 174.

Plinthius Athamantis & Themiſtus filius a matre occiditur,239.

Pliſthenes Atrei filius a patre ignorante occiditur,76.

Pliſthenes, Thyeſti filius infans patri epulandus apponitur,88

Plotæ inſulæ, alias Strophades, 14.

Plumbum primus invenit Midas,274.

Pluto Saturni & Opis filius, Præf. rapit Proſerpinam,146.

Plutone Himantis filia, mater Tantali ex Jove, 15[illegible].

Plutus Cereris & Jaſiones filius, P.2, 4.

Podalirius, procus Helenæ, 81.

Podarce, Thaumantis filia. Præf.

Podarces Andromontis & Gorgidis filius quot navibus ad Trojam venerit, 97.

Podarius, equus Diomedis, 30.

Podaſimus, Ægypti filius a quo occiſus,170.

Pœantes, pater Philoctetis, 14.
Pœmenis, canis Actæonis, 181.
Pœni unde ſic dicti, 178.
Pœnope Nerei & Dorides filia, Præf.
Pollux Jovis & Ledæ filius, 77. 155. Argonauta, 14. ceſtu vincit in ludis Acaſti, 273. vincit Amycum, 17. & Idam, 80. vicaria morte obit pro fratre. ibid. redit ſubinde ab inferis, 251.
Polybœtes Pirithoi & Hippodamiæ filius, quot navibus venerit ad Trojam, 97.
Polybœtes Terræ & Tartari filius. Præf.
Polybus pater Argi, 14.
Polybus rex, maritus Peribœæ, nutritius Oedipi, 66. clemens, decedit Corinthi, 67.
Polydamas quot occiderit, 115.
Polydectes Magnetis filius. P. 2, 12.
Polydectes rex, Danaem ſumit in conjugem, 63. ludos funebres ei facit Perſeus, ibid. 273.
Polydector Ægypti filius a quo occiſus, 170.
Polydo[illegible] Amazon, 163.
Polydorus, Cadmi & Harmionæ filius, 179. rex Thebanorum, 76. pater Labdaci. ibid.
Polydorus Hippomedontes & Evanippes filius, unus ex Epigonis, 71.
Polydorus Priami filius, 90. educatur a ſorore Ilione pro ſuo filio, 109. interficit Polymneſtorem, ibid.
Polyhymno, Oceani filia, 182.
Polyidus, 136. Cærani filius, augur, 128. Minois filio reſtituit vitam, 136. 251.
Polymena, Priami filia, 90.
Polymetus Priami filius, 90.
Polymneſtor rex Thraciæ, luminibus & vitæ privatur a Polydoro & uxore propria, 109. 240.
Polynices, 68. Oedipi filius & Jocaſtæ expulſus a fratre venit ad Adraſtum, ejusque filiam Aogiam ducit uxorem, 69. oppugnatum Thebas it. 70. rex fit Thebanorum, 76. ab Eteocle interficitur, 71. ejus ſepultura prohibetur, ſed crematur a ſorore, 72. 254.
Polyphemus Elati filius, & Hippoæ Argonautarum unus, 14 condit civitatem in Moeſia, & perit apud Calybas. ibid.
Polyphemus Neptuni filius, Cyclops includit Ulyſſem, & ab eo excœcatur, 125
Polyphontes rex Meſſeniæ ſumit uxorem Cresphontis a ſe occiſi, 137. a Chalcidia ejus filio occiditur, 184.
Polypoetes procus Helenæ. 81. quot occiderit, 114.
Polyſenes, Aſtyonis & Palorides filius, quot navibus ad Trojam venerit, 97.
Polyxena Danai filia, quem occiderit, 170.
Polyxena, 110. Priami filia, 90. immolatur ad ſepulchrum Achillis, 100.
Polyxenus, procus Helenæ, 81.

Polyxe

Polyxo, Atlantis & Plejones filia, 192.
Polyxo Lemniadum una, dat conſilium recipiendi Jaſonis, 15.
Polyxo, Ponti & Maris filia, Præf.
Pondæus, pater Atlantis, 173.
Pontus Ætheris & Terræ filius, Præf. ejus liberi ex Terra, ibid.
Porphyrion Noctis & Erebi filius, Præf.
Porthaon, pater Laocoontis, 14. & Oenei, 172.
Portunus deus quis, 2.
Poteſtas, Pallantis & Styges filia, Præf
Priami filii, & filiæ, 90.
Priamus Laomedontis filius olim Padaces dictus, ab Hercule accipit regnum paternum, 81. uxorem habet Hecubam, & ex ea liberos multos, 91. eorum nomina, 90. occiditur a Neoptolemo, 113.
Priapus, filius Mercurii, 160.
Priaſus Canei filius, 14.
Priſcus pater Aſterionis, 14.
Proci Helenæ, 81.
Proci Penelopes, 125.
Procris Erichthoi filia cum patre concubuit, 253.
Procris, 189. Pandionis filia, concumbit cum marito quaſi peregrino, 189. a marito ſuo occiditur. ibid, & 210. ejus canis. P. 2, 35.
Procruſtes Neptuni filius, crudelis in hoſpites, a Theſeo occiditur, 38.
Proctus rex excipit Bellerophontem exulem, 57. a Perſeo mutatur in lapidem monſtrato capite Meduſæ, 64.
Progne Pandionis filia uxor Terei filium proprium interficit. 239. 255. & marito eum tradit epulandum, 45.
Prometheus, 143. Japeti & Clymenes filius Præf. ignem dat hominibus in ferula, ideoque aquila ei immittitur a Jove, 144. ab ea liberatur per Herculem, 54. fallit Jovem ficto tauro, A. 2, 15. homines primus format ex luto, 142. primus fert annulum, P. 2, 15.
Proneus filius Priami, 90.
Proſerpina, 146. Iovis & Cereris filia, Præf. rapta a Plutone, 146. dimidia parte anni eſt apud Iovem, ibid. ex quo genuit Liberum, 155.
Proteſilaus, 103. Iphicli filius olim Iolaus dictus, 103. procus Helenæ, 81. uxorem habet Laodamiam caſtiſſimam, 256. ab Hectore occiditur, & ab uxore ab inferis revocatur, 103. 251. ſepulchrum ejus ubi. P. 2, 40.
Prothenor quot navibus venerit ad Trojam, 91.
Protheon Ægypti filius a quo occiſus, 174.
Protheus Ægypti filius a quo occiſus, 170.
Protheus, 118. deus maris vertens ſe in omnes figuras catena ligatur a Menelao, 118.
Protheus pater Telemi auguris, 128.
Protho Nerei & Doridis filia. Præf.

Prothous procus Helenæ, 81. quot navibus venerit ad Trojam, 97.
Protodamas, filius Priami, 90.
Protogenia Deucalionis filia, ex Jove gignit Etolum, 155.
Protus, procus Helenæ, 81.
Provocantes qui certarint inter ſe, 112.
Prerelas canis Actæonis, 181.
Ptolus Ætheris & Terræ filius, Præf.
Pugna Ætheris & Terræ filia, Præf.
Pugno Ægypti filius a quo occiſus, 170.
Pylachantus occiſus ab Achille, 113.
Pylades Strophii filius, amicus Oreſtis, 257. quem juvat mortem patris ulciſci, 119. ab Iphigenia ſervatur immolandus, 120. Electram ducit uxorem, 121.
Pylon pater Antiopes, 14.
Pylos urbs expugnatur ab Hercule, 10.
Pyramides Ægypti inter miracula orbis, 123.
Pyrante, Danai filia, quem occiderit, 170.
Pyrantis Danai filia quem occiderit, 170.
Pyrranthus rex Corinthi, diligit Arionem, ejusque vitæ inſidiatores punit, 194.
Pyremus, pater Aſterionis, 14.
Pyrene, Danai filia, quem occiderit, 170.
Pyrois, equus Solis, 183.
Pyrois, ſtella, P. 2, 42.
Pyrrha cum Deucalione ſervatur in diluvio, 152. renovat genus humanum jacti lapidibus, 153.
Pyrrha Epimethei & Pandoræ filia, prima mortalis creata, 142.
Pyrrha nomen Achillis inter mulieres, 96.
Pyrrhe, Pimeti filia, mater Helenæ, 155.
Pyrrhus, qui alias Neoptolemus, 97.
Pythagoras, olim fuit Euphotbus, 112.
Pythaules qui, 273.
Pythia Sionta, pia in patrem, 254.
Pythius Apollo quare dictus, 141.
Pyttheus pater Æthræ, 14.
Python, 148. draco Terræ filius Præf. perſequitur gravidam Latonam & ab Apolline occiditur, 140. 53.

Q.

Quadrigæ a quo primum inventæ inter homines. A. 2. 13. quæ rectores ſuos perdidere, 250. earum certamen ubi primum inſtitutum, 274.

R.

Raidne, Acheoli & Melpomenes filia, Præf.
Regnum quis inſtituerit primus inter homines, 143.
Reges Achivorum, 124. Athenienſium, 48. ſeptem ad Thebas, 70. Thebanorum, 76.
Rerum inventores primi, v. Inventores.

Rhadamantus, Jovis filius, 155.
Rhene inſula, una Cycladum, 176.
Rhene Nympha, mater Ajacis, 97.
Rheſus a quo occiſus, 113.
Rhodope, Ponti & Maris filia, Præf.
Rhodope, mons Thraciæ, 132.
Rhodus olim Ophiuſa, A. 2, 14. ejus amplitudo, 276.
Rias. filius Neptuni, 157.
Romani mittunt deſultorem in ludis, 80. in funeribus adhibent tubicines, 274. ſacra crudelia Taurorum repudiant, 261.
Romulus & Remus nutriti a lupa, 252.

S.

Sacra Theſmophoria, 147. Trieterica, 132.
Sacrificia qui primi inſtituere, 274. quomodo quondam facta, P. 2, 15.
Sacus Jovis filius, primus invenit aurum, 274.
Sagittas dono dat Vulcanus Apollini & Dianæ, 140. Hercules felle Hydræ tingit ex conſilio Minervæ, 30. ſagittis certat Eurytus, in ludis, 273. & Hippocoon, ibid.
Sagittarius ſignum cœleſte etiam Croton dictus, 224.
Sagnos canis Actæonis, 181.
Salamina, 14. mittit auxilium in aprum Calydonium, 173.
Salius certat curſu in ludis Æneæ, 273.
Salmoneus Athamantis filius P. 2, 20.
Salmoneus, 6. Æoli filius, diſcordat a fratre ſuo Siſypho, 60. imitatur tonitrua & fulmina Jovis, 61. 250. filiam habet Tyronem, 60. 157. 239. 254. a Jove fulmine occiditur, 61, 250.
Samos, olim Imbraſus & Parthenia dicta, 14.
Sapientes Græciæ ſeptem, 221.
Sardinia, ejusque magnitudo, 276.
Sardo Sthenelei filia, condidit Sardes, 276.
Sarpedon, Jovis & Europæ filius, 155. 178. certat in ludis Priami, 273. quot occiderit. 115. occiditur a Patroclo ex provocatione, 111. 106.
Saturnus Ætheris & Terræ filius Præfat. Opem habet conjugem, & ex ea filium Jovem, ibid. pro filio Jove devorat lapidem, 139. & regno dejicitur ab eodem, 54. qui cum reſtitutum cupit Juno, 150. verſus in equum concumbit cum Philyra, 138. judex eſt in controverſia Jovis & Curæ, 220. Saturni templũ Romæ, 261.
Satyrus violare vult Ammymonem ſed a Neptuno abigitur, 169.
Saxa Capharea, 116.
Scamandrus Ponti & Maris filius, Præf.
Schedius Iphiti & Hippolytes filius quot navibus venerit ad Trojam, 97.

Schoeneus, pater Atlantis, 244. & Clymenis, 246.
Scylla, 199. Cratetis fluminis filia a Circe mutata in monſtrum, 199. alii Typhonis filiam ajunt, 125. 151.
Scylla Danai filia, quem occiderit, 170.
Scylla Niſi filia, amat Minoem, ejus cauſa prodit patrem & in piſcem vertitur, 198. 255.
Scylla, navis, 273.
Scyro inſula, 96.
Scytha excoriat Marſyam, 145.
Scythia, 145.
Selinuntius & Merus amici, 257.
Semele, 179. Cadmi & Harmoniæ filia, 179. bibit cor Liberi & ex eo fit prægnans, 167. petit Jovem ad ſe venire cum fulmine, & ſic conflagrat, ibid. 179. filium ex Jove habet Liberum. 155. Juno omnem ejus progeniem odio habet, 5.
Semiramis Delcetis filia condit murum Babyloniæ, 223. Ninus conjugem interficit, 240. ſe ipſam interficit, 243.
Senectus, Noctis & Erebi filia, Præf.
Septentrio ſydus, olim Calyſto, 177. cur non occidat, ibid.
Sergeſtus victor navi in ludis Æneæ, 273.
Seriphus inſula, 63.
Serram quis invenerit, 274.
Serui prohibiti medicinam diſcere, 274.
Siboe, una Niobidum, 11.
Sibylla Samia, Cymea, 128.
Sicilia inſula, 40. 141. ejus amplitudo, 276.
Sicion, 88. ejus ſpatium, 276.
Sictothius, Niobæ filius, 11.
Sidon, urbs, 178.
Silenus, 191.
Siluo, Ponti & Maris filius, Præf.
Simois, Ponti & Maris filius, Præf.
Simon, pirata Tyrrhenus fit delphinus, 134.
Simonides quas litteras invenenerit, 277.
Simulachra deorum quis primus fecerit, 274.
Sinon, aperit equum Trojanum, 108.
Sirenes, 141. Acheloi & Melpomenes filiæ. Præf. & 125. earum ſpecies & fatum, ibid. & 141.
Sirenides locus cur ſic dictus, & ubi, 141.
Siſyphus, 60. pater Glauci, 250. 273. per Autelycum amittit pecus ſuum ideoque filiam ejus corrumpit, 201. item fratris ſui filiam Tyronem, 60. ob impietatem volvit ſaxum apud inferos, ibid.
Smyrna, 58. Cinyræ & Cenchreidis filia concumbit cum patre, 58. 242. mutara in arborem, 58.
Soceros qui occiderint ſuos, 245.
Socordia, Ætheris & Terræ filia, Præf.

Sol

Sol Hyperionis & Æthræ filius, *Præf.* uxorem habet Clymenem & Perſidem, ibid. ejus liberi, 156. inter hos & *Æetas*, 22. 27. Augeas & Therſanon, 14. quadrigas primum uſuerat inter deos, P. 2, 13. eas avertit ne videat ſcelus Atrei, 88. equorum nomina in eis, 183. nunciat Vulcano adulterium Veneris, 198. Solis boves ab Vlyſſis ſociis abſumpti, 125. coloſſus Rhodi, v. Coloſſus, eclipſis a quo prima obſervata, 258.

Solon, 221.

Somnia ex Nocte & Erebo, *Præf.*

Somnus ex Nocte & Erebo, *Præf.*

Spariantis, Hyacinti filia immolata a patre, 238.

Sparta, mittit auxilium in aprum Calydonium, 173.

Spartæ nati ex dentibus draconis, ſe mutuo interficiunt, excepto quinque, 178.

Sphincius Athamantis & Themiſtus filius, 1.

Sphinx, Typhonis & Echidnæ filia, *Præf.* & 151. vexat agros Thebanorum, donec ſoluto per Oedipum ejus carmine, ſe præcipitat in mare, 67.

Spio Nerei & Doridis fil. *Præf.*

Sponde, una Horarum, 183.

Sterilitas frugum ob ſcelera hominum, 88.

Sterope una ex equabus Solis 183.

Sterope, Plejadum una, 192.

Steropes Ætheris & Terræ filius *Præf.*

Sthenelus Capanei filius amicus Diomedis, 257. procus Helenæ, 81. in equo Trojano 108. ſequitur Diomedem in Ætoliam, 175. a Phillo occiditur, 244.

Sthenno, Gorgonis & Cetus filia, *Præf.*

Sthenobœa, 57. filia Jobalis, uxor Prœti amat Bellerophontem, 57. ſe ipſam interficit, ibid. & 243.

Sticte, canis Actæonis, 181.

Stilbon canis Actæonis, 181.

Stilbon, ſtella *P.* 2, 42.

Strata equorum, quis invenerit, 274.

Strophades inſulæ Ægei maris, 14. 19.

Strophius maritus Aſtyochæ, 117. habet filium Pyladem, 119. 120.

Strymon Ponti & Maris filius, *Præf.*

Stymphalides, 20. pennis pro ſagittis utuntur, 20. fugant eas Argonautæ & Curetes, ibid. occiduntur ab Hercule, 30.

Styx ex Nocte & Erebo. *Præfat.* juncta Pallanti, quos crearit liberos, ibid.

Succulæ, quæ Græcis Hyades 192.

Superbia Ætheris & Terræ filia *Præf.*

Sus, immolatus Cereri, 277.
Symplegades petræ ſuperantur ab Argonautis, 21. ars, qua ſuperatæ, 15.
Syria dea, quæ, 197.
Syri columbas & piſces quare non edunt, 197.
Syrus, canis Actæonis, 181.

T.

T littera a quo inventa, 277.
Tænaria inſula, 79. Tænarius, qui ex ea, 14. Tenarium littus, P. 2, 17.
Talaus maritus Eurynomes pater Adraſti, 69. item Aſtynomes, 70. Eryphilis, 71. Mythidices, 70.
Tallius procus Helenæ, 81.
Tanais Ponti & Maris filius, Præf.
Tantalus, 82. Jovis & Plutonis filius, 155. rex Achivorum, 124. divulgat Jovis conſilia, 82. habet uxorem Dionem, filium Pelopem quem cædit, & edendum apponit, 83. pœna ejus apud inferos, 82.
Tantalus Niobæ filius, 11.
Tantalus Thyeſtis filius, patri epulandus apponitur a fratre Atreo, 88. 246.
Tartarus Ætheris & Terræ filius, Præf. pater Typhonis, 152.
Taurica inſula, 15. in ea cultus Dianæ qualis, 120.
Taurus Marathonius occiſus a Theſeo, 35. Paſiphaes ab Hercule ductus Mycenas, 30. tauri æripedes flammas ſpirantes, 22.
Taygete, Atlantis filia, 155. Plejadum una, 192. mater Lacedæmonis ex Jove, 155.
Tegæa mittit auxilium in aprum Calydonium, 173.
Telamon Æaci & Pæneidos filius inter Argonautas, 14. cum Hercule interficit cetum Æſiones, 89. vincit diſco in ludis Acaſti, 178. eſt in venatione apri Calydonii, 173. filium habet Ajacem, 97. & Teucrum, 89.
Telegonus, 127. Vlyſſis & Circes filius, 125. interficit patrem, & Penelopem ducit uxorem, 127.
Telemachus filius Vlyſſis & Penelopes infans ſubjicitur aratro patris, 95. procos interficit cum patre, 126. Circem ducit uxorem, 127. filium habet Italum, ibid.
Telemus Eurymi filius, augur, 128.
Telemus Protei filius, augur, 128.
Teleontes, procus Helenæ, 81. filios habet Buten & Euribates, 14. uxorem Zeuxippen, ibid.
Telephus, 101. Herculis & Auges filius, 162. nutritus a cerva, 252. & ideo ſic nominatus, 99. interficit cognatos ſuos, 244. Laodicen Priami filiam habet uxorem, 101. ab Achille vulneratur, Græciſque item monſtrat ad Trojam, ibid.

Teles

Teles, Acheloi, & Melpomenes filius, Præf.
Tellus, nomen primi hominis, 220.
Temenus, Ariſtomachi filius rex Achivorum. 124.
Templa diis qui ſtruxerint primi, 225. templum Jovis Hammonis, 133. Saturni & Concordiæ, 261.
Tenedos inſula, 276.
Tereus Martis filius, Prognis conjugis ſororem Philomelam comprimit. 45. filium ex Progne expulatur. ibid. & 246. fit accipiter. 45.
Terra Ætheris & Diei filia, Præf. ex Æthere quos produxerit liberos, ibid. inter hos Cecrops, 48. Python, 140. Typhon, 152. Tytius, 55.
Teſchinœno, Ponti & Maris filia. Præf.
Tetoa Phorci conjux. Præf.
Teucer Telamontis & Heſiones filius, 89. quot navibus venerit ad Trojam, 97. quot ibi occiderit, 114.
Teurone civitas. mittit auxilium contra aprum Calydonium, 173.
Teutras rex Mæſiæ a Telepho defenditur contra Itam 100. filiam habet Aurem. ibidem.
Tauttredon pater Prothoi, 97.
Thales Mileſius, 221.
Thalia, Nerei & Dorides filia Præf.
Thallo una Horarum. 183.
Thamiris excæcata a Muſis. P. 2. 6.
Thaſius Deloami filius. conſumptus a canibus, 247.
Thaſius Pigmalionis filius augur, immolatus a Buſiride, 56.
Thaumas Ponti & Terræ filius. Præf.
Theano conjux Metaponti, ipſam ſe interficit, 186.
Thebæ conditæ a Cadmo ſeptem claudebantur portis, 275. quas cum muro fecit Amphion, 69. obſeſſæ a ſeptem regibus, 70. in eis æs primo inventum, 274. vexantur a Sphinge, 69. reges earum, 76.
Theis, A. 2. 5.
Themis, Ætheris & Terræ filia. Præf.
Themiſtagora, Danai filia quem occiderit, 170.
Themiſto. i. Hypſei filia ex Neptuno gignit Leuconoen, 157. uxor Athamantis ſuos interficit filios, & ſe ipſam, 1. 239.
Theobule ex Mercurio gignit Myrtilum, 224.
Theoclimenus augur, 128.
Theodamas alius, pater Hylæ, 271.
Theonoe, 190. Theſtoris filia, uxor Admeti caſta, 256. prius a piratis capta & ab Icaro empta in concubinatum, 190.
Theophane, 188. Biſaltidis filia, fit ovis. ibid.
Thera filia Amphionis, 69.
Therbeeo. 183.

The-

Theremachus Herculis filius. 162. a patre occiſus. 31, 32.
Theriope canis Actæonis. 181.
Thermodoon fluvius, Ponti & Maris filius. Præf. & 21.
Therodamas, canis Actæonis, 181.
Therodanapis, canis Actæonis. 181.
Theron, canis Actæonis. 181.
Therſander Polynicis filius & Argiæ. 71.
Therſanon Solis & Leucothoes filius unus ex Argonautis. 14.
Theſeis Amazon, 163.
Theſeus Ægei & Æthræ filius. 38. formoſus. 270. enſem Pelopium tollit. P. 2, 6. unus ex Argonautis, 14. in venatione apri Calydonii, 173. amatur ab Ariadne liberatur e Labyrintho. 42. ea relicta ducit Phædram ipſius ſororem. 43. certat cum Minoe. P. 2, 5. amicum habet Perithoum. 257. ob quem deſcendit ad inferos, 251. ejus varii labores. 38. rapit Chryſippum amaſium. 271. & Helenam. 79. inſtruit Iſthmia. 273. filium habet Demophoontem. 59.
Theſimenes, Parthenopei filius. 71.
Theſpiades duodecim, filiæ Herculis, 162.
Theſpius rex. 162.
Theſprotia regio. A. 2, 13.
Theſprotus rex, 88.
Theſſalia. 14.
Theſſalus, unus ex Argonautis. 14. conditor templi Jovis Dodonæi, 225.
Theſſander in equo Trojano. 108.
Theſtius pater Ledæ. 14. item Altheæ. ibid.
Theſtor, pater Calchantis, 97. & Teoclimeni. 128. item Leucippes & Theonoes filiarum. 190. agnoſcitur a filiabus amiſſis. ibid.
Thetis ex Jove gignit virginem. P. 2, 25.
Thetis, 54. Nereis datur Peleo in conjugium, metu Jovis, & conſilio Promethei. 54. ex eo habet filium Achillem. 96.
Thetis uxor Oceani, nutrix Junonis. 177.
Theutras. 100. rex Moeſiæ, pater Auges. v. *Teutras*.
Thiſaide ancilla Helenæ, 92, 79.
Thiſbe Babylonia ſe interficit ipſam. 243.
Thoas Andremontis & Gorgidis filius. 97. procus Helenæ, 81. quot navibus ad Trojam venerit, 97. quot occiderit, 114. fuit in equo Trojano, 108. ſervatus a filia Hypſipile, 15. ſolebat immolare peregrinos, 120. interficitur a Chryſe & Oreſte. 121, 261.
Thoe, Nerei & Doridis filia, Præf.
Thous canis Actæonis 181.
Thraſymedes, Nelei & Eurydices filius quot navibus ad Trojam venerit, 97. quot occiderit, 114.
Thrax, filius Martis, 159.

Thyeſtes, 258. Pelopis & Hippodamiæ filius, 84. concumbit cum uxore fratris, propriumque filium epulatur, 258. rex eſt Achivorum. 124.
Tymbræus Lacoontis filius, necatus a ſerpente. 135.
Tibias quis invenerit, 165.
Tigris canis Actæonis, 181.
Tigris flumen ex Ponto & Mari. Præf.
Timenus filius Herculis pater Archelai, 219.
Timolus, 191.
Timor, ex Æthere & Terra. Præf.
Tione, Acheloi & Melpomenes filia. Præf.
Tiphys, Phorbantis & Hymanes filius, 14.
Tireſias, 75. Eurii filius augur, liberat Thebas. 68. 67. fit ex viro mulier, 75. excæcatur a Junone & ſeptem vivit ætates. ibid.
Tiſamenus filius Oreſtis rex Achivorum, 124.
Tiſiphona Ætheris & Terræ filia. Præf.
Titanaide, una Horarum, 183.
Titanes Ætheris & Terræ filii. Præf. a Junone concitantur in Jovem, 150. detruſi in Tartarum, ibid.
Titanus, pater Aſteriæ, 53.
Tithonus, Laomedontis filius, conjux Auroræ, formoſiſſimus, 270.
Tityus pater Europes, 14.
Tlepolemus, Herculis & Aſtyoches filius, 162. procus Helenæ, 81. quot navibus venerit ad Trojam, 97. interfectus a Sarpedonte, 113.
Trapezos oppidum a quo conditum, 176. 275.
Tricterica ſacra quæ, 131.
Triopas rex Theſſalorum. P. 2. 14.
Triops, Piranthi filius, 145. rex Achivorum. 124. ſaturari non potuit, & quare A. 2, 14. ejus filii ex Oreſiade conjuge qui, 145. in his eſt Pelaſgus, 225.
Triptolemus, 170. Eleuſini & Cothoneæ filius, Ceteris alumnus a qua fruges ſerere didicit, 147. 277. P. 2. 14. petitur inſidiis regis Lynci 259.
Trite, Danai filia, quem occiderit, 170.
Triton, filius Neptuni. Præf. ejus buccina, P. 2. 13.
Tritonis nympha, uxor Amphitemidis, filios quos habuerit, 14.
Trœzene, 14.
Troja muris cincta ab Apolline & Neptuno, 89. quomodo a Græcis capta, 108. Trojam expugnatum qui, & quot navibus iverint, 97.
Trojani qui quot occiderint, 115. eis infeſta Juno & Minerva, 92.
Troilus, Priami filius, 90. occiſus ab Achille, 113.
Tuba a quo inventa, 274.

Tubicines adhibiti in funeribus & quare. 274.
Tulliæ impietas in patrem. 255.
Tuſci quodam Tyrrheni dicti. 133.
Tydeus, Onei & Periboeæ filius fratrem Menalippum occidit. 69. pelle aprina utitur pro veſte ibid. rex fit Thebanorum. 70.
Tyndareus. 78. Oebalii filius uxorem habet Ledam, pater eſt Helenæ & Clytemneſtræ. 78.
Typhis, Phorbantis & Hymanes filius, gubernator navis Argo. 14.
Typhon. 152. Terræ & Tartari filius Præf. uxorem habet Echidnam ibid. filiam Scyllam. 125. Et Sphingem item Gorgonem, Cerberum, Hydram. 151. Jovem provocat & ab eo fulmine percutitur. 152. 196.
Tyro, Salmonei filia. 157. a Siſypho compreſſa. 60. filios ſuos necat. 239. idque propter patrem. 254.
Tyrrheni. 134 piratæ delphini facti ibid.
Tyrrhenum mare, unde. 134. melos quid. 274.
Tyrrhenus Herculis filius quid invenerit. 274.
Tytius. 55. Terræ filius a Jove interfectus eſt fulmine 55.

V.

Vacca nutrit Æolum & Bœtum item Harpalicen. 252.
Vdæus, unus Spartarum. 178.
Velificia quis invenerit. 271.
Venus Diones & Jovis filia Præf. a Vulcani depræhenſa in adulterio. 148. amat Anchiſen. 94. certat de forma cum Junone & Minerva. 92. mutat ſe in piſcem. P. 2, 30. conendit cum Proſerpine de Adonide. P. 2, 7.
Venus alia. 197. Nata ex ovo 197.
Veruſius, Mercurii filius in venatione apri Calydonii. 173.
Veſta, Saturni & Opis filia. Præf.
Victoria Pallantis & Gyges filia. Præf.
Vicus ſceleratus Romæ. 255.
Vinum cur Oenos dictum 129. ejus ferendi modum docuit Liber. ibid. aqua miſcere, quis oſtenderit primus. 274
Vir in mulierem non poteſt converti. 14.
Viribus qui olim Hippolytus. 251.
Virgo ſignum cœleſte, olim Erigone. 224.
Vis Pallantis & Styges filia Præf.
Vltio, Ætheris & Terræ filia Præf.
Vlyſſes. 95. Laertæ & Antidiæ filius. 97. inter procos Helenæ. 81. ſimulat inſaniam, ſed a Palamede depræhenditur. 95 quod navibus ad Trojam venerit. 97. fuit in equo Trojano. 108. Palamedem opprimit confictis criminibus. 105. Iphigeniam abducit, prætextu nuptiarum.

rum. 98. Hecubam trahit in ſervitutem 111. cum Aiace certat de armis Achillis.107. ejus errores. 125. cognitio & certamina cum procis.126 occiditur a filio Telegono. 127.
Ulysſis cognito. 126.
Ultio, Ætheris & Terræ filius. Præf.
Urania, canis Actæonis. 181.
Urania, Muſarum una, mater Lini. 161.
Urbes quis primus conſtituerit 149. quæ a quibus conditæ, 275.
Urea, filia Neptuni. 161.
Urſa ſydus Græcis helice, olim Calyſto, 177.
Vulcanus Junonis filius. Præf. Minervam vult comprimere, 176. patefecit adulterium Veneris, 148. mulieris effigiem fingit ex luto, 141. ejus filii, 158.
Uxores quæ maritos occiderunt, 240.

X.

Xanthe Amazonum una, 173.
Xantippes pietas erga patrem, 254.
Xantho, Nerei & Dorides filia. Præf.
Xanthus Ægypti filius, a quo occiſus, 170.
Xanthus, equus Diomedis, 30.
Xanthus Triope & Oreſiadis filius, 145.
Xiphas ſtella, 192.
Xynius lacus, 14.

Y.

Y littera docet ſitum Hyadum, 192.
Ypſeus, 195, v. Hypſeus.
Ypetach, pater Aſterionis & Amphionis, 14.

Z.

Zephyrus Aſtrei & Auroræ filius. Præf.
Zephyrus canis Actæonis, 181.
Zetes Aquilonis & Orithiæ filius, fugat cum fratre Harpyias, 19. vincit Dolichodromo, 273. occiditur ab Hercule, 14.
Zethus Jovis & Antiopæ filius, 155. rex Thebanorum, 76.
Zeuxippe, filia Eridani, 14.
Zminte inſula, 120. v. Sminte.
Zminthius Apollo, 106.
Zmyrna, 251, v. Smyrna.

AUCTO-

Tubicines adhibiti in funeribus & quare. 274.
Tulliæ impietas in patrem. 255.
Tuſci quodam Tyrrheni dicti. 133.
Tydeus, Onei & Peribœæ filius fratrem Menalippum occidit. 69. pelle aprina utitur pro veſte ibid. rex fit Thebanorum. 70.
Tyndareus. 78. Oebalii filius uxorem habet Ledam, pater eſt Helenæ & Clytemneſtræ. 78.
Typhis, Phorbantis & Hymanes filius, gubernator navis Argo. 14.
Typhon. 151. Terræ & Tartari filius Præf. uxorem habet Echidnam ibid, filiam Scyllam. 125. Et Sphingem item Gorgonem, Cerberum, Hydram. 151. Jovem provocat & ab eo fulmine percutitur. 152. 196.
Tyro, Salmonei filia. 157. a Siſypho compreſſa. 60. filios ſuos necat. 239. idque propter patrem. 254.
Tyrrheni. 134 piratæ delphini facti ibid.
Tyrrhenum mare, unde. 134. melos quid. 274.
Tyrrhenus Herculis filius quid invenerit. 274.
Tytius. 55. Terræ filius a Jove interfectus eſt fulmine 55.

V.

Vacca nutrit Æolum & Bœtum item Harpalicen. 252.
Vdæus, unus Spartarum. 178.
Velificia quis invenerit. 271.
Venus Diones & Jovis filia Præf. a Vulcani depræhenſa in adulterio. 148. amat Anchiſen. 94. certat de forma cum Junone & Minerva. 92. mutat ſe in piſcem. P. 2, 30. conendit cum Proſerpine de Adonide. P. 2, 7.
Venus alia. 197. Nata ex ovo 197.
Veruſius, Mercurii filius in venatione apri Calydonii. 173.
Veſta, Saturni & Opis filia. Præf.
Victoria Pallantis & Gyges filia. Præf.
Vicus ſceleratus Romæ. 255.
Vinum cur Oenos dictum 129, ejus ferendi modum docuit Liber. ibid. aqua miſcere, quis oſtenderit primus. 274
Vir in mulierem non poteſt converti. 14.
Viribus qui olim Hippolytus. 251.
Virgo ſignum cœleſte, olim Erigone. 224.
Vis Pallantis & Styges filia Præf.
Vltio, Ætheris & Terræ filia Præf.
Vlyſſes. 95. Laertæ & Antidiæ filius. 97. inter procos Helenæ. 81, ſimulat inſaniam, ſed a Palamede deprædenditur. 95 quod navibus ad Trojam venerit. 97. fuit in equo Trojano. 108. Palamedem opprimit confictis criminibus. 105. Iphigeniam abducit, prætextu nuptiarum.

rum. 98. Hecubam trahit in ſervitutem 111. cum Alace certat de armis Achillis.107. ejus errores. 125. cognitio & certamina cum procis.126 occiditur a filio Telegono. 127
Jlysſis cognito. 126.
Jltio, Ætheris & Terræ filius. Præf.
Jrania, canis Actæonis. 181.
Jrania, Muſarum una, mater Lini. 161.
Jrbes quis primus conſtituerit 149. quæ a quibus conditæ, 275.
Jrea, filia Neptuni. 161.
Jrſa ſydus Græcis helice, olim Calyſto, 177.
Vulcanus Junonis filius. Præf. Minervam vult comprimere, 176. patefecit adulterium Veneris, 148. mulieris effigiem fingit ex luto, 142. ejus filii, 158.
Jxores quæ maritos occiderunt, 240.

X.

Xanthe Amazonum una, 173.
Xantippes pietas erga patrem, 254.
Xantho, Nerei & Dorides filia. Præf.
Xanthus Ægypti filius, a quo occiſus, 170.
Xanthus, equus Diomedis, 30.
Xanthus Triope & Oreſiadis filius, 145.
Xiphas ſtella, 192.
Xynius lacus, 14.

Y.

Y littera docet ſitum Hyadum, 192.
Ypſeus, 195, v. Hypſeus.
Ypetach, pater Aſterionis & Amphionis, 14.

Z.

Zephyrus Aſtrei & Auroræ filius. Præf.
Zephyrus canis Actæonis, 181.
Zetes Aquilonis & Orithiæ filius, fugat cum fratre Harpyias, 19. vincit Dolichodromo, 273. occiditur ab Hercule, 14.
Zethus Jovis & Antiopæ filius, 155. rex Thebanorum, 76.
Zeuxippe, filia Eridani, 14.
Zminte inſula, 120. v. Sminte.
Zminthius Apollo, 106.
Zmyrna, 251. v. Smyrna.

AUCTO-

AUCTORES
Quorum teſtimonio Hyginus utitur.

Aeſchylus.
Aglaoſthenes.
Alexander.
Amphis.
Anacreon.
Apollonius Rhodius.
Aratus.
Arietus, vel
Areithous.
Ariſtomachus, vel
Ariſtonicus.
Aſclepiades.
Auctor Argolicorum.
Auctor Creticorum.
Callimachus.
Cato.
Cicero.
Cleoſtratus Tenedius.
Conon Samius.
Diogenites Erithiacus.
Eratoſthenes.
Eubulus.
Evemerus.
Eumelus Corinthius.
Euripides.
Hegeſianax.
Hegeſias.
Heraclides Ponticus.
Hermippus.
Herodotus.
Heſiodus.
Homerus.
Hyginus.
Iſter.
Leon.
Muaſeas.
Muſæus.
Ovidius.
Panyaſis.
Parmeniſcus.
Petellides Gnoſius.
Pherecydes.
Philarchus.
Pindarus.
Polyzelus Rhodius.
Piſandrus.
Sophocles.
Soſitheus Tragicus.
Thales.

FINIS.

THOMÆ MUNCKERI

NOTÆ ac EMENDATIONES

IN

HYGINI FABULAS.

Præmiſſa eſt de Auctore hujus mythologiæ

DISSERTATIO.

HAMBURGI.

Ex Officina GOTHOFREDI SCHULTZEN.

Proſtant &

AMSTERODAMI,

Apud JOANNEM JANSSONIUM à WAESBERGE.

M. DC. LXXIV.

Digitized by Google

Digitized by Google

Ampliſſimis, Reverendis & Spectatiſſimis
VIRIS,

D. ALBERTO van der GRAEF, rerum indiæ Orientalis apud Delphos Præfecto, viro conſulari.

D. ZACHARIÆ BERESTEIN ab Hofdyck, J. U. D. Middelharniſſæ Toparchæ, viro conſulari.

D. ARNOLDO van der DUSSEN, J. U. D. Reipubl. Delph. ve. Syndico, viro Patricio.

D. BERNARDO TIGURINO, Delphenſis Eccleſiæ Paſtori,

GYMNASII & COLLEGII LITERARII, QUÆ SUNT DELPHIS, CURATORIBUS, LITERARUM PATRONIS SUMMIS.

UT regnorum omnium & imperiorum, Domini Curatores, ita artium quoque ac diſciplinarum fatales quædam quaſi periodi ſunt. Quæ patrum noſtrorum memoriâ magnæ in Batavia ad-

admirationi erant, nunc abjectæ jacent literæ interiores. Nam, οἷοι νῦν βροτοί εἰσι, ſcholaſticis tantum homuncionibus, quales acerbo valde ſale ab Hierocle neſcio quo legimus defrictos, non ſummorum eas virorum perſonis judicant dignas. Infra Batavam ſcilicet gravitatem lepidulæ illæ ſunt & venuſtulæ divæ, quibus laureatos quondam faſces Romani imperatores, quibus reges ſua ſubmiſerunt ſceptra. Videre poſſe Ciceronis facundiam, ſentire vim Demoſthenis, admirari Virgilianæ Æneidos majeſtatem, Plauti jocis paſci, capi Catulli deliciis, omnia denique illa, quæ unicum vitæ decus & ſincera judicabat gaudia antiquitas, pædagogica oblectamenta. Quid ſi quis nunc nobis cum Meſſallâ, nobiliſſimo illo ex clariſſimâ Corvorum gente oratore, librum integrum de litera S componere aggrederetur? Caput audiret, ſat ſcio, vix tribus Anticyris ſanabile: tantum abeſt ut ullum inde quemadmodum ille, laudem reportaret. Viderint iſti pepones, ne merito, auris olim Batava proverbiis eluſa fuiſſe videatur. Ii cauſam tantæ ſiniſteritatis ſi quis inquirat
har

hanc, opinor quod laborem non ferat hæc nunc indulgentius multo, quam olim habita juventus, inveniet potisſimam. Parum recta diligenter à parentibus diſciplina domeſtica incredibile dictu eſt, quantam intulerit ſcholis noſtris labem. Doceri accuratè pueros ſuos poſtulant, nolunt (ô ſeculum inſipiens!) diſciplina, quâ ad labores adigantur, coërceri: cum tamen ſine altero præſtari alterum neutiquam poſſit. Hoc fonte derivata clades ipſas etiam, de quibus ſententiam ferre non eſt meum, afflixit Academias. Excuſabilior utcunque hæc eſſet ſupinitas, ſi poſtea robuſtiores facti bona fide culpam emendarent delicatuli noſtri. Sed enim quod utroque eſt turpius, quod quis juvenis perperam didicit, in ſenectute confiteri non vult. Quæ ergo præ ſtupore ſuo vel animi ignaviâ aſſequi non potuerunt, contemſiſſe magis, quam fruſtra adhamasſe, videri malunt. Pudeat illos, ſi non erroris, certè pertinaciæ quâ nec corripi patiuntur, nec corrigi. Huic malo vi quadam & manu quaſi armatâ ire obviam ſi niteretis, hoc eſſet, quod facere nos vetat Theo-

gnis, ἀνῆιπνέειν ἀνέμοις. Unum hoc ſupereſt, ut exemplo tuo viam ignorantibus, quâ ad elegantem eatur eruditionem, demonſtres. Fors fuerit ut quidam, qui hactenus à rectâ ſemitâ ſiniſtris imperitorum judiciis abducti fuerunt, te ducem ſequantur, & agnoſcere incipiant in divinis illis priſcorum ingeniorum monumentis, nec uſquam alibi (codicem ſacrum ſemper excipio) rerum reperiri animi cultum. Inter illa autem cum principem non injuriâ ſibi vindicent locum poëtarum ſcripta.

Det primos verſibus annos
Mæoniumque bibat felici pectore fontem,

qui non fictus haberi poſtulat doctrinæ amator. At fabularum involucris velata pleraque omnia in poëtis ſapientiæ præcepta, & oraculorum inſtar plena noctis ac nimium quantum caliginoſa. Præparandi ergo cum curâ, ne illotis, quod ajunt, manibus vatum attingant ſacra, hiſtoriæ fabularis cognitione ad poetarum lectionem adoleſcentes. Eum in finem cum nuperius juventuti veſtræ Caj. Jul. Hygini, Auguſti, ut titulus quidem præfert, Liberti fabularum

rum prælegere cœpiſſem librum,& obſcura quæ ibi offenderem illuſtrare, depravata conarer corrigere, natum inde mihi quicquid hoc notarum eſt & emendationum. Vobis autem, Domini Curatores, cur opellam hanc noſtram dedicatum eam, non eſt quod ambitiosâ & nocte meditatâ oratione longè cauſas arceſſam. Virtutibus veſtris, quibus Deo & patriæ indefeſſo inſervitis ſtudio, minora ſunt ora noſtra. Pro me illas, quanquam nec hoc, ut qui virtutum in ipſis eſſe ſentiatis pretium, flagitetis, per orbem didit fama immortalis. Dixi omnia, quæ quidem ad inſtitutum meum faciunt, cum me totum nexu & mancupio veſtrum eſſe dixi. In animo potius, quam linguâ, conſiſtere religionem didici. Quibus re ipsâ ſolvendo non ſis, his verbis velle ſatisfacere, quæ eſſet arrogantia? Benevolentiâ eâ, quâ uſque me, ex quo in urbem hanc veni, proſequuti eſtis, effeciſtis, ut nec vos judicii veſtri, nec me accepti à vobis muneris hactenus pœniteret. Quod ſi grati animi argumentum eſt, cui plurimum debeas, ei plus velle debere, gratorum hominum in

numero non infimum occupabo locum. Huc curæ enim omnes meæ, hûc labores tendunt,ut benè de juventute veſtrâ merendo non indignus, cui honeſtè cupiatis, videri queam. Servate nobis modo priſtinum iſtum animum, & contra invidorum dentes cum innocentiam noſtram, tum lucubrationes has qualeſcunque, quas, veluti pignus meæ in vos obſervantiæ, vobis offero, aſſerite, non carebunt porrò (ſi quid veri mens augurat) optato ſucceſſu, quas in pulvere hoc Scholaſtico perferimus, ærumnæ noſtræ. Muſæ interim fidele hoc præſidium, quo innocentisſimas illas & ſanctisſimas tuemini, ſeculo commendent. Sic valeatis, ſic diu excelsè floreatis, Ampliſſimi & Reverendi viri, ſic amare nunquam deſiſtatis, virtutibus veſtris, ut ipſum decet,

Delphis Batavis pridie nonas Decembres
A. C. M. DC. LXXIII.

Dicatisſimum clientem

Thomam Munckerum.

AD

AD LECTOREM.

MYthologum hunc cum nuper admodum diſcipulis meis enarrare cœpiſſem, adeo multa paſſim in eo vetuſtatis vitio dicam, an librariorum oſcitantia, hiulca deprehendi & corrupta, ut miſeratio tam utilis ſcriptoris animum ſubiret. Recenſui ergo protinus omnem Criticorum populum, ſi quis forſan, quod me fugeret, emendandum eum ſuſcepiſſet: ſed præter Micyllum & Barthium, qui de profeſſo manus ei medicas applicuerit, inveni neminem. Viri illi duo, ut erant ſingularis induſtriæ, ſanè quàm feliciter complura in eo ex conjecturâ partim, partim MSS. ope ſanaverunt vulnera, ulcera repleverunt: verum prorſus ægrum priſtinæ reſtituere ſanitati vel non curarunt vel non potuerunt. Quid nos poſt eos, quibus longè omnia fuere MSS. præſidia, præſtiterimus tu judicabis: ſed, oro te, integrè atque incorruptè; nec plus apud te ambitio, odium, malignitas aliave hominum vitia, quam æquum & bonum valeant. Ridere tantum & cavillari quod reprehendas facilius, quam imiteris, ſcurrarum eſt è trivio non hominum honeſtorum. Ego non alapatoribus hæc & ſcurris, ſed adoleſcentibus, qui bonam mentē & bonas amant literas, ſcripſi. Quod ſi iſtis me vellem moribus moratum, arripere vel patrem poſſem & principem literarum, & non pauca in eo exagitare. Inventus hactenus nemo ex illis, qui his ſacris manus admoliuntur, ἀναμάρτητος: Coryphæus eſt, qui in pauciſſimis vel præcipitantia vel ju-

*cio labitur. Non Varrones illi aut Ælii olim, non Scali-
geri patrum memoriâ aut Turnebi hoc Criticum ſin
lapſu decurrerunt ſtadium. Quod etſi iſtos nequa
quam præterit, qui peſſimo exemplo ex aliorum
contemptu ſuam quærunt gloriam: tamen juveni
li abrepti jactantiâ, cum videant meliora & pro-
bent, deteriora cum Medea ſequuntur. Ignoſcas o-
portet amici verrucis, qui, ne ſuis eum tuberibus of-
fendat, poſtulare audet. Nam volente ſic Neme-
ſi, accidere plerumque videas, ut miſericordiâ aliena
quam maximè indigeant, qui aliorum quam rigi-
diſſimi ſunt cenſores. Facere convicium ſeculo non
eſt meum. Melius hocillis conveniet, quorum eſt
tradere τὰ ἠθικά. Eo ſum ingenio, ut omnes, qui in
his literis aliquid conentur, amem, omnes, niſi ſi
nimium ſibi placeant, & aliorum præ ſe ferant con-
temtum, etiam venerer. Animo ergo indignatione
commoto, cum iſtud genus ſuffenorum, qui in alio-
rum vitiis acutum cernunt, ſua vel non animad-
vertunt, vel obliviſcuntur, in mentem mihi venit,
facere non potui, quin hoc donarem. Tu, benevole
lector, ignoſce dolori noſtro, &, ſi & te & me amas,
monſtra comiter erranti viam, gratias meminer[illegible]
gratiſſimas, monenti. Nam ut aliquas non prorſu[illegible]
eſſe tibi diſplicituras non deſpero, ita omnes me pro-
baturum emendationes meas promittere non au-
deo. Qualescunque ſunt, nulli eas debeo: ex inge-
nio noſtro, ſi quid in nobis ingenii eſt, depromp[illegible]
ſunt omnes. Si quid tamen tibi occurrerit, quo[illegible]
ab ali[illegible]*

Digitized by Google

ab alio jam dictum ſit, id à me, utpote homine paucorum librorum, & cui cura ſcholaſtica vix unquam reſpirare ſinant, non lectum exiſtima. Quod autem aliquaties conjecturas noſtras Micyllianis vides ſtabiliri, id ideo accidit, quod ſerius, penſo hoc noſtro jam ferme abſoluto, in manus meas Hervagiana, à Micyllo adornata, pervenerit editio. Nactus illam tandem ſum ex Bibliothecâ Philippi Munckeri, patrui mei, ludi literarii, qui eſt apud Harlemenſes, moderatoris prudentiſſimi; cui quantum adoleſcentia noſtra, nimis citò paternâ curâ, orbata debeat, nec hac capit charta, nec ille ambitioſè vult cantari. Cæterum, quod deterrere alium à propoſito potuiſſet, id me ad telam, quam exorſus eram, detexendam incitavit. Nunciante mihi VVaesbergio, ſcriptorem hunc à Cl. Scheffero recenſitum ſuis impenſis Hamburgi excudi, continuò egomet mecum: Quod ſperare vix poteram, inventa eſt via, quâ commodè hac ſcruta extrudantur: ſi enim dentur in Mantiſſam & appendicem melioribus, & ſi exigui ſint pretii, tanquam coemptionale mancipium, invenient tamen emptorem. Tibi interim, mi lector, non ſpero injucundum erit ſpectare impar ſenioris & juvenis, qui vinci non minus ſibi glorioſum, quam vincere exiſtimat, in eadem arenâ certamen. Vale.

admirationi erant, nunc abjectæ jacent literæ interiores. Nam, οἷοι νῦν βροτοί εἰσι, ſcholaſticis tantum homuncionibus, quales acerbo valde ſale ab Hierocle neſcio quo legimus defrictos, non ſummorum eas virorum perſonis judicant dignas. Infra Batavam ſcilicet gravitatem lepidulæ illæ ſunt & venuſtulæ divæ, quibus laureatos quondam faſces Romani imperatores, quibus reges ſua ſubmiſerunt ſceptra. Videre poſſe Ciceronis facundiam, ſentire vim Demoſthenis, admirari Virgilianæ Æneidos majeſtatem, Plauti jocis paſci, capi Catulli deliciis, omnia denique illa, quæ unicum vitæ decus & ſincera judicabat gaudia antiquitas, pædagogica oblectamenta. Quid ſi quis nunc nobis cum Meſſallâ, nobiliſſimo illo ex clariſſimâ Corvorum gente oratore, librum integrum de litera S componere aggrederetur? Caput audiret, ſat ſcio, vix tribus Anticyris ſanabile: tantum abeſt ut ullum inde quemadmodum ille, laudem reportaret. Viderint iſti pepones, ne merito, auris olim Batava proverbiis eluſa fuiſſe videatur. In cauſam tantæ ſiniſteritatis ſi quis inquirat
han

hanc, opinor quod laborem non ferat hæc nunc indulgentius multo, quam olim habita juventus, inveniet potisſimam. Parum recta diligenter à parentibus diſciplina domeſtica incredibile dictu eſt, quantam intulerit ſcholis noſtris labem. Doceri accuratè pueros ſuos poſtulant, nolunt (ô ſeculum inſipiens!) diſciplina, quâ ad labores adigantur, coërceri: cum tamen ſine altero præſtari alterum neutiquam posſit. Hoc fonte derivata clades ipſas etiam, de quibus ſententiam ferre non eſt meum, afflixit Academias. Excuſabilior utcunque hæc eſſet ſupinitas, ſi poſtea robuſtiores facti bona fide culpam emendarent delicatuli noſtri. Sed enim quod utroque eſt turpius, quod quis juvenis perperam didicit, in ſenectute confiteri non vult. Quæ ergo præ ſtupore ſuo vel animi ignaviâ aſſequi non potuerunt, contemſiſſe magis, quam fruſtra adhamasſe, videri malunt. Pudeat illos, ſi non erroris, certè pertinaciæ quâ nec corripi patiuntur, nec corrigi. Huic malo vi quadam & manu quaſi armatâ ire obviam ſi nitereris, hoc eſſet, quod facere nos vetat Theo-

gnis, *ἀντιπνέειν ἀνέμοις*. Unum hoc ſupereſt, ut exemplo tuo viam ignorantibus, quâ ad elegantem eatur eruditionem, demonſtres. Fors fuerit ut quidam, qui hactenus à rectâ ſemitâ ſiniſtris imperitorum judiciis abducti fuerunt, te ducem ſequantur, & agnoſcere incipiant in divinis illis priſcorum ingeniorum monumentis, nec uſquam alibi (codicem ſacrum ſemper excipio) rerum reperiri animi cultum. Inter illa autem cum principem non injuriâ ſibi vindicent locum poëtarum ſcripta.

Det primos verſibus annos.
Mæoniumque bibat felici pectore fontem,

qui non fictus haberi poſtulat doctrinæ amator. At fabularum involucris velata pleraque omnia in poëtis ſapientiæ præcepta, & oraculorum inſtar plena noctis ac nimium quantum caliginoſa. Præparandi ergo cum curâ, ne illotis, quod ajunt, manibus vatum attingant ſacra, hiſtoriæ fabularis cognitione ad poetarum lectionem adoleſcentes. Eum in finem cum nuperius juventuti veſtræ Caj. Jul. Hygini, Auguſti, ut titulus quidem præfert, Liberti fabularum

rum prælegere cœpiſſem librum,& obſcura quæ ibi offenderem illuſtrare, depravata conarer corrigere, natum inde mihi quicquid hoc notarum eſt & emendationum. Vobis autem, Domini Curatores, cur opellam hanc noſtram dedicatum eam, non eſt quod ambitioſâ & nocte meditatâ oratione longè cauſas arceſſam. Virtutibus veſtris, quibus Deo & patriæ indefeſſo inſervitis ſtudio, minora ſunt ora noſtra. Pro me illas, quanquam nec hoc, ut qui virtutum in ipſis eſſe ſentiatis pretium, flagitetis, per orbem didit fama immortalis. Dixi omnia, quæ quidem ad inſtitutum meum faciunt, cum me totum nexu & mancupio veſtrum eſſe dixi. In animo potius, quam linguâ, conſiſtere religionem didici. Quibus re ipsâ ſolvendo non ſis, his verbis velle ſatisfacere, quæ eſſet arrogantia? Benevolentiâ eâ, quâ uſque me, ex quo in urbem hanc veni, proſequuti eſtis, effeciſtis, ut nec vos judicii veſtri, nec me accepti à vobis muneris hactenus pœniteret. Quod ſi grati animi argumentum eſt, cui plurimum debeas, ei plus velle debere, gratorum hominum in

numero non infimum occupabo locum. Huc curæ enim omnes meæ, huc labores tendunt,ut benè de juventute veſtrâ merendo non indignus, cui honeſtè cupiatis, videri queam. Servate nobis modo priſtinum iſtum animum, & contra invidorum dentes cum innocentiam noſtram, tum lucubrationes has qualeſcunque, quas, veluti pignus meæ in vos obſervantiæ, vobis offero, aſſerite, non carebunt porrò (ſi quid veri mens augurat) optato ſucceſſu, quas in pulvere hoc Scholaſtico perferimus, ærumnæ noſtræ. Muſæ interim fidele hoc præſidium, quo innocentiſſimas illas & ſanctiſſimas tuemini, ſeculo commendent. Sic valeatis, ſic diu excelsè floreatis, Ampliſſimi & Reverendi viri, ſic amare nunquam deſiſtatis, virtutibus veſtris, ut ipſum decet,

Delphis Batavis pridie nonas Decembres
A. C. M. DC. LXXIII.

Dicatiſſimum clientem

Thomam Munckerum.

AD

AD LECTOREM.

MYthologum hunc cum nuper admodum diſcipulis meis enarrare cœpiſſem, adeo multa paſſim in eo vetuſtatis vitio dicam, an librariorum oſcitantia, hiulca deprehendi & corrupta, ut miſeratio tam utilis ſcriptoris animum ſubiret. Recenſui ergo protinus omnem Criticorum populum, ſi quis forſan, quod me fugeret, emendandum eum ſuſcepiſſet: ſed præter Micyllum & Barthium, qui de profeſſo manus ei medicas applicuerit, inveni neminem. Viri illi duo, ut erant ſingularis induſtriæ, ſanè quàm feliciter complura in eo ex conjecturâ partim, partim MSS. ope ſanaverunt vulnera, ulcera repleverunt: verum prorſus ægrum priſtinæ reſtituere ſanitati vel non curarunt vel non potuerunt. Quid nos poſt eos, quibus longè omnia fuere MSS. præſidia, præſtiterimus tu judicabis: ſed, oro te, integrè atque incorruptè; nec plus apud te ambitio, odium, malignitas aliave hominum vitia, quam æquum & bonum valeant. Ridere tantum & cavillari quod reprehendas facilius, quam imiteris, ſcurrarum eſt è trivio non hominum honeſtorum. Ego non alapatoribus hæc & ſcurris, ſed adoleſcentibus, qui bonam mentē & bonas amant literas, ſcripſi. Quod ſi iſtis me vellem moribus moratum, arripere vel patrem poſſem & principem literarum, & non pauca in eo exagitare. Inventus hactenus nemo ex illis, qui his ſacris manus admoliuntur, ἀναμάρτητος: Coryphæus eſt, qui in pauciſſimis vel præcipitantia vel judicio

* 5 *dicio*

cio labitur. Non Varrones illi aut Ælii olim, non Scaligeri patrum memoriâ aut Turnebi hoc Criticum ſine lapſu decurrerunt ſtadium. Quod etſi iſtos nequaquam præterit, qui peſſimo exemplo ex aliorum contemptu ſuam quærunt gloriam: tamen juvenili abrepti jactantiâ, cum videant meliora & probent, deteriora cum Medea ſequuntur. Ignoſcas oportet amici verrucis, qui, ne ſuis eum tuberibus offendat, poſtulare audet. Nam volente ſic Nemeſi, accidere plerumque videas, ut miſericordiâ alienâ quam maximè indigeant, qui aliorum quam rigidiſſimi ſunt cenſores. Facere convicium ſeculo non eſt meum. Melius hoc illis conveniet, quorum eſt tradere τὰ ἠθικά. Eo ſum ingenio, ut omnes, qui in his literis aliquid conentur, amem, omnes, niſi ſi nimium ſibi placeant, & aliorum præ ſe ferant contemtum, etiam venerer. Animo ergo indignatione commoto, cum iſtud genus ſuffenorum, qui in aliorum vitiis acutum cernunt, ſua vel non animadvertunt, vel obliviſcuntur, in mentem mihi venit, facere non potui, quin hoc donarem. Tu, benevole lector, ignoſce dolori noſtro. &, ſi & te & me amas, monſtra comiter erranti viam, gratias meminere gratiſſimas, monenti. Nam ut aliquas non prorſus eſſe tibi diſplicituras non deſpero, ita omnes me probaturum emendationes meas promittere non audeo. Qualeſcunque ſunt, nulli eas debeo: ex ingenio noſtro, ſi quid in nobis ingenii eſt, deprompta ſunt omnes. Si quid tamen tibi occurrerit, quod ab alio

ab alio jam dictum ſit, id à me, utpote homine paucorum librorum, & cui cura ſcholaſtica vix unquam reſpirare ſinant, non lectum exiſtima. Quod autem aliquaties conjecturas noſtras Micyllianis vides ſtabiliri, id ideo accidit, quod ſerius, penſo hoc noſtro jam ferme abſoluto, in manus meas Hervagiana, à Micyllo adornata, pervenerit editio. Nactus illam tandem ſum ex Bibliothecâ Philippi Munckeri, patrui mei, ludi literarii, qui eſt apud Harlemenſes, moderatoris prudentiſſimi; cui quantum adoleſcentia noſtra, nimis citò paternâ curâ, orbata debeat, nec hac capit charta, nec ille ambitiosè vult cantari. Cæterum, quod deterrere alium à propoſito potuiſſet, id me ad telam, quam exorſus eram, detexendam incitavit. Nunciante mihi VVaesbergio, ſcriptorem hunc à Cl. Scheffero recenſitum ſuis impenſis Hamburgi excudi, continuò egomet mecum: Quod ſperare vix poteram, inventa eſt via, quâ commodè hac ſcruta extrudantur: ſi enim dentur in Mantiſſam & appendicem melioribus, & ſi exigui ſint pretii, tanquam coemptionale mancipium, invenient tamen emptorem. Tibi interim, mi lector, non ſpero injucundum erit ſpectare impar ſenioris & juvenis, qui vinci non minus ſibi glorioſum, quam vincere exiſtimat, in eadem arenâ certamen. Vale.

Ad

Ad

Clariſsimum Doctiſsimumque virum

THOMAM MUNCKERUM, Scholæ Delphenſis Rectorem, cum Notas & Emendationes in Hyginum ederet,

SCeptra ſcholæ ſolerte manu tenuiſſe regendæ,
Et limâ pueros expoliiſſe ſuâ;
Ut felix tantis plaudat Reſpublica curis,
Cumque tuô claræ geſtiat urbis honos,
Ingenii, *Munckere*, boni pars multa putatur;
Sed ſpatia in laudes ſunt magis ampla tuas.
Nam quæ cum doctis florent comercia ſeclis,
Proventus ſtudii nobilioris habent.
Inde propagandæ ſunt conamina famæ,
Et ſpem propitiæ poſteritatis alunt,
Temporibus promenda ſuis. Nunc ſponſor *Hyginus*
Primitias vanâ non ſinet eſſe fide.

ISAACUS GRUTERUS.

In diſſertationem & notas ejuſdem.

SCriptor nobilis ille fabularum
Hyginus, terit omnis erudita
Multo quem ſtudio, legitque turba;
Ardens dum ſtimulat cupido priſcæ

Scrutan-

Scrutandi veterum eruditionis;
Queis natalibus eſſet aſſerendus?
Eductas laribus quibus fuiſſet?
Quonam tempore floruiſſet? Auctor
An eſſet locuples, gregariusve?
Lis acta in Critico diu ſenatu.
Dum caligine rem profunda opertam
Quærunt diſcutere improbo labore;
Ut alto æquore, mente fluctuantes,
Incerti dubia feruntur aura.
Nec qui nomina fortium virorum
Mandant hiſtoriis, diemque reddunt
Iis, qui jam ſtygia premuntur umbra,
Rem ſat expediunt tenebricoſam.
Si, me judice, res foret putanda;
Frugis exiguæ labore ceſſent,
Nec longe repetant genus vel ævum,
Auctoris liquido haud fluentis amne:
Quem nec aurea noſſe juret ætas,
Nec argentea ſe tuliſſe credàt,
Et, ſparſi niſi floſculi micarent,
Quo vix ænea forte glorietur.
Namque, etſi maneat latens origo,
Quodcunque utile poſteris reliquit,
Quo quo tempore vixerit, manebit.
Et quod eſt vitii tenebit uſque:
Nec quo deficitur ſtylus nitore,
Aula cæſaris hunc redonet unquam.
Ergo quod teneant probentque docti,

Unum

Unum hoc certius & nefas negare;
Ex hoc tempore floruiſſe demum,
Cum rudis minus, & magis politus,
Munckeri egregio nitet labore.
Hunc *Hyginus* habet dehinc patronum,
Hujus, ſeque ait eſſe jam clientem.

Fr. Le Boindre Delph.
Sch. Conr.

THO.

Digitized by Google

THOMÆ MUNCKERI

DISSERTATIO

De Auctore Mythologiæ, quæ C. Julii Hygini Aug. Lib. nomen præfert.

FAbularum hic ſcriptor, quem à multis nunc dierum, ut dignus eſt, exerceri audio, C. Julii Hygini Aug. Lib. ſibi arrogat nomen: an merito, nec ne, multa licet putaverim, nondum fidenter pronunciare audeo, certè liquido jurare non poſſum. Eſt ubi blanditur, & neſcio quid antiquitatis lectori pollicetur; eſt contra, ubi adeo ſui, & melioris ævi diligentiæ eſt diſſimilis, ut pœne ad Barbarorum ſubſellia detrudendus videatur. Cur ita judicem facile intelliget, qui iſta, quæ ex multis inter legendum ἐκ ἀναμφισβήτητα in eo obſervavi, ſine præjudicio mecum examinabit. Ut donem ei, quod, quaſi ſui oblitus, bis interdum idem narret, & ἀσύςατα non ſemel loquatur, quamquam homini polito, quem illuſtribus Grammaticis annumeret Tranquillus, parum conveniat; concoquere tamen non poſſum illam tam apertè ſæpe ſolœciſſantem, ſivè ἀνακόλουθον dicam, ora-

orationem; Fab. 174. *Illa timens puerum in terram deponere, apium altiſſimum erat ad fontem, in quo puerum depoſuit.* Fab. 164. *Quam pater gladio feriens, Adonis exinde natus eſt.* Fab. 45. *Procne cognita ſorore, & Terei impium facinus, pari conſilio machinari cœperunt regi talem gratiam referre.* Plura proferre exempla nihil, opinor, attinet. Ita qui ſolœciſmos non erubeſcunt ὁιό. 1 Reg. c. 19. ℣. 19. *Καὶ ἀπηγγέλη Σαοὺλ, λέγοντες, ἰδοὺ Δαβὶδ ἐν ναυὰθ ἐν ῥαμᾶ.* Crederes de rudi & indoctâ plebe aliquem fuiſſe Hyginum. Idiotæ, quorum ſermo ſolœcus ſæpe & Barbarus, in veteribus monumentis: *ſe vivus fecit ſibi: ſe vivos fecerunt,* pro *ſe vivo,* & *ſe vivis.* Inſpice indicem magni operis inſcriptionem Gruteri, & fœcundam hujus ſtribliginis invenies ſegetem. Migratur lex metrica Fab. 221.

Mileſiusque Thales ſponſori damna minatur.
Mures eſſe malos Bias autumat ille Prieneus.

Quemadmodum per *συνιζήσεις* & *συστολὰς* excuſari iſta poſſint, non ignoro. Sed an is

an is hic ſcriptor eſt, vel verſificator iſte, unde gnomas has ἐμμέτρȣς adducit, qui tam artificioſe peccaſſe videri debeat? Tamen auctores habet poëtas vel optimos, vel certè non contemnendos. Nam, ut de poſteriori aliquid dicam, quoniam in primis τὸ *as* in Bias corripi videri mirum poſſit; ita etiam Prudent. Hym. Cath. 6. ỷ. 6. *Vis ac poteſtas una.* Salmaſius, notante Heinſio, Auſonii addiderat locum:

Majeſtas uniusmodi
Sociata ſancto ſpiritu.

At tu *Bias* μονοσυλλάβως legi malis, ut *frui* in horridâ illâ inſcriptione, quam Comi in Inſubriâ repertam ajunt:

Cum frui debueram ætate, horrida fata negarunt.

Et in iſta.

Digna quidem frui perpetua (*l. perpetuo*) *de luce benignâ.*

Suo in hac:

Anchialus dulcis cum ſuo homine ſpurio.

Sic diſſyllaba ſunt in aliis tumulis, *diebus*, *Lælia*, triſyllaba *luctuoſus*, *factionis*. Hoc

non animadverſum fecit, ut corrupte hodie legatur lib. 3. Catal.

Exercere tuo quondam data munera
ſumptu
Plaudentis populi gaudia per cuneos.

Lege: *exercuere* τρισυλλάϐως. ut *connubio* apud Virg. Æn. 1. ℣. 77. id quod ſi vidiſſet bonus Servius non annotaſſet: *NU brevem poſuit, cum naturaliter longa ſit.* Prorſus barbara ſunt Fab. 13. *Gubernator navis Argo.* Fab. 224. *Arcas Jovis & Calliſto filius.* Nam quod apud Prudent. lib. 1. contra Symm. ℣. 117. legitur: *In tranſtris jactatæ efferbuit Argo.* Id libenter cum Heinſio mutem in *Argus.* Sed hæc talia non optimæ notæ facile illis redimi dicas, quæ, ceu gemmulæ quædam, paſſim huic operi interſperſa viſuntur. Offendunt tamen valde me iſta & Hebraicum neſcio quid, etſi forſan nihil minus, quam Hebraicè noverit Hyginus, olere videntur. Fab. 126. *Cui cum ulularet (ita* corrigit Barthius) *Ulyſſes ei os compreſſit*; Fab. 152. *Cui cum flagraret, montem Ætnam ſuper eum impoſuit.* Sic phraſes Hebraicas Græ-

cis verbis ſuo more exprimunt *οἱ ὁ* Pſ. 146. ℣. 5. *μακάριος οὗ ὁ Θεὸς Ἰακὼβ βοηθὸς αὐτοῦ*. Joſ. c. 2, 10. *οὓς ἐξωλοθρεύσατε αὐτοὺς* Quod à. Herald. ad Arnob. l. 4. in quo: *Quod quanam ratione iſtud dicatur*; & poſt paulo; *quæ tamen hæc ipſa, quæ lævа appellamus*: Helleniſmum reſipere hujuſcemodi pleonaſmos cenſet, me judice, error eſt, non judicium. Probatum ſuam it ſententiam ex digeſti Lucæ, cap. 3. *ὃν ὑμεῖς παρεδώκατε καὶ ἠρνήσασθε αὐτὸν*. Quaſi vero quicquid Græcè exararint ſacri illi ſcriptores helleniſmus eſſet, ſed dabitur de his alibi diſſerendi commodior locus. Interim conſule Gatakerum in diſſertatione de ſtylo novi inſtrumenti, & Salmaſium in Helleniſticâ. Ad genuinum *ἑλληνισμὸν* referas licet iſta, Fab. 92. *Ut deducas eas in Idâ monte*: Fab. 186. *Cum in venatione exirent.* Homerus Iliad. A. ℣. 593. *Κάππεσον ἐν Λήμνῳ*. Quanquam, ut verum animi mei ſenſum tibi fatear, non adeò mihi neceſſe videtur ad helleniſmum hic confugere, cum Latini non minus crebrò, quam Græci, hac circa communes præpoſitiones uſi fuerint,

 liceri-

licentiâ. Vide Servium ad illa Virgilii Æn. 1. *Rapuitque in fomite flammam.* Pſochenium diatrib. de Græcæ Linguæ N. T. puritate cap. 71. Herald. ad Arnob. lib. 1. qui hoc amplius inferioris illud ævi ſcriptoribus, quam vetuſtioribus, eſſe familiarius obſervat: in quo

Et ſapit & mecum facit, & Jove judicat æquo.

Nollem tamen, ut nuper factum, tanquam minus Latinum, in Petronio damnatum: *vetui hodie in hoc diverſorio quenquam mortalium admitti.* Multo minus illud: *benè mane ſurrexi.* Cicero ad Att. *benè manè hæc ſcripſi. Benè* particula αὐξητική eſt, ut *probè* & *pulcrè.* Plautus: *appotus probè.* Phædrus: *Pulcrè intelligo.* Loquantur ſanè ita hodie quoque Gallofranci. Quid tum poſtea? Aliud ἰδιότης, ut ita loquar, aliud ἰδιοτισμὸς. Atque hæc ὡς ἐν παρόδῳ. Nunc ad Hyginum revertamur. Quod *Amazona* pro Amazon, *Briſeida* pro Briſeis, *Chryſeida* pro Chryſeis, *Ortygia* pro Ortyx, *æga* pro æx ſive αἴξ, *Sphinga* pro Sphinx uſurpat, forſan non magnam mere-

tur

tur reprehenſionem, cum,ut ad Florum lib. 4. cap. 11. animadvertit Salmaſius, etiam veterum quidam nominandi caſu dixerint. *Leucada*, *Elida*, *Chalcida*, *Tritonida*. Sic apud Juſtin. lib. 44. *Salamina* quæ Ptolomæo Σαλαμίς. Apud Fulg. lib. 1. Myth. *Lampada* pro lampas. Et alibi *Gorgona* pro Gorgon. *Qui de Gorgonæ*, inquit, *ſanguine natus fuerat*. Ita etiam Hygin. poët. Aſtron. lib. 2. *Gorgonam ſomno ſopitam interfecit*. *Hebdomada* eſt in Cicerone lib. 16. Epiſt. 9. pro hebdomas. *Narbona* apud Eutropium & Ammianum ex Græc. Νάρβων. Quâ analogia tolerari poſſit *Icona* pro Icon in Cæſario lib. 8. Mirac. cap. 76. Quamvis inter barbara numeret Voſſius. In plerisque Davidis Hymnorum argumentis legas Δαβίδ ἀντὶ τοῦ Δαβίδ. *Danielus* apud Prudent. Hymn. Cath. v. 70. Feramus ergo etiam in noſtro Fab. 150. & 167. *Titani* pro Titanes. Sic Scholiaſt. Germanici in Capricorno: *ad Titanorum bellum cum Jove eſſe profectum*. At prorſus alienum eſt ab uſu aſſiduorum

& locupletum auctorum *exulari* pro pelli in exilium Fab. 26. licet & Fulgent. ita loquatur lib. 1. Myth. *Alexandria conciliabula exulata poſſederam.* *Remediari* pro ſanari. Fab. 101. *Æſtimare* pro exiſtimare, quod Fab. 27. 29. 88. 106. 189. 190. legitur. Victoris epitomatorem cap. 8. ſcribentem: *Æſtimantes ex animo eum longâ oratione imperialis moleſtiæ magnitudinem declinare* nihil moror. Multo minus Alcuinum: *Sem ut æſtimant, Aſiam, Cham Africam, Japhet Europam ſortitus eſt.* Niſi forte ubique *extimare* reponendum, quo uſum pro exiſtimare Baptiſtam Mantuanum video Eccl. III.

Extimo nil duros hominum curare labores.

Porro autem illa non quantivis, ſi diis placet, pretii? Fab. 125. ad *priſtinam figuram reſtituere.* Fab. eadem: *Hoſpitio liberè accipere* pro liberaliter. Fab. 61. *Quadrigam ſedere.* Fab. 18. *extra venatum exire.* Fab. 92. *Præſtare præter alios.* 107. *abjurgata ab Agamemnone* pro abiudicata. Sed duo illa poſtrema, licet nullo, quod ſciam,

aucto-

auctore dicta ſint, habent tamen neſcio quid veneris. Fab. 260. *Venire ad Italiam* pro in Italiam. Quod exemplis non caret. Ita inter alios Servius ad Æn. 1. ℣. 574. *In hoc autem monte dicitur etiam Anchiſes ſepultus: licet ſecundum Catonem ad Italiam venerit.* Totidem planè verbis Hyginus noſter, qui, niſi multũ fallor, ex Servio hæc transſcripſit. Quod ne tibi videatur, confer Fab. 130 & 194. cum Scholiaſte Germanici in Cane & Orione, & utramq; inde totam tantum non ad verbum fateberis mutuatum eſſe hunc compilatorem, ut & ex parte fabulam 197 ex eodem in Piſcibus, niſi utrumque ex eodem libro, qui jam interciderit, furatum iviſſe iſta, dicere velis; de quo quidem tanto minus tibi repugnavero, quod Scholiaſten illum ἐπ' αὐτοφώρῳ deprehendiſſe mihi videor in notis ad Fab. 183. At enim Germanici ipſius nomine laudat eum Lactantius. Donem hoc tibi libenter; ſed ita, ut viciſſim mihi concedas ſcriptum aliquod Germanici exſtare potuiſſe, unde verba illa, quæ citat Lactãtius, ſublegerit meus homo manibus ſuis piperalis.

Lo-

Locutio porrò iſta, *ſimultatem conſtituere* adeò Hygino noſtro placet, ut tantum non in eâ faciat delicias. Vide Fab. 84. & 185. *Nuptiarum conditionem* appellat interpres Apoll. Tyrii Hiſt. à Marco Velſero editus. *Rex*, inquit, *ut audivit, quæ audire nolebat, reſpiciens ad juvenem ait, noſti nuptiarum conditionem?* Cujus aures non radat illud, *exclamat à longe?* Barbarorum hæc lingua eſt. Albricus de Imaginibus Deor. cap. 4. *A longe vero Python ſerpens maximus erat.* Scio Græcos dicere ἀπὸ μακρόθεν. Latinè ergo dicas *a cœlitus?* At qui hoc eorum linguâ eſt ἀπ' ἐρανόθεν. Apollinarius Metaphraſi Pſ. 148.

Μέλψατέ μοι κῦδος ἀπ' ἐρανόθεν βασιλεῖος.

Ita Alcimus Avitus lib. 2. *ex tunc* pro ex illo tempore, quia Græci ἀπὸ τότε. Matth. cap. 16. ℣. 21.

Ex tunc paulatim retro ſublapſa referri.

Et Fortunatus:

Sumpſit ab ipſo ex tunc Adam patre terra dolorem.

Inter-

Interpres vetus, Pſ. 2.

Amodo reſilire viâ properetis iniquâ.

Amodo ἀπ᾽ ἄρτι. Ποιητικώτερα etiam illa *Euandrus, Periandrus, Mæandrus.* Chariſ. lib. 1. *Omnia, quæ apud Græcos per* γρὸς, *aut per* τρὸς, *aut per* δρὸς, *aut per* κρὸς *efferuntur, hæc omnia, amiſſâ Græcâ extremitate, & per ER elata ut ſecundæ declinationis declinantur, ut* ἀγρὸς *ager agri,* ἀντίπατρος *Antipater, tri.* Μένανδρος *Menander, dri.* Τεῦκρος *Teucer, cri. Quanquā Virgilius extulit Teucrus, Euandrus.* Imitatur id ψευδώνυμος Cres ille Dictys lib. 1. *Theſſandrus Polynicis.* Cenſorinus lib. de die natal. *Caſſandrus.* Scholiaſtes Germanici in Leone: *Periandrus Rhodius.* Barbariſmi in poëtis μεταπλασμοὶ, ſolœciſmi ſcheſmata appellantur: in ſolutâ oratione nomen ſuum retinent hoc genus vitia. Teſtem producit Ovidium Fab. 184. & Fab. 80. his verbis. *Ideoq; dicitur alternâ morte redemtus:* ad verſum Virgilianum alludit. Æn. 6.

Sic fratrem Pollux alternâ morte redemit.

Quod quam conveniens ſit utriusq; æquali, judicent Critici. Ego, ſi ὁμόψηφον aliquem invenirem, libenter hoc opus meum non Aug. liberto ſed terrigenæ alicui Aviano, qui tempore propemodum jam emorientis rei Romanæ undique illud ex veteribus Scholiaſtis & Mythologis conſarcinaverit, adſcribendum cenſerem, cum ob dictionem ipſam, quæ non plebeitatem tantum, quâ unâ videri poſſit referre aſſumptum patronum, ſed peregrinitatem, & nonnnquam barbariem ſapit: tum quod clarè in Barthii membranis viſatur: *Explicit feliciter Avianus de fabulis poëtarum & Heſiodi.* Et tu jam oſcitas forſan, mi lector, & me tœdet quoque diutius his immorari. Suſtine, oro te, adhuc pauliſper; paucis te abſolvam. Si librum hunc fabularum & poëtica Aſtronomica ejuſdem eſſe volumus parentis fœtum, id quod præter Volaterranum & Mycillus videtur exiſtimaſſe, tenemus impoſtorem, tanquam ſoricem ſuo ſe prodentem indicio, Lib. 4. ubi de planetis agit, hi Prudentii verſus ex libr. 1. contra Symm. leguntur;

Eſt qui conſpicuis ſuperos quæſivit in aſtris,
Auſus habere Deum ſolem, cui tramite certo:
Conditio impoſita eſt vigilem tolerare laborem.

Sequuntur paulo inferius etiam iſti ex eodem libro:

Deniq; cum Luna eſt ſubluſtri ſplendet
Cum ſubcincta jacit calamos Latonia virgo eſt,
Cum ſubnixa ſedet ſolio, Plutonia conjux.

Quid dicemus? Alterutrum profecto, aut è margine in textum irrepſiſſe hos verſiculos, aut Prudentii ævo inferiorem eſſe Hyginum fatearis neceſſe eſt. Sed, ut verum tibi fatear, prius verius eſſe puto. Non tamen de Scholiis Germanici, in quibus ſub finem perquam appoſitè iidem de Lunâ adducuntur, ſed ita, ut Chriſtianum ſe fuiſſe apertè præ ſe ferat ille Scholiographus. Hem tibi hominis verba: *Jam vero, quia de ejus curſu vel ordine ſub brevitate diximus, reſtat, ut quid de eá gentiles ſenſerint, edicamus.* Hæc ſcri-

pſeram, cum poſtea vidi etiam τὸν πάνυ Gronovium plumbei plura, quam aurei ſeculi veſtigia in hoc deprehendiſſe ſcripto, cum hæc notaret ad Virgilii vitam: *Facelinam puto reliquiſſe auctorem; etſi Facelitis dicatur à Servio in proœmio ad Bucolica. & ad Æn. 2. ut & Hygino Fab. 116. Quorum utervis quod ibi habet, ex altero deſcripſit, & juvari uterque ex altero poteſt.* Dubitat, ut vides, utrum Hyginus an Servius cenſendus ſit antiquior. Atque hæc exercitii causâ dicta ſunto. Tu interim, benevole lector, contentus eſto hoc Catone. Plura his & meliora tibi dabit, qui ab ingenio & doctrina, quibus nos æſtivè nimis viaticati ſumus, copioſè inſtructus eſt. Cæterum loca illa, quæ hic tetigimus accuratius à nobis in ipſis animadverſionibus ad Hyginum examinabuntur.

INDEX

INDEX AUCTORUM,

qui præter Hyginum in notis emendantur, explicantur, notantur.

Litera D. Diſſertationem. G. notas ad Genealogiam, Numeri adſcripti numerum fabularum notant.

A.

Abbas Columbanus. notatus. 223
Acta S. Genovefæ. illuſtrata. 14
Albricus. notatus. D.
Alcuinus. ibid.
Alcimus Avitus. ibid.
Ampelius. emendatus. 165. 196
Anthologia emendata. 30. 65
Antonius Muſa. notatus. 101
Apollodorus. emendatus. 9. 15. 30. 181
Auctor fragmenti Tragurienſis. defenſus. 41. *emendatus.* 108
Auctor Orig. Gentis. Rom. emendatus 15

B.

Barthius. reprehenſus. 36. 41. 47. 77. 118. 139. 140. 177. 257.
Bochartus. ejus memoriæ lapſus. 95

C.

Cæſarius. defenſus. D.
Caſaubonus. defenſus. 196
Catalecta. emendata. D. 4. *illuſtrata* 17 *notata.* 223

Chariſius. notatus. 224

D.

Dares Phrygius emendatus. 97

E.

Eraſmus. reprehenſus. 41

F.

Feſtus. emendatus. 184
Fortunatus. reprehenſus. D.
Fulgentius. emendatus. 104. 166
notatus. 7

G.

Gloſſæ Græco-Lat. emendata. G. 17. 38
Gregorius Nazianzenus. emendatus. 51

H.

Hen. Stephanus. reprehenſus, 199
Hygin. Aſtron. illuſtratus. 99

I.

Inſcriptiones. emendatæ. D. 59. 126
Interpres Apollodori notatus. 70
Macarii. 14
Homeri 128
Moſchi. 30
Tzetzis. 25
Pſalmi ſecundi. D.
Iuſtinus. defenſus. 225

Nota-

Juſtinus notatus. 196
ejus emendatio firmata. 163

L.

Lipſius. defenſus. 196
Lubinus. notatus. 30
Lucas Euangeliſta. illuſtratus. 4
Lucianus. emendatus. 36
Lutatius. emendatus. 198

M.

Martianus Capella emendatus. 30
notatus 223
Matthæus Euangeliſta. explicatus 14
Maximinianus. tentatus 254
Micyllus reprehenſus. 28.41.61.66.92.97. 120.126
Mela. emendatus. 19
Natalis Comes. reprehenſus. 6.14.155

P.

Paulus Apoſtolus. explicatus. 25
Petronius. defenſus. D. 41.147
Plautus. explicatus 34
P*linius Junior. defenſus.* 199
Priapea. emendata. 15.66

S.

Scholiaſtes Callimachi. emendatus. 139

Ger-

Scholiaſtes Germanici. emendatus. G.3.15.
130.147.157.177.183.195.197
notatus. 3.99
Homeri. emendatus. 15.19.63.65.
82.127.140.179
Scioppius. notatus. 196
Schottus. notatus. 125
Seneca Rhetor. emendatus. 25
Servius. emendatus. G. 9.14.22.30.41.
57.64.173.182.194.195.198.
199.243.247.274
explicatus. 41
notatus. D. 14.81
Sextus Platonicus. notatus. 101
Sulpicia. defenſa. 125
Symmachus. defenſus. 196

T.

Tzetzes. emendatus. 250

V.

Valerius Maximus. emendatus. 254
Victor Junior. notatus. D.
Victorinus. emendatus. 277
Voſſius. ejus ἁμάρτημα μνημονικόν. 108
defenſus. 195.

THO-

THOMÆ MUNCKERI
Notæ & Emendationes
AD *HYGINUM*.

AD GENEALOGIAM.

ÆRica.) Reſcribam, etſi manu ſuſpenſa: *Erythia*. Apollod. lib. 2. Ἑσπερίδες Αἴγλη, Ἐρυθία, Ἑσπερία, Ἀρέθουσα. A Fulgentio in Virgiliana continentia appellantur:

Ægle, Heſperie, Meduſa, Arethuſa.

Superbia ingeſtum.) Procul omni dubio cum Micyllo corrigendum *Superbia, Egeſtas*.

Ptolus) *Polus* eſſe legendum patet cum ex illis, quæ paulo inferius habentur, tum ex fab. 140.

Coemſe) Lego: *Cometes*. Nam homines hi monſtroſi φοβεροὶ ταῖς ὄψεσι, κατεφαίνοντο, καθειμένοι βαθεῖαν κόμην ἐκ κεφαλῆς καὶ γενείων. Apollod. lib 1. Mallem tamen *Menœtius*, niſi tam longè à vulgatâ ſcripturâ recederet. Ita nos quondam, nunc ſtylum vertimus, & *Cœus* ſcribendum cenſemus, *Enceladum* & *Cœum* conjungit etiam Virg. Æn. IV. 179.

Extremā (ut perhibent) Cœo Enceladoq; ſororem
Progenuit.

Ienius agrus.) Repono, donec alius melius divinet: *Clytius, Agrius*. Nam inter gigantes hi duo ab Apollodoro recenſentur. Tum *Agrius* ſanè perquam aptum viro feroci nomen. fab. 175. *Agrius Parthaonis filius*. Hinc & cani datur fab. 181.

Alemone) Emendo: *Alemon*, τὸ e ex ſequenti voce adhæſit. Idem peccatum admiſſum infra in Nereidum indiculo, ubi *Cymothoea*, *Actea*, pro *Cymothoë*, *Actæa*.

Erylus, Effra) Repono: *Eurytus*, *Echion*. & mox pro *Menephiarus*, *Abſeus*, *Menephiaraus*, *Aſius*.

Polibœtes) Noli dubitare, quin legendum ſit, ut eſt apud alios Mythologos, *Polybotes*.

Colophomus) an *Polyphemus*?

Melia) Meliæ arborum ſunt Nymphæ, de quibus interpretes Callimachi ad Hym. 1. & 4. Scribas hic mecum *Melie* vel *Melia*. Nomen id muliebre, quod occurrit etiam infra fab. 17. Nec movet me, quod *Melie* Apollodoro Nereidibus accenſetur. Nam hæc cognatorum numinum vocabula confundit nonnunquam noſter.

Admeto) Notanda Græcæ vocalis mutatio Ἀδμήτῃ Admeto, ita infr. Xantho ex Gr. ξανθῇ.

Silvo) *Zeuxo*, ni fallor, ex Gr. Ζευξώ.

Paſiphe) *Paſithoe* eſt in Oceanitidum catalogo Heſiodi. & ita hic ſcripſerim.

Euagoreis) *Euagore* lege ex Gr. Εὐαγόρη. etſi hanc, ut & Menippen, inter Nereidas numerant Heſiodus & Apollodorus.

Lyriſcitta) Coaluerunt hic, ſi quid judico, duo vocabula, ut & in duobus ſequentibus nominibus. Forte fuerunt *Liriope. Cythia.*

Teſchinoeno) Conjicio: *Tyche. Phæno.* & mox pro *Clitemneſte: Clytie. Meneſtho* ex Gr. Μενεσθώ.

Piecus) Malim: *Perſeis* ex Heſiodo, ubi Περσηΐς.

Thoumas) Lege: *Thaumas* ex Heſiodo & Apollod.

Cymothæa) *Cymothoë* modò legendum dixi ex Gr. Κυμοθόη & mox *Actaa* ex Ἀκταίη

Doto) Virg. Æn. 9. verſ. 102. *Nereia Doto.* ubi malè quidam *Clotho.*

Protho) Imo *Proto* ſcribendum ex Gr. Πρωτώ. *Proteus* nautæ nomen fab. 134. Pariter peccatum in *Galathea* & aliis

Dynomene) Scribas; *Dynamene* ex Hom. Heſiod. & Apollodoro.

Callianaſſa) Clariſſimus Grævius videtur legiſſe *Alamiſſa*, cum notaret ad Heſiodi Theogoniam: *pro* Λυσιάνασσα *mendoſè Hyginus Alamiſſa*. Callianaſſam ſuam Hyginus habet ex Homer. Iliad. Σ.

Panope) Reſingas: *Panopeæ* ex Homer. Heſiod. & Apollod.

Nimertis) Ita ſcribit more ſuo pro *Nemertes* ex Gr. Νημερτής. Solet enim η exprimere per ι. vide quæ notamus ad fab. 31.

Panopea) Grævius: *Pantoporia*, quod jam præceſſerit Panope.

Mera) *Mara*, & mox *Orithya* ſcribendum ex Gr. Μαῖρα. Ὠρείθυια. Homer. Iliad. Σ.

Æmathia) Scribe: *Amathea* vel *Amathia* ex Gr. Ἀμάθεια apud Homerum.

Drimo. Xantho. Phyllodoce.) Virgil. IV. Georgic. v. 336.

Drymoque, Xanthoque, Ligeaque
Phyllodoceque.

Cleio) *Ceto* notavit in margine Micyllus, fruſtra Virg. eodem lib. v. 341.

Clioque & Beroe ſoror, oceanitides amba.

Clymene) Doctiſſimus Grævius. *Eulimene.*

Eurydice) *Eunice*: Idem.

Ex Phorco & Teton) Abit hic à cæteris Mythologis Hyginus, qui ex Phorco & Ceto cum Φορκυνάδας illas Γραίας, tum Gorgones natas voluit Apollod. lib. 2. ἐπὶ τοῖς Φόρκυ γίνεται θυγατέρας, ἐνυὼ καὶ πεμφρηδὼ, καὶ Δεινώ· ἦσαν δὲ αὗται Κήτους καὶ Φόρκυ γεγόνασιν ἀδελφαὶ, γραῖαι ἐκ γενετῆς. Heſiod. Θ. v. 270.

Φόρκυϊ δ' αὖ Κητὼ Γραίας τέκε καλλιπαρῄους
Ἐκ γενετῆς πολιάς, τὰς δὴ Γραίας καλέουσιν

Aβά-

Ἀθάνατοί τε θεοὶ, χαμαὶ ἐρχόμενοί τ' ἄνθρωποι,
Πεφρηδώ τ' εὔπεπλον, Ἐνυώ τε κροκόπεπλον,
Γοργοῦς θ' αἳ ναίουσι, πέρην κλυτοῦ ὠκεανοῖο,
Ἐσχατιῇ πρὸς νυκτὸς, ἵν' Ἑσπερίδες λιγύφωνοι,
Σθεινώ τ', Εὐρυάλη τε, Μέδουσά τε λυγρὰ παθοῦσα.

Ex his verſibus ſimul diſcis apud Apollodorum eſſe legendum. Ἐνυὼ καὶ Πεφρηδὼ, & in Hygino noſtro *Pephredo* & *Stheno*, quæ corruptè quoque *Stennio* appellatur à Germanici Scholiaſte in Perſeo.

Ex Polo & Phœbe) Apollod. lib. 1. *Cœo ex Phœbe Aſteria & Latona. Crio & Euribeâ Ponti filiâ nati ſunt Aſtræus, Pallas, Perſes.* Reponas ergo licet in Hygino *Perſes* pro *Perſeis*, & pro *Aphirape Aſtræus.*

Ex Hyperione & Æthra) Heſiod. Θ. verſ. 371. Schol. Homer. ad Iliad θ. verſ. 480. Schol. Pindari ad Iſth. Od 5 Apollod. lib. 1. *ex Hyperione & Thiâ.*

Ex Aſtræo & Aurora) Apollod. lib 1. ἠοῦς δὲ καὶ Ἀστραίου ἄνεμοι καὶ ἄστρα. Etiam virgo Aſtræa. Arat. Phænomenis.

Calypſo) Hæc locum hic habere non poteſt. Inſpice fab. 192, & Hyginum facile ex Hygino emendabis.

Juventus) Scribe: *Juventas.* Juventus ipſi juvenes, Juventa ætas Juventas Dea, ſi credimus Grammaticis. Vide Freinshem. ad Flor. lib. 1. cap 7.

Ex Jove & Moneta) Moneta Hygino eſt, quæ Mnemoſyne à Græcis appellatur. Turneb. Adv. lib. 38. cap. 43.

Molphetes, Tione) Malim: *Molpe, Piſinoe.* Controverſa Sirenum origo, controverſa etiam nomina. Scholiaſt. Homer. ad Odyſſ. M verſ. 39. Κατὰ μὲν τοὺς πολλοὺς Ἀχελώου καὶ Στερόπης τῆς παρθένου (malè in Aldinâ & Bedrotianâ editione προβάτου) αἱ σειρῆνες, κατ' ἐνίους δὲ Ἀχελώου καὶ Τερψιχόρης μιᾶς τῶν Μουσῶν. ὀνόματα δὲ αὐτῶν ἀγλαοφήμη, θελξιέπεια, πεισινόη, καὶ λίγεια. Alia nomina ex aliis tibi dabit Natalis lib. 7. Myth. cap. 1.

Ex Neptuno & Amphitrione) Reſcribam: *Amphitrite*, donec me aliquis Amphitrionem & Amphitritem eandem eſſe doceat. Servius ad Æn. 1. verſ. 148. *Triton ſimilis Deus marinus, Neptuni & Salatiæ* (L. Salaciæ) *filius Dea marina ab aquâ ſalsâ dicta.* Gloſſæ: *Salacia*, ἀμφιτρίτη, Νηρηΐς. *Salmacia aqua*, ἁλμυρὸν ὕδωρ. Lege: *Salinacia.* Scilicet, ut à vinum vinaceus, ita à ſalum ſalacius, & à ſalina ſalinacius vel ſalinaceus. Nam in his licentia derivationis eſt, ut loquitur Servius ad Æn. 1. verſ. 181.

Ex Thaumante & (Electra.) Vide Heſiod. Θ. verſ. 265. & Apollod. lib. 1. Cæterum pro *Podarce* reponendum *Podarge.* Vide quæ notamus ad fab. 14.

Ex Æetâ & Clytiâ) Heſiod Θ. 960 *ex Æetâ & Idyiâ.*

Phaëtontides) L. *Phaëtontiades* Tzetzi ſunt quinque: *Ægle, Lampetie, Phaetuſa, Hemithea,*

Dioxippe. Ovidius tres, noſter infra fab. 154. ſeptem numerat. Scholiaſtes Germanici in Eridano octo. Verba ejus adſcribam: *Sorores quoque Phaëtontis in arbores populos verſæ ſunt, lacrymaque earum in electrum durare* (L. durari) *dicuntur, Heliadesque appellata, ipſas autem nomina habuiſſe: Merope, Helie, Ægle, Ægiale, Petre, Phœbe, Charie, Dioſippe.* Leg. *Dioxippe.* In Hygino hoc loco pro *Merore Merope*, & pro *Etherie Ætherie* ſubſtituendum ex fab. 154.

NOTÆ ET EMENDATIONES AD FABULAS.

FAB. II.

I*Nus*) Infra fab. 186. *perfidia Theanus.* Virg. Æn. 9.

Fatidicæ Mantus & Tuſci filius amnis.

Ad quem verſum Servius: *Mantus genitivus eſt Græcus: nam ſi Latinè declinaveris Mantonis facit, ſicut in Plauto legimus Jonis.* Audacter quidem, ſed nullus dubito, quin verè corrigam, ſi legam ſimiliter fab. 234. *Jovis & Calliſtus filius*: & fab. 13. *Gubernator navis Argus.*

Dedidit necandos) Donatus ad Ter. Andr. I. 2. *Dare eſt quod repetas; dedere eſt ad perpetuum. Damus amicis: dedimus tantum hoſtibus.* Hyginus tamen infra fab. 8. *Dirca uxori Lyci data erat in cruciatum.*

Ei caliginem injecit) Caligo eſt ἀορασία, οἱ ό. Gen. 19. verſ. 11. τοὺς δὲ ἄνδρας ἐπάταξαν ἐν ἀορασίᾳ ἀπὸ μικροῦ ἕως μεγάλου. Hygin. fab. 98. *Diana virginem miſerata eſt, & caliginem eis objecit.*

Ab Jove inſaniâ objectâ.) Sic infra fab. 166. *Illa à Minervâ inſaniâ objectâ ſe in mare præcipitarunt.* Hoc eſt, quod Ovidius dicit I. meram. verſ. 725. *oculis objectat Erinnyn.*

Nebula) Νεφέλη nomen proprium eſt, quod perperam Latinè exrulit *nebula*, cum deberet *nephela.* Eundem errorem errat Germanici Scholiaſtes: *Aries*, inquit, *ut Heſiodus & Pherecydes dicunt, inter aſtra collocatus eſt propter Phrixum & Hellen Athamantis & Nebulæ filios.*

Helleſpontum pelagus eſt appellatum) Apollod. lib. 1. ὤλισθεν εἰς βυθὸν ἡ Ἕλλη. Κακεῖ θανούσης αὐτῆς ἀπ᾽ ἐκείνης Ἑλλήσποντος ἐκλήθη. Scholiaſtes Germanici in Ariete; *Quod pelagus ab Helles nomine Helleſpontus vocatur.* Quis non judicet hinc *Helleſpontus* eſſe ſcribendum? Sed hæc loca dum conſidero. fab. 3. *in Helleſpontum mare ſe præcipitavit.* fab. 84. *in patriam adduxit ſuam, quod Peloponneſum appellatur.* Hæc loca dum conſidero, inquam, incipio dubitare, an non *Helleſpontum mare*, ut *mare Euxinum*, dixerit. fab. 21. *In mare*, inquit, *quod dicitur Euxinum*

xinum. At ſuperſtitio forſan iſta, non religio eit. Corrigas ergo: *Helleſpontus, Peloponneſus.* Sed ecce, ut *Helleſpontum pelagus* Hyginus, ita *mare oceanum* Ampelius cap. 2.

Aqua & qua mare oceanum.

Arietem) Chryſomallum nempe, qui corruptè *chryſovellus* dicitur à Germanici Scholiaſte. Verba ejus hæc ſunt: *Genitum autem hunc arietem dicunt ex Neptuno & Theophane Altidis* (Hyg fab. 188. Biſaltidis) *filia, quam cum adamaſſet, in inſulam Chriunnſſam traduxit, inque Jovem* (*l. ovem*) *convertit, cum quâ in arietem mutatus concubuit, ex quâ aries chryſovellus natus.* Vide notas ad fab. 188.

In templo Martis poſuit) h.e. ἀνέθηκε. Sulpic. Sev. lib. 1. Hiſt. Sacr. *gladium poſtea in templum poſuit.* Joſeph. τὴν ῥομφαίαν ἀνέθηκε τῷ θεῷ.

Quæ liberos procreavit) Fab. 72. *quæ cum filium procreaſſet.* fab. 186. *à conjuge Theano petebat, ut ſibi liberos procrearet.* Virg. Æn. 10. verſ. 705. *Ciſſeis regina Parin creat* Ita *generare* de ſexu ſequiore Feſtus: *Prægnans velut occupata in generando.* Et ſuum γεννᾶν Græci. Judic. cap. 11. verſ. 1. ἡ ἐγέννησε τῷ γαλαὰδ τὸν Ἰεφθάε.

Calliopen) *Chalciopen* ſcribendum. Vide fab. 21.

Ad ſororem Medeam commendatus eſt) Sic fab. 96. *Commendavit eum in inſulam Scyro ad Lycomedem regem.* Lege: *in inſulâ.* Commendare eſt concredere, deponere. Juſtin. lib. 35. cap. 2. *Initio belli Demetrius duos filios apud Grudium hoſpitem cum magno auri pondere commendaverat.* Uſus hac loquendi formula etiam Servius Æn. 2. verſ. 476. SCYRIA PUBES. *à Scyro Inſula una de Cycladibus, in qua fuit Lycomedes pater Deidamiæ, quam Achilles, commendatus ibi a matre Thetide vitiavit, unde Pyrrhus natus eſt.*

4.

Ex quâ duos filios.) Suppleo: *ſuſceperat.* & tollo aſteriſcum.

Cœpit velle) h.e. voluit. fab. 122. *Regnum Mycenis occupare cœpit.* Helleniſmus eſt, quo præter alios perquam crebro utuntur Petronius & noſter Hyginus. Lucas in Actis cap. I. περὶ πάντων ὧν ἤρξατο ὁ Ἰησοῦς ποιεῖν τε καὶ διδάσκειν. *De omnibus, quæ Jeſus fecit & docuit.*

5.

Toto generi.) Reponendum: *toti*, niſi per archaiſmum excuſare velis, de quo vide Giphanium Indice Lucret. & Scioppium Veris. lib. 1. epiſt. 1.

6.

Agriſopes) Micyllus in margine ſuæ editionis curavit appingi: *Argyopes. ita à Pherecyde appellatur.* Hoc debet Natali, qui ita ſcribit lib. 8. Myth. cap. 23. *Cadmum Pherecydes lib. 4. hiſtoriarum ex Agenore & Argyope, Nili fluvii filia natum eſſe tradidit.* Sed, ni fallor, *Agriope* ſcribendum: neque enim Græca vox *Argyope*, nec immunis ab errore Natalis. Lib. 5. cap. 13. ex Tzetze inter Niobes

bes filios *Eupnytum* recenſet, cum ſcribere deberet *Eupinytus* ex Gr. Εὐπίνυτος. *Agriopen* ipſe Hyginus appellat fab. 178. at in margine Micyll. *Argyrope*; quod ſummopere probo.

Converſi ſunt) Poëticam magis, quam pedeſtrem orationem ſapit. Tamen iterum ita noſter fab. 127. & Salluſt. Jug. cap. 100. *Bochus cum peditibus poſtremam Romanorum aciem invadunt.*

7.

Epapho) *Epopea* ex Pauſaniâ reponi jubet Micyllus.

Zeton ἀπὸ τοῦ ζητεῖν) Atqui Ζῆθος Græcè ſcribitur, non Ζῆτος. Ita ludit more ſuo Fulgentius lib. 2. Myth. *Tereſiam in modum temporis poſuerunt, quaſi θέρους αἰὼν, id eſt, æſtiva perennitas*

8.

Minitans periculum) Si tibi non placet Barthiana correctio, *vitans*, quæ mihi quoque in mentem venerat, lege meo periculo: *imminens periculum*. fab. 10. *mortem effugit.*

Stabat) Id eſt, commorabatur, diverſabatur, manebat, dum domo ab erat. Hinc *ſtabulum* & *ſtatio* pro tabernâ & diverſorio apud veteres. Præivit nobis ad hanc explicationem Barthius. Ita σταθμὸς apud Græcos. Jer. cap. 9. v. 2. Heſych. σταθμοὶ, ἐπαύλεις.

Advectam domo) Aut τὸ *domo* tertio caſu poſuit exemplo Catonis & Horatii, aut *advectam* ἀντὶ τοῦ *avectam*. Vide, quæ notamus ad fab. 123. Ovid. 1. Met. verſ. 677.

Hæc agit, ut paſtor, per devia rura capellas,
Dum venit, adductas.

9.

Semeduſtum) *Semelæ buſtum* Turnebus.

Dionei filiam) Noli dubitare quin *Diones* legendum ſit. infra fab. 82. *Tantalus Jovis & Plytones filius procreavit ex Dione Pelopem.*

Cincta viri cultu) Hoc eſt, altè cincta, ut viri ſolent. Petit à Jove & impetrat apud Callim. Hym. 3. ἐς γόνυ μέχρι χιτῶνα ζώννυσθαι λεγνωτόν. Auſon. epigr. 38.

Nec bis cincta Diana placet, nec
nuda Cythere.

Ad illum virilem cultum reſpexit Petronius: *Et præcincti certè altius eramus.* Minutius Felix: *Diana interim eſt altè cincta venatrix.* Altè venatores, altè etiam cincti viatores Horat. lib. 1. ſat. 5. verſ. 5.

Hoc iter ignavi diviſimus, altius ac nos
Præcinctis unum eſt.

Corrige ex hoc loco Servium ad Æn. 1. verſ. 214. Accinctos autem induſtrios dicimus, ut Horatius: *Altius ac nos præcincti ſumus.* Lege, inquam: *præcinctis unum eſt.*

Apollo veſtem deorſum) Supplet Micyllus; *haberet.* Pingit habitum citharœdicum. Tibullus:

Ima videbatur talis illudere
palla.

De eodem Apolline Ovid. 11. met. verſ. 166.

Venit humum Tyrio ſaturatâ
murice pallâ.

Manere) Præferam: *manare.* Apollod. lib. 3. καὶ χεῖται δάκρυα νύκτωρ καὶ μεθ' ἡμέραν τοῦ λίθου. Vide Palæph. cap. 9 & Scholiaſt. Hom. ad Iliad. ω. verſ. 602. Perquam elegantes ſunt hi verſus Callimachi Hym. Apoll. verſ. 22.

Καὶ μὲν ὁ δακρυόεις ἀναβάλλεται ἄλγεα πέτρος,
Ὅστις ἐνὶ Φρυγίῃ διερὸς λίθος ἐστήρικται,
Μάρμαρον ἀντὶ γυναικὸς ὀϊζυρόν τι χανούσης.

10.

Seti) Barthius ad Statium; *Zethi*, hoc eſt, Thebis.

Periclymenes) Editio Micylli, *Periclymenis*. Scribe *Periclymenus* ex Gr. Περικλύμενος. Mulieris nomen *Periclymene* fab. 14.

In Ilio) Barthius ad Statium: *in exilio.*

Chloris) Scribo: *Chloridis*. Non mutarem, niſi haberetur infra fab. 14. *Ampyci & Chloridis filius*. In vett. Inſcriptionibus: *Iſis* pro Iſidis, & *Iſi* pro Iſidi.

11.

Eupinus) Corrupta hic multa, quæ ex parte ita emendo: *Eupinytus Sipylus. Aſtycratea. Agenor* pro quo Ovidius exhibet *Alphenorem* lib. 6. met. verſ. 248.

12.

Cretei) Scribendum; *Crethei* nam Græcè Κρηθεὺς appellatur, Κρητεὺς autem Minois filius natu maximus fuit, & regni ſucceſſor. De quo vide Joſiam Mercerum ad Dictyn Cretenſ. lib. 1.

Eukenum) Apollodoro & Apollonio *Amaurus* eſt lib. 1. Cæterum *Eukenus* ſcribit pro *Euenus*, & *Phrahates* Tacitus 2. An. cap. 1. qui Græcis Φραάτης.

14.

Urbe Fleviâ) Micyllus: *Pimplea fortaßis. Sic enim Apollonius*. Nempe lib. 1. verſ. 25. Strabo lib. 7. ἔχει ἡ πόλις τὸ Δῖον κώμην πλησίον Πίμπλειαν, ἔνθα ὁ Ὀρφεὺς διέτριβεν. Scribe ergo: *Pimplia* vel *Pimplea*.

Phyllai montis) Lege *Phyllei*. non enim Φυλλαῖον, ſed Φυλλεῖον dicitur Scholiaſt. Apollonii ad libr. 1. Τὸ Φυλλεῖον ὄρος μακεδονίας· ἡ δὲ περαία χώρα ἡ πόλις, ἧς ἐγγὺς ἦν τὸ Φυλλεῖον.

Matre Periclymene) Micyllus: *Clymene*. Benè Scholiaſt. Apoll. Ἴφικλος υἱὸς ἦν Φυλάκου καὶ Κλυμένης τῆς μινύου

Calcedonio) *Chalcedonio* ſcribe ex Apollonii Scholiaſte. τὸ δὲ χαλκωδόνιον, inquit, ὄρος ἐστὶ περαίας Φερῶν

Eurytus & Echion) Repone *Erytus* ex Apollonio. Malè *Erythus* ſcribit Natalis, qui hos ex Iſſa Nympha ſuſceptos à Mercurio narrat. Hinc diſcis infra fab. 160. pro *Echo Echion* eſſe ſcribendum.

Filia filius) Lege: *Filii*. Ἑρμείαο υἱεῖς Apollonio.

Hic oſtendit) Atqui non Æthalidæ, ſed Cæneo hoc tribuunt. Vide Ovidium lib. 12. met. & Græcos Scholiaſtas Servius ad Æn. 6. *Canis, virgo fuit, quia a Neptuno pro ſtupri pretio meruit ſexus mutationem. Fuit etiam invulnerabilis, qui pugnando pro Lapithis contra Centauros cre-*

bris ictibus, ſuſtium paulatim fixus in terra eſt.

Connubium) Eſt ex intimo Latio, ἀντὶ τοῦ *concubitum.* Ita γάμος pro μίξις apud Ariſtanetum.lib. 1. epiſt. 21. Notum illud:

Moriar niſi nubere dulce eſt.

Hinc nubere etiam ad pecora transfertur, quibus nihil nuptiarum, niſi coitus, notum. Prudent. contra Symm. lib. 1. *Mortalis mire connubium.*

Quod eſt nunquam &c.) Gloſſemata, mihi crede. Singulis fermè paginis, ſi Palæphati more iſtiusmodi animadverſionibus uti voluiſſet, hæc inculcaſſet.

Lyparenſis) Imo *Titarenſis.* Hygine. Τιταρήσιος eſt Apollonio: Quod obſervatum video etiam Micyllo.

Dolopeidem urbem) Crimenen videlicet. Scholiaſt. Apollonii. Κτιμένη πόλις τῆς θεσσαλίας. Δολοπηΐδα δὲ τὴν θεσσαλίαν εἶπε.

Theſeus à Træzene) Sic præter alios & auctor fragmenti Traguriensis: *Oves à Tarento.* Cæterum Theſeum & Pirithoum non eſſe comitatos vult Apollonius, quod apud inferos in vinculis tenerentur. Vide ejus Scholiaſten.

Apollonius Atthida vocat) Nempe lib. 1. verſ. 93.

Eribotes Teleontis filius) Sub finem hujus capitis *Euribaten* appellat. Ἐρυβώτης eſt Apollonio. Sed Herodorus, ut annotat Scholiaſtes, ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς Εὐρυβάτην καλεῖ, καὶ φησιν αὐτὸν τελέοντος υἱόν.

Alcontis filium) Lege: *Alconis.* Ἄλκων, ωνος inflectit Scholiaſtes Apollonii ad verſ. 97. lib. 1.

Pelle taurinâ lanugine adopertus) Hoc vult, pelle taurinâ pilis hirſutâ tectum fuiſſe Argum. Sic Joan. Baptiſta apud Matth. cap. 3. εἶχε τὸ ἔνδυμα αὐτοῦ ἀπὸ τριχῶν καμήλου, hoc eſt. è pelle cameli habente adhuc ſuos pilos. Admodum familiaris mos ille tegendi ſe veſtibus antiquis fuit. Hinc λεοντῆ Herculis αἰγὶς Jovis. Hinc ſcutum à σκύτος, quod ex corio, galea ἀπὸ τῆς γαλῆς, quod ex pelle muſtelæ antiquitus fieret. Virg. Æn. 1. verſ. 270.

Inde lupæ fulvo nutricis tegmine Lætus.
Romulus excipiet gentem. Ibi Servius: FULVO TEGMINE, *id eſt, pelle lupa, qua utebatur more paſtorum. Sed hoc multi reprehendunt, cur nutricis tegmine uſus ſit, qui gemina ratione refutantur: vel falſitate fabulæ, vel exemplo Jovis, qui capræ nutricis utitur pelle, unde Græce αἰγιαλὸς appellatur.* Lege αἰγίοχος. Ut tegmen lupæ Romulo Virgilius, ita Homerus Agamemnoni Leonis tribuit Iliad. κ. 23. Pardi Menelao ibid. v. 29. & Paridi Iliad. Γ. verſ. 17. Nimirum Heroum, Paſtorum & Venatorum geſtamen pellis. Vid. Virg. Æn 1. 327. 5. 37. 7. 66.

Phliaſus) Ab Apollonio *Phlias* appellatur.

Ex Phliunte) Scholiaſt. Apollon. ad lib. 1. verſ. 115. *Phliuſam* appellat Phliantis matrem ab aliis *Chthonophylem* appellari

notat

notat Micyllus. Scribi debet: *Chthonophyle* ex Gr. χθονοφύλη. Vide Scholiaſt. Apollon.

Amymomes) Lege *Amymones*. Schol. Apollon. ἀπόγονος τοῦ Ἀρχαίου τοῦ Ποσειδῶνος υἱοῦ, καὶ Ἀμυμώνης τοῦ Δαναοῦ.

Caſtor & Pollux) De Caſtore & Polluce mox gloſſema ineſt, inquit Barthius. Procul dubio hæc verba, *alii Spartanos dicunt*, notat. Sed ita etiam infra noſter fab. 139. *Qui Græcè Curetes ſunt, alii Corybantes dicuntur.* Lege: *dicunt*.

Noctu nullum vidiſſe) Barthius, *multum*. Bene: quanquam videri primâ fronte poſſit voluiſſe alios ei abrogare illud πολυθρύλλητον ὀξυδερκές. Dubitanter de illius viſu acri Apollonius lib. 1. Εἰ ἐτεόν γε πέλει, inquit, ἀνέρα κεῖνον &c.

Quod aurifodinas norat) Palæph. fab. 10. *In metallorum inquiſitione lucernas ſecum intra terræ penetralia circumferens ſurſum æs ferrumque reportabat.*

Nilei) *Nilei* ſcribe: Περικλύμενος Νηλήϊος. Corruptius infra *Mileus* pro *Neleus*. Vide notas ad fab. 30.

Amphidamus) Lege: *Amphidamas*, ut Polydamas.

Egei) Scribe mecum: *Alei*. Apollon. υἷε δύω Ἀλεοῦ.

Augeas) Hic eſt ille Augeas, ſi credimus Schol. Apollon. Cujus ſtercus bovile abluit Hercules.

Hic fuit Electus) Micyllus: *Eleus*, *matrem autem alii Hyrminen vocant*. Nil pote melius. Vide Apollon. lib. 1. verſ. 173. & ibid. Scholiaſt.

Euphemus Neptuni) Micyllus: *Apollonius autem Polyphemum vocat*. Videlicet lib. 1. verſ. 179. Sed vide quid ad eum locum obſervet Hœlzlinus.

Ypetacli) Scribe ex Apollonio: *Hyperaſii*.

Arcas curſor) Si Lacedæmonius, quomodo Arcas? Lege: *acer*. ſupra; *Item Idas acer, ferox.* Reſtituendum hoc vocabulum in catalectis Pithœi lib. 3.

Quintilio victus jacet hic Æmilius igni,
Materiem fati cui dedit ater amor.

Lege: *acer*. Id eſt, velox. Virg. Æn. 5. verſ. 224.

Præcipue pius Æneas, nunc acris Oronti,
Nunc Amyci caſum gemit.

Ibi Servius. ACRIS. *Fortis alias velocis. Quidam acrem in unamquamque rem vegetum ac nimium tradunt.*

Alopien) Si rectè ſe habet ſcriptura in Natalis Myth. lib. 7. cap. 6. legit ille in Hygino, *Alopen, Acheloen*. *Aëllopum* alteram appellat Apollod. lib. I. pag. 47. Scholiaſt. Hom. ad Iliad. Π. verſ. 150 Ἅρπυιαι δαίμονες ἁρπακτικαί, ὧν τὰ ὀνόματα Ἀελλώ, Ὠκυπέτη, Ποδάργη. Virg. Æn. 3. nominat *Aëllo, Ocypeten, Celæno*. Ad quem locum plenius fabulam narrat Servius. Sed malè *Zethum* appellat, qui Græcis eſt Ζήτης.

Minyæ ſunt appellati) Minyas rex Orchomeni fuit, unde populus univerſus Minyæ dicti. Vide Homer. Scholiaſt. Catal.

verſ. 18. & Apoll. lib. 1. verſ. 229. & ibidem Scholia, quæ exſcribere non eſt operæ.

Clymeni & Minyæ) Scribo: *Clymenes Minyæ filia filia erat.*

Juxta Cion flumenque Aſcanium) Vide Commentatores ad illud Propert. lib. 1. Eleg. 1.

Crudelis Minyis dixerit Aſcanius.

Corrupta in hac fabula Servius Eclog. 6. *Apud fontem Calciamnis cum aquatum iſſet, a Nymphis raptus eſt.* Scribe: *Aſcanii amnis.*

Cantus Cerientis filius) Scribendum cenſeo: Canthus Canethi, ex Apollonii lib. 1. verſ. 78.

In Mariandinis) an *Mariandynia*? Schol. Apoll. ἀναιρεῖται δὲ Ἴδμων ἐν Μαριανδυνίᾳ ὑπὸ κάπρου. Probum tamen etiam *Mariandynis*.

Fuſte) Rectius, me judice, ſcripſeris: *furtis.*

Meda) Lege: *Medea.* Vide fab. 21.

Hylas) Quomodo raptus fuerit, narrat diſertè Anton. Liberalis. Sed facit eum Κήϋκος filium.

Proreta) Ovid. 3. metam. verſ. 617. *proræ tutela melanthus.*

Tutarchi) Refingendum: *Tœcharchi.* Τοιχάρχας, qui præeſt remigibus, qui ſunt in lateribus navis. Ita correxeram, ſed jam occupatus à magno Turnebo, cum vidi Cl. Schefferum in perquam erudito opere de mil. nav. lib. 4. cap. 7. Legere: *Tucarchi:* Adi ipſum.

Ad pitulum) Quid *Pitylus* ſignificet explicat Turneb. Adv. lib. 28. cap. 43. Sed rectius legi putem *portiſculum.* Quæ autem differentia ſit inter portiſculum & celeuma perſpicuè docet Schefferus modo laudati operis lib. 3. cap. 1.

Celeuma) Rutilius lib. 1. Itin.

Dum reſonat variis vile celeuma modis.

Nempe κέλευμα pro κέλευσμα dicitur etiam Græcis. Magno clamore id dicebatur. Hinc Macarius Homil. 6. eos, qui altâ voce inter precandum utuntur, comparat celeuſtis. ὡς γὰρ, inquit, κορυφαῖς καὶ χορηγοὶ κελευσταῖς ἐοίκασι. Interpres imperitè. *Proretis ſimiles ſunt.* Aliud proreta, aliud celeuſtes. Huc faciunt illa in Actis S. Genovefæ virginis cap. 7. *pariterque omnes cum eo in modum celeuma concinentes, magnificaverunt Deum, in cœlum clamore ſublato.*

In gubernaculo dextro) An habuit igitur in puppi duo gubernacula? ita videtur. Petron. *Nunc per puppim per ipſa gubernacula dilabendum eſt.* Schol. Germanici in Argo *quam, notatam in cœlo figuravit, ſed à gubernaculis ad malum.* Vide prætereà quæ notamus ad fab. 168. & conſule hic iterum Schefferum lib. 2. cap. 5. Hygin. poët. Aſtron. lib. 3. *Hæc habet in puppi ad ſingula gubernacula, ad primum ſtellas quinque, ad alterum quatuor, circum carinam quinque, & ſub rejectum quinque, ad malum quatuor.* Hic vel ſolus, ni fallor, locus evincat, has fabulas, & poëtica Aſtronomica, non ejuſdem eſſe auctoris.

15. *Threſ-*

15.

Threſſas) Ancillas è Thraciâ oriundas. Quare autem ſuas uxores ſpreverunt? ὅτι κατὰ χόλον Ἀφροδίτης αἱ Λημνιάδες δυσοσμοι ἐγένοντο. Scholiaſt. Apollon. lib. 1. confer Antigonum Hiſt. Mir. cap. 130. & Apollod. lib. 1.

Lemno acceſſerunt) Sulpic. Sev. Hiſt. Sacræ lib. 1. *Ægypto advenire.* Noſter infra fab. 108. *Tranſtulerunt Tenedo.* Victor Illuſtr. 77. *Truncus jactus Nilo.* Auctor Orig. Gent. Roman. *Creditum cum vivum abſumptum* (*l. aſſumptum*) *cœlo.* Julius Obſeq. de prodig. cap. 43. *ne unquam Romæ reverteretur.*

Eos) *Eas* ſcribi ſententia poſtulat.

Hoſpitio invitaret) Fab. 186. *duxit conjugio.*

Eunæum) Scribam *Euenum?* Apoll. lib. 1. γεννᾷ παῖδας Εὔνηον καὶ Νεβροφόνον. Εὔνηον eum appellat Schol. Hom. Iliad. H verſ. 467. Sed nullus dubito, quin ex Strabonis lib. 1. corrigendus ſit uterque, & legendum: Εὔνεως. & hic *Euneum.*

Euſori filius) Euſori ex filiâ neptem facit Apollonius lib. 1. verſ 948.

Quod poſtero die) τὸ quod eleganter redundat, Sall. Jug. 14 *Quod utinam* &c. Vide notata infra ad fab 52. In Priap. cárm. 69.

Quid? niſi Tenario placuiſſet &c.

Lego: *Quod niſi.* Scholiaſt. German. Arctophyl: *Quos cum incola Lycei montis cum occidere vellent.* Legendum eſſe *quod* cum quis non videat?

17.

Caſtis) Aut *Caſtibus* legendum, aut declinationem mutavit Hyginus. In catalectis Pith. lib. 4.

Fundit at October vina Falerna lacis.

Legebam à primo *labris*, quod ſcirem in iiſdem catalectis Hilaſium dixiſſe;

Labra per autumnum muſto ſpumantia fervent.

Nunc nihil muto Iſidor. lib. 13. Etym. cap. 19. *In India omnibus lacis ſalubrior.* Gloſſæ. *Dulcis* νῖθοι. Vix dubito quin ſcribendum ſit *laci*, Vide notas ad fab. 40.

18.

In honorem) Id eſt, honoris gratiâ. Gloſſema eſſe autumat Barthius. At Tomaſinus de Teſſeris Hoſpit. cap. 5. *In honorem & hoſpitium recipere idem ſignificat.*

Eum inficiaretur) Lego: *infeſtaretur*, activâ ſignificatione, ut fab. 37. *Itineri infeſtabantur.* Ubi ſcribendum exiſtimo *itinera.* Non inſolens hæc enallage. fab. 273. *certati ſunt curſu.* 274. *gladio belligeratus eſt.*

Extra venatum) An, *extra urbem venatum?* non puto. infra fab. 248. *Idmon Apollinis filius, qui extra metam exierat cum Argonautis ad Lycum regem.* Scripſerim ibi, ut hic habetur, *extra venatum.*

Iphis) *Tiphys* eſſe ſcribendum vel puer viderit. Quamobrem ſum-

ſummopere miror, quomodo hactenus retinere potuerint editores *Iphis*. Fab. 14. *Tiphys Phorbantis & Hymanes filius*. Apollod. lib. 1. *Hic Idmon vates ab agro percuſſus interiit. Tiphys hic etiam moritur.* Cæterum quis ſit ἄζωρ@ ille, quem κυβερνήτlω τῆς Ἀργοῦς facit Heſychius, velim quis me doceat.

19.

Noverca crimine) Hoc eſt, criminatione. Horat. lib. 1. epiſt. 18.

Ut penitus notum, ſi tentent crimina, ſerves.

Mimus: *Difficilem oportet aurem habere ad crimina.* Gloſſ. *Crimen* ἔγκλημα, διαβολή.

Huic Phineo) Hanc fabulam paulo aliter narrat Homeri Scholiaſtes ad Odyſſ. M. verſ. 70.

Quæ petræ cum coiiſſent) Hoc eſt, κατὰ τὴν συμβολlὼ τῶν πετρῶν Adſcribam verba Scholiaſtæ. Ἐκέλευσεν ἀφεῖναι περιστερὰν κατὰ τὴν συμβολὴν τῶν πετρῶν. κἂν μὲν μεσολαβηθῇ μὴ πλεῖν. ἐὰν δὲ σωθῇ τότε περαίνειν τὸν πλοῦν. οἱ δὲ ἀκούσαντες ποιοῦσι. Καταχεθείσης τῆς περιστερᾶς διὰ τῆς οὐρᾶς, προσβάλλουσι τῇ Ἀργοῖ δυοῖν πληγάδες πέτραι συνελθοῦσαι τῆς νεὼς συμμύουσιν, αὖθι δὲ σώζονται: Tranſpoſita & corrupta hic quædam, quæ ita emendo: προσβάλλουσι τῇ Ἀργοῖ πληγάδες πέτραι, καὶ συνελθοῦσαι τὸ πλερὸν τῆς νεὼς συμμύουσιν. Gloſſ. *Apluſtra* πλερὸν πλόιου. Vide Apollod lib. 1. & non dubitabis de hac correctione.

Illi retro refugerent) Barthius bene: *Illico trafugerent*, hoc eſt, quod Scholiaſtes dixit περαίνειν τὸν πλοῦν.

Ex pennis conficerent) Infra fab. 24. *ex venenis multa miracula fecit* 30. *ex felle ejus ſagittas tinxit.* 88. *veſtem ex cruore pecudum inquinavit.* In catalectis vet. poet. lib. 2.

Dum pendet in aëre telum
Et redit, ex aliâ fixi fregique ſagittâ.

Arnob. 1. contra gentes. *In incudibus Deos & ex malleis fabricatos*, ad quem locum conſule Heraldum, & Salmaſ. ad pallium Tertull. pag. 115.

Cylindrum) *Cytorum* vocat Apollod. lib. 1. & Strabo lib. 12. *Cytiſorus* eſt Melæ lib. 1. cap. 19. *Acytiſoro*, inquit, *Phryxi filio poſita Cytoros.* Ego cum in Hygino tum in Melâ repoſuerim *cytorum*.

22.

Enaſcerentur) Aut *enaſceretur* hic legendum, aut mox *interficerent*, ut fit, quemadmodum illud, *turba ruunt*, 1. Reg. cap. 25. verſ. 1. συναθροίζονται πᾶς Ἰσραὴλ Matth. cap. 21. verſ. 8. ὁ δὲ πλεῖστος ὄχλος ἔστρωσαν.

Anum ſe ſimulat) τὸ *ſe* poterat deleri. Flor. 1. cap. 7. *ſimulare transfugam.* Vide not ad fab 99.

Meta ſolis filio) Corruptum hoc vocabulum in Servio ad Æn. 2. verſ. 490.

Amplexæque tenent poſtes atque oſcula figunt.

Notat hic Servius: Apollonii locus, in quo inducitur Medea Patrio * Ætæ relinquens domum ita facere. Lege: patris Æetæ, & tolle aſteriſcum. Locus

cus ille, quem tangit, legitur lib. 4. verſ. 26.

23.

Abſyrtus) Hic Juſtino eſt *Ægialius* lib. 42. cap. 3.

Colchi) Ita *Delphi* apud Juſtinum 24, 7. & Δελφοὶ apud Anton. Liberal. cap. 8. pro Delphorum incolis.

Abſorin) *Abſyrtin* lege ex Apollodoro, & mox fab. 26. *Abſyrtin* & *Abſyrtitani*.

Contra Pola) Græcis eſt ἡ πόλα. *Polam* ergo ſcribe ex Strabonis lib. 5. Melæ lib 2 cap. 3. *Pola, quondam à Colchis, ut ferunt, habitata (in quantum res tranſeunt!) nunc Romana colonia.*

25.

Idya) *Idyia* ſcribam ex Apollod. θυγάτηρ Αἰήτου καὶ Ἰδυίας.

Exuens) Barthius : *ex venenis*. optimè. Apollod. lib. 1. τῇ γαμουμένῃ πέπλον μεμαγμένον φαρμάκῳ ἔπεμψε. Venena cum dicit, artes magicas intelligi vult. fab. 24. *ex venenis multa miracula fecit*. *Pharmacus* magus, & φαρμακεία magia Paulo in Epiſt. ad Galat. cap. 5. verſ. 20. etſi aliter eum locum acceperint interpretes Belgæ.

Fecit) Imo *infecit*. Vide Sen. Med. act. 3. v. 575. Naphthâ autem ad eam rem uſa eſt. Plutarchus Alexandr. de Naphthâ. Τοῦτο φασὶν εἶναι τὸ τῆς Μηδείας φάρμακον, ᾧ τὸν τραγῳδούμενον στέφανον καὶ τὸ πέπλον ἔχρισε. Suidas Naphtham Μηδείας ἔλαιον appellari annotat.

Marcerum & Feretem) Corruptè etiam infra fab. 239. *Marcerus & Pheretus*. Lege: *Mermerum & Pheretem*. Apollod. lib. 1. τούς τε παῖδας, οὓς εἶχεν ἐξ Ἰάσονος, Μέρμερον καὶ Φέρητα ἀπέκτεινε. Sic etiam Pauſanias, ut notavit Micyllus.

Glaucen) Ita etiam Apollod. lib. 1. Sed alii Creuſam appellant.

26.

Quæ in itinere) Malim : *quo in itinere*.

Permanentes) Si ἀνακόλουθον evitare velis, reſcribas : *permanent, et*. &c.

27.

Mortem cavere) Eadem verba habes infra fab. 84. Eſt tamen cur *caveret* utrobique præferam.

Terram medea) Lege: *terram mediam*. Apollod. lib. 1. τὴν ὑφ' ἑαυτὸν χώραν ἅπασαν Μηδίαν ἐκάλησε. Heſiodo in Theog. eſt Μήδειος. & Juſtin. lib. 42. cap. 3. *Medius, Medius*, inquit, *æmulus virtutis ejus in honorem matris Medeam urbem condidit, regnumque ex ſuo nomine Medorum conſtituit*.

28.

Othos) Lege : *Otos & Ephialtes Alæi & Iphimedes*. Servio ad Æn. 6. eſt *Iphimedia*, ut Apollodoro Ἰφιμέδεια. Nempe ut Caſſiope Caſſiopea, Calliope Calliopia, Panope Panopea, Euryale Euryalia, ita Iphimede Iphimedia.

Pelion) An *Pelios*? dubito. Vide notas ad fab. 2.

Nacti) Micyllus : *avo* fortaſſe legendum. Minimè. Paſſivè uſurpat hoc participium, ut

fab.

fab.8. & 1. *occaſione nacta.* pro quo fruſtra & ibi ſubſtituit: *inventa.*

Quæ cum non poſſet) Poſtularet orationis contextus: *eaque.* Sed Hyginum qui legit nihil mutabit. Ut alia omittam loca, vide fab.21.

Eſt Styx) Barthius: *Eſt ſtrix viſcera columnam ſedens.* Ut de cæteris nihil dicam, τὸ *Styx* poterat retineri. Nam & Styx inter aves Anton. Liber. fab.21. Πολυφόντη μὲν στὺξ ἐγένετο φθεγγομένη νυκτὸς Heſych. στὺξ κρήνη ἐν ᾅδου ἢ ὁ σκὼψ τὸ ὄρνεον.

29

Duas noctes geminaret) Homeri Scholiaſtes: Φησὶ Δία συγκοιμώμενον Ἀλκμήνῃ πῖσαι τὸν ἥλιον μὴ ἀνατεῖλαι ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας, ὅθεν καὶ τρεῖς νύκτας συγκοιμηθεὶς αὐτῇ ὁ Ζεὺς τὸν τριέσπερον Ἡρακλέα ἐποίησε.

Qui cum Amphitryon) Aut ſcribendum. *Quod cum*, aut τὸ *Amphitryon* delendum cenſerem, niſi negligentes iſtiusmodi pleonaſmos complures in hoc ſcriptore obſervaſſem.

Negligentius ſecuram) Barth. ad 6. Stat. Thebaid. *ſecurantem.*

Ex quâ die) Barthius ibidem: *exque eâ die.* Non eſt neceſſe.

30.

Dracones duos manibus necavit) In memoriam mihi revocant hæc verba epigrammaGræcum Anthol. lib.4. cap.8.

Θλῖβε δρακοντείους περιμήκεας
ὄβριμε χεῖρας.

Sunt qui reponant θῆρας. Ego verius putem δρακοντείους σπείρας, *draconum volumina ſive ſpiras.* Theocrit. Eid. 24. ubi hanc fabulam exequitur.

Κυανέαις φρίσσοντας ὑπὸ σπείραισι
δράκοντας.

Eid. 30. τὼ δ' αὖτε σπείρῃσι ἑλισσέσθην περὶ παῖδα *Spira draconis* pro ipſo dracone eleganti helleniſmo etiam apud Martianum Capell. lib. 2. Sed locus corruptus eſt.

Et ſpiris, torvo intuerunt aſtra
draconi.

Legerim: *torti draconis.* Hygin. Poët. Aſtron. lib. 2. *Minervam vero arreptum draconem contortum ad ſidera jeciſſe, & ad ipſum axem cæli fixiſſe. Itaque adhuc eum implicato corpore videri, ut nuper ad ſidera perlatum.* Ovid. 4. Metam. verſ. 483.

Induitur pallam tortoq; incin-
gitur angui.

Lubinus tranſtulit: *Elide draconum prælongas, violenter manus.* Æquè benè ac λείχειν κόλλαμον in eodem opere lib.2. cap.5. vertebat *lingere Engium.* Ubi mens eruditi hominis erat?

In antro Amphriſo) Nullum in iſtâ regione novi antrum Amphriſum. Apollod. lib. 1. de leone hoc: συμφυγόντος δὲ εἰς ἀμφίστομον σπήλαιον, αὐτοῦ τὴν ἑτέραν ἀνῳκοδόμησεν εἴσοδον. Non dubitarem, quin ex hoc loco corrigendus eſſet Hyginus, & ſcribendum, *Amphiſtomo*, niſi retraherent me hæc quamvis corrupta verba Scholiaſtæ Germanici: *Nigidius refert hunc leonem nutritum apud lunam juſſu Junonis, & in terrâ Arcadiâ in regione Nemea in ſpeluncâ Mihdimcn*

nomine

nomine fuerit , quam quidam Aphriſo dicunt.

Erimachum) Lege *Erymanthium.* Erymanthus autem non Phrygiæ,ſedArcadiæ erat mons. Scribendum ergo pro *Phrygia*, *Arcadiâ.* Ovid.9. Heroid. verſ. 87.

Ut Tegeus aper cupreſſifero Erymantho.

Cervum cum cornibus aureis) Virg. Æn.6. verſ. 802. Cervam vocat. Si cerva fuit, quomodo cornua habuit? Cervum videtur hoc loco legiſſe Auſon. Eidyll. 19.

Æripedis quarto tulit aurea cornua cervi.

Sed Virgilius, ni fallor, Græcos poëtas eſt ſecutus, a quibus, ut & ab Apollodoro, ἔλαφος in hac fabula θηλυκῶς uſurpatur. Verba Apollodori ſunt lib. 2. τρίτον ἆθλον ἐπέταξεν αὐτῷ τὴν κερύσην ἔλαφον εἰς μυκήνας ἔμπνουν ἐνεγκεῖν Lege: κερύσιν Swartium ſi audimus, ἡ ἔλαφος tam de maſculino, quam fœminino ſexu dicitur, & errant, ipſo judice, qui cervam vertunt, ubi τῇ ἐλάφῳ cornua tribuuntur. Adi ipſum Analect. lib. 1. cap. 2. An cerva cornua habeat, diſputant Lælius Biſciola T. I. H. S Lib 1. cap 30. Philippus Carol. lib. II. Var. Lect. cap. 16. notarunt commentatores ad Valer. Flacc. lib. VI. v. 71.

Augei) Scribe: *Augea* vel *Augia.* Gr. Αὐγείας eſt. Pariter peccatum infra fab. 50. *Alceſtin Pelei filiam* pro *Pelia.* Hic deſidero diligentiam Commelini.

Flumine Ammiſſo) Quaſi *Ammiſſus* fluminis eſſet nomen. Legendum omni procul dubio: *immiſſo.*: Alpheum Hercules & Peneum in ſtabulum immiſit. ἐπήγαγε Vide Apollod. lib. 2. Diodorus lib 2. ἐπαγαγὼν τὸν Πηνειὸν καὶ Ἀλφειὸν ποταμόν. Retineri tamen *ammiſſo* poteſt pro admiſſo. Petron: *Janua admiſit intrantem*, fab. 29. *tam longam noctem ammiraretur.* fab. 185. *ammiratur aurum.* Servius ad Æneid. 8. verſ. 300. *Inde ovilia Elidenſium regis (lege bovilia Elienſium) quæ ſtercore animalium congeſto peſtilentiam tam ſuis, quam vicinis regionibus creaverant, immiſſo Alfeo flumine repurgavit.*

Podarius) Barthius ad Statium *Podargus.* Sed obſervaverat id jam Micyllus.

Hippolyten Amazonam) Aliter Iuſt. lib. 2. cap. 4. Mox pro *Amazonis Amazonum* malim.

Mala Heſperidum) Vide Palæphatum cap. 19. μῆλα ille Ἑσπερίδων oves fuiſſe autumat. Facit ambiguitas vocis μῆλον, ut ſæpe in Græcorum interpretatione impingant homines docti. Moſchus Epitaph: Bionis:

Μάλων οὐκ ἔρρευσε καλὸν γλάγος οὐ μέλι σιμβλων.

Vertit Whitfordus: *Candida poma rubor non tingit* Non vidit ellipſin præpoſitionis, ut in Megarâ:

Τὰ δὲ οἱ θαλερώτερα δάκρυα μήλων
Κόλπον ἐς ἱμερόεντα κατὰ βλεφάρων ἐχέοντο.

Quem

Quem locum non minus infeliciter vertit Eobanus Heſſus:

Et ſimul undanti demiſit lumine guttas

Plus pomis viridi lectis de fronte recentes.

Homer. Iliad B. verſ. 266. θαλερὸν δὲ οἱ ἔκπεσε δάκρυ. Scholiaſt. θαλερὸν, θερμὸν, ἀκμαῖον. ἤγουν ἁδρὸν, πολύ.

31.

Heſionis) Pro *Heſiones*. Obſerves in hoc ſcripto ſæpius vocalem i poni, ubi in Græco eſt η. fab. 14. *Nilei* pro Nelei. fab. 52. *Myrmices*. fab. 30. *Otrira*. Sic apud Prudentium *Joannis* pro Joannes. *Erimus*, quæ Græcè ἔρημος Pſychom. verſ. 371. Sic in canonibus Eccleſiaſticis *paraclitus* pro Græco παράκλητος.

Æthonem aquilam) Micyllus: *Aeton fort aſſe legendum*. Probo, ſed addo, *id eſt*, & lego; *Aeton, id eſt, aquilam*. ſupra fab. 12. *Monocrepis, id eſt, uno pede calceatus*.

Voluit) Imo *noluit*. Apollod. ἀπωσαμένου Νηλέως αὐτὸν διὰ τὴν πρὸς Εὐρυσθέα φιλίαν.

33.

Ad Dexamenum) Dianiram Oenei Calydonii regis filiam facit Apollod. lib. 1.

Perithous) Diphthongus Græca ει à Latinis per e vel i effertur, ut *Peranthus, Piranthus, Caſſiopea, Caſſiopia*, & ſexcenta alia.

34.

Hoc Hercules) Τὸ *hoc* valet propter hoc infra fab. 274. *Quo cum judices conſediſſent*. Catull. carm. 14.

— Munere iſto

Odiſſem te odio vatiniano.

Quint. decl. 31. *Hoc legato patroni veſtri neceſſe eſt utrumque veſtrum diligentius vivere*. Deeſt præpoſitio, quam addit Seneca lib. 1. Clem. cap. 20. *à duabus cauſis punire*.

Sanguinem ſuum) Diod. lib. 2. *Semen, quod ipſe in terram effudiſſet, cum ſanguine, qui ex vulnere ſpiculi manaſſet, commiſcere juſſit.*

36.

Neſſi præceptis) Scribe: *præcepti*. Nempe quod dederat ille Centaurus ſupra fab. 34. Ita fab. 12. *memor ſortium præcepti*.

Rotatum in mare) Ex Bœotiâ in mare Euboicum. Apollod. lib. 2.

In monte Oetæo) In cacumine montis Oetei, quæ Φρυγία dicta. Scholiaſtes Callim. ad Hym. 3. Φρυγία ὄρος τραχῖνος, ἔνθα ἐκάη ὁ Ἡρακλῆς.

Pyram conſtruxiſſe) Hanc ab Hercule ipſo conſtructam, à Pœante ſuccenſam narrat Apollod. lib. 2. Sed id cum aliis Philoctetæ tribuit Scholiaſtes Homeri ad Iliad. Z. Μηδενὸς θελήσαντος ἄλλου ὑφάψαι ἐν τῷ Οἴτῃ τὴν Ἡρακλέους πυρὰν ἐν τῇ τελευτῇ αὐτοῦ ὑφῆψεν ὁ Φιλοκτήτης.

Aſcendiſſe mortalitatem) Editio Leidenſis: *accendiſſe*. non malè. fab. 102. *cum humanum corpus eſt exutum & ad immortalitatem traditum*: Lucianus in Hermotimo: καὶ γὰρ ἐκεῖνος ἀποβαλὼν ὁπόσον ἀνθρώπειον εἶχε παρὰ τῆς μητρὸς, καὶ καθαρόν τε, καὶ

καὶ ἀκήρατον φέρων τὸ θεῖον, ἀνέπλατο εἰς τοὺς θεοὺς διευκρινηθὲν ὑπὸ τοῦ πυρός. Scripſerim hic potius διευκρινηθεὶς, & referam ad Herculem. Quid ſi in Hygino legas *aſcendiſſe immortalitatem?* Apollodorus: *Ardente pyra, nubem cum tonitru ſublatum eum in cœlum remiſiſſe dicitur.* Simulavit hic Jeſu noſtri ἀνάβασιν ludibrioſus ille Dei & mortalium hoſtis. Lucas in Actis cap. 1. verſ. 9. Καὶ νεφέλη ἀνέλαβεν αὐτὸν ἀπὸ τῶν ὀφθαλμῶν αὐτῶν. Tò *eſcendere* hic intempeſtivè jactat Barthius, melius Micyllus: *exuiſſe.*

37.

Pithei) *Pittheï* ſcribendum ex Græco πιτθεύς.

Enſem ſuum) Et calceos Apollod. lib. 3.

38.

Pithyocampten) Scrib. *Pityocampten*. Πιτυοκάμπτης. Is Sinis eſt. Scholiaſtes in Hypotheſi Iſthmiorum Pindari ὁ δὲ σίνις ποσειδῶνος παῖς. ὃς δένδρα κάμπτων, εἶτα συνδεσμῶν εἰς ταῦτα τοὺς παριόντας, ἀθρόως ἀφιεὶς τὰ δένδρα, ὅλως διέφθειρεν.

Iter gradientes) Hoc eſt, viatores, Apuleius diceret *viantes*. In Threnis Jerem. cap. 1. verſ. 12. παραπορευόμενοι τὴν ὁδόν. Barthius corrigit: *ibi tragredientes* Quod vereor ut ſatis Latinè ſit dictum. Infra fab. 187. *Theſeus cum ea iter faceret. Iter gradi* inter Hygini ſingularia reponendum.

Elidebatur) Id eſt, affligebatur. V. Gloſſ. *Eliſus*, ἐυραγεὶς πεσὼν, fort. καταγεὶς, vel καταπαγεὶς.

39.

Dædalus Euphemi filius) Corrige; Eupalami. Id Hyginus ipſe vult fab. 244. & 274. Facit cum Hygino Servius ad Æn. 6. verſ. 14.

40.

Sacra Deæ Veneris) Vide notata ad fab. 243.

Quem ipſa amabat alia) Hæc verba delere jubet Barthius. Meo judicio, rectè. Qui hoc gloſſema huc intruſit, in mente habuit illud Virg. Eccl. 6.

Aut aliquam in magno ſequitur grege.

Potes tamen retinere, ſi ita mutes, *ut taurus, quem ipſa amavit, aliam amaret*. Ad Virgilium ita Servius: *ac ſi diceret, habes aliquid ſpei, ſi quidem noveris amare, quem diligis.* Duplici nomine infelix erat ille amor Paſiphaes: primo, quod in tauro ureretur; deinde, quod apud virum illum armenti potiores erant vaccæ, quam Paſiphae. In Catalectis Eleg. de ſpe.

Paſiphae (quid non homini ſperare libebit?)
Speravit torvo poſſe placere bovi.

In hoc) Id eſt, ſub eodem tempore, ut loquitur fab. 69.

Ab eâ) Lego: *ab eo*.

Compreſſo) *Compreſſu* ſcribendum, ut fab. 60. & aliis, Scholiaſt. German. Ophiucho. *Deinum cum ipſo fulminis ictu percuſſit.* Et hic *ictu* corrigendum: Nam hic ſuſpicari declinationem eſſe mutatam, ſomniare eſt.

41.

Androgeus in pugnâ eſt occiſus) Aliter cum aliis Scholiaſtes Homeri ad Iliad. Σ. ἐτέλων δὲ τὸν δασμὸν οἱ Ἀθηναῖοι τοῦτον, ἐπὶ τῷ δεδολοφονηκέναι Ἀνδρόγεων τὸν παῖδα Μίνωος ἀγωνιζόμενον καὶ νικῶντα πως αὐτοὺς τὰ παναθήναια.

Veſtigal) Poſſes ſcribere: *veſtigales*. Curt. 10. cap. 2. *Perſarum tributarii*. Sed nihil eſt neceſſe. Sic οἱ ὁ Judic cap. 1. verſ. 29. καὶ ἐγένετο εἰς φόρον. In Threnis cap 1. verſ. 2. ἄρχουσα ἐν χώραις ἐγένετο εἰς φόρον.

Pollicitus eſt ire) Nove utitur infinitivo, ait Barthius. οἷον ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων. Quaſi vero non ita crebro etiam alii ſcriptores loquantur. Liv. lib. 2. cap. 13. Ovid. epiſt. Heroid 3. & quis non? Sic & in paſſivo noſter fab. 68. 98. 257.

In navem) Eſt Helleniſmus. Græci εἰς pro ἐν interdum uſurpant. Joh. 1. verſ 18. ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρός. Crebro ita noſter. Fab. 51. 82. 105. *quantum in tabernaculum obruerat*. fab. 122. *in terram Atticam ſacerdotem fecit*. Juſt. lib. 8. cap. 6. *in conjugium habere*. Julius Obſeq. de Prodig. cap. 20. *ut jacentibus in publicum cadaveribus qui funerarent defuerint*. Fruſtra ergo Micyllus: *in navi*. Sic Petronius: *poſitus eſt in cervicalia minutiſſima*. Quam merito hoc reprehendat Vir Cl. nec dum videre poſſum. Certe *tam valde*, cui nigrum theta idem præfigit, Ciceronem habet auctorem lib. 5. Fin. 31. *Etſi hoc quidem eſt in vitio diſſolutionem naturæ tam valde perhorreſcere*. *Tam grande* eſt apud Flor. lib. 2. cap. 6. *cui tam grande de Africa nomen fata decreverant*. *Tam magnum* apud Sueton. Tiber. cap. 30. *Neque tam parvum quidquam, neque tam magnum publici privatique negotii fuit*. Non illi quidem ſeculi Neroniani, attamen non mali Latinitatis auctores. *Ditis* agnoſcit etiam Servius Æn. 7. verſ. 273. *Dicimus autem & hic Dis, & hic Ditis*. Ita hic *glis* & hic *gliris* nominandi caſu dicebatur olim, docente Chariſio lib. 1. Sed a Petronii manu eſſe *inter cervicalia* præterquam quod ita Traguriense exhibet fragmentum, etiam egregius ille a Reineſio ex Luciano adductus locus ſatis evincit. Nimis feſtinat quoque ille, qui de fragmento Traguriensi diſputat; *Fierine poteſt, ut phraſis* ALABASTRIS UNGUENTI *aliunde, quam e Luca cap. 7. deprompta ſit? Helleniſtica enim & Evangeliſtæ peculiaris eſt, neque ejus exemplum apud profanos ſcriptores uſquam reperitur*. Servius tamen ad Æn. 3. verſ. 279. ea utitur: *Quapropter*, inquit, *ab ea donatus unguenti alabaſtro, cum ſe indies inditum* (leg. illitum) *ungeret, fœminas in ſui amorem trahebat* Cic. Acad. 2. *Quibus alabaſter plenus unguenti putere videtur*. Rogo, non idem eſt alabaſter unguenti, & alabaſter plenus unguenti? Horatius: *Nardi parvus onyx*. Male Eraſmus ad Matth. ca. 20. alabaſtrus.

42. *Licium*

42.

Licium revolvendo) Hoc eſt, ἀνελίσσων τὴν ἀγαθίδα. Nam Labyrinthum ingreſſus fuerat τὴν ἀρχὴν ἐξάψας τῆς ἐξόδου, τῆς ἀγαθίδος. Vide Scholiaſten Homeri ad Iliad. Σ. verſ, 590, & Odyſſ. Λ, verſ, 320.

43.

Ex quo Ægeum pelagus) Scholiaſt. Pindari ad Νεμ. Ε. αἰγαὶ δὲ νῆσος ἐστὶ πρὸς τῇ Εὐβοίᾳ, καὶ ἀπὸ ταύτης τὸ πέλαγος αἰγαῖον προσαγορεύεται. Et ſane, cum non Αἰγεῖον Græci, ſed Αἰγαῖον ſcribant, hæc ſententia Hyginianæ præferenda videtur. Alias de hoc mari fabulas, & vero propiorem Etymologiam dabit tibi Bochart. in Canaan lib. I. cap. 13.

45.

Progne) *Procne* ex Gr. πρόκνη ſcribendum. Mox lege; *Procna fuit familiaris.*

Ei veniam dedit) Conceſſit quod petebat. Ter. Andr. act. 5. ſc. 3. *Æquum poſtulat, da veniam.* Ibi Donatus: *Concede, indulge.*

Et Terei impium facinus) Syntaxis poſtulat: *impio facinore.* Sed Barth. ad Statium: *ad Terei impium facinus.* Forſan non malè. Infra fab. 91. *gladium ad eum ſtrinxit.*

Talem gratiam referre) Ter. Eun. act. 5. ſc. 3. *Qui referam illi ſacrilego gratiam.*

Philomela in luſciniam) Ita vulgo fabulantur. Apollod. autem lib. 1. Procne fit luſcinia, Philomela vero in hirundinem transformatur. ἀπογενέσθαι δὲ καὶ Τηρεὺς, καὶ γίνεται ἔποψ. Cum Apollodoro facit Tzetzes Chiliad. 7. 142. Ejus verba, quoniam fabulam illuſtrant, non pigebit adſcribere.

— — οἱ δὲ θεοὶ ἐκείνας
Εἰς ὄρνις μεταβάλλουσι. πρόκνην εἰς ἀηδόνα,
Τὴν φιλομήλαν ἤμειψαν πάλιν εἰς χελιδόνα,
Πρὸς ὄρνιν πάλιν ἔποπα τὸν θρᾷκα τὸν τηρέα.
Καὶ πρόκνη μὲν ὀδύρεται τὸν Ἴτυν τὸν υἱέα.
Ἡ φιλομήλα δὲ φησὶ, γλῶτταν Τηρεὺς ἀφεῖλεν,
Ποῦ ποῦ δὲ ταύτας ἐρευνῶν λέγει τηρεὺς συχνάκις.

Servius præterea ad Eclog. 6. etiam Ityn in faſſam narrat mutatum *Faſſa* purum Græcum eſt φάσσα hoc eſt, palumbes.

46.

Otioniam) Fab. 238. *Colophoniam.* Utrobique ſcribendum eſſe *Chthoniam* docet nos Meurſius Att. Lect. lib. 6. cap. 21.

47.

Manibus excidere) Micyllus: *manibus excedere.* Probo. Hoc eſt, quod Scholiaſtes dicit in Argumento Hippol. Euripidis, ἐπέταξε φεύγειν. Fruſtra hic eſt Barth. Ne de ἀνιστρηνοσίᾳ dicam, cujus aures ferant, *manibus excidere aliquem* pro caſtrare?

48.

Dedophon) Ridiculè. Lege: *Demophoon.* Juſt. 11. cap. 6. *Poſt Ægeum Theſeus, ac deinceps Theſei filius Demophoon.* Videatur præterea inter alios Tzetzes Chiliad. 1. cap. 4.

49.

Glauco Minois filio) A Polyido huic vita reſtituta, non ab Æſculapio. Vide infra fab. 136. & Palæph. cap. 27. Non convenit hic inter fabulatores. Scholiaſt. Pind. Pyth. 4. λέγεται δὲ ὁ Ἀσκληπιὸς χρυσῷ δελεασθεὶς ἀναστῆσαι Ἱππόλυτον τεθνηκότα, οἱ δὲ Τυνδάρεων. ἕτεροι δὲ Καπανέα. οἱ δὲ γλαῦκον. οἱ δὲ ὀρφικοὶ, ὑμέναιον &c.

50.

Is quam vellet aveheret) Micyllus: *& iis, quo vellet, aveheretur*. Ego ἐπέχω. Poteſt explicari, quod eſt in textu. Is filiam, quam peteret in conjugium, & uxorem ſibi vellet, aveheret.

Ab Apolline petiit) Fulg. Myth. lib. 1. *Admetus Apollinem atque Herculem petiit, qui ei ad currum leonem & aprum junxerunt.*

51.

In conjugio avexiſſet) Ita fab. 52. *In præſidio daret.* fab. 91. *Ut deducat eas in Idâ monte.* fab. 186. *Cum in venatione exirent.* Phædr. lib. 5. fab. 8. *in conſpectu venire.* Inſcriptio vetus apud Grut. pag. 460. *P. in ſuis* pro in ſuos. Imitatur id auctor fragmenti Traguricnſis; *Jubemus in balneo ſequi.* Virg. Æn. 1. verſ. 180. *Rapuitque in ſomite flammam.* Ubi Servius; *Pane Solœcophanes eſt. Nam cum mutationem verbi ſignificet, ablativo uſus eſt: Sed hoc ſolvit antiqua circa communes præpoſitiones licentia.* Adde Linacr. lib. 6. Emend. Struct. Ita interdum ἐν pro εἰς utuntur Græci ſcriptores cum profani, tum præſertim ſacri. Judic. cap. 11. verſ. 18. Εἰσῆλθεν ἐν ὁρίοις Μωάβ. & cap. 9. v. 26. παρῆλθεν ἐν Σικίμοις. Eſai. cap. 7. verſ. 19. καὶ ἐλεύσονται πάντες ἐν ταῖς φάραγξι τῆς χώρας, καὶ ἐν ταῖς τρώγλαις τῶν πετρῶν. Joh. 5. verſ. 4. κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ. Pſ. 1. μακάριος ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν. Quod vertit Fulgentius lib. 2. Myth. *Beatus vir, qui non abit in conſilio improborum.* Ad hoc dictum Hymnographi alluſit Nazianzenus in Gnomis editis ab Hœſchelio.

Ἴστασο μή ποθ' ὁδοῖο καλῶν, κακοῦ εἰς βυθὸν ἕρπειν.

Editio Langii habet:

Ἴστασο μή ποθ' ὁδοῖο κακῶν, καὶ εἰς βυθὸν ἕρπειν.

Ego legerim:

Ἴστασο μή ποθ' ὁδοῖο κακῶν, κακοῦ εἰς βυθὸν ἕρπων.

52.

Inſulam Delon. Micyllus: *Oenonen.* Rectè. Oenone enim primitus dicta Ægina. Pind. Iſth Od. 5.

Aſopi filiam) Ovid. 6. met. verſ. 113.

Aureus ut Danaen, Aſopida luſerit igneus.

Quod cum) Miror hic hærere Barthium. Pleonaſmus eſt τῶ *quod*, quo ſingulis fere paginis utitur hic ſcriptor. Vide fab. 63. 69. 108. &c. Salluſt. Jug. 14. *Quod utinam illum eadem ſimulantem videam.* Liv. 41. 10. *Quod cum milites conſulis imperio dicto audientes ſeſe futuros dicerent.* Fulgent. Myth. lib. 1. *Quod ita quaſi velut Deus Jupiter judicaſ*

ſu

ſet. Offendit hic etiam Micyllus, & corrigit *ubi*, vel *quo loco*.

Ægina nomen poſſedit) Ovid. 7. met. verſ. 475.

Æacus Æginam genitricis nomine dixit.

Confer Schol. Homer. ad Iliad. A. verſ. 180.

53.

Ortygiam) Micyllus: *Ortygem*. Non opus eſt. Vide quæ diximus in diſſertatione noſtrâ. Nempe *Ortygam* ſcripſerat auctor.

Eamque) Micyllus: *Ea ſe*. quod amplector. poteſt retineri hæc lectio, ut ad Jovem referatur. Servius Æn. 3. verſ. 73. *cum vellet maria transfretare, quod coturnicum eſt, afflata a Jove, & in lapidem converſa, diu ſub fluctibus latuit.*

57.

Sthenobœa) Fulg. Myth. lib. 3 cum Homero Antiam nominat.

Diobaten) *Jobaten* ſcribe. Apollod. lib. 2. Προῖτος δὲ πιστεύσας ἔδωκεν ἐπιστολὰς αὐτῷ πρὸς Ἰωβάτην τὸν πενθερὸν κομίσειν. Geminata eſt vitio librarii litera præcedentis vocis.

Media ipſa Chimæra) Hoc eſt, capra. Expreſſus hic verſiculus ex illo Heſiodi Theog. verſ. 323.

Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα.

Servius Æn. 6. verſ. 288. *Chimæra Titonis & Cheldriæ filia ore leo, poſtremis partibus draco, media capra ſecundum fabulas fuit.* Scribe: *Typhonis & Echidnæ filia.* Ita Hyginus Geneal. & fab. 155. Porro pro *idem* hic *item* reponam in Hygino.

In campos Alænos) Rectè editio Leidenſis; *Aleios*. & notaverat in margine Micyllus. Poteſt etiam *Aleos*. Cic. 3 Tuſc.

Qui miſer in campis mœrens errabat Aleis.

Narrat Homeri Scholiaſtes ad Iliad. Z. verſ. 155. Bellerophontem rebus ſuis geſtis elatum voluiſſe alato ſuo Pegaſo ſubvolare in cœlum: Jovem inde iratum œſtrum immiſiſſe Pegaſo, ὅθεν ἐκπεσεῖν τὸν Βελλεροφόντην, κατενεχθῆναί τε εἰς τὸ τῆς Λυκίας πεδίον, τὸ ἀπ᾽ αὐτοῦ καλούμενον Ἀλήϊον πεδίον, ἀλᾶσθαι δὲ κατ᾽ τοῦτο πηρωθέντα. Ovid. Ibid. verſ. 257.

Quique ab equo præceps in Aleia decidit arva.

Coxas ejeciſſe) Lego: *eliſiſſe*. fab. 38. *ad terram graviter elidebatur.* Heinſ. ad Ovidium: *fregiſſe*.

58.

Smyrna Cinyræ) Ita vulgo. Apollodoro autem eſt Thoantis lib. 3.

Matris pœnas eſt inſecutus) Sic infra fab. 116. *Tempus veniſſe ad perſequendas filii ſui Palamedis injurias.*

Cui Venus eſt miſerta) Quintilianus Declam. 272. *An matrem accuſari æquum eſt, cui miſereri ſatis non poſſumus?* Vide Sciopp. in Auctario Gram. epiſt. 4. Servius ad Æn. 1. *Et miſereor & miſeror unum ſignificant: ſed miſeror accuſativum regit, ut hoc loco. Item: nec miſeratus amantem*

tem eſt. *Miſereor genitivum: Unde eſt , miſerere animi non digna ferentis: & plerumque cum Dativo.*

59.

Spiritum emiſit) ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, ut loquitur Euangeliſta. Nepos Hannib cap. 12. *dimittere vitam.* In veteri inſcriptione apud Gruterum ; *Lapſum ſenecta ſpiritum ibi deponere.* Puto ſcribendum eſſe : *laſſum ſenectâ* Certè venuſtius foret.

Diſſluunt) Lego : *Defluunt.* Defluere eſt decidere. Ita *defluere capillus* dicitur Plinio. Ita καταῤῥεῖν Græci. Jer. 8. v. 13. καὶ τὰ φύλλα κατεῤῥύηκει.

60.

Propter impietatem) Serv. ad Æn. 6. verſ. 616. *Quod Deorum conſilia publicarit.* Schol. recentiora Pindari Olymp. α τοῦτο πάσχει διὰ τὴν ἀπάτην, ἣν ἠπάτησε τὸν Πλούτωνα. Vide ibi lepidam fabulam. & apud Scholiaſt. Homeri ad Iliad. Z. verſ. 153. Item ad Iliad. A. verſ. 180.

61.

Quadrigam ſedens) Fulgent. lib. 3. Myth. *Qualem equum ſedet niſi Pegaſum?* Micyllus corrigebat: *Et aſcendens.* non eſt neceſſe. infra fab 250. *Salmoneus, qui fulmina in quadriga ſedens imitabatur.* Gregorius Magnus Dialog. lib. 1. *Quia Conſtantius presbyter equum, quem ſedere conſueverat, vendidiſſet.*

62.

Leontei filius) Homeri Scholiaſtæ ad Iliad. A. Phlegyæ filius.

Ixion Junonis ſimulacrum eſſe) Barth, *Ixion ignarus eſſe ſimulacrum coiit.* Ego cogitaveram. *Junonem non ſimulacrum eſſe credidit.* Scholiaſtes Homeri : Μιγεὶς τῇ νεφέλῃ ὡσανεὶ τῇ ἥρᾳ, ἔσχε παῖδας Κενταύρων. ἀφ᾽ οὗ τὸ τῶν Κενταύρων γένος. Ut autem flagitium tantum auſus fuerit ebrietas fecit. Ita jocatur Lucianus, apud quem indignabundus Jupiter : εὖγε ὁ καταπέρατος ἐπ᾽ ἐμὲ αὐτὸν. καὶ μέχρι τῶν ἥρας γάμων; τοσοῦτον ἐμεθύσθη τοῦ Νέκταρος.

63.

In aureum converſus imbrem) Nonnus Dionys.

Ἀλλὰ πατὴρ Περσῆος ὀλύμπιος ὄμβρος ἐρώτων.

Χρύσεος εἰς γάμον ἦλθε, καὶ οὐ φλογόεις παρακοίτης.

Abbas Columbanus:

Non Jovis auri
Fluxit in imbre:
Sed quod adulter
Obtulit aurum
Aureus ille
Fingitur imber.

Fulgent. 1. Myth. *Danae imbre aurato corrupta eſt, non pluviâ, ſed pecuniâ.* Lepidè Donatus ad Ter. Eun. act 3. ſc. 5. *Quod in gremium Danaa etiam ipſe Jupiter ut ſplendidus imber illabitur, nonne videtur meretrix dicere adoleſcentulis, illam partem corporis auctore Jove velut inauratam fuiſſe.*

Piſcator Dictys) Conveniens quidem piſcatori nomen. Sed Homeri Scholiaſtes ad iliad. ξ, verſ. 319. Dictyn Polydectæ fratrem facit. συνέβη. inquit, ἀναστραφῆναι τὸν παῖδα παρὰ πολυδέκ

δεύκη (lege πολυδέκτῃ) ἢ ὥς ἔνιοι φασιν ὑπὸ δίκτυος. τοῦ ἀδελφοῦ πολυδεύκους. Lege & hic πολυδέκτῃ. Πολυδεύκης enim Pollux eſt. Polydectæ nomen reſtituendum etiam Servio ad Æn.6. verſ.289. ubi corrupte *Polydiotes* appellatur.

Diſcomiſſo) Scholiaſt. Hom. ad Iliad. B. δίσκος ἐστὶ βαρὺς λίθος, ὃν ἐρρίπτουν οἱ γυμναζόμενοι. τὸν γὰρ σιδηροῦν σόλον προσαγορεύουσι. παρὰ τὸ σῶ, ὅ ἐστι κινῶ Idem ad Iliad. Ψ. δίσκος πλατύς ἐστι, καὶ κοιλότερος. σόλος δὲ στρογγύλος καὶ σφαιροειδής.

Regna avita) Flor. 1. 7. *regnum avitum rapere maluit.* Non malè ergo paulo ante pro & *eum avum* reſtituebat Barthius. Conſtabit etiam ſententia, ſi tantum τὸ & expellas.

64.

Expoſtulavit) Ex reſponſo Jovis Ammonis Ovid.4. met. verſ. 670. noſter ſupra fab.46. *expoſtulavit, ut filia ejus Neptuno immolaretur.*

Adducere) Quis non *abducere* ſcribendum arbitretur ? fab.89. *Ut ſecum in patriam eam abduceret.* Sed vide notata ad fab.8. & 123.

Cum Agenore cujus ſponſa fuit) Ovidius ſponſum ejus Phinea fuiſſe canit lib. 5. Met. verſ 8.

Prætus vidit) Ne dubites ſcribere, *ut vidit.* ſupra fab.15. *Quas ut vidit Iphinoe.* De Polydecte & Prœto Ovid. lib.5. met. fab.2. & 4. ne putes eundem eſſe, ut hic ſcriptor videtur exiſtimaſſe.

65.

Ceyx) Fabulam hanc aliter narrat Scholiaſtes Homeri ad Iliad.I. verſ. 558. ſed vitioſè ibi Κύηξ appellatur. Quod vitium tam obvium miror tam pertinaciter in omnibus hæſiſſe editionibus.

Heſperi ſive Luciferi) Heſperus enim idem qui lucifer. Catull. carm. 63.

Nocte latent fures, quos idem
ſæpe revertens
Heſpere mutato comprendis nomine eosdem.

Hor.2. Od.9.

Nec tibi veſpero
Surgente decedunt amores,
Nec rapidum fugiente ſolem.

Etiam Nocturnum pro lucifero poſuit Plaut. act.1. ſc.1.

Mare his diebus tranquillum eſt) Elegans eſt de his diebus epigramma Apollonidæ lib. 1. Anthol. cap.5. ex quo facere non poſſum, quin obiter turpiſſimam eluam maculam.

Ἀλλὰ καὶ ἡνίκα γαῖα καὶ ἀδίνεσσιν ἀπήμων
Ἀυχεῖς, σὺν φόρτῳ δῦσαι Ἀελπομένην.

Quando terram ſe jactat mare ? Emenda mecum μαῖα, & ſententia erit venuſtiſſima. Obſtetricatur mare Halcyonibus, quoniam, quo tempore illæ pariunt, tranquillum eſt. Ita eodem libro idem Apollonides cap. 58. epigr. 1. Delon μαῖαν appellat Latonæ. Adeo placet mihi hæc conjectura, ut dicere audeam, eum, contra qui ſentiat, nihil ſentire.

Alcyonia) Vide Apoſtol. Proverb. Cent. 2. 5.

66.

Labdacis) Corrige ; *Labdaci.* fab. 76. *Labdacus Polydori.* Facit hic Labdacus, ut Landaces mihi in mentem veniat, de quâ quid faciant neſcire videntur interpretes. Priap. carm. 78.

— *Nunc miſella Landace*
Vix poſſe jurat Ambulare præ foſſis. Scal. *Labdace.* Narrabo tibi ſomnium meum. Puto eſſe ſcribendum : *Landica.* Gloſſæ: *Landica* ἰσχάραδιν. Corruptum hoc. Lege : ἰσχάριον. quod ab ἰσχάρα. ἰσχάραι autem φύσεις γυναικῶν, ut exponit Heſych. De gloſſis ſi quæris, Stephani ſunt, eo capite, quo ſuo nomine ſignantur membra corporis humani. Alluſit huc Apul. lib. 2. Miles. *Diſcede.* inquit, *quam procul à me, à foculo diſcede. Nam ſi te vel modicè meus igniculus afflaverit, ureris intimè.* Argutè. ἐσχάρα enim & focus eſt, & id, qui mulieres ſunt. Præ foſſis igitur, landicæ non poſſe ambulare eſt præ foſſis inguinis, ut carm. 46. Verum hoc eſſe ſomnium præſtare non poſſum: multa te tamen, quam hoc, vidiſſe vaniora, non diffiteberis. Imo jam ſerio affirmo, poſtquam in fictitiam illam Sorani ad Cleopatram epiſtolam incidi, omnino eſſe legendum *Landica.* Hem tibi hominis verba ; *cujus ſons vel labra Græce* πλυροχώματα *vel pinnacula dicuntur. Intus vero quod a ſuperiore parte deſcendit in medio dicta eſt Landica.*

Menyci) Lege : *Menæcei.* Vide fab. 72. Gr. μηνοικεὺς *dicitur.* Mirificè variat ſcriptura hujus vocabuli in hoc ſcripto. fab. 242. *Menicus.* 243. *Menæcus.* Malè ubique *Menætius* ſcribi jubet Micyllus. aliud μηνοικεὺς, aliud μηνοίκος.

Exponi) Adde : *puerum*, ut video etiam Barthio placuiſſe, & ante eum Micyllo.

Ad mare) Ita ſemper ferè noſter pro *apud.* infra fab. 190. *Ludentem à mari piratæ rapuerunt.* Et hic malim *ad mare.*

Polybo ſciente) Poſt hæc verba ponenda eſt τελεία ὑποστιγμή.

67.

Sciſcitatum de) Suppleo, & diſtinguo ; *Sciſcitatum de origine ſuâ. Laio in prodigiis* &c. Sciſcitari eſt, quod οἱ ο dicunt ἐρωτᾷν διὰ τοῦ θεοῦ. 1. Reg. 22. verſ. 10. ἐρωτᾷν διὰ τοῦ κυρίου. cap. 23. verſ. 2. ἐρωτᾷν ἐν τῷ θεῷ. Jud. cap. 20. verſ. 18.

Mortem ei adeſſe de nati manu) Idque ſecundum oraculum ipſi datum,

Λάϊε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς,
Δώσω τοι φίλον υἱόν, ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ
Σοῦ παιδὸς χείρεσσι λιπεῖν φάος.

Sphinx Typhonis) Filia nempe ex ſententiâ noſtri, qui ex Typhone & Echidnâ natam Sphingem narrat in Genealogiâ. At καθ' ἡσίοδον ex Typhone & Echidnâ Orthus, ex Ortho & Chimærâ nata Sphinx.

Carmen Sphinga) Ænigma hoc habes

habes argumento Phœniſſarum Euripidis, & in Meurſii editione etiam Phœdri fabellis ſubjectum.

Corintho decederet) Sic apud Juſtin. lib. 20. cap.3. *Corintho nunciata eſt victoria*. Suet. Cæſar. cap.20. *Domo abditus*. Gloſſ. ἔψηχοι, ἐν οἴκῳ. *Domo, domi*. vid. notas ad fab. 247.

Id Itemales) τὸ *id* delendum. Natum eſt ex repetitione ſyllabæ ſequentis. niſi ſi pleonaſmum eſſe velis, de quo infra ad fab. 108.

68.

Capaneus) Servius ad Æn. I. verſ. 48. *Ardea in templo Caſtoris & Pollucis in lava intrantibus Capaneus pictis eſt fulmine per utraque tempora trajectus*.

Eurii) Micyllus ; *Eurimi*. Lege : *Eueris*. Apollod. lib.3. μάντης Τειρεσίας Εὐήρους καὶ χαρικλοῦς νύμφης.

His cum Thebis parentaretur) Barth. ad Stat. Tom.3 pag.1493. *His cum Thebis parentatur, etſi ventus vehemens exſtet*. Vide apud eum rationem emendationis. Sed ignoſcant mihi manes nobilis viri : minus Latinè *ventus exſtare* dici mihi videtur: *exiſtat* legam potius.

69.

Deiphilam) Si originem reſpicias, ſcribendum potius *Deipylam*, ex Gr. Δηϊπύλη.

Pellem leoninam) Supra ad fab.4. *Pelle leoninâ* eſſe ſcribendum monuimus.

Pelle aprineâ) Analogia poſtulat *aprinâ*. Ut à caper caprinus, ita ab aper aprinus. Lucil. *Viſcus aprinum*. Vide Charis. lib. 1.

70.

Oeclei) Lego: *Oiclis*. Apollod. lib. 3. ἀμφιάραος ὁ ὀϊκλέους. Malè interpres : *Oicleus filius*. Ὀϊκλέης *Oicles*, ut Themiſtocles θεμιστοκλέης. Poſſis tamen ἀρχαϊκῶς *Oicli* ſcribere, ut *Themiſtocli* & alia id genus à Victorio obſervata in Cicerone. Conſule Gronov. Obſerv. in Eccleſ. Script. cap.11. Servium ad Æn. 1. verſ. 34. Ut & indicem magni operis Inſcriptionum Gruteri, ubi *Iſidi*, *Nicomedi, nepoti, Jovi tonanti*, & ſimilia gignendi caſu uſurpata habes. Imo tolerabile etiam *Oiclei*, ut *Herculei* in Catull. carm.56. *Plebei* in vett. inſcriptionibus pro Herculis & plebis.

71.

Ex ſuperaverat)Barth. ex Mſ. *ſex ſuperaverat*. Ego legerim: *ex ſeptem ſuperaverat*, hoc eſt, ſuperfuerat. Nam præter Adraſtum ἐν τῇ πρώτῃ στρατείᾳ οἱ μὲν ἄλλοι ἐξ στρατηγοὶ ἀπώλοντο. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ὅτε οἱ ἐπίγονοι μόνος ὁ Ἀδράστου παῖς Αἰγιαλεὺς ἀπώλετο. Schol. Pindari. ſupra fab.10. *quæ ex ſeptem ſuperaverat*.

72.

Menœtii) *Menæcei* legendum dixi ſupra fab.66. Μενοίτιος Patrocli pater fuit.

Traderent)Aut *traderet* legendum, aut pro *quis qui* legendum.

74.

Ophiten) Lege : *Ophelten*. ex Apollod. lib. 1.

Apiaciam coronam) Vide epigram. Archii. lib. 1. Anthol. cap. 1. Politianus:

Ζηνὸς ὀλύμπια νικῶντες φέρον ἀγριέλαιαν,
Μῆλα δ' ἀπόλλωνος πυθικῆς ἦρεν ἀγών.
Ἰσθμιακὴν δὲ πίτυν πόρεν ἰνῶος μελικέρτας.
Σὺ δὲ σέλιν' ἔθεικεν ἀρχέμορ' ἐν νεμέᾳ.

75.

Eurimi)Et hic *Eueris* reponendum, ut ſupra fab. 68.

Venerantes dracones) Anton. Liberal. fab. 17. τοὺς ἐν τῇ τριόδῳ μιγνυμένους ὄφεις ἐντυχὼν ἀπέκτεινε.

Secundum Jovem judicaſſet) Fulg. lib. 2. *dixit tres uncias habere virum amoris, & novem fœminam.* Confer Phlegont. Mirab. cap. 4. Quidam vatis reſponſum ita ſonuiſſe fabulantur.

Οἵην μὲν μοίρην δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνήρ.
Τὰς δὲ δέκ' ἐμπίμπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

Septem ætates viveret) Conſule notas Meurſii ad Phlegontem.

77.

Ex eo peperit) Barth. corrigit, *ex eâ peperit*, & notat *parere* etiam de viris dici. Id licet veriſſimum ſit, tamen hic locum habere non poſſe, liquet ex membro ſequenti. Supra fab. 72. *Quæ cum puerum procreaſſet, & ad puberem ætatem perveniſſet.* Ut ibi *is*, ita hic *ea* ſubaudiendum, niſi malis cum Micyllo pro *&* reponere *qua*.

78.

Ex civitatibus) Cogitavi aliquando: *optimatibus*, quod in Scholiaſte Homeri legerem ad Iliäd B. verſ. 339. τῶν ἐκ τῆς ἑλλάδος ἀρίστων ἐπὶ μνηστείαν τῆς Ἑλένης παρόντων διὰ γένος καὶ κάλλος.

Jurejurando ſe obligavit) Adeo obſcura hæc ſunt, ut, quid ſibi velit, vix capias. Tu vide Apollod. lib. 3.

Menelao impoſuit) Poſtularet orationis contextus; *qua Menelao impoſuit*. & mox pro *ut cui* ſcribam *& cui*.

79.

Phiſadien) Malim *Thiſadien*. Vide fab. 92.

80.

Lairam) Micyllus in margine; *Ilairam*. nihil verius. Vide Paſſeratium ad Propert. Eleg. 2. lib. 1.

In Pilâ) Hoc eſt, in columellâ, ut in veteri epigrammate:

Lucilli columellâ hac ſitu' Metrophanes.

Servius ad Æn. 8. *Mortuis nobilibus columna ſuperponuntur ad oſtendendum eorum columen.*

Annunciaſſet) Legendum, *annunciaſſent*.

Alternâ morte redemptus) Reſpexit ad verſum Virgil. Æneid. 6.

Si fratrem Pollux alternâ morte redemit.

Equo in equum) Scheffer. Milit. Nav. lib. 2. cap. 11. *de equo in equum.*

81.

Antiochus) Micyllus: *Antilochus*.

chus. Rectè. Apollod. lib. 3. *Ἀντίλοχος νέστορος.*

Ajax Oileus) Cur non *Oilei*? Gr. Αἴας ὀϊλίος. Virg. Æn. 1.

Unius ob noxam & furias
Ajacis Oilei.

Ad quem locum Servius: *Eſt Græca figura, ut ſi dicamus Æneas Anchiſæ, & ſubaudiamus filius. Hac autem figurâ utimur circa patres & maritos tantum, ut Virgilius Deiphobe Glauci, id eſt, filia. Hectoris Andromache, id eſt, uxor.* Imo circa fratres etiam Servi. Luc. cap. 6. verſ. 16. Ἰούδας Ἰακώβου ſcil. ἀδελφός. Circa Servos. Terentius: *Forte hujus video Byrriam.* Nonnunquam circa urbes Curt. lib. 3. cap. 8. *Damaſcus Syriæ.* Victor Cæſ. cap. 39. *Ægypti Alexandria.* Circa montes Ælianus Var. Hiſt. lib. 1. cap. 15. ἔρυξ τῆς σικελίας. Tamen, ut noſter, etiam Cretenſis Dictys lib. 1. *Oileus Ajax quadraginta.*

Antimachus) Lego: *Amphimachus.*

Clytius, Cyanaus) Puto fuiſſe. *Clonius, Guneus.*

Elephemor) Lege: *Elephenor* ex Gr. ἐλεφήνωρ.

Teleontes) Micyllus: *Leonteus.*

Thallius) Scribo: *Thalpius* ex Gr. θάλπιος. Apollod.

Protus) *Prothous* Micyllus.

Alia veteres) Legendum ajo, vel invitis mſſ. *Helenæ mneſteres.* hoc eſt, proci. fab. 126. *Quem cum Eumæus ad mneſteras perduxiſſet.* Solet hic ſcriptor crebrò uti Græcanicis vocabulis. fab. 30. *Atrotus.* 91. *Athlum.* 26. *Sybotes.* 188. *Chryſomallus.* 190. *Mantis.* 199. *Zelus.* 71. *Epigoni.* 31. *Aetos.* 82.

Plytones) Corrige; *Plutonis* ex fab. 155. & Homeri Schol. ad Odyſſ. Λ. verſ. 581. uſus eſt Latinâ inflexione Hyginus, de quâ ad fab. 2. Verba Scholiaſtæ adſcribam, ut eadem opera turpiſſimas inde quaſdam maculas tollam. Τάνταλος Διὸς καὶ Πλουτοῦς συνδιαιτείμενος τοῖς θεοῖς καὶ συνεσθόμενος (leg συνεσθιόμενος) αὐτοῖς ἀπλήστως διετέθη. Κλέψας γὰρ τὸ νέκταρ καὶ τὴν ἀμβροσίαν, οὐκ ἐξὸν αὐτοῦ ἔδωκε, τοῖς ὁμίληξιν (leg. ὁμήλιξιν) ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντα τὸν Δία ἐκβαλεῖν αὐτὸν τῆς ἐν οὐρανοῦ διαίτης, καὶ ἐξαρτῆσαι ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ, ἐκδεδεμένον τῶν χειρῶν, καὶ τὴν (leg. τὸν) σίπυλον, ἔνθα ἐπικηδίσαντος (leg ἐξεδήσαντο) ἀνατρέψαι. Ferri tamen poteſt συνεσθόμενος. Heſych. ἔσθων, τρώγων

In aquam) *In Eridano inferorum.* Servius ad Æn. 6. verſ. 603. Tollendus aſteriſcus. Eſt ſolitus noſtro helleniſmus. Curt. 10. 2. *Regni ſolium in Aſiam habere.* Vide, quæ notavimus ad fab. 41.

Saxum) Τὸν Σίπυλον. Anton. Liber. fab. 46. Τάνταλον, ἐπεὶ τὸν ὅρκον ἐψεύσατο, κατέβαλε, καὶ περὶ αὐτὸν ὑπὲρ κεφαλῆς τὸν Σίπυλον. Quis autem ſit ille ὅρκος, docebit te Scholiaſtes Homeri ad Odyſſ. T verſ. 518. Pindarus μεταφορικῶς ταντάλου λίθον eleganter vocat impendentis belli metum. Iſth. H.

83.

Non perpetuo) Malim: *non reperto.* Vide Ovid. 6. met. verſ. 4-7.

41.

Androgeus in pugnâ eſt occiſus) Aliter cum aliis Scholiaſtes Homeri ad Iliad. Σ. ἐτέλουν δὲ τὸν δασμὸν οἱ Ἀθηναῖοι τοῦτον, ἐπὶ τῷ δεδολοφονηκέναι Ἀνδρόγεων τὸν παῖδα Μίνωος ἀγωνιζόμενον καὶ νικῶντα πρὸς αὐτοῖς τὰ Παναθήναια.

Vectigal) Poſſes ſcribere: *vectigales*. Curt. 10. cap. 2. *Perſarum tributarii*. Sed nihil eſt neceſſe. Sic οἱ ὁ Judic cap. 1. verſ. 29. καὶ ἐγένετο εἰς φόρον. In Threnis cap 1. verſ. 2. ἄρχουσα ἐν χώραις ἐγένετο εἰς φόρον.

Pollicitus eſt ire) Nove utitur infinitivo, air Barthius. οἷον ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων. Quaſi vero non ita crebro eriam alii ſcriprores loquantur. Liv. lib. 2. cap. 13. Ovid. epiſt. Heroid 3. & quis non? Sic & in paſſivo noſter fab. 68. 98. 257.

In navem) Eſt Helleniſmus. Græci εἰς pro ἐν interdum uſurpant. Joh. 1. verſ 18. ὁ ὢν εἰς τὸν κόλπον τοῦ πατρός. Crebro ita noſter. Fab. 51. 82. 105. *quantum in tabernaculum obruerat*. fab. 122. *in terram Atticam ſacerdotem fecit*. Juſt. lib. 8. cap. 6. *in conjugium habere*. Julius Obſeq. de Prodig. cap. 20. *ut jacentibus in publicum cadaveribus qui funerarent defuerint*. Fruſtra ergo Micyllus: *in navi*. Sic Petronius: *poſitus eſt in cervicalia minutiſſima*. Quam merito hoc reprehendat Vir Cl. necdum videre poſſum. Certe *tam valde*, cui nigrum theta idem præfigit, Ciceronem habet auctorem lib. 5. Fin. 31. *Etſi hoc quidem eſt in vitio diſſolutionem naturæ tam valde perhorreſcere*. *Tam grande* eſt apud Flor. lib. 2. cap. 6. *cui tam grande de Africa nomen fata decreverant*. *Tam magnum* apud Sueton. Tiber. cap. 30. *Neque tam parvum quidquam, neque tam magnum publici privatique negotii fuit*. Non illi quidem ſeculi Neroniani, attamen non mali Latinitatis auctores. *Ditis* agnoſcit etiam Servius Æn. 7. verſ. 273. *Dicimus autem & hic Dis, & hic Ditis*. Ita hic *glis* & hic *gliris* nominandi caſu dicebatur olim, docente Chariſio lib. 1. Sed a Petronii manu eſſe *inter cervicalia* præterquam quod ita Traguriense exhibet fragmentum, etiam egregius ille a Reineſio ex Luciano adductus locus ſatis evincit. Nimis feſtinat quoque ille, qui de fragmento Traguriensi diſputat; *Fierine poteſt, ut phraſis* ALABASTRIS UNGUENTI *aliunde, quam e Luca cap. 7. depromta ſit? Helleniſtica enim & Evangeliſta peculiaris eſt, neque ejus exemplum apud profanos ſcriptores ullibi reperitur*. Servius tamen ad Æn. 3. verſ. 279. ea utitur: *Quapropter*, inquit, *ab ea damnatus unguenti alabaſtro, cum ſe indies inditum* (leg. illitum) *ungeret, fœminas in ſui amorem trahebat*. Cic. Acad. 2. *Quibus alabaſter plenus unguenti putere videtur*. Rogo, non idem eſt alabaſter unguenti, & alabaſter plenus unguenti? Horatius: *Nardi parvus onyx*. Male Eraſmus ad Matth. ca. 20. alabaſtrus.

42. *Licium*

42.

Licium revolvendo) Hoc eſt, ἀνελίσσων τὴν ἀγαθίδα. Nam Labyrinthum ingreſſus fuerat τὴν ἀρχὴν ἐξάψας τῆς ἐξόδου, τῆς ἀγαθίδος. Vide Scholiaſten Homeri ad Iliad. Σ. verſ. 590. & Odyſſ. Λ, verſ. 320.

43.

Ex quo Ægeum pelagus) Scholiaſt. Pindari ad Νεμ. Ε. αἰγαὶ δὲ νῆσος ἐστὶ πρὸς τῇ Εὐβοίᾳ, καὶ ἀπὸ ταύτης τὸ πέλαγος αἰγαῖον προσαγορεύεται. Et ſane, cum non Αἰγεῖον Græci, ſed Αἰγαῖον ſcribant, hæc ſententia Hyginianæ præferenda videtur. Alias de hoc mari fabulas, & vero propiorem Etymologiam dabit tibi Bochart. in Canaan lib. I. cap. 13.

45.

Progne) *Procne* ex Gr. πρόκνη ſcribendum. Mox lege; *Procne fuit familiaris*.

Ei veniam dedit) Conceſſit quod petebat. Ter. Andr. act. 5. ſc. 3. *Æquum poſtulat, da veniam.* Ibi Donatus: *Concede, indulge.*

Et Terei impium facinus) Syntaxis poſtulat: *impio facinore.* Sed Barth. ad Statium: *ad Terei impium facinus.* Forſan non malè. Infra fab. 91. *gladium ad eum ſtrinxit.*

Talem gratiam referre) Ter. Eun. act. 5. ſc. 3. *Qui referam illi ſacrilego gratiam.*

Philomela in luſciniam) Ita vulgo fabulantur. Apollod. autem lib. I. Procne fit luſcinia, Philomela vero in hirundinem transformatur. ἀπογίνεται δὲ καὶ Τηρεὺς, καὶ γίνεται ἔποψ. Cum Apollodoro facit Tzetzes Chiliad. 7. 142. Ejus verba, quoniam fabulam illuſtrant, non pigebit adſcribere.

— — οἱ δὲ θεοὶ ἐκείνας
Εἰς ὄρνις μεταβάλλουσι. πρόκνην
εἰς ἀηδόνα,
Τὴν Φιλομήλαν ἤμειψαν πάλιν εἰς χελιδόνα,
Πρὸς ὄρνιν πάλιν ἔποπα τὸν
θρέψαντα τὸν τηρέα.
Καὶ πρόκνη μὲν ὀδύρεται τὸν
Ἴτυν τὸν υἱέα.
Ἡ Φιλομήλα δὲ φησὶ, γλῶτταν
Τηρεὺς ἀφεῖλεν.
Ποῦ ποῦ δὲ ταύτας ἐρευνῶν λέγει
τηρεὺς συχνάκις.

Servius præterea ad Eclog. 6. etiam Ityn in faſſam narrat mutatum. *Faſſa* purum Græcum eſt φάσσα hoc eſt, palumbes.

46.

Otioniam) Fab. 238. *Colophoniam.* Utrobique ſcribendum eſſe *Chthoniam* docet nos Meurſius Att. Lect. lib. 6. cap. 21.

47.

Manibus excidere) Micyllus: *manibus excedere.* Probo. Hoc eſt, quod Scholiaſtes dicit in Argumento Hippol. Euripidis, ἐπέπειξε φεύγειν. Fruſtra hic eſt Barth. Ne de ἀντιλογία dicam, cujus aures ferant, *manibus excidere aliquem* pro caſtrare?

48.

Dedophon) Ridiculè. Lege: *Demophoon.* Juſt. 11. cap. 6. *Poſt Ægeum Theſeus, ac deinceps Theſei filius Demophoon.* Videatur præterea inter alios Tzetzes Chiliad. 1. cap. 4.

49.

Glauco Minois filio) A Polyido huic vita reſtituta, non ab Æſculapio. Vide infra fab. 136. & Palæph. cap. 27. Non convenit hic inter fabulatores. Scholiaſt. Pind. Pyth. 4. λέγεται δὲ ὁ Ἀσκληπιὸς χρυσῷ δελεασθεὶς ἀναστῆσαι Ἱππόλυτον τεθνηκότα, οἱ δὲ Τυνδάρεων. ἕτεροι δὲ Καπανέα. οἱ δὲ Γλαῦκον. οἱ δὲ Ὀρφικοὶ, Ὑμέναιον &c.

50.

Is quam vellet aveheret) Micyllus: *& iis, quo vellet, aveheretur*. Ego ἐπέχω. Poteſt explicari, quod eſt in textu. Is filiam, quam peteret in conjugium, & uxorem ſibi vellet, aveheret.

Ab Apolline petiit) Fulg. Myth. lib. 1. *Admetus Apollinem atque Herculem petiit, qui ei ad currum leonem & aprum junxerunt.*

51.

In conjugio avexiſſet) Ita fab. 52. *In præſidio daret*. fab. 91. *Ut deducat eas in Idâ monte*. fab. 186. *Cum in venatione exirent*. Phædr. lib. 5. fab. 8. *in conſpectu venire*. Inſcriptio vetus apud Grut. pag. 460. *P. in ſuis* pro in ſuos. Imitatur id auctor fragmenti Tragurienſis: *Jubemus in balneo ſequi*. Virg. Æn. 1. verſ. 180. *Rapuitque in fomite flammam*. Ubi Servius: *Pane Soloecophanes eſt. Nam cum mutationem verbi ſignificet, ablativo uſus eſt: Sed hoc ſolvit antiqua circa communes præpoſitiones licentia*. Adde Linacr. lib. 6. Emend. Struct. Ita interdum ἐν pro εἰς utuntur Græci ſcriptores cum profani, tum præſertim ſacri. Judic. cap. 11. verſ. 18. Εἰσῆλθεν ἐν ὁρίοις Μωάβ. & cap. 9. v. 26. παρῆλθον ἐν Σικίμοις. Eſai. cap. 7. verſ. 19. καὶ ἐλεύσονται πάντες ἐν ταῖς φάραγξι τῆς χώρας, καὶ ἐν ταῖς τρώγλαις τῶν πετρῶν. Joh. 5. verſ. 4. κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ. Pſ. 1. μακάριος ἀνὴρ ὃς οὐκ ἐπορεύθη ἐν βουλῇ ἀσεβῶν. Quod vertit Fulgentius lib. 2. Myth. *Beatus vir, qui non abit in conſilio improborum.* Ad hoc dictum Hymnographi alluſit Nazianzenus in Gnomis editis ab Hœſchelio.

Ἴσχεο μή ποθ' ὁδοῖο καλῶν, κακοῦ εἰς βυθὸν ἕρπειν.

Editio Langii habet:

Ἴσχεο μή ποθ' ὁδοῖο κακῶν, καὶ εἰς βυθὸν ἕρπειν.

Ego legerim:

Ἴσχεο μή ποθ' ὁδοῖο κακῶν, κακοῦ εἰς βυθὸν ἕρπων.

52.

Inſulam Delon. Micyllus: *Oenonen*. Rectè. Oenone enim primitus dicta Ægina. Pind. Iſth. Od. 5.

Aſopi filiam) Ovid. 6. met. verſ. 113.

Aureus ut Danaen, Aſopida luſerit ignem.

Quod cum) Miror hic hærere Barthium. Pleonaſmus eſt τοῦ *quod*, quo ſingulis fere paginis utitur hic ſcriptor. Vide fab. 63. 69. 108. &c. Salluſt. Jug. 14. *Quod utinam illum eadem ſimu-lantem videam*. Liv. 41. 10. *Quod cum milites conſulis imperio dicto audientes ſeſe futuros dicerent*. Fulgent. Myth. lib. 1. *Quod ita que ſi velut Deus Jupiter judica*

Se

ſet. Offendit hic etiam Micyllus, & corrigit *ubi*, vel *quo loco*.

Ægina nomen poſſedit) Ovid. 7. met. verſ. 475.

Æacus Æginam genitricis nomine dixit.

Confer Schol. Homer. ad Iliad. A. verſ. 180.

53.

Ortygiam) Micyllus : *Ortygem*. Non opus eſt. Vide quæ diximus in diſſertatione noſtrâ. Nempe *Ortygam* ſcripſerat auctor.

Eamque) Micyllus : *Ea ſc.* quod amplector. poteſt retineri hæc lectio, ut ad Jovem referatur. Servius Æn. 3. verſ. 73. *cum vellet maria transfretare, quod coturnicum eſt, afflata a Jove, & in lapidem converſa, diu ſub fluctibus latuit.*

57.

Sthenobœa) Fulg. Myth. lib. 3 cum Homero Antiam nominat.

Diobaten) *Jobaten* ſcribe. Apollod. lib. 2. Προῖτος δὲ πιστεύσας ἔδωκεν ἐπιστολὰς αὐτῷ πρὸς Ἰωβάτην τὸν πενθερὸν κομίσειν. Geminata eſt vitio librarii litera præcedentis vocis.

Media ipſa Chimara) Hoc eſt, capra. Expreſſus hic verſiculus ex illo Heſiodi Theog. verſ. 323.

Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων,
μέσση δὲ χίμαιρα.

Servius Æn. 6. verſ. 288. *Chimara Titonis & Cheldria filia ore leo, poſtremis partibus draco, media capra ſecundum fabulas fuit.* Scribe : *Typhonis & Echidna filia*. Ita Hyginus Geneal. & fab. 155. Porro pro *idem* hic *item* reponam in Hygino.

In campos Alienos) Rectè editio Leidenſis : *Aleios*. & notaverat in margine Micyllus. Poteſt etiam *Aleos*. Cic. 3 Tuſc.

Qui miſer in campis mœrens errabat Aleis.

Narrat Homeri Scholiaſtes ad Iliad. Z. verſ. 155. Bellerophontem rebus ſuis geſtis elatum voluiſſe alato ſuo Pegaſo ſubvolare in cœlum : Jovem inde iratum œſtrum immiſiſſe Pegaſo, ὅθεν ἐκπεσεῖν τὸν βελλεροφόντην, κατενεχθῆναί τε εἰς τὸ τῆς λυκίας πεδίον, τὸ ἀπ' αὐτοῦ καλούμενον ἀλήϊον πεδίον, ἀλᾶσθαι δὲ κατὰ τοῦτο πηρωθέντα. Ovid. Ibid. verſ. 257.

Quique ab equo praceps in Aleia decidit arva.

Coxas ejeciſſe) Lego : *eliſiſſe*. fab. 38. *ad terram graviter elidebatur*. Heinſ. ad Ovidium : *fregiſſe*.

58.

Smyrna Cinyra) Ita vulgo. Apollodoro autem eſt Thoantis lib. 3.

Matris pœnas eſt inſecutus) Sic infra fab. 116. *Tempus veniſſe ad perſequendas filii ſui Palamedis injurias.*

Cui Venus eſt miſerta) Quintilianus Declam. 272. *An matrem accuſari æquum eſt, cui miſereri ſatis non poſſumus?* Vide Sciopp. in Auctario Gram. epiſt. 4. Servius ad Æn. 1. *Et miſereor & miſeror unum ſignificant: ſed miſeror accuſativum regit, ut hoc loco. Item: nec miſeratus amantem*

tem eſt. *Miſereor genitivum: Unde eſt*, *miſerere animi non digna ferentis: & plerumque cum Dativo,*

59.

Spiritum emiſit) ἀφῆκε τὸ πνεῦμα, ut loquitur Euangeliſta. Nepos Hannib. cap. 12. *dimittere vitam.* In veteri inſcriptione apud Gruterum; *Lapſum ſenectâ ſpiritum ibi deponere.* Puto ſcribendum eſſe: *laſſum ſenectâ* Certè venuſtius foret.

Diffluunt) Lego: *Defluunt.* Defluere eſt decidere. Ita *defluere capillus* dicitur Plinio. Ita καταῤῥεῖν Græci. Jer. 8. v. 13. καὶ τὰ φύλλα κατεῤῥύηκε.

60.

Propter impietatem) Serv. ad Æn. 6. verſ. 616. *Quod Deorum conſilia publicarit.* Schol. recentiora Pindari Olymp. α τοῦτο πάσχων διὰ τὴν ἀπάτην, ἣν ἠπάτησε τὸν Πλούτωνα. Vide ibi lepidam fabulam. & apud Scholiaſt. Homeri ad Iliad. Z. verſ. 153. Item ad Iliad. A. verſ. 180.

61.

Quadrigam ſedens) Fulgent. lib. 3. Myth. *Qualem equum ſedet niſi Pegaſum?* Micyllus corrigebat: *Et aſcendens.* non eſt neceſſe. infra fab 250. *Salmoneus, qui fulmina in quadriga ſedens imitabatur.* Gregorius Magnus Dialog. lib. 1. *Quia Conſtantius presbyter equum, quem ſedere conſueverat, vendidiſſet.*

62.

Lentei filius) Homeri Scholiaſtæ ad Iliad. A. Phlegyæ filius.

Ixion Junonis ſimulacrum eſſe) Barth, *Ixion ignarus eſſe ſimulacrum coiit.* Ego cogitaveram. *Junonem non ſimulacrum eſſe credidit.* Scholiaſtes Homeri: Μιγεὶς τῇ νεφέλῃ ὡσανεὶ τῇ ἥρᾳ, ἔσχε παῖδα Κένταυρον. ἀφ' οὗ τὸ τῶν Κενταύρων γένος. Ut autem flagitium tantum auſus fuerit ebrietas fecit. Ita jocatur Lucianus, apud quem indignabundus Jupiter: εὖγε ὁ καταπέρατος ἐπ' ἐμὲ αὐτὸν. καὶ μέχρι τῶν ἥρας γάμων; τοσοῦτον ἐμεθύσθη τοῦ Νέκταρος.

63.

In aureum converſus imbrem) Nonnus Dionys.

Ἀλλὰ πατὴρ Περσῆος ὀλύμπιος ὄμβρος ἐρώτων.
Χρύσεος εἰς γάμον ἦλθε, καὶ οὐ φλογόεις παρακοίτης.

Abbas Columbanus:

Non Jovis auri
Fluxit in imbre:
Sed quod adulter
Obtulit aurum
Aureus ille
Fingitur imber.

Fulgent. 1. Myth. *Danae imbre aurato corrupta eſt, non pluviâ, ſed pecuniâ.* Lepidè Donatus ad Ter. Eun. act 3. ſc. 5. *Quod in gremium Danaa etiam ipſe Jupiter ut ſplendidus imber illabitur, nonne videtur meretrix dicere adoleſcentulis, illam partem corporis auctore Jove velut inauratam fuiſſe.*

Piſcator Dictys) Conveniens quidem piſcatori nomen. Sed Homeri Scholiaſtes ad Iliad. ξ, verſ. 319. Dictyn Polydectæ fratrem facit. συνέβη. inquit, αὐτὰ .... φῆναι, τὸν παῖδα παρὰ πολυδέκ

δεύκῃ (lege πολυδέκτῃ) ἢ ὥς τινοί φασιν ὑπὸ δίκτυος. τοῦ ἀδελφοῦ πολυδεύκους. Lege & hic πολυδέκτου. Πολυδεύκης enim Pollux eſt. Polydectæ nomen reſtituendum etiam Servio ad Æn.6. verſ.289. ubi corrupte *Polydiotes* appellatur.

Diſcomiſſo) Scholiaſt. Hom. ad Iliad. B. δίσκος ἐςὶ βαρὺς λίθος, ὃν ἐρρίπτουν οἱ γυμναζόμενοι. τὸν γὰρ σιδηροῦν σόλον προσαγορεύουσι. παρὰ τὸ σῶ, ὅ ἐςι κινῶ Idem ad Iliad. Ψ. δίσκος πλατύς ἐςι. καὶ κοιλότερος. σόλος δὲ ςρογγύλος καὶ σφαιροειδής.

Regna avita) Flor.1.7. *regnum avitum rapere maluit.* Non malè ergo paulo ante pro *&* *eum avum* reſtituebat Barthius. Conſtabit etiam ſententia, ſi tantum τὸ *&* expellas.

64.

Expoſtulavit) Ex reſponſo Jovis Ammonis Ovid.4. met. verſ. 670. noſter ſupra fab.46. *expoſtulavit, ut filia ejus Neptuno immolaretur.*

Adducere) Quis non *abducere* ſcribendum arbitretur? fab.89. *Ut ſecum in patriam eam abduceret.* Sed vide notata ad fab.8. & 123.

Cum Agenore cujus ſponſa fuit) Ovidius ſponſum ejus Phinea fuiſſe canit lib. 5. Met. verſ 8.

Prætus vidit) Ne dubites ſcribere, *ut vidit.* ſupra fab.15. *Quos ut vidit Iphinoe.* De Polydecte & Prœto Ovid.lib.5. met.fab.2. & 4. ne putes eundem eſſe, ut hic ſcriptor videtur exiſtimaſſe.

65.

Ceyx) Fabulam hanc aliter narrat Scholiaſtes Homeri ad Iliad.I. verſ. 558. ſed vitioſè ibi Κὴϋξ appellatur. Quod vitium tam obvium miror tam pertinaciter in omnibus hæſiſſe editionibus.

Heſperi ſive Luciferi) Heſperus enim idem qui lucifer. Catull. carm. 63.

Nocte latent fures, quos idem
ſæpe revertens
Heſpere mutato comprendis nomine eosdem.

Hor.2. Od.9.

Nec tibi veſpero
Surgente decedunt amores,
Nec rapidum fugiente ſolem.

Etiam Nocturnum pro lucifero poſuit Plaut. act.1. ſc.1.

Mare his diebus tranquillum eſt) Elegans eſt de his diebus epigramma Apollonidæ lib. 1. Anthol. cap.5. ex quo facere non poſſum, quin obiter turpiſſimam eluam maculam.

Ἀλλὰ καὶ ἡνίκα γαῖα καὶ ἀλκύνεσσιν ἀπήμων
Αὐχεῖς, σὺν φόρτῳ δύσεως
Ἀερπομένην.

Quando terram ſe jactat mare? Emenda mecum μαῖα, & ſententia erit venuſtiſſima. Obſtetricatur mare Halcyonibus, quoniam, quo tempore illæ pariunt, tranquillum eſt. Ita eodem libro idem Apollonides cap. 58. epigr. 1. Delon μαῖαν appellat Latonæ. Adeo placet mihi hæc conjectura, ut dicere audeam, eum, contra qui ſentiat, nihil ſentire.

Alcyonia) Vide Apoſtol. Proverb. Cent. 2. 5.

66.

Labdacis) Corrige : *Labdaci.* fab. 76. *Labdacus Polydori.* Facit hic Labdacus, ut Landaces mihi in mentem veniat, de quâ quid faciant neſcire videntur interpretes. Priap. carm. 78.

— *Nunc miſella Landace*
Vix poſſe jurat Ambulare præ foßis. Scal. *Labdace.* Narrabo tibi ſomnium meum. Puto eſſe ſcribendum : *Landica.* Gloſſæ: *Landica* ἰχάραδιν. Corruptum hoc. Lege : ἰχάριον. quod ab ἐχάρα. ἰχάρᾳ autem φύσεις γυναικῶν, ut exponit Heſych. De gloſſis ſi quæris, Stephani ſunt, eo capite, quo ſuo nomine ſignantur membra corporis humani. Alluſit huc Apul. lib. 2. Miles. *Diſcede.* inquit, *quam procul à me, à foculo diſcede. Nam ſi te vel modicè meus igniculus afflaverit, ureris intimè.* Argutè. ἐχάρα enim & focus eſt, & id, qui mulieres ſunt. Præ foſſis igitur, landicæ non poſſe ambulare eſt præ foſſis inguinis, ut carm. 46. Verum hoc eſſe ſomnium præſtare non poſſum: multa te tamen, quam hoc, vidiſſe vaniora, non diffiteberis. Imo jam ſerio affirmo, poſtquam in fictitiam illam Sorani ad Cleopatram epiſtolam incidi, omnino eſſe legendum *Landica.* Hem tibi hominis verba : *cujus ſons vel labra Græce* πτερυγώματα *vel pinnacula dicuntur. Intus vero quod a ſuperiore parte deſcendit in medio dicta eſt Landica.*

Menyci) Lege : *Menæcei.* Vide fab. 72. Gr. μυροικεὺς *dicitur.* Mirificè variat ſcriptura hujus vocabuli in hoc ſcripto. fab. 242. *Menicus.* 243. *Menæcus.* Malè ubique *Menætius* ſcribi jubet Micyllus, aliud μυροικεὺς, aliud μυροίκος.

Exponi) Adde : *puerum*, ut video etiam Barthio placuiſſe, & ante eum Micyllo.

Ad mare) Ita ſemper ferè noſter pro *apud.* infra fab. 190. *Ludentem à mari piratæ rapuerunt.* Et hic mallim *ad mare.*

Polybo ſciente) Poſt hæc verba ponenda eſt τελεία ὑποστιγμή.

67.

Sciſcitatum de) Suppleo, & diſtinguo ; *Sciſcitatum de origine ſuâ. Laio in prodigiis* &c. Sciſcitari eſt, quod οἱ ό dicunt ἐρωτᾷν διὰ τοῦ θεοῦ. 1. Reg. 22. verſ. 10. ἐρωτᾷν διὰ τοῦ κυρίου. cap. 23. verſ. 2. ἐρωτᾷν ἐν τῷ θεῷ. Jud. cap. 20. verſ. 18.

Mortem ei adeſſe de nati manu) Idque ſecundum oraculum ipſi datum.

Λάϊε Λαβδακίδη, παίδων γένος ὄλβιον αἰτεῖς,
Δώσω τοι φίλον υἱόν. ἀτὰρ πεπρωμένον ἐστὶ
Σοῦ παιδὸς χείρεσσι λιπεῖν φάος.

Sphinx Typhonis) Filia nempe ex ſententiâ noſtri, qui ex Typhone & Echidnâ natam Sphingem narrat in Genealogiâ. At καθ' ἡσίοδον ex Typhone & Echidnâ Orthus, ex Ortho & Chimærâ nata Sphinx.

Carmen Sphingæ) Ænigma hoc

habes

habes argumento Phœniſſarum Euripidis, & in Meurſii editione etiam Phœdri fabellis ſubjectum.

Corintho decederet) Sic apud Juſtin. lib. 20. cap.3. *Corintho nunciata eſt victoria.* Suet. Cæſar. cap. 20. *Domo abditus.* Gloſſ. ψῆφοι, ἐν οἴκῳ. *Domo, domi.* vid. notas ad fab. 247.

Id Itemales) τὸ *id* delendum. Natum eſt ex repetitione ſyllabæ ſequentis. niſi ſi pleonaſmum eſſe velis, de quo infra ad fab. 108.

68.

Capaneus) Servius ad Æn. I. verſ. 48. *Ardeæ in templo Caſtoris & Pollucis in lava intrantibus Capaneus pictis eſt fulmine per utraque tempora trajectus.*

Eurii) Micyllus; *Eurimi.* Lege: *Eueris.* Apollod. lib. 3. μάντης Τειρεσίας Εὐήρους καὶ Χαρικλοῦς νύμφης.

His cum Thebis parentaretur) Barth. ad Stat. Tom. 3 pag. 1493. *His cum Thebis parentatur, etſi ventus vehemens exſtet,* Vide apud eum rationem emendationis. Sed ignoſcant mihi manes nobilis viri: minus Latinè *ventus exſtare* dici mihi videtur: *exiſtat* legam potius.

69.

Deiphilam) Si originem reſpicias, ſcribendum potius *Deipylam*, ex Gr. Δηϊπύλη.

Pellem leoninam) Supra ad fab. 4. *Pelle leoninâ* eſſe ſcribendum monuimus.

Pelle aprineâ) Analogia poſtulat *aprinâ*. Ut à caper caprinus, ita ab aper aprinus. Lucil. *Viſcus aprinum.* Vide Charis. lib. 1.

70.

Oeclei)Lego: *Oiclis*. Apollod. lib. 3. ἀμφιάραος ὁ ὀϊκλέους. Malè interpres: *Oiclei filius.* Ὀϊκλέης *Oicles*, ut Themiſtocles θεμιστοκλέης. Poſſis tamen ἀρχαϊκῶς *Oicli* ſcribere, ut *Themiſtocli* & alia id genus à Victorio obſervata in Cicerone. Conſule Gronov. Obſerv. in Eccleſ. Script. cap. 11. Servium ad Æn. 1. verſ. 34. Ut & indicem magni operis Inſcriptionum Gruteri, ubi *Iſidi*, *Nicomedi*, *nepoti*, *Jovi tonanti*, & ſimilia gignendi caſu uſurpata habes. Imo tolerabile etiam *Oiclei*, ut *Herculei* in Catull. carm. 56. *Plebei* in vett. inſcriptionibus pro Herculis & plebis.

71.

Ex ſuperaverat)Barth. ex Mſ. *ſex ſuperaverat.* Ego legerim: *ex ſeptem ſuperaverat*, hoc eſt, ſuperfuerat. Nam præter Adraſtum ἐν τῇ προτέρᾳ στρατείᾳ οἱ μὲν ἄλλοι ἑξ στρατηγοὶ ἀπώλοντο. ἐν δὲ τῇ δευτέρᾳ, ὅτε οἱ ἐπίγονοι μόνος ὁ Ἀδράστου παῖς Αἰγιαλεὺς ἀπώλετο. Schol. Pindari. ſupra fab. 10. *quæ ex ſeptem ſuperaverat.*

72.

Menœtii) *Menœcei* legendum dixi ſupra fab. 66. Μενοίτιος Patrocli pater fuit.

Traderent) Aut *traderet* legendum, aut pro *quis qui* legendum.

74.

Ophiten) Lege: *Ophelten.* ex Apollod. lib. 1.

Apiaciam coronam) Vide epigram. Archii. lib. 1. Anthol. cap. 1. Politianus:

Ζηνὸς ὀλύμπια νικῶντες φέρον ἀγγελίαιαν,
Μῆλα δ' Ἀπόλλωνος πυθικῆς ἦρεν ἀγών.
Ἰσθμιακὴν δὲ πίτυν πόρεν ἱππὸς ἰνῶ μελικέρτας.
Σὺ δὲ σέλιν' ἔθηκας ἀρχέμορ' ἐν νεμέα.

75.

Eurimi) Et hic *Eueris* reponendum, ut ſupra fab. 68.

Venerantes dracones) Anton. Liberal. fab. 17. τὰς ἐν τῇ τριόδῳ μιγνυμένας ὄφεις ἐντυχὼν ἀπέκλεινε.

Secundum Jovem judicaſſet) Fulg. lib. 2. *dixit tres uncias habere virum amoris, & novem fœminam.* Confer Phlegont. Mirab. cap. 4. Quidam vatis reſponſum ita ſonuiſſe fabulantur.

Οἴην μὲν μοίρην δέκα μοιρῶν τέρπεται ἀνήρ.
Τὰς δὲ δέκ' ἐμπίμπλησι γυνὴ τέρπουσα νόημα.

Septem ætates viveret) Conſule notas Meurſii ad Phlegontem.

77.

Ex eo peperit) Barth. corrigit, *ex eâ peperit*, & notat *parere* etiam de viris dici. Id licet veriſſimum ſit, tamen hic locum habere non poſſe, liquet ex membro ſequenti. Supra fab. 72. *Quæ cum puerum procreaſſet, & ad puberem ætatem perveniſſet.* Ut ibi *is*, ita hic *ea* ſubaudiendum, niſi malis cum Micyllo pro *&* reponere *qua*.

78.

Ex civitatibus) Cogitavi aliquando: *optimatibus*, quod in Scholiaſte Homeri legerem ad Iliâd. B. verſ. 339. τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀρίστων ἐπὶ μνηστείαν τῆς Ἑλένης παρόντων διὰ γένος κάλλος.

Jurejurando ſe obligavit) Adeo obſcura hæc ſunt, ut, quid ſibi velit, vix capias. Tu vide Apollod. lib. 3.

Menelao impoſuit) Poſtularet orationis contextus; *qua Menelao impoſuit* & mox pro *ut cui* ſcribam *& cui*.

79.

Phiſadien) Malim *Thiſadien*. Vide fab. 92.

80.

Lairam) Micyllus in margine; *Ilairam*. nihil verius. Vide Paſſeratium ad Propert. Eleg. 2. lib. 1.

In Pilâ) Hoc eſt, in columellâ, ut in veteri epigrammate:

Lucilli columellâ hac ſitu' Metrophanes.

Servius ad Æn. 8. *Mortuis nobilibus columnæ ſuperponuntur ad oſtendendum eorum columen.*

Annunciaſſet) Legendum, *annunciaſſent.*

Alternâ morte redemptus) Reſpexit ad verſum Virgil. Æneid. 6.

Si fratrem Pollux alternâ morte redemit.

Equo in equum) Scheffer. Milit. Nav. lib. 2. cap. 11. *de equo in equum.*

81.

Antiochus) Micyllus: *Antilochus.*

chus. Recte. Apollod. lib. 3. Ἀντί-λοχος νέστορος.

Ajax Oileus) Cur non *Oilei*? Gr. Αἴας ὀϊλίος. Virg. Æn. 1.

Unius ob noxam & furias
Ajacis Oilei.

Ad quem locum Servius: *Eſt Græca figura, ut ſi dicamus Æneas Anchiſæ, & ſubaudiamus filius. Hac autem figura utimur circa patres & maritos tantum, ut Virgilius Deiphobe Glauci, id eſt, filia. Hectoris Andromache, id eſt, uxor.* Imo circa fratres etiam Servi. Luc. cap. 6. verſ. 16. Ἰούδας Ἰακώβου ſcil. ἀδελφός. Circa Servos. Terentius: *Forte hujus video Byrriam.* Nonnunquam circa urbes Curt. lib. 3. cap. 8. *Damaſcus Syriæ.* Victor Cæſ. cap. 39. *Ægypti Alexandria.* Circa montes Ælianus Var. Hiſt. lib. 1. cap. 15. ἔρυξ τῆς σικελίας. Tamen, ut noſter, etiam Cretenſis Dictys lib. 1. *Oileus Ajax quadraginta.*

Antimachus) Lego: *Amphimachus.*

Clytius, Cyanaus) Puto fuiſſe. *Clonius, Guneus.*

Elephemor) Lege: *Elephenor* ex Gr. ἐλεφήνωρ.

Teleontes) Micyllus: *Leonteus.*

Thallius) Scribo: *Thalpius* ex Gr. θάλπιος, Apollod.

Protus) *Prothous* Micyllus.

Alia veteres) Legendum ajo, vel invitis miſſ. *Helenæ mneſteres,* hoc eſt, proci. fab. 126. *Quem cum Eumaus ad mneſteras perduxiſſet.* Solet hic ſcriptor crebrò uti Græcanicis vocabulis. fab. 30. *Atrotus,* 91. *Athlum.* 26. *Sybotes.* 188. *Chryſomallus.* 190. *Mantis.* 199. *Zelus.* 71. *Epigoni.* 31. *Aetos.* 82.

Plytones) Corrige; *Plutonis* ex fab. 155. & Homeri Schol. ad Odyſſ. Λ. verſ. 581. uſus eſt Latinâ inflexione Hyginus, de quâ ad fab. 2. Verba Scholiaſtæ adſcribam, ut eadem opera turpiſſimas inde quaſdam maculas tollam. Τάνταλος Διὸς καὶ Πλούτους συνδιαιτώμενος τοῖς θεοῖς καὶ συνεσθιόμενος (leg συνεσθιόμενος) αὐτοῖς ἀπληστως διετέθη. Κλέψας γὰρ τὸ νέκταρ καὶ τὴν ἀμβροσίαν, οὐκ ἐξὸν αὐτοῦ ἔδωκε, τοῖς ὁμίληξιν (leg. ὁμήλιξιν) ἐφ' οἷς ἀγανακτήσαντα τὸν Δία ἐκβαλεῖν αὐτὸν τῆς ἐν οὐρανῷ διαίτης, καὶ ἐξαρτῆσαι ἐπ' ὄρους ὑψηλοῦ, ἐκδεδεμένον τῶν χειρῶν, καὶ τὴν (leg. τὸν) σίπυλον, ἔνθα ἐκκηδεύσατο (leg ἐξεδήσατο) ἀνατρέψαι. Ferri tamen poteſt συνεσθιόμενος. Heſych. ἔσθω, τρώγω.

In aquam) *In Eridano inferorum.* Servius ad Æn. 6. verſ. 603. Tollendus aſteriſcus. Eſt ſolitus noſtro helleniſmus. Curt. 10. 2. *Regni ſolium in Aſiam habere.* Vide, quæ notavimus ad fab. 41.

Saxum) Τὸν Σίπυλον. Anton. Liber. fab. 46. Τάνταλον, ἐπεὶ τὸν ὅρκον ἐψεύσατο, κατέβαλε, καὶ περὶ αὐτὸν ὑπὲρ κεφαλῆς τὸν Σίπυλον. Quis autem ſit ille ὅρκος, docebit te Scholiaſtes Homeri ad Odyſſ. T verſ. 518. Pindarus κεφαλᾶς Ταντάλου λίθον eleganter vocat impendentis belli metum. Iſth. H.

83.

Non perpetuo) Malim: *non reperto,* Vide Ovid. 6. met. verſ. 407.

407. & Schol. Pind. ad Olymp. Od. 1.

84.

Aſteropes filia) Excidit nomen patris Aſteropes. Forte Cebrenis filia fuit. Vide Apollod. lib. 3.

Mortem cavere) Malim: *caveret*. fab. 66. *Laio Labdaci filio ab Apolline reſponſum erat de filii manu mortem ut caveret*. Vide ſupra fab. 27.

Exiſſet) Magis ex uſu bonorum auctorum eſſet: *extitiſſet* vel *abiiſſet*.

Super balbas) *Valvas* Barthius, & jam ante eum Micyllus; id quod mihi quoque in mentem venerat. Interpres Hiſt. Apollonii Tyrii: *Quæſtiones vero proponebat, dicens, ſi quis quæſtionis meæ nodum vel ſolutionem invenerit, filiam meam in matrimonium accipiet, alioqui decollabitur. Plurimi undique reges & principes patriæ, propter incredibilem & inauditam puellæ ſpeciem contemptâ morte, properabant. Et ſi quis forte prudentiâ literarum quæſtionis ſolutionem inveniſſet, quaſi nihil dixiſſet decollabatur, & caput ejus ad faſtigia portæ ſuſpendebatur, ut advenientes imaginem viderent mortis, & conturbarentur, ne ad talem conditionem venirent.*

88.

Epulis appoſuit) Etſi eodem redit, tamen præfero, quod eſt fab. 45. *Patri in epulis appoſuit.*

89.

Parum eum promiſiſſe) Barth *aurum*. Ego conjectaveram pecuniam ex Servio Æn. 2. verſ. 610. *Hoc autem habet fabula, quod Neptunus cum Apolline Trojæ fabricati ſunt muros. Sed conſtat Laomedontem ſupra dictis diis certam vovisse pecuniam ad ſacra facienda: quam imminentibus Myſis tranſtulit, ad murorum fabricam. Unde dii & feciſſe muros, & offenſi eſſe dicuntur.*

Heſione ſors exiiſſet) Corrigo: *Heſionæ ſors exiiſſet*. Hor. 2. Od. 3.

Omnes eodem cogimur, omnium
Verſatur urnâ ſerius, ocyus
Sors exitura.

Si hæc conjectura minus tibi arridet, legere potes: *Heſionen ſors expetiſſet.* Apollod. lib. 2. χρησμῶν δὲ λεγόντων ἀπαλλαγὴν ἔσεσθαι τῶν συμφορῶν, ἐὰν προθῇ Λαομέδων Ἡσιόνην τὴν θυγατέρα αὐτοῦ βορὰν κήτει. Eadem habet Serv. ad Æn. 3. verſ. 3.

Padaci filio) Atqui Græcè Ποδάρκης appellatur. Scribe ergo *Podarcis* vel *Podarci*. Cur Priamus ſit appellatus cauſam aliam affert Apollod. lib. 2.

91.

Alexander Paris) Scholiaſtes Hom. ad Iliad. M. verſ. 93. Ἐκλήθη Πάρις, οὐχ ὅτι, ὥς τινές φασιν, ἐν πήρᾳ ἐτράφη, ἀλλ' ὅτι τὸν μόρον παρῆλθεν. ὕστερον δὲ Ἀλέξανδρος, ὅτι τῇ πατρίδι ἠλέξησεν, ὅ ἐστιν, ἐβοήθησε.

Filia) Leg. *Filiæ*. Virg. Æn. 10. *Ciſſeis regina Parin creat.* Euripides eam Ciſſei, Homerus Dimantis filiam facit, ut notat Servius ad Æn. 7.

92.

Omnibus terris regnaturum)

Verba

Verba Junonis ſunt apud Lucianum: ἢν γὰρ με, ὦ Πάρε, δικάσῃς εἶναι καλὴν, ἁπάσης ἔσῃ τῆς Ἀσίας δεσπότης. Fulg. lib. 2. *Dea regnorum Juno eſt.* Hinc cognomento *Juno Regina* dicta eſt. Julius Obſeq. de prodig. cap. 14. 45. & 47.

Divitem) Micyllus: *Divitiis.*

Omni artificio ſcium) Ovid, 3. Faſt. verſ. 815.

Pallada nunc pueri teneræque ornate puellæ.
Qui bene placarit Pallada, doctus erit.

Nimirum omnes artifices ſub Minervæ patrocinio. Quod ad verba attinet, ſic Chariſius lib. 5. *Scius artis.* Eodem ſenſu τὸ *ſcitus* uſurpat Ovid. 5. Faſt. verſ. 54. *Scita Thalia Lyra.* 9. met. verſ. 108.

Neſſus adit membriſq; valens ſcituſque vadorum.

Non ergo neceſſaria Micylli correctio; *omnium artificioſiſſimum.*

93.

Corporis copiam non fecit) Promiſiſſe fabulantur, ſi vaticinandi artem noctis pretium acciperet, Quod autem dictis non manſerit, ad hunc ei modum munus ſuum Apollinem reddidiſſe inutile. Vide Servium Æn. 2. 247.

94.

Quidam dicunt eum ſua morte obiiſſe) Utrumque verum eſt, & ſua morte obiiſſe, & fulmine eſſe ictum. Servius ad Æn. 2. verſ. 648. *Cum inter æquales exſultaret Anchiſes, glorsatus dicitur de concubitu Veneris: quod cum Jovi queſta eſſet, emeruit, ut in Anchiſen fulmina mitterentur. Sed Venus eum cum ſulmine poſſe vidiſſet interimi, miſerata Juvenem, in aliam partem detorſit. Anchiſes tamen afflatus igne cœleſti ſemper debilis vixit.*

95.

Equum cum bove) Bochartus Part. 1. Hieroz. lib. 2. cap. 13. vel lapſus eſt memoriâ, vel *cum aſino* invenit in ſuo libro, cum ita ſcriberet; *Inde eſt, quod Ulyſſes, ut crederetur inſanus, equum cum aſino junxit ad aratrum. Ita narrant Hygin. fab. 95. Nicephorus Babylaces Hiſt. 4. Tzetzes in Lycophronem, & mythologi ferè quotquot ſunt.* Idem in eodem opere pag. 541. adducit ex fab. 98. *Diana virginis miſerata eſt.* Atqui legitur in vulgatis editionibus *virginem.* & rectè quidem.

96.

Tubicinum) Scribendum: *tubicinem.* Virorum enim, non fœminarum eſt inflare tubas. Velut rem novam in Aglaide Megaclis filia id notat Ælianus Var. Hiſt. lib. I. cap. 26.

Fieri juſſit) Τὸ *juſſit,* cum jam in priori membro præceſſerit, delendum.

97.

Agamemnon Mycenis) Helleniſmus. Marcus Evang. cap. 15. verſ. 43. ἦλθεν Ἰωσὴφ ὁ ἀπὸ Ἀριμαθαίας.

Achilles 60) Homerus ei tantum 50 tribuit.

Ajax Oileï navibus 10) Homerus in catalog. verſ. 41. 40.

Perr-

Perrhebia) Scribe *Perrhabia*, ut fab.173.Gr.περῥαιβία. Creten-ſis Dictys; *Duas & viginti Guneus Perrhabus*. Sed Hyginus manifeſto hic laborat defectu. neque enim à Perrhæbia, ſed Pheris veniebat Eumelus. Scribendum ergo ita: *Eumelus Admeti & Alceſtis Peliæ filiæ filius, Pheris navibus 11. Guneus à Perrhabiâ navibus 22.*

Pithus) *Leitus* ſcribe ex Homer. Apollod. & Dicty Cretenſi.

Prothænor) Scribe. *Prothoënor* ex Gr. Προθοήνωρ. Homer. Catal. verſ. 2. Ἀρκεσίλαός τε, Προθοήνωρ τε, Κλονιός τε Hinc vides & paulo ante *Clonius* ſcribendum eſſe pro Chronius, & infra fab. 113. ubi *Chlonius* dicitur. *Prothenorem* appellat Dictys.

Haſtipia) Rectè *Theſpia* Micyllus. Atque ita hic ſcribendum ex Hom. Catal. verſ. 5.

Lyci & Pernidis) Homero eſt Martis & Aſtyoches filius Catal. verſ. 20. non *Aſtyocles*, ut in margine Micyllus.

Calchodontis) Leg. *Chalcodontis*. Homer. Catal. verſ. 48. χαλκώδοντος.

Menæa filius) Corrigo ex Homero Catal. verſ. 59. *Meneſteus Petei filius*.

Elea) Scribendum *Elia*. Scholiaſtes Homeri ad Catal. verſ. 122. ἦλις πόλις τῆς ἠλίας ἐν Ἀρκαδίᾳ. καὶ αὕτη Πελοποννήσου.

Eurychus Pallantis) Lego: *Euryalus*. Dares Phrygius, ſi diis placet, in Catalogo ducum Græcorum; *Diomedes, Euryalus, Sthenelus ex Argis navibus* 80. Etſi tanti non eſt is ſcriptor, tamen facere non poſſum, quin tollam in tranſitu ridiculum ex illius ducum indiculo mendum; *Podalirius*, inquit, *& Machaon Æſculapii filii ex Trica navibus* 32. ſcribe: *Atticâ*.

Polyſenes Aſtiones) Hom. Catal. verſ. 130. *Polyxenus Agaſthenis*, & ita hic reponendum cenſeo.

Meges navibus 60) Hom. Catal. verſ. 107. 40.

Thoas) Locus defectus eſt, ut vidit Micyllus. Suppleo hunc in modum: *Thoas Andramonis & Gorgidis filius ex Ætoliâ navibus* 40. *Proteſilaus Iphicli filius Itone navibus* 20.

Itidem decem) Imo 20. Nam Proteſilao occiſo 40 naves ſecutas eſſe Podarcem Homerus canit.

Nireus navibus 16) Homerus ei tantum tres aſſignat in Catal. verſ. 178.

> Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν ἄγεν τρεῖς νῆας ἐΐσας,
> Νιρεὺς Ἀγλαΐης θ' υἱὸς χαρόποιό τ' ἄνακτος.

Malè in margine editionis Micylli: *Aglares*.

Antiphus) Micyllus in margine: *Hic haud ſcio an nomina transpoſita ſint, & legendum: Antiphus Theſſali & Chalciopes filius Niſyro navibus* 20. Nihil verius. Vide Hom. Catal. verſ. 186.

Leophites Chroni) Micyllus εὐστόχως: *Leontes Coroni*. Ita Apollod. & Dictys.

Aſia)

98.

Aſiæ) Ergo Aſiæ duces Trojam ibant oppugnatum? Repone tu *Græcia*. Magis tamen placet Micylli correctio: *aliisque*.

In conjugium dari) Hoc eſt, datum iri, fab. 41. *Pollicitus eſt ire*.

99.

Jaſii) Variis modis ſcribitur hoc vocabulum. Ἴασος Apollod. lib. 3 Ἰάσιος Callim. Hym. Dian. verſ. 215 *Jaſon* Scholiaſt. Apollon. *Jaſion* Æliano ποικίλ ἱστορ. lib. 13. nominatur.

Virgine ſimulante) Barth. ad 4. Thebaid. Statii ex Gruteri membranis corrigit: *Virginem ſimulantem matre ignota*. Adi illum Tom. 2. pag. 989. Quod ad phraſin attinet, ſic Ovid. 6. met. verſ. 26. *Pallas anum ſimulat*. Claud. epigr. 44. *mentitur gemma volatum*. Juſt. I. 2. *mentiri ſexum*. Hygin. poet. Aſtron. lib. 2. in Arcto majori. *Jupiter ſimulatus effigiem Dianæ*. Malim; *ſimulans*, ut in arcto minori: *reliquæ vero quinque figuram plauſtri ſimularent*. In olore mirificè ſcribitur: *Jubet Venerem aquilã ſimulatam ſe ſequi*. Sed, ni fallor, exaraverat Hyginus: *aquilã*: Sic in Capricorno: *Dianam cato ſimulatam*. Hoc eſt, transformatam in faciem cati, cati imagine celatam. Ovid. 6. met. verſ. 110, *Satyri celatus imagine* Ergo ſimulari pro diſſimulari poſuit. Minus Latinè. Fuit cum ita cenſerem. Nunc nihil mutandum, & ſimulari pro aſſimulari uſurpatum exiſtimo. Forte in mentem huic homini fuit illud Virgil. Æn. 12. v. 224. *Formam aſſimulata Camerti*. Quod autem hic, ut & fab. 270. Parthenopæum ex Meleagro dicit natum Hyginus, vereor ne vitioſum ſit. Certe ſi alios Mythologos ſequaris, Milanione ſcribas oportet. Servius Æn. 6. verſ. 480. PARTHENOPÆUS. *Hic Atalantæ & Martis ſive Milanionis filius Rex Arcadiæ fuit*. Apollod. lib. 1. Ἐγέννησε δὲ ἐκ Μελανίωνος Ἀταλάντη, ἢ ὡς ἄλλοι λέγουσιν, Ἄρεος, παρθενοπαῖον. Cæterum Scholiaſtæ illius Germanici nullam præter Hervagianam vidi editionem; ne quis forte, me ab aliis jam occupata corrigere, cavilletur. Barbarum eſſe hominem tantum non clamant hæc ſuperius a nobis in diſſertatione adducta verba: *Jam vero quoniam de ejus curſu vel ordine ſub brevitate diximus*. Quis veterum *ſub brevitate* pro breviter uſurpavit? Equidem antiquiorem Gregorio Magno, qui ita locutus ſit, inveniri neminem. Is Dialog. lib. 1. *Patri Equitio ſub celeritate nunciatum eſt*. Et poſt paulò; *ut ipſum ad ſe ſub celeritate perducerent*.

100.

Tutaſſet) An *tutatus eſſet*? fab. 219. *Si ſe ab hoſte tutatus eſſet*. Sed familiares Hygino hujusmodi enallagæ. Fulgent. lib. 2. Myth. *Cacus enim Herculis boves furaſſe dicitur*. Ita Commelinus. Sed Henricus Petri in ſuâ editione: *furatus eſſe*.

Reme.

101.

Remediatus eſt) Antonius Muſa in præfatione de Herbâ Vetonicâ: *ut etiam numero ſeptem & quadraginta morbos remediet.* Sextus Platonicus 1. cap. 5. de medicinâ animal. *Sanguis capræ potus remediat.* Sed hi ambo ſuppoſititii, ſi quid judico, ſcriptores. Priſcianus lib. 8. *medeor mederis, remedior remediaris, teſte Capro.*

102.

Cum humanum corpus eſt exuſtum) Commelinus in erratis; *exutum* bene.

Ob id beneficium) Quia Herculis rogum in Oetâ ſuccendit. Scholiaſt. ad Iliad. B. in Catal. verſ. 231.

In Lemno expoſitus eſt) Idem ibidem Scholiaſtes ad verſ. 228. ἤδεισαν γὰρ οἱ Ἡφαίστου ἱερεῖς θεραπεύειν τοὺς ὀφιοδήκτους.

103.

Quod iterum cum) Micyllus; *quare.* Nihil mutandum. ſupra fab. 79. *Quod Jovis cum,* τὸ *quod* valet *ob quod.*

104.

Poma) Scribo: *prunas.* Fulg. lib. 1. Myth. cap. 1. *Denique idolum dictum eſt ido dinin* (*leg.* εἶδος ὀδύνης) *quod nos Latinè ſpecies doloris dicimus. Namque univerſa familia in domini adulationem aut coronas plectere, aut flores inferre, aut odoromenta ſimulacro ſuccendere conſueverat.* Ferri tamen poteſt *poma.* nam & variorum generum fructus, quos inter defunctos quoque ſtulta venerabatur credulitas, offerebantur. Conſule Saub. de Sacrif cap. 24.

Briſeidam) Terminationibus Latinis crebrò uti Hyginum notavimus in diſſertatione noſtra. Sic Catal. lib. 4.

Prodidit atque urbem bis Briſeida ſuam.

Zminthi) Reſcribas cenſeo; *Sminthii.* Scholiaſt. Hom. ad Iliad. A. verſ. 39. Σμινθεῦ, ὦ Σμίνθιε. ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀπόλλωνος, Σμίνθος γὰρ τόπος τῆς Τρῳάδος, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Σμινθίου.

107

Abjurgata) Micyllus: *abjudicata.* Non neceſſaria hæc Micylli correctio. Jurgium eſt judicium, inde *abjurgare* pro abjudicare. Sulpic. Sev. Hiſt. Eccl lib. 2. *Ithacius in jurgiis ſolitus* h. e. epiſcoporum judiciis, ut recte exponit Sigonius.

108.

Acamas) Scribe: *Athamas.* Vide fab. 115.

Transtulerunt Tenedo) Micyllus: *Tenedum.* Non ſollicitand hæc lectio erat. Vide notata ad fab. 15. Imitatur hoc aucto frag. Tragur. pag. 33. edit. Corner. *Forte dominus Capua exierat.* Sequitur in eodem fragmento pag. 42. *Notavimus oſtrea pectineſque è caſtris labentia.* Corruptum hoc; ſed levicula mutatione reſtituas, ſi legas *è gaſtris.* γάστρα inter alia va Samium ſignificat. Conſul Lexicographos, & Voſſium d vitiis Sermon. lib. 3. cap. 13. i voce *gaſtrum.* Sed cum ejusde operis lib. 1. cap. 20. *glomi & glom*

glomos inter Barbara numeraret, excidiſſe ei videntur hi verſus Horat. lib. I. epiſt. 13.

Faſciculum portes librorum, ut ruſticus agnum,
Et vinoſa glomos furtiva Pyrrhia lana.

Id cum vociferaretur) An pleonaſmus eſt, ut *quod cum*? equidem ſic cenſeo. Judicabit diligens Hygini lector. fab. 122. *Id Alethes Ægiſthi filius cum reſciſſet ex Atridarum genere neminem ſupereſſe*. 174. *Id Althaa mater audivit filium ſuum tantum facinus eſſe auſum*. Non improbo tamen, ſi quis præpoſitionem ob vel propter ſubaudire malit. Ad eundem modum ſi explicare velis & illud fab. 52. *Quod cum Æacus pra paucitate hominum morari non poſſet*, per me licet. Sed videtur inde *ibi* vel *illic* excidiſſe. Adde notata ad fab. 103. & 144.

109.

Polymneſtori) Scribam potius: *Polymeſtori* ex Gr. πολυμήστωρ.

111.

Cyneum) Micyllus: *Cynoſſema*. Ut hoc neſcio, ita ſcio Hecubæ ſepulcrum eſſe dictum κυνὸς σῆμα. Strab. lib. 13. *Contra cujus oſtia in Cherroneſo eſt Cynos ſema, quod ſepulcrum Hecuba eſſe dicunt*. Alluſit huc Auſon. epitaphio Hecubæ;

Fidite ne regnis & probe & ſtirpe parentum;
Quicunque hoc noſtrum σῆμα κυνὸς legitis.

116.

Ajax Locrus) Fab. 97. *Ajax Oilei & Rhenes Nympha filius, Locrus.*

118.

Domum repetitionem) *Domus repetitio una vox eſt*, ait Barthius. Imo *domum repetitio* dicendum, ut *domum reditio*, diviſis vocibus, apud Cæſarem lib. 1. Bell. Gall. *Domum reditionis ſpe ſublatâ*. Verbalia in IO, ut loquuntur Technographi, antiquè regunt caſum verbi, unde derivantur.

Hecatomben dicitur) *Hecatombe* ſcribendum, ut cuivis liquet.

Cum centum armenta caduntur) Ergo armentum eſt quilibet bos, ut jumentum.

119.

Mortem exequi) Ἀντὶ τοῦ vindicare, ulciſci. Locutio eſt Hyginiana. fab. 116. *perſequi injurias*. fab. 117. *exequi injurias*. Ea phraſi præter Livium & alios ſæpe uſos oſtendit Cl. Gronovius ad Liv. Lib. 1. c. 59.

Oreſtes cum Pylade) A gloſsâ hæc eſſe cenſerem, niſi & infra fab. 119. planè ſimilis eſſet πλεοναςμός.

120.

Ferre oportere) Lego: *ferri*.

Zminten) Scribendum; *Sminthum*, non *Smynthen*, ut in margine viſitur editionis Micyllianæ. Vide notas ad fab. 106.

121.

Partim fame) Suppleo: *partim peſtilentiâ*. Iliad. A. verſ. 61.

Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ, καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς.

Quod autem Apollinem peſtilentiæ auctorem facit poeta, ex

Ægyptiorum diſciplina id habet, qui τὰς λοιμικὰς νόσους ἡλίῳ ἀνατιθέασι, teſte Clem. Alexandr. Strom. lib. 5.

122.

Ватщик

Supereſſet) Lege *ſupereſſe*.

123.

Ab Oreſte adduxit) Volebam corrigere: *abduxit*. Nunc nihil muto, cum videam eodem ſenſu uſurpatum hoc verbum etiam ſupra fab. 121. 84. 64. Utrumlibet certo reſpectu tolerari poteſt. Juſt. 20. cap. 2. *Quaſi Deos ipſos ſecum advecturi eſſent*.

124.

Temenei) Scribo: *Temeni*. Vide not. ad fab. 219.

125.

Ex foliis flore) Lego: *ex trifolii flore*. Loton quidam trifolium vocant. Dioſcorid lib. 4. cap. 3. Λωτὸς ἥμερος, οἱ δὲ τρίφυλλον. φύεται ἐν παραδείσοις. cap. 112. φύλλα ὅμοια λωτῷ τριφύλλῳ.

A Marathone) Micyllus: *Marone* Nil pote melius. Ita enim appellat eum Homerus. Odyſſ. 1. verſ. 197.

Domi reditionis) Correxeram: *domum reditionis*. Quod legiſſe memineram fab. 118. *Quando domum repetitionem haberet*. Et apud Cretenſem Dictyn lib. 2. *Domuitionem cupiebant*. Cum video id jam olim feciſſe in obſervationibus Clar. Gronovium.

Hoſpitio liberè accepit) Reſtituam: *liberaliter*. Infra: *Alcinous hoſpitio liberaliter exceptum in patriam Ithacam remiſit*. Niſi malis: *hoſpitio liberali*. Infra fab. 130. *in hoſpitium liberale venit*.

Antiphates) Quæ deſunt, ita ſuppleverim: *Deinde venit, qui ſocios ejus devoravit*.

Excepta nave) Malim: *nave una*.

Nauſiphoum) Micyll. *Nauſithoum*.

Monitus Ulyſſes) Τὸ *monitus*, cum jam præceſſerit, deleas.

Enatavit in inſulam Ææam) Auſon. 4. Perioch. Odyſſ. cum Homero *Ogygiam* appellat. Micyllus notat: *Erant in noſtro exemplari quædam eraſa, & pro iis Ææam ab indocto libro quo ſuperinductum*. Sanè deeſt: *Ubi habitabat*, vel ſimile quid. Cum Hygino facit Mela lib. 1. cap. 7. *Circa Siciliam in Siculo freto eſt Ææa, quam habitaſſe Calypſo dicitur*.

Baltheum) *Calanticam* nominat Auſon. Perioch. 5. Odyſſ.

Lavandum tulit) *Lavandam ſcribo*. Alluſit ad hanc fab. Ovid. Priap.

Hujus & Alcinoi mirata eſt filia membrum
Frondenti ramo vix potuiſſe tegi.

Nimirum ἐγεγύμνωτο, ἢ περιέρραπτο τὸν ἄνδρα. Hybreas in controverſia de illo, qui tribada deprehenderat & occiderat, ut eſt apud Senecam lib. 1. contr. 2. ἐγὼ δ᾽ οὐκ ἐζήτησα, πότερον τὸν ἄνδρα γεγύμνωται, ἢ περιέρραπται. Ita legendus & diſtinguendus ille locus, quem inexplicabilem judicabat Scottus. Qui helleniſmum intelligit de correctione hac non dubitabit. Sententia plana eſt. *Ego in hominem, quem res meas apud uxorem agentem depre-*

deprehendebam , non inquiſivi, utrum vir natus eſſet an vero tantummodo virum, hoc eſt, olisbum, ut tribades ſolent , ſibi aſſuiſſet. Utrum telum nativum, an manu factum haberet. Ita vir pro virilitate apud Latinos. Catull. Carm. 64. Arnob. lib. I. & 5 Hor. epod. 15. Quod mox ſequitur in eadem controverſiâ: εἶδε , φιλάῤῥενα μοιχὸν ἔλαβε. Verti debet; *ecce, virorum amantem adulterum cepi.* Hierocles in Facetiis : εἶδε ὡς τρώγει καὶ περιπατεῖ. Malè Scottus; *novi.* Virorum amantem adulterum appellat tribadem, quod mulier nata vir eſſe deſideraret, & virile negotium ageret. Non eſt id hujus loci, alioqui multis oſtendere poſſem, quam infeliciter in Græcis argutiis, quæ illis declamationibus interſperſæ viſuntur, transferendis verſatus ſit Scottus. Interim adhuc unum tibi ex Græculorum acute dictis emaculatum dabo. Controv. 6. lib. I. λοιδόρει νῦν τὸν ἀρχιπειρατὴν, τὸν μιαιφόνον, τὸν ΠΡΟΣΕΛΟΝ, προδόθες εἰθέλεις, τὸν ἐπίορκον. Jovem lapidem jurare auſim ἱερόσυλον eſſe ſcribendum. Hoc enim ut diceret unum adhuc deerat. Hunc locum ita correctum a literarum patre Gronovio in editione ſecunda notarum ad Senecam, mihi antehac non viſa, nunc demum , poſtquam hæc jam Typographo exſcribenda dederam, deprehendi. Sine hanc ſocordiam binorum ex Contr. VIII. locorum explanatione redimam. οὐκ ἔτι ἐν ᾧ θανάτῳ, Καταφρονεῖ τούτου. πατρὶς ἐμή. Lego & diſtinguo: οὐκ ἔτι, ἐν ᾧ θάνατος καταφρονῶ τούτου, πατρὶς ἐμή. Non amplius hoc, in quo mors (ſc filii,) contemno, patria mea. οὐκ ἔςιν ἐν ἰκανὸν εἰς τὸν ὑποκείμενον ΤοΣ προπεμπτικόν. Facilis correctio eſt. οὐκ ἔςιν ἐν ἱκανὸν εἰς τὸ ὑποκείμενον τὸ σὸν προπεμπτικόν. Parum eſt idoneum ad propoſitum tuum carmen illud, quo dii te proſequuntur: facias, adoleſcens, jam tuæ felicitatis finem.

Cum ab hominibus ignoraretur) Cic. lib. I. epiſt. 10. *Illò ſi veneris, tanquam Ulyſſes, cognoſces tuorum neminem.*

126.

Hoc eſt, ſubulcus pecoris) A gloſſa forte hæc ſunt. Neque enim Hygini eſt ſemper interpretari Græca vocabula. Vide fab. 26. 30. 71. 188. 190. 199. Facit id tamen fab. 12. *Monocrepis, hoc eſt, uno pede calceatus.* 71. *Epigoni, id eſt, filii.* 198. *in halizetum. id eſt, aquilam marinam.* 200. *in avem dædalionem , id eſt, accipitrem.* Deleas ergo ſolummodo τὸ *pecoris* , niſi cum Barthio legere malis : *quem canis pecoris cum agnoſceret.*

Cum telam detexuero) Hoc eſt, texendo abſolvero. Sulpicia eleganti μεταφορᾷ.

Fabellam permitte mihi detexere paucis.

In eadem doctiſſimæ poetriæ Satyrâ, ut obiter hoc notem, vidi, qui dubitarent, an ſatis Latinè dictum eſſet, quod mox ſequitur : *queis facundiſſima calles.* Fruſtra. Juſt. 24. 4. *Augurandi*

ſtudio callere. Solinus cap. 13. *Callere arte ſagittaria*. Petron. *his ego callens artibus*. Cæterum hac pia fraude meruit Penelope, ut præter cæteras caſta diceretur. In vet. inſcript. apud Aldum Orthogr. pag. 17.

Amoque. ego. nec. caſta. ceſſit.
Penelope.
Aceſti. comes. amula. mors.
placuit.

In priori verſu vel pro *nec mei* ἀρχαϊκῶς pro mihi ſubſtituendum, vel legendum; *nec caſta ceſſi Penelopa*.

Farſum) Leg. *Fartum*. Auſon. Period. Odyſſ. 18. *caprini ventris omentum*. Homerus verſ. 44. γαστέρα αἰγὸς appellat.

Unde) Fab. 112. *Hectori donavit Balibeum, unde eſt tractus*.

Iterum applosiſſet) Micyllus: *in terram*. Barth. *Irum*. poſterius probo. Integrum eſſet: *Irum terra applosiſſet*. Homer. De Iro Odyſſ. Σ. verſ. 97.

Καδδ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακὼν,
σὺν δ' ἤλασ' ὀδόντας,
Λακτίζων ποσὶ γαῖαν.

Sed cur non legamus potius *afflixiſſet*? Affligere enim eſt terræ affligere. Vide Gron. obſerv. Lib. IV. cap. 8.

* *Cui cum vellet*) Barthius: *Ululare vellet*. Ego cogitaveram aliquando: *exclamare vellet*. De Pleonaſmo hoc diximus in diſſertatione noſtra. Addas locis illic adductis. Deut. 4. 7. ὅτι ποῖον ἔθνος μέγα, ᾧ ἐστιν αὐτῷ θεὸς ἐγγίζων αὐτοῖς Deut. 9. verſ. 28. ὅθεν ἐξήγαγες ἡμᾶς ἐκεῖθεν.

Qua cum fecit inter ſe certarent) Sanatus eſt locus, ſi ita verba transponas, & diſtinguas: *Quæ fecit. Cum inter ſe certarent*.

Poſt intenderet) In Micylli editione: *poſt intendere*. Inde fecerim: *poſſet intendere*. Quod & Micyllo viſum fuit. Confer Priap. carm. 69.

*Demus * non pateretur*) Suppleo hunc in modum. *Demus etiam huic experiendi poteſtatem. Cum non pateretur &c.*

Qui erat) Addo; *Fautor protervia procorum*. Vel ſimile quid. Vide Auſon. Perioch. Odyſſ. 22.

Domum ſuam potitus eſt) Sic Plaut. Amph. act. 1. ſc. 1. *Ut ſalvi potiremur domum*. Ne corrigere velis cum Micyllo: *Domo ſua*.

127.

Ulyſſes à Telegono interfectus eſt) Horat. 3. Od. 29. *Telegoni juga Parricida*. Ad quem locum vetus commentator: *Tuſculum civitas eſt in jugo montis conſtituta: hanc ſignificat nomine conditoris. à Telegono enim Ulyſſis filio fundata eſt, qui per ignorantiam patrem ſuum Ulyſſem interfecit*.

Æacam) Lege: *Ææam*. Cretenſis Dictys lib. 6. *Telegonus, quem Circe editum ex Ulyſſe apud Ææam inſulam educaverat*. Confer Serv. ad Æn. 7. verſ. 10. & lib. 3. verſ. 386. Hom. Iliad. K. verſ. 135.

Αἰαίη

Αἰαίην δ' ἐς νῆσον ἀφικόμεθ' ἔνθα δ' ἔναιε

Κίρκη. Ibi Scholiaſtes: αὐτὴν ἔνιοι φασὶ τὸ νῦν Κιρκαῖον πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ. Convenit hoc cum Strabone lib. 5. pag. 255. edit. Xylandri. *Stadiis ab Antio* 290. *Circaeus mons abeſt, quem mare & paludes tantum non inſulam faciunt. Ajunt eum radicibus abundare, fortaſſis ut fabula de Circe accommodent. Eſt ibi oppidum Circes & ſacra Minervae ara.* Idem Scholiaſtes ad lib. 10. Odyſſ. verſ. 32. Ææam dici Circen ait ἐξ Αἰαίης νήσου τῆς Τυῤῥηνίας ἢ Κολχίδος. Αἰαία γὰρ, inquit, ἡ πόλις τῆς Κολχίδος. Scribas Αἶα. Strabo lib. 1. pag. 42. ἥτε Αἶα δείκνυται περὶ Φᾶσιν πόλις. Hyginus ſupra fab. 125. *Ænariam* vocavit. Ænariam autem ponit inter illas inſulas Mela, quæ Italico lateri circa Tyberina oſtia objacent lib. 1. cap. 7. An igitur Ænaria Circæa illa terra, quam Virgilius memorat Æn. 7? Nuſquam hoc mihi lectum.

Italus) Servius ad Æn. I. verſ. 26. *Italus Rex Siculorum profectus à Sicilia, venit ad loca, quæ ſunt juxta Tyberim, & ex ſuo nomine appellavit Italiam.*

128.

Teoclimenus) Scribendum: *Theoclymenus* ex Homer. & Auſon. Perioch. Odyſſ. 15.

Theſtoris filius) Micyllus: *Polyphida, ut apud Hom. Odyſſ. O.* Optimè profectò, niſi quod *Polyphidis* ſcribere debuit. Πολυφείδης enim primæ contractarum, non ſimplicium, ut loquuntur Grammatici. Hom. Odyſſ. O. verſ. 249.

Μάντιν δ' αὖ τεκε Πολυφείδεά τε Κλεῖτόν τε.

Quod interpretes omnes, quos vidi, vertunt *Polyphideum*, quaſi in recto haberet Πολυφείδευς.

Telemus Protei) Micyllus: *Theonoe Protei filia legendum puto ex Helenâ Euripidis.*

Eurymi filius) Ovid. Ibid. verſ. 270.

Telemus Eurymides vaticinatus erat.

130.

Deliberarent) Rectè in margine Micyllus: *Delibarent*. Scholiaſtes Germanici: *Ex oraculo reſponſum eſt ceſſaturam peſtilentiam, ſi per annos ſingulos de frugibus & vindemiâ Icaro & Erigonæ delibaretur.* Adjungit deinde: *Quod factum eſt ab Athenienſibus, qui diebus feſtis inſtitutis aras conſtituerunt, ideo quia illam pendentem conſpexerunt, quod eſt apud Græcos, ex quo factum eſt, ut ſoli oſcillo jactarentur homines.* Corrupta hic quædam & hiulca. Primum pro *aras* repono *æoras* vel αἰώρας. Vid. Heſych. in voce αἰώρα. Ἀλῆτιν ibi appellat Ἠριγόνην, quod vaga fuerit & errabunda, donec tandem in montem Hymettum pervenerit, & ibi ſe ſuſpenderit. Deinde poſt iſta verba: *apud Græcos*: interpone, αἰωρεῖσθαι. *Primum de frugibus delibare* eſt ἀπάρχεσθαι. Heſych. ἀπάρχου, τὰς ἀπαρχὰς πρόσφερε. Libare, ſi proprietatem ſermonis

nis reſpicias, fundere ſignificat: *ſumptumque nomen de Libero quodam, qui in Græcia uſum repperit vitis*, ut notat Iſidorus. At non ego credulus illi. *Libo* eſt ex Gr. λείϐω.

Canis Mera) Neæram appellat Scholiaſtes Germanici, unde hanc fabulam transſcripſiſſe videtur noſter Hyginus. Suſpicor *Mæra* utrobique eſſe ſcribendum. Ælianus lib. 6. de Anim. ὁ γοῦν ἠριγόνης κύων ἐπαπέθανε τῇ δεσποίνῃ. Canis Stellæ fabulam habes etiam apud Hom. Scholiaſt. Iliad. X. verſ. 29. Ridetur à Luciano in θεῶν ἐκκλησίᾳ.

133.

Æquinoctialis aries) Alii illum eſſe autumant, qui Hellen & Phryxum vexerit. Ampelius lib. Mem. cap. 2.

134.

Quod &) Scribendum: *quos &*, ut ſententia conſtet.

Ethalides) Ovidio lib. 3. met verſ. 647. eſt Ethalion.

Melas) Ovid. Lib. 3. met. verſ. 117. Melanthus.

Proteus) Micyllus edendum curavit: *Proreus*. & notat, *hic in veteri exemplari omiſſus erat, quemadmodum apud Ovidium contra Simonis nulla mentio fit.* Atqui *Proreus*, Plauto *proreta*, Græcis πρωρεὺς, apud Ovidium Melanthus eſt. Pro nomine proprio, quod, me judice, officii eſt, accepit Micyllus. Niſi ſi delendum ſit, τὸ *Proreus*, ſcribere malim *Proteus*. Et ſanè aptum videtur nautæ nomen. Fors fuerit tamen, ut à prora nomen proprium *Proreus* finxerit Ovidius.

135.

Nexum necaverunt) Hoc eſt, voluminibus ſive ſpiris ſuis implicitum tergoribus ligatum, ut loquitur Petronius Trojæ haloſi.

136.

Glaucus Minois) De tribus Glaucis Palæphatus cap. 26. & duobus ſequentibus.

Rubeum) De hac voce conſule Erythræum indice Virgiliano.

Permaturavit) Reponas: *permaturuit*. Ovid. 4. met. verſ. 165.

Nam calor in pomo eſt, ubi permaturuit, ater.

Apes fugantem) Scilicet odorem mellis, in quod ceciderat adoleſcens, illarum nares afflaviſſe.

Parem quærens) Par eſt conjux. Ovid. 3. Faſt. verſ. 526.

Potat & accumbit cum pare quiſque ſuâ.

Et lib. 4. verſ. 98.

Et docuit jungi cum pare quemque ſuâ.

139.

Opis) Ἀρχαϊκῶς ἀντὶ τοῦ *Ops*. Fulgent. lib. 1. Myth. *Opis ejus uxor, eo quod opem eſurientibus ferret, dicta eſt.* Ita *trabis* pro trabs apud Jul. Obſeq. de prodig. cap. 60. *bovis* pro bos in fragment. Trag. & *nucis* pro nux. *ſuis* pro ſus apud veteres. De quibus Scaliger ad Feſtum.

Ut eſſet) Hoc eſt, ederet. Barthius notat *eſſe* hic vivere ſignificare. Vidi nihil magis ἄτοπον. Conſule Apollod. lib. 1. Heſiod. Theog. verſ. 585. Verum

interim,

Interim, quod τὸ *eſſe* vivere, & τὸ *non eſſe* interiiſſe ſignificare notat: atque id non apud Latinos tantum, verum Græcos etiam & Hebræos obtinet. Ovid. lib. 4. met. *Vellem nulla forem.* Et lib. 11. verſ. 579.

Proque viro, qui nullus erat, veniebat ad aras.

In Vet. Inſcript. quæ inter Catal. Pithœi legitur lib. 3.

Oppia jam non eſt, erepta eſt Oppia Firmo.

Matth. cap. 2. verſ. 28. οὐκ ἤθελε παρακληθῆναι, ὅτι οὐκ εἰσί. Ariſtot. lib. 1. Eth. cap 11. μὴ ποιεῖν εὐδαίμονας τοὺς μὴ ὄντας. Eurip. Hecub. verſ. 683. ἀπωλόμην, οὐκέτ᾽ εἰμὶ δή. Hæc adducere volui, quoniam exemplum à Barthio allatum, cum à fontibus diſſideat, non placet.

Adamantea) Scribendum cenſeo: *Adraſtea*. Apollod. lib 1. καὶ τοῦτον μὲν δίδωσι τρέφεσθαι κούρησί τε καὶ ταῖς Μελισσέως παισὶ νύμφαις Ἀδραστείᾳ τε καὶ Ἴδῃ. αὗται μὲν οὖν τὸν παῖδα ἔτρεφον τῷ τῆς Ἀμαλθείης γάλακτι. De illa Amalthea Scholiaſt. Callim. ad Hym. 1. οὕτως ἐκαλεῖτο ἡ αἴξ τὸν Δία τρέψασα. Lege: ἡ τὸν Δία &c. Si quis *Amalthea* legi malit, advocare poterit Lactantium lib. 1. cap. 22. *Didymus in libris* ἐξηγήσεως Πινδαρικῆς *ait Meliſſea Cretenſium regem primum Diis ſacrificaſſe, ac ritus novos ſacrorumque pompas introduxiſſe. Hujus duas fuiſſe filias, Amaltheam & Meliſſam: quæ Jovem puerum caprino lacte ac melle nutrierunt.* Con-

ter Schol. Germ. Fab. Erichthonii.

Alii Corybantes dicuntur) Scribam: *alias*, niſi malis *dicunt* pro dicuntur. Cyrbantes enim, Corybantes, & Curetes iidem. fab. 14. *Caſtor & Pollux Jovis & Ledæ Theſpii filia filius* (leg. filii) *Lacedæmonii, alii Spartanos dicunt*. Servius ad Æn. 3. verſ 104. *Sed nonnulli eoſdem Curetes & Corybantes dicunt.*

140.

Python) Fabulam hanc aliter narrat Ovid. 1. Met. Scholiaſt. ad Hom. Catal. verſ. 26. Πυθὼν πόλις Φωκίδος. τὸ πρότερον δὲ ἐκαλεῖτο Παρνασσία νάπη, ὡς ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ὄρους. ἔπειτα πυθών. ὕστερον δὲ Δελφοί. Καὶ Πυθὼν μὲν ἐπεὶ κατεσαπεὶ (leg. κατεσάπη) αὐτόθ᾽ ὁ δράκων, ὁ τὸ μαντεῖον πρότερον φυλάσσων. Veriorem Etymologiam docebit te Heinſius in Ariſtarcho ſuo cap. 1.

Ventus aquilo) Valdè arriſiſſe videntur id genus pleonaſmi huic ſcriptori. fab. 152. *arbores populi*. 203. *arbor laurus*. Nepos Miltiad. cap 2 *ventus aquilo*.

Ne Junonis factum reſcinderet) Non enim Deo Dei facta reddere irrita licet, ut canit Ovid. 3. met. verſ. 336.

Oleam tenens) Catull. carm. 35. in Dianam.

Magna progenies Jovis,
Quam mater prope Deliam
Depoſivit olivam. Hoc eſt, μεγάλων ἀπιθήκατο κόλπων. A Theognide in Gnomis palmam tenuiſſe dicitur. Has ſententias

 optimè

optimè in concordiam redigit Scholiaſt. Hom. ad Iliad. A. verſ.9. ἐκεῖσε δὲ ἐλθοῦσα δρεψαμένη (leg. δραξαμένη) δύο φυτῶν ἐλαίας καὶ φοίνικος διδύμους ἀπεκύησε παῖδας, Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα. Etiam Ovidius lib.6. met. verſ.335.

Illic incumbens cum Palladis arbore palmæ
Edidit invitâ geminos Latona novercâ.

Pœnas executus eſt) Barthius emendabat : *dolores*, ſed invitâ criticâ.ſupra fab.174 *Dum fratrum pœnas vult exequi*:fab.154. *ut exequatur mortem fratrum* Pœnæ matris ſunt,quas Python matri debebat.

141.

Fatalis fuit)Hoc eſt,exitium attulit.Flor.lib.3.cap.15. *Fatale Capitolium Gracchis*.Lib.4.cap. 7. *Fatalis arena Pompejo*.

143.

Ex Archia) Meliſſam appellat Apollod lib.2.ſub initium.

Junonis ſacra) Correxeram : *Junoni* , quod librarium τὸ s geminaſſe opinarer. fab. 274. *Phoroneus Inachi filius Junoni arma primus fecit*. Sed legerim ibi : *Sacra*.Nunc dubito. Ecce & ſupra dixit fab.40. *Sacra Deæ veneris per aliquot annos non fecerat*.

144.

Quod poſtea)Id eſt, ob quod. ſupra fab. 136. *Quod Polyidus æſtimans* &c.

145.

Crinus) Criaſus eſt Apollod. lib.2.

Baſus) Reſcribo *Jaſus* ex Apollodoro.Confer Pauſ.in Argolicis.

Ariſtorides) Si ex Pirantho natus , quo modo Ariſtorides. hoc eſt, Ἀρέστορος υἱός, ut loquitur Apollodorus ? Puto à gloſſa eſſe hoc vocabulum.

Exagitata coëgit eam ut ſe) Barth. ad Stat. *Exagitatam coëgit ut ſe*, quod amplector.

Boſphorus fines ſunt dicta) Divinavi , &,ut opinor , veravi. cum ſcribendum eſſe cenſui : *Boſphorus Sinus fuit dictus*. Apoll.lib.2. διέβη τόν τότε μὲν καλούμενον πόρον θρᾴκιον, νῦν δ' ἀπ' ἐκείνης βόσφορον.

146.

In monte Ætnâ) An in Ætnâ legebat flores , cùm raperetur Proſerpina? Nuſquam hoc mihi lectum. Forte ſcribendum : *In monte Enna*. Arnob. lib.5. *conſimiliter in alterâ fabulâ Henna nemus & flores quid ſunt?* Confer Jul.Firm. de Erroribus prof. relig. Et Ovidium 4. Faſt. verſ. 421. Quomodo tamen vulgata lectio ferri poſſit , docuit me, poſtquam hæc ſcripſeram , Barth.ad Stat.Tom.2.pag.934.

147.

Ad regem Eleuſinem)Vulgaris fabula eſt Triptolemi patrem fuiſſe Celeum regem Eleuſiniorum , & ad eum divertiſſe Cererem. Πανύασις δὲ Τριπτόλεμον Ἐλευσῖνος λέγει. Φησὶ γὰρ Δήμητρα πρὸς αὐτὸν ἐλθεῖν. Apollod. lib. 1. Hanc minus vulgatam opinionem nunc ſecutus videtur Hyginus. Scribendum ergo paulo inferius quoque. *Quod à patrie*

patris nomine Eleuſinem nominavit. Sed infra rurſus fab. 275. Eleuſinum appellat: *Eleuſinus*, inquit, *Mercurii filius Eleuſinem.* Uſus ergo terminatione Latina eſt, ut alibi *Titani* pro Titanes. Panyaſis ille, aliquoties ab Apollodoro laudatus, ut hoc ἐν παρόδῳ dicam, Mythologus videtur fuiſſe. Facit ejus, ni fallor, mentionem quoque Scholiaſtes Germanici Fab. Draconis, ſi ejus verba emendentur: *ut Pannaſis Heracleas refert.* Et in Cancro: *ut Pamaſis auctor dicit.* Utrobique repoſuerim: *Panyaſis.*

Clam in igne) Deeſt *noctu*, Supplendum ergo: *Noctu clam in igne.* Apoll. lib. 3. Τὰς νύκτας εἰς πῦρ κατετίθει τὸ βρέφος. Idem feciſſe Thetidem Achilli ſuo idem fabulatur.

Triptolemo alumno ſuo) Deiphontem Triptolemi fratrem Cereris alumnum facit Apollodorus.

Peleus) Quid *Peleus* hic agit? Vel tyrunculus non rudiſſimus legendum videat: *Celeus*: Apollod. lib. 3. Δήμητρα μὲν κελεὸς εἰς τὴν Ἐλευσῖνα ὑπεδέξατο. Virg. Georg. I. verſ. 165.

Virgea præterea Celei viliſque ſupellex.

Ad quem locum Servius: *Id eſt, vaſa de vimine, qualia Ceres Celeo aliquando monſtravit.* Vide præterea notas Voſſ. ad Juſt. lib. 2. cap. 6. Ovid. 4. Faſt. verſ. 508. & ſeqq.

148.

Cum ad conſtitutum veniſſet) Juven. Sat. 3. verſ. 12.

Hic ubi nocturnæ Numa conſtituebat amicæ.

* *Viderunt*) Barthius: *Dii riſerunt.* Quod adeo probo, ut in textum etiam recipiendum cenſeam, & tollendum inutilem aſteriſcum. Homerus Odyſſ. θ. ubi hoc adulterium perquam feſtivè depingit:

Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσι.
Τέχνας εἰσορόωσι πολύφρονος Ἡφαίστοιο

Ad progeniem ejus ſemper fuit inimica. Fulg. lib. 1. *Illa dolens quinque filias Solis amore ſuccendit*, id eſt, *Paſiphaen, Medeam, Phædram, Circen, Dircen.*

151.

Colchos ſervabat) Scribe: *Colchis.* In Genealogiâ. *Draco, qui pellem auream arietis Colchis ſervabat.*

152.

Cui cum flagraret) De hoc loco diximus ad fab. 126. Quod ad fabulam: Idem ſupplicium pater ille Deorum irrogavit Ophioni. Adi Schol. Homeri ad Iliad. θ. verſ. 479.

153.

Petierunt ab Jove) Imo à Themide quæſiverunt rationem genus humanum reparandi. Auctores Ovidius, Arnobius, Lutatius, alii. Cum Hygino tamen faciunt Apollodorus lib. 1. Tzetzes Chiliad. 8, 134. Scholiaſtes Germanici in Aquario. Immerito ergo erroris arguit Hyginum Barthius.

Laos enim) Scribe tu λαᾶς. Apollod. lib. 1. ὅθεν καὶ λαοὶ μεταφορικῶς ὠνομάσθησαν ἀπὸ τοῦ

 λαᾶς

λαᾶς λίθ☉-. Scholiaſtes Germanici: *ob quamrem λαὸς Græcè populus dicitur, quia lapis antiquitus λαᾶς appellatur.* Lapides autem hos nomina hominum ſemina ſumſerunt ex petrâ Agdo, narrante Arnobio lib. 5. Cæterum Etymologiæ hujus alias cauſas adducit Scholiaſtes Pindari ad Olymp. θ.

154.

Quem Pherecydes primus vocavit) Repono: *Padum vocavit.* Scholiaſtes Germanici in Eridano: *Ab Arato & Pherecyde Padus eſſe putatur.*

Phœbea, Etherie) Lego; Phœbe, Ætherie. Corruptum prius vocabulum etiam Heraclito περὶ ἀπίστων cap. 36. φόβη, λαμπετώ, Αἰγλη. Scrib. φοίβη.

155.

Carpſerunt) Id eſt, *membratim ſepararunt*, ut loquitur fab. 165. *Diſtraxerint* fab 167. Hygin. Poet. Aſtron. lib. 2. *quæ corpus ejus decerperent interfecti.* Ubi malim; *diſcerperent.* Scholiaſt. German. in Lyrâ. *quæ eum membratim diſcerperent.*

Pimeti filia) Nullus dubito, quin ſcripſerit Hyginus: *Epimethei.*

Arcada) Lege: *Arcas.*

Etolus) Micyllus ex Pauſania: *Aëtlius.* Scribe tu *Aethlius* ex Gr. Ἀέθλι☉-, *Æthlum* perperam nominat Natalis lib. 2. cap. I.

156.

Ex Perſide) Vel *Perſeide* ſcribendum ex Heſiod. Θ. verſ. 356. vel *Perſe* ex Tzetze Chil. 4. 137. Unde ſupplere potes, quæ hic deſunt. Ut & ex Genealogiâ noſtri, & Scholiis Pindari Olymp. Z.

157.

Cœtus) Legendum ordine inverſo: *Bœotus.* & fab. 186. *Bœotus Bœotiam.* Sed minuta hæc Orthographiæ vitia, cum editioni ipſe non ſim præfuturus, etſi non eſt conſilium, interdum tamen, neſcio quo modo, mihi non tempero.

Rias ex Alcyone) Heinſius ad 5. Faſt. Ovid. verſ. 499. Reſtituit *Hyrteus*, Micyllus *Antas* ex Pauſaniâ. Heinſiana conjectura præferenda. Reſtituendum hoc nomen etiam Scholiaſtæ German. in Pleiadibus: *Cum Neptuno duo, Alcyone ex quâ Hercus,* (leg. Hyrieus) *Celano ex quâ Lycus.*

Ephoceus) Hyperenorem appellat Apollod. lib. 3. pag. 168. edit. Commel.

Ericlimenus, Antheus) Scribe: *Ericlymenus, Antæus.*

Ex Celano Ergei filia) Atlantis eſt Apollodoro & aliis.

Amœmone item) Legerim ex fabula 169. *Nauplius ex Amymone Danai filiâ.*

158.

Phillammon) Infra fab. 161. Philammon numeratur inter Apollinis filios. Hic repoſueris rectius *Philacmon.* Apud Virgilium eſt quidam Pyracmon Æn. 8. verſ. 425. Aptiſſimum utrique nomen ab incude.

* *Pinther*) Tollo aſteriſcum & reſcribo; *Spinther* à σπινθὴρ.

160.

Cephalus ex Creuſa) Apollod. lib. 3. pag. 193. *ex Herſe.*

162. *Hil-*

162.

Hillus) *Hyllus* ſine dubio per y ſcribendum. Phlegon Olymp. fragm. Τοῦ Ὕλλου καὶ Δηιανείρας Apollod. lib. 2. Ἡρακλῆς ἐντεταλμένος Ὕλλῳ, ὃς ἐκ Δηιανείρας ἦν αὐτῷ παῖς πρεσβύτερος. Natalis tamen Comes Myth. lib. 7. cap. 1. Hyllum è Melitâ Ægæi fluminis filiâ, Hylum autem è Deianirâ tradit natum: quo auctore neſcio. Hoc ſcio multos illum virum inſpexiſſe ſcriptores, quorum nos vix nomina audivimus. Ovid. Heroid. 9. verſ. 44.

Nec pater Amphitryon, nec puer Hyllus adeſt.

Leontiades) Micyllus in margine: *Creontiades*. Optimè. Apollod. lib. 2. ἐκ Μεγάρας δὲ τῆς Κρέοντος Θηρίμαχος, Δηικόων, Κρεοντιάδης, Δηίων.

Euenus) Forte *Eueres* & paulo ante pro Leucippus *Cteſippus* reſcribendum ex eodem Apollodoro. Sed nihil affirmo.

Ex Theſpii filiabus) Lepidus poeta neſcio quis Anthol. lib. 4 cap. 8.

Τὸ πεντηκονταδέκατον τοῖον λυγρὸν ἔσχεν ἄεθλον
Μοῦνον καὶ πεντήκοντα συνελέξατο κούρας

Eas omnes gravidas feciſſe, & ex illis filios ſuſcepiſſe, quorum longum catalogum texit Apollodorus, referunt alii Mythologi.

163.

Othrepte) *Otrere* ſcribendum vel *Otrira* ut ſcribit fab. 222. & 237. Corruptum hoc nomen etiam in Juſtino lib. 2. cap. 4. ubi Orithya appellatur. Sed εὐστόχως Salmaſius inde *Otriria* exſculpſit.

164.

Quam pater feriens) Diximus de hoc loco in Diſſert. noſtrâ.

Myrrha) Hic Myrrham appellat, quam ſupra fab. 58. Smyrnam nominavit. Græcum nempe alterum, alterum Latinum.

165.

Buccas inflaret) Graviter, ut ſolet, Arnob. lib. 2. *Idcirco animas miſit, ut inflandis bucculas diſtenderent tibiis, cantionibus ut praeirent obſcœnis?*

Oeagri filius) Apulejo ſi credimus in Floridis, Hiagnis ejus pater fuit. Idem ſentit & Philippus Anth. lib. 1. cap. 11. epigramm. 1. & Tzetzes Chiliad. 1. 15.

*Ex * turis*) Barthius corrigit: *Curioſis* vel *Satyris*. Poſterius, quod & Micyllus jam conjecerat, probo. Vide Tzetzis locum modò adductum. Νυμφογενὴς Σάτυρος etiam Philippo eſt Anthol. lib. 1. cap. 11. epigr. 6. Salmaſius ad Solinum citat: *Unus ex Tityris*. Sine dubio ex ſuâ correctione. Nam ita ſolet ὁ πάνυ. Ovid. 6. Faſt. verſ. 703.

Juventam Satyrus primum miratur: at uſum
Neſcit & inflatam ſentit habere ſonum.

Commeletando) Melitari eſt meditari. Vide Servium ad verſum hunc Virgil. Eccl. 1.

Sylveſtrem tenui muſam meditaris avenâ.

Citharam verſabat) Hoc eſt, ad aliud modulationis genus

Citha-

Citharam accommodabat, ut interpretatur Salmaſius ad Solinum.

Scytha tradidit) Quicquid hic commentarus eram, etſi tantum non idem eſſet, abjeci tamen, poſtquam Salmaſianas hujus loci explicationes in Exercitationibus Plinianis ad Solinum vidi.

Membratim ſeparavit) Enarrator Arataeorum Germanici Fab. Aretophyl. *Infantem membratim laceravit*.

Marſyan) Scribe : *Marſyas*. & ſupra fab. 160. *Antias* pro Antian. Venit mihi in mentem quod ſcribit Ampelius libelli ſui memorialis cap. 8. *Marti autem quoque Corium, remigium Argonautarum*. Exiſtimo legendum : *Marſya quoque Corium*. Fabulam hanc ſuo more explicat Fulgent. lib. 3.

166.

Virginitatem armis defendit) Ita vulgò. Antigonus autem Hiſtor. Mir. cap. 12. Φησὶν, Ἡφαιστῳ ὀρθείσης τῆς Ἀθηνᾶς, συγκεζεκλιθεῖσαν αὐτὴν ἀφανισθῆναι.

Quod ἔρις) Ita & Fulgent. lib. 2. Myth. Scholiaſtes autem Homeri ἀπὸ ἐρίου καὶ χθονός. ad catal. verſ. 54. Vide ſis apud eum ridiculam fabulam, nam exſcribere eam cui bono?

Aglauro, Pandroſo.) Fulgent. lib 2. *duabus ſororibus Aglauro & Pandora commendavit*. Sed ſcripſerim ibi, ut hic habetur, *Pandroſo*.

167.

Jovis Semela) Barth. ad Stat. *Jovi-Semele*.

168.

Navem biproram) Ita dici autumat Barthius, non à duabus proris, ſed à firmitate unius alteræ ſubtextæ. Non probo. Heſych. ἀμφίπρυμνον πλοῖον, ἑκατέρωθεν πρύμναν ἔχον. Cur non ad eundem modum *biprora navis* dicatur ἑκατέρωθεν πρῷραν ἔχουσα ? Infra rurſus fab. 277. *Minerva prima navem biproram Danao ædificavit*. Imaginari poſſis utramque partem navis & anteriorem & poſteriorem, prout prorſum vel retrorſum agatur, nomen cum puppis tum proræ ſortiri, nam ſimul in prora & puppi quædam naves habebant gubernacula. Quæ hac ratione bipuppis, eſſet etiam biprora. Sed aliud dices eſſe ἀμφίπρῳρον, aliud δίπρῳρον, aliud ἀμφίπρυμνον Heſychii, aliud δίπρυμνον Athenæi lib. V. p. 204. edit. Caſaub. Non mentiar, Lector, ſi iſtam me ſtructuram capere non dixerim.

170.

Aſpis en Argo) Fab. 273. ἀσπὶς ἐν Ἄργει. Conjectura mea ſi locum haberet, ſcriberetur : ἀσπὶς ἐν Ἄργει. diſpiciant acutiores.

171.

In regia obruit) Apollod lib. 1. Τοῦτο ἀκούσασα τὸν δαλὸν ἀνείλετο Ἀλθαία, καὶ κατέθετο εἰς λάρνακα. Idem noſter ipſe narrat fab. 174. Confer Antonin. Liberal. Metam. cap. 2.

172.

Porthaonis) *Parthaonis* legendum ex Ovidio, Statio, Apollodoro,

doro, & Græcis Scholiaſtis. Atque ita etiam infra habes fab. 175.

173.

Parthecion) Reſcripſerim ex Ovidio *Echion*.

Æſculapius) *Amphiaraus* Micyllus. Sed Oiclis iſtum faciunt filium Ovidius & Apollodorus.

Laertes Arcippa) Micyllus; *Arceſii*.

Theſtii filii) Ovidius duos tantum novit *Plexippum* & *Toxeum*, quem in locum Lyncei ſubſtitui vellet Micyllus. Eadem nomina habes fab. 174. ſed fab. 244. Plexippum & Agenorem eos appellat.

Hippotas) Fecerim hinc *Hippothous*.

Mopſus Amyci) Imo *Ampyci*. Hinc *Ampycides* Ovidio, ſupra fab. 14. *Mopſus Ampyci & Chloridis filius*.

Hippaſſus) Scribe *Hippaſus* ex Ovidio.

Dryas Japeti) An *Martis*? Apollod. lib. 1. Δρύας ἄρεος.

Enatimus) Locus hic, ſi quiſquam alius, longè corruptiſſimus. Legerim: *Enaſimus, Alcon, Dexippus, Amycus, Hippocoontis*. Quatuor enim filios miſit in hanc expeditionem Hippocoon, quos alii aliis nominibus appellant. Μάνlις ἄειστος ὅστις Ἐιπώζει μάλιστα. Alii alia excogitent.

Atlantes Pondai) Et fabulæ & verba poſtulant ſcribi; *Atalante Schœnei*. Diodorus. lib. 4. *Inter venationis ſocios Atalanta, Schœneo nata, ſimul erat*. Conſentit Apollodorus lib. 1. Alii id tamen Jaſi filiæ tribuunt, etiam Callim. Hym. in Dian.

Κούρην Ἰασίοιο συοκτόνον Ἀρκασίδαο.

Non] nihili facio hanc conjecturam, etſi & ante nos in mentem veniſſe video doctiſſimo Micyllo. Corruptus in hac voce etiam Servius Danielis ad Æneid. 3. verſ. 113. *Scyros civitas eſt, exinde fuit Atlantes Cyrinei filia*: Lege: *Atalante Schœnei filia*. Recte hic reponi *Atlante Schœnei* probat ipſe Hyginus fab. 244. & 270.

Tenerdos) Optimè Micyllus: *Theba, Argos*.

Teurone) *Pleuron* idem.

Meſſe) Scribi: *Meſſene*.

Magneſta) Ni fallor, *Lariſſa* ſcripſerat Hyginus.

174.

Alcyone mærens deceſſit) Althæa autem, φθαρέντος τοῦ παιδὸς, μεταvοήσασα, ἑαυτὴν ἀναιρεῖ, Scholiaſtes Homeri modò laudatus. Verum nomen uxoris Melagri Cleopatra erat. Sed τὴν Κλεοπάτραν φερωνύμως καὶ Ἀλκυόνην ἐκάλουν, διὰ τὸ τὴν μητέρα Μάρπησσαν δίκην Ἀλκυόνος κλαῦσαι, ὅτε ἀφηρεῖτο αὐτὴν Ἀπόλλων. Schol. ad Iliad. I. verſ. 558.

176.

Trapezos) Melius ſcribas: *Trapezus*. Ut eſt apud Melam lib. I. cap. 19. Gr. Τραπεζοῦς. Noſter infra fab. 275. *Arcas Jovis filius in Arcadiâ Trapezunta*. Non tamen admodum videtur neceſſe. Ovid. 3. met. verſ. 224. *Agriodos*, format ex Gr. ἀγριόδους.

177. De

177.

De vertice Nonacrina) Putem ſcribendum; *Nonacrino.* hoc eſt, de vertice montis Arcadiæ. Hygin. Poet. Aſtron. lib. 2. *Quæ res geſta in Nonacri monte Arcadia.* Loenſis autem Miſcell. lib. 3 cap. 10. retinet *Nonacrina*, & ſubaudiri vult petræ ſive rupis. mihi nimis hoc durum videtur.

Creticis) Mſ. ut teſtatur Barthius, *Cretais.* quod idem eſt Hygin. poet. Aſtron. lib. 2. *ut ait. qui Cretica conſcripſit.* Sic Naxica & Argolica eodem libro dicitur Aglaoſthenes, Leon res Ægyptias conſcripſiſſe. Corrigendus ergo Germanici Scholiaſtes; *Sed, inquit, qui Creticam conſcripſit, refert.* Scribe tu meo periculo; *Cretica*: Ad eundem modum ab eodem Aglaoſthenes Aſiatica carmina, & à Fulgentio lib. 3. Feneſtella ſcripſiſſe Archaica memoratur. Nollem ergo hic acumen ſuum criticum fruſtra fatigaſſet Barthius.

Succumbere alumna) Id eſt, Junonis pellicem agere, quæ Thetidis alumna. Hinc illa apud Ovidium lib. 2. met. verſ. 528.

At vos ſi læſæ tangit contemptus alumnæ.

Hygin. poet Aſtron. lib. 2. *Quod Thetis Junonis ſit nutrix, cui Calliſto ſuccubuerit ut pellex.*

178.

Agenoris filia) Scholiaſtes Homer. ad initium βοιωτίας Phœnicis filiam facit Europam.

In taurum converſus) Fulg. Myth. lib. 1. *Sicut Europam in tauro rapuiſſe fertur, id eſt, in navem tauri picturam habentem: & Iſidem in vaccâ, ſimiliter in navem hujuſce picturæ.*

Bœotia eſt appellata) Ovid. confer lib. 3. meram. Notari meretur, quod loco modò laudato refert Homeri Scholiaſtes: Βοιωτία τὸ πρότερον Ἀονία ἐκαλεῖτο ἀπὸ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ Ἀόνων. Μετωνομάσθη δὲ Βοιωτία κατὰ μέν τινας ἀπὸ Βοιωτοῦ τοῦ Ἰτώνου, ἢ Ποσειδῶνος καὶ Ἄρνης. Ἔτι Βοιωτοὶ τιμῶσι τὸν προπάτορα αὐτῶν Βοιωτὸν, υἱὸν Ποσειδῶνος. &c.

179.

Semelem conflagravit) Scribere malim: *Semele*, παθητικῶς enim hoc verbum uſurpare ſolet. Vide fab. 154. 243. Cicero tamen 4. Herenn. cap. 13. *Quomodo urbs acerbiſſimo concidit incendio conflagrata?* Quod ad fab. ita de ea Scholiaſtes Homeri ad Iliad. ξ. verſ. 323. Ζεὺς δὲ μὴ δυνάμενος ἀνανεῦσαι, παραγίνεται (leg. παραγίνεται) εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἅρματος καὶ βρονταῖς ὁμοῦ, καὶ κεραυνὸν ἵησιν. Σεμέλης διὰ τὸν φόβον ἐκλειπούσης, ἑξαμηνιαῖον τὸ βρέφος ὁ Ζεὺς ἐκ τοῦ πυρὸς ἁρπάσας ἐνέῤῥαψε τῷ μηρῷ. Nempe innuere voluerunt ex ſemine Jovis Bacchum natum. Femur enim pudendam partem viri pariter & mulieris notat. Vide Heinſ. Ariſtarch. cap. 1.

180.

A ſuis canibus conſumeretur) Actæonem canes hi, ut equi dominum Diomedem abſumſerunt.

tunt. Vide Fulgent. lib. 3. Nimirum viſcera noſtra ſunt opes, & vita victus. Ovid. I. Heroid.

Viſcera noſtra tua dilacerantur opes.

181.

Echnobas) *Ichnobas* reponerem, niſi præcederet *Ichnobates*. Forte fuit: *Chionobas*.

Therodanapis) Lego: *Theriomachus*.

Elion) Micyllus ex Ovidio *Aello*. Id ſi minus tibi placet, ſcribas: *Echion*.

Coran Lege *Corax*.

Boreas) An *Bores*? Apollod. lib. 3.

Σπαρτὸς τ' ἂν, Ἄργης τε, βόρης τ' αἰψηροκέλευθος.

Non putem: Sed ſcribam potius βορῆς apud Apollodorum ex βορέως. Aptum id cani nomen ad velocitatem denotandam, & epitheto conveniens. fab. 84. *Equos aquilone velociores habuit.*

Omelympus) Scribam: *Melampus*. At jam in priori indiculo fuit *Melampus*. Quid tum? Etiam *Harpyia* fuit, quæ tamen hic iterum ponitur.

182.

Adraſta) Procul omni dubio ſcribendum: *Adraſtea*. Apollod. lib. I. ταῖς Μελισσέως παισὶ Ἀδραστείᾳ τε καὶ Ἴδῃ. Callim. Hym Jov. verſ. 47.

— σὲ δὲ κοίμισεν Ἀδρήστεια Λίκνῳ ἐνὶ χρυσέῳ. Vide notas ad fab 139.

Meliſſi) Scribe: *Meliſſei*. Hygin. poet. Aſtron. lib. 2. *Parmeniſcus autem ait Meliſſea quendam fuiſſe Cretæ regem, ad cujus filias Jovem nutriendum eſſe delatum.*

Bromie) Repono: *Brome*. Servius ad Eccl. 6. verſ. 15. *Bacchus a Bacchatione, id eſt inſania dictus. Alii a Bacche Nympha, quæ cum Brome ſorore ſua eum nutriverat in monte Nyſa, Anyſa nutrice.* Scrib. *a Nyſa nutrice.*

Munere alumni) Bacchi videlicet. Vide notas ad fab. 192. Ad de Gellium lib. 13. cap. 9. Sed hic deeſſe quædam obſervat Micyllus.

In juvenes) Phædrus fab. 33. *pulcra juvenis.*

183.

Locarie) Veravit divinus Salmaſius ad Solinum reſcribendo: *Jugaria*. id eſt, jugales.

Homerus tradit) Quis Homerus, Hygine? Mœonius ille vates Odyſſ. Ψ. verſ. 246. duos tantum nominat Lampum & Phaetontem. Fulgentius Erythræum, Actæonem, Lampon & Philogeum eos appellat. Adſcribam verba Fulgentii ex lib. I. Myth. idque eo libentius, quod videor inde deprehendere poſſe ætatem Scholiaſtæ Germanici. Sic ergo ille, & totidem ferme verbis Scholiaſtes: *Ipſius equis condigna ſic poſuerunt nomina, id eſt, Erythræus, Actæon, Lampos, Philogeus. Erythræus autem Græcè rubeus dicitur, quod à matutino ſol lumine rubicundus exurgat. Actæon ſplendens dicitur, quod tertia hora momentis vehemens inſiſtens lucidior refulgeat: Lampos* (*malè Schol. Lampros*) *verò ardens, dum ad umbilicum diei centratum* (*Scholiaſtes malè contra*

contra arcticum) *conſcenderit circulum. Philogeus terram amans dicitur, quod horâ nonâ proclivior vergens occaſibus pronus incumbat.* Nec hæc tantum verba, ſed totum illud caput de Apolline, nec non de Lunâ & Endymione Fulgentio ſuffuratus eſt. Conferat, cui tantum ab re ſuâ otii eſt.

Odice) Lege: *Dice* ex Heſiodo & Orpheo.

Thallo) *Thallote* eſt Pauſaniæ.

184.

In Chalcidium) Feſtus Pauli: *Chalcidonicum genus ædificii ab urbe Chalcidâ.* Lego, ut hic habetur, *Chalcidicum.* Et ita, ut poſtea vidi, repræſentat Scaligeri editio ex officinâ Patiſſonianâ. Sed perperam ibi *ab urbe Chalcidicâ. Chalcida* pro Chalcis, ut *Elida* pro Elis dictum, & ſexcenta alia. Arnob. lib. 3. *In Chalcidis illis magnis atque palatiis cæli:* Lapis Ancyranus: *Cumam continens & Chalcidicum templum Apollinis.*

Venit) Micyllus: *Vidit.* Atque ita legendum eſſe ante viſum Micyllum & ipſe videram.

Ab inimico ſe ulciſcendi) Frontin. lib. 3. cap. 16. *Hannibal ſimili conſilio ſe ab inimicis ultus eſt.*

185.

Qui in ipſo) Reſcribo: *Quæ.* Intelligit enim mala illa aurea.

Puella impetum alligavit) Id eſt, tardavit puellam. In Catalectis Pithoei de malis Matianis:

Hæc poterant celeres pretio tardare puellas.

Quibus Dii concubitum Veneris denegant) Falſiſſimum hoc eſſe ait Barthius, cum Leones venere non minus, quam cætera animalia utantur. Venere ſanè utuntur, verum non tam effuſi in eam ſunt, quam cætera animalia. Antigonus Hiſtor. Mir. cap. 25. ἡ δὲ λέαινα δὶς οὐ κυΐσκεται. Julius Firmicus: *Leonem ajunt in illâ agreſtis animi feritate continentiæ ſervare virtutem.* Si defendere Hyginum velis, dicere poſſis eum, *quibus* cum diceret, non omnes, ſed illos recens factos leones intelligi voluiſſe: vel leones non inter ſe, ſed cum aliis animalibus coire. Ita vult Servius ad Æn. 3. verſ. 113. cujus verba quoniam mirificè Hyginum noſtrum illuſtrant, non pigebit adſcribere: *Ut cum reſponſum accepiſſet, ſe poſt nuptias, ut quidam volunt, interituram: ut quidam vero, in naturam aliam commutandam, ſponſos provocatos, ac victos occideret. Poſtea Hippomenes Venerem, ut ſibi in eo certamine adeſſet, rogavit: à quâ cum accepiſſet de horto Heſperidum tria mala aurea, provocavit puellam ad curſum, & cum ſe videret poſſe ſuperari, ſingula cœpit jacere. Tunc Atalante cupiditate colligendorum malorum retenta, ſuperata eſt. Sed Hippomenes potitus victoria, cum gratiam Veneri, vel oblitus eſſet, vel neglexiſſet referre, impulſu ejus, in loco matris Deum, amoris impatientiâ, cum victâ concubuit. Unde irata Dea in leones eos convertit, & ſuo currui ſubjugavit; & pra-*

præcepit ne ſecum unquam leones coirent. Nam & Plinius in naturali hiſtoriâ dicit, leonem cum pardâ libenter, & pardum cum leænâ concumbere. Palæphatus cap. 14. Milanioni hoc tribuit, quod cæteri omnes, quos quidem viderim, Hippomeni.

186.

Melanippen) Forte *Menalippen*, ut aliis appellari obſervat Micyllus.

* *Ut regno cederet*) Legendum eſt *aut*, vel ita explicandus hic locus. *Ut illis regnum concederet*, Juſt. lib. 29. cap. 2 *Super hac cedere ſe illi regno.* Vellejus lib. 2. cap. 63. *Titulo imperii cedebat Lepido.* Sulpicius Hiſt. Sacr. lib. 1. *Alia vero cedere potius puero, quam diſcerpi eum mallet.* Sed prius præferam.

Infantem aliquem explicarent) Hoc eſt, alicunde eruerent, Malè ad hunc locum illuſtrandum adducit Barthius Plauti verba Pœn. act. 1. ſc. 1. Explicare ibi rem eſt augere, ampliorem reddere.

Eos cultris interficite) Poſtulat contextus orationis; *Interficerent*, Micyllus conjicit; *Interficere jubet.*

Bœotus Bœotiam) Ita ſcribendum eſſe ſupra monebam. Adi Scholiaſten Homeri ad catalogum, & Diodorum lib. 5. cap. 6.

187.

Compaſtor) Ita *Compranſor* apud Cic. Philippicis. *Conſacerdos* apud Cyprianum Sermone de Mortalitate. *Collibertus* in Fragm. Tragurienſi. *Communicipes, Compagani, Compar*, pro uxore aut marito in Vett. inſcriptionibus. At *Compresbyter, Condiaconus*, & ſimiles voces, quibus addere poſſis *Conthero-letes* ex Fulgent. lib. 3. quod ſint hybrides, meritò damnat Voſſius Vit. Serm. lib 4. cap. 20. *Coæqualis*, cui Græca vox ὁμῆλιξ reſpondet, fruſtra in Petronio quidam miratur, & Barbarum cenſet Voſſius lib. 1. cap. 19. eſt apud Juſtinum lib. 23. cap. 4. *Commortalis* apud Columellam.

Inſignia ingenuitatis) Monumenta, quæ Græci appellant γνωρίσματα. Vide Donat. ad Eun. Ter. act. 4. ſc. 6.

Timens regis judicium) Locus fœdè corruptus. Eum ſic mecum emenda: *Timens regi indicium fecit.* fab. 186. *Illa timens mittit ad paſtores.* Correctionem hujus loci video etiam in mentem veniſſe Commelino in Erratis, nunc demum mihi lectis.

188.

Biſaltidis filia) Ovid. 6. met. verſ. 117. *Arres Biſaltida fallis.* In eadem fabula *Aſopis* & Aſopi, *Nycteis* Nyctei, *Macareis* Macarei filia. Quid ſi ergo & hic reſcribas, *Biſalti filia?* Sed Germanici Scholiaſtes Altidis eam filiam facit. quod in *Biſaltis* vel *Biſalta* mutatum it Loënſis. lib. 3. Miſcell. cap. 10. Si ita legere malis, per me licet.

Crumiſſam) Micyllus; *Greminſam.* Germanici Scholiaſtes *Chrinuiſſam* appellat. Loënſis corrigit *Criniſſam*, hoc eſt, inquit, arietis inſulam.

d *Ipſe*

Ipſe autem in arietem) Lego: *ſe ipſe autem.*

Chryſomallus) Scholiaſt. Pindari. Φυξίῳ γὰρ Διῒ τὸ δέρας ἀφιέρωσεν. Ἔνιοι δέ φασιν ὑπὸ τοῦ Φρίξου ἀνατεθῆναι τῷ Ἄρει τὸ τοῦ χρυσομάλλου κριοῦ δέρας.

Habuit poſitam) Id eſt, dedicatam. ſupra fab. 3. *pellem ejus inauratam in templo Martis poſuit.* Julius Obſeq. Prodig. cap. 26. *Sacrificatum tum à Romanis donaque in templo poſita.* Eodem ſenſu Græci ſuum ἀνατίθημι & ἀνάθημα uſurpant.

189.

Pandionis filiam) Erechtei filiam facit Anton. Liberal. cap. 40. & Tzetzes Chil. I. 20.

Deiones filius) Infra fab. 241. *Cephalus Deionis ſive Mercurii filius.* ex Tzetze repoſuerim: *Deionei.*

De hoc tu) Micyllus: *Cætu.* Nihil verius.

Concedere) Micyllus: *Contendere.* Rectè.

Quod pueri ſolent dare) Priap. Carm. 2.

Simplicius multo eſt da padicare Latinè,
Dicere. —— ——

Apulejus *puerile corollarium* appellat. Mart. lib. 9. epiſt. 69.

Feſſus mille modis illud puerile popoſci.

Ut obſervaret) Intellige de obſervatione inſidioſa, quam *obſervantiam* nominat Hygin. poet. Aſtron. lib. 2. Ter. Andr. act. 1. ſc. 2. *obſerves filium quid agat.* Ita *ſervare* apud Plautum Aſin. 4. 1. *Tuus ſervus ſervet, veneri eas det an viro.* Ita τηρεῖν apud Græcos, de quo conſule Gatakerum in Diſſertatione perquam erudita de Stylo novi Inſtrumenti.

Archium) *Arceſium* corrigit Micyllus ex Homero & Ovidio.

190.

A mari) Putem ſcripſiſſe Hyginum *ad mare* fab. 66. *Cum veſtem ad mare lavaret.*

Delphos petit) Deeſt, ſi rectè mihi perſpectus Hygini ſtylus, *Sciſcitatum.* fab. 67. *Delphos profectus eſt ſciſcitatum.*

Quam) Deleo aſteriſcum, & ſcribo *quem.* Sententia eſt: *quem patrem eſſe ſuum Theonoe non agnovit.* Ita reſtitueram hunc locum, cum video id jam olim ante me feciſſe eruditiſſimum Micyllum.

191.

Matris Dea) Malit aliquis *Matris Deûm* vel *magna Dea.* Tolerabile tamen, quod eſt in textu, ut κατ' ἐξοχὴν dicatur mater. Virg. Æn. 6. verſ. 784. *qualis Berecynthia mater* &c. Fab. 274. *Midas rex Cybeles filius Phryx.*

A Timolo ſumtus) Lego: *à Tmolo judex ſumtus.* Ovid. 11. met. verſ. 156.

Judice ſub Tmolo certamen venit ad impar.

Idem tamen lib. 6. verſ. 15.

Deſeruere ſui Nymphæ vineta Tymoli.

Hyginus noſter ſupra fab. 164. *Jovem judicem ſumſerunt.*

192.

Ediderat) Barthius: *edicto ejece-*

ejecerat. Ego divinaveram, *exegerat.*

Pleiades dictæ) Vide Etymolog. magnum Sylburgii, & Hyginum poet. Aſtron. lib. 2.

Ideo autem) Micyllus: *Ita autem.* Ego legerim: *adeo*, quod & Barthio viſum.

Sex an ſeptem exiſtimentur) Sex enim tantum conſpiciuntur. Scholiaſt. Pindari ad Nem. B. αἱ γὰρ Πλειάδες κατὰ τὴν ἱστορίαν ἄστρον ἐστὶν ἐξ ἑπτὰ ἀστέρων συγκείμενον, κατὰ δὲ τὴν ὄψιν ἕξ. Confer Ovid. lib. 4. Faſt. verſ. 169.

Conſpicere) Micyllus: *conſpici*, Barthius *conſpici ſe* ex 1128.

Mortalem virum) Siſyphum videlicet.

Mærens crinem ſolutum gerit) Alludit morem Romanorum, quo conſtat in luctu fœminas ſolutis fuiſſe crinibus, ut apud Græcos tonſis. Virg. Æn. 1. verſ. 484. *Crinibus Iliades paſſis.* Juſtinus de Arſinoe. lib 24. cap. 3. *ſciſſâ veſte & crinibus ſparſis.* Hygin. Poet. Aſtron. lib. 2. *lamentantem crine ſparſo videri.* Similia Scholiaſtes Germanici, & quis non veterum?

Longodes) Scribendum: *Lonchodes*, à λόγχη haſta. Sed & in hoc nos occupavit Micyllus.

193.

Rex Amymneorum) Servius Æn. 1. verſ. 321. *Quidam a patre Arpalico, qui rex Amymoniorum Thraciæ gentis fuit, ita nutritam dicunt.* Atque ita hic, ut & fab. 251. ſcripſerim.

Habiturus ſucceſſorem regni) Fœminino genere τὸ poſſeſſor poſitum, ut apud Ovid. *auctor* lib. 4. Faſt.

> *Optima tu proprii nominis auctor ejus.*

Juno apud Virgilium Æn. 12. verſ. 159.

> *Auctor ego audendi.*

194.

Rex Piranthus) Imo Periander. Hygine. Auctores Oppianus lib. 5. Herodotus lib. 1. Gellius lib. 16. cap. 19. Tzetzes Chil. 1. cap. 17. Servius ad Virgilii Eccl. 8. *Hic Arion*, inquit, *Lesbius Citharædus optimus fuit: qui cum à Periandro rege Corinthiorum petiiſſet, ut ſibi liceret peragrare alias civitates, permiſſu ejus per multa oppida collectis beneficio cantilinæ opibus, Corinthum petere*(leg. repetere)*cœpit.* In Hygino ex Servio reponam pro civitatem *civitates alias*, niſi forſan rectius putes, quod eſt in Germanici Scholiaſte: *Ut civitatem arte ſua illuſtraret.*

Ornatu ſuo) Ornatu Citharœdico ſcilicet, quem pingit Ovid. lib. 11. verſ. 165.

> *Ille caput flavum lauro Parnaſſide cinctus.*
> *Verrit humum Tyrio ſaturatâ murice pallâ.*

Attulerunt Corinthum) Tænarum eum transvexit Delphinus, è quo cum deſcendiſſet, Corinthum eodem habitu perrexit.

Quos rex juſſit crucifigi) Servius: *Quos cum Rex de Arione requiſiſſet. illi eum mortuum mentirentur, produci Arionem juſſit,* * *adfigi.* Suppleo: *& inſidiatores*

res cruci adfigi. Cur enim Gronovii exemplo Servium ex Hygino, & Hyginum ex Servio non corrigamus? Cæterum, quem Piranthum hic nominat Hyginus ſupra fab. 124. Peranthum appellavit. Cum Hygino hic facit Germanici Scholiaſtes, qui hanc fabulam tantum non ad verbum ex Hygino, vel Hyginus ex ipſo, deſcripſit, niſi quod corrupte *Urion*, Arion qui eſt Hygino, ab illo appelletur.

195.

In Thraciam) Sed Palæphatus cap. 8. ᾤκει μὲν ἐν Τανάγρᾳ τῆς βοιωτίας.

Ad Byrſeum) Palæphatus & plerique alii Hyrieum nominant: quod nomen hic reſtituendum eſſe rectè cenſet Nob. Heinſius. Reſtituendum etiam in Apollonio, ubi *Hyreus* dicitur. Nec non Scholiaſtæ Germanici fabulâ Orionis. Adſcribam hominis verba, quandoquidem apprimè ad correctionem ſequentium faciunt. *Nigidius autem refert quodam tempore Jovem cum cæteris Diis apud Muſeum* (leg. Hyrieum) *Biſtoniorum regem hoſpitio dapſili copioſoque affectu prædito in hilaritate conſtituiſſe, ut in corio tauri, qui tunc immolatus fuerat, mingerent.* Corruptus in hac voce etiam Servius Æn. 1. verſ. 339. *Orion rex cum filios non haberet* &c. Scribe: *Hyrieus.*

Quem Hercules Ipſeo) Legendum ajo: *quem Hyrieus ipſis immolarat.* Hanc fabulam aliter, ſed latius & lætius narrat Ovidius lib. 5. Faſt. verſ. 531. & ſeqq.

Annuerant omnes, omnes ad terga juvenci
Conſtiterant, pudor eſt ulteriora loqui.

Heinſ. *juvencæ* ſcribi jubet, & vaccam ab illis initam deſcribi autumat. Neſcio, an hoc voluerit poeta. Sed *terga* cum dixit, tergus cultoris illius pauperis agri ab Hyrieo immolati intelligi voluiſſe putem. Ponunt enim poetæ tergum pro tergore. Virg. Æn. 7. verſ. 94. Ovid. 12. met. verſ. 97. Et quis non poetarum? Etiam Sulpicius Severus lib. 2. Hiſt. Sacr. *Ut ferarum tergis contecti laniatu canum interirent.* Suam ſibi ergo habeat obſervatiunculam Eugraphius ad Ter. Heaut. 4. 4. *tergum tergi dorſum: tergus vero tergoris corium dicitur.* Fundus meæ correctionis eſt in Palæphat. cap. 5. *Quocirca Dii tres illi, cum bovis pellem, ab eo in eorum honorem immolati, accepiſſent, in eam urinam veluti ſemen infundentes minxerunt.* Adi etiam, ſi lubet, Hygin. poët. Aſtron. lib. 2. Barthius ad Statium emendat: *quem Hercules Piſæo Jovi immolarat.* quo auctore, neſcio.

Natus eſt Orion) Palæphatus modo laudatus: *Decem menſibus decurſis, natus eſt Urion, ſic primum quidem denominatus, eo quia Dii tali pacto urinam intra corium illud infuderant, poſtea vero propter bonum nominis ſonum Orion dictus eſt.*

196.

Juſſit eos) Apuleius Floridis: *Ægrum*

Ægrum jubet, ut bono animo ſit. Auſonius Ludo:

Recte olim ineptum Delphicus
juſsit Deus,
Quærentem quiſnam primus
ſapientum foret,
Ut in orbe tereti nomina eorum
inſcriberet.

Ita legit Scaliger, quem adi Animadverſ.lib.2.cap.2. Immeritò ergo reprehendit Caſaubonum Scioppius, quod ſcripſerit; *Juſsit me rex ut ſcriberem.* Immeritò etiam in ſcriptis Lipſii: *Ut quid* pro quamobrem. Symm. lib.3.ep.41. *Ut quid multa?* Helleniſmus eſt, quo præter Platonem creberrimè utuntur οἱ ὁ. Joſ.cap 7.verſ.7. Ἱνατί διεβίβασεν ὁ παῖς σου τὸν λαὸν τοῦτον τὸν Ἰορδάνην; Eri. Voſſii commentariis de vitiis Sermonis *mutuo ſumere* pro mutuari, Juſtin. lib. 17.cap.2. *Ab Antigono naves ad exercitum in Italiam deportandum mutuo petit.* Sed Juſtinus non ſatis idoneus auctor eſt Latinitatis. Vapulet ergo Scioppius, quod ejus auctoritate contra Voſſium ipſe utatur. Sed, ne quid diſſimulem, ſequor tamen ſententiam Scioppii, & non ſatis Latinè dici arbitror *mutuo petere naves.*

In capram) Ampelius Libri Memorialis cap.2. *Capricornus, cui nomen Pan. Quo tempore Python* (leg. Typhon) *ſpeluncas incolens in monte Tauri Ægyptum profectus eſt ad bellum, Pan ſe in capræ figuram convertit. Igitur Dii immortales, poſtquam Pythonem* (leg. Typhonem) *dignâ pœnâ affecerunt, Pana aſtrorum memoriâ decoraverunt.* Confer Hygin. poët. Aſtron. lib. 2.

197.

Quem piſces) Sententia poſtularet *quod.* Sed Barthius in Mſ. haberi ait *cum id.*

Excluſiſſe) Barthius ex Mſ. ſuo *excluſit*, atqui non ova aves, ſed pullos excludere dicuntur. Cogitavi; *excalefacto eo excluſerunt.*

Et juſtitia) Barth. ex Mſ. *Hæc.* optimè.

Et ab Jove) Lego: *ei ab Jove.* Lector judicet: Similia planè Scholiaſtes Germanici; adeo ut quædam ab Hygino, vel Hyginus ab ipſo videatur mutuatus. *Nigidius hos piſces dicit in flumine Euphrate fuiſſe, & ibi ovum inveniſſe miræ magnitudinis, quod volventes ejecerunt in terram, atque ita columbam inſediſſe, & poſt aliquot dies excluſiſſe eam Syriæ* (leg. Deam Syriam) *quæ vocatur Venus, maximeque miſericors ad homines pertinebat, quæque multa, quæ ad utilitatem hominis verterentur, ea dicitur inveniſſe. Quæ quoniam Jovis ſæpius à Mercurio laudari nominarique audiret, quod in Deos religioſa, in hominibus officioſa diligenter fuerit, rogata à Jove, quod ſibi optatum tribui poſtularet, illa ait, ut piſces, qui ſuam originem ſervaſſent, immortali præmio afficerentur, Jupiter in duodecim ſignis piſces ſiderum ſplendore decoravit. Unde quoque Syri, neque hos piſces edunt, & columbas poteſtate decorant.*

198.

Fatalem crinem) Lutatius: *Crinem purpureum abſcidit genitori, quo fata patria continebantur.* infra fab. 242. *Niſus Martis filius, crine fatali amiſſo, ipſe ſe interfecit.*

Halieton) Corruptius Lutatius: *Alieton*, Scribendum; *Haliaton* vel *Haliaeton*. Servius ad Eccl. 6. *aquilam piſcarien* appellat. Corruptum hoc; ſcribe: *piſcariam*.

199.

Cratetis fluminis) Servio ad Eccl. 6. eſt Cretheidos Nymphæ filia. ad Æn. autem lib. 3. verſ. 420. *Scylla*, inquit, *Phorci & Cretidis Nymphæ filia fuit.* Sed & hic Cretheidis vel Cretheidos ſcripſerim. Oblitus hic ſui Hyginus. In Geneal. & fab. 151. Typhonis & Echidnæ filiam facit.

Lavari) Etſi contra Varronis regulam, ex uſu tamen magis bonorum auctorum eſſet, *Lavare*. Ter. Eun. act. 3. ſc. 5. verſ. 47. Plautus Truc. act. 2. ſc. 3. Au ctor fragm. Trag. cum Hygino noſtro pag. 13. *& ego, inquit, non quotidie lavor.* pag. 45. *quibus lavari jam cœperat votum eſſe.*

Propter Zelum) Fulg. lib. 2. *Zelataque Scyllam, fontem, in quo lavari ſolita erat, venenis infecit.* Idem lib. 1. *Odium cauſale eſt, ut amoris Zelus atque invidia.* Zelum eleganter rivalitatis dolorem appellat. Servius Æn. 3. verſ. 420.

Quæ injurias) Τὸ *quæ* rectius deleveris.

Pranavigantem) Virg. Æn. 6. verſ. 705.

Lethæumque domos placidas
qui pranatat amnem.

Præ valet præter, ut *ex* extra. Plin. in Epiſtolis. *Exiluit cathedram.* Quod nollem ut minus Latinum in præfatione ſua damnaſſet Stephanus. Curt. 4. 2. *eminebat aquam.* Interpres Hiſt. Apollon. Tyrii: *Evaſit cubiculum.*

201.

Furaciſſimus) Ovid. lib. 11. met. verſ. 311.

Alipedis de ſtirpe Dei verſuta
propago
Naſcitur Autolycus furtum ingenioſus ad omne.

Κλέπτης θεὸς Mercurius. Hinc ille ruſticus apud Anton. Liberal. fab. 16. Κλέπτην ἔλεγχε ὁ τιμᾶν θεόν. Fulg. lib. 1. Myth. *Furatrinum* appellat *Deum*. Vide ejus imaginem Albric. cap. 6. Cur autem fur Mercurius? ὅτι ὁ ζεὺς κλέψας τὴν ἥραν ἐμίγη. Schol. Hom. ad Iliad. Ω. verſ. 24.

Ipſipylon) Scribas cenſeo; *Siſyphium*. Ovid. lib. 13. met. verſ. 31. Sed & hoc jam occuparat Micyllus.

202.

Chylus) Repone ex Apollod. lib. 3. *Iſchys.* Ἴσχυϊ τῷ Ἐλάτου ἀδελφῷ συνοικεῖν. Editio Leidenſis præfert *Alcionetus*. Malè. *Alcioneus* ſcribi debuit. Anton. Lib. fab. 20. ὅτι πρῶτος ἀπήγγειλε Κορωνίδα τὴν Φλεγύου θυγατέρα γαμηθεῖσαν Ἀλκυονεῖ.

204.

Noctu patet) Barth. *paret* vel *parit*.

parit. Prius probo. Cato Scholaſticus:

Temporibus peccata latent, ſed te npore parent.

206.

Filiam) Reſcribendum *filium.* fab.239. Ex eo quem conceperat interfecit.

219.

Timeni filius) Reponendum *Temeni* cum ex aliis, tum ex Strabonis lib. 8.

Nam Timenus Herculis filius fuit) Si hæc verba includas parentheſi, & τὸ *qui* deleas tolli poterit aſteriſcus. Verum non pater Hercules Temeni, ſed atavus fuit. Vide Paterculum lib. 1. cap. 1. Et ibi Lipſium.

Caprâ duce) Tale quid de Carano narrat Juſtinus lib. 7. cap. 1.

220.

Qui cum vellet) Micyllus: *cui.* Benè, etſi non admodum neceſſariò. Utrum τὸ *qui* dandi caſu per Q an per C eſſet ſcribendum multum agitata jam olim inter Grammaticos quæſtio. Vide Velium Longum de orthograph. Donatum Andr. Ter. act. 1. ſc. 1. Scalig. de cauſis Ling. Lat. lib. 1. cap. 24. Bemb. Libr. de Terentii fabulis.

Secus) Id eſt, *non benè.* Benè de hac particula Scioppius in Famiani infamiâ.

Corpus) Barthius: *Cor ejus.* Non poſſum reprehendere. Cor enim ſpiritus & mentis ſedes. fab. 191. *Quale cor in judicando habuiſti.*

221

Ex Ephyrâ) fab. 275. *Ephyre Nympha Oceani filia Ephyrenquam poſtea Corinthum appellarunt.* Heſych. Ἐφύρη ἡ νῦν Κόρινθος.

222.

Septem Lyrici) Atqui Lyrici vates numero Mnemoſynarum ſunt, ut canit Auſonius.

223.

Otrira) ἀντὶ τοῦ *Otrero*, ut fab. 237. Et in Geneal. *Nimertis* pro Nemertis. Vide quæ notavimus ad fab. 31. Videntur ultimis temporibus verſificatores illi non meliores quam poetæ etiam E Latinum, ut I pronunciaſſe; certè ſyllabam ES, tanquam IS corripuerunt. Abbas Columbanus:

Ignotum noto nunquam præpones amico.

Poetaſter neſcio quis apud Spartianum Peſcen. Nigro cap. 12.

Hunc reges, hunc gentes amant, hunc aurea Roma.

Catalect. Pith. lib. 3.

Ut plures uno crederes ore loqui.

Capella lib. 6.

Hic igitur furva oculos ſplendeſcere noctis

Cerneres ex auro, ut ſacra flamma micat.

Ita poſteriorem in *Thales, Lyriſus, Ganymedes* corripiebant obſervante Scioppio Verſ. lib. 2. cap. 8. Euphorbius, non Virgilius, ut putat Scioppius Epigr. de Livore.

Aut tradat Ganymedes ipſe nectar.

Verum in Genevenſi editione Epigram. & Poem. Veterum pag. 24. viſitur *Catamitus.* De

Thales & *Lyriſus*, quod ait verum eſſe docuit me Gretſerus Inſtit. Ling. Græcæ pag. 123.

Auſonius:

Thales ἔγνω, πάρεστι δ' ἄπη protulit.

Sidonius:

Alcæo potior Lyriſus ipſo.

Martis conjux) De Amazonum reginis Juſtinus lib. 2. cap. 4. *Ne ſucceſſibus deeſſet auctoritas, genitas ſe Marte prædicabant.*

Lapidibus Lychnicis) Id eſt, marmore Pario, quod à veteribus etiam Lychnites appellabatur, quod, Varrone teſte, ad lucernas in cuniculis cæderetur. Anſelm. Boët. Hiſtor. Gem. & Lapid. cap. 267.

Lapidibus variis) Id eſt, varii coloris. Sic apud Petron. *pica varia.*

Altæ pedes 60) Strab. lib. 17. εἰσὶ σταδιαῖαι. Scripſerim ergo hic 600. Solinus cap. 45. *Pyramides turres ſunt in Ægypto faſtigiatæ ultra excelſitatem omnem, quæ fieri manu poſſit. Itaque menſuram umbrarum egreſſæ nullas habent umbras.* Anonymus περὶ ἀπίστων. cap. 2. αἱ ἐν Αἰγύπτῳ Πυραμίδες, ὧν ἡ μείζων πήχεις ἔχει πετρακοσίας.

224.

Calliſto filius) Diximus de hac locutione in Differt. noſtrâ, & ad fab. 1.

Conlactius Muſarum) Σύντροφος. Chariſ. lib. 1. *Conlactaneus dici debet. nam collactius nemo dicit.* Æquè verum hoc, bone magiſter, ac illud lib. 3. *Imperor nemo dicit, & quod ſub finem ejus libri inculcas: dici non poteſt ſol occaſus. δύσας ὁ ἥλιος.*

In aquario) Cur non *in aquarium*, quo caſu cætera extulit? Sed et hic, ita & ſupra fab. 177. *Poſtea Jovis in ſtellarum numero retulit.*

225.

Jovi Olympo) *Olympio* ſcribendum fab. 223. *Signum Jovis Olympii.* Fragm. Trag. *Licet mehercules Jovem Olympum clames:* ubi rectè Schefferus: *Olympium.*

238.

Id eſt) Inducenda hæc verba judico.

Galliſthenem Euboea) Lege potius cum Micyllo: *Calliſthenes Euboeam filiam.*

Oenei filiam) Imo Oenei filius. male infra fab. 246. Schœnei filius. vid. Apollod. lib. 1. pag. 25. edit. Commel.

239.

Marcareum) Vide ſupr. fab. 25.

Plinthium) Lege: *Sphincium*, ex fab. 1.

Tyros) Imo *Tyro* fab. 254.

242.

Athenis) *Thebis* ſcribe cum Micyllo ex fab. 67.

243.

Pelei filia) Scribe: *Peliæ*, Tzetz. Chil. 1. 53.

Antigona propter ſepulturam Polynices) Scribe: *Polynicis.* Sed falſum hoc. Vide fab. 72. ubi ſemet ipſe refellit. Sophocles juſſu patris interfectam: Apollod. lib. 3. vivam defoſſam tradit.

244. *Perſi*

244.

Perſi filium) Scribendum: *Perſei*. Τοῦ Περσέως. Fabula eſt apud Apollod. lib. 2.

Megapentheum) Leg. *Megapenthem*. ex Gr. μεγαπένθης.

Phegeus) *Phlegeus* ex fab. 245.

Phillus) Imo *Hyllus* ex fab. 162.

247.

Thaſius) Thraſus eſt Ovid. Ibid. verſ. 477.

Prædave ſis illis, quibus eſt Latonia Delos
Ante diem rapto non adeunda Thraſo.

Delo ami)Nullus dubito quin reponi oporteat: *Anii*. Tò *Delo* ex ſequentibus vitio exſcribentium huc intruſum. Virg. Æn. 3. verſ. 80. *Rex Anius, rex idem hominum Phœbique ſacerdos.*

Delo) Ἀντὶ τοῦ *in Delo* vel *Deli*: Ita *domo* pro domi Suet. Cæſare cap. 20. *domo abditus*. Gloſſ. *domi, domo* καὶ οἴκοι, ἐν οἴκῳ. Juſt. 20. cap. 3. *Corintho nunciata victoria*. Sic Ampelius cap. 8. *Rhodo ſignum marmoreum pulcerrimum*. Inſcript. vet. apud Gruterum pag. 660. *Edocatus Juliâ Emona*. Schol. Germanici. *Sunt earum virginum, quæ Lesbo perierunt*. Flor. 4. 1. *Prima Arimino ſigna cecinerunt*. Hyginus infra fab. 249. *Ægypto oppida communire*. Deeſt in talibus præpoſitio. Virg. Æn. 4. verſ. 35.

Eſto: ægram nulli quondam flexere mariti,
Non Libyæ, non ante Tyro.

Hic Servius: *Aut in Tyro, ac ſi diceret Tyri, aut* Τυρόθεν, *id eſt de Tyro, ut Dardanus Heſperia*. Vitiata ſunt quæ ſequuntur. *Quidam autem Libyæ mariti Libycſtero mariti Tyrii exponunt*. Hunc locum integrum ſic puto poſſe legi. *Quidam autem Libyæ mariti Libyæ mneſteres, mariti Tyro, mneſteres Tyrii exponunt*. Nam cum Modicio cenſeo poſt τὸ *Tyro* ponendum eſſe τελείαν ὑποστιγμήν. Maritos appellat non qui erant, ſed eſſe cupiebant, ut exponit ipſe Servius. voce *mneſteres* fab. 126, & forſan etiam fab. 81. uſus etiam Hyginus.

248.

Extra metam)*Venatum* lege, ut diximus ad fab. 18.

Apud Lyum) Scribe: *Lycum*, ut eſt in Micylli editione, & ſupra fab. 14. Sed piget his immorari.

Hyon)*Hyas* Micyllus. Vide fab. 192.

250.

In quadrigas ſedens) Lege mecum: *in quadrigâ*. Librarius τὸ S geminavit. Apollod. lib. 1. καὶ βύρσας μὲν ἐξηρτημένας ἐξ ἅρματος μετὰ λεβήτων χαλκῶν σύρων ἔλεγε βροντᾶν. Scribendum cenſeo: ἐξηρτημένας, hoc eſt, de curru ſuſpenſas. Tzetzes Chiliad. 7. 107. Ἐν βύρσαις τε καὶ λέβησι τοῖς δρόμοις τῶν ἁρμάτων βροντὰς ἀπομιμούμενος δὲ ἐκεραυνώθη. Interpres: *In pellibus atque Libycis curſibus curruum*. Ridiculè. Repone ex Apollod. lib. 1. λέβησι. *In quadrigâ* legebat etiam Scioppius, ita ſcribens in Diſſert. de Styl. Hiſtor. *Hujus notæ* (τῶν καπηλικῶν) *vox eſt quadriga pro curru qua-*

tuor equis juncto apud plebejum ſcriptorem Hyginum, qui dicit in quadrigâ ſedere, cum Cæſar, Cicero, Livius, & alii quadrigas dicant, quatuor equos junctos ſignificantes, & inde quadrigarum currus apud eosdem. Cum Hygino loquitur Fulgent. Myth. lib. 1. *Huic quoque quadrigam adſcribunt.* Et Scholiaſtes Germanici Fabulâ Erichtonii; *Hic primus currus homines equis junctis docuit ſimiles quadrigæ ſolis facere.* Servius ad Æn. 2. verſ. 272. BIGIS. *Secundum artem dixit, quæ exigit, ut quæ de pluribus conſtant, plurali tantum dicantur, ut bigas, quadrigas, mappas. Sed hæc plerumque corrumpit auctoritas, ut Horatius, ne ſordida mappa. Item Statius,*

Roriſera gelidum tentaverat aera biga.

251.

Hercules) Vide Scholiaſt. Hom. Iliad. θ. verſ. 368. qui non nulla non indigna lectu hic habet.

Carani) Scribe: *Coerani*. Apollod. lib. 3. Πολυΐδ@ ὁ Κοιράνȣ. Ita etiam Palæphatus, qui fabulam hanc explicat.

Mercurius aſſiduo itinere) Hinc conqueritur apud Lucianum in Deorum Dialogis: *Soli omnium ne noctu quidem quietem agere licet. Sed oportet me etiam tunc defunctorum animas Plutoni adducere, manium que ducem agere.* Hinc Ἑρμῆς χθόνι@ apud eundem Dialog. de mercede conductis.

Menophrus) *Menephron* ſcribendum ex Ovid. lib. 7. met. verſ. 383. & notavit jam Micyllus.

254.

Illyrica) Lego: *Illyria*, ut fab. 240. vel *Illyrico*. & paulo ante *Chalciope*.

Xantippe) Pero dicitur à Valerio lib. 4. cap. 1.

Myconi) *Cimoni* ex Valerio reponit Micyllus. Ego contra Valerium ex Hygino correxerim. Nam Cimon ille Valerianus ex Cimonis Athenienſis exemplo, quod proximè ſequitur, natus videtur.

Pythia) *Pythias* vel potius *Pinthias*, ut placet Salmaſio ad Solinum, & Turneb. Adverſ. lib. 20. cap. 13. Cæterum quod Hyginus Damoni & Pinthiæ, id Anapo & Amphinamo; quod Mœro & Selinuntio, id Damoni & Pinthiæ tribuunt alii, ut poſt Micyllum & Salmaſius obſervat.

Clops & Bitias) à Cicerone 1. Tuſc. cap. 47. Herod. lib. 1. & Luciano Charonte Cleobis & Biton dicuntur.

Feſſi ſomno acquieverunt) Cicero loco modo laudato: *poſt epulas cum matre adoleſcentes ſomno ſe dediſſe, & mane eſſe inventos mortuos.* Hyginus ita hæc narrat, quaſi ex κοιμήσει ὕπνῳ collegiſſe κοίμησιν θανάτȣ Cidippen innuere velit. De illa Maximinianus eleg. 1.

Ipſa etiam requies cunctis gratiſſima ſomnus.

Et ſi non eſt neceſſe, non ſnale tamen hic reſcriberes *Somni*. Joan. cap. 11. verſ. 13. Ἐκεῖνοι δὲ ἔδοξαν ὅτι περὶ τῆς κοιμήσεως τȣ̃ ὕπνȣ λέγει. 1. Reg. cap. 26. verſ. 7. καὶ ἰδȣ̀ Σαȣ̀λ καθεύδων ὕπνῳ

ἐν λαμπήνῃ. Tempus mortis illi aſſimilabant pagani, quod dormiendo quis tranſigit, vel quo nondum natus fuit. Quam κοίμησιν ὕπνου Evangeliſta, ὕπνου ἀνάπαυσιν appellat Homeri Scholiaſtes ad Iliad. I. verſ. 709.

255.

Tullia Romanorum) Sic mox rurſus fab. ſeq. *Lucretia Romanorum* pro Romana. Juſt. lib. 2. cap. 2. & 7. *Alexander Lynceſtarum* pro Lynceſtes. quod quanquam mutatum eum homines docti, forte tueri ſe tamen hoc poterit exemplo.

256.

Philacis filia) Scrib: *Philaci*, ut fab. 243. vel *Phylaci* potius ex Gr. φύλακος.

257.

Commeatum indulſit) Barthius hic notat: *commeatus eſt, quod itineri utile eſt & neceſſarium.* Tu audi potius Feſtum: *Commeatus tempus illud ſignificat, quo quis ire & redire poſſit.* Interpres Hiſt. Apollon. Tyrii. *Juvenis conturbatus, accepto commeatu, navim conſcendit tendens in patriam Tyrum.* Commeatum appellat triginta dierum ſpatium, intra quos rediret.

Ut niſi) Ut ἀνακόλουθον evitemus: ſcribendum; *Quod niſi.*

Phalaris) Atqui modo Dionyſium appellaſti. Ergo Phalaris κατ᾽ ἐξοχὴν pro Tyranno, ut Hannibal pro ferociſſimo & capitali hoſte apud Petronium. Ambo quidem Siciliæ fuere Tyranni, ſed

Ὁ Φάλαρις πολλάκις ἐπὶ τοῦ πυθαγόρου,

Ὁ δὲ γε Διονύσιος Πλάτωνι συνεχώρει.

Verba Tzetzis ſunt Chiliad. 13. 471.

Liberato flumine) Hoc eſt, ſuperato. Front. lib. 4. cap. 7. *Cum à Theſſalis in fugam verſus flumen liberaſſet.*

A longè) ἀπὸ μακρόθεν. Marc. cap. 15. verſ. 40. ἦσαν δὲ γυναῖκες ἀπὸ μακρόθεν θεωροῦσαι.

Armodius & Ariſtogiton) E margine in textum irrepſiſſe hæc arbitror.

Eundem Phalarim) Ælianus Var. Hiſt. lib. 11. cap. 8. Hipparchum fuiſſe memorat.

Suſtine carnifex) Apulejus Apologiâ. *Suſtine pauliſper quæ ſequuntur.*

258.

Epulando appoſuit) Melius foret *epulandum*. fab. 176. *in epulo.* fab. 206. *in epulis.* fab. 41. *ad epulandum.*

Quâ ſol aufugit) fab. 277. *fratrem profugit.* Sic Curt. lib. 10. cap. 2. *Servi dominos profugere.*

259.

In ſe gloriam migraret) h. e. transferret. Verba neutra ſæpe activè ponuntur. Titinnius: *quot peſtes, ſenia, & jurgia ſeſemet additus emigrarunt.* Haimo in mediâ Barbarie in Amos cap. 6. *Secundum hiſtoria veritatem de Judæis dicit, qui in captivitatem transmigrati ſunt.*

260. Ad

260.

Ad Italiam) Eutrop. lib. 2. *Is mox ad Italiam venit.* Et ſic paſſim ille pro in Italiam. Servius ad Æn. 1. *& multi alii eo tempore ad Italiam venerant.* Ita *à* pro *ex* Flor. I. 24. *Allatas à Græcia leges &c.*

261.

Secundum conſuetudinem) Ponendus ante hæc verba aſteriſcus. Excidit particula *cum*.

Carendi ſororis) Correxit Gronovius ὁ πάνυ: *curandi furoris.* Optimè, ut ſolet. Atque ita ſcribendum eſſe jam docuerat nos, antequam ſummi illius viri notas ad Virgilii vitam vidiſſemus, vetus commentator Horatii ad illa verba *Patiens Lacedæmon* Od. 7. lib. I. *Quia in aris Dianæ adoleſcentes verberibus immobiles cadebantur : poſt matricidium namque Oreſtes furibundus, adiit oraculum Apollinis, de ſanitate acquirenda : reſpondit oraculum, eum poſſe ſanari, ſi è Taurica regione Dianæ Scythicæ ſimulacrum auferret : profectus itaque in Tauricam, ubi ſoror ejus Iphigenia Dianæ ſacerdos, advenas immolabat, ab ea eſt agnitus, cui parcens interrogavit cur veniſſet: re itaque cognita, ipſa cum fratre quem ſecuta eſt, ſimulacrum abſtulerunt, delatique in Italiam illud collocarunt in nemore Aricino Dianæ ſacro : at poſtea quam videretur Italis numen immite & aſperum, illud orientem verſus miſerunt, atque à Lacedæmoniis ſuſceptum eſt : ſed ii quoque verentes ne aut crudelitatem aut ſævitiam aliquam Diana in ipſos exerceret, hoc ſtatuerunt ut juvenis ejus aras aſcenderet, quem alius tam diu loris cæderet, donec ſanguis è viſceribus in aras manaret, atque ita numini ſatisfieret.* Correctionem hujus loci firmat ipſe Hyginus fab 120.

Et cum) Gronovius: *& cum his.* Pylade videlicet & Iphigenia.

Notandum à face) Gronovius: *Non tantum à face.*

Quia auri ſuperpoſiti) Emenda *aris.* Idem Gronovius. & notaverat quoque Micyllus. Præter Horatianum interpretem & Servium confirmat id etiam Cicero 2. Tuſc. *Spartæ vero pueri ad aram ſic, verberibus excipiuntur, ut multus è viſceribus ſanguis exeat ; nonnunquam etiam (ut cum ibi eſſem audiebam) ad necem.*

270.

Jaſion Iliſthii) Apollodorus longè aliter lib. 3. Ἠλέκτρας δὲ τῆς Ἄτλαντος καὶ Διὸς Ἰασίων καὶ Δάρδανος ἐγένοντο. Ἰασίων μὲν οὖν ἐρασθεὶς Δήμητρος καὶ θέλων καταισχύναι τὴν θεὸν κεραυνοῦται. Ab Apollodoro rurſus abit Servius ad Æn. 3. *Dardanus & Jaſius fratres fuerunt : Sed Dardanus de Jove, Jaſius de Corito procreatus eſt, a cujus nomine & mons & oppidum nomen accepit : poſtea Jaſium Dardanus dicitur occidiſſe.* Hygin. poet. Aſtron. lib. 2. *Hermippus, qui de ſideribus ſcripſit, ait Cererem cum Jaſione Electræ & Coryti filio concubuiſſe, quamobrem complures cum Homero fulmine percuſſum dixerunt.*

Cha-

Charopis) Lege : *Charopi*. fab. 97. *Nireus Charopi & Nymphæ filius.*

Pandionis filius) Atqui ſupra fab. 189. *Procris Pandionis filia. Hanc Cephalus Deionis filius habuit in conjugio* ; atque ita habes etiam fab. 198. 241. 273.

271.

Ætoli) Scribe: *Aëtlii*. Apollod. lib. 1. Καλύκης δὲ καὶ Ἀετλίȣ Ἐνδυμίων γίνεται. Ætolus autem Endymionis & Seidis Nymphæ filius fuit, ut idem narrat.

Erichtonii) Alii Trois regio, ut Servius ad Æn. 1. Nepos ergo Erichtonii, non filius.

273.

Danaum parentibus periiſſe) Transponenda hæc ſunt : *nunciavit parentibus Danaum periiſſe.*

Clypeum quod) Micyllus. *quem.* Fruſtra. Clypeum enim & clypeus dixere veteres, ut balteus & balteum.

Et iterum) *Tò &* deleam, vel *is* in locum ejus ſubſtituam.

In Deorum factus eſt numero) Reſcribendum exiſtimo : *Id Deorum factum eſt numine.* Græci κατὰ θεὸν dicerent. fab. 63. Ita *quod ſuâ voluntate noluit, id Deorum factum eſt.*

Contendit Pammachum) Lego : *contendit Pammachio.* Et infra: *vicit pammachio* pro pammacho.

Eunaus & Deiphylus) Repono : *Euneus & Deipylus.* Vide fab. 15.

Pythaules) Turneb. Adv. lib. 11. cap. 25. ubi hanc vocem explicat, citat *Pythaula.* Malè, ut patet ex membro ſequenti. Sed pro *cataverunt* reſtituam *cantaverat.*

Argivis) Leg. *Argis.*

Diaulo) h. e. curſu duplicato, quando currebant à meta rurſus ad carceres. Plura de diaulo & dolicho qui volet, adeat Philandrum ad Vitruvii lib. 5. cap. 11. Tzetzen Chil. 6. 73.

Mordici) Scripſerim : *Mordicus*. h. e. morſu & dentibus. Veteres dixerunt Morſicatim. Auctor Originis gentis Romanæ : *Quinam eorum, manibus poſt terga ligatis lapidem, quo lana penſitari ſolebat, mordicus ſublatum quam longiſſime perferret.* Barthius : *mordicibus*. Hoc Plautinum eſt. Aul. 2. 2. verſ. 57. *Aſini me mordicibus ſcindant, boves incurſent cornibus.*

Certati ſunt) Infra fab. 274. *gladio belligeratus eſt.* Paſſiva ſæpe activè poni multis exemplis docet Lipſ. ad Tacit. 1. Ann. cap. 5. Salmaſ. ad Solin. Virg. Æn. 11. verſ. 660. *Pictis bellantur Amazones armis.* Vide ibi Servium. Fruſtra ergo in margine Micyllus : *certarunt.*

Neſtor Nerei) Lege: *Nelei.* Hoc nomen tam obvium quis non miretur toties corruptè legi in ſcripto tam exiguo ?

Ignarus filius) h. e. ignotus. Contra *ignotus* pro ignaro apud Ciceronem, obſervante Alexandro Moro ad cap. 1. Epiſt. Paul. ad Romanos : *illi artifices corporis ſimulacra ignotis nota faciebant.*

Navale certamen fuit de * *Mneſtheo*. Hæc ita refingo : *Navale*

vale certamen fuit. Decertarunt Cloanthus, *navis Scylla*, *Mneſtheus*, *navis Priſtis*, non *Piſtris*, ut ante erat. Servius ad Æn. 3. *Si navem intelligas, hac priſtis, hujus priſtis: ſi de belluâ dicas, hic piſtrix, hujus piſtricis facit.* Legendum eſſe *priſtrix* docet nos Salmaſ. ad Flor. lib. 3. cap. 5. *Videntibus procul quaſi marina priſtrix evaſerat.* Qui locus vel ſolus refutat obſervationem Servii.

Judicis propter omne) Scribo: *omen*. Virg. Æn. 5. verſ. 530.

Nec maximus omen
Abnuit Æneas: ſed latum amplexus Aceſtem
Muneribus cumulat magnis.

274.

Unde miſcere κεράσαι dictum eſt) Veriorem Etymologiam innuit Scholiaſtes Hom. ad Iliad. θ. verſ. 189. Ἐγκεράσασα, εἰς κέρας. παρὰ γὰρ τὸ ἐγερθῆναι τὴν τῶν ποτηρίων χρῆσιν εἰς κέρας ἔπινον. Puto hinc aliquid excidiſſe, quod ſic poſſet ſuppleri: ἐγκεράσασα, εἰς κέρας χέασα.

Pulcharis) *Fulcris* Barthius. Sed notaverat jam Micyllus.

Significantes ſuavitatem inveniſſe) Barthius *nocuiſſe*, *vel Alibidam inveniſſe*. Cur non *Silenum ſuavitatem inveniſſe?* etſi Baccho id inventum tribuant alii. fab. 130. *Et genus ſuavitatis oſtendit.* Id eſt, ſuavem vini potum.

Vitem quam praroſerat) Προπηλακισθεὶς hoc. Virgil. Æn. I. *Urbem quam ſtatuo veſtra eſt.*

Potationem) Non dubito quin mendum typographi ſit pro *putationem*. Quamvis licet omnes, quas videre mihi licuit, occupet editiones. Virg. Æn. 2.

Semiputata tibi frondoſa vitis in ulmo eſt.

Bellone) Scribo; *Belone*. ex Gr. βελόνη acus.

Æs condidit) Quomodo autem? Conflare forte & perpolire docuit. Nam & ea eſt ſignificatio hujus verbi. Ita Joſephus apud Juſt. 36. 2. *ſomniorum intelligentiam condidiſſe* dicitur, quod eam expoliverit. Hoc obſervato facile Hyginum fab. 275. nec non Juſtinum cum aliis concililes, cum lib. I. cap. 2. à Semiramide conditam Babyloniam ſcribit, cum Belo id plerique hiſtorici tribuant.

Junoni arma) Cogitavi aliquando *ſacra*. nec pœnitet. ſupra fab. 143. *Exordium regnandi tradidit Phoroneo, ob id beneficium, quod Junonis ſacra primus fecit.* fab. 225. *Phoroneus Inachi filius templum Argis Junoni primus fecit.*

Sacus) Turnebus ex Plinio corrigit; *Eaclis*.

Artem medicinam) Scholiaſtes Germanici fabula Centauri. *Saturnus cum Jovem filium in Thraciâ quæreret cum Philyrâ Oceani filiâ in equum verſus dicitur concubuiſſe & ex ea Chironem Centaurum natum artis medicinæ inventorem.*

Lydi ſurculis lanam fecerunt) Corrigebam: *Sardibus infecerunt* ex Plinii lib. 7. cap. 56. *Ægyptii textilia, inficere lanas Sardibus Lydi.* Sed occupatum jam hunc

hunc locum video à Turnebo Adverſ. Libris.

Poſtea idem ſamen) Forte : *iidem ſtamen.*

Tyrrhenum Melos) Virg. Æn. 8. verſ. 526.

Tyrrhenumque tuba mugire per æthera clangor.

Vide ibi Servium. Cum Servio faciunt Pollux lib. 4. cap. 11. Plin. lib. 7. cap. 56. De Tyrrheno & Lydo quæ ſcribit Servius ad Æn. I. verſ. 71. enotari merentur; *Conſilium igitur habuerunt, ut partiti turbam, quam alere non poterant, alternis diebus abſtinerent à cibis, luſibusque vacarent, atque hac laſciviâ excogitaverunt talorum teſſerarumque jactus, pilaque luſum & tibiæ modulationem & concentum ſymphoniæ tubarumque, quibus advocari* (leg. avocati) *cives facilius tolerarent jejunium.*

275.

In Indiâ Thebas) Atqui Ægyptias has faciunt alii, & à Buſiride exſtructas volunt. Hom. Iliad. I. verſ. 382. θήβας αἰγυπτίας. ubi Scholiaſtes: τὰς νῦν καλουμένας Διόσπολιν. Hoc ex Strabonis lib. 17. habet.

Quæ * *Cadmus*) Τὸ *quæ* ex ſequentibus à librario huc infartum videtur.

Habuiſſe dicitur) Syntaxis poſtulat: *dicuntur*, niſi τὸ urbs ſubaudiri velis. Sed id durum & ſine exemplo.

Medam) Juſtinus Lib. 42. cap. 3. *Poſt mortem Jaſonis Medius æmulus virtutis ejus, in honorem matris Medeam urbem condidit; regnumque ex nomine ſuo Medorum conſtituit.*

Cynaras) Scribe: *Cinyras*. Ovid. lib. 10. met. verſ. 297.

276.

In triſcelo) Ignotum mihi hoc vocabulum: reſcribo, *triquetro. Trinacria dicitur Sicilia, quod tria ἄκρα habeat, id eſt, promontoria, Lilybæum, Pachynum, Pelorum. Latinè autem Triquetra dicitur.* Servius ad Æn. I. verſ. 200.

Corſica ager peſſimus) Catalect. lib. I.

Barbara præruptis incluſa eſt Corſica ſaxis.
Horrida deſertis undique vaſta locis.

De Sardinia, Creta, Cypro & Rhodo conſule Geog. Agathem. à clariſſimo Tennulio, amico noſtro, nuper editæ, cap. 5. qui de ſitu & ſpatio earum quædam non aſpernanda habet, ſed multum ab Hygino abeuntia.

Corſica circuitu ſtadia 1120) Capella lib. 6. *Circuitus ejus omnis diſtenditur millibus trecentis viginti quinque paſſuum.*

Micos &c.) Optimè ex Strabone emendat Micyllus: *Myconos, Tenos, Paros.* Vide Strabon. lib. 10. pag. 550. edit. Xylandri.

Rhene) Micyllus: *Rhenia*. nihil eſt neceſſe. Vide Melæ lib. 2. cap. 7.

277.

Simonides literas quatuor) ω. ε. ζ. [illegible] Corruptus hic Hyginus, [illegible] corruptior Maximus Victorinus in corpore Vett. Grammaticorum pag. 1944. *Poſt*

 eum

eum Simonidem Elegum totidem v. ζ. ο. θ. Vide apud illum reliqua, & Marium Victorinum pag. 2468. Plinium audiamus lib. 7. cap. 56. *Literas ſemper arbitror Aſſyrias fuiſſe, ſed alii apud Ægyptios à Mercurio, ut Gellius: alii apud Syros repertas volunt, utique in Græciam intuliſſe è Phœnice Cadmum ſedecim numero. Quibus Trojano bello Palamedem adjeciſſe quatuor hac figurâ Θ Ξ Φ Χ. Totidem poſt eum Simonidem Melicum* Ζ Η Ψ Ω. Scribendum ex hoc loco in Victorino: *Simonidem Melicum.* Non enim Elegum dicere voluiſſe arbitror, propterea quod threnos ſive nænias ſcripſerit. Minutius Felix: *Quid? Simonidis Melici nonne admiranda omnibus & ſectanda cunctatio?*

Literas duas ψ (& ψ) Plinius loco modo laudato: *Ariſtoteles duas ab Epicharmo additas θ χ quam à Palamede mavult.*

Numero 15) Imo 16. ut teſtantur Grammatici. Conſule Voſſ. lib. 1. Gram. cap. 10. & 25. Mekerchum in de pronunciatione Linguæ Græcæ. cap. 12. Tzetzen Chiliad. 5. 28. Chiliad. 12. 398.

Serviſſet) Legendum eſſe *ſeviſſet* patet ex ſequentibus. Aliud ſero ſerui, aliud ſevi ſatum. Atque hic cum Deo finem ſcribendi faciemus.

BENE-

ME abſente edita ſunt hæ notulæ, & alienâ manu, quod mea, cum illas exigeret Typographus, per minus ſecundam valetudinẽ langueret, ex adverſariis noſtris deſcripta. Quamobrem factum eſt, ut plura, quam ſperaveram, errata irrepſerint, nonnulla etiam cum omiſſa ſint, tum alieno loco poſita. Nec ab omni forſan heic culpâ liber ſum ipſe, ut cui mens ex pertinaci καχεξίᾳ & moleſtiis domeſticis nubila parum id temporis fecerit officium.

Addenda ac mutanda.

In Diſſertatione.

GOrgona, *&c.*) add. ſed hæc terminatio fortaſſean verius orta dicatur ex Gr. Γοργόνη.

In notis ad Genealogiam.

Tuſciverſus, Cepheus) Monſtra verborum hæc ſunt. Ex conjecturâ emendare illa ſi liceat, corrigam; *ceto, nereus, Phorcus.* Hi enim præter Thaumantem geniti ex Ponto & Terrâ. vid. Theog. Heſiod. v. 233. & ſeqq. Apollod. lib. 1. pag. 5. edit. Comm.

Cherſis) leg. *Perſa.* Heraelitus περὶ Ἀπίστων cap. 13. ὀνόμαζα αὐτῶν (Φορκίδων) πεφρηδὼ. Ενυὼ. Περσώ.

Ex Polo & Phœbe) add. not. ſed in Apollod. pro Ἐυρύβοια Ἐυρυβίη reponendum videtur ex Heſiod. Θεογ. v. 239.

Phaetontides) add. not. Nam quod ibi legitur: *Phœbea, Etherie,* peccatum eſt librariorum. Tu ſcribe: *Phœbe, Ætherie.* Corruptum prius vocabulum etiam in Heraclito περὶ Ἀπίστων cap. 36. Φόβη, Λαμπετὼ, Αἴγλη. ſcrib. Φοίβη.

In notis ad fabulas.

Fab. 10. *In urbe Sett.* Salmaſius Margini libri olim ſui, quem pro benignitate ſuâ nunc nuper utendum nobis dedit Cl. Blancardus, alleverat; *Niobes &c.* quod omninò probandum.

Neſtor in Ilio erat. add. not. Convenire hoc videtur cum his verbis Apollodori: ἐπειδὴ παρὰ Γερηνίοις ἐτρέφετο.

Fab. 14. *Ceptionis filia filii.* Scribe ex Apollod. lib. 3. pag. 185. *Eudeidis Chironis filia filis.*

Iphitus Naubolı. Apollod. lib. 1. pag. 43. Ἴφιτος Ναυβόλου.

Sed prius Jaſonem fieri oportere. Vidi qui addi velit *dixit.* Ego ſubaudire malim. Novimus iſta bonorum ſcriptorum σὺν ἀνεπιτηδεύτῳ compendia. Flor. lib. III. cap. 23. *Quum damnatorum civium bona, addicente Syllâ, quamvis malè capta jure tamen, repetitio illorum labefactabat compoſitam civitatem.* Tò *capta* heic eſt *capta eſſent.* Sic Plin. Paneg. cap. 10. *Cum ab actus hoſpitium exerceret, omnia-que dex [illegible] lævaque attrita.* hoc eſt, *attrita eſſent vel jacerent.*

 Negli-

Negligentius illud fab. 40. *Alii dicunt Theſeus, cum Minotaurum occidit, Dædalum Athenas in patriam ſuam reduxit.* Si hic *quod* inſerueris, me non nolente hoc feceris. Ita in Aſtron. *Nonnulli dicunt quod hæc prima fuit Herculis concertatio.* Et alibi: *De ceto dicitur, quod à Neptuno ſit miſſus ut Andromedam interficeret.*

Arcas curſor. Dele in notâ ad iſtum locum hæc verba: *lege: acer, id eſt, velox,* & ſcribe: *viſi tà ater ſævum & infelicem interpretari malis.*

Fab. 27. add. not. *mortem capere.* Ferri tamen poteſt helleniſmus. Apollo, lib. 1. Ἐθέσπισεν ὁ Θεὸς τὸν μονοσάνδαλον φυλάξασθαι.

Fab. 28. *Eſt Styx inter columnam ſedens,* lege: *Eſt ſtyx ſuper columnam ſedens.* Fab. 57. *Hunc ſuper pegaſum ſedens interfecit. Eſt ſedens* pro *ſedet* Helleniſmum ſapit. Cicero de orat. *Eſt his ipſis verbis loquens Socrates.*

Pelion. dele notam ad iſtum locum.

Fab. 29. *Qui eum,* add. not. Si quid mutandum putes, lege: *Quod cum.*

Negligentius ſecuram. add not. ſubſcribo ejus conjecturæ. Apollod. lib. 1. pag. 82. ὡς οὐχ ἑώρα φιλοφρονουμένην πρὸς αὐτὸν τὴν γυναῖκα.

Fab. 58. *Smyrna Cinyræ* adde not. *Ita quidem in vulgatis editionibus Apollod. legitur; ſed corrigendum videtur ex* [illegible] *on. Lib. cap. 35. Theiantis.*

Fab. 70. *Neſimachi filius.* Apollod. ſi audias lib. 3. ſcribas oportet: *Ariſtomachi.* Ἱππομέδων Ἀριστομάχου. οἱ δὲ Ταλαοῦ.

Fab. 75. *Alias calcaſſe.* h. e. aliter. Quo ſignificatu uſurpata ſæpe hæc particula Jureconſultis, vid. Stew. de part. Ling. Lat. pag. 12. vel repone *alius.* Conjungit diverſorum opiniones, ut fab. 14. & 139.

Utrumque. Corrigo: *Utramque,* & refero ad Venerem. Ovid. lib. III. met. v. 323. *Venus huic erat utraque nota.* In hac fabulâ narrandâ conſentiunt Ovidius libro modò laudato, Apollod. lib. 3. Fulg. Myth. lib. II. & heic noſter Hyginus. Antoninus Liberalis ubi illius mentionem facit, καθά γε τὴν ἡμὴν χέρσιν in mendo cubat. ἐκ δὲ γυναικὸς, inquit, αὖθις ἀνὴρ ἐγένετο. Πάνακτο δὲ καὶ ὑπερμήστραν &c. Ante omnia illud Πάνακτο δὲ corruptum eſſe cenſeo ex πατάξαι. Deinde, ut ei conveniat cum cæteris Mythologis, totum eum locum ita reformem: Διὰ τὸ τοὺς αὐτοὺς δράκοντας πάλιν πατάξαι. Καὶ ὑπερμήστραν &c.

Ovid. — *Percuſſis anguibus iſdem*

Forma prior rediit, genitivaque reddita imago.

Secundum Jovem judicaſſet. add. not. Ita legitur apud Apollod lib. 3. Sed verba Apollodori præcedentia ſi attentè examinaveris, non dubitabis reſcribere: λείπεται ἀνήρ. Fors erit ut ita jam correxerit Tanaq. Faber, cujus editionem fruſtra hactenus quæſivi.

Fab.

Fab. 82. *Saxum.* add. not. Hunc locum ita vertit Xylander: *Tantalum ob perjurium de Sipylo in caput præcipitem dedit.* Sed ea ſententia ex Græcis verbis neutiquam exſculpi poteſt. Puto deeſſe aliquid, & ita locum ſupplendum: κατέβαλεν εἰς Τάρταρον, καὶ περὶ &c. Nam ipſum in Tartarum deturbatum, & Sipylum capiti ejus impoſitum innuit. Vide Muret. ad Tib. I. eleg. 3.

Fab. 90. *Geryones.* In margine libri Salmaſ. adſcriptum erat: *Cebriones.*

Polipes. Polites, ib.

Palamon. Pammon ib.

Fab. 97. *Philomella filius.* Scribe: *Polymela.* Apollod. lib. 3. p. 191. συνῴκισε δὲ καὶ Πάτροκλος ὁ Μενοιτίου καὶ Σθενέλης τῆς Ἀκάστου, ἢ Περιάπιδος τῆς Φέρητος, ἢ καθάπερ φησὶ Φιλοκράτης, Πολυμήλου τοῦ Πηλέως. Scripſerim: Πολυμήλης τῆς Πηλέως. Controverſa eſt materna, non paterna Patrocli origo.

Ajax Telamonis ex Erybœa. Scribe: *Peribœa.* ex Gr. Περίβοια. vid. Apollod. lib. 3.

Eurychus Pallantis. add. not. Imo non ridiculè Daretis illius ſcriptura, ſed ego ipſe heic deliravi. Scribendum eſt in Hygino; *à Tricâ* atque ita etiam viſitur in margine libri Salmaſiani. Stephanus: Τρίκκη πόλις Θετταλίας, ἀπὸ τῆς Πηνειοῦ θυγατρός. Scrib. τρίκη. Strab. lib. 6. Z, ὅμορον αὐθεντία καὶ Τρίκη.

Menæa filius. In libro Salm. adſcriptum erat: *Mneſtheus Peteonis.*

Jalmenus. Apollod. lib. I. pag. 43. eſt *Almenus.*

Phocus Danai. Liber Salmaſ. *Epeus.*

Summa naves 245. Liber Salm. 1286.

Fab. 130. *Canis Mera.* Add. not. nec fefellit me ſuſpicio mea. Vid. Apollod. lib. 3. pag. 197.

Fab. 136. *Non inveniretur.* Lege: *invenirent*, & ſubaudi *monſtrum.* Invenire, ſolvere, demonſtrare monſtrum idem eſt, τὴν θέαν nempe vituli illius εἰκάσας, ut loquitur Apollod. lib. 3.

Nam primo album eſt. Legerem *nam merum primo album eſt*, &c.

Fab. 141. *His reſponſum erat.* Hæc verba & quæ ſequuntur ſub Servii nomine laudat Voſſius ad Melam pag. 169.

Fab. 146. *Formidinem ei immiſit.* Hoc eſt, οἶστρον ἐνέβαλε. Apollod. lib. 2. pag. 61.

Fab. 147. *Quæ voluptas eſt.* Latinius eſt, quod extat fab. 179, *quæ voluptas ſit*

Fab. 165. *Citharam verſabat.* Apollod. lib. I. τὴν κιθάραν στρέψας ἠγωνίζετο ὁ Ἀπόλλων.

Membratim ſeparavit. hoc eſt, ἐμέλισε. Ita διαιρεῖν uſurpatum video etiam Græcis. Apollod. lib. I. pag. 33. οἱ δὲ (λύκοι) θηρεύσαντες αὐτὸν, ὡς διηρθρωμένον ἀπολιπόντες, ἔφυγον. Cæterum non dilaniatum Marſyan, ſed cutem ei detractam narrant Ovidius, Apollodorus, Palæphatus, alii.

Fab. 168. *Danaus ex pluribus conjugibus.* Phlegon autem Trallianus de rebus mirab. cap. 31. Δαναός τε ὁμοίως τῆς Νείλου Εὐρώπης

ϛάπης. πεντήκοντα θυγατέρας ἔχε. Adde cap. 30. ſed cum Hygino facit. Apollod. pag. 63.

Fab. 179. *Semelem conflagravit.* add. not. Totum hoc ſcholion, & quæ præceſſerunt ad verbum ex Apollod. lib. 3. pag. 138. transſcripra ſunt. Sed malè omiſſum ἐξαμβλωθὲν. Scribe ergo: ἑξαμηνιαῖον βρέφος ἐξαμβλωθὲν ἐκ τοῦ &c.

Fab. 185. *Quibus dii concubitum &c.* add. not. A Palæphato tamen ſtat Apollod. lib. 3. p. 168.

Fab. 223. *Lapididibus Lychniſis.* In orâ libri Salmaſ. *Lychnitis*.

Varii coloris. Add. not. Ita hunc locum Petronii cum Douſâ interpretari malim, quam *varios* ex Mſ. reponere. Sic ποικίλος Græcis uſurpatur. Apollod. lib. 3. βοῦς ποικίλος bos varii coloris. Ampelius cap. 8. *Domus illic Cyri regis, ædificata lapidibus candidis & nigellis, auro cinctis: Ubi ſunt columnæ diverſis coloribus &c.*

Fab. 248. *Plejonis.* Liber Salmaſ. *Plejona.* Tu ſcribe *Plejones*, & vide notata ad fab. 223.

Fab. 273. ἀσπὶς ἐν ἄργει. Margo libri Salmaſ. ἀσπὶς ἐν Ἄργει. Ita & nos ſuperius conjectavimus. Sed nob. Heinſ. in notis ad Ovid. corrigit: ἀσπίδος ἐν Ἄργει.

Lyci & Eurydices filio. Imo *Lycurgi*, Hygine. Vide Apollod. lib. 1. pag. 40 & Lib. 3. pag. 152.

Luſerunt Trojani. Salmaſ. liber: *Trojam*.

Fab. 274. *Euhadnes in Chaldæâ.* Salm. liber: Ὠάννης.

Fab. 275. *In Chalcide Atheras.* Scribe: Atthide Nam à filia ſuâ Atthide Κραναὸς τὴν χώραν Ἀτθίδα προσηγόρευσε. V. Apoll. lib. 3.

ERRATA

Prior numerus paginam, poſterior verſum denotat; Literæ a, b, columnas.

In dedicat. pag. IV. verſ. 10. leg. rectum.
In differt. II. 20 ſegetem.
Ibid. 23. *Plures*.
VI 23. *Ortyga*.
IX. 9. ne tibi mirum.
Ibid. 25. piperatis.
X. 17. βασιλῆος.
XI. 18 ſchemata.
XII. 3. opuſculum.
In notis ad fab. I. 32. b. ξάνθη.
II. 10. b. *Orithyia*.
Ibid. 32. volunt.
III. 20. b. *Amphitryonem & Amphitriten*.
Ib. 41. *Phaethontiades*.
VII. 23. b *Chalcedonio*.
VIII. 13. b. λεοντῆ.
IX. 28. a. *Nelei* ſcribe.
XII. 34. b. *Aeta*.
XIII. 30. b. *Aloëi*.
XXX. 41. b. *Leonteus*.
XXXII. 12. a. exutum. & verſ. ſeq. *exuſtis*.
XXXIV. 3. a. ἀναπηδᾶσι.
XXXVII. 33. b. Ἀλῆτιν.
XXXVIII. 11. a. *mara*.
XLI. 39. b. λᾶας.
XLIV. 8. b. πρώραν.
Ib. 26. non capere.
XLV. 19. b. ſcribe.
XLVIII. 23. a. *Elida*.
Ib. 25. *Chalcidicis*.
XLIX. 30. b. eſt Aſopi.
Ib. 39. Cromiuſam.
L. 22. b. *Deionei*. Sed perinde eſt. Vid. Heinſ. ad Ovid. met. pag. 187.
LI. 8. a. ex Mſ.
LII. 22. a. Apollodoro.
LV. 32. b. *Lyriſtes*.
LVI. 10. b. *Oenei filius*.
LXI. 9. a. *Aëthlii*. Ἀεθλίου.

Quæ præter has mendæ in Græcis accentibus, & in variorum ſcriptorum, quos paſsim laudamus, verbis occurrunt, inſpectis ipſis locis, facile prudens lector per ſe emendabit.

F I N I S.

BIBLIOTECA NAZ. ROMA VITTORIO EMANUELE

Digitized by Google